APOCALYPSIS
EXPLICATA
SECUNDUM SENSUM SPIRITUALEM,

UBI

REVELANTUR ARCANA, QUAE IBI PRAEDICTA,
ET HACTENUS RECONDITA FUERUNT.

VOLUMEN PRIMUM.

LONDINI
MDCCLIX.

[OPUS POSTHUMUM

EMANUELIS SWEDENBORGII

EX IPSO AUCTORIS CHIROGRAPHO
IN BIBLIOTHECA REGIAE ACADEMIAE HOLMIENSIS
ASSERVATO

CASTIGATIUS EDIDIT

Dr JO. FR. IM. TAFEL,
PHILOSOPHIAE PROFESSOR REGIUS, REGIAE BIBLIOTHECAE UNIVERSITATIS
TUBINGENSIS PRAEFECTUS, ET SOCIETATIS HISTORICO-THEOLOGICAE
LIPSIENSIS SOCIUS ORDINARIUS.

VOLUMINIS PRIMI

PARS PRIMA

CONTINENS

APOCAL: CAP: I—IV.

PROSTAT
TUBINGAE,
IN τῇ „Verlagsexpedition;"
LONDINI,
IN „THE DEPOT OF THE SWEDENBORG SOCIETY,
36. BLOOMSBURY STREET, OXFORD STREET."
1861.]

APOCALYPSIS.

[Ed. Lond. p. 3.]

CAPUT PRIMUM.

1. Revelatio Jesu Christi, quam dedit illi Deus indicare servis suis, quae oportet fieri cito, et significavit mittens per Angelum suum servo suo Johanni.

2. Qui testatus est Verbum Dei, et Testimonium Jesu Christi, quaecunque vidit.

3. Beatus legens, et audientes verba Prophetiae, et servantes quae in ea scripta; quia tempus prope.

4. Johannes septem Ecclesiis, quae in Asia: gratia vobis et pax ab Ipso Qui Est et Qui Fuit et Qui Venturus; et a septem Spiritibus, qui sunt in conspectu Throni Ipsius.

5. Et a Jesu Christo, Ipse Testis fidelis, Ipse Primogenitus ex mortuis, et Ipse Princeps regum terrae; amanti nos, et lavanti nos a peccatis nostris in sanguine suo.

6. Et fecit nos reges et sacerdotes Deo et Patri suo: Ipsi gloria et robur in saecula saeculorum, amen.

7. Ecce venit cum nubibus, et videbit Ipsum omnis oculus, et qui Ipsum transfixerunt; et plangent super Ipsum omnes Tribus terrae, etiam; amen.

8. Ego sum Alpha et Omega, Principium et Finis, dicit Dominus, Qui Est et Qui Fuit et Qui Venturus, Qui Omnipotens.

9. Ego Johannes, qui et frater vester, et con-

socius in afflictione, et in regno, et patiente exspectatione Jesu Christi: eram in Insula vocata Patmos, propter Verbum Dei et propter Testimonium Jesu Christi.

10. Factus sum in spiritu in Dominica die, et audivi post me vocem magnam tanquam tubae;

11. Dicentis; Ego sum Alpha et Omega, Primus et Ultimus; quod vides scribe in libro, et mitte Ecclesiis, illis in Asia; Ephesum, et Smyrnam, et Pergamum, et Thyatira, et Sardes, et Philadelphiam, et Laodiceam.

12. Et conversus videre vocem quae loquebatur mecum; et conversus vidi septem Candelabra aurea.

[4] 13. Et in medio septem Candelabrorum similem Filio hominis, indutum talari, et praecinctum ad mamillas zona aurea.

14. Et Caput Ipsius et Capilli candidi tanquam lana candida, tanquam nix; et oculi Ipsius tanquam flamma ignis.

15. Et Pedes Ipsius similes chalcolibano, tanquam in camino igniti, et vox Ipsius tanquam vox aquarum multarum.

16. Et habens in dextra sua manu Stellas septem; et ex ore Ipsius romphaea anceps acuta exiens; et facies Ipsius tanquam Sol lucet in potentia sua.

17. Et cum vidi Ipsum, cecidi ad pedes Ipsius tanquam mortuus; et imposuit dextram suam manum super me, dicens mihi, ne time, Ego sum Primus et Ultimus.

18. Et Qui Vivens, et factus sum mortuus, et ecce vivens sum in saecula saeculorum, amen: et habeo claves inferni et mortis.

19. Scribe, quae vidisti, et quae sunt, et quae futura sunt posthac.

20. Mysterium septem Stellarum, quas vidisti in dextra mea; et septem Candelabra aurea: sep-

tem Stellae Angeli septem Ecclesiarum sunt, et septem Candelabra quae vidisti septem Ecclesiae sunt.

* * * * *

1. Sunt plures, qui Librum hunc propheticum, qui Apocalypsis vocatur, exposuerunt, sed omnes illi non Sensum internum seu spiritualem Verbi intellexerunt, et ideo applicuerunt singula, quae inibi sunt, ad successivos status Ecclesiae, quos ex Historiis de illis notos sibi fecerunt; et praeterea applicuerunt plura ad Status civiles; inde est, quod pleraque conjecturae sint, quae nusquam apparere possunt in tali luce, ut potuissent affirmari sicut vera; quapropter postquam lecta sunt, etiam inter opiniones rejecta sunt. Causa, quod Explicationes, quae exstant, tales sint, est, quia nihil de Sensu interno seu spirituali Verbi, ut dictum est, noverunt, cum tamen omnia quae in Apocalypsi scripta sunt, simili stylo, quo Prophetica Veteris Testamenti, scripta sunt; in genere simili stylo, quo omnia Verbi, et Verbum in litera est naturale, at in sinu suo est spirituale, et quod tale est, hoc continet in se Sensum, qui prorsus non apparet in litera: qualis differentia est utriusque sensus, constare potest ex illis, quae in Opusculo de Equo Albo, et in appendice ibi ex Arcanis Coelestibus dicta et ostensa sunt.

2. Ex his constare potest, quod Apocalypsis, aeque ac Prophetica Veteris Testamenti, nullatenus possit intelligi, nec aliquid ibi, nisi Sensus [5] spiritualis sciatur, et insuper nisi revelatio sit e Coelo, ubi totum Verbum secundum illum Sensum intelligitur. Quod ita sit, confirmabit ipsa Explicatio, quae sequitur.

3. In nunc sequente Explicatione citantur plura ex Arcanis Coelestibus; sciatur itaque quod inde sint.

EXPLICATIO.

4. Vers: 1. 2. 3. *Revelatio Jesu Christi, quam d illi Deus indicare servis suis, quae oportet fieri cit significavit mittens per Angelum suum servo suo Joha Qui testatus est Verbum Dei, et Testimonium Christi, quaecunque vidit. Beatus legens, et audie verba Prophetiae, et servantes quae in ea scripta; q tempus prope.* Revelatio Jesu Christi, significat praedic nes de ultimis temporibus Ecclesiae a Domino: quam d illi Deus indicare servis suis, significat pro illis qui in v ex bono sunt: quae oportet fieri cito, significat quae ce futura: et significavit mittens per Angelum suum servo s Johanni, significat quae revelata e caelo illis qui in bc amoris sunt: qui testatus est verbum Dei, et testimoni Jesu Christi, significat quod illis qui corde agnoscunt Di num Verum, ac Divinum Domini in Humano Ipsius: qua cunque vidit, significat intellectum illis illustratum: beatu significat illos in quibus coelum: legens, significat quod pe cipiant: et audientes verba prophetiae, significat quod il vivant secundum doctrinam coeli: et servantes quae in e scripta sunt, significat quod ex jucundo amoris veri: qu tempus prope, significat statum interiorem talem.

5. Revèlatio Jesu Christi, quod significet praedictio nes de ultimis temporibus Ecclesiae a Domino, constat e significatione revelationis, quod sint praedictiones; et qui sunt a solo Domino, dicitur revelatio Jesu Christi; quo revelatio seu praedictiones sint de ultimis temporibus Ecclesiae, est quia de illis imprimis agitur. Autumari potest quod in Apocalypsi agatur de successivis statibus Ecclesiae a principio ad finem, ast ibi non agitur de illis, sed solum de statu Coeli et Ecclesiae circa finem, quando Ultimum Judicium, ita de ultimis temporibus. De successivis autem statibus Ecclesiae praedictum est ab Ipso Domino apud Matthaeum Cap: XXIV et XXV, et quoque apud Marcum Cap: XIII; sed illa, quae ibi, Divino prophetico stylo, qui est per correspondentias, conscripta sunt, et inde talia quae solum per Sensum internum seu spiritualem revelari et patere

possunt; ideo datum est mihi a Domino explicare illa in ARCANIS COELESTIBUS, ante Capita XXVI ad XL Geneseos; quae Explicationes videantur ibi in suo ordine in sequentibus locis, n: 3353 ad 3356. 3486 ad 3489. 3650 ad 3655. 3751 ad 3757. 3897 ad 3901. 4056 ad 4060. 4229 ad 4231. 4332 ad 4335. 4422 ad 4424. 4635 ad 4638. 4661 ad 4664. 4807 ad 4810. 4954 ad 4959. 5063 ad 5071.

6. Quam dedit illi Deus indicare servis suis, quod significet pro illis qui in veris ex bono sunt, constat ex significatione dedit illi indicare revelationem, quod sit indicare praedictiones, seu quod idem, pro illis; et ex significatione servis suis, quod sint qui in veris ex bono sunt; quod illi per servos Dei intelligantur, est quia illi in Verbo dicuntur servi Dei, qui auscultant et obediunt Deo: apud illos qui in veris ex bono sunt solum datur auscultatio et obedientia, non autem apud illos qui in solis veris seu in veris absque bono, hi enim vera solum in memoria habent, non autem in vita; at qui in veris ex bono sunt, habent vera in vita, et qui habent vera in vita, ex corde, hoc est, ex amore faciunt illa. Sciendum est, quod nusquam aliquod verum intrat in vitam hominis, nisi homo in bono sit, bonum enim est amoris, et amor facit totum hominem, ita recipit omnia vera quae concordant, in vitam suam; hoc constare perquam manifeste potest ex eo, quod id quod homo amat, adpropriet sibi, et reliqua rejiciat a se, imo aversetur. Per bonum hic intelligitur bonum amoris in Dominum et bonum amoris erga proximum, hoc enim bonum est solum bonum spirituale, cum quo concordant vera fidei. [6]

7. Quae oportet fieri cito, quod significet quae certe futura, constat ex significatione quae oportet fieri, quod sit quae necessario futura; et ex significatione cito, quod sit certum et plenum, de qua n: 5284. 6783. Qui secundum sensum literae omnia vident in Verbo, non aliter sciunt quam quod cito significet cito, ita hic quod illa quae in Apocalypsi praedicta sunt, cito futura sint; inde quoque mirati, quod usque tantum tempus, antequam ultimum Judicium exstitit, praeterlapsum sit; sed qui sciunt sensum internum Verbi,

illi non intelligunt cito sed certum; causa quod pro cito intelligant certum, est quia cito involvit tempus, et tempus est proprium naturae, ita cito est vox naturalis et non spiritualis, et omnes voces naturales in Verbo significant spiritualia quae illis correspondent; nam Verbum in sinu suo est spirituale, in litera autem naturale; inde est, quod cito significet certum. Quod Tempus sit proprium naturae, ac in spirituali Mundo correspondeat statui vitae, videatur in Opere de Coelo et Inferno, in Articulo de Tempore in Coelo, n: 162 ad 169.

8. Et significavit mittens per Angelum suum servo suo Johanni, quod significet quae revelata e coelo illis qui in bono amoris sunt, constat ex significatione significavit, quod sint illa quae in sensu literae continentia ita significantia illa quae in sensu interno, dicitur enim, *revelatio quam dedit Deus indicare, et significavit*, et per quae significavit intelliguntur illa quae in sensu literae sunt, quoniam omnia illa significant, et quae significantur sunt quae continentur in sensu interno; sunt enim omnia Verbi significativa spiritualium, quae in sensu interno: ex significatione mittens per Angelum suum, quod sint quae revelata e coelo, mittere enim est revelare, et per Angelum est e coelo; quod mittere sit revelare est quia omne quod e coelo mittitur est revelatio, revelatur enim id quod ibi est, quod est spirituale concernens Ecclesiam et ejus statum, sed hoc apud hominem
[7] vertitur in naturale, quale est in sensu literae in Apocalypsi et alibi in Verbo; quod e coelo venit, non aliter sisti potest apud hominem, cadit enim spirituale in suum correspondens naturale, dum e spirituali mundo in naturalem; inde est quod Verbum propheticum tale sit in sensu literae, et quia tale est, quod in sinu suo sit spirituale, et quod sit Divinum: quod per Angelum intelligatur e Coelo, est quia id quod Angelus loquitur, e coelo est, Angelus enim cum loquitur cum homine talia quae Coeli et Ecclesiae sunt, non loquitur sicut homo cum homine qui profert ex memoria mandata alterius, sed apud Angelum influit continue id quod loquitur, et non in memoriam ejus, sed immediate in intellectum et inde in voces; inde est, quod omnia quae Angeli dixerunt Prophetis

Divina sint, et prorsus nihil ex Angelis: sive dicatur, quod revelata sint e Coelo, sive ex Domino, idem est, quoniam Divinum Domini apud Angelos facit Coelum, et prorsus nihil quod ex proprio Angelorum; sed hoc constare melius potest ex illis quae in Opere de COELO ET INFERNO, n: 2 ad 12, et n: 254, dicta et ostensa sunt. Quod dicantur revelata e Coelo illis, qui in bono amoris sunt, est quia dicitur, mittens per Angelum suum servo suo Johanni, et per Johannem repraesentantur et intelliguntur illi qui in bono amoris sunt; per duodecim enim Apostolos repraesentati et significati sunt omnes qui in Ecclesia, qui in veris ex bono sunt, proinde etiam omnia vera ex bono ex quibus Ecclesia, et singillatim per unumquemvis aliquid speciale, ut per Petrum Fides, per Jacobum Charitas, et per Johannem Bonum charitatis seu Bonum amoris; et quia Johannes hoc Bonum repraesentavit, ideo revelatio illi facta est; nam revelatio e Coelo, quae talis, non fieri potest aliis quam qui in bono charitatis seu amoris sunt; alii quidem possunt audire illa quae e Coelo, sed non percipere; solum illis est perceptio spiritualis qui in bono amoris sunt; causa est, quia recipiunt illa non modo auditu sed etiam amore, et recipere amore est recipere plene, quoniam amantur, et qui ita recipiunt, vident illa in suo intellectu, ibi est sensatio visus interni eorum: quod ita sit, ex multa experientia mihi testatum factum est, et quoque potest multa ratione illustrari; sed eo usque nondum licet exspatiari: hic modo memorandum est, quod omnia Nomina, quae in Verbo, non significent personas, sed res; ut quod Johannes significet illos qui in bono amoris sunt, ita absracte Bonum amoris. Quod omnia Nomina in Verbo significent res, videatur in ARCANIS COELESTIBUS, n: 768. 1888. 4310. 4442. 10329. Quod nomina personarum et locorum in Verbo non intrare possint Coelum, sed quod vertantur in res quas significant, n: 1876. 5225. 6516. 10216. 10282. 10432. Quam elegans Sensus internus Verbi, tametsi mera nomina, illustratum ab exemplis, n: 1224. 1264. 1888. Quod duodecim Discipuli Domini repraesentaverint et inde significaverint omnia fidei et amoris in complexu, similiter ac duodecim Tribus Israëlis, n: 2129. 3354.

3488. 3858. 6397. Quod Petrus, Jacobus et Johannes repraesentaverint et inde significaverint Fidem, Charitatem, et Bonum charitatis in suo ordine, Praefat: ad XVIII et XXII Genes: et n: 3934. 8581. 10087.

[8] 9. Quando quis scit, quod omnia Nomina in Verbo significent res, et quod Nomina duodecim filiorum Jacobi, aut duodecim Tribuum, significent omnia vera et bona Ecclesiae in complexu, et similiter nomina duodecim Discipulorum Domini, et quod Petrus, Jacobus et Johannes significent Fidem, Charitatem, et Bonum charitatis, is videre potest plura arcana in Verbo; quemadmodum, cur *„Dominus imposuit Simoni nomen Petrus, ac Jacobo et Johanni nomina Boanerges, quae significant filios tonitrui“* Marc: III: [16.] 17; Petrus enim sicut Petra significat Dominum quoad verum ex bono, seu fidem ex charitate; et filii tonitrui significant illos qui ex affectione quae amoris recipiunt vera coeli: quod Petra significet Dominum quoad verum ex bono seu fidem ex charitate, videatur n: 8581. 10580; similiter Lapis Israëlis, n: 6426; et quod Tonitrua significent Divina vera ex Coelo, n: 7573. 8914; ac fulgura splendores illorum, n: 8813; inde etiam Tonitrua dicta fuerunt voces, n: 7573. 8914. Aliqua Arcana, quae videre possunt illi qui sciunt quod Petrus significet fidem, et Johannes bonum charitatis, velim memorare: Primum, cur Dominus ad Petrum dixit *„Ego tibi dico, quia tu es Petrus, et super hac Petra aedificabo meam Ecclesiam; et dabo tibi claves Regni coelorum“* Matth: XVI: 18. 19; apparet ex litera, sicut Petro data sit illa potentia, cum tamen nulla data est Petro; sed dictum ad illum, quia Petrus significabat verum ex bono quod a Domino, et vero ex bono quod a Domino est omnis potentia, ita Domino ex bono per verum; quod ita sit, illustratum videas in Opusculo de Ultimo Judicio, n: 57. Alterum Arcanum, quod videri potest, cum scitur quod Petrus significet Fidem, est, cur Dominus dixit ad illum, quod *„antequam gallus cecinerit, ter Ipsum abnegaturus esset; quod etiam factum est“* Matth: XXVI: 34, seq: per illa significabatur, quod ultimo tempore Ecclesiae nulla esset fides in Dominum quia nulla charitas; gallicinium enim aeque ac diluculum

significat ultimum tempus Ecclesiae, n: 10134; ac tria vel ter significant completum ad finem, n: 2788. 4495. 5159. 9198. 10127; quod finis Ecclesiae sit, quando non fides quia non charitas, videatur in Opusculo de ULTIMO JUDICIO, n: 33 ad 39 seq: Tertium Arcanum, quod videri potest, est, quid haec sequentia de Petro et Johanne significant; *„Jesus dixit ad Petrum, Simon Jona, diligis Me, dicit ei, etiam Domine, Tu scis quod amem Te, dicit ei, pasce agnos meos: dicit ei secundo, Simon Jona, diligis Me, ait illi, etiam Domine, Tu scis quod amem Te, dicit ei, pasce oves meas: dicit ei tertio, Simon Jona, amas Me, contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, amas Me, et dicit ei, Domine, Tu omnia scis, Tu cognoscis quod amem Te, et dicit ei, pasce oves meas. Amen, amen dico tibi, cum esses junior, cingebas teipsum, et ambulabas quo volebas; quando autem senueris, extendes manus tuas, et alius te cinget et ducet quo non vis. Et hoc effatus dicit ei, sequere Me; conversus Petrus videt discipulum, quem diligebat Jesus, sequentem, et dicit, Domine, hic quid; dicit ei Jesus, si eum volo manere donec veniam, quid ad te, tu sequere Me“* Johan: XXI: 15 ad 24: quid haec significant, nemo scire potest, nisi sciat sensum internum, et quod Petrus significet fidem, ac Johannes bonum [9]
charitatis, ita Petrus illos in Ecclesia qui in fide sunt, et Johannes illos qui in bono charitatis; quod Jesus ter dixerit ad Petrum, amas Me, et Petrus ter dixerit, quod amem Te, et quod Jesus tunc dixerit, pasce agnos meos, et pasce oves meas, significat quod illi qui in fide sunt ex amore instruere debeant illos qui in bono amoris in Dominum et in bono charitatis erga proximum sunt; illi enim qui in fide ex amore sunt, etiam in veris sunt, et illi qui inde in veris sunt, instruunt de bono, et ducunt ad bonum; nam omne bonum spirituale, quod homini, comparatur et implantatur per vera; quod agni significent illos qui in in bono innocentiae et amoris in Dominum sunt, videatur n: 3994. 10132. quod oves illos qui in bono charitatis erga proximum, n: 4169. 4809; et quod pascere sit instruere, n: 5201. 6078. Deinde describitur a Domino, qualis fides futura est primo

tempore Ecclesiae, et qualis futura ultimo, primum tempus Ecclesiae intelligitur per cum esses junior, et ultimum tempus per cum senueris; quod cum esset junior, cingeret seipsum, et ambularet quo vellet, significat quod primo tempore Ecclesiae haurirent vera ex bono charitatis, et quod ex libero agerent, nam ex libero agere est ex affectione veri ex bono; quando senueris, extendes manus tuas, et alius te cinget et ducet quo non vis, significat quod ultimo tempore Ecclesiae non amplius ex bono charitatis haurirent vera, ita non scirent aliunde quam quia dicuntur ab alio, et sic quod in statu servo erunt, nam status servus fit, quando non bonum ducit: quod vestimenta significent vera, videatur n: 1073. 2576. 5319. 5954. 9212. 9216. 9952. 10536; et quod ideo cingere se sit haurire et appercipere vera, n: 9952; quod ambulare sit agere et vivere: quod ex libero agere, sit ex amore seu affectione, quoniam quod homo amat hoc libere facit, n: 2870. 3158. 8987. 8990. 9585. 9591. Quod omnis Ecclesia incipiat a charitate, sed quod temporis successu deflectat ad fidem, et tandem ad solam fidem, n: 1834. 1835. 2231. 4683. 8094. Quia fides ultimo tempore Ecclesiae talis fit, ut rejiciat bonum charitatis, dicendo quod sola fides faciat Ecclesiam et salvet, et non bonum vitae quod est charitas, ideo Jesus dixit ad Petrum, per quem ibi fides talis intelligitur, sequere Me, et conversus Petrus videt discipulum, quem diligebat Jesus, sequentem, et dicit, Domine, quid hic, per quae significatur, quod fides ultimo tempore Ecclesiae averteret se a Domino, nam dicitur de Petro, per quem significatur illa fides, quod *conversus* viderit, et quoque dixerit de discipulo, quem Jesus diligebat, seu de Johanne, per quem significatur bonum charitatis, quid hic, hoc est, quod non sit aliquid: sed dixit ad eum Jesus, si volo eum manere donec veniam, quid ad Te, tu sequere Me, per quae significatur, quod bonum charitatis sequuturum sit Dominum, et Ipsum agniturum, usque ad ultimum tempus Ecclesiae veteris et primum novae: quod ultimum tempus Ecclesiae veteris dicatur Consummatio saeculi, et principium novae dicatur Adventus Domini, videatur n: 4535. 10622. Quartum Arcanum, quod videri pot-

est, est cur Dominus dilexit Johannem prae reliquis discipu-
lis, et cur ideo Johannes accubuit ad pectus seu in sinu
Domini, Johan: XIII: 23. Cap: XXI: 20. quod nempe fue- [10]
rit, quia bonum amoris erat in conspectu Domini cum videbat
Johannem, qui id bonum repraesentavit et significavit, quia
id bonum est quod facit Coelum et Ecclesiam; videatur in
Opere de COELO ET INFERNO, n: 13 ad 19. Quintum Arca-
num est, quod patet, cum scitur quod Johannes repraesen-
taverit Bonum amoris, nempe quid significatur per Domini
verba e cruce ad Mariam matrem et ad Johannem *„Jesus
videt matrem et discipulum astantem, quem diligebat, di-
cit matri suae, mulier, ecce filius tuus, et dicit discipulo
illi, ecce mater tua; et ex illa hora accepit eam discipu-
lus ille in domum suam propriam“* Joh: XIX: 26. 27;
per matrem et per mulierem ibi intelligitur Ecclesia, et per
Johannem bonum charitatis; et per illa, quod Ecclesia erit
ubi bonum charitatis; quod per Mulierem in Verbo intelli-
gatur Ecclesia, videatur n: 252. 253. 749. 770. 3160.
6014. 7337. 8994; quod similiter per Matrem, n: 289.
2691. 2717. 3703. 4257. 5581. 8897. 10490; quod
accipere in domum propriam sit cohabitare, patet. Ex his
nunc constare potest, quanta arcana latent in Verbo, quae
solum patent illis, qui sciunt ejus Sensum internum seu spi-
ritualem: absque illo sensu nec sciri potest, quid significatur
per *quod Apostoli sessuri sint super duodecim thronis, et
judicaturi duodecim Tribus Israëlis,* Matth: XIX: 28.
Luc: XXII: 30; per Apostolos ibi non intelliguntur Apo-
stoli, sed omnia vera ex bono quae a Domino; ita significa-
tur per ea verba, quod Dominus solus omnes judicaturus sit
ex veris quae ex bono, ita unumquemvis secundum illa.

10. Qui testatus est verbum Dei et testimonium Jesu
Christi, quod significet quod illis qui corde agnoscunt Divi-
num verum, ac Divinum Domini in Humano Ipsius, constat
ex significatione testari, quod sit corde agnoscere, de qua
sequitur; ex significatione verbi seu sermonis Dei, quod sit
Divinum verum, de qua n: 4692. 5075. 9987; et ex signi-
catione Jesu Christi, quod sit agnitio Divini Domini in Hu-
mano Ipsius; quod id per testimonium Jesu Christi significe-

tur, est quia testari significat agnoscere corde, et agnoscere corde Jesum Christum est agnoscere Divinum in Humano Ipsius; nam qui agnoscit Dominum, et non simul Divinum in Humano Ipsius, is non agnoscit Dominum; est enim Divinum Ipsius in Humano Ipsius, et non extra illud; est enim Divinum in Humano Ipsius sicut anima in corpore, quare cogitare de Humano Domini, et non simul de Divino Ipsius, est sicut cogitare de homine abstracte ab anima seu vita illius, quod non est cogitare de homine: quod Divinum Domini sit in Humano Ipsius, et quod simul sint una Persona, docet Doctrina recepta in toto Christiano Orbe; haec docet ita „*Christus tametsi Deus et Homo, usque tamen non sunt duo, sed unus Christus; est unus, at non ita, quod Divinum sit mutatum in Humanum, sed Divinum recepit ad se Humanum: est prorsus unus, sed non ita, quod binae naturae sint commixtae, sed est Unica Persona; quia sicut Anima et Corpus facit unum hominem, ita Deus et Homo est Unus Christus;*“ ex Symbolo Athanasii: inde etiam patet, quod qui distinguunt Divinum in tres Personas, cum de Domino ut altera Persona cogitant, cogitare debeant de utro-
[11] que tam Humano quam Divino simul; nam dicitur, quod sint unica Persona, et quod sint unum sicut anima et corpus: qui itaque aliter cogitant, non de Domino cogitant, et qui non de Domino ita cogitant, illi non possunt de Divino quod Patris vocatur cogitare, nam dicit Dominus „*Ego sum Via, Veritas, et Vita, nemo venit ad Patrem nisi per Me*“ Joh: XIV: 6: quia haec agnitio significatur per testimonium Jesu Christi, ideo dicitur, „*quod testimonium Jesu sit spiritus prophetiae*“ Apoc: XIX: 10; spiritus prophetiae est vita et anima Doctrinae; quod spiritus in Verbi sensu interno significet vitam seu animam, videatur n: 5222. 9281. 9818; et quod prophetia significet doctrinam, n: 2534. 7269; et agnitio Domini est ipsa vita seu anima omnis doctrinae in Ecclesia. Sed de his in sequentibus plura. Quod testari sit agnoscere corde, est quia agitur de rebus spiritualibus, et nemo de illis testari potest nisi ex corde, nam aliunde non percipit quod ita sit: testari autem de talibus quae in mundo existunt, est testari ex scientia, seu ex memoria et cogita-

tione, quia ita vidit aut audivit; verum in spiritualibus aliter, nam haec implent totam vitam et faciunt illam; spiritus hominis, in quo vita hominis primario residet, non aliud est quam sua voluntas aut suus amor, ac inde suus intellectus et sua fides, et cor in Verbo significat voluntatem et amorem, et inde intellectum et fidem: inde patet, unde est quod per testari in sensu spirituali intelligatur agnoscere corde. Quia per Cor significatur bonum amoris, et hoc solum est quod agnoscit Divinum verum, ac Divinum Domini in Humano Ipsius, et id bonum per Johannem significatur, ideo etiam Johannes dicit, quod testetur verbum Dei et testimonium Jesu Christi; ut quoque alibi *„Et videns testatus est, et verum est testimonium illius, et ille scit quod vera dicat, ut vos credatis“* Johan: XIX: 35: et alibi *„Hic est discipulus testans de his, et scribens haec, et scimus quod verum sit testimonium ejus“* Johan: XXI: 24.

11. Quaecunque vidit, quod significet intellectum illis illustratum, constat ex significatione videre, quod sit intelligere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 3869. 4403 ad 4421. 10705; hic intelligere ex illustratione, quoniam agitur de rebus Ecclesiae et Coeli, quae non intelliguntur et percipiuntur quam ex illustratione; res enim Ecclesiae et Coeli, quae spiritualia vocantur, non intrant in intellectum hominis, quam media luce Coeli, et lux Coeli illustrat illum: illa causa est, quod Verbum, in quo res Ecclesiae et Coeli sunt, non possit intelligi quam ab illustrato, et illustrantur illi soli, qui in affectione veri ex bono sunt; proinde illi qui in amore in Dominum et in charitate erga proximum sunt, horum bonum est bonum spirituale, cum quo et ex quo est lux Coeli, quae illustrat.

12. Beatus, quod significet illos in quibus coelum, constat ex significatione beati, quod sit qui in aeternum felix est, ita in quo est coelum; beatitudo, quae non aeterna est, vocatur quidem beatitudo, sed usque respective non est, transit enim, et quod transit respective ad id quod non transit est sicut nihil. Dicitur in quo coelum, quia coelum est in homine, coelum quod extra hominem est, influit in coelum quod in illo, et recipitur quantum correspondent: quod coe- [12]

lum sit in homine, et quod Internum hominis, qui in amore coelesti est, sit coelum in minima forma correspondens Maximo, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 51 ad 58: et quod is in coelum veniat, qui coelum in se habet, in Doctrina novae Hierosolymae, n: 232 ad 236.

13. Legens, quod significet quod percipiant, constat ex significatione legere Verbum, quod sit ex illustratione intelligere, ita percipere; legere enim simile significat cum videre, quia legens videt, et videre significat percipere ex illustratione, ut mox supra n: 11.

14. Et audientes verba prophetiae, quod significet quod illi vivant secundum doctrinam coeli, constat ex significatione audire, quod sit percipere et obedire, de qua n: 2542. 3869. 4653. 5017. 7216. 8361. 8990. 9311. 9397. 10061, ita quoque vivere secundum id, nam qui percipiunt et obediunt, illi vivunt secundum id; et ex significatione verborum prophetiae, quod sint vera quae doctrinae coeli; verba enim sunt vera, n: 4692. 5075; et prophetia est doctrina, n: 2534. 7269, hic doctrina coeli, quia est prophetia Verbi quod e coelo est. Quod audire sit obedire et vivere, est quia illa quae audiuntur, apud coelestes Angelos intrant vitam; sed hoc quia ignotum est, velim paucis illustrare: sunt bini sensus homini dati, qui inserviunt pro mediis recipiendi illa, per quae rationale formatur, et quoque illa per quae homo reformatur, nempe sensus visus et sensus auditus, reliqui sensus pro aliis usibus sunt; illa quae intrant per sensum visus, intrant in ejus intellectum, et eum illustrant, quare per visum significatur intellectus illustratus, correspondet enim intellectus visui oculi, sicut lux coeli luci mundi; illa autem quae intrant per sensum auditus, intrant in intellectum et simul in voluntatem, quare per auditum significatur perceptio et obedientia; inde est quod in Linguis humanis receptum sit dicere audire aliquem et quoque audire alicui, tum audiens esse, et auscultare, et per audire aliquem intelligitur percipere, at per audire alicui intelligitur obedire, ut et per audiens esse, ac utrumque per auscultare; hoc in linguas humanas immanavit ex Mundo spirituali, in quo spiritus hominis est. Sed unde hoc in spirituali mundo, etiam

dicetur; illi qui ibi sunt in provincia Auris, sunt Obedientiae ex perceptione; (: Quod omnes, qui in Mundo spirituali sunt, in aliqua Provincia sint quae nominatur ex Membris, Organis, aut Visceribus hominis, quia eis correspondent, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 87 ad 102:) et Provincia Auris est in axe Coeli, et ideo in illam, seu in illos qui ibi, influit totus Mundus spiritualis cum perceptione quod ita faciendum, haec enim perceptio regnans est in Coelo; inde est quod illi, qui ibi, sint Obedientiae ex perceptione. Quod illa quae intrant per auditum, intrent immediate per intellectum in voluntatem, adhuc illustrari potest per instructionem Angelorum Regni coelestis, qui sapientissimi sunt, illi recipiunt omnem suam sapientiam per auditum et non per visum, quicquid enim de Divinis audiunt, ex veneratione et amore recipiunt voluntate et faciunt vitae suae; et quia recipiunt illa statim vita, et non prius memo- [13]
ria, ideo Angeli non loquuntur de rebus fidei, sed modo ad illas, cum ab aliis dicuntur, respondent ita ita, vel non non, secundum Domini verba apud Matthaeum Cap: V: 37. Ex his patet, quod auditus praecipue datus sit homini ad recipiendum sapientiam, Visus autem ad recipiendum intelligentiam; sapientia est percipere, velle, et facere, intelligentia est scire et percipere: quod Coelestes Angeli per auditum hauriant sapientiam, et non per visum, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 270. 271; et insuper de illis Angelis, n: 20 ad 28.

15. Et servantes quae in ea scripta sunt, quod significet quod ex amore veri, constat ex significatione observare et servare, quod sit percipere, velle et facere secundum id, hic secundum doctrinam coeli; et ex significatione quae in ea scripta sunt, quod sit ex amore veri, seu ex jucundo illius amoris, quod enim fit ex amore hoc fit ex jucundo, aliunde non est jucundum: quod id significetur per quae in ea scripta sunt, est quia illa quae in doctrina coeli sunt, cordi eorum, ita vitae eorum inscripta sunt, et quae inscripta sunt cordi et vitae, illa inscripta sunt amori, nam cor in Verbo significat amorem, n: 7542. 9050. 10336: quod sit amor veri, est quia illa dicuntur de doctrina coeli, et doctrina coeli est ex

veris. Saepius in Verbo dicitur observare et servare praecepta, mandata, verba, legem, et per observare et servare ibi significatur intelligere, velle et facere; ut apud Matthaeum „*Docentes eos servare omnia, quaecunque mandavi vobis*“ XXVIII: 20: apud Lucam „*Beati audientes verbum Dei et servantes illud*“ XI: 28: apud Johannem „*Amen amen dico vobis, si quis verbum meum servaverit, mortem non videbit in aeternum*“ VIII: 51: apud Eundem „*Si quis diligit Me, Verbum meum servat; qui non diligit Me, verba mea non servat*“ XIV: 15. 23. 24: apud Eundem „*Si praecepta mea servaveritis, manebitis in amore meo; vos amici mei estis, si feceritis quae Ego praecipio vobis*“ XV: 10. 14; facere est velle, et velle est facere, quia in factis est voluntas omne.

16. Quia tempus prope, quod significet statum interiorem talem, constat ex significatione temporis, quod sit status, de qua in opere de Coelo et Inferno, n: 162 ad 169, ubi agitur de Tempore in Coelo; et ex significatione prope, quod sit internum, hic itaque quia dicitur de statu, quod sit status interior talis qualis supra descriptus est: per statum intelligitur status affectionis et inde cogitationis. Qui hoc legit, et non scit aliquid de sensu interno, opinatur quod per tempus prope intelligatur, quod tempus, quo implerentur illa quae in Apocalypsi continentur, prope esset; sed quod id non intelligatur, constare potest ex eo, quod praeterlapsa sint septendecim saecula, antequam impleta sunt: sed quia Verbum in litera est naturale, ac interius spirituale, ideo dictum est tempus prope, ut in Coelo intelligeretur status interior; nam si status interior secundum sensum spiritualem ibi dictum esset, non intellectum fuisset ab Angelis, nam hi secundum correspondentias omnia Verbi percipiunt. Quod prope significet interius, est quia distantiae in Coelo se habent prorsus secundum differentias boni amoris; quare
[14] qui in affini bono sunt, etiam propinqui sunt; unde est, quod affinitates in terris dicantur propinquitates, quia referunt affinitates spirituales, quae in coelo actualiter tales sunt: causa quod in coelo ita sit, est quia bonum amoris conjungit, et quo interius est, eo propius: inde est, quod Coelum eo

propius homini sit, quo is interius in bono amoris est: hoc originem ducit ex eo, quia Dominus eo propius est Angelo, Spiritui et homini, quo interius amant Ipsum; interius amare Ipsum est interius amare praecepta Ipsius, hoc est, ex jucundo amoris illa percipere, velle et facere; inde est quod propinquum in Verbo significet praesentiam et conjunctionem, videatur n: 5911. 9378. 9997. 10001. Hoc propinquum describitur ita apud Johannem *„Jesus dicit, qui amat Me, verbum meum servat, et Pater meus amabit illum, et ad illum veniemus, et mansionem apud illum faciemus“* XIV: 23: et apud Eundem *„Vos cognoscitis Paracletum Spiritum Veritatis, quia apud vos manet, et in vobis erit“* XIV: 17; Paracletus veritatis est Divinum Verum procedens a Domino, quare dicitur quod erit in vobis.

17. Explicationes proximae seu communes verborum praecedentium apparebunt sicut sparsae, quia non prolatae in continua serie, quod fit dum unumquodvis seorsim exponitur, et sensui literae, qui alius est, sensus internus immediate submittitur, et unumquodvis spectatur separatim: at usque non ita fit ab angelis, qui in sensu interno sunt, hi non vident sensum literae, nec sciunt aliquid de illo, sed modo sensum internum, quem quia vident in luce coeli, eum vident in tali serie, et in tali nexu, et quoque in tali copia, et inde in tali sapientia, ut non exprimi humanis vocibus et describi possit; ideae Angelorum, quae sunt spirituales, etiam mirabili modo conjungunt omnia, et comprehendunt plura, quam homo potest quoad millesimam partem suis ideis, quae sunt naturales, complecti et effari.

18. Vers: 4. 5. 6. *Johannes septem Ecclesiis, quae in Asia: gratia vobis et pax ab Ipso Qui Est, et Qui Fuit, et Qui Venturus: et a septem spiritibus, qui sunt in conspectu Throni Ipsius. Et a Jesu Christo, Ipse Testis fidelis, Ipse Primogenitus ex mortuis, et Ipse Princeps regum terrae; amanti nos, et lavanti nos a peccatis nostris in sanguine suo. Et fecit nos reges et sacerdotes Deo et Patri suo; Ipsi gloria et robur in saecula saeculorum: amen.* Johannes, significat Dominum quoad doctrinam: septem Ecclesiis, significat ad omnes illos

qui in veris ex bono, seu in fide ex charitate sunt: in Asia, significat illos qui in luce intelligentiae sunt: gratia vobis et pax, significat jucundum veri et boni: ab Ipso Qui Est, et Qui Fuit, et Qui Venturus, significat ab Ipso Qui est omne in omnibus Coeli et Ecclesiae ab aeterno in aeternum: et a septem spiritibus, significat Divinum in Coelo: qui sunt in conspectu Throni Ipsius, significat praesentiam et providentiam: et a Jesu Christo, significat a Domino quoad Divinum Humanum: Ipse Testis fidelis, significat a Quo omne Verum in Coelo: Ipse Primogenitus ex mortuis, significat ex Quo omne Bonum ibi: Et Ipse Princeps regum terrae, significat ex Quo omne verum ex bono in Ecclesia: amanti nos et lavanti nos a peccatis nostris in sanguine suo, significat Ip-
[15] sius amorem, et regenerationem ab Ipso per vera quae ab Ipso: et fecit nos reges et sacerdotes, significat quod ab Ipso simus in Regno Ipsius spirituali et coelesti: Deo et Patri suo, significat per Divinum Verum et Divinum Bonum: Ipsi gloria et robur in saecula saeculorum, significat quod illa a solo Ipso in aeternum: amen, significat confirmationem Divinam.

19. Johannes, quod significet Dominum quoad doctrinam, constat ex repraesentatione Johannis, quod sit bonum amoris, de qua supra n: 8; et quia est bonum amoris, est in supremo sensu Dominus, quoniam omne bonum amoris est a Domino; homo, spiritus et angelus, sunt modo recipientes, et qui sunt recipientes, illi dicuntur significare id quod a Domino: simile fit cum multis aliis in Verbo, ut cum Abrahamo, Isaco, Jacobo, Davide, Elia, Elisaeo, Johanne Baptista, Petro, et reliquis Apostolis; unusquisque ex illis significat aliquod bonum aut verum Coeli et Ecclesiae, sed usque omnes illi in supremo sensu significant Dominum; sicut David in sensu interno significat Divinum Verum in Regno spirituali, quod Regium Domini dicitur, quare in sensu supremo significat Dominum quoad id Verum et quoad Regium, quapropter dicitur de Davide in Verbo, quod venturus et regnaturus sit super filios Israëlis, Ezech: XXXVII: 24. 25. Hosch: III: 5: similiter Elias et Elisaeus, qui quia in sensu interno significant Verbum, ideo in sensu supremo significant Domi-

num a Quo Verbum; quod Elias et Elisaeus significent Verbum, ita Dominum quoad Verbum, videatur n: 2762. 5247: pariter Johannes Baptista, qui ideo dictus est Elias, n: 7643. 9372: quod Petrus significet Fidem, et inde Dominum quoad fidem, quia fides est a Domino, videatur supra n: 9: inde constare potest, unde est quod Johannes significet Dominum; quod significet quoad doctrinam, est quia dicitur, *Johannes septem Ecclesiis*, et per septem Ecclesias in sensu interno intelliguntur omnes qui in veris ex bono seu in fide ex charitate sunt, nam illi sunt qui faciunt Ecclesiam, et doctrina est quae docet illa: inde est, quod Dominus, sicut est Verbum, etiam sit Doctrina Ecclesiae, nam omnis doctrina est ex Verbo: quod Dominus sit Doctrina Ecclesiae, quia omne verum quod doctrinae est e Verbo, ita a Domino, n: 2531. 2859. 3712.

20. Septem Ecclesiis, quod significet ad omnes illos, qui in veris ex bono seu in fide ex charitate sunt, constat ex significatione septem, quod sint omnes, nam septem in Verbo significant principium et finem, ita integram periodum, ac statum plenum, similiter ac septimana, n: 728. 6508. 9228; et quia significant plenum, etiam significant omnes, quoniam omnes faciunt plenum, plenitudo enim respective ad illos qui faciunt aliquam societatem, hic Ecclesiam, sunt omnes; quare cum in Verbo agitur de magnitudine, per septem significatur plenum; et cum de multitudine, significantur omnes. Tria etiam in Verbo significant plenum et omnes, videatur n: 2788. 4495. 7715; at ubi in Verbo agitur de re sancta, dicuntur septem, et ubi agitur de quacunque alia re, dicuntur tria, n: 10127; hic itaque dicuntur septem, quia agitur de veris ex bono, quae sunt sancta Ecclesiae: et ex [16]
significatione Ecclesiarum, quod sint qui in veris ex bono seu in fide ex charitate sunt; causa quod illi per Ecclesias intelligantur, est quia illa faciunt Ecclesiam apud unumquemvis, qui enim non in veris ex bono sunt, tametsi nati sunt intra Ecclesiam, non usque ab Ecclesia sunt, quia nulla in illis est Ecclesia; inde est, quod Ecclesia Domini sit ex omnibus illis, ubicunque sunt, qui Ecclesia sunt, hoc est, qui in veris ex bono sunt; quod Ecclesia sicut coelum sit in homine, et non ex-

tra illum, et inde quod homo qui in veris ex bono est, sit Ecclesia, videatur n: 3884, et in Opere de COELO ET INFERNO, n: 53. 54. 57: dicitur etiam qui in fide ex charitate, quia simile est; verum enim est fidei, et bonum est charitatis, quippe omne id verum dicitur quod homo credit, et omne id bonum quod homo amat: quod omne verum sit ex bono, et omne fidei sit ex charitate, videatur in Opusculis de NOVA HIEROSOLYMA ET EJUS DOCTRINA, n: 84 ad 107. 108 ad 122: et de ULTIMO JUDICIO, n: 33 ad 39: tum de COELO ET INFERNO, n: 364. 424. 482. 526. Qui nihil de Sensu interno Verbi novit, ille, cum haec legit, non aliter credit, quam quod per septem Ecclesias intelligantur septem Ecclesiae, quae nominantur postea Vers: 11; ast non intelliguntur Ecclesiae, sed omnes qui ab Ecclesia sunt, quia spiritualis sensus Verbi ille est.

21. In Asia, quod significet illos qui in luce intelligentiae, non constare potest aliunde, quam ex idea spirituali, qualis est Angelorum, de Regionibus hujus Telluris; illi, cum nominatur Asia, percipiunt Meridiem, cum nominatur Europa, percipiunt Septentrionem, et cum Africa, percipiunt Orientem; et quia per Meridiem significatur lux intelligentiae clara, ideo per Asiam illa lux significatur; hoc quoque mihi datum est percipere, quoties in idea spirituali fui, et cogitavi de Asia. Quod talis idea de Asia sit, est quia Ecclesia ibi Antiquis temporibus fuit, tunc extensa per plures Regiones ibi, et ideo illi, qui inde in Coelo sunt, in luce intelligentiae sunt; unde est, cum cogitatur de Asia, quod lux, qualis est in meridie coeli, influat: quod antiquis temporibus, et quoque Antiquissimis, Ecclesia fuerit in Asia, extensa per plura Regna ibi, videatur ex ARCANIS COELESTIBUS in Opusculo de NOVA HIEROSOLYMA ET EJUS DOCTRINA, n: 247; et quod Meridies significet lucem intelligentiae, in Opere de COELO ET INFERNO, n: 141 ad 153, ubi agitur de quatuor Plagis in Coelo. Verum usque per Asiam hic non intelliguntur illi qui in ASIA, sed omnes, ubicunque sunt, qui in luce intelligentiae spirituali, sive, quod idem, qui in veris ex bono sunt; qui enim in veris ex bono sunt, in luce intelligentiae spirituali sunt; illi omnes Ecclesiam Domini constituunt: quod Ecclesia Domini

etiam apud Gentes sit, tametsi in specie ubi Dominus notus est et Verbum legitur, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 318 ad 328; et de NOVA HIEROSOLYMA ET EJUS DOCTRINA, n: 244. 246.

22. Gratia vobis et pax, quod significet jucundum veri et boni, constat ex significatione gratiae, quod sit jucundum veri, de qua sequitur; et ex significatione [17]
pacis, quod sit jucundum boni innocentiae et amoris, de qua in Opere de COELO ET INFERNO, ubi agitur de statu Pacis in Coelo, n: 284 ad 290. Quod Gratia sit jucundum veri, est quia bina sunt quae procedunt a Domino, utrumque in origine unitum; at apud illos qui recipiunt distinguitur, nam sunt qui recipiunt Divinum Verum plus quam Divinum Bonum, et sunt qui recipiunt Divinum Bonum plus quam Divinum Verum; illi qui recipiunt Divinum Verum plus quam Divinum Bonum, sunt in Regno spirituali Domini, et inde vocantur Spirituales, illi autem qui recipiunt Divinum Bonum plus quam Divinum Verum, sunt in Regno coelesti Domini, et inde vocantur Coelestes; de binis illis Regnis in Coelo et Ecclesia, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 20 ad 28. Illis, qui in Regno spirituali sunt, donatur a Domino ut sint in affectione veri propter verum, et hoc Divinum est quod dicitur Gratia; inde est, quod quantum quis in illa affectione est, tantum in Divina Domini Gratia sit; nec alia Gratia Divina apud hominem, spiritum et angelum datur, quam affici vero quia est verum, quoniam in illa affectione est Coelum et beatitudo illis, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 232. 236. 238; et de COELO ET INFERNO, n: 395 ad 414. Sive affectionem veri dicas, sive jucundum veri, idem est, nam affectio absque jucundo non datur. Hoc est quod per Gratiam in specie intelligitur in Verbo; ut apud Johannem *„Et Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis, et vidimus gloriam Ipsius, ut gloriam Unigeniti a Patre, plenus gratia et Veritate: ex plenitudine Ipsius nos omnes recepimus Gratiam pro Gratia, quia Lex per Mosen data est, Gratia et Veritas per Jesum Christum facta est“* I: 14. 16. 17; quia Gratia est affectio et jucundum veri, ideo dicitur Gra-

tia et Veritas: et apud Lucam „Postquam Dominus explicuit Propheticum Esaiae in Synagoga de Se Ipso, ita Divinum Verum, *mirabantur omnes super verbis Gratiae exeuntibus ex ore Ipsius*" IV: 22; Divina Vera, quae Dominus loquutus, dicuntur verba Gratiae exeuntia ex ore Ipsius; quia accepta, grata et jucunda. In genere Divina Gratia est omne id quod donatur a Domino, et quia omne id se refert ad fidem et amorem, et fides est affectio veri ex bono, ideo illa per Divinam Gratiam in specie intelligitur, nam donari fide et amore, aut affectione veri ex bono, est donari coelo, ita beatitudine aeterna.

23. Ab Ipso Qui Est, et Qui Fuit, et Qui Venturus, quod significet ab Ipso Qui est omne in omnibus Coeli et Ecclesiae ab aeterno in aeternum, constat ex significatione Qui Est, et Qui Fuit, et Qui Venturus, quod sit ab aeterno in aeternum; et quoque quod sit omne in omnibus Coeli et Ecclesiae: quod sit ab aeterno in aeternum, est quia omnia Tempora in Verbo non significant Tempora, sed Status vitae, ut constare potest ex illis quae de Tempore in Coelo in Opere de Coelo et Inferno, n: 162 ad 169, dicta et ostensa sunt; et quia omnia Tempora significant Status vitae, ideo illa, cum agitur de Domino, significant Statum Infinitum, et Status Infinitus quoad Tempus est Aeternum: quod omnia
[18] Tempora comprehendantur per Qui Est et Qui Fuit et Qui Venturus, patet. Plura de Aeterno, quod est Solius Domini, dici possunt, sed illa non intelligentur a naturali homine, cujus cogitationes praecipue fundatae sunt super Tempore, Spatio, et Materia, cum tamen Aeternum in se talia non includit; quare si homo posset cogitare de Aeterno, sicut Angeli Coeli cogitant, potuisset in aliquam ideam ejus venire, et sic etiam comprehendere quid est ab Aeterno, quod significatur per Qui Fuit, tum quid Praevidentia Divina quod in singulis sit ab Aeterno, et quid Providentia Divina quod in singnlis sit in Aeternum, proinde quod quicquid a Domino procedit sit ab aeterno in aeternum, et nisi ita esset, non subsisteret Coelum et Universum; sed in hoc arcanum ulterius progredi, nondum vacat, videatur modo aliquid de eo in Opere de Coelo et Inferno, n: 167: id modo sciendum est, quod

simile intelligatur per Jehovam quod per Qui Est Qui Fuit et Qui Venturus, quoniam Est, quod Est Jehovah, involvit praecedens, quod est Qui Fuit, et quoque involvit futurum, quod est Qui Venturus, ita significat ab Aeterno in aeternum. Quod Est significet ab Aeterno, etiam notum est in Orbe Christiano ex Psalmo Davidis, ubi dicitur „*Annuntiabo de statuto, Jehovah dixit ad me, Filius meus Tu, Ego Hodie genui Te*“ II: 7; scitur quod ea de Domino dicta sint, et quod per Hodie intelligatur ab Aeterno: quod etiam Cras in Verbo. ubi agitur de Domino, significet in Aeternum, videatur n: 3998. Quod Qui Est Qui Fuit et Qui Venturus etiam significet omne in omnibus Coeli et Ecclesiae, est quia significat Aeternum, ac Aeternum non alia voce in Coelo exprimi potest quam per Divinum, causa est, quia Infinitum in ideam Angelicam, et minus adhuc in humanam, non potest cadere, ac Aeternum est Infinitum Existere ex Infinito Esse; sed hoc solum cadit in ideam, quod Aeternum, quod est Divinum quoad Existere, sit omne in omnibus Coeli et Ecclesiae; universum enim Coelum non est Coelum ex proprio Angelorum, sed ex Divino Domini, nec Ecclesia est Ecclesia ex proprio hominum, sed ex Divino Domini, omne enim Bonum amoris et Verum fidei est a Domino, ac Bonum amoris et Verum fidei faciunt Coelum et Ecclesiam; Angeli et homines sunt modo receptiones, et quantum recipiunt, tantum in illis Coelum et Ecclesia est: sed haec pluribus illustrata videantur in Opere de Coelo et Inferno, n: 7 ad 12, ubi ostenditur, quod Divinum Domini faciat Coelum; et quod Divinum quod facit Coelum, sit Divinum Humanum, quod est Divinum Existere ex Divino Esse, n: 78 ad 86.

24. Et a septem spiritibus, quod significet Divinum in Coelo, constat ex significatione septem, quod sint plenum, et inde omnes, et quod dicantur de Sanctis Divinis quae procedunt a Domino, de qua supra n: 20; et ex significatione spirituum, quod sint illi ex quibus coelum, nam omnes illi vocantur Spiritus Dei, quoniam Spiritus Dei est Divinum procedens, seu Divinum Verum unitum Divino Bono in Coelo et in Ecclesia, de qua n: 9818, ac Divinum procedens seu Divinum Verum unitum Divino Bono format et creat Angelum, ita facit illum

[19] secundum quale et quantum receptionis, ut ostensum videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 7 ad 12: ex quibus patet, quod per septem spiritus, de quibus plura dicentur in sequentibus, non intelligantur septem spiritus, sed omnes in Coelo, sicut per septem Ecclesias non intelliguntur septem Ecclesiae, sed omnes qui in veris ex bono sunt seu qui ab Ecclesia, de qua re supra n: 20. Ex his intellectis patet Arcanum, quid intelligitur per Jehovam Deum in Verbo, quod nempe per Jehovam intelligatur Divinum Esse, et per Deum Divinum Existere in Coelo; quod Divinum, quod intelligitur per Deum, sit Divinum Existere in Coelo, est quia Divinum ibi est in pluribus, ideo in Lingua Hebraea Deus vocatur Elohim in plurali, ac ideo Angeli vocantur dii, non quod illi sint dii, sed quia Divinum Domini, quod est in illis, intelligitur per Deum. Quod in Verbo Jehovah dicatur ab Esse, seu Essentia et Deus ab Existere seu Existentia, videatur n: 300. 3910. 6905. Quod etiam Divinum Esse sit Divinum Bonum, et quod Divinum Existere sit Divinum Verum, n: 3061. 6280. 6880. 6905. 10579: et in genere, quod bonum sit esse, et verum sit existere inde n: 5002. Quod Angeli dicantur dii ex receptione Divini Veri procedentis a Divino Bono Domini, n: 4295. 4402. 7268. 7873. 8301. 8192. Et quod Divinum Verum unitum Divino Bono in Coelo una voce dicatur Divinum Verum, in Opere de COELO ET INFERNO, n: 13. 133. 144.

25. Qui sunt in conspectu throni Ipsius, quod significet praesentiam et providentiam, constat ex significatione conspectus, qui ex Divino, quod sit praesentia, et inde providentia, de qua sequitur; et ex significatione throni Dei, quod sit Divinum Verum procedens a Domino, ita Coelum quia est receptaculum, de qua n: 5313. 6397. Quod aspectus sit praesentia, est quia per aspectum et visum significatur intellectus et inde cogitatio, et in intellectu sistitur omne praesens quod cogitatur; inde est, quod in Mundo spirituali appareant praesentes cum quibus alter desiderat loqui, modo aliquam ideam ex visu de eo in mundo habuerat, imprimis si uterque: inde est, quod amici ibi conveniant, et quoque uxores et mariti; causa est, quia visus internus, qui

est intellectus, apud spiritum unum agit cum visu ejus ex-
terno seu oculi, et quia spatia in Mundo spirituali non sunt
sicut spatia in Mundo naturali, propinquum ibi est, quod
quis desiderat videre, et longinquum quod non desiderat, ex
eo nunc est quod aspectus significet praesentiam: quod aspe-
ctus et visus significet intellectum, videatur n: 2150. 2325.
2807. 3764. 3863. 3869. 10705. et quod inde praesen-
tiam, n: 4723: et quod spatia in Coelo non sint qualia sunt
spatia in mundo, in Opere de Coelo et Inferno, n: 191 ad
199. Quod aspectus, cum de Domino, ut hic, significet
Divinam Ipsius Praesentiam, est quia Dominus cognoscit
omnes, et illi vicissim cognoscunt Dominum qui in amore et
fide sunt in Ipsum, inde est quod Dominus apud hos prae-
sens sit in bonis amoris et in veris fidei quae ab Ipso apud
illos; sunt enim illa Dominus in Coelo et in Ecclesia, nam
quae ab Ipso procedunt, sunt non modo Ipsius, sed sunt
Ipse; inde patet, quomodo Dominus est in homine, ita quo- [20]
modo intelligendum quod loquutus est apud Johannem „*Ma-
nete in Me, et Ego in vobis; qui manet in Me et Ego in
illo, hic fert fructum multum*“ XV: 4 ad 7: apud Eundem,
„*Qui diligit Me, Verbum meum servat, et Pater et Ego
ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus*“
XIV: 23: apud Eundem „*Jesus ad discipulos; vos co-
gnoscitis Paracletum spiritum veritatis, quia apud vos
manet, et in vobis erit*“ XIV: 17; Paracletus spiritus
veritatis est Divinum Verum procedens a Domino, seu quod
idem est Dominus quoad Divinum Verum; et Discipuli sunt
omnes qui in bonis et inde veris sunt; ideo dicitur, Ille in
vobis erit: et apud Eundem „*Verbum Caro factum est,
et habitavit in vobis*“ I: 14; Verbum etiam est Divinum
Verum, et quod id sit Dominus, patet, nam dicitur quod
Verbum Caro factum sit; quod Verbum significet Divinum
Verum et Dominum, videatur n: 4692. 5075. 9987. Quod
etiam per aspectum hic significetur Providentia, est quia
omnis praesentia Domini est Providentia, ut constare potest
ex illis, quae in Opusculo de Nova Hierosolyma et ejus
Doctrina, n: 267 ad 279, dicta et ostensa sunt; et in
Opere de Coelo et Inferno, n: 9. 12. 143.

26. Et a Jesu Christo, quod significet a Domino quoad Divinum Humanum, constat ex eo, quod id nomen Domini in mundo fuerit, ita nomen Humani Ipsius, quoad Divinum autem fuit nomen Ipsius Jehovah et Deus. Divinum Humanum dicitur, quia Dominus Humanum suum fecit Divinum, cum fuit in mundo, univit enim id suo Divino quod fuit in Ipso a conceptione, et quod fuit Ipsi anima ex Patre, ita quod fuit Ipsi vita sua, nam anima cujusvis est vita ejus, et corpus, quod est humanum, inde vivit, quapropter cum Divinum fuit unitum Humano in Domino, sicut anima corpori, Divinum Humanum dicitur: quod ex Doctrina Ecclesiae sit, quod sicut anima et corpus faciunt unum hominem, ita Divinum et Humanum fuerit unus Christus, ut et quod Divinum et Humanum Ipsius fuerit una Persona, videatur supra n: 10: qui itaque cogitant de Humano Domini, et non simul de Divino Ipsius, illi prorsus non admittunt vocem Divini Humani, cogitant enim separatim de Humano, et separatim de Divino, ita quasi de homine separatim ab anima seu vita ejus, quod tamen non est cogitare de homine, minus de Domino: et quia talis idea separata inest cogitationi eorum, ideo rogant Patrem ut misereatur propter Filium; cum tamen rogandus est Ipse Dominus ut misereatur, in Quo, secundum Doctrinam universalem Ecclesiae, Divinum est quale est Patris, nam illa docet „*Quod sicut Pater, etiam Filius, est Increatus, Infinitus, Aeternus, Omnipotens, Deus, Dominus; et nemo Eorum primus et ultimus, nec maximus aut minimus;*“ ex Athanasii Symbolo; et quoque est secundum Doctrinam ab Ipso Domino datam, quae est „*Quod Ipse et Pater unum sint; et quod qui videt Ipsum videat Patrem, quia Ipse in Patre et Pater in Ipso: et quod Ipse sit via, veritas, et vita; et quod nemo veniat ad Patrem, nisi per Ipsum:*“ inde patet, quantum deflectunt a via et a veritate, qui transeunt Dominum, et adeunt Patrem. Sed quia plura de hac re loquutus
[21] sum cum Angelis, et quoque cum Spiritibus, qui fuerunt, cum vixerunt homines in mundo, ab Ecclesia Reformata, et ex Religione Pontificia, velim in sequentibus illa memorare; ex quibus apparebit, in quali luce esset Ecclesia de Divino,

quod est primum et primarium ejus, si Divinum Humanum Domini agnosceret et crederet.

27. Ipse Testis fidelis, quod significet a Quo omne verum in coelo, constat ex significatione Testis fidelis, cum de Domino, quod sit agnitio Divini Humani a Quo omne verum in Coelo, de qua sequitur; quod dicatur in Coelo, est quia Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini facit Coelum in communi, et apud unumquemvis Angelum ibi in particulari, quod ita sit, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 13. 126 ad 140; et quod a Divino Humano Ipsius, n: 7 ad 12. 78 ad 86. Dominus quoad Divinum Humanum dicitur Testis fidelis, quia Divinum Verum procedens ex Ipso in Coelo testatur de Ipso: hoc Testimonium inest universaliter Divino Vero ibi; quod constare potest ex eo, quod Angeli interioris Coeli non possint aliter cogitare de Divino quam sub Humana forma, ita de Divino Humano, ex causa, quia Divinum Humanum Domini implet universum Coelum ac format illud, et cogitationes Angelorum vadunt et fluunt secundum formam Coeli, videatur in Opere supra citato, n: 59 ad 102. 200 ad 212. 265 ad 275: inde est, quod Testimonium Jesu Christi significet agnitionem Divini Domini in Humano Ipsius, de qua supra, n: 10. Ex his patet, quid in sensu spirituali intelligitur per Testari et per Testimonium in sequentibus his locis „*Johannes* (hic Johannes Baptista) *venit in Testimonium, ut Testaretur de Luce, ut omnes crederent per illum: non erat ille Lux, sed ut Testaretur de Luce; erat Lux vera quae illustrat omnem hominem: et Ego vidi, et Testatus sum*“ Johan: I: 7. 8. [9.] 34; Lux significat Divinum Verum; quare Dominus vocatur ibi Lux vera quae illuminat omnem hominem; ac testari de Luce significat agnitionem Divini Humani Ipsius ex Quo Divinum Verum procedit; quod Lux significet Divinum Verum procedens a Domino, videatur in Opere de Coelo et Inferno, in Articulo de Luce Coeli, n: 126 ad 140: apud Eundem „*Vos misistis* [*ad*] *Johannem, et Testatus est veritati: ego vero non ab homine Testimonium accipio*“ V: 33. 34: apud Eundem „*Jesus dixit, amen dico tibi, quod quae scimus loquamur, et quae vidimus testemur:*

de Coelo veniens super omnes est, et quod vidit et audivit, hoc Testatur" III: 11. [31.] 32: apud Eundem „*Dixit Jesus, etsi Ego Testor de Me Ipso, verum est Testimonium meum, quia scio unde veni et quo vado*" VIII: 14; per quod significatur, quod testetur de Se Ipso ex Se Ipso, quia erat Divinum Verum: apud Eundem „*Quum venerit Paracletus Spiritus veritatis, ille Testabitur de Me*" XV: 26; Paracletus Spiritus veritatis est Divinum Verum procedens a Domino, videatur n: 9818. 9820. 10330: et supra, n: 25: et apud Eundem „*Dixit Pilatus, num ergo Rex es Tu, respondit Jesus, tu dicis, quia Rex Ego sum, Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut tester Veritati; omnis existens ex veritate,*
[22] *audit meam vocem: et dixit Pilatus, quid est Veritas*" XVIII: 37. 38; quod Dominus ita responderit, cum interrogatus est num esset Rex, erat quia Dominus ut Rex est Divinum Verum, nam hoc est Regium Domini in Coelo, Divinum autem Bonum Ipsius est Sacerdotium ibi; inde est, quod Dominus dixerit, quod Rex sit, quod in hoc natus sit, et ad hoc venerit in mundum, ut *Testetur Veritati*, et *quod qui in veritate est, audiat vocem Ipsius;* et ideo quaesivit Pilatus, *quid Veritas,* ita num illa esset Rex: quod Divinum Verum sit Regium Domini in Coelis, videatur n. 3009, 5068; et quod ideo Reges in Verbo significent illos qui in Divinis Veris sunt, ita abstracte a personis significent Divina Vera, n: 1672. 2015. 2069. 4575. 4581. 4966. 5044: quod Reges significent illos qui in Divinis Veris, patebit clarius in Explicatione sequentium in Apocalypsi, ubi nominantur Reges, et mox infra, ubi dicitur, *Fecit nos Reges et Sacerdotes Deo et Patri suo.* Ex his constare potest, quod per a Jesu Christo, Ipse Testis fidelis, significetur Dominus quoad agnitionem Divini Humani, a Quo omne verum in Coelo.

28. Ipse Primogenitus ex mortuis, quod significet ex Quo omne bonum ibi, constat ex significatione Primogeniti, cum de Domino, quod sit Divinum Bonum in Coelo, ita omne bonum ibi; quod Primogenitus id significet, est quia per Generationes in genere et in specie significantur generationes

spirituales, quae sunt boni et veri, seu amoris et fidei, inde
est quod per patrem, matrem, filios, filias, generos, nurus,
filios filiorum, significantur bona et vera, quae generant, et
quae generantur in suo ordine, n: 10490; in Coelo enim
non sunt aliae Nativitates; et quia ita est, per Primogenitum
non intelligitur Primogenitus, sed bonum Coeli et Ecclesiae,
quia hoc primo loco est; nunc quia Dominus est ex Quo
omne bonum ibi, ideo ille vocatur Primogenitus: quod voce-
tur Primogenitus ex mortuis, est quia cum surrexit ex mor-
tuis, Humanum suum per unionem cum Divino, quod in Se
ex conceptione erat, fecit Divinum Bonum, inde est quod
dicatur Primogenitus ex mortuis, et de Ipso apud Davidem
„*Ego Primogenitum dabo Illum, altum regibus terrae*“
Psalm: LXXXIX: 28; quid intelligitur per altum regibus
terrae, videatur in subsequente articulo. Quod Dominus,
cum e mundo abivit, Humanum suum fecerit Divinum Bo-
num, videatur n: 3194. 3210. 6864. 7499. 8724. 9199.
10076; ita quod exiverit ex Patre et redierit ad Patrem,
n: 3194. 3210; et quod post unitionem, Divinum Verum,
quod est Paracletus Spiritus veritatis, procedat ab Ipso, n:
3704. 3712 3969. 4577. 5704. 7499. 8127. 8241.
9199. 9398. 9407; sed hoc Arcanum videatur plenius ex-
plicatum in Opusculo de Doctrina Novae Hierosolymae, n:
293. 294. 295; et in locis ex Arcanis Coelestibus ibi
citatis, n: 303. 304. 305. Quoniam Dominus quoad Divi-
num Humanum vocatus est Primogenitus, ex causa quia
omne bonum procedit ab Ipso, ideo omnia Primogenita in
Ecclesia Israëlitica sancta fuerunt Jehovae, et ideo Levitae
loco omnium Primogenitorum in Israële recepti sunt, per
filios enim Levi repraesentati fuerunt illi ab Ecclesia, qui in
bono charitatis sunt; et ideo cesserunt Primogenito binae [23]
partes ex haereditate; et haec omnia ob causam, quia Primo-
genitum significabat bonum quod a Domino, et in supremo
sensu Ipsum Dominum quoad Divinum Humanum, ex Quo
omne bonum; omnia enim quae in Ecclesia Israëlitica man-
data fuerunt, erant repraesentativa Divinorum Spiritualium
et Coelestium. Quod omnia Primogenita in Ecclesia Israëli-
tica sancta fuerint Jehovae, constat apud Moschen in his

sequentibus locis *„Sanctifica Mihi omne Primogenitum, aperturam omnis uteri, inter filios Israëlis; in homine et in bestia mea sunto“* Exod: XIII: 2. *„Transire facies omnem aperturam uteri Jehovae; et omnis apertura bestiae, quot erunt tibi masculi“* Exod: XIII: 12. *„Primitias frugum tuarum, et primitias vini tui non differes: Primogenitum filiorum tuorum dabis Mihi: sic facies bovi tuo, et pecori tuo: septem diebus erit cum matre sua, octavo die dabis illud mihi; et viri sanctitatis eritis Mihi“* Exod: XXII: 28. 29. 30; quod etiam darent Primogenita bestiae, erat quia illae etiam repraesentabant; et quia repraesentabant, etiam in holocaustis et sacrificiis adhibebantur; quid variae bestiae ibi repraesentabant, videatur, n: 1823. 3519. 9280. 10042. Quod Levitae loco omnium Primogenitorum in Israële accepti sint, de qua re videatur Num: III: 12. 13. 41. 45. Cap: VIII: 15 ad 19, erat causa, ut supra dictum est, quia filii Levi repraesentabant et inde significabant bonum charitatis, et Levi in supremo sensu Dominum quoad id bonum, videatur n: 3875. 3877. 4497. 4502. 4503. 10017. Quod Primogenito cesserint binae partes ex haereditate, Deut: XXI: 17. erat quia binae partes significabant bonum amoris, n: 720. 1686. 5194. 8423.

29. Et Ipse Princeps regum terrae, quod significet ex Quo omne verum ex bono in Ecclesia, constat ex significatione Princeps regum, quod sit a Quo omne verum, Princeps est primarium, et reges sunt vera; et quia de Domino, Qui hic Princeps regum vocatur, est a Quo omne verum: quod princeps sit primarium, videatur n: 1482. 2089. 5044; et quod reges sint vera, videbitur in Explicatione Versus sequentis, ubi dicitur, *Et fecit nos reges et sacerdotes*, n: 31: et ex significatione Terrae, quod sit Ecclesia, de qua sequitur. Qui non scit sensum internum Verbi, non aliter potest scire, quam quod Reges totius terrae hic intelligantur, at usque non intelliguntur Reges, nec Terra, sed per Reges illi omnes qui in veris ex bono sunt, et per Terram Ecclesia: quod per Terram significetur Ecclesia, multis ostensum est in ARCANIS COELESTIBUS, ex quibus haec ibi videantur: Quod per Terram significetur

Regnum Domini et Ecclesia, n: 662. 1066. 1068. 1262.
1413. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577. 8011. 9325.
9643: Ex causa imprimis, quia per Terram intelligitur Terra
Canaan, et ibi fuerat Ecclesia ab Antiquissimis temporibus,
n: 567. 3686. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. 6516.
9325. 9327: et quia in spirituali sensu per terram intelli-
gitur gens quae ibi et ejus cultus, n: 1262. Quod Novum
Coelum et Nova Terra significet Ecclesiam in Coelis et in
Terris, n: 1733. 1850. 2117. 2118. 3355. 4535. 10373.
Quod per Creationem Coeli et Terrae in Primis Capitibus [24]
Geneseos in sensu interno describatur instauratio Ecclesiae
Antiquissimae, n: 8891. 9942. 10545: quod creare sit
instaurare et regenerare, n: 10373. Quod Humus etiam
significet Ecclesiam, sed Humus ex receptione seminum, quae
sunt vera, Terra autem ex gente et ejus cultu, n: 566.
1068. 10570. Praeterea Terra, quia significat Ecclesiam,
etiam significat Religiosum, unde etiam Idololatricum, ut
Terra Aegypti, Terra Philisthaeorum, Terra Chaldaea et
Babelis, et plures aliae. Quod Terra significet Ecclesiam,
etiam paucis ostensum videatur in Opusculo de ULTIMO JU-
DICIO, n: 3. 4.

30. Amanti nos et lavanti nos a peccatis nostris in sanguine suo, quod significet Ipsius amorem, et regenerationem per vera quae ab Ipso, constat ex significatione lavare a peccatis, quod sit regenerare, de qua in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 202 ad 209; et ex significatione in sanguine suo, quod sit per vera quae ab Ipso, de qua in eadem DOCTRINA, n: 210 ad 213, et ex ARCANIS COELESTIBUS ibi, n: 217. 219. 222. Quod Sanguis Domini significet vera ex bono, ita vera ex Domino, aegre potest percipi et credi ab homine, qui nihil de sensu spirituali Verbi scit; et praeterea apparet remotum intelligere vera a Domino loco sanguinis Ipsius, sed usque non aliud intelligitur per sanguinem Domini in Coelo, et hoc ex causa, quia Dominus ibi est Divinum Verum unitum Divino Bono, inde nemo ibi de Sanguine et Carne Ipsius cogitat; cogitationem de illis vocant materialem, quae non datur apud illos; dicunt etiam quod nec sciant quod Caro et Sanguis nominetur in Verbo, ex causa, quia illa quae sunt

sensus literae Verbi, vertuntur apud illos in spiritualia, quoniam illi spirituales sunt et non naturales, ita Caro, ubi dicitur de Domino, in Divinum Bonum, et Sanguis in Divinum Verum, utrumque procedens a Domino: quod Caro et Sanguis nominentur in sensu literae Verbi, est causa ut spiritualia correspondentia percipiantur in Coelo; nam omnia Spiritualia desinunt in naturalia, et in his habent suum planum ultimum, quare Divinum transiens Coelos desinit in id, et ibi subsistit, comparative sicut domus super suo fundamento, et tunc est in suo pleno, inde est quod Verbum in litera tale sit, et quod Caro et Sanguis nominentur: sed usque mirantur Angeli, quod homo Ecclesiae, qui ex Verbo etiam spiritualis fieri potest, non ultra sensum literae se patiatur elevari, ac de Domino et Ipsius Carne et Sanguine non spiritualiter sed materialiter cogitare: sed quia mirati sunt, et dictum est illis, quod plerique, imprimis simplices, de illis spiritualiter cogitent, quapropter exploraverunt, num aliquis spiritualiter, et comperti sunt, quod plerique, et fere omnes simplices, cum obiverunt Sanctam Coenam, nihil cogitaverint de Carne et Sanguine, sed solum de Sancto quod illis tunc a Domino, et perceperunt, quod hoc jugiter provideatur a Domino, ob causam ut homo Ecclesiae in spirituali idea tunc sit, et non in materiali. Quod materialis manducatio intellecta sit et recepta in doctrinis, est causa, quia de Humano Domini cogitaverunt sicut de humano alius hominis,
[25] et non tunc simul de Divino in Humano Ipsius, rejicientes vocem Divini Humani, et qui ita de Humano Domini cogitaverunt, non potuerunt nisi quam materialiter de Carne et Sanguine Ipsius cogitare; aliter si cogitavissent de Domino secundum Doctrinam universalem Ecclesiae, quae est, quod Divinum et Humanum Ipsius sit unica Persona, ac utrumque unitum sicut anima et corpus, videatur supra n: 10 et 26. Praeterea in Verbo multis in locis nominatur Sanguis, ut et quoque in Apocalypsi, ut Cap: VI: 12. Cap: VII: 14. Cap: VIII: 7. 8. Cap: XI: 6. Cap: XII: 11. Cap: XIV: 20. Cap: XVI: 3. 4. 6. Cap: XVIII: 24. Cap: XIX: 2. 13; quare velim in sequentibus per plura confirmare, quod per Sangui-

nem significetur Verum quod a Domino, ac in opposito sensu falsum violentiam inferens illi Vero.

31. Et fecit nos reges et sacerdotes, quod significet quod ab Ipso simus in Regno Ipsius Spirituali et Coelesti, constat ex significatione regum, quod sint qui in veris ex bono, et quia illi constituunt Regnum Spirituale Domini, quod sint qui in Regno Spirituali Ipsius; quod Reges in Verbo illos significent, patebit a sequentibus; et a significatione Sacerdotum, quod sint qui in bono amoris, et quia illi constituunt Regnum Coeleste Domini, quod sint qui in Regno Coelesti Ipsius: quod duo Regna sint, in quae Coeli in communi distincti sunt, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 20 ad 28; et quod Regnum Spirituale dicatur Regnum Regium Domini, et quod Regnum Coeleste dicatur Regnum Sacerdotale Ipsius, ibid: n: 24. Plurimis in locis in Verbo Prophetico nominantur Reges, et qui non sensum internum scit, credit quod per Reges ibi intelligantur Reges; ast non intelliguntur Reges, sed omnes illi qui in veris ex bono sunt, seu in fide ex charitate a Domino; causa est, quia Dominus est Solus Rex, et illi qui in veris ex bono sunt ab Ipso, filii Ipsius vocantur; inde est, quod per principes, filios Regni, filios Regis, et quoque per Reges intelligantur illi, et quod abstracte ab idea personarum, ut fit in Coelo, intelligantur vera ex bono, seu quod idem, fides ex charitate, quia verum est fidei et bonum est charitatis: quod non Reges intelligantur, constare potest solum ex eo, quod hic dicatur, quod Jesus Christus fecerit nos reges et sacerdotes;* et postea, „*Fecisti nos Deo nostro reges et sacerdotes, et regnabimus super Terram*" V: 10: et apud Matthaeum „*Semen in agro seminatum sunt filii Regni*" XIII: 38; semen agri sunt vera ex bono a Domino apud hominem, videatur n: 3373. 10248. 10249: quisque etiam percipere potest, quod Dominus non facturus sit omnes illos, de quibus ibi agitur, reges, sed quod illos dicat reges ex potentia et ex gloria, quae illis qui in veris ex bono sunt a Domino. Ex his nunc videri potest, quod per Regem in Verbo Prophetico intelligatur Dominus quoad Divinum Verum, et per reges et principes illi qui in veris ex

bono sunt a Domino; et quia pleraque in Verbo etiam sensum oppositum habent, quod in eo sensu per reges significentur illi qui in falsis ex malo sunt. Quod per Regem in Verbo intelligatur Dominus quoad Divinum Verum, patet ab Ipsius Domini verbis ad Pilatum „*Dixit Pilatus, num ergo Rex es Tu, respondit Jesus, Tu dicis, quia Rex*
[26] *sum Ego, Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum ut* Tester Veritati, *omnis existens in* Veritate, *audit vocem meam: dixit ei Pilatus, quid est Veritas,*“ Johan: XVIII: 37. 38; ex interrogatione Pilati, quid est Veritas, patet, quod intellexerit, quod Dominus Veritatem apellaverit Regem, sed quia gentilis fuit, et non ex Verbo aliquid novit, non instrui potuit, quod Divinum Verum esset a Domino, et quod Ipse esset Divinum Verum, ideo post interrogationem statim *exivit ad Judaeos, dicens, Ego nullam causam invenio in Eo;* et dein posuit super cruce, *Hic est Jesus Rex Judaeorum; et cum principes sacerdotum dicerent ei „Ne scribe Rex Judaeorum, sed quod ipse dixerit sum Rex Judaeorum, respondit Pilatus, quod scripsi, scripsi*“ Joh: XIX: 19 ad 22. Ex his intellectis sciri potest, quid per Reges in sequentibus locis intelligitur, in Apocalypsi „*Sextus Angelus effudit phialam suam in flumen magnum Euphratem, et exsiccata est aqua ejus, ut pararetur via Regum ab ortu solis*“ XVI: 12. „*Cum meretrice magna sedente super aquis multis scortati sunt Reges terrae*“ XVII: 2. „*Septem capita sunt septem montes ubi mulier sedet, et Reges septem sunt; quinque ceciderunt,* [*et unus est,*] *alius nondum venit: et decem cornua quae vidisti, decem Reges sunt, qui Regnum nondum acceperunt; sed potestatem sicut Reges unam horam accipiunt cum bestia: hi cum Agno pugnabunt, et Agnus vincet illos, quoniam Dominus dominorum est et Rex regum*“ XVII: 9. 10. 12. 14. „*Et mulier, quam vidisti, est urbs magna, habens Regnum super Reges terrae*“ XVII: 18. „*De vino irae scortationis Babyloniae biberunt omnes gentes, et Reges terrae cum illa scortati sunt*“ XVIII: 3. „*Et vidi bestiam et Reges terrae, et exercitus eorum congregatos facere praelium cum sedente super*

equo, et cum exercitu Ipsius" XIX: 19. *„Et gentes quae servatae sunt, in lumine Ipsius ambulabunt, et Reges terrae afferent gloriam et honorem suum in illam"* XXI: 24: in his Locis per Reges non intelliguntur Reges, sed omnes, qui vel in veris ex bono sunt, vel in falsis ex malo, ut supra dictum est. Similiter apud Danielem *„Per Regem Meridiei et per Regem Septentrionis, qui bellum inter se gesserunt"* Cap: XI: 1 ad fin: per Regem Meridiei ibi intelliguntur illi, qui in Luce veri ex bono sunt, et per Regem Septentrionis illi qui in tenebris ex malo sunt; quod Meridies in Verbo significet illos qui in luce veri ex bono sunt, videatur n: 1458. 3708. 3195. 5672. 9642; et Septentrio illos qui in tenebris falsi ex malo, n: 3708, et in genere in Opere de Coelo et Inferno, n: 141 ad 153, ubi agitur de quatuor Plagis in Coelo. Reges etiam pluries nominantur apud Prophetas in Veteri Testamento, et per eos similiter intelliguntur illi qui in veris ex bono a Domino sunt, et in opposito sensu qui in falsis ex malo, ut apud Esaiam *„Disperget gentes multas; super eo claudent Reges os suum, quia quod narratum est illis viderunt, et quod non audiverunt intellexerunt"* LII: 15: apud Eundem *„Zion Sancti Israëlis, suges lac gentium, et ubera Regum suges"* LX: 16: apud Eundem *„Erunt Reges nutritii tui, et principes mulieres lactatrices tuae, facie terram incurvabunt se tibi"* XLIX: 23: et praeterea Esaj: XIV: 9. Cap: XXIV: 21. Cap: LX: 10. Jerem: II: 26. Cap: IV: 9. Cap: XLIX: 28. Thren: II: 6. 9. Ezech: VII: 26. 27. Hosch: III: 4. Zephan: I: 8. Psalm: II: 10. CX: 5. falsa, Genes: XLIX: 20. Quia Reges significant illos qui in [27]
veris ex bono a Domino sunt, ideo ab antiquis temporibus derivatum est, quod Reges, cum coronabantur, insignirentur talibus, quae significant vera ex bono; ut quod Rex Oleo ungeretur, quod portaret Coronam ex Auro, teneret dextra Sceptrum, indueretur Chlamyde purpurea, sederet super Throno Argenteo, et cum insignibus equitaret super Equo albo; Oleum enim significat Bonum ex quo Verum, n: 886. 4638. 9780. 9954. 10011. 10261. 10268: Corona ex auro super Caput, simile, n: 9930: Sceptrum, quod est

Baculus, potentiam Veri ex bono, n: 4581. 4876. 4966: Chlamys et Pallium, Divinum Verum in Regno spirituali, n: 9825. 10005; et Purpura amorem spiritualem boni, n: 9467: Thronus, Regnum veri ex bono, n: 5315. 6397. 8625; Argentum, ipsum illud verum, n: 1551. 1552. 2954. 5658: Equus Albus intellectum illustratum ex illis, in Opusculo de Equo Albo, n: 1 ad 5; quod Ritualia circa coronationes Regum involvant talia, sed quod cognitio de illis hodie perierit, n: 4581. 4966. Quia ex his scitur, quid Rex in Verbo significat, velim his addere, cur Dominus, cum Hierosolymam intravit, sederit super pullo asinae, et populus proclamaverit Ipsum tunc Regem, et quoque straverint vestimenta super viam, Matth: XXI: 1 ad 8. Marc: XI: 1 ad 11. Luc: XIX: 28 ad 40. Joh: XII: 14. 15. 16: quod praedictum est apud Sachariam *„Exulta filia Zionis, clange filia Hierosolymae, ecce Rex tuus veniet tibi justus et salvans, equitans super Asino et super pullo Asinae“* IX: 9. Matth: XXI: 5. Joh: XII: 15; causa erat, quia sedere super asino et super pullo asinae, erat insigne Summi Judicis et Regis, quod constare potest ex his sequentibus *„Cor meum ad Legislatores Israëlis, qui equitatis super asinabus candidis“* Judic: V: 9. 10. *„Non recedet sceptrum de Jehudah, nec Legislator ab inter pedes ejus, usque dum venit Schilo; Qui ligabit ad Vitem Asininum pullum suum, et ad Vitem nobilem Filium asinae suae“* Genes: XLIX: 10. 11: quia sedere super Asino et Pullo asinae tale insigne erat, ideo *Judices equitabant super Asinabus albis*, Judic: V: 9. 10; et *filii ejus super Pullis asinae*, Judic: X: 4: et Cap: XII: 14; et *„ipse Rex, cum coronabatur, super Mula“* I Reg: I: 33: *„ac filii ejus super Mulis“* II Sam: XIII: 29: Qui non scit quid per Equum, Mulum, et Pullum asinae in sensu repraesentativo significatur, credet, quod Domini equitatio super Pullo asinae significaverit miseriam et humiliationem, sed significabat Magnificentiam Regiam; quapropter etiam populus tunc proclamabat Dominum Regem, et vestimenta straverunt super viam: quod hoc factum sit cum iret Hierosolymam, erat causa quia per Hierosolymam significatur Ecclesia,

videatur in Opusculo de NOVA HIEROSOLYMA ET EJUS DOCTRINA, n: 6; et quod Vestimenta significent vera induentia bonum, et servientia illi, in ARCANIS COELESTIBUS, n: 1073. 2576. 5248. 5319. 5954. 9212. 9215. 9952. 10536; et in Opere de COELO ET INFERNO, n: 177 ad 182. Ex his nunc patet, quid per Regem et per Reges in Verbo significatur, ita quoque quid per UNCTUM, MESSIAM, et CHRISTUM, nam Unctus, Messias et Christus, similiter ac Rex, significant Dominum quoad Divinum Verum procedens ex Divino Bono Ipsius, Rex enim dicitur Unctus, et Unctus vocatur [28]
Messias in Lingua Hebraea, ac Christus in Lingua Graeca: Sed quod Dominus quoad Divinum Humanum Solus fuerit UNCTUS JEHOVAE, quia in Illo Solo erat Divinum Bonum Divini Amoris a conceptione, conceptus enim erat a Jehovah; at quod omnes Uncti modo repraesentaverint Ipsum, videatur n: 9954. 10011. 10268. Quod autem Sacerdotes significent bonum quale est in Regno Coelesti, videatur in ARCANIS COELESTIBUS, nempe quod Sacerdotes repraesentaverint Dominum quoad Divinum Bonum, n: 2015. 6148. Quod Sacerdotium esset repraesentativum Domini quoad opus salvationis, quia hoc erat ex Divino Bono Divini Amoris Ipsius, n: 9809. Quod Sacerdotium Aharonis, filiorum ejus, et Levitarum, fuerit repraesentativum operis salvationis in successivo ordine, n: 10017. Quod inde per Sacerdotium et per Sacerdotia in Verbo significetur bonum amoris quod a Domino, n: 9806. 9809. Quod per duo Nomina Jesus et Christus significetur tam Sacerdotale quam Regium Ipsius, nempe per Jesum Divinum Bonum, et per Christum Divinum Verum, n: 3004. 3005. 3009. Quod Sacerdotes qui non agnoscunt Dominum, significent contrarium, similiter Reges, nempe malum et falsum ex malo, n: 3670.

32. Deo et Patri suo, quod significet per Divinum Verum et Divinum Bonum, constare potest ex eo, quod Deus sit Divinum Verum, et Jehovah Divinum Bonum, et quod ideo in Verbo Dominus dicatur Deus, ubi agitur de Divino Vero, ac Jehovah ubi de Divino Bono, n: 2586. 2769. 2807. 2822. 3921. 4287. 4402. 7010. 9167: sed hic pro Jehovah dicitur Pater, quia Pater Domini erat Jehovah,

et per Patrem simile intelligitur quod per Jehovam. Per utrumque, Deum et Patrem, solus Dominus intelligitur, nam Pater in Ipso erat, sicut anima est in suo corpore, videatur supra n: 10 et 26, erat enim conceptus a Jehovah, et a Quo quis concipitur, ab illo est anima ejus, quapropter cum Dominus nominavit Patrem, intellexit Divinum suum in Se Ipso, inde est quod dixerit, *„Quod Pater in Se sit, et Ipse in Patre“* Joh: X: 38. Cap: XIV: 10: 11. *„Quod Pater et Ipse unum sint“* Joh: X: 30. *Quod non solus sit, sed Ipse et Pater,* Joh: XVI: 32. Quod Dominus appellaverit Divinum Jehovae, quod in Se ex conceptione, et quod erat Esse vitae Ipsius in Humano Suo, Patrem, ac Divinum Verum quod ex Divino Bono Filium, n: 2803. 3704. 7499. 8328. 8897. Quod Filius hominis sit Divinum Verum, et Pater Divinum Bonum, n: 1729. 1733. 2159. 2628. 2803. 2813. 3255. 3704. 7499. 8897. 9807. Praeterea videantur quae in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE ex ARCANIS COELESTIBUS citata sunt de unitione Divini, quod Jehovah Pater vocatur, cum Divino Humano Domini, n: 304.

33. Ipsi gloria et robur in saecula saeculorum, quod illa, nempe Divinum Bonum et Divinum Verum, a Domino Solo in aeternum, constat a significatione gloriae, quod sit Divinum Verum in Coelo, de qua n: 4809. 5922. 8267. 8427. 9429; et ex significatione roboris, quod sit Divinum Bonum per Divinum Verum, quoniam Divino Bono per Divinum Verum est omne robur et omnis potentia, videatur n:
[29] 3091. 3563. 6344. 6423. 8304. 9643. 10019. 10182; et in Opere de COELO ET INFERNO, ubi agitur de potentia Angelorum Coeli a Domino, n: 228 ad 233: quod in saecula saeculorum sit in aeternum, patet absque explicatione. Quod gloria sit Divinum Verum in Coelo, est quia Divinum Verum ibi est Lux, et illa quae ex Luce coeli existunt, vocantur gloria, quia existunt a Domino, et repraesentant Divinum Verum quod ab Ipso, et narrant gloriam Ipsius, imprimis quae intra Angelum, quae sunt intelligentiae et sapientiae; quod Lux Coeli sit Divinum Verum, et quod omnia quae in Coelo sunt, tam extra quam intra Angelum, ex Luce ibi existant, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n. 126

ad 140. 172. 173. 176. Creditur in mundo, quod per *Gloria sit Deo* intelligatur, quod Deus velit gloriam ab homine propter Se, et quod illa afficiatur, ac propterea benefaciat, sed fallitur, Deus vult gloriam ab homine propter hominem, sic enim homo omnia tribuit Divino et nihil sibi, et cum hoc facit, tunc Divinum potest influere cum Divino Vero et dare ei intelligentiam et sapientiam: sic et non aliter Dominus glorificatur in homine; Dominus enim amat unumquemvis, et ex amore vult, ut gloria Ipsius, hoc est, Divinum Verum, sit in illis; quod etiam docet Dominus apud Johannem *„Si manseritis in Me, et verba mea in vobis manserint, quodcunque volueritis, petetis, et fiet vobis; in hoc Glorificatus est Pater meus, ut fructum multum feratis, et efficiamini discipuli mei"* XV: 7. 8. Quod salus Generis humani sit gloria Domini, n: 4347. 4593. 5957. 7550. 8263. 10646.

34. Amen, quod significet confirmationem Divinam, constat ex significatione amen, quod sit veritas, hoc enim significatur per amen in Lingua Hebraea; et quia omnis veritas quae veritas est Divina, ideo amen, cum dicitur in Verbo, significat Divinam confirmationem: Verum enim confirmat omnia, ac Divinum Verum Se Ipsum; et quia Dominus erat Ipsum Divinum Verum, cum fuit in Mundo, ideo Dominus toties dixit amen.

35. Vers: 7. 8. *Ecce venit cum nubibus, et videbit Ipsum omnis oculus, et qui Ipsum transfixerunt; et plangent super Ipsum omnes Tribus terrae, etiam, amen. Ego sum Alpha et Omega, Principium et Finis, dicit Dominus, Qui Est et Qui Fuit et Qui Venturus, Qui Omnipotens.* Ecce, venit cum nubibus, significat quod Dominus se revelaturus in Verbo per sensum internum: et videbit Ipsum omnis oculus, significat quod agnituri omnes qui in veris ex bono sunt: et qui Ipsum transfixerunt, significat quod etiam visuri illi qui in falsis ex malo: et plangent super Ipsum omnes Tribus terrae, significat quod falsa Ecclesiae repugnatura: etiam, amen, significat confirmationem Divinam quod ita futurum: Ego sum Alpha et Omega, Principium et Finis, significat quod omnia regat ex primis per

ultima, et sic omnia coeli in aeternum: dicit Dominus, Qui Est et Qui Fuit et Qui Venturus, significat ab Ipso Qui est omne in omnibus Coeli et Ecclesiae ab aeterno in aeternum, et Jehovah: Qui Omnipotens, significat ex Se.

[30] 36. Ecce venit cum nubibus, quod significet quod Dominus Se revelaturus in Verbo per sensum internum, constat ex significatione venire, cum de Domino, quod sit se revelare; et ex significatione nubium, quod sint Divina vera in ultimis, ita Verbum in litera, nam Verbum quoad sensum literae est Divinum Verum in ultimis; et quia unumquodvis ibi continet sensum internum seu spiritualem, ideo venire cum nubibus, est revelare Se per illum sensum. Quod Nubes Divina Vera in ultimis significent, est ex apparentiis in spirituali mundo; ibi apparent Nubes in varia luce, in Intimo seu Tertio Coelo in flammea, in Medio seu Secundo in candida, ac in Ultimo seu Primo in densiori, et quisque ibi novit, quod significent Divinum Verum a Domino per Angelos, nam cum Divinum Verum procedens a Domino, quod est ipsa Lux coeli, transit Angelos, apparet id sicut nubes, purior et densior secundum intelligentiam eorum; tales Nubes mihi multoties visae sunt, et quoque perceptum quid significant; inde est, quod per nubes, quales apparent coram oculis hominum in mundo, significetur Divinum Verum in ultimis, et quia Verbum in litera est Divinum Verum in ultimis, quod id per nubes significetur. Qui non scit, quod Nubes id significent, credere potest, quod Dominus ad ultimum Judicium venturus sit in Nubibus, et appariturus in gloria, secundum Ipsius verba apud Evangelistas, ubi dicit „*Tunc patebit signum Filii hominis in Coelo, et videbunt Filium hominis venientem in Nubibus Coeli cum potentia et gloria multa*“ Matth: XXIV: 30. Marc: XIII: 26. Luc: XXI: 27; Consummatio saeculi, de qua ibi agitur, est ultimum tempus Ecclesiae, et Adventus Domini tunc est Revelatio Ipsius, ac Divini Veri quod ab Ipso, in Verbo per sensum internum, alibi quam in Verbo Dominus non se revelat, nec aliter ibi quam per sensum internum; potentia et gloria etiam significant Verbum in sensu interno: quod hodie id impletum sit, nempe quod Saeculum sit consummatum,

ac Ultimum Judicium peractum, et quoque quod Dominus
venerit in Nubibus Coeli, hoc est, revelaverit sensum inter-
num Verbi, constare potest ex Opusculo de Ultimo Judicio,
a principio ad finem; et quoque in Opere de Coelo et In-
ferno, n: 1; tum in Doctrina Novae Hierosolymae, n:
249 ad 266. Quod Consummatio saeculi significet Ultimum
Tempus Ecclesiae, videatur n: 4535. 10622: quod Ad-
ventus Domini Revelationem Divini Veri per sensum inter-
num, n: 3900. 4060: Quod Nubes sensum literae Verbi,
n: 4060. 4391. 5922. 6343. 6752. 8106. 8781. 9430.
10551. 10574: Quod Gloria significet Divinum Verum in
Coelo, ita sensum internum, quia hic est Divinum Verum in
Coelo, n: 5922. 9429. 10574: Quod dicatur venturus in
potentia, est quia omnis potentia est Divino Vero quod a
Domino, in Opere de Coelo et Inferno, n: 228 ad 233.
539. Simile intelligitur per Domini verba ad Principem
Sacerdotum „*Jesus dixit principi sacerdotum, ex nunc
videbitis Filium hominis sedentem ad dextram potentiae,
et venientem in nubibus coeli*“ Matth: XXVI: 63. 64.
Marc: XIV: 62; Filius hominis est Dominus quoad Divinum
Verum; sedere ad dextram potentiae, est cui Omnipotentia; [31]
venire in Nubibus Coeli est revelatio Divini Veri de Ipso
in Verbo, nam Se Ipsum revelavit; et quoque omnia quae
continentur in sensu interno, in quo agitur praecipue de
Glorificatione Humani Ipsius, implevit. Simile per Nubes in
sequentibus his locis significatur; apud Danielem „*Videbam
[in] visionibus noctis, quod ecce cum Nubibus Coeli similis
Filio hominis veniebat*“ VII: 13. In Apocalypsi „*Aspexi,
et ecce Nubes candida, et Nubi insidebat similis homini,
habens impositam Capiti suo Coronam*“ XIV: 14. 16.
Apud Esaiam „*Ecce Jehovah insidens densae Nubi levi*“
XIX: 1. Apud Davidem, „*Cantate Deo, laudate Nomen
Ipsius, extollite equitantem super Nubibus*“ Psalm:
LXVIII: 5: apud Eundem „*Jehovah ponit Nubes currum
suum; ambulat super alis venti*“ Psalm: CIV: 3; quis
non videre potest, quod haec non intelligenda sint secundum
sensum literae, nempe quod Jehovah insideat nubi, quod
equitet super nubibus, et quod ponat nubes currum suum;

qui spiritualiter cogitat, is scire potest, quod Jehovah in suo Divino Vero sit, hoc enim procedit ab Ipso, consequenter quod id per nubes ibi intelligatur; ideo etiam dicitur quod Jehovah ponat nubes currum suum, per currum enim significatur doctrina veri, videatur n: 2762. 5321. 8215. Similiter in his locis; apud Esaiam „*Destillate Coeli superne*, *et superiores Nubes justitiam*“ XLV: 8. Apud Nahum „*Jehovae via cum Nube et Procella; et Nubes pulvis pedum Ipsius*“ I: 3. Apud Davidem „*Tribuite robur Deo, cujus excellentia est super Israëlem, et cujus robur in superioribus Nubibus*“ Psalm: LXVIII: 35. Apud Mosen „*Non sicut Deus Jeschurun, equitans in Coelo in auxilio tuo, et in magnificentia tua super Nubibus*“ Deutr: XXXIII: 26. Apud Davidem „*Testis in Nubibus fidelis*“ Psalm: LXXXIX: 38. Ex his constare potest, quid significatur per „*quod Nubes Atrium interius impleverit*“ Ezech: X: 3. 4: Et „*quod Nubes resederit super Tentorium*“ de quo saepius apud Mosen. Tum, quod cum Jesus transformatus fuit, visus sit in Gloria, et quod Nubes obvelaverit tres Ipsius discipulos, et quod e Nube illis dictum sit „Hic est Filius Meus dilectus“ Matth: XVII: 1 ad 10. Marc: IX: 1 ad 11. Luc: IX: 28 ad 37. Videantur etiam quae de Domino in medio Angelorum viso in Nube in Opusculo de TELLURIBUS IN UNIVERSO, n: 171, visa sunt.

37. Et videbit Ipsum omnis oculus, quod significet quod agnituri omnes qui in veris ex bono sunt, constat ex significatione videre, quod sit intelligere, percipere et agnoscere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 3869. 4723. 10705; et ex significatione oculi, quod sit intellectus et fides, de qua n: 2701. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534. 9051. 10569. ita qui in veris ex bono sunt, nam hi in fide sunt et inde intellectu. Quod oculus significet intellectum et fidem, est ex correspondentia; intellectus enim est visus internus, et is visus est qui videt per oculum, determinat enim hunc ad objecta, et disponit interiora ejus, quae sunt plura, ad receptionem, inde apparet iris et pupilla nunc dilatata, nunc contracta, nunc obscura, nunc lucida, quandoque

scintillans, prorsus secundum intellectus cupidinem et desiderium; inde est, quod ab oculis aliquatenus videri possit affectio cogitationis; ex hac correspondentia est, quod oculus significet intellectum: quod etiam oculus significet fidem, est quia vera fidei non alibi quam in intellectu resident, vera quae non ibi resident, non sunt in homine, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 28 ad 36. Quod oculus in sensu spirituali sit fides, est quoque ex aspectu Domini ab Angelis, vertunt enim jugiter faciem ad Ipsum, et vident Ipsum fide et intellectu, de qua Conversione videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 123. 142. 143. 145. 151. 153. 255. 272. 510. [32]

38. Et qui Ipsum transfixerunt, quod significet quod etiam visuri illi qui in falsis ex malo, constat ex significatione transfigere, quod sint qui prorsus negant Dominum, illi enim apud se occidunt Illum et transfigunt; sunt etiam qui intelliguntur per militem qui transfixit latus Ipsius, Joh: XIX: [34.] 35. 36. 37; per militem et milites ibi intelliguntur qui ab Ecclesia sunt, et pro Domino militarent, ibi in specie qui ab Ecclesia Judaica, et in genere omnes qui ab Ecclesia in falsis ex malo sunt: quia milites illos significabant, ideo illi vestimenta Domini diviserunt, et super tunicam sortem jecerunt, per quae intelligitur quod Ecclesia Judaica disperserit Divina Vera quae in Verbi sensu literae, at quod non potuerint vera interiora seu vera quae sunt sensus interni; nam vestimenta significant vera in ultimis, n: 2576. 5248. 6918. 9158. 9212: Dividere significat dissipare et dispergere, n: 4424. 6360. 6361. 9093: et tunica vera interiora, n: 9048. 9212. 9216. 9826.

39. Et plangent super Ipsum omnes Tribus terrae, quod significet quod falsa Ecclesiae repugnatura, constat ex significatione plangere, quod sit lugere, dolere, indignari, irasci, aversari, ita quoque repugnare; et ex significatione tribuum, quod sint omnia vera et bona in complexu, et in opposito sensu omnia falsa et mala in complexu, de qua sequitur; et ex significatione terrae, quod sit Ecclesia, de qua supra n: 29; inde per omnes Tribus terrae significatur tota Ecclesia, et per quod plangent super Ipsum, significatur quod vera et bona non amplius, quia falsa et mala regnatura et re-

pugnatura; agitur enim in hoc Versu in genere de statu Ecclesiae qualis futurus in fine ejus, quando non amplius fides quia non charitas, quod nempe Dominus tunc Se revelaturus, et agnituri omnes qui in veris ex bono sunt, et quoque visuri qui in falsis ex malo, sed quod falsa Ecclesiae repugnatura: quod in Apocalypsi non agatur de successivis statibus Ecclesiae, sed de ultimo statu quando finis ejus, videantur supra n: 5; et quod finis ejus sit, quando non fides quia non charitas, in Opusculo de Ultimo Judicio, n: 33 ad 39 seq. et cum non fides quia non charitas, tunc falsa ex malo regnant, quae veris ex bono repugnant. Saepius in Verbo nominantur Tribus, quia populus Israëliticus in duodecim Tribus divisus fuit; et qui non scit sensum internum Verbi, autumat quod per Tribus intelligantur Tribus Israëlis, at usque non per Tribus intelliguntur Tribus, nec per Israë-
[33] lem intelligitur Israël, sed per Tribus intelliguntur omnes qui in veris ex bono sunt, et per Israëlem Ecclesia Domini; qui hoc non novit, facile arripiet communem fidem, quod filii Israëlis prae omnibus in universo terrarum orbe electi fuerint, et quoque quod demum introducendi sint in Terram Canaanem, imo etiam quod ex illis imprimis Coelum futurum sit, cum tamen per nomina illorum non illi intelliguntur, sed qui in veris ex bono, ita qui ab Ecclesia sunt, per duodecim Tribus omnes, ac per unamquamvis aliquod speciale verum ac bonum, quod est illis qui ab Ecclesia. Ex his intellectis constare potest, quid intelligitur per haec in Apocalypsi; „*Audivi numerum signatorum*, 144000 *signatos ex omnibus Tribubus filiorum Israëlis: ex Tribu Jehudae* 12000 *signatos: ex Tribu Ruben* 12000 *signatos: ex Tribu Gad* 12000 *signatos: ex Tribu Ascher* 12000 *signatos: ex Tribu Naphthali* 12000 *signatos: ex Tribu Menasche* 12000 *signatos: ex Tribu Schimeon* 12000 *signatos: ex Tribu Levi* 12000 *signatos: ex Tribu Isaschar* 12000 *signatos: ex Tribu Sebulon* 12000 *signatos: ex Tribu Joseph* 12000 *signatos: ex Tribu Benjamin* 12000 *signatos*“ VII: 4 ad 8; hic non intelliguntur illi qui ex gente Israëlitica, sed omnes quotcunque sunt qui in veris ex bono; hi enim omnes signati sunt ad coelum;

numeri 144000 et 12000 etiam omnes significant, et unaquaevis Tribus omnes illos qui in eo vero aut bono quod per nomen ejus significatur; ut constare potest ex ostensis in ARCANIS COELESTIBUS; ut quodnam bonum et verum significatur per Jehudam, n: 3881. 6363: quodnam per Rubenem, n: 3861. 3866. 4605. 4731. 4734. 4761. 6342 ad 6345: quodnam per Gadem, n: 3934. 3935: quodnam per Ascherem, n: 3938. 3939. 6408: quodnam per Naphthalin, n: 3927. 3928: quodnam per Menaschen, n: 3969. [5351.] 5354. 6222. 6234. 6238. 6267. 6296: quodnam per Schimeonem, n: 3869 ad 3872. 4497. 4502. 4503. 5482. 5626. 5630: quodnam per Levi, n: 3875. 3877. 4497. 4502. 4503: quodnam per Isascharem, n: 3956. 3957: quodnam per Sebulonem, n: 3960. 3961. 6383: quodnam per Josephum, n: 3969. 3971. 4669. 6417: et quodnam per Benjaminem, n: 3969. 4592. 5411. 5413. 5443. 5639. 5686. 5688. 5689. 6440. Quod omnes Numeri in Verbo significent res, n: 482. 487. 647. 648. 755. 813. 1963. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4670. 5265. 6175. 9488. 9659. 10217. 10253: quod duodecim significent omnes et omnia quoad vera ex bono, n: 577. 2089. 2129. 2130. 3272. 3858. 3913: similiter Numeri 72. 144. 12000. 144000. quia ex 12 per multiplicationem exsurgunt, n: 7973: quod Numeri multiplicati simile significent cum simplicibus, a quibus per multiplicationem existunt, n: 5291. 5335. 5708. 7973. Qui non scit, quod Numeri significent res, et quid numeri 12. 144 et 12000. tum quid tribus et Apostoli, is nec scire potest, quid significant haec in Apocalypsi *„Sancta Civitas Hierosolyma Nova habebat Murum magnum et altum habentem Portas* 12, *et in portis Angelos* 12, *et Nomina inscripta, quae sunt nomina* 12 *Tribuum Israëlis: et Murus habebat fundamenta* 12, *in quibus* 12 *nomina Apostolorum Agni: Murus erat* 144 *cubitorum: ac longitudo et latitudo Civitatis* 12000 *stadiorum"* XXI: 12. [34]
14. 16. 17: quid per omnia illa significatur, videas explicatum in Opusculo de NOVA HIEROSOLYMA ET EJUS DOCTRINA, n: 1; quod nempe per Hierosolymam significetur

Ecclesia quoad doctrinam, per Murum ejus vera tutantia, per Portas vera introducentia, per fundamenta cognitiones super quibus doctrina fundatur, per 12 Angelos et per 12 Tribus omnia vera et bona in complexu, similiter per 12 Apostolos; et quod per Numeros 12. 144 et 12000 omnia et omnes. Porro, qui scit quod talia per 12 Tribus significantur, is videre potest arcanum quod inest, cur nomina 12 Tribuum insculpta fuerunt Lapidibus pretiosis in Urim et Thummim, et praeterea quid Pectorale illud significavit, Exod: XXVIII: 21. Cap: XXXIX: 10 ad 15; Arcanum id videatur evolutum n: 3858. 6335. 6640. 9863. 9865. 9873. 9874 9905: Is etiam videre potest, quid significatur per *„quod duodecim Apostoli sederent super duodecim thronis, et judicaturi duodecim Tribus Israëlis"* Matth: XX: 28; quod nempe Dominus solus judicaturus sit per vera ex bono unumquemvis, n: 2129. 6397: tum quid intelligitur per Prophetica Israëlis patris de filiis suis, Genes: XLIX: ut et quid in plurimis locis in Verbo, ubi Tribus nominantur, ut Esai: XIX: 13. Cap: XLIX: 6. Cap: LXIII: 17. Jerem: X: 16. Ezech: XLVIII: 1 seq. Psalm: CXXII: 3. 4. 5. Deutr: XXXII: 8. Num: XXIV: 2. Apoc: V: 9. Cap: VII: 9. Cap: XI: 9. Cap: XIII: 7. Cap: XIV: 6, et alibi: et porro quid per Domini verba de Consummatione saeculi et de Adventu Ipsius *„Post afflictionem dierum istorum Sol obscurabitur, et Luna non dabit lumen suum, et Stellae cadent de Coelo, et Potentiae coelorum commovebuntur: et tunc apparebit signum Filii hominis in Coelo; et tunc plangent omnes Tribus terrae: et videbunt Filium hominis venientem in nubibus coeli cum potentia et gloria multa"* Matth: XXIV: 29. 30. 31; quae quoad singula videantur explicata in Opere de Coelo et Inferno, n: 1; et haec sequentia in Arcanis Coelestibus, nempe quod 12 Tribus Israëlis repraesentaverint et inde significaverint omnia vera et bona in complexu, ita omnia fidei et amoris, n: 3858. 3926. 4060. 6335: quod similia 12 Apostoli, n: 2129. 3354. 3488. 3858. 6397. Quod varia significent secundum ordinem in quo nominantur, n: 3862. 3926. 3939. 4603 seq: 6337. 6640. 10335.

40. Etiam, amen, quod significet confirmationem Divinam quod ita futurum, constat ex significatione etiam, quod sit confirmatio praecedentium quod ita futurum, et ex significatione amen, quod sit confirmatio Divina, de qua supra n: 34.

41. Ego sum Alpha et Omega, Principium et Finis, quod significet quod omnia regat ex primis per ultima, et sic omnia Coeli in aeternum, constat ex significatione Alpha et Omega, quod sit primus et ultimus, seu in primis et in ultimis, et qui est in primis et in ultimis, etiam regit intermedia, ita omnia: haec dicuntur de Divino Humano Domini, quia de Jesu Christo, per quae Nomina intelligitur Divinum Humanum Ipsius, videatur supra n: 26; per Hoc Dominus est in primis et ultimis. Quod autem regat omnia ex primis per ultima, est arcanum quod non potest ab homine adhuc percipi, homo enim non scit aliquid de successivis gradibus, in quos Coeli sunt distincti, et in quos etiam interiora [35]
hominis, et parum de eo quod homo quoad carnem et ossa sit in ultimis, nec percipit quomodo intermedia per ultima a primis reguntur; et tamen usque Dominus in mundum venit, ut indueret Humanum, et Hoc glorificaret, hoc est, Divinum faceret usque ad ultimum, hoc est, usque ad carnem et ossa, ut omnia ita regeret: quod Dominus tale Humanum induerit, et secum in Coelum tulerit, notum est in Ecclesia, ex eo quod nihil de Corpore suo reliquerit in sepulchro; et quoque ex Ipsius verbis ad Discipulos, dicendo „*Videte manus meas et pedes meos, quod Ipse Ego sim;* [*palpate me,*] *et videte, quia spiritus carnem et ossa non habet, sicut Me videtis habentem*“ Luc: XXIV: 39; per id itaque Dominus in ultimis est, et quia haec etiam Divina fecit, se in Divinam potentiam regendi omnia ex primis per ultima immisit: si Dominus hoc non fecisset, periisset aeterna morte Genus humanum in hac Tellure: sed hoc Arcanum non ulterius deducitur, quia plura scienda sunt, per quae idea formari et comparari potest de Regimine Divino per ultima ex primis: aliquid tamen ad intellectum venire potest ex illis quae in Arcanis Coelestibus ostensa sunt, quae sunt haec; Quod interiora successive influant in externa, usque in ex-

tremum seu ultimum, et quod ibi etiam existant, et quod ibi subsistant, n: 634. 6239. 6465. 9216. 9217. Quod non modo successive influant, sed etiam forment in ultimo simultaneum, quo ordine, n: 5897. 6451. 8603. 10099. Quod ideo omnia interiora contineantur in nexu a Primo per ultimum, n: 9828, et in Opere de Coelo et Inferno, n: 297. Quod inde in ultimis sit robur et potentia, n: 9836. Quod inde etiam ultimum prae interioribus sanctum, n: 9824. Quod inde Primum et Ultimum significent omnia, n: 10044. 10329. 10335: De Gradibus successivis, in quos Coeli sunt distincti, et in quos etiam interiora hominis, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 38. Dicitur etiam quod Dominus sit Principium et Finis, et per id intelligitur ab aeterno in aeternum; sed hoc nec explicari ad captum ulterius potest, quam explicatum est supra n: 23, quae videantur.

42. Dicit Dominus, Qui Est et Qui Fuit et Qui Venturus, quod significet ab Ipso Qui est omne in omnibus Coeli et Ecclesiae ab aeterno in aeternum, et Jehovah, constat ex illis quae supra n: 23. explicata sunt, ubi eadem.

43. Qui Omnipotens, quod significet ex Se, constat ex eo, quod nulli aliqua potentia sit in Coelis quam Soli Domino, quare Angeli tantum potentiae sunt, seu tantum potentes, quantum a Domino accipiunt, et tantum accipiunt, quantum in Divino Bono unito Divino Vero sunt, nam Hoc est Dominus in Coelo: inde patet, quod Solus Dominus sit Potens, et nusquam aliquis in Coelo quam a Domino; causa est, quia Divinum Domini est omne in omnibus ibi, facit enim Coelum in communi, et apud unumquemvis in particulari; sunt etiam omnia ab Ipso creata quae creata sunt, ita
[36] Coelum et Terra, quod etiam Ipse docet apud Johannem „*In principio erat Verbum, ac Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum; omnia per Ipsum facta sunt, et sine Ipso factum est nihil quod factum est: in Ipso vita erat, et vita erat lux hominum. Et Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis*“ I: 1. 2. 3. 14; per Verbum intelligitur Divinum Verum quod in Coelis, a quo omnia ibi sunt; quod illud sit Dominus quoad Divinum Humanum,

patet, quia dicitur, *et Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis;* et quia omnis angelorum vita inde est, et quoque omnis lux in Coelis inde est, dicitur, *in Ipso vita erat, et vita erat lux hominum:* sed haec omnia melius illustrata videantur in Opere de COELO ET INFERNO, quod nempe Divinum Domini faciat Coelum, n: 7 ad 12; quod Hoc sit Divinum Humanum Ipsius, n: 78 ad 86: quod inde omnis vita Angelis, n: 9; et quoque omnis lux Coeli, n: 126 ad 140. Quod omnis potentia Angelis sit ex Domino, et nulla a seipsis, n: 228 ad 233. Ex his patet, quod Omnipotens sit ex Se esse, vivere et posse. Quod Divinum Humanum Domini aeque ex Se sit, vivat et possit, ac Divinum Ipsius in Ipso, quod Pater vocatur, etiam docet Dominus *„Quemadmodum Pater habet vitam in Se Ipso, ita dedit Filio habere vitam in Se Ipso“* Joh: V: 26; et quod nemo alius vitam habeat in se ipso *„Jesus dixit, sine Me non potestis facere quicquam“* Joh: XV: 5.

44. Vers: 9. 10. 11. *Ego Johannes, qui et frater vester, et consocius in afflictione, in Regno, et exspectatione Jesu Christi; eram in insula vocata Patmos, propter Verbum Dei, et propter testimonium Jesu Christi. Factus sum in spiritu in Dominica die, et audivi post me vocem magnam tanquam tubae; dicentis, Ego sum Alpha et Omega, Primus et Ultimus; quod vides scribe in libro, et mitte Ecclesiis, illis in Asia, Ephesum, et Smyrnam, et Pergamum, et Thyatira, et Sardes, et Philadelphiam, et Laodiceam.* Ego Johannes, significat doctrinam de Domino: qui et frater vester, significat et de bono amoris in Ipsum: et consocius in afflictione, significat verum fidei infestatum a falsis: in Regno, significat in Ecclesia ubi vera: et exspectatione Jesu Christi, significat ubi cognitio Divini in Humano Ipsius: eram in Insula vocata Patmos, significat revelationem gentibus: propter Verbum Dei, significat ut recipiatur Divinum Verum: et propter testimonium Jesu Christi, significat ac ut agnoscatur Divinum Humanum Domini: factus sum in spiritu, significat statum spiritualem cum revelatio: in Dominica die, significat Divinum tunc influxum: et audivi post me vocem magnam tanquam tubae, significat

perceptionem manifestam Divini Veri e Coelo revelati: dicentis, Ego sum Alpha et Omega, Primus et Ultimus, significat qui omnia regit ex primis per ultima, et sic omnia Coeli in aeternum: quod vides scribe in libro, significat ut revelata sint posteritati: et mitte Ecclesiis, illis in Asia, significat et tunc omnibus illis qui in luce intelligentiae: Ephesum, et Smyrnam, et Pergamum, et Thyatira, et Sardes, et Philadelphiam, et Laodiceam, significat in specie secundum receptionem.

45. Ego Johannes, quod significet doctrinam de Domino, constare potest ex repraesentatione Johannis, quod in supre-
[37] mo sensu per illum intelligatur Dominus quoad doctrinam, videatur supra n: 19; quare etiam per illum significatur doctrina de Domino, nam cognoscere Dominum est principale omnium doctrinae, seu primum illorum et ultimum; primarium namque Ecclesiae est cognoscere et agnoscere suum Divinum, nam Divino suo per agnitionem et fidem conjungitur, et absque conjunctione cum Divino omnia doctrinae nihili sunt; quae etiam causa est, quod Divinum se revelaverit: Divinum quod se revelavit, est Divinum Humanum; quod absque agnitione Divini in Humano Domini nulla salus, multis ostensum videatur in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 280 ad 310. Inde nunc est, quod Johannes, quia repraesentat Dominum quoad doctrinam, etiam repraesentet doctrinam de Domino.

46. Qui et frater vester, quod significet et de bono amoris in Ipsum, constat ex significatione fratris, quod sit bonum amoris; causa quod frater significet bonum amoris, est, quia in Coelo non aliae affinitates dantur quam spirituales, ita nec aliae fraternitates; non enim ibi ex aliqua nativitate fiunt fratres, et quoque qui fratres fuerunt in mundo, non ibi se cognoscunt, sed quisque alterum cognoscit ex bono amoris, illi qui conjunctissime ut fratres, et reliqui secundum conjunctionem per bonum ut affines et ut amici; inde est quod per fratrem in Verbo significetur bonum amoris; hoc etiam Dominus docet, dicendo „*Dixit quidam ad Jesum, ecce Mater tua et Fratres tui foris stant, quaerentes tibi loqui; at Ipse respondens dixit, quae est Mater mea, et*

qui sunt Fratres mei; Mater mea et Fratres mei ii sunt, qui audiunt verbum Dei et faciunt illud" Matth: XII: 47 ad 50. Luc: VIII: 19. 20. 21. Et alibi *„Unus est vester Magister, Christus, omnes autem vos Fratres estis"* Matth: XXIII: 8; inde patet, quid sit esse frater in Domino. Sed videantur quae de hac re prius ostensa sunt; ut quod in Coelo omnes consociati sint secundum affinitates spirituales, quae sunt boni amoris et fidei, et quod illi se cognoscant sicut affines, in Opere de Coelo et Inferno, n: 205; et in Arcanis Coelestibus, n: 685. 917. 2739. 3612. 3815. 4121: quod inde per fratres in Verbo intelligantur qui conjuncti per bonum, n: 2360. 3303. 3803. 3815. 4121. 4191. 4267. 5409. 6756. 10490. Quod fratres a Domino dicti sint, qui in bono amoris et fidei ab Ipso sunt, n: 4191. 5686. 5692. 6756. Quod etiam fratres dicti sint ex affinitate spirituali, n: 6756. Quod charitas et fides, ita bonum et verum fratres sint, quo respectu, n: 367. 3160. 9806. Quod bonum et verum etiam sint frater et soror, quo respectu, n: 2524 2508. 3160. Quod etiam bonum et verum sint conjuges, quo respectu, n: 3160. Vir cum fratre quod sit verum cum bono, n: 3459. 4725.

47. Et consocius in afflictione, quod significet verum fidei infestatum a falsis, constat ex significatione socii, quod sit verum fidei, de qua sequitur; et ex significatione afflictionis, quod sit infestatio a falsis, de qua n: 6663. 6851. 9196. Pluribus in locis in Verbo dicitur frater et socius, et per illos significatur bonum et verum, etiam antiquis temporibus vocati sunt fratres, qui in bono fuerunt, et socii qui in veris, ex causa quia verum consociandum est bono, et [38]
cum consociatum est, fit frater; inde est, quod per consocium hic significetur verum fidei: quod bonum et verum intelligantur per fratrem et socium in Verbo, videatur n: 6756. 10490. Quod afflictio significet infestationem a falsis, est quia mens quae in veris est affligitur a falsis, cum inter se pugnant, non aliunde est afflictio spiritualis; haec ideo per afflictionem in Verbo significatur; ut apud Matthaeum *„Qui super petrosa seminatus est, non radicem habet in seipso, quando incidit afflictio et persequutio*

propter Verbum, statim scandalizatur" XIII: 20. 21: et apud Eundem *„In Consummatione saeculi tradent vos in Afflictionem: et erit tunc Afflictio magna, qualis non fuit ab initio mundi usque ad nunc, nec fiet. Statim post Afflictionem dierum istorum sol obscurabitur"* Matth: XXIV: 9. 21. 29. Marc: XIII: 19. 24: Consummatio saeculi est ultimum Tempus Ecclesiae, et quia tunc falsa regnatura et repugnatura veris, ideo dicitur quod in afflictione erunt, et in tam magna qualis non fuit ab initio mundi: haec Afflictio est quae intelligitur per Afflictionem, cujus consocius Johannes dicitur, per quem hic intelligitur Doctrina de Domino, nam in Apocalypsi agitur de ultimo Tempore Ecclesiae, videatur supra n: 5.

48. In Regno, quod significet in Ecclesia ubi vera, constat ex significatione Regni in Verbo, quod sit Coelum et Ecclesia; quod sit Ecclesia quoad verum, seu ubi vera, est quia per Regium Domini significatur Divinum Verum procedens ab Ipso, et inde per Reges significantur vera, ut ostensum videatur supra n: 31; Ecclesia quoad Verum dicitur, et intelligitur Ecclesia quoad vera ex bono, causa est, quia non dantur vera absque bono, vera enim habent vitam ex bono, vera apud hominem qui non in bono est, sunt quidem in se vera, sed non sunt vera in illo, ut pluribus ostensum videatur in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 11 ad 27. Quod Regnum in Verbo significet Coelum et Ecclesiam quoad vera, constat ex pluribus locis in Verbo, quorum aliqua velim afferre; ut apud Matthaeum *„Filii Regni ejicientur in tenebras exteriores"* VIII: 12; filii Regni ibi sunt, qui ab Ecclesia, ubi non vera sed falsa regnant: apud Eundem *„Qui audit verbum Regni, et non attendit, venit malus, et rapit quod seminatum est in corde; hic est qui juxta viam seminatus est: ager est Mundus, semen sunt filii Regni"* XIII: 19. 38: audire verbum Regni est vera Ecclesiae; et quia semen significat vera, ideo illi qui recipiunt vera dicuntur filii Regni; quod semen sit verum Ecclesiae, videatur n: 3038. 3373. 3671. 10248. 10249: apud Eundem *„Ideo auferetur a vobis Regnum Dei, et dabitur genti facienti fructum"* XXI: 43; quod Regnum Dei ibi

significet Ecclesiam quoad vera, ita quoque vera Ecclesiae, patet, quoniam dicitur, quod auferetur eis, et dabitur genti facienti fructum, fructus est bonum: apud Eundem *„In Consummatione saeculi excitabitur gens contra gentem, et Regnum contra Regnum“* XXIV: 7; Consummatio saeculi est ultimum tempus Ecclesiae; gens contra gentem est malum contra bonum, et Regnum contra Regnum est falsum contra verum; quod gens sit bonum Ecclesiae, et in opposito [39]
sensu malum ibi, videatur n: 1059. 1159. 1258. [1259.] 1260. 1416. 1849. 6005. Ex his patet quid per Regnum intelligitur in Oratione Dominica *„Adveniat Regnum tuum, et fiat Voluntas tua sicut in Coelo etiam in Terra: Tuum est Regnum, potentia et gloria“* Matth: VI: 10. 13; adveniat Regnum tuum, significat ut recipiatur verum; fiat Voluntas tua, significat quod recipiatur ab illis qui faciunt voluntatem Dei; Tuum est Regnum, potentia et gloria, significat Divinum Verum a Deo Solo; dicitur etiam potentia et gloria, quia Divino Vero est omnis potentia et gloria, videatur supra n: 33: ex his videri potest, quid significat Regnum Dei in perplurimis locis in Verbo, quod nempe Ecclesiam quoad vera, et quod Coelum, ac in supremo sensu Dominum quoad Divinum Humanum: quod in supremo sensu per Regnum significetur Dominus quoad Divinum Humanum, est quia ab Ipso omne Divinum Verum procedit; et quod per Regnum significetur Coelum, est quia Coelum apud Angelos non aliunde est quam ex Divino Vero quod procedit a Divino Humano Domini, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 7 ad 12. 78 ad 86. 126 ad 140.

49. Et exspectatione Jesu Christi, quod significet ubi cognitio Divini Domini in Humano Ipsius, constat ex significatione exspectationis Jesu Christi, quod significet quando id tempus venit, cum Ecclesia cognoscit Dominum, et cognoscit Ecclesia Dominum, cum agnoscit Divinum in Humano Ipsius; quod per Jesum Christum intelligatur Dominus quoad Divinum in Humano Ipsius, videatur supra n: 26: Ecclesia, de qua haec dicuntur, est Ecclesia quae ventura post hanc, nam dicitur in exspectatione: Ecclesia, quae hodie est, quidem scit, quod Divinum sit in Humano Domini, nam illa

secundum doctrinam receptam scit, quod Divinum et Humanum sint non duo sed unica Persona, et quoque quod sint sicut in homine anima et corpus, videatur supra n: 10. 26, sed usque non cognoscit, quod Humanum Domini sit Divinum, separat enim unum ab altero, quod patet ex eo, quod non admittant vocem Divini Humani, et quoque quod adeant Patrem ut misereatur propter Filium, cum tamen Ipsum Divinum in Coelo est Divinum Humanum, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 78 ad 86; et quia haec cognitio et agnitio ita perierat, et tamen id est principale omnium Ecclesiae, sicut est principale omnium in Coelo, ideo Nova Ecclesia apud gentes a Domino instauratur, ubi id non modo scitur sed etiam agnoscitur. Hoc nunc est, quod significatur per exspectationem Jesu Christi.

50. Eram in Insula vocata Patmos, quod significet revelationem gentibus, constat ex significatione Patmos, quod sit revelatio quae in Apocalypsi; omnia enim loca, quae in Verbo memorantur, significant res, et res, quas significant, sunt vel a cultu ibi, vel a memorabili quod ibi factum est, vel a situ in terris aut juxta terras, per quas religiosum gentis significatur; quod Patmos significet revelationem, est a memorabili, eo quod ibi revelatio Johanni facta sit: quod
[40] revelatio facta sit in Insula, est causa quia Insula significat Gentem remotam a vero cultu, sed usque desiderantem illustrari; hoc per Insulas in Verbo significatur, ut a sequentibus patebit: primum de eo, quod nomina locorum in Verbo significent res, aliquid dicetur; omnes, de quibus et per quos Verbum conscriberetur, perducti sunt ad loca quae significabant, ob causam ut omnia significativa essent rerum spiritualium; imo Ipse Dominus ad similia ob eandem causam ivit, ut quod in Galilaeam, ad Tyrum et Sidonem, ad Hierosolymam, in montem olivarum ibi, et quoque quod, cum infans, perductus sit in Aegyptum; quod simile fuerit cum Prophetis, et cum pluribus qui in Verbo Historico memorantur, multis ostendi potest; ideo etiam Johannes jussus est in Insulam Patmos se conferre, ut ibi revelarentur quae futura sunt in fine Ecclesiae, quia Insula significabat Gentem accepturam vera doctrinae; est quoque illa Insula in Archi-

pelago, ubi plures aliae Insulae; inde quoque est, quod per Graeciam in Verbo etiam significentur Gentes tales, ut apud Danielem Cap: VIII: 21. Cap: X: 20. Cap: XI: 2. Joh: XII: 20. 21. Marc: VII: 26. seq: Quod omnia nomina locorum in Verbo significent res, videatur n: 1224. 1264. 1876. 1888. 4310. 4442. 10329. Quod Insulae significent Gentes quae accessurae ad verum cultum Dei, constat ex sequentibus his locis; apud Esajam *„In Urim honorate Jehovam, in Insulis maris nomen Dei Israëlis“* XXIV: 15. Apud Eundem *„Non exstinguet, neque confringet, donec ponat in terra judicium, et in lege Ipsius Insulae sperent. Cantate Jehovae canticum novum, laudes Ipsius extremitates terrae, descendentes mare, Insulae et habitatores illarum ponent Jehovae gloriam, et laudem Ipsius in Insulis annuntiabunt“* XLII: 4. 10. 12. Apud Eundem *„Attendite Insulae ad Me, et auscultate populi e longinquo“* XLIX: 1. Apud Eundem *„In Me Insulae sperabunt, et super brachio meo confident“* LI: 5. Apud Eundem *„Mihi Insulae confident, navesque Tharschisch“* LX: 9. Apud Jeremiam *„Audite verba Jehovae Gentes, et annuntiate in Insulis e longinquo“* XXXI: 10. Apud Zephaniam *„Jehovah emaciabit omnes deos terrae, ut adorent Ipsum quisque in suo loco; omnes Insulae Gentium“* II: 11; et alibi, ut Esaj: XXIII: 2. 6. Cap: XLI: 1. 5. Cap: XLII: 15. Cap: LXVI: 19. Jerem: II: 10. Cap: XXV: 22. Ezechiel Cap: XXVII: 3. 7. 15. 35. Ex his locis et ex aliis constat, quod Insulae significent Gentes, in specie gentes quoad doctrinam veri, et alibi quoad doctrinam falsi, nam pleraque in Verbo etiam significant opposita.

51. Propter verbum Dei, quod significet ut recipiatur Divinum Verum, constat ex significatione Verbi Dei, quod sit Divinum Verum, de qua n: 4692. 5075. 9987.

52. Et propter testimonium Jesu Christi, quod significet ut agnoscatur Divinum Humanum Domini, constat ex significatione testimonii, quod sit agnitio corde, de qua supra n: 10. 27; et ex significatione nominum Jesu Christi, quod sit Dominus quoad Divinum Humanum, de qua etiam supra n: 26. Haec dicuntur de Ecclesia Gentium, quae receptura

Divinum Verum, et agnitura Divinum Humanum Domini:
[41] quod haec dicantur de Ecclesia Gentium, videatur mox supra n: 50. Ecclesia Christiana quidem agnoscit Divinum Domini, sed non Divinum Humanum, quapropter cum ex Doctrina cogitant et loquuntur de Domino, separant Humanum Ipsius a Divino, et Humanum Ipsius faciunt simile humano alius hominis, cum tamen in Humano Ipsius est Divinum, sicut anima in corpore: haec etiam causa est, quod iidem non possint de Divino aliquam ideam habere, et usque idea conjungit, quia cogitatio, et tamen absque conjunctione cum Divino per cogitationem et affectionem, seu quod idem, per fidem et amorem, nulla salus; dicitur quod conjunctio per cogitationem et affectionem sit idem ac per fidem et amorem, quoniam quod credo hoc cogito, et quod amo eo afficior: credere in invisibile, non procul est a credere in intimum naturae, in quod etiam mens prone labitur, quum phantasiis suis indulget; cuivis tamen insitum est e Coelo, quod insitum est ex continuo influxu inde, Divinum suum velle videre, et quidem sub Humana forma; hoc insitum est apud simplices, et quoque apud Gentes probas, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 82; quapropter illi omnes, si vitam charitatis etiam vixerunt, recipiuntur a Domino, et donantur coelo; reliqui non recipi possunt, quia non conjuncti: quod omnes Angeli in Coelo, quod etiam sapientissimi in antiquis temporibus, et quod omnes qui fidem spiritualem habent, hoc est, apud quos fides vivit, tam in hac Tellure, quam in omnibus in universo, videant in cogitatione Divinum suum, quia agnoscunt Divinum Humanum, et ideo acceptentur a Domino, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 280 ad 310: in Opere de Coelo et Inferno, n: 79 ad 86. 316. 321. Et in Opusculo de Telluribus in Universo, n: 7. 40. 41. 65. 68. 91. 98. 99. 107. 121. 141. 154. 158. 159. 169. Quoniam hoc insitum, quod est apud unumquemvis e Coelo, apud Eruditos mundi paene ejectum est, et sic aditus ad Divinum praeclusus, ideo a Domino Nova instauratur Ecclesia apud Gentes quae non exstirpaverunt illam ideam, et cum idea fidem. Quod hoc insitum exstirpatum sit e Christiano Orbe, trahit primam Originem ex Ba-

bylonica Gente, quae separavit Humanum Domini a Divino, ut summus eorum pro Vicario Humani Domini agnosceretur, et sic Divinam Ipsius potestatem in se transferret, dicentes quod Dominus acceperit potestatem illam a Patre, cum tamen a Se Ipso, quia a Divino suo; nolentes sic audire aliquid de Divino Humano; videatur in ARCANIS COELESTIBUS, n: 4738. Sed de hac re, quia omnium primaria est in Ecclesia, plura in sequentibus memorabuntur.

53. Factus sum in spiritu, quod significet statum spiritualem cum revelatio, constat ex significatione fieri in spiritu, quod sit reduci in statum, in quo sunt spiritus et angeli, qui status est status spiritualis; in hunc statum mittitur homo cum in statum spiritus sui, unusquisque enim homo est spiritus quoad interiora sua, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 432 ad 444: cum homo in eo statu est, tunc apparent ei illa quae in mundo spirituali sunt, tam clare sicut apparent objecta in mundo naturali; sed illa, quae ap- [42]
parent, quia ex origine spirituali, in se spiritualia sunt, et sistuntur in imagine sicut naturali talia quae sapientiae coelestis sunt, ita Divina in formis visibilibus coram oculis spirituum et angelorum; inde est quod omnia quae in Coelo videntur, sint Repraesentativa et Significativa, et quoque quae Johanni visa sunt, de quibus in Apocalypsi: porro qualia sunt, sciri potest ex illis, quae de Repraesentativis et Apparentiis in Coelo in Opere de COELO ET INFERNO, n: 170 ad 176. dicta et ostensa sunt. Homo, cum in corpore est, non videt talia quae in Coelo sunt, nisi aperiatur visus ejus spiritus, et cum hic aperitur, tunc videt; ita vidit Johannes haec quae in Apocalypsi descripta sunt, et quoque similiter viderunt Prophetae, qui ideo vocati sunt VIDENTES et APERTI OCULIS; etiam ita visi sunt Angeli antiquis temporibus, et quoque ita visus est Dominus Discipulis post Resurrectionem. Hic visus est visus spiritualis hominis; et quia tunc apparent repraesentative omnia, ideo Johannes in hoc fuit. Homo, qui non scit aliquid de hoc visu, credit, quod Angeli, cum visi fuerunt hominibus, assumserint Humanam formam, et cum e conspectu eorum evanuerunt, quod eam deposuerint; sed non ita est, verum Angeli tunc apparue-

runt in sua forma, quae est humana, non coram visu oculorum corporis, sed coram visu spiritus eorum, qui visus tunc aperiebatur; hoc clare constare potest ex viso Domino a discipulis, qui quod homo esset in omni forma, Ipse ostendit illis, Luc: XXIV: 39. Joh: XX: 20 ad 28; et usque invisibilis factus est; cum enim viderunt Ipsum, aperti sunt oculi spiritus eorum, at cum invisibilis factus est, tunc clausi sunt illi oculi. Quod talis visus homini sit, constat mihi ex multa experientia; omnia enim quae in Coelis vidi, per eum visum visa sunt, et tunc in simili statu vigili fui, in quo fui cum non visa: sed ille visus raro alicui aperitur hodie a Domino, ex pluribus causis.

54. In Dominica die, quod significet Divinum tunc influxum, constat ex significatione diei dominicae, quod sit cum Dominus instruit hominem, ita cum influit: dies dominica est dies sabbati, et Sabbatum in Ecclesiis antiquis, quae fuerunt Ecclesiae Repraesentativae, erat sanctissimum cultus, ex causa quia significabat unionem Divini et Humani in Domino, et inde quoque conjunctionem Divini Humani Ipsius cum Coelo, videatur n: 8494. 8495. 10356. 10360. 10370. 10374. 10668: sed postquam Dominus univit suum Divinum cum suo Humano, tunc sanctum illud Repraesentativum cessavit, ac dies ille factus est dies instructionis, n: 10360: inde est quod Revelatio facta sit Johanni die Dominica; Revelatio ibi est instructio de statu Ecclesiae.

55. Et audivi post me vocem magnam tanquam tubae, quod significet perceptionem manifestam Divini Veri e Coelo revelandi, constat ex significatione audire, quod sit percipere et obedire, de qua n: 2542. 3869. 4653. 5017. 7216. 8361. 8990. 9311. 9397; ex significatione post me, quod sit manifeste, de qua sequitur; ex significatione vocis, cum e Coelo, quod sit Divinum Verum, de qua n:
[43] 219. 220. 3563. 6971. 8813. 8914; et ex significatione tubae, quod sit id e coelo revelandum, de qua etiam sequitur. Quod post me significet manifeste, est quia illa, quae influunt e coelo in affectionem hominis, influunt in occipitium ejus, et sic veniunt in manifestam ejus perceptionem; nam quae intrant in affectionem, manifeste percipiuntur, est

enim omnis vita perceptionis inde; at quae influunt immediate in cogitationem e coelo, influunt in regionem supra frontispicium, de quo influxu videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 251; inde patet, quid significat quod audiverit *post se*, et dein quod *conversus sit videre vocem quae loquebatur cum illo.* Quod Tuba seu Buccina significet Divinum Verum e Coelo revelandum, est quia ita aliquoties auditur Divinum Verum, cum defluit a Domino per Coelos apud hominem, augetur enim in descensu, et sic influit; sed ita auditur solum in initio apud illos, per quos revelandum est Divinum Verum in ultimo sensu, qui est repraesentativus interiorum; sed postea auditur sicut vox humana: ex his patet, unde est, quod vox tubae seu buccinae significet Divinum Verum e coelo revelandum. Qui scit, quod buccina seu tuba significet Divinum Verum e Coelo, is intelligere potest plura loca in Verbo, ubi illae nominantur; ut apud Matthaeum „*Mittet Angelos cum Tubae voce magna, et congregabunt electos ex quatuor ventis*" XXIV: 31. Apud Esajam „*Omnes habitatores orbis et incolae terrae, quando tolletur signum montium, aspicite; et cum clangetur Tuba, audite*" XVIII: 3. Apud Jeremiam „*Proclamate Tuba in terra, erigite signum Zionem versus: quousque videbo signum, audiam vocem tubae, quoniam stolidus populus meus, filii stulti illi, et non intelligentes illi*" IV: 5. 6. 21. [22.] Apud Eundem „*Constitui super vos speculatores, attendite ad vocem Tubae; sed dixerunt, non attendemus; quare audite Gentes*" VI: 17. 18. Apud Ezechielem „*Vocem Tubae audivit, nec sibi tamen cavit, sanguis ejus super illo erit, quod si is cavisset, animam suam eripuisset*" XXXIII: 5. Apud Hoscheam „*Ad palatum tuum Buccina, quia transgressi sunt foedus meum, et contra legem meam praevaricati sunt*" VIII: 1. Apud Sachariam „*Dominus Jehovih Tuba clanget, et procedet in procellis meridiei*" IX: 14. Apud Davidem „*Ascendit Deus cum clangore, et Jehovah cum voce Tubae*" Psalm: XLVII: 6. Et quoque in Apocalypsi, Cap: IV: 1. Cap: VIII: 2. 7. 8. 13. Cap: IX: 1. 13. 14. Cap: X: 7. Cap: XVIII: 22. Quia Tuba significavit Divinum Verum, ideo cum Divinum Verum primo

revelandum erat coram populo Israëlitico, voces Tubae e monte Sinai auditae sunt, Exod: XIX: 16. Et ideo clangere Tuba apud illos repraesentativum factum est, cum convocarentur, cumque proficiscerentur, et quoque in solennitatibus, in principiis mensium, ad holocausta et sacrificia eucharistica, Num: X: 1 ad 10: et quoque Tubis clanxerunt, cum praelium gesserunt contra Midianitas, Num: XXXI: 6: et cum ceperunt urbem Jericho, Josuae VI: 4 ad 20; bella enim et praelia significabant pugnas spirituales, quae sunt veri contra falsum, et falsi contra verum.

56. Dicentis, Ego sum Alpha et Omega, Primus et Ultimus, quod significet Qui omnia regit ex primis per ultima, et sic omnia Coeli in aeternum, constat ex illis quae supra n: 41 dicta et ostensa sunt.

[44] 57. Quod vides, scribe in libro, quod significet ut revelata sint posteritati, patet absque explicatione.

58. Et mitte Ecclesiis, illis in Asia, quod significet et tunc omnibus illis qui in luce intelligentiae, constat ex significatione septem Ecclesiarum, quod sint omnes qui in veris ex bono seu in fide ex charitate sunt, ita qui ab Ecclesia, de qua supra n: 20; et ex significatione Asiae, quod sint qui in luce intelligentiae, de qua etiam supra n: 21.

59. Ephesum, et Smyrnam, et Pergamum, et Thyatira, et Sardes, et Philadelphiam, et Laodiceam, quod significet in specie secundum receptionem, constare potest ex sequentibus, ubi de Ecclesiis illis in specie agitur. Dicitur secundum receptionem, quia lux intelligentiae non facit Ecclesiam apud hominem, sed receptio lucis in calore, hoc est, receptio veri in bono: receptio lucis in calore dicitur, quia lux spiritualis est Divinum Verum, et Calor spiritualis est Divinum Bonum; et illa duo in Mundo spirituali se habent sicut Lux et Calor in Mundo naturali; quod nempe quantum Caloris verni ac aestivi accedit Luci, tantum crescant et germinent omnia, at quantum Luci non accedit Calor ille, tantum torpeant et emoriantur omnia: quod Lux in spirituali Mundo sit Divinum Verum, et Calor ibi sit Divinum Bonum, ac illa se habeant similiter ac Lux et Calor in naturali

Mundo, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 126 ad 140.

60. Vers: 12. 13. 14. 15. 16. *Et conversus videre vocem, quae loquebatur cum me, et conversus vidi septem Candelabra aurea. Et in medio septem Candelabrorum similem Filio hominis, indutum talari, et praecinctum ad mamillas zona aurea. Et Caput Ipsius et capilli candidi tanquam lana candida tanquam nix; et oculi Ipsius tanquam flamma ignis. Et Pedes Ipsius similes chalcolibano tanquam in Camino igniti; et vox Ipsius tanquam vox aquarum multarum. Et habens in dextra sua manu stellas septem; et ex ore Ipsius romphaea anceps acuta exiens; et facies Ipsius tanquam Sol fulget in potentia sua.* Et conversus videre vocem quae loquebatur cum me, significat intellectum illustratum: et conversus vidi septem Candelabra aurea, significat Novum Coelum et Novam Ecclesiam, quae in bono amoris: et in medio septem Candelabrorum similem Filio hominis, significat Dominum a Quo omne Coeli et Ecclesiae: indutum talari, significat Divinum Verum procedens ab Ipso: et praecinctum ad mamillas zona aurea, significat Divinum Bonum similiter: et Caput Ipsius et capilli candidi, significat Divinum Ipsius in primis et ultimis: tanquam lana candida tanquam nix, significat quoad bonum et verum ibi: et oculi Ipsius tanquam flamma ignis, significat Divinam Providentiam ex Divino amore Ipsius: et Pedes Ipsius similes chalcolibano tanquam in camino igniti, significat ultimum ordinis Divini, quod Naturale: et vox Ipsius tanquam vox aquarum multarum, significat Divinum Verum in ultimis: et habens in dextra sua manu stellas septem, significat cognitiones boni et veri omnes ab Ipso: et ex ore Ipsius romphaea anceps acuta exiens, significat ex Verbo dispersionem omnium falsorum: et facies Ipsius tanquam Sol fulget in sua potentia, significat Divinum amorem Ipsius ex quo omnia Coeli.

61. Et conversus videre vocem quae loquebatur cum me, quod significet intellectum illustratum, constare potest aliquantisper ex illis, quae supra n: 55 dicta sunt, ubi explicatur quid significatur per *quod audiverit vocem post se;* [45]

quod in his arcanum sit, et id non sciri possit, nisi sciatur quomodo influit Divinum e coelo apud hominem, patet; ex influxu enim erat, quod vox audita sit post illum, et quod dein conversus videre illam viderit illa quae sequuntur; influxus Divinus e Coelo est in voluntatem hominis, et per illam in intellectum ejus; influxus in voluntatem est in occipitium quia in Cerebellum, et inde vadit versus anteriora in Cerebrum ubi est intellectus, et cum per illam viam in intellectum venit, tunc etiam venit in visum, nam homo videt ex intellectu; quod talis influxus sit, datum est mihi per multam experientiam scire: sive dicas influxum in voluntatem sive in amorem, idem est, quoniam voluntas est receptaculum amoris, et quoque sive dicas intellectum aut fidem, idem est, quoniam intellectus est receptaculum fidei, de qua re videantur quae in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 28 ad 35, allata sunt: sed plura de his non licet adhuc afferre, quia hactenus ignota sunt, modo pauca illa dicta sunt, ut sciatur quid involvit, quod Johannes audiverit vocem post se, et quod conversus sit videre illam, et unde est quod hoc significet intellectum illustratum; quod enim per voluntatem in intellectum seu per amorem in fidem intrat, hoc in illustrationem venit, nam quod homo vult seu amat, hoc clare percipit; aliter si per viam solius intellectus. Videre vocem dicitur, quia per videre, cum de spiritualibus, significatur intelligere ex illustratione, ut supra n: 11. ostensum est; et nisi videre significaret intelligere, non potuisset dici videre vocem.

62. Et conversus vidi septem candelabra aurea, quod significet novum Coelum et novam Ecclesiam, quae in bono amoris, constat ex significatione conversus videre, quod sit intelligere ex illustratione, de qua mox supra n: 61; ex significatione septem, quod sint plenum et omnes, et quod dicantur ubi agitur de sanctis quae Coeli et Ecclesiae sunt, de qua supra n: 20. 24; ex significatione Candelabrorum, quod sint novum Coelum et nova Ecclesia, de qua sequitur; et ex significatione auri, quod sit bonum amoris, de qua n: 113. 1551. 1552. 5658. 6914. 6917. 9510. 9774. 9881. Quod septem Candelabra significent Coelum et Eccle-

siam, constat ex ultimo Versu hujus Capitis, ubi dicitur, *Septem Candelabra quae vidisti septem Ecclesiae sunt;* quod septem Ecclesiae significent omnes qui ab Ecclesia Domini sunt, ita Ecclesiam in communi, videatur supra n: 20; quod etiam Coelum, est quia Coelum et Ecclesia unum faciunt; etiam in illis, in quibus Ecclesia est, Coelum est, causa est, quia bonum amoris et fidei facit apud hominem Ecclesiam, et facit apud illum sicut apud Angelos Coelum, quare illi in Coelum veniunt post mortem, qui in se Ecclesiam, hoc est, Ecclesiae bona et vera, habuerunt in mundo; quod ita sit, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 12; et in Opere de COELO ET INFERNO, n: 57. 221 ad 227. Quod sit novum Coelum et nova Ecclesia, quae per septem [46]
Candelabra hic intelliguntur, est quia de illis ultimo agitur in Apocalypsi, videatur Caput XXI, et sic faciunt conclusum omnium ibi, et quod ultimum est, hoc quia etiam primum est, ideo in principio sistitur praedictio de illis; in Verbo etiam solenne est memorare illa primo loco quae ultimo fiunt, quia intermedia concludunt illa, primum enim in spirituali sensu est finis propter quem, quoniam is est primus et ultimus, ac ad illum spectant reliqua, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 98. Quod Candelabrum significet Coelum et Ecclesiam, constare potest ex descriptione Candelabri, quod fuit in Tabernaculo, per Tabernaculum enim repraesentabatur totum Coelum in complexu, et per Candelabrum ibi Coelum spirituale, quod est Coelum Secundum, videatur n: 3478. 9457. 9481. 9485. 9548 ad 9577. 9783: quod ita sit, patet manifeste ex eo, quod Johannes viderit in medio septem Candelabrorum similem Filio hominis, et filius hominis est Dominus quoad Divinum Humanum, ex Quo Divinum Verum, quod est omne in omnibus Coeli et Ecclesiae. In Coelo etiam Spirituali apparent Candelabra in multa magnificentia, per quae repraesentatur eorum Coelum; illa quoque mihi videre datum est. Inde constare potest, quid in Verbo per Candelabra et per Lucernas in sequentibus his locis in spirituali sensu intelligitur; in Apocalypsi *„Removebo Candelabrum tuum e loco suo, si non egeris poenitentiam“* II: 5; removere Candelabrum est auferre Coelum aut

Ecclesiam ab illis. Apud Sachariam „*Angelus dixit ad Prophetam, quid tu vides, cui dixi, vidi, et ecce Candelabrum auri totum, lecytus ejus super capite ejus, septemque Lucernae ejus super eo, septena infundibula Lucernis*“ IV: 2. 3; agitur ibi de Serubabele, qui fundaturus domum Dei, et perfecturus illam, per quem repraesentatur Dominus, quod venturus et restauraturus Coelum et Ecclesiam, quae sunt Candelabrum, et sancta vera ibi sunt septem lucernae. Quia Candelabrum trahit repraesentativum a Lucernis, et Lucernae ex Luce, quae in Coelo est Divinum Verum, ideo Dominus quoque vocatur Lucerna; ut in Apocalypsi „*Sancta Hierosolyma non opus habet sole neque luna, ut luceant in ea, gloria Dei illustravit eam, et Lucerna ejus Agnus*“ XXI: 23. 24. Cap: XXII: 5. Inde etiam est, quod David et Reges post illum, dicti fuerint „*Lucernae Israëlis*“ II Sam: XXI: 17. I Reg: XI: 36. Cap: XV: 4. II Reg: VIII: 19; per Davidem enim repraesentabatur Dominus quoad Regium, similiter per Reges Jehudae et Israëlis; quod per Davidem, videatur in Arcanis Coelestibus n: 1888. 9954; et quod per Reges, supra n: 31. Quod Candelabra essent aurea, quae visa sunt, erat causa, quia aurum significat bonum amoris, et omne quod procedit a Domino est ex Divino Amore; quapropter Divinum Domini in Coelis est Amor in Ipsum, et Amor erga proximum qui est Charitas, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 13 ad 19: haec causa est quod Candelabrum, et quoque Candelabrum in Tabernaculo esset ex auro.

63. Et in medio septem Candelabrorum similem Filio hominis, quod significet Dominum a Quo omne Coeli et Ec-
[47] clesiae, constat ex significatione in medio, quod sit in intimo, de qua n: 1074. 2940. 2973; et quia ex intimo procedunt omnia sicut lux e centro in peripherias, ideo per in medio significatur a Quo; ex significatione septem Candelabrorum, quod sint Novum Coelum et Nova Ecclesia, de qua mox supra n: 62; et ex significatione Filii hominis, quod sit Dominus quoad Divinum Humanum, et quoque quoad Divinum Verum, quia hoc a Divino Humano Ipsius procedit: ex his constare potest, cur Dominus apparuit in medio septem Candelabrorum,

quod nempe ex eo, quod ab Ipso procedat omne Coeli et Ecclesiae; est enim bonum amoris et fidei quod facit Coelum et Ecclesiam, et quod id bonum sit a Divino, notum est in Orbe Christiano, et quia a Divino est, a Domino est, quoniam Dominus est Deus Coeli, et quoniam Divinum Domini facit Coelum, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 2 ad 6, et 7 ad 12; et quod Hoc sit Divinum Humanum Ipsius, n: 78 ad 86. Quod Filius hominis sit Dominus quoad Divinum Humanum, et quoque quoad Divinum Verum, quia Hoc a Divino Humano Ipsius procedit, constat a locis in Verbo, ubi Filius hominis nominatur, ut apud Johannem „*Turba dixit ad Jesum, quomodo Tu dicis, oportet exaltari Filium hominis, quis est hic Filius hominis: respondit illis Jesus, adhuc breve Tempus Lux vobiscum est, ambulate quousque Lucem habetis, ne tenebrae vos apprehendant, quousque Lucem habetis, credite in Lucem, ut filii Lucis sitis*“ XII: 34. 35. 36; ex his patet, quod per Filium hominis simile quod per Lucem significetur, nam cum quaerebant, quis est hic Filius hominis, respondit Dominus quod Ipse esset Lux in quam crederent; quod Lux sit Divinum Verum procedens ex Divino Humano Domini, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 126 ad 140, et in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 49, ita quoque Filius hominis. Apud Lucam „*Beati quando odio habebunt vos homines propter Filium hominis*“ VI: 22; propter Filium hominis est propter Divinum Verum quod procedit a Domino; Divinum Verum est omne fidei et amoris in Dominum; quia mali illa negant, et qui negant etiam odio habent, ac boni agnoscunt, ideo dicitur quod hi beati sint. Apud Eundem „*Venient dies, cum desiderabitis unum dierum Filii hominis videre, sed non videbitis; tunc dicent vobis, ecce hic aut ecce illic, ne abite nec investigate*“ XVII: 22. 23; desiderare unum dierum Filii hominis est Verum Divinum quod genuinum quoad aliquid ejus; intelligitur ibi finis Ecclesiae, quando nulla amplius fides quia nulla charitas, quo tempore periturum omne Divinum Verum; et quia Verum Divinum significatur per Filium hominis, ideo dicitur, tunc dicent, ecce hic aut ecce illic, ne investigate. Apud Eundem

„Filius hominis veniens num inveniet fidem super terra“ XVIII: 8; hoc est, cum Verum Divinum e Coelo revelabitur, quod non credetur; Filius hominis etiam hic est Dominus quoad Verum Divinum; adventus Domini est revelatio Veri Divini in fine Ecclesiae, n: 3900. 4060. Apud Matthaeum *„Sicut fulgur exit ab oriente, et apparet usque ad*
[48] *occidentem, ita erit adventus Filii hominis; tunc apparebit signum Filii hominis in Coelo, et tunc plangent omnes Tribus terrae, et videbunt Filium hominis venientem in nubibus Coeli cum potentia et gloria“* XXIV: 27. 30; quod per adventum Domini in nubibus coeli ibi significetur Revelatio Divini Veri in fine Ecclesiae, videatur supra n: 36. Apud Eundem *„Dico vobis, ex nunc videbitis Filium hominis sedentem ex dextris potentiae, et venientem in nubibus coeli“* XXVI: 64: et apud Lucam *„Ex hoc nunc erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei“* XXII: 69. Filius hominis est Dominus quoad Divinum Humanum et quoad Divinum Verum procedens ab Ipso; sedere a dextris potentiae est quod Ipsi omnipotentia; quod dicatur quod id nunc visuri essent, est quod Divinum Verum in sua omnipotentia esset, cum Dominus in mundo vicerat Inferna, et omnia ibi et in coelis in ordinem redegerat, et quod sic salvari possent qui Ipsum fide et amore reciperent, n: 9715: Quod sedere a dextris sit omnipotentia, videatur n: 3387. 4592. 4933. 7518. 8281. 9133: Quod omnis potentia boni sit per verum, n: 6344. 6423. 8304. 9327. 9410. 9639. 9643: Quod Ipsa Potentia Divina sit per Divinum Verum procedens a Divino Humano Domini, n: 6948: Quod nubes, in quibus Filius hominis venturus, sit Verbum in litera, quod est Dinum Verum in ultimo ordinis, Praefat: ad Cap: XVIII Genes: n: 4060. 4391. 5922. 6343. 6752. 8443. 8781: et quod Gloria sit Ipsum Divinum Verum quale est in sensu Verbi interno, n: 4809. 5922. 8267. 9429. Ex his nunc constare potest, quid significatur per haec in Apocalypsi *„Vidi cum ecce Nubes alba, et super Nube sedens similis Filio hominis, habens super capite suo coronam auream“* XIV: 14: et apud Danielem *„Videns fui in visionibus noctis, et ecce cum nubibus coelorum sicut Filius hominis*

venit" VII: 13. Quia omne judicium fit ex Vero, ideo dicitur, *„quod datum sit Domino judicium facere, quia Filius hominis est"* Joh: V: 27. *Et „quod Filius hominis reddet unicuique secundum facta sua"* Matth: XVI: 27. *Et „cum venturus Filius hominis, sedebit super throno gloriae suae, et judicaturus"* Matth: XXV: 31. Apud Matthaeum *„Qui seminat bonum semen, est Filius hominis, ager est mundus, semen sunt filii regni, zizania sunt filii mali"* XIII: 37. 38; bonum semen est Verum Divinum, ideo dicitur quod Filius hominis id seminet, filii regni sunt vera Divina in Coelo et Ecclesia; filius enim est verum, n: 489. 491. 533. 1147. 2623, ac in opposito sensu falsum, quod etiam est filius mali. Apud Eundem *„Filius hominis non habet ubi caput inclinet"* VIII: 20; pro quod Divinum Verum non haberet locum ullibi, seu apud ullum hominem eo tempore. *„Quod Filius hominis passurus esset et occideretur"* Matth: XVII: 12. 22. Cap: XXVI: 2. 24. 45. Marc: VIII: 31. Cap: IX: 12. 31, significabat quod ita cum Divino Vero acturi essent, proinde cum Domino, Qui erat Ipsum Divinum Verum; quod etiam Ipse docet apud Lucam *„Prius oportet Filium hominis pati, et reprobari a Generatione hac"* XVII: 25. Apud Jeremiam *„Non habitabit ibi vir, nec commorabitur ibi filius hominis"* XLIX:
18. 33: et apud Eundem *„In urbibus non habitabit vir* [49]
ullus, neque transibit per eas filius hominis" LI: 43; qui non scit Verbi sensum spiritualem, credet quod per urbes hic intelligantur urbes, et per virum perque filium hominis vir et filius, ac quod urbes sic desolarentur, ut nullus ibi; sed est status Ecclesiae quoad doctrinam veri, qui per illa describitur; urbes enim sunt doctrinalia Ecclesiae, videatur n: 402. 2449. 3216. 4492. 4493; vir est ipsum ejus verum conjunctum bono, n: 3134. 7716. 9007; ita filius hominis est verum. Quoniam per Filium hominis significabatur Divinum Verum procedens a Domino, ideo quoque Prophetae, per quos revelabatur, vocabantur *Filii hominis*, ut Daniel, Cap: VIII: 17. et Ezechiel, Cap: II: 1. 3. 6. 8. Cap: III: 1. 3. 4. 10. 17. 25. Cap: IV: 1. 16. Cap: VIII: 5. 6. 8. 12. 15. Cap: XII: 2. 3. 9. 18. 22. 27.

Sicut pleraque in Verbo etiam sensum oppositum habent, ita quoque significatio *filii hominis*, qui in eo sensu est falsum oppositum vero: ut apud Esaiam „*Quid tu quod times ab homine, moritur, et a filio hominis, gramen datur*" LI: 12; et apud Davidem „*Ne confidite in principibus, in filio hominis, cui non salus*" Psalm: CXLVI: 3; principes sunt primaria vera, n: 2089. 5044, ita in opposito sensu primaria falsa, et filius hominis est ipsum falsum.

64. Indutum talari, quod significet Divinum Verum procedens ab Ipso, constat ex significatione vestium, quod sint vera quae investiunt bonum, de qua [n:] 1073. 2576. 5248. 5319. 5954. 9212. 9216. 9952. 10536; hic modo talaris nominatur, qui est indumentum commune, per quod ideo, quia de Domino, significatur in genere omne Divinum Verum. Quia hic describitur Dominus quoad Divinum Humanum, quod hic est Filius hominis apparens in medio candelabrorum, et dicitur quod indutus talari, et praecinctus ad mamillas zona aurea, et dein quod facies Ipsius fulserit sicut Sol in sua potentia, velim explicationem dare super illa quae apud Evangelistas memorantur de Domino cum transformatus, ubi aliqua similia; et dein super illa quod milites diviserint vestimenta Ipsius, et super tunicam jecerint sortem. De Domino transformato ita legitur „*Jesus assumsit Petrum, Jacobum et Johannem in montem altum valde, et transformatus est coram illis, et fulsit Facies Ipsius ut Sol, et Vestimenta Ipsius facta sunt candida ut Lux: et ecce apparuerunt illis Moses et Elias cum Ipso colloquentes: et ecce nubes lucida inumbravit eos, et ecce vox e nube dicens, Hic est Filius meus dilectus, in Quo acquiesco, Ipsum audite*" Matth: XVII: 1 ad 5. Marc: IX: 2 ad 8. Luc: IX: 28 ad 36: Quod Dominus assumserit Petrum, Jacobum et Johannem, erat quia per illos repraesentabatur Ecclesia quoad Fidem, Charitatem, et Opera charitatis; quod in montem altum, erat quia per montem significatur coelum; quod fulserit Facies Ipsius ut Sol, erat quia facies significat interiora, quae quia Divina, fulserunt ut Sol, Sol enim est Divinus Amor; quod vestimenta

Ipsius facta sint candida ut Lux, erat quia vestimenta significant Divinum Verum procedens ab Ipso, similiter etiam Lux; quod apparuerint Moses et Elias, erat quia ambo significant Verbum, Moses Verbum Historicum et Elias Verbum Propheticum; quod nubes lucida inumbraverit illos, [50]
erat quia nubes lucida significat Verbum in litera in quo sensus internus; quod vox e nube dixerit, Hic est Filius meus dilectus, in Quo acquiesco, Ipsum audite, erat quia vox e nube significat Divinum Verum e Verbo, ac Filius dilectus Divinum Humanum Ipsius, et quia Divinum Verum ab Ipso est, et inde omne verum Ecclesiae, dictum est e nube, *in Quo acquiesco, Ipsum audite:* quod Divinum Humanum Domini ita visum sit, patet, quia Ipsum Divinum non potest alicui apparere nisi quam per Divinum Humanum, quod etiam Dominus docet apud Johannem *„Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius qui est in sinu Patris Ille exposuit“* I: 18: et alibi *„Neque vocem Patris unquam audivistis, neque speciem Ipsius vidistis“* V: 37; quod talia per illa verba apud Evangelistas significentur, constare potest ex Arcanis Coelestibus, ubi singula ostensa sunt; quod nempe per Petrum, Jacobum et Johannem in Verbo significentur Fides, Charitas et Opera charitatis, n: 3750, et supra n: [8.] 9. Quod per montem altum significetur Coelum, n: 8327. 8805. 9420. 9422. 9434. 10608. Quod per faciem, interiora quae mentis, n: 1999. 2434. 3527. 4066. 4796. 5102. 9306. 9546: et per faciem Domini Misericordia, Pax et omne Bonum, n: 222. 223. 5585. 9306. 9546. 9888. Quod per Solem Divinus Amor, n: 2495. 4060. 7083, et in Opere de Coelo et Inferno, n: 116 ad 125. Quod per vestimenta, cum de Domino, Divinum Verum, n: 9212. 9216: quod simile per Lucem, n: 3195. 3222. 5400. 8644. 9399. 9548. 9684, et in Opere de Coelo et Inferno, n: 126 ad 140. Quod Moses et Elias significent Verbum, quod Moses, n: 5922. 6723. 6752. 6771. 6827. 7010. 7014. 7089. 7382. 9372. 10234; et quod Elias, n: 2762. 5247. Quod nubes significet Verbum, supra n: 36. Quod Filius dilectus sit Divinum Humanum Domini, patet. Ex eo quod Vestimenta Domini significent Divinum

Verum, sciri potest quid significatur per quod milites diviserint Vestes Domini inter se, et super Tunicam Ipsius jecerint sortem, de quibus ita apud Johannem *„Milites acceperunt vestimenta Ipsius, et fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem, et tunicam, erat autem tunica inconsuta a summo contexta tota; dixerunt ergo inter se, ne dividamus eam, sed sortiamur de illa cujus erit; ut Scriptura impleretur, dicens, diviserunt Vestes meas sibi, et super vestimento meo jecerunt sortem: milites igitur haec fecerunt“* XIX: 23. 24. Qui non scit quod in singulis Verbi sit sensus internus qui spiritualis, non videre potest aliquod arcanum in illis, scit modo quod milites diviserint vestes, et non tunicam, et praeter illa nihil amplius, cum tamen Arcanum Divinum non modo huic rei inest, sed etiam singulis quae de passione Domini memorantur: arcanum quod huic rei inest, est quod Vestes Domini significaverint Divinum Verum, ita Verbum, quia Verbum est Divinum Verum; Vestes, quas diviserunt, Verbum in litera, et tunica Verbum in sensu interno; dividere illas significat dispergere et falsificare, ac milites significant illos qui ab Ecclesia, qui pro Divino vero militarent, quare dicitur, *milites igitur haec*
[51] *fecerunt;* inde patet, quod per illa verba in sensu spirituali intelligatur, quod Judaica Ecclesia disperserit Divinum Verum quod est in sensu literae, et quod non potuerint dispergere Divinum Verum quod est in sensu interno: quod Vestes Domini significent Divinum Verum, ita Verbum, supra ostensum est; quod Tunica Ipsius Divinum Verum seu Verbum in sensu interno, videatur n: 9826. 9942: quod dividere sit dispergere et separare a bono et vero, ita falsificare, n: 4424. 6360. 6361. 9094. Quod milites significent illos qui ab Ecclesia, ibi ab Ecclesia Judaica, qui militarent pro Divino Vero, patet a sensu spirituali militiae et belli; quod bellum significet pugnas spirituales, quae sunt veri contra falsum, videatur n: 1659. 1664. 8295. 10455; inde est quod de Levitis, quorum functio erat talium quae Ecclesiae, dicatur, *„quod obirent militiam et militarent militiam, exercendo ministerium in Tentorio conventus“* Num: IV: 23. 35. 39. 43. 47. Cap: VIII: 23. 24.

65. Et praecinctum ad mamillas zona aurea, quod significet Divinum Bonum similiter, constat ex significatione praecingi ad mamillas zona, quod sit investiri quoad pectus; mamillae et zona dicuntur, quia mamillae e pectore exstant, et zona investit; quod sit Divinum Bonum procedens a Domino, quod intelligitur, est quia Pectus in genere, et Mamillae in specie id significant: quod sit bonum procedens, est quia omnia indumenta significant illa quae procedunt, sunt enim extra corpus ac induunt illud, sicut illa quae procedunt etiam extra corpus sunt et cingunt illud; quod ita sit, constare potest ex illis quae in Opere de Coelo et Inferno, de Vestibus, quibus induti sunt Angeli, n: 177 ad 182, ostensa sunt, quod nempe quisque induatur vestibus secundum suam intelligendi et sapiendi affectionem, et haec est quae procedit ab illis; est enim sphaera quae procedit ab unoquovis Angelo et spiritu, quae est sphaera affectionis, et vocatur sphaera vitae ejus, secundum hanc illis sunt vestes; quod sint ex illa, non apparet coram oculis eorum, sed usque sciunt quod sint; de hac sphaera videatur n: 2489. 4464. 5179. 7454. 8630. Ex his constare potest, quod Vestimenta Domini significent Divinum procedens, quod est Divinum Verum unitum Divino Bono, quod implet universum Coelum, ac intrat in interiora mentis, et dat ei, qui recipit, intelligentiam et sapientiam; hoc intelligitur per indui vestimentis albis. Quia Divinum Bonum procedens significatur per zonam, qua praecinctus, ideo zona apparebat aurea, per aurum enim significatur bonum amoris, videatur n: 113. 1551. 1552. 5658. 6914. 6917. 9510. 9874. 9881. Quod mamillae nominentur loco pectoris, quod erat praecinctum zona, est quia mamillae significant amorem spiritualem, et pectus ipsum bonum ejus; ille amor etiam significatur per mamillas apud Esaiam „*Ponam te in magnificentiam aeternitatis, gaudium generationis et generationis; suges lac gentium, et mamillas regum suges*“ LX: [15.] 16; reges sunt vera ex bono a Domino, videatur supra n: 31; mamillae et pectus sunt id bonum, quod est bonum amoris spiritualis. Quod Pectus significet bonum amoris spiritualis, est ex correspondentia cum Coelo; totum enim Coelum correspondet

[52] omnibus hominis; intimum seu Tertium Coelum correspondet Capiti, Medium seu Secundum Pectori, ac Ultimum seu Primum Pedibus; quia talis correspondentia est, etiam Coelum vocatur Maximus Homo; et quia Intimum seu Tertium Coelum correspondet Capiti, ideo per Caput significatur bonum amoris coelestis, quod est bonum amoris in Dominum, causa est quia id bonum ibi regnat et facit illud; et quia Medium seu Secundum Coelum correspondet Pectori, ideo per Pectus significatur bonum amoris spiritualis, quod est bonum amoris erga proximum, causa est quia id bonum ibi regnat et facit illud; ac quia Ultimum seu Primum Coelum correspondet Pedibus, ideo per Pedes significatur bonum amoris naturalis e spirituali, quod est bonum fidei, causa est quia id bonum ibi regnat et facit illud: ex his patet, unde est quod Mamilla significet amorem spiritualem, et Pectus bonum ejus; sed haec melius possunt intelligi ex illis, quae in Opere de Coelo et Inferno ostensa sunt, imprimis ex Articulis, ubi agitur de Tribus Coelis, n: 29 ad 39; de eo, quod Divinum Domini in Coelis sit Amor in Ipsum et Charitas erga proximum, n: 13 ad 19: quod universum Coelum referat unum hominem, n: 59 ad 67; et quod correspondentia sit Coeli cum omnibus hominis, n: 87 ad 102; et in Arcanis Coelestibus, n: 4938. 4939. 10087. Haec pauca solum illustrationis causa inde afferre licet, quod Pectus significet bonum amoris spiritualis, etiam ex illa causa, quia intus in Pectore sunt Cor et Pulmo, et Cor ex correspondentia significat amorem coelestem, et Pulmo amorem spiritualem, sed Pulmo implet Pectus; quod illa correspondentia sit, videatur in Arcanis Coelestibus, n: 3883 ad 3896. 9280. 9300. Quid Amor coelestis et quid Amor spiritualis, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 23.

66. Et Caput Ipsius et Capilli candidi, quod significent Divinum in primis et ultimis, constat ex significatione Capitis, cum de Domino, de Quo haec dicuntur, quod sit Divinum in primis, de qua sequitur; et ex significatione capillorum, quod sit Divinum in ultimis, de qua etiam sequitur; et ex significatione candidi, quod sit purum; quod album et candidum sit purum; videatur n: 3301. 3993. 4007. 5319.

Quod Caput, cum de Domino, sit Divinum in primis, est quia Caput est supremum hominis, et in eo sunt prima ejus, quae vocantur principia, ex quibus derivantur illa quae fiunt in corpore; sunt enim in Capite Intellectus et Voluntas, a quibus ut a suis primis seu principiis fluunt reliqua, quae sunt vitae ulterioris hominis, prout loquela et omnes actus. Quod autem Capilli, cum de Domino, sint Divinum in ultimis, est quia capilli sunt ultima, illi enim crescunt ex ultimis apud hominem, et in illos desinunt prima; quapropter cum dicitur, caput et capilli, intelliguntur prima et ultima. Qui scit, quod Caput significet prima et Capilli ultima etiam in spiritualibus, et quod prima et ultima significent omnia, ut supra n: 41 ostensum est, scire potest plura arcana sensus interni, ubi illa nominantur; prout quod Naziraeus non raderet comam capitis sui, quia illa, ut dicitur, erat Naziraeatus Dei super capite ejus, et quod absolutis diebus abraderet illam, et consecraret, Num: VI: 1 ad 21. Tum quod Simsoni esset robur in capillis, et quod illis abrasis factus sit infir- [53]
mus, et illis succrescentibus veniret in robur, Judic: XVI: 13 ad fin: Tum quod quadraginta duo pueri discerpti fuerint ab ursis, quia illuserunt Elisaeo vocantes illum Calvum, II Reg: II: 23. 24. Ut et quod Elias indutus fuerit tunica pilosa, II Reg: I: 8; et Johannes Baptista pilis camelorum, Marc: I: 6. Et praeterea, quid significant Caput, Capilli, Barba, et Calvitium, ubi nominantur in Verbo. *Quod Naziraeus non raderet comam, quia illa, ut dicitur, erat Naziraeatus Dei super capite ejus; et quod absolutis diebus abraderet illam, et consecraret*, erat quia Naziraeus repraesentabat Dominum in primis et in ultimis, ac Divinum Ipsius in ultimis erat Humanum Ipsius, quod Divinum fecit usque ad carnem et ossa, quae sunt ultima; quod usque ad carnem et ossa, patet ex eo, quod nihil in sepulchro reliquerit, et quod Ipse ad discipulos dixerit, *quod Carnem et Ossa haberet, quae non spiritus*, Luc: XXIV: 39. 40: et cum Ipsum Divinum etiam in ultimis est Divinum, tunc ex primis per ultima regit omnia, ut constare potest ex illis quae supra n: 41 dicta et ostensa sunt, imprimis ex illis quae in Arcanis Coelestibus allata sunt; quod nempe Interiora succes-

sive influant in Exteriora, usque ad Extremum seu Ultimum, et quod ibi etiam existant et subsistant, n: 634. 6239. 6465. 9215. 9216. Quod non modo successive influant, sed etiam forment in ultimo simultaneum, quo ordine, n: 5897. 6451. 8603. 10099. Quod ideo omnia Interiora contineantur in nexu a Primo per Ultimum, n: 9828, et in Opere de Coelo et Inferno, n: 297. Quod inde Ultimum prae Interioribus sit sanctum, n: 9824. Quod inde in Ultimis sit robur et potentia, n: 9836. Inde nunc est, quod Naziraeatus institutus sit: quod ultimo consecraret crinem suum, mittendo illum in ignem altaris, erat quia sanctum Divinum repraesentabat, et Ignis Altaris significabat id sanctum, n: 934. 6314. 6832. Ex his quoque constare potest, *cur Simsoni erat robur in crinibus*, Judic: XVI ad fin: nam dicitur quod Naziraeus fuerit ab utero matris, Jud: XIII: 7. Cap: XVI: 17. Inde quoque erat, quod non liceret Summo Sacerdoti ac filiis ejus, nec Levitis radere caput, ac inducere sibi calvitium, Levit: X: 6. Cap: XXI: 5. 10. Ezech: XLIV: 20. Tum quod abscindere barbam, quae etiam simile significabat, apud populum Israëliticum esset ignominiosum, II Sam: X: 4. 5. *Quod quadraginta duo pueri discerpti fuerint ab ursis, quia illuserunt Elisaeo, vocantes illum Calvum*, erat causa, quia Elias et Elisaeus repraesentabant Dominum quoad Verbum, quod est Divinum Verum, cui sanctitas et robur est in ultimis ex primis, ut mox supra dictum est; quia sic calvitium significabat deprivationem eorum, ideo hoc factum est; ursi etiam significant verum in ultimis; quod Elias et Elisaeus repraesentaverint Dominum quoad Verbum, videatur n: 2762. 5247. Ex his quoque patet, cur Eliae fuit vestis pilosa, ac Johanni ex pilis camelorum; Johannes enim Baptista similiter ac Elias repraesentabat Dominum quoad Verbum, quapropter etiam dictus est Elias, videatur n: 7643. 9372. Ex his intellectis sciri potest, quid significatur per caput, capillos, barbam,
[54] et calvitium in Verbo, ut apud Esajam „*Tempore illo detondebit Dominus per regem Aschuris Caput, et pilos pedum, etiam barbam consumet*“ VII: 20: apud Eundem „*In omnibus Capitibus calvitium, omnis barba rasa*“ XV:

2: apud Jeremiam „*Periit veritas, et excisa est ex ore illorum, tonde crinem, et abjice*" VII: 28. 29. Apud Ezechielem „*Accipe novaculam et transmitte super caput et barbam*" V: 1: apud Eundem „*In omni facie erit pudor, et in omnibus capitibus calvitium*" VII: 18: apud Eundem „*Omne caput decalvatum*" XXIX: 18: apud Amos „*Ascendere faciam super omne caput calvitium*" VIII: 10: apud Davidem „*Deus contundet caput hostium, verticem capillorum, ambulantium in reatibus*" Psalm: LXVIII: 22: in his locis et aliis per tondere caput, abradere barbam, et inducere calvitium, significatur deprivare omni vero et bono, quoniam qui deprivatur ultimis, etiam deprivatur prioribus, existunt enim et subsistunt priora in ultimis, ut supra est dictum. In Mundo spirituum etiam apparent qui Calvi sunt, et instructus sum, quod sint qui abusi sunt Verbo, et sensum literae, qui est Divinum Verum ibi in ultimis, applicuerunt ad nefanda, et inde deprivati sunt omni vero, sunt etiam malitiosissimi; plures ex illis sunt ex Babylonica Gente: vicissim autem Angeli apparent in decentibus comis.

67. Tanquam lana candida, tanquam nix, quod significet quoad bonum et verum ibi, constat ex significatione lanae candidae, quod sit bonum in ultimis, de qua sequitur; et ex significatione nivis, quod sit verum in ultimis; quod nix sit verum in ultimis, est ex aqua ex qua est, et ex albedine et candore, quod aqua significet verum, videatur infra n: 71; et quod albedo et candor verum ex transparentia lucis, n: 3301. 3993. 4007. 5319. 8459. Quod Lana candida significet bonum in ultimis, est quia lana super agnis et ovibus simile significat quod crinis super homine, ac agni et oves significant bonum, agni bonum coeleste, n: 3519. 3994. 10132, et oves bonum spirituale, n: 4169. 4809; inde est, quod capilli, per quos significatur Divinum Verum in ultimis, dicantur candidi tanquam lana candida, et tanquam nix; ut quoque de Domino cum transformatus „*Vestimenta Ipsius facta sunt coruscantia, candida valde ut nix, qualia non potest fullo in terra dealbare*" Marc: IX: 3: et de Antiquo dierum apud Danielem „*Videns fui usque dum throni projecti sunt, et Antiquus dierum sedit, vestis Ipsius sicut nix alba, et crinis*

capitis Ipsius sicut lana candida" VII: 9. Vestis etiam significat Divinum in ultimis, videatur supra [n:] 64; et Antiquus dierum Dominum ab aeterno. Quia Lana significat bonum in ultimis, ideo aliquoties in Verbo describitur bonum per lanam, et verum per linum et per nivem, ut apud Hoscheam „*Dixit, ibo post amasios meos, dantes panem meum et aquas meas, Lanam meam et linum meum; ideo revertar et accipiam frumentum meum in tempore suo, et auferam Lanam meam et linum meum*" II: 5. 9. Apud Ezechielem „*Adipem comeditis, et Lanam induitis, quod optimum est, mactatis, gregem non pascitis*" XXXIV: 3. Apud Davidem „*Jehovah mittet verbum suum in terram, dat nivem sicut lanam*" Psalm: CXLVII: 15. 16. Et
[55] apud Esajam „*Si fuerint peccata vestra sicut dibapha, tanquam Nix albescent; si rubra fuerint sicut purpura, tanquam Lana erunt*" I: 18: quod nix dicatur de peccatis quae fuerunt sicut dibapha, et lana de peccatis quae fuerunt rubra sicut purpura, est quia dibapha significant verum ex bono, et in opposito sensu falsum ex malo, n: 4922. 9468: ac rubrum et purpura bonum, et in opposito sensu malum omnis generis, n: 3300. 9467. 9865.

68. Et oculi Ipsius sicut flamma ignis, quod significet Divinam Providentiam ex Divino Amore Ipsius, constat ex significatione Oculorum, quod sint intellectus, de qua supra, n: 37, et cum de Domino, quod sint praesentia, et inde Providentia, n: 3869. 10569, de qua sequitur; et ex significatione flammae ignis, quod, cum de Domino, sit Divinus Amor: causa quod flamma ignis sit Divinus Amor, est quia Dominus e Coelo apparet ut Sol, et Divinum, quod procedit ab Ipso, ut Lux, flammea in intimo seu tertio Coelo, et candida in medio seu secundo Coelo; ipse Divinus Amor est qui ita apparet: inde est, quod Ignis et Flamma in Verbo significent amorem, ut constare potest ex illis quae in Arcanis Coelestibus ostensa sunt; nempe, quod Ignis in Verbo significet amorem in utroque sensu, n: 934. 4906. 5215. Quod Ignis sacer et coelestis sit Divinus Amor, et omnis affectio quae illius Amoris, n: 934. 6314. 6832. Quod binae origines caloris sint, una ex sole mundi, ex quo omnia vegetant

in tellure, altera ex Sole coeli, qui est Dominus, ex Quo omne vitae angelis et hominibus, n: 3338. 5215. 7324. Quod Amor sit ignis vitae, et quod ipsa vita actualiter inde sit, n: 4906. 5071. 6032. 6314. Quod flamma sit verum ex bono intimi Coeli, et lux verum ex bono medii Coeli, n: 3222. 6832: ex causa, quia Lux in intimo Coelo apparet flammea, et in medio candida, n: 9570: et praeterea in Opere de Coelo et Inferno, n: 116 ad 140. Quod Oculi, cum de Domino, significent Divinam Providentiam, est quia cum de homine, significant intellectum, et Divinus Intellectus quia infinitus est Divina Providentia; non aliud per oculos Jehovae significatur apud Esajam „*Inclina Jehovah aurem tuam et audi, et aperi Jehovah oculos tuos et vide*“ XXXVII: 17. Apud Jeremiam „*Ponam Oculum meum super illos in bonum, et reducam eos super terram suam, et aedificabo eos*“ XXIV: 6. Apud Davidem „*Ecce Oculus Jehovae super timentibus Ipsum*“ Psalm: XXXIII: 18. Et apud Eundem „*Jehovah in templo sanctitatis suae, Oculi Ipsius vident, et palpebrae Ipsius probant filios hominis*“ Psalm: XI: 4: et alibi. Quid Divina Providentia, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 267 ad 279.

69. Et Pedes Ipsius similes chalcolibano tanquam in camino igniti, quod significet ultimum ordinis Divini quod naturale, plenum Divino Amore, constat ex significatione Pedum, quod sint naturale, de qua n: 2162. 3147 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952; inde, cum de Domino, quod sint ultimum Ordinis Divini, quia id est naturale; ex significatione chalcolibani, seu aeris laevigati, quod sit bonum naturale, de qua sequitur; et ex significatione igniti, cum de Domino, quod sit quod ex Divino Amore, de qua n: 10055: dicitur [56]
tanquam in camino igniti, ut exprimatur Divinus Amor in maximo gradu, et in suo pleno, nam Divinum est in suo pleno cum in suo ultimo, et ultimum est naturale, videatur supra n: 66: inde patet, quod per Pedes Ipsius similes chalcolibano tanquam in camino ignitos, significetur ultimum ordinis Divini quod naturale, plenum Divino Amore. Dicuntur haec, ut quoque praecedentia, comparative, ut quod

caput et capilli candidi esset *tanquam* lana candida *tanquam* nix, et quod Pedes essent *similes* chalcolibano *tanquam* in camino igniti, sed sciendum est, quod omnes comparationes in Verbo significent, quia similiter ac ipsae res sunt ex correspondentiis, videatur n: 3579. 4599. 8989. Quod Pedes, cum de Domino, significent ultimum ordinis Divini, et quod hoc sit naturale, est quia Coelum est Coelum ex Divino Humano Domini, et quod inde Coelum in toto complexu referat unum Hominem; et quia tres Coeli sunt, quod supremum Coelum referat Caput, medium Corpus, et ultimum Pedes: Divinum quod facit supremum Coelum, vocatur Divinum coeleste, Divinum autem quod facit medium Coelum vocatur Divinum spirituale, ac Divinum quod facit ultimum Coelum vocatur Divinum naturale ex spirituali et coelesti; inde patet causa, cur hic describitur Dominus quoad Divinum Humanum, quod est Filius hominis visus in medio candelabrorum, non modo quoad Vestes, sed etiam quoad Caput, et Pectus, et Pedes; quod Filius hominis sit Dominus quoad Divinum Humanum, videatur supra n: 63; et quod Candelabra sint Coelum, etiam supra n: 62. Sed haec quia arcana sunt, hactenus in mundo ignota, et tamen sunt quae intelligenda, ut comprehendatur sensus internus horum, et sequentium in Libro hoc prophetico, ideo singula descripta sunt in specie in Opere de Coelo et Inferno; ut, Quod Divinum Humanum Domini faciat Coelum, n: 7 ad 12. 78 ad 86. seq: Quod inde Coelum in toto complexu referat unum Hominem, n: 59 ad 77. Quod tres Coeli sint, et quod supremum referat Caput, medium Corpus, et ultimum Pedes, n: 29 ad 40. Ex his inde intellectis constare potest, quid significatur per Pedes Jehovae seu Domini in Verbo, quod nempe ultimum ordinis Divini seu Naturale; et quia Externum Ecclesiae, Cultus et Verbi est ultimum ordinis Divini in Ecclesia, et est Naturale, ideo hoc per Pedes Jehovae seu Domini in specie significatur. Quia id per Pedes Jehovae seu Domini significatur, ideo, cum Dominus sicut Angelus visus Prophetis alibi, etiam similiter visus est; ut Danieli „*Sustuli oculos meos et vidi, ecce Vir indutus linteis, cujus lumbi cincti auro Uphasi, Corpus ejus sicut Tharschisch; et Oculi ejus sicut faces*

ignis; Brachia ejus et Pedes ejus sicut splendor Aeris laevigati“ X: 5. 6. Similiter Cherubi, per quos intelligitur Dominus quoad Providentiam et Custodiam, n: 9277. 9509. 9673, visi sunt Ezechieli *„Pedes eorum erant micantes sicut splendor aeris laevigati“* I: 7. Similiter Dominus visus ut Angelus postea in Apocalypsi *„Vidi Angelum descendentem de coelo, amictum nube, et iris circum Caput, et Facies ejus ut Sol, et Pedes ejus tanquam columnae ignis“* X: 1. Quia talis visus est Dominus quoad [57]
Pedes, ideo sub Pedibus visus est quibusdam ex filiis Israëlis, *„Sicut opus lapidis sapphiri, et quasi substantia Coeli quoad puritatem“* Exod: XXIV: 10: quod Dominus illis non visus sit quoad Pedes sed sub Pedibus, erat causa quia non in Externo Ecclesiae, Cultus et Verbi erant, sed sub illo, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 248. Quoniam Pedes Jehovae seu Domini significant Ultimum Ordinis Divini, et hoc in specie est Externum Ecclesiae, Cultus et Verbi, ideo hoc in Verbo vocatur Scabellum Pedum Ipsius; ut apud Esajam *„Gloria Libani ad Te veniet, ad decorandum locum Sanctuarii mei, locum Pedum meorum honorabilem reddam; et incurvabunt se ad volas Pedum tuorum“* LX: 13. 14. Apud Eundem *„Coelum Thronus meus, et Terra Scabellum Pedum meorum“* LXVI: 1. Apud Jeremiam *„Deus non recordatur Scabelli Pedum suorum in die irae“* Thren: II: 1. Apud Davidem *„Adorate Jehovam versus Scabellum Pedum Ipsius“* Psalm: XCIX: 5. Apud Eundem *„Intrabimus in Habitacula Ipsius, incurvabimus nos Scabello Pedum Ipsius“* Psalm: CXXXII: 7. Apud Nahum *„Jehovae nubes pulvis Pedum Ipsius“* I: 3; quod Nubes sit Externum Verbi, seu Verbum quoad literam, videatur supra n: 36; et quia Nubes est Externum Verbi, etiam est Externum Ecclesiae et Cultus, nam Ecclesia et Cultus sunt ex Verbo; pulvis Pedum dicitur, quia illa quae in sensu literae Verbi, qui est naturalis, apparent sparsa.

70. Quod Pedes dicti sint similes chalcolibano, est quia chalcolibanum est aes laevigatum micans ex quodam igneo, et aes in Verbo significat bonum naturale: sunt Metalla

aeque significativa ac reliqua in Verbo; Aurum ibi significat bonum coeleste, quod est bonum intimum; Argentum significat verum ejus, quod est bonum spirituale, Aes bonum naturale, quod est bonum ultimum; et Ferrum verum ejus, quod est verum naturale: quod Metalla significent illa, est ex correspondentia; apparent enim in Coelo plura fulgentia sicut ex auro et argento, et quoque plura sicut ex aere et ferro, et notum est ibi quod per illa significentur memorata bona et vera. Inde est, quod Antiqui, qui in Scientia Correspondentiarum fuerunt, appellaverint Saecula secundum illa Metalla; Primum Saeculum, Aureum, quia tunc regnabat innocentia, amor, et inde sapientia; Secundum autem Saeculum, Argenteum, quia tunc regnabat Verum ex *illo* bono, seu bonum spirituale, et inde intelligentia; Tertium Saeculum, Aeneum seu Cupreum, quia tunc regnabat modo bonum naturale, quod est justum et sincerum moralis vitae; Ultimum autem Saeculum vocabant Ferreum, quia tunc regnabat modo Verum absque bono, et cum id regnat, tunc quoque regnat falsum: haec omnia ex significatione spirituali illorum Metallorum. Ex his constare potest, quid significatur per Statuam Nebuchadnezari in somnio visam „*Cujus Caput erat ex auro, Pectus et Brachia ex argento, Venter et Latus ex aere; Crura ex ferro, et Pedes partim ex ferro partim ex luto*" Dan: II: 32. 33, quod nempe status Ecclesiae quoad bonum et verum, a primo tempore usque ad ultimum ejus; ultimum ejus fuit, quando Dominus in mundum venit. Quando scitur, quod Aurum significet bonum coeleste, Argentum bonum spirituale,
[58] Aes bonum naturale, et Ferrum verum naturale, sciri possunt plura arcana in Verbo ubi illa Metalla nominantur; ut quid significatur apud Esajam „*Pro Aere adducam Aurum, pro Ferro adducam Argentum, et pro Lignis Aes, et pro Lapidibus Ferrum; et ponam praefecturam tuam pacem, et exactores tuos justitiam*" LX: 17. Sed quia de significatione Aeris, quod sit bonum naturale, hic agitur, velim modo aliqua loca adducere, ubi Aes nominatur et id bonum significat; apud Mosen „*Ascher acceptus fratribus suis, et intingens in Oleum pedem suum, ferrum et aes*

calceus tuus, et sicut dies tui fama tua“ Deutr: XXXIII: 24. 25; Ascher ut una Tribus significat felicitatem vitae et jucundum affectionum, n: 3938. 3939. 6408; intingere in oleum pedem significat jucundum naturale, oleum jucundum, n: 9954, pes naturale, ut mox supra n: 69; ferrum et aes calceus, significat infimum naturale ex vero et bono, calceus est infimum naturale, n: 1748. 1860. 6844, ferrum est verum ejus, et aes est bonum ejus, ut supra. *„Jehovah Deus tuus introducturus est te in terram opimam, terram e cujus lapidibus ferrum et e cujus montibus excides aes“* Deutr: VIII: 7. 9. Apud Jeremiam *„Dabo te populo huic in murum aeris munitum, ut oppugnent te, et non praevaleant tibi“* XV: 20. 21. Apud Ezechielem *„Javan, Thubal et Meschech mercatores tui, cum anima hominis et vasis aeris dederunt negotiationem tuam“* XXVII: 13; agitur in eo Capite de mercaturis Tyri, per quas significantur cognitiones boni et veri; per nomina Javan, Thubal et Meschech significantur talia quae boni et veri sunt de quibus cognitiones, anima hominis est verum vitae, vasa aeris sunt scientifica boni naturalis; quid per Tyrum significatur, videatur n: 1201: quid per mercaturas, n: 2967. 4453: quid per Thubal et Meschech, n: 1151: quid per Javan, n: 1152. 1153. 1155: quid per animam hominis, n: 2930. 9050. 9281: quid per vasa, n: 3068. 3079. 3316. 3318. Apud Eundem *„Pedes Cheruborum erant micantes sicut species aeris laevigati“* I: 7; quid Cherubi, et quid pedes, vide mox supra n: 69. Apud Eundem *„Vidi, et ecce Vir, cujus aspectus sicut aspectus aeris, et filum lini in manibus ejus, is stans in porta“* XL: 3; ille Angelus, quia mensus est murum et portas Domus Dei, quae significant externa Ecclesiae, visus est aspectus ejus sicut aspectus aeris. Qui scit, quod Aes significet externum Ecclesiae, quod in se est naturale, is aliquantum scire potuit cur altare holocausti obductum fuit ex aere, ac cribrum ex aere circum illud, et vasa ex aere, Exod: XXVII: 1 ad 4. Ut et cur magnum Vas, quod mare vocabatur, cum duodecim bovibus sub illo, ac decem labra cum basibus, ut et omnia vasa tabernaculi pro Domo Dei, a Salomone facta sunt ex aere

polito, I Reg: VII: 43 ad 47. Qui scit, quid Aes significat, is in id arcanum etiam venire potest, cur mandatum fuit quod serpens aeneus poneretur ad aspiciendum a populo, de quo ita apud Mosen „*Misit Jehovah serpentes in populum, qui momorderunt populum; et dixit ad Mosen, fac tibi serpentem, et pone eum super signum, et fiet, omnis, qui morsus fuerit, et aspexerit illum, vivet. Et fecit Moses serpentem aeris, et posuit eum super signum, et factum*
[59] *est, cum momordit serpens virum, et aspexit serpentem aeris, revixit*“ Num: XXI: 6. 8. 9. Quod ille significaverit Dominum, docet Ipse apud Johannem „*Sicut Moses exaltavit serpentem in deserto, ita oportet exaltari Filium hominis, ut omnis, qui credit in Ipsum, non pereat, sed habeat vitam aeternam*“ III: 14. 15; per serpentem significatur id quod est ultimum vitae apud hominem, et vocatur Sensuale externum, quod est naturale, hoc ultimum, quia in Domino erat Divinum, ideo serpens aeris apud filios Israëlis, apud quos omnia erant repraesentativa, factus est, et significabat quod si aspicerent in Divinum Humanum Domini, reviverent, hoc est, si crederent in Ipsum, vitam aeternam haberent, ut quoque Ipse Dominus docet; quod videre in sensu spirituali sit credere, videatur etiam supra n: 37. 68; et quod serpens sit sensuale externum, quod est ultimum vitae hominis, in Arcanis Coelestibus, n: 195. 196. 197. 6398. 6949. 10313. Quod Aes et Ferrum in Verbo etiam significent durum, ut Esaj: XLVIII: 4. Dan: VII: 19, et alibi, videbitur in sequentibus.

71. Et vox Ipsius tanquam vox aquarum multarum, quod significet Divinum Verum in ultimis, constat ex significatione vocis, cum a Domino, quod sit Divinum Verum, de qua n: 219. 220. 3563. 6971. 8813. 8914. et supra n: 55; et ex significatione aquarum, quod sint vera fidei, et quoque cognitiones veri, de qua n: 2702. 3058. 5668. 8568. 10238; et quia cognitiones veri sunt in ultimis, ideo per vocem sicut aquarum multarum, quia de Domino, significatur Divinum Verum in ultimis; quod cognitiones et scientifica sint externi seu naturalis hominis, quia in luce mundi, ita in ultimis, videatur n: 5212, et in genere de illis in

Doctrina Novae Hierosolymae, [illegible]: 51. Quoniam nondum notum est, quod Aquae in Verbo significent vera fidei et cognitiones veri, ex causa fortassis quia remotum apparet, ideo velim paucis hic ostendere, quod per Aquas in Verbo illa intelligantur; quod etiam necessum est, quia absque cognitione quid Aquae significant, non sciri potest quid significat Baptismus, nec quid Lavationes in Ecclesia Israëlitica, quarum mentio toties fit. Aquae significant vera fidei, quia Panis significat bonum amoris; quod aquae et panis illa significent, est quia illa quae sunt nutritionis spiritualis exprimuntur in sensu literae per talia quae sunt nutritionis naturalis; Aquae enim et Panis, per quae intelligitur omnis potus et omnis cibus in genere, nutriunt corpus, ac vera fidei et bonum amoris nutriunt animam; est quoque hoc ex correspondentia, nam cum Panis et Aqua leguntur in Verbo, Angeli, quia spirituales, intelligunt illa quae eos nutriunt, quae sunt bona amoris et vera fidei: Hic aliqua loca afferre velim, ut sciatur quod Aquae significent vera fidei, tum cognitiones veri: apud Esajam „*Plena est Terra scientia Jehovae, sicut Aquae mare contegunt*" XI: 9. Apud Eundem „*Tunc haurietis Aquas cum laetitia ex fontibus salutis*" XII: 3. Apud Eundem „*Qui ambulat in justitiis, et loquitur rectitudines, Panis dabitur et Aquae fideles*" XXXIII: 15. 16. Apud Eundem „*Pauperes et egeni quaerentes Aquam, sed non, lingua eorum siti deficit: aperiam super clivis fluvios, et in medio vallium fontes ponam,* [60]
desertum in stagnum aquarum, et terram siccam in scaturigines aquarum; ut videant, et cognoscant, et attendant et intelligant" XLI: 17. 18. 20. Apud Eundem „*Effundam Aquas super sitientem, et fluenta super aridam; effundam spiritum meum super semen tuum, et benedictionem meam super natos*" XLIV: 3. Apud Eundem „*Exorietur in tenebris lux tua, et caligo tua sicut meridies, ut sis sicut hortus irriguus, et sicut exitus aquarum, cujus Aquae non mentientur*" LVIII: 10. [11.] Apud Jeremiam „*Duo mala fecit populus meus, Me deseruerunt fontem aquarum vivarum, ad excidendum sibi foveas, quae non continent aquas*" II: 13. Apud Eundem „*Magna-*

tes miserunt minorennes aquae causa, venerunt ad foveas, nec invenerunt aquas, reversa sunt vasa eorum vacua, pudefacti sunt et ignominia affecti" XIV: 3. Apud Eundem „*Deseruerunt fontem aquarum vivarum Jehovam*" XVII: 13. Apud Eundem „*Cum fletu venient, et cum fletu adducam eos, ducam eos ad fontes aquarum in via recti*" XXXI: 9. Apud Ezechielem „*Frangam baculum Panis, et comedent panem pondere et in sollicitudine, et Aquas mensura et stupore bibent, ut careant Pane et Aqua, et desoletur vir et frater, et contabescant propter iniquitates*" IV: 16. 17. Cap: XII: 18. 19. Esaj: LI: 14. Apud Amos „*Ecce dies venient, quibus immitam famem in terram, non famem ad panem, neque sitim ad aquas, sed ad audiendum Verbum Jehovae: vagabuntur a mari ad mare, et discurrent ad quaerendum Verbum Jehovae, nec invenient; in die illo deficient virgines pulchrae et juvenes siti*" VIII: 11. 12. 13. Apud Sachariam „*In die illo exibunt Aquae vivae ex Hierosolyma*" XIV: 8. Apud Davidem „*Jehovah Pastor meus, non carebo, ad Aquas quietum deducet me*" Psalm: XXIII: [1.] 2. Apud Esajam „*Non sitient, Aquas e petra effluere faciet illis, et findet petram ut effluant aquae*" Psalm: XLVIII: 21. Apud Davidem „*Deus, mane quaero Te, sitit anima mea, lassus sine aquis*" Psalm: LXIII: 2. Apud Eundem „*Jehovah mittit verbum suum, spirare facit ventum, ut fluant aquae*" Psalm: CXLVII: 18. 19. Apud Eundem „*Laudate Jehovam Coeli coelorum, et Aquae quae desuper coelis*" CXLVIII: 4. Apud Johannem „*Jesus venit ad fontem Jacobi, venit mulier e Samaria ad hauriendum aquas, cui dixit Jesus, da Mihi bibere; si scires donum Dei, et quis sit, qui dicit tibi, da mihi bibere, tu peteres ab Ipso ut daret tibi Aquam viventem; dicit Ipsi mulier, unde habes Aquam viventem; dixit ei Jesus, omnis qui bibit ex hac aqua, sitiet iterum; qui vero biberit ex Aqua quam Ego dabo, non sitiet in aeternum, et Aqua quam Ego dabo, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam*" IV: 7 ad 15. Apud Eundem „*Jesus dixit, si quis sitiverit, venito ad Me et bibito, quisquis credit in Me, sicut dicit Scriptura,*

flumina e ventre ipsius fluent Aquae viventis" VII: 37. 38. In Apocalypsi *"Sitienti dabitur e fonte Aquae vitae gratis"* XXI: 6. Et alibi *"Angelus ostendit illi fluvium Aquae vitae, splendidum sicut crystallum, exeuntem ex throno Dei et Agni"* XXII: 1. Et adhuc ibi *"Spiritus et sponsa dicunt, qui audit, dicat veni, et qui sitit veniat, et qui vult, accipiet Aquam vitae gratis"* XXII: 17. Haec allata sunt, ut sciatur quod per Aquas in Verbo significentur vera fidei, et inde quid per Aquam Baptismi, de quo ita Dominus [61] docet apud Johannem *"Nisi homo generatus fuerit ex Aqua et Spiritu, non potest ingredi in Regnum Dei"* III: 5; aquae ibi sunt vera fidei, et spiritus est vita secundum illa, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 202 ad 209 seq: Quia non notum fuerat, quod Aquae significarent vera fidei, nec quod omnia, quae apud filios Israëlis instituta fuerunt, essent repraesentativa spiritualium, ideo creditum est, quod per Lavationes illis mandatas abstersa fuerint illis peccata, cum tamen ne hilum; repraesentabant modo purificationem a malis et falsis per vera fidei et vitam secundum illa, videatur in ARCANIS COELESTIBUS, n: 3147. 5954. 10237. 10240. Ex his nunc patet, quod *per vocem, quae sicut vox aquarum multarum*, intelligatur Divinum Verum; ut quoque apud Ezechielem *"Ecce Gloria Dei Israëlis venit a via orientis, et vox Ipsius sicut vox aquarum multarum, et terra illustrata a gloria Ipsius"* XLIII: 2. apud Davidem *"Vox Jehovae super Aquis, Jehovah super Aquis multis"* Psalm: XXIX: 3: et in sequentibus in Apocalypsi *"Audivi vocem e Coelo tanquam vocem aquarum multarum"* XIV: 2. Scio, quod miraturi sint quidam, quare in Verbo Aquae nominantur, et non vera fidei, cum tamen Verbum docebit hominem de vita spirituali ejus; et si vera fidei loco aquarum dicta fuissent, scivisset homo quod non aquae baptismi et lavationum aliquid ad purificationem hominis a malis et falsis fecissent; sed sciendum est, quod Verbum, ut Divinum sit, et simul pro Coelo et pro Ecclesia, omnino naturale erit in litera, nam nisi naturale esset in litera, non foret per illud conjunctio Coeli cum Ecclesia, foret enim sicut domus absque fundamento, et

sicut anima absque corpore; ultima enim concludunt omnia interiora et fundant illa, videatur supra n: 41; homo etiam est in ultimis, et super Ecclesia apud illum fundatur Coelum: inde nunc est, quod talis stylus in Verbo sit, quare homo, cum cogitat spiritualiter ex naturalibus, quae sunt in sensu literae Verbi, conjungitur Coelo, cum quo non alioquin conjungeretur.

72. Et habens in dextra sua manu Stellas septem, quod significet cognitiones boni et veri omnes ab Ipso, constat ex significatione habere in dextra sua manu, quod sit ab Ipso; manus enim significat potentiam, et inde quicquid est apud illum, ita quoque quicquid ab illo; quod dextra manus dicatur, est quia dextra manus significat potentiam boni per verum; quod manus significet potentiam, videatur n: 878. 3091. 4931 ad 4937. 6947. 10019; et inde quod significet quicquid apud illum, ita quoque quicquid ab illo, n: 9133. 10019. 10405: quod dextra manus significet potentiam boni per verum, n: 9604. 9736. 10061: et quod dextra Jehovae significet Divinam potentiam Domini, ita omnipotentiam, n: 3387. 4592. 4933. 7518. 7673. 8281. 9133. 10019: et ex significatione stellarum, quod sint cognitiones boni et veri, de qua sequitur; et ex significatione septem, quod sint omnes, de qua supra, n: 20. 24. Quod Stellae significent cognitiones boni et veri, ita bona et vera, est ex apparentia in mundo spirituali; ibi enim Dominus apparet ut
[62] Sol, et Angeli e longinquo ut Stellae; quod Angeli ita appareant, est ex receptione lucis ex Domino ut Sole, ita ex receptione Divini Veri quod a Domino, nam hoc est Lux coeli; inde est, quod dicatur apud Danielem *„Intelligentes fulgebunt sicut splendor expansi, et justificantes multos ut Stellae in aeternum“* XII: 3; intelligentes sunt qui in veris, et justificantes qui in bonis, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 346. 347. 348. Cum notum est, quod Sol significet Dominum quoad Divinum Amorem, ita quoque Divinum Amorem a Domino, et quod Stellae significent vera Ecclesiae et illorum cognitiones, illi scire possunt, quid in Verbo significatur per quod Sol obscurabitur, et quod Stellae non lucebunt, et quoque quod cadent e coelo; et praeterea quid

stellae significant alibi in Verbo ubi nominantur; ut in sequentibus his locis; apud Esajam *„Ponam Terram in vastitatem, ut peccatores ejus perdat ex ea: stellae caelorum et sidera eorum non lucebunt luce sua; obtenebrabitur Sol in ortu suo, et Luna non splendere faciet lucem suam“* XIII: 9. 10; agitur ibi de vastatione Ecclesiae, quae est cum non amplius bonum amoris et vera fidei; terra quae in vastitatem ponetur est Ecclesia; quod Terra sit Ecclesia, videatur supra n: 29. Apud Ezechielem *„Obtegam cum exstinxero te [coelos,] et atrabo Stellas, Solem nube obtegam, et Luna non lucere faciet lucem suam; omnia luminaria lucis atrabo super te, et dabo tenebras super terra“* XXXII: 7. 8: tenebrae super terra, sunt falsa in Ecclesia. Apud Joëlem *„Sol et Luna atrati erunt, et Stellae contrahent splendorem suum“* II: 10. 11. Cap: IV: 15. Apud Matthaeum *„In consummatione saeculi post afflictionem dierum Sol obscurabitur, Luna non dabit lucem suam, et Stellae cadent de coelo, et virtutes coelorum commovebuntur“* XXIV: 29. Marc: XIII: 24. Apud Danielem *„Ex uno de cornibus hirci caprarum exivit cornu unum de exiguo, et crevit valde versus meridiem, et versus ortum, et versus decus, et crevit versus exercitum coelorum, et dejecit de Exercitu et de Stellis, et conculcavit eos; imo usque ad Principem exercitus extulit se“* VIII: 9. 10. 11; Exercitus coelorum sunt bona et vera Ecclesiae in complexu, n: 3448. 7236. 7988. 8019; in specie quae pugnant contra falsa, n: 7277: inde Jehovah dicitur Jehovah Zebaoth, hoc est, Exercituum, n: 3448. 7988. In Apocalypsi *„Draco cauda traxit tertiam partem Stellarum coeli in terram“* XII: 4; Stellae etiam ibi sunt bona et vera Ecclesiae et cognitiones eorum; tertia pars est plurima pars; quid autem Draco, dicetur in sequentibus: alibi *„Stellae coeli ceciderunt in terram“* Apoc: VI: 13: alibi *„Stella e coelo lapsa est in terram“* Apoc: IX: 1: alibi *„Cecidit e Coelo Stella magna, ardens velut lampas, cecidit in tertiam partem fluviorum et in fontes aquarum“* Apoc: VIII: 10; quia Stellae significant vera et bona Ecclesiae, et cognitiones eorum, per cadere illas e

Coelo significatur quod illa pereant. Apud Davidem *„Jehovah numerat numerum Stellarum, omnibus nomina vocat“* Psalm: CXLVII: 4: apud Eundem *„Laudate Jehovam Sol et Luna, laudate Ipsum omnes Stellae lucis“* Psalm: CXLVIII: 3. In Libro Judicum *„Venerunt reges, pugnarunt e coelo, pugnarunt Stellae de viis suis“* V: 20. Quoniam Angeli in coelo spirituali lucent ut Stellae, et quoniam omnia
[63] vera et bona, quae apud illos, sunt a Domino, ideo Dominus sicut vocatur Angelus, etiam vocatur Stella; ut apud Mosen *„Orietur Stella ex Jacobo, et sceptrum surget ex Israële“* Num: XXIV: 17: et in Apocalypsi *„Jesus Stella splendida et matutina“* XXII: 16. Inde patet, unde erat *„quod sapientes ex oriente viderint Stellam, et sequuti illam, et quod illa steterit ubi Jesus erat natus“* Matth: II: 1. 2. 9. Ex his nunc sciri potest, quid significatur per septem stellas quae in dextra manu Filii hominis, qui ibi est Dominus quoad Divinum Humanum, videatur supra n: 63.

73. Et ex ore Ipsius romphaea anceps acuta exiens, quod significet ex Verbo dispersionem falsorum, constat ex significatione exire ex ore, cum de Domino, quod sit Divinum Verum, ita Verbum, nam ex ore Domini id procedit; et ex significatione romphaeae seu gladii, quod sit verum pugnans, et quia per verum, cum pugnat, disperguntur falsa, ideo etiam per romphaeam etiam significatur dispersio falsorum: quod romphaea anceps acuta dicatur, est quia prorsus dispergit: quod romphaea seu gladius significet verum pugnans contra falsa, et destruens ea, videatur n: 2799. 6353. 8294. Quia in sequentibus aliquoties memoratur romphaea, ut Cap: II: 12. 16. Cap: VI: 4. 8. Cap: XIII: 10. 14. Cap: XIX: 15. 21, supersedetur hic aliqua loca e Verbo afferre, illustrantia et ostendentia, quod significet verum pugnans et dispersionem falsorum; illustrabitur et ostendetur in illis locis.

74. Et Facies Ipsius sicut Sol fulget in sua potentia, quod significet Divinum Amorem Ipsius ex Quo omnia coeli, constat ex significatione faciei, cum de Domino, quod sit Divinus Amor, ex quo omne bonum, ita quoque omnia coeli, n: 5585. 9306. 9546. 9888: et quod Dominus in Verbo

quoad Divinum Humanum dicatur Facies Jehovae, n: 10579. Quod Dominus ex Divino Amore e coelo appareat ut Sol fulgens, et quod ab Ipso ut Sole omnia coeli existant et subsistant, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 116 ad 125, et ex illis quae ibi postea sequuntur.

75. Vers: 17. 18. 19. 20. *Et cum vidi Ipsum, cecidi ad pedes Ipsius tanquam mortuus: et imposuit dextram suam manum super me, dicens mihi ne time, Ego sum Primus et Ultimus. Et Qui Vivens, et factus sum mortuus, et ecce Vivens sum in saecula saeculorum, amen; et habeo claves inferni et mortis. Scribe quae vidisti, et quae sunt et quae futura sunt. Mysterium septem Stellarum, quas vidisti in dextra mea, et septem Candelabra aurea: septem stellae Angeli septem Ecclesiarum sunt; et septem candelabra quae vidisti, septem Ecclesiae sunt.* Et cum vidi Ipsum, significat praesentiam Divinae Majestatis: cecidi ad pedes Ipsius, significat adorationem ex humiliatione cordis pro Divino: tanquam mortuus, significat vitae propriae defectum: et imposuit dextram manum super me, significat vitam ab Ipso: dicens mihi ne time, significat recreationem: Ego sum Primus et Ultimus, significat Qui omnia regit ex primis per ultima, et sic omnia Coeli: et qui Vivens, significat Qui ab aeterno: et factus sum mortuus, significat quod rejectus: et ecce vivens sum in saecula saeculorum, significat ab Ipso vita aeterna: amen, significat Divinam confirmationem: et habeo claves inferni et mortis, [64] significat quod Ipsi potentia salvandi: scribe quae vidisti, et quae sunt et quae futura sunt fieri posthac, significat ut omnia posteritati sint quia Divina: mysterium septem stellarum quas vidisti in dextra mea, significat revelationem de bonis et veris, quae omnia ab Ipso: et septem Candelabra aurea, significat et de illis in novo Coelo et nova Terra: septem stellae Angeli septem Ecclesiarum sunt, significat illos qui recipiunt bona et vera a Domino: et septem candelabra quae vidisti septem Ecclesiae, significat quod omnes illi in novo Coelo et in nova Ecclesia sint.

76. Et vidi Ipsum, quod significet praesentiam Divinae Majestatis, constat ex illis quae praecedunt de Filio

meae super terram: sed ecce manus tetigit me, et sustulit super genua, et volas manuum mearum, et dixit, ne timeto“ X: 5 ad 12. Is status etiam describitur apud Ezechielem, cum vidit Cherubos, per quos significatur Dominus quoad Providentiam „*Cum vidi gloriam Jehovae, cecidi super facies meas; et audivi vocem loquentem, quae dixit, fili hominis sta super pedes tuos, ut loquar ad te: et venit in me spiritus cum loquutus est ad me, et statuit me super pedes meos, et audivi loquentem ad me*“ I: 28. Cap: II: 1. 2. Cap: III: 24. Et quoque similiter, cum Jesus transformatus est coram Petro, Jacobo et Johanne; de quo ita apud Matthaeum „*Adhuc Petro loquente, ecce nubes lucida inumbravit eos, et ecce vox e nube dicens, Hic est Filius meus dilectus, in Quo acquiesco, Ipsum audite: et cum haec audissent discipuli, ceciderunt in faciem suam, et timuerunt valde; tunc accedens Jesus tetigit eos, et dixit, surgite, ne timete; et sublatis oculis neminem viderunt nisi Jesum solum*“ XVII: 5. 6. 7. 8. Ex his apparet, qualis est praesentia Divini Humani Domini apud hominem qui in humiliatione cordis est, quod nempe cadat in faciem, et per tactum manus Ipsius erigatur in pedes. Quod praesentia Domini quoad Divinum
[66] Humanum fuerit, constare potest, nam coram Johanne ita apparuit Filius hominis qui in medio candelabrorum; quod Filius hominis sit Dominus quoad Divinum Humanum, videatur supra n: 63: similiter coram discipulis cum Dominus transformatus est; quapropter etiam dicitur, quod sublatis oculis neminem viderint nisi Jesum solum. Quod etiam Dominus quoad Divinum Humanum fuerit qui visus est Danieli et Ezechieli, constare potest ex Ipsius Domini verbis „*Quod non vocem Patris unquam audiverint, neque speciem Ipsius viderint*“ Joh: V: 37. Cap: I: 18; quod etiam adoraverint Dominum, cum in mundo fuit, procidendo super faciem ad pedes Ipsius, videatur apud Matthaeum, Cap: XXVIII: 9: apud Marcum, Cap: VII: 25. 26: apud Lucam Cap: VIII: 41. Cap: XVII: 15. 16. 18: et apud Johannem Cap: XI: 32.

78. Tanquam mortuus, quod significet vitae propriae

defectum, constat ex significatione tanquam mortui, cum de Divina praesentia apud hominem, quod sit defectus vitae propriae; vita enim propria hominis est, in quam nascitur, quae in se non est nisi quam malum, est enim prorsus inversa, nam spectat se solum et mundum, et inde se vertit retro a Deo et a Coelo; vita quae non propria est homini, est in quam perducitur cum regeneratur a Domino, in quam cum venit, spectat Deum et Coelum primo loco, ac se et mundum secundo; haec vita influit apud hominem, cum Dominus praesens est; inde patet, quod quantum haec influit, tantum fiat versura vitae; haec versura, cum subito fit, facit ut homo appareat sibi sicut mortuus; inde est, quod per tanquam mortuus hic significetur defectus vitae propriae. Sed bini illi status vitae non ad captum describi possunt; alii etiam sunt apud hominem, et alii apud spiritum, et differunt prorsus apud malos et apud bonos: Homo ad praesentiam Divini non corpore vivere potest, et qui vivunt obstipantur columna angelica, quae moderatur influxum Divinum, nam corpus cujusvis hominis non est receptibile Divini, quapropter id moritur et rejicitur: quod homo ad praesentiam Divini non corpore vivere possit, constare potest a Domini verbis ad Mosen „*Non potes videre facies meas, quia non videbit Me homo et vivet*“ Exod: XXXIII: 20; quapropter Moses, quia videre voluit, positus est in foramine petrae, et obtectus usque dum Dominus praeterivit: notum etiam fuit antiquis, quod homo non possit videre Deum et vivere, ut constat ex Libro Judicum „*Dixit Manoachus ad uxorem, moriendo moriemur quia Deum vidimus*“ XIII: 22: et quoque hoc testatum est apud filios Israëlis, cum visus est Dominus e monte Sinai, de quo ita apud Mosen „*Estote parati in diem tertium, quia in die tertio descendet Jehovah in oculis omnis populi super monte Sinai; et circumsepies populum circumcirca, dicendo, cavete vobis ab ascendendo in montem, et tangendo in extremitate ejus; omnis qui tetigerit montem moriendo morietur: et quia terror occupavit illos, dixerunt ad Mosen, loquere tu nobiscum et audiemus, non autem loquatur nobiscum Deus, ne forte moriamur*“ Exod: XIX: 11. 12. Cap:

[67] XX: 16: quod per montem Sinai significetur Coelum ubi Dominus, et quod per tangere significetur communicare, transferre et recipere, et quod inde sit quod vetitum sit tangere in extremitate illius montis, videatur in Explicatione super illa Capita in ARCANIS COELESTIBUS. Quod Jehovah visus sit pluribus, de quibus in Verbo, erat quia circumcincti tunc fuerunt columna spirituum, et sic conservati, ut supra dictum est; ita quoque Dominus mihi aliquoties visus est. Alius autem est status spirituum ad praesentiam Divinam quam status hominum; spiritus non mori possunt, quapropter illi si mali sunt, ad praesentiam Divinam moriuntur morte spirituali, quae qualis est mox dicetur; illi autem qui boni sunt, feruntur in societates ubi sphaera praesentiae Divinae est temperata et accommodata ad receptionem: inde est, quod tres Coeli sint, et in quolibet Coelo plures societates, et quod qui in superioribus coelis propiores Domino sint, et qui in inferioribus remotiores ab Ipso; de quibus videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 20 ad 28. 29 ad 40. 41 ad 50. 206 ad 209. Quid mors spiritualis, qua moriuntur spiritus mali ad praesentiam Divinam, paucis dicetur; mors spiritualis est aversio et remotio a Domino, cum autem spiritus mali, qui nondum vastati sunt, hoc est, determinati ad suum amorem regnantem, intrant aliquam societatem angelicam, tunc quia Divinum Domini ibi est, cruciantur dire, et se non modo avertunt, sed etiam se dejiciunt in profunda, quo nulla lux coeli intrat, quidam in speluncas petrarum tenebrosas, verbo in inferna; de qua re videantur quae in Opere de COELO ET INFERNO n: 54. 401. 410. [510.] 525. 527, ostensa sunt: haec aversio et remotio a Domino est quae vocatur mors spiritualis; spirituale coeli etiam mortuum apud illos est.

79. Et imposuit dextram manum super me, quod significet vitam ab Ipso, constat ex significatione dextrae manus, cum de Domino, quod sit vita ab Ipso, de qua supra n: 72; quod significet vitam ab Ipso, est quia immediate sequitur post id, *quod ceciderit ad pedes Ipsius tanquam mortuus;* et praeterea per tangere manu significatur communicare et transferre in alterum quod apud se, et quoque recipere ab

altero; ac communicare et transferre in alterum quod apud se, cum de Domino, ut hic, est vitam, qualis est illis qui in illustratione sunt, ac vident et audiunt talia quae in Coelo; quod etiam factum est cum Johanne, nam is in tali illustratione fuit, cum vidit et audivit illa quae in Apocalypsi descripta sunt. Quod tangere manu sit communicare et transferre in alterum, est quia in manus translata est omnis potentia hominis e corpore, quare quod mens vult ut corpus faciat, brachia et manus faciunt, inde est quod per brachia et manus in Verbo significetur potentia, videatur n: 878. 3091. 4931 ad 4937. 6947. 7673. 10019; sed haec potentia est potentia naturalis, et communicatio per illam est exsertio virium corporis; potentia autem spiritualis est velle alterius bonum, et quantum potest, velle transferre in alterum quod apud se est, haec potentia est quae per manum in sensu spirituali significatur, et ejus communicatio et translatio per tangere manu. Ex his constare potest, quid significatur, per quod Dominus, qui ibi vocatur Filius hominis, imposuerit dextram suam manum super Johannem, [68]
cum jacuit sicut mortuus, quod nempe communicaverit et transtulerit in illum vitam a Se, de qua supra. Simile significatur per tangere, et tangere manu pluribus in locis in Verbo, ut in his sequentibus, apud Danielem „*Dominus qui ibi apparuit illi ut Vir indutus linteis, cujus aspectus sicut aspectus fulguris, et oculi sicut faces ignis, ac pedes sicut splendor aeris laevigati, Tetigit illum, et restituit super stationem suam, ac sustulit illum super genua sua; ac Tetigit labia ejus, et aperuit os ejus; et addidit Tangere illum, et corroboravit illum*“ X: 4 ad finem. Apud Jeremiam „*Emisit Jehovah manum suam, et Tetigit os meum, et dixit, do verba mea in os tuum*“ I: 9. Apud Matthaeum „*Jesus extendens manum ad leprôsum, Tetigit illum, dicens, volo mundatus esto, et statim mundata est illius lepra*“ VIII: 3. Apud Eundem „*Jesus vidit socrum Petri febri afflictam, et Tetigit manum ejus, et reliquit eam febris*“ VIII: 14. 15. Apud Eundem „*Jesus Tetigit oculos duorum caecorum, et aperti sunt eorum oculi*“ IX: 29. Apud Eundem „*Adhuc Petro*

loquente, ecce nubes lucida inumbravit Discipulos, et ecce vox e nube dicens, Hic est Filius meus dilectus, in Quo acquiesco, Ipsum audite; et cum haec audissent discipuli, ceciderunt in faciem suam, et timuerunt valde, tunc accedens Jesus Tetigit illos, et dixit, surgite, ne timete" XVII: 5. 6. 7. 8. Apud Lucam *„Jesus accessit et Tetigit loculum defuncti, et dixit, adolescens, tibi dico, surge, tunc resedit qui mortuus, et coepit loqui"* VII: 14. 15. Apud Eundem *„Jesus Tetigit aurem surdi, et sanavit"* XXII: 51. Apud Marcum *„Attulerunt ad Jesum Infantes, ut Tangeret eos, et suscepit in ulnas, posuit manus super eos, et benedixit illis"* X: 13. [16.] Apud Eundem *„Attulerunt male habentes ad Jesum, ut saltem Tangerent fimbriam vestimenti Ipsius, et quotquot Tetigerunt salvi facti sunt"* VI: 56. Matth: XIV: 36. Apud Lucam *„Mulier profluvio sanguinis laborans, Tetigit fimbriam vestimenti Jesu, et statim constitit fluxus sanguinis; Jesus dixit, quis est qui Tetigit Me, Tetigit Me aliquis, Ego cognovi virtutem a Me egressam"* VIII: 43. 44. 46. Quia per tangere et imponere manus significatur communicare et transferre in alterum quod apud se, ideo ab antiquis temporibus receptum est in Ecclesiis imponere manus capiti eorum qui inaugurantur et benedicuntur, sicut etiam mandatum est Moschi, ut faceret Josuae, Num: XXVII: 18 ad 23. Deutr: XXXIV: 9. Quoniam omnia erant repraesentativa et significativa spiritualium apud filios Israëlis, ideo etiam Tactus; quare sanctificabantur qui tetigerunt sanctum, et polluebantur qui tetigerunt immundum, significabat enim Tactus communicationem et translationem in alterum et receptionem ab altero, ut constare potest ex sequentibus his locis, apud Mosen *„Omnis qui Tetigerit Tentorium conventus et Arcam Testimonii, et Mensam et omnia Vasa ejus, et Candelabrum et Vasa ejus, et Altare suffimenti, et Altare holocausti et omnia Vasa ejus, et Labrum et basin ejus, sanctificabitur"* Exod: XXX: 26 ad 29. *„Quicquid Tetigerit Altare, sanctum erit"* Exod: XXIX: 37. *„Omne quod Tetigerit residuum Minchae, et residuum Carnis ex sacrificiis, sanctificabitur"* Levit: VI:
[69] 11. 20. *„Omnis Tangens mortuum, et non expiaverit se,*

Habitaculum Jehovae polluit, ideo exscindetur anima haec ex Israële. Omnis qui Tetigerit super superficie agri confossum gladio, aut os hominis, aut sepulchrum, immundus erit septem dies. Tangens aquas separationis, immundus ad vesperam. Omne quod Tetigerit immundus, immundum fiet, et anima quae Tetigerit immunda ad vesperam" Num: XIX: 11. 13. 16. 21. 22. *„Qui Tangit immundas bestias, et immunda reptilia, immundus erit: omne super quod ceciderint, immundum erit; sive vas ligni, vestis, aqua, vas testae, cibus, potus, clibanus, fons, cisterna, receptaculum aquarum, immunda erunt"* Levit: XI: 31 ad 36: praeter alibi, ut Levit: V: 2. 3. Cap: VII: 21. Cap: XI: 37. 38. Cap: XV: 1 ad fin: Cap: XXII: 4. Num: XVI: 26. Esaj: LII: 11. Thren: IV: 14. 15. Hosch: IV: 2. 3. Hagg: II: 12. 13. 14.

80. Dicens mihi, ne time, quod significet recreationem, constat ex serie rerum in sensu interno; jacuit enim Johannes tanquam mortuus, et Dominus visus ut Filius hominis, imposuit dextram manum super eum, et dixit ei, ne time; quod jacuit tanquam mortuus significabat vitae propriae ejus defectum, quod Dominus imposuit dextram manum super eum significabat vitam ab Ipso, inde quod dixerit ad eum ne time significabat recreationem; omnes enim qui subito veniunt a vita propria in quandam spiritualem, primum timent, sed recreantur a Domino; recreatio illis fit per id, quod Divina praesentia, et pro illa timor, accommodetur ad receptionem. Apud omnes in universo quidem est Dominus praesens, sed propius et remotius secundum receptionem boni per vera apud illos ab Ipso; bonum enim est in quo Dominus est praesens apud angelum, spiritum et hominem, inde quantum et quale boni a Domino est apud illos, tanta et talis praesentia Ipsius est; si praesentia excedit, fit angustia et tremor, sed recreatio per accommodationem ad receptionem, ut quoque constare potest ex illis quae mox supra n: 78, dicta et ostensa sunt; haec recreatio est quae significatur per *ne time:* etiam alibi, ubi a Domino aut Angelo Domini viso dictum est *ne time;* ut Dan: Cap: X: 12. 19. Luc: I: 12. 13. Cap: II: 8. 9. 10. Matth: XXVIII: 5. 9. 10.

Recreatio, quae fit per accommodationem ad receptionem, apparet in mundo spirituali, cum sistitur visibilis, sicut nubes; tali obvelantur ibi omnes Societates, densiori et tenuiori secundum receptionem: quod etiam Angeli obvelentur tenui correspondente nube, ne laedantur ab influxu propiori Divini Domini, videatur n: 6849. Quid nubes in spirituali mundo, et inde in spirituali sensu, videatur supra n: 36.

81. Ego sum Primus et Ultimus, quod significet Qui omnia regit ex primis per ultima, et sic omnia Coeli, constat ex illis quae supra n: 41, explicata sunt.

82. Et Qui Vivens, quod sit Qui ab aeterno, constat ex eo, quod Ille solus vivens sit qui ab aeterno est, et quod reliqui, qui non ab aeterno, ab Ipso creati sint, et sic facti recipientes vitae ab Ipso; quare Solus Qui ab aeterno habet vitam in Se, et nullus praeter Ipsum. Quod Dominus tam quoad Divinum quam quoad Humanum vitam habeat in Se,
[70] constat apud Johannem „*In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum, in Ipso Vita erat, et Vita erat Lux hominum: et Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis*“ I: 1. 2. 3. 4. 14; quod Dominus sit Qui intelligitur per Verbum, patet, nam dicitur, Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis. Apud Eundem, „*Quemadmodum Pater habet vitam in Se Ipso, ita dedit Filio vitam habere in Se Ipso*“ V: 26. Apud Eundem „*Jesus dixit, Ego sum resurrectio et Vita*“ XI: 25. Et apud Eundem „*Jesus dixit, Ego sum via, veritas, et Vita*“ XIV: 6. Creditur in mundo, quod homo habeat vitam sibi insitam, et sic quod non continue influat ab Ipso Qui Solus habet Vitam in Se Ipso, et Qui sic Solus est Vita; sed quod haec fides sit fides falsi, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 9.

83. Et factus sum mortuus, quod significet quod rejectus, constare potest ex eo, quod Dominus dicatur mortuus, quando non amplius est fides et amor in Ipsum; Dominus enim vivit apud illos, qui in amore et fide sunt in Ipsum, sed non vivit apud illos qui non in amore et fide sunt; apud hos dicitur Dominus mortuus quia rejectus; hoc in sensu interno intel-

ligitur hic per factus sum mortuus; at in sensu literae quod sit crucifixus: simile etiam significatur in sensu interno per quod Dominus sit crucifixus, nempe quod rejectus et ita tractatus a Judaeis; Dominus enim cum in mundo fuit, erat ipsum Divinum Verum, et quia Divinum Verum a Judaeis prorsus rejectum est, ideo quoque Dominus, Qui illud erat, se crucifigi passus est; talia significantur per omnia quae apud Evangelistas memorantur de Passione Domini; singula usque ad singularissima id involvunt; quapropter ubi Dominus de Passione sua loquitur, vocat Se Filium hominis, hoc est, Divinum Verum, videatur supra n: 63: quod Divinum Verum prorsus rejectum sit a Judaeis, notum est, nam non agnoverunt quicquam quod ab Ipso dictum est, et ne quidem quod Ipse esset Filius Dei; ex his sciri potest, quomodo etiam intelligenda sunt quae Dominus de rejectione sui ab illis loquutus est ad discipulos; ut apud Lucam „*Oportet Filium hominis multa pati et reprobari a senioribus et principibus Sacerdotum et scribis*“ IX: 22. Apud Eundem „*Oportet Filium hominis multa pati et reprobari a generatione hac*“ XVII: 25. Apud Marcum „*Scriptum est de Filio hominis, quod multa pateretur, et pro nihilo haberetur*“ IX: 12. Apud Lucam „*Jesus assumtis duodecim dixit eis, ecce ascendimus Hierosolymam, et perficientur omnia quae praedicta sunt per Prophetas de Filio hominis, quod tradetur gentibus et illudetur, et contumeliis afficietur, et conspuetur, et postquam Illum flagellaverint, occident, sed tertia die resurget*“ XVIII: 31. 32. 33; singula haec significant quomodo Divinum Verum, quod erat ex Verbo, tractaverunt; Hierosolyma ibi est Ecclesia Judaica, tradi gentibus, illudi, contumeliis affici, conspui, flagellari, occidi, sunt nefandi modi, quibus Divinum Verum tractaverunt; et quia Dominus erat Ipsum Divinum Verum, quia Verbum, Joh: I: 14, et praedictum est apud Prophetas, quod id in fine Ecclesiae ita afficeretur, ideo dicitur, ut perficiantur omnia quae praedicta sunt per Prophetas de Filio hominis: similiter alibi apud Eundem „*Haec sunt quae* [71] *loquutus sum vobis, cum adhuc eram vobiscum, oportere impleri omnia quae scripta sunt in Lege Mosis, et Prophe-*

tis, et in Psalmis de Me" XXIV: 44. Quod omnia essent peracta, cum Jesus crucifixus, dicit Ipse cum erat super cruce „*Cum Jesus sciebat, quod omnia essent peracta, ut impleretur Scriptura, dixit, Sitio*" Joh: XIX: 28; quod dixerit tunc, sitio, erat quia novam Ecclesiam desideravit, quae Ipsum agnosceret; quod sitire in spirituali sensu significet desiderare, et quod dicatur de veris Ecclesiae, videatur n: 4958. 4976. 8568. Haec quoque sunt quae a Daniele praedicta sunt de vastatione et desolatione „*Post Septimanas sexaginta et duas excidetur Messias, sed non Sibi; deinde Urbem et Sanctuarium perdet populus principis venturi, ita ut finis ejus cum inundatione: tandem super avem abominationum desolatio, et usque ad consummationem et decisum stillabit super devastationem*" IX: 26. 27; desolatio et vastatio significant reprobationem et rejectionem Divini Veri apud illos qui ab Ecclesia, videatur n: 5360. 5376. Quod Divinum Verum, quod est Verbum, ita reprobatum sit a Judaeis, etiam intelligitur per haec apud Matthaeum „*Dico vobis, Eliam jam venisse, quem non agnoverunt, sed fecerunt ei quaecunque voluerunt; ita futurum est ut Filius hominis passurus sit ab illis*" XVII: 12; per Eliam significatur Verbum, videatur Praefatio ad Caput XVIII Genes: et n: 2762. 5247; et quoque per Johannem Baptistam, quare is dictus est Elias, n: 7643. 9372; inde patet, quid significatur per quod Elias venerit, et quod fecerint ei quaecunque voluerunt, et quod futurum sit ut Filius hominis passurus sit ab illis: quomodo Judaei explicuerunt Verbum, et sic rejecerunt illud, patet a plurimis locis apud Evangelistas, ubi Dominus id manifestat. Ex his nunc constare potest, quod per *Ego sum mortuus*, significetur quod rejectus. Quod etiam Dominus per Passionem crucis glorificaverit Humanum suum, hoc est, Id Divinum fecerit, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 294. 295. 302. 305.

84. Et ecce vivens sum in saecula saeculorum, quod significet ab Ipso vita aeterna, constat ex significatione vivens esse, quod sit esse ab aeterno, et in Ipso Solo vita a Se Ipso, de qua supra [n:] 82, hic autem quod sit vita in

aliis, et vita Ipsius in aliis est vita aeterna; nam dicitur mox prius, quod fuerit mortuus, per quod significatur quod fuerit rejectus, quia non receptus fide et amore, quare hic per vivens esse significatur quod recipiatur ab illis qui in vita Ipsius sunt, quae vita est in fide et amore apud hominem, et illa vita est vita aeterna: quod [per] in saecula saeculorum significetur in aeternum, patet absque explicatione. Quod vita Domini sit vita fidei et amoris in Ipsum, et quod illa vita sit vita aeterna, ex pluribus locis in Verbo constat, ut a sequentibus; apud Johannem „*Sicut Moses exaltavit serpentem in deserto, ita oportet exaltari Filium hominis, ut omnis qui credit in Ipsum non pereat, sed habeat vitam aeternam. Qui credit in Filium, habet vitam aeternam; qui vero non credit in Filium, non videbit vitam*“ III: 14. 15. 16. 36. Apud Eundem „*Aqua, quam Ego dabo,* [72]
fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam“ IV: 10. 11. 14; aqua est verum fidei, videatur supra n: 71. Apud Eundem „*Omnis qui videt Filium, et credit in Ipsum, habet vitam aeternam: verba, quae Ego loquor, spiritus sunt et vita sunt*“ VI: 40. 63; verba, quae Dominus loquitur, etiam sunt vera fidei. Apud Eundem „*Ego sum resurrectio et vita; qui credit in Me, etsi moriatur, vivet*“ XI: 25. 26. Apud Eundem „*Operamini cibum, qui manet in vitam aeternam, quem Filius hominis dat*“ VI: 27; cibus, quem Dominus dat, etiam est verum et bonum fidei, quia intelligitur cibus spiritualis, n: 3114. 4459. 4792. 5147. 5293. 5340. 5342. 5410. 5426. 8562. 9003. Dictum est, quod vita Domini sit in fide et amore in Ipsum apud hominem, causa est quia omne fidei et amoris est ab Ipso, et quod ab Ipso est, etiam Ipse est, est enim Divinum Ipsius procedens, quod vocatur spiritus veritatis et spiritus sanctus: et quia Dominus est in illo, et est Ipse, ideo dicitur, quod mansuri sint in Domino, per quod intelligitur in fide et amore in Ipsum ab Ipso; ut apud Johannem „*Jesus dixit, manete in Me et Ego in vobis: si manseritis in Me, et verba mea in vobis manserint, quicquid volueritis petetis, et fiet vobis: manete in amore meo; si verba mea servaveritis, manebitis in amore meo: qui manet in Me, et Ego*

in illo, hic fert fructum multum, quia sine Me non potestis facere quicquam" XV: 4 ad 10. Ex his sciri potest, quid intelligitur per haec apud Johannem *„Vos videtis Me, quia Ego vivo et vos vivetis"* XIV: 19; quod videre Dominum sit credere in Ipsum, videatur supra, n: 14. 25. 37; et quod fidem habere seu credere in Dominum sit in amore et charitate esse, in Opusculo de Ultimo Judicio, n: 33 ad 39; et in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 108 ad 122.

85. Amen, quod significet Divinam confirmationem, videatur supra n: 34.

86. Et habeo claves inferni et mortis, quod significet quod Ipsi potentia salvandi, constat ex significatione clavium, quod sint potentia aperiendi et claudendi, de qua n: 9410; et ex significatione inferni, quod sint mala, quoniam omnia mala sunt ex inferno, et sint inferni; et ex significatione mortis, quod sit damnatio, quae etiam vocatur mors spiritualis, de qua n: 5407. 6119. 9008; quod habere claves inferni et mortis etiam sit potentia salvandi, est quia Dominus solus removet inferna apud hominem, et per id damnationem; et quando illa remota sunt, tunc homo salvatur, nam loco eorum influit coelum et vita aeterna; nam Dominus constanter praesens est apud hominem, et vult implere illum coelo, sed obstant mala quin recipiatur, quapropter quantum inferna removentur, hoc est, quantum homo desistit a malis, tantum Dominus cum coelo influit. Quod Dominus hic se dicat habere claves inferni et mortis, est quia in mox praecedentibus dicitur, quod Ipse sit vivens in saecula saeculorum, per quod intelligitur quod ab Ipso sit vita aeterna; quantum etiam Dominus recipitur fide et amore, tantum in homine est, et quantum in homine est, tantum removet
[73] mala, et sic inferna et aeternam mortem; Solus Ille hoc facit, quapropter Ille recipiendus est, ut quoque constare potest a locis e Verbo mox supra n: 83 allatis. Quod per infernum significentur mala omnis generis, est quia omnia mala inde sunt; quicquid homo cogitat et vult, vel ex inferno vel ex coelo est; si cogitat et vult malum, ex inferno est, si autem cogitat bonum, e coelo est, non datur aliunde

cogitatio et voluntas hominis; homo, qui credit quod cogitet et velit ex se, hoc nescit, sed asseverare possum ex omni experientia de hac re, quod omnia, quae homo cogitat et vult, ab uno aut ab altero sint; haec etiam causa est, quod homo, qui cogitat et vult malum, actualiter in inferno sit, et ubi actualiter est cum vivit in mundo, illuc etiam veniat post mortem; non potest alio venire, quia spiritus ejus formatur et componitur ex illis quae homo cogitat et vult, quare cum cogitat et vult malum, totus est formatus et compositus a malo, sic ut sit suum malum in forma; inde est, quod spiritus infernales prorsus sint imagines sui mali, et monstra secundum mali speciem horrenda; facere autem ut spiritus formetur et componatur ad coelum, est unicum medium ut recipiat Dominum fide et amore, nam Dominus solus, quia praesens est in fide et amore apud hominem, removet mala, et facit illum in imaginem coeli, quae est angelus: ex his constare potest, quid significatur per habere claves inferni et mortis. Quod dicantur claves, est quia omnia inferna occlusa sunt, et modo aperta cum mali spiritus illuc injiciuntur, et cum aliqui inde eximuntur, quod fit cum increscunt mala apud homines, aperturae illae, quae tunc, dicuntur Portae, et quia dicuntur Portae, ideo dicuntur claves, per quas ideo significatur potentia aperiendi et claudendi, aperitio enim et occlusio portarum fit per claves. Simile quod hic etiam significatur per claves Petro datas, Matth: XVI: 18. 19, quoniam per Petrum ibi significatur verum ex bono quod a Domino, ita quod Domino soli, a Quo omne verum fidei et bonum amoris, sit illa potestas, videatur in Opusculo de Ultimo Judicio n: 57.

87. Scribe quae vidisti, et quae sunt et quae futura sunt fieri posthac, quod significet ut omnia posteritati sint quia Divina, constat ex significatione scribere, quod sit quod ad reminiscentiam, de qua n: 8620, ita quod sint posteritati; et ex significatione quae vidisti et quae sunt et quae futura posthac, quod sint omnia, nam tria tempora nempe praeteritum, praesens et futurum significant omnia; et quia illa quae scriberet a Domino erant, ideo significant Divina, nam a Domino nihil nisi quam Divinum procedit: singula etiam

quae in Apocalypsi scripta sunt, aeque ac singula quae in Propheticis Verbi alibi, sensum internum habent, ac sensus internus est in luce coeli, quae est Divinum Verum procedens a Domino: hic dicitur quae vidisti et quae sunt et quae futura, quia supra de Domino dictum est Qui Est et Qui Fuit et Qui Venturus, ibi, ubi ita dictum est, actum est de Ipso Domino, hic autem de Divinis ab Ipso apud hominem, ut constare potest a praecedentibus et sequentibus in serie.

88. Mysterium septem stellarum quas vidisti in dextra
[74] mea, quod significet revelationem de bonis et veris quae omnia ab Ipso, constat ex significatione mysterii, quod sit quod reconditum latet in visione quae Johanni, hic autem id revelatum, quoniam in nunc sequentibus dicitur quid intellectum est per septem Stellas et per septem Candelabra; et ex significatione septem stellarum, quod sint cognitiones omnium boni et veri, et inde omnia bona et vera, de qua supra n: 72; et ex significatione in dextra, cum de Domino, quod sit quod ab Ipso, de qua etiam n: 72; inde patet, quod per mysterium septem stellarum quas vidisti, significetur revelatio de bonis et veris quae omnia ab Ipso.

89. Et septem Candelabra aurea, quod significet et de illis in novo Coelo et in nova Terra, constat ex significatione septem candelabrorum, quod sint novum Coelum et nova Ecclesia, de qua supra n: 62; quod sint bona et vera quae illis qui in novo Coelo et in nova Ecclesia, est quia in sensu interno cum mox praecedentibus ita cohaerent; quae enim in sensu literae sparsa apparent, in sensu interno continentia sunt, videatur supra n: 17.

90. Septem stellae Angeli septem Ecclesiarum sunt, quod significet illos qui recipiunt bona et vera a Domino, constat a significatione septem stellarum, quod sint bona et vera, omnia [a] Domino, de qua supra n: 72; ex significatione Angelorum, quod sint qui in simili correspondente bono et vero sunt in Coelis cum illis qui in Ecclesia, de qua sequitur; et ex significatione septem Ecclesiarum, quod sint omnes qui in veris ex bono seu in fide ex charitate sunt, ita omnes qui ab Ecclesia, de qua supra n: 20; ex quibus

simul ut conclusum sequitur, quod per Septem stellae Angeli septem Ecclesiarum sunt, significentur omnes qui recipiunt bona et vera a Domino. Quod per Angelos hic significentur illi qui in simili correspondente bono et vero sunt in Coelo cum illis qui in Ecclesia, est quia universum Coelum in Societates distinctum est, et Societates ordinatae secundum affectiones boni et veri in genere et in specie; hae Societates correspondent illis in terris qui in similibus affectionibus boni et veri sunt; omnes hae Societates vocantur angeli, et unaquaevis vocatur Angelus; et quoque Societas, cum apparet e longinquo et quando sistitur videnda ut unum, apparet ut unus Angelus, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 62. 68 ad 72. Praeterea est Correspondentia omnimoda Coeli cum Ecclesia, seu Angelorum Coeli cum hominibus Ecclesiae; per hanc correspondentiam Coelum cum Ecclesia unum facit. Ex his patet, quid hic significatur per Angelos septem Ecclesiarum, et in sequenti Capite per Angelum cujusvis Ecclesiae, ubi dicitur, Scribe Angelo Ephesinae Ecclesiae, Angelo Smyrnaeorum Ecclesiae, Angelo Pergamensis Ecclesiae, Angelo Thyatirensis Ecclesiae, Angelo Ecclesiae in Sardibus, Angelo Philadelphiensis Ecclesiae, et Angelo Laodicensis Ecclesiae; manifeste patet, quod non mandatum sit scribere Angelis, sed Ecclesiis, ita illis qui in tali bono et vero a Domino sunt, qui per unamquamvis Ecclesiam describuntur, de quibus in sequentibus. Quod in Verbo per Angelum non aliud intelligatur, quam [75] bonum et verum quod a Domino apud Angelum et hominem, plenius ostendetur in sequentibus; interea videantur quae in Opere de Coelo et Inferno de Coelis et de Societatibus Angelicis ostensa sunt, quoniam absque cognitione de illis inde, parum intelligi potest quid in sequentibus de Angelis dicetur; cognitio enim praecedet, ut intellectus possit in illustratione esse.

91. Et septem Candelabra aurea quae vidisti septem Ecclesiae, quod significet quod omnes illi in novo Coelo et in nova Ecclesia sint, constat ex significatione septem Candelabrorum, quod sint novum Coelum et nova Ecclesia, de qua supra n: 62; et ex significatione septem Ecclesiarum,

quod sint qui in veris ex bono seu in fide ex charitate sunt, de qua etiam supra n: 20: inde patet quod per septem Candelabra septem Ecclesiae significentur omnes illi qui in novo Coelo et in nova Ecclesia erunt. Omnia quae in Apocalypsi sunt, ad id quod significatur per septem Candelabra aurea, nempe Novum Coelum et Nova Ecclesia, spectant ut ad suum finem et conclusum, de illis ideo in ultimis Capitibus agitur; reliqua, quae intercedunt, sunt talia quae obstant et quae removenda, ut quae de Dracone et quae de Bestiis Babyloniae memorantur, quibus non obstantibus vel quibus remotis novum Coelum et nova Ecclesia exsurgit et patet.

---

[76] # APOCALYPSIS.

CAPUT SECUNDUM.

1. Angelo Ephesinae Ecclesiae scribe; haec dicit tenens septem stellas in dextra sua, ambulans in medio septem Candelabrorum aureorum.

2. Novi opera tua, et laborem tuum, et tolerantiam tuam, et quod non possis ferre malos, et exploraveris dicentes se esse Apostolos, et non sunt, et inveneris eos mendaces.

3. Et sustinuisti, et tolerantiam habes, et propter Nomen meum laborasti, et non defecisti.

4. Sed habeo adversus te, quod charitatem tuam primam reliqueris.

5. Memor esto itaque unde excideris, et resipisce, et prima opera fac; sin minus, veniam tibi cito, et movebo Candelabrum tuum de loco suo, si non resipueris.

6. Sed hoc habes, quod odisti opera Nicolaitarum, quae et Ego odi.

7. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis: vincenti dabo illi edere de arbore vitae, quae in medio Paradisi Dei.

8. Et Angelo Ecclesiae Smyrnaeorum scribe;

haec dicit Primus et Ultimus, qui fuit mortuus et vivit.

9. Novi tua opera, et afflictionem, et paupertatem, dives sed es, et blasphemiam dicentium Judaeos esse se, et non sunt, sed synagoga Satanae.

10. Nihil timeas quae futurus es pati, ecce futurum ut conjiciat ex vobis diabolus in custodiam, ut tentemini, et habebitis afflictionem diebus decem: esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitae.

11. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis; vincens non laedetur a morte secunda.

12. Et Angelo in Pergamo Ecclesiae scribe; haec dicit habens romphaeam ancipitem acutam.

13. Novi opera tua, et ubi habitas, ubi thro- [77]
nus Satanae, et tenes nomen meum, et non negasti fidem meam, et in diebus in quibus Antipas martyr meus fidelis, qui occisus apud vos, ubi habitat Satanas.

14. Sed habeo adversus te pauca, quod habeas illic tenentes doctrinam Balaam, qui docebat Balacum objicere scandalum coram filiis Israëlis edere idolothyta, et scortari.

15. Ita habes et tu tenentes doctrinam Nicolaitarum, quod odi.

16. Resipisce, sin minus, veniam tibi cito, et pugnabo cum illis romphaea oris mei.

17. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis; vincenti dabo illi edere de Manna abscondito; et dabo illi calculum album, et in calculo nomen novum scriptum, quod nemo novit, nisi qui accipit.

18. Et Angelo in Thyatiris Ecclesiae scribe, haec dicit Filius Dei habens oculos suos tanquam flammam ignis, et pedes suos similes chalcolibano.

19. Novi tua opera et charitatem, et mini-

sterium, et fidem, et tolerantiam tuam, et opera tua, et ultima plura prioribus.

20. Sed habeo adversus te pauca, quod permittas mulierem Jezabel, dicentem se prophetissam, docere et seducere meos servos scortari et idolothyta edere.

21. Et dedi illi tempus ut resipisceret a scortatione sua, et non resipuit.

22. Ecce Ego conjicio illam in lectum, et moechantes cum illa in afflictionem magnam, si non resipuerint ab operibus suis.

23. Et filios ejus occidam morte, et cognoscent omnes Ecclesiae, quod Ego sim scrutans renes et corda; et dabo unicuique vestrum secundum opera sua.

24. Vobis autem dico, et reliquis in Thyatiris, quicunque non habent doctrinam hanc, et qui non cognoverunt profunda Satanae, sicut dicunt; non impono super vos aliud onus.

25. Attamen quod habetis retinete donec venio.

26. Et vincens et custodiens usque ad finem opera mea, dabo illi potestatem super gentes.

27. Et reget eas virga ferrea, tanquam vasa fictilia confringentur; sicut et Ego accepi a Patre meo.

28. Et dabo illi stellam matutinam.

29. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis.

* * * * *

[78] 92. In praecedentibus dictum est, quid per septem Ecclesias et per Angelos earum intelligitur, quod nempe per septem Ecclesias omnes qui in veris ex bono sunt, et per septem Angelos omnes qui illis correspondent in coelo, videatur n: 20 et 90; et quia Coelum et Ecclesia per correspondentiam unum faciunt, ideo dicitur in sequentibus, scribe Angelo Ecclesiae, et non

scribe Ecclesiae: causa quod ita dicatur, etiam est, quia correspondentia erit, ut Ecclesia sit Ecclesia apud hominem, si non correspondentia esset, non foret communicatio Coeli, ita non Coelum apud illum, et si non Coelum, nec foret Ecclesia apud illum, videatur Doctrina Novae Hierosolymae n: 241 ad 248. Quid Correspondentia hominis Ecclesiae cum Coelo, non paucis dici potest, sed qui vult, instrui potest quid sit ex illis quae in Opere de Coelo et Inferno n: 87 ad 115. et 291 ad 310, dicta et ostensa sunt: in summa, est Correspondentia quando homo spiritualis factus est, et homo spiritualis fit, quando agnoscit Divinum, et in specie Dominum, et amat vivere secundum praecepta in Verbo, nam cum hoc facit, conjungitur Coelo; et tunc correspondet spirituale cum naturali quod apud illum. Sed scio, quod haec pluribus videantur captum eorum excedere, verum causa est, quia non est jucundum amoris illorum illa scire; si id foret jucundum amoris eorum, non solum illa clare perciperent, sed etiam multo plura desiderarent scire, hoc enim desiderat homo quod amat, et quod amat hoc jucundum ejus est; quicquid etiam amatur, hoc intrat cum gaudio et simul cum luce in mentis ideam.

93. Scribitur hic primum ad Angelum Ecclesiae Ephesinae, et per Angelum illius Ecclesiae intelliguntur omnes illi in Ecclesia qui in cognitionibus veri et boni sunt, ita in cognitionibus talium quae Coeli et Ecclesiae, et tamen non aut nondum in vita secundum illas; per cognitiones has intelliguntur imprimis doctrinalia; ast sola doctrinalia seu solae cognitiones veri et boni non faciunt hominem spiritualem, sed vita secundum illa; doctrinalia enim seu cognitiones absque vita secundum illa, resident modo in memoria et inde

in cogitatione, et omnia quae ibi solum resident, in naturali ejus homine resident; quapropter homo
[79] non prius fit spiritualis, quam cum illa intrant vitam, et tunc intrant vitam quando homo vult illa quae cogitat, et inde facit illa: quod ita sit, quisque solum ex eo scire potest, quod si quis novit omnes Leges vitae moralis et civilis, et non vivit secundum illas, usque non sit moralis et civilis homo; loqui quidem potest de illis scientius quam alii, sed usque rejicitur: simile etiam est, si quis decem praecepta decalogi sciat usque ut possit explicare et intelligenter praedicare illa, et tamen non vivit secundum illa. De illis itaque intra Ecclesiam qui in cognitionibus talium quae Ecclesiae sunt, hoc est, qui in cognitionibus veri et boni ex Verbo sunt, et non aut nondum in vita secundum illa, agitur hic primum, et illi describuntur per ea quae scripta sunt ad Angelum Ecclesiae Ephesinae.

E X P L I C A T I O.

94. Vers: 1 ad 7. *Angelo Ephesinae Ecclesiae scribe: Haec dicit tenens septem stellas in dextra sua, ambulans in medio septem Candelabrorum aureorum. Novi opera tua, et laborem tuum, et tolerantiam tuam, et quod non possis ferre malos, et exploraveris dicentes se esse Apostolos, et non sunt, et inveneris eos mendaces. Et sustinuisti, et tolerantiam habes, et propter Nomen meum laborasti, et non defecisti. Sed habeo adversus te, quod charitatem tuam primam reliqueris. Memor esto itaque unde excideris, et resipisce, et prima opera fac; sin minus, veniam tibi cito, et movebo candelabrum tuum de loco suo, si non resipueris. Sed hoc habes, quod odisti opera Nicolaitarum, quae et Ego odi. Habens aurem audiat, quid spiritus dicit Ecclesiis; vincenti dabo illi edere de arbore vitae, quae est in medio paradisi Dei.* Angelo Ephesinae Ecclesiae scribe, significat ad recordationem illis qui intra Ecclesiam in cognitionibus veri et boni ex

Verbo sunt: haec dicit tenens septem stellas in dextra sua, significat a Quo omnes cognitiones boni et veri sunt: ambulans in medio septem Candelabrorum aureorum, significat a Quo vita omnibus in novo Coelo et nova Ecclesia: novi opera tua, et laborem tuum, et tolerantiam tuam, significat omnia quae cogitant, volunt, et faciunt, ita omnia amoris et fidei in spirituali et naturali homine: et exploraveris dicentes se esse apostolos, et non sunt, ac inveneris eos mendaces, significat etiam falsa quantum possunt scrutari: et sustinuisti, et tolerantiam habes, significat resistentiam contra illos qui impugnant vera fidei, et assiduitatem instruendi: propter Nomen meum laborasti, significat agnitionem Domini et cognitionum veri quae spectant Ipsum: et non defecisti, significat quousque potuerunt: sed habeo adversus te, quod charitatem tuam primam reliqueris, significat quod non vitam, qualis illis qui in inchoante Ecclesia, essentiale cogni- [80]
tionum faciant: memor esto itaque unde excideris, et resipisce, et prima opera fac, significat recordationem priorum, et inde quod deviaverint a Vero, ac ut in animum veniat bonum vitae inchoantis Ecclesiae: sin minus, veniam tibi cito, et movebo candelabrum tuum e loco suo, si non resipueris, significat si non, quod certum sit non dari coelum: sed habes, quod odisti opera Nicolaitarum, quae et Ego odi, significat aversationem a Divino pro illis qui separant bonum a vero, seu charitatem a fide, ex quo non vita: habens aurem audiat, quid spiritus dicit Ecclesiis, significat quod qui intelligit auscultet quid Divinum Verum procedens a Domino docet, et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt: vincenti dabo edere de arbore vitae, significat qui corde recipit, implebitur bono amoris et inde gaudio coelesti: quae est in medio paradisi Dei, significat quod illuc spectent et inde procedant omnes cognitiones boni et veri in Coelo et in Ecclesia.

95. Angelo Ephesinae Ecclesiae scribe, quod significet ad recordationem illis qui intra Ecclesiam in cognitionibus veri et boni ex Verbo sunt, constat ex significatione scribere, quod sit ad recordationem, de qua n: 8620; quod sit illis qui intra Ecclesiam qui in cognitionibus veri et boni ex Verbo

sunt, est quia illi sunt qui per Angelum Ephesinae Ecclesiae intelliguntur; quod illi intelligantur, constat ex illis, quae ad istius Ecclesiae Angelum scripta sunt; non aliunde sciri potest, quid per cujusvis Ecclesiae Angelum intelligitur, quam ex sensu interno eorum quae sequuntur scripta: dicitur ex sensu interno, quia omnia, quae in Apocalypsi, sunt prophetica, et prophetica non explicabilia sunt quam per sensum internum; quis non videt, qui legit Prophetas, quod arcana ibi sint, quae altius recondita sunt, quam in sensu plano literae, et quia arcana illa a solo naturali homine non possunt videri, quapropter illi, qui sanctum habent Verbum, praetereunt illa quae non intelligunt, dicentes quod insit arcanum quod non sciunt, et quod quidam vocant mysticum; quod hoc sit spirituale Verbi, aliqui sciunt, quia cogitant quod Verbum in suo sinu spirituale est quia Divinum, sed usque hactenus ignotum fuit, quod id sit sensus ejus spiritualis, et quod Verbum in hoc sensu intelligatur ab Angelis, ac quod per eum sensum sit conjunctio Coeli cum homine Ecclesiae, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 303 ad 310. Quod illi qui in cognitionibus veri et boni *ex Verbo* sunt, intelligantur per Angelum Ephesinae Ecclesiae, est quia per cognitiones veri et boni intelliguntur doctrinalia Ecclesiae, et haec non aliunde possunt haberi quam ex Verbo. Cur dicitur, ad Angelum Ecclesiae scribe, et non ad Ecclesiam, videatur supra [n:] 92.

96. Haec dicit tenens septem stellas in dextra sua, quod significet a Quo omnes cognitiones boni et veri, constat ex significatione septem stellarum, quod sint omnes cognitiones boni et veri, de qua supra n: 72: et ex significatione dextrae, cum de Domino, quod sit quod ab Ipso, de qua etiam supra n: 72. 79; inde per haec, tenens septem stellas in dextra sua, significatur, quod a Domino
[81] omnes cognitiones boni et veri. Quod dicatur, quod sic dicat tenens septem stellas in dextra sua et ambulans in medio candelabrorum aureorum, est quia per stellas significantur cognitiones boni et veri, et per Candelabra aurea novum Coelum et nova Ecclesia; praeficitur sic descriptioni cuivis Ecclesiae Divinum characteristicon, quod indicat de

quo agitur, ut quoque descriptioni Ecclesiarum sequentium, ut Vers: 8. 12. 18. Cap: III: 1. 7. 14; causa quod praeficiatur, est quia omne Ecclesiae est a Domino: inde quoque patet, cur in Primo Capite Dominus quoad Divinum Humanum suum per repraesentativa, quae visa Johanni, descriptus est, quod nempe ut inde desumeretur quod praeficiendum esset descriptioni cujusvis Ecclesiae, in testimonium et memoriale, quod omne Ecclesiae sit a Domino, et quidem a Divino Humano Ipsius, ex Hoc enim procedit omne bonum amoris et verum fidei quae faciunt Ecclesiam; quod immediate procedit ex Ipso Divino Ipsius, hoc non pervenit ad hominem, quia Ipsum Divinum Ipsius est invisibile, et inde non in cogitationem cadit, et quod non in cogitationem cadit, hoc nec in fidem, nam omne quod fidei est cogitabitur. Quod Filius hominis, Qui per Repraesentativa visa Johanni in Primo Capite descriptus est, sit Dominus quoad Divinum Humanum, et inde procedens Divinum Verum, videatur supra n: 63. Quod de cognitionibus veri et boni hic primum agatur, est quia illae sunt prima Ecclesiae, nemo enim initiari potest in fidem et charitatem, quae faciunt Ecclesiam, nisi per Cognitiones quae sunt Ecclesiae ex Verbo, videatur appendix ex ARCANIS COELESTIBUS in Opere de COELO ET INFERNO post n: 356.

97. Ambulans in medio septem candelabrorum aureorum, quod significet a Quo vita omnibus in novo Coelo et in nova Ecclesia, constat ex significatione ambulare, quod sit vivere, et cum de Domino, quod sit ipsa vita, de qua sequitur; et ex significatione septem candelabrorum aureorum, quod sint omnes in novo Coelo et in nova Ecclesia, de qua supra n: 62: inde patet, quod Dominus visus sit in medio candelabrorum, fuerit quia medium significat intimum, candelabra Coelum et Ecclesiam, et ambulare vitam; et in medio esse, cum de Domino, significat in omnibus circum circa esse; quare per id repraesentabatur quod omnis vita fidei et amoris in Coelo et in Ecclesia sit ab Ipso, videatur supra n: 84. Quod medium sit intimum et centrum a quo, in ARCANIS COELESTIBUS n: 1074 2940. 2973. 7777. Quod Dominus sit Centrum commune, a Quo omnis directio et determinatio in Coelo, in

Opere de Coelo et Inferno, n: 123. 124. Quod propagatio lucis coeli, quae est Divinum Verum procedens a Domino, ex quo intelligentia et sapientia angelis, fiat quoque a medio in illos qui circum circa sunt, ibidem n: 43. 50. 189. Quod ambulare significet vivere, et cum de Domino, ipsam vitam, est ex apparentiis in Mundo spirituali, ibi omnes ambulant secundum suam vitam, mali non aliis viis quam quae ducunt ad infernum, boni autem non aliis viis quam quae ducunt ad Coelum; quare cognoscuntur ibi omnes spiritus ex viis quas ambulant; apparent etiam actuali-
[82] ter viae, at malis non nisi quam viae ad infernum, ac bonis non nisi quam viae ad Coelum, inde est quod quisque ad suam societatem feratur; ex hoc est, quod ambulare significet vivere: de his viis et de ambulationibus super iis in Mundo spirituali videantur quae in Opere de Coelo et Inferno, n: 195. 479. 534. 590, et in Opusculo de Ultimo Judicio n: 48 ostensa sunt. Quod in Verbo Viae significent vera aut falsa, et quod ambulare significet vivere, constare potest a pluribus locis ibi; hic modo aliqua confirmationis causa velim adducere: apud Esajam „*Jehovae peccavimus, nec voluerunt in Viis Ipsius ambulare, neque audiverunt legem Ipsius*“ XLII: 24. Apud Mosen „*Si custodiveritis praecepta amando Jehovam Deum vestrum, ambulando in omnibus viis Ipsius*“ Deut: XI: 22. Apud Eundem „*Custodies omne praeceptum hoc ad faciendum illud, amando Jehovam Deum tuum, et ambulando in Viis Ipsius omnibus diebus*“ Deut: XIX: 9. Cap: XXVI: 17. Apud Eundem „*Dabo Habitaculum meum in medio eorum, et* AMBULABO IN MEDIO VESTRI, *et ero vobis in Deum*“ Levit: XXVI: 11. 12. Apud Eundem „*Jehovah Deus tuus* AMBULANS IN MEDIO *castrorum vestrorum, et ideo castra vestra sancta erunt*“ Deut: XXIII: 15. Apud Esajam „*Jehovah recordare, quod ambulaverim coram Te in veritate*“ XXXVIII: 3. Apud Eundem „*Intrans pacem, ambulans in rectitudine*“ LVII: 2. Apud Malachiam „*In pace et in rectitudine ambulavit Mecum*“ II: 6. Apud Davidem „*Liberasti pedes meos ab impulsione, ad ambulandum coram Deo in luce viventium*“ Psalm:

LVI: 14. Apud Johannem *„Jesus dixit, Ego sum Lux mundi, qui sequitur Me, non ambulabit in tenebris, sed habebit lucem vitae“* VIII: 12. Apud Eundem *„Adhuc parum Lux vobiscum est, ambulate dum lucem habetis, ne tenebrae vos comprehendant, et ambulans in tenebris nescit quo vadit, dum Lucem habetis, credite in Lucem“* XII: 35. 36. Apud Marcum *„Interrogant Pharisaei et Scribae, quare Discipuli non ambulant secundum traditionem seniorum“* VII: 5. Apud Mosen *„Si ambulatis Mecum in adversum, nec obediveritis voci meae, ambulabo etiam Ego vobiscum in adversum“* Levit: XXVI: 21. 23. 24. 27. Apud Esajam *„Populus hic ambulantes in tenebris, viderunt lucem magnam, habitantes in terra umbrae, lux effulsit super eos“* IX: 1. Apud Micham *„Omnes populi ambulant in Nomine Dei sui, et nos ambulabimus in Nomine Jehovae Dei nostri“* IV: 5. Apud Esajam *„Qui inter vos timens Jehovae, qui ambulat in tenebris, non splendor illi“* L: 10: praeter alibi pluries, ut Jerem: XXVI: 4. Ezech: V: 6. Cap: XX: 13. 16. Mich: IV: 5. Sachar: X: 12. Luc: I: 6. Ex his constare potest, quod per ambulare in spirituali sensu significetur vivere; et quia significat vivere, ideo, cum de Domino, ut hic, significatur ipsa vita; est enim Dominus ipsa vita, et reliqui recipientes vitae ab Ipso, videatur supra n: 82. 84.

98. Novi opera tua, et laborem tuum, et tolerantiam tuam, quod significet omnia quae volunt, cogitant et faciunt, ita omnia amoris et fidei in spirituali et in naturali homine, constat ex significatione operum, quod sint quae voluntatis et amoris, de qua sequitur; ex significatione laboris, quod [83]
sint quae cogitationis et fidei, de qua etiam sequitur; et ex significatione tolerantiae, quod sint quae inde fiunt seu quae faciunt: sed quod haec significentur per illa verba, aegre potest comprehendi, nisi sciatur quod omnia quae fiunt ab homine, fluant ex interioribus quae mentis ejus sunt, et quod mens sit omne in omnibus quae homo agit, et quod corpus sit modo obedientia, per quod sistitur in forma apparente coram oculis id quod mens vult et cogitat; inde est, quod

per externa illa, quae hic sunt Opera, Labor et Tolerantia, significentur velle, cogitare, et inde facere, vel quod eodem recidit, amare et credere et inde sistere in actu. Sed usque haec non comprehensibilia sunt, nisi etiam sciatur, quod homini sint binae facultates, quae vocantur Voluntas et Intellectus, et quod binae illae facultates dicantur una voce Mens; tum quod homini Internum et Externum sint, Internum in luce Mundi spiritualis, Externum in luce Mundi naturalis; de his et illis actum est in **Doctrina Novae Hierosolymae**, de voluntate et Intellectu n: 28 ad 35; et de Interno et Externo homine n: 36 ad 52. His intellectis sciri potest, quod per Opera in spirituali sensu intelligatur omne id quod homo vult et amat, et per laborem omne id quod homo cogitat aut credit, et per tolerantiam omne id quod homo inde facit. Sed transeamus ab his, quia fortassis ignotiora sunt et inde obscuriora, quam ut clare percipiantur, ad id solum, quod per Opera in spirituali sensu intelligantur omnia illa quae sunt voluntatis seu amoris hominis; et hoc ideo, quia in sequentibus, ubi agitur de septem Ecclesiis, ubivis primum dicitur, *Novi Opera tua;* ut Vers: 8. 9. *„Angelo Ecclesiae Smyrnaeorum scribe, haec dicit Primus et Ultimus, novi* **Opera** *tua, et afflictionem et paupertatem.* Vers: 12. 13. *Angelo in Pergamo Ecclesiae scribe, haec dicit habens romphaeam, novi* **Opera** *tua et ubi habitas.* Vers: 18. 19, *Angelo in Thyatiris Ecclesiae scribe, haec dicit Filius Dei, novi tua* **Opera** *et charitatem.* Cap: III: Vers: 1, *Angelo Ecclesiae in Sardibus scribe, haec dicit habens septem Spiritus Dei, novi* **Opera** *tua quod dicaris vivere.* Vers: 7. 8, *Angelo Philadelphiensis Ecclesiae scribe, haec dicit Sanctus et Verus, novi* **Opera** *tua."* Et Vers: 14. 15, *„Angelo Laodicensis Ecclesiae scribe, haec dicit Amen, Testis fidelis et verus, novi* **Opera** *tua."* Quia ubivis ibi dicitur *novi Opera*, patet quod per Opera significentur in genere omnia quae sunt Ecclesiae, et quia omnia Ecclesiae se referunt ad Amorem et Fidem, ideo illa per Opera in spirituali sensu intelliguntur: quod illa per Opera in spirituali sensu intelligantur, est quia omne Opus seu omne Factum seu omnis Actus, quae ad apparentiam fiunt ex cor-

pore, non fiant ex corpore sed per corpus ex voluntate et cogitatione hominis, non enim movet se particula corporis nisi ex illis, inde est quod per Opera significentur illa, non autem quae apparent in externa forma: quod ita sit, etiam quisque novit qui reflectit; quisnam, qui sapit, aspicit hominem ex solis factis, nonne ex voluntate ejus, si bene vult, amat facta ejus, si autem male vult, non amat facta ejus, videt etiam haec, et explicat ea secundum intentionem ejus voluntatis; qui spiritualis est, adhuc minus attendit ad facta, et explorat voluntatem, cau- [84]
sa est, ut dictum, quia facta nihil sunt in se, sed omne eorum ex voluntate, sunt enim facta voluntas in actu. Dicitur voluntas, sed in sensu spirituali intelligitur amor, quoniam homo id vult quod amat, et quod amat id vult, voluntas hominis est modo receptaculum amoris ejus, videantur quae in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE de illa facultate hominis, n: 28 ad 35, dicta et ostensa sunt; et in Opere de COELO ET INFERNO n: 358. 470 ad 484. Quia Opera seu facta in Verbo significant in specie illa quae ex hominis voluntate seu amore procedunt, ideo saepius in Verbo dicitur, quod homo secundum Opera judicabitur et ei retribuetur, ac intelligitur quod non secundum Opera in externa forma sed in interna; ut in sequentibus locis „*Venturus est Filius hominis in gloria Patris sui cum Angelis suis, et tunc reddet unicuique secundum Opera ejus*“ Matth: XVI: 27. „*Beati mortui, qui in Domino moriuntur, imo dicit spiritus, ut requiescant ex laboribus suis, Opera eorum sequuntur illos*“ Apoc: XIV: 13. „*Ego dabo unicuique vestrum secundum Opera sua*“ Apoc: II: 23. „*Vidi mortuos parvos et magnos stantes coram Deo, et libri aperti sunt, et judicati sunt mortui juxta ea quae scripta sunt in libris secundum Opera illorum; dedit mare illos qui in eo mortui sunt, ac mors et infernus dedit illos qui in iis, et judicati sunt quilibet secundum Opera illorum*“ Apoc: XX: 12. 13. „*Ecce venio, et merces mea Mecum, ut dem unicuivis secundum Opera ejus*“ Apoc: XXII: 12. Apud Jeremiam „*Retribuam illis juxta Opus illorum, et juxta Factum manuum illorum*“ XXV: 14. „*Jehovah, Cujus oculi aperti sunt super omnes vias hominum, ad dandum*

cuivis secundum Vias ejus et secundum fructum Operum ejus“ Jerem: XXXII: 19. *„Visitabo super vias ejus, et Opera ejus retribuam illi“* Hosch: IV: 9. *„Jehovah juxta vias nostras, et juxta Opera nostra facit nobiscum“* Sachar: I: 6: ubi Dominus de Ultimo Judicio praedicit, non nisi quam Opera recenset, et quod intrabunt in vitam aeternam qui bona Opera fecerunt, et in damnationem qui mala Opera, Matth: XXV: 32 ad 46. Quod opera significent illa quae sunt amoris et fidei, etiam manifestat Dominus his verbis *„Dixerunt ad Jesum, quid faciemus ut Operèmur Opera Dei, respondit, hoc est Opus Dei, ut credatis in Ipsum Quem misit Pater“* Joh: VI: 28. 29. Et alibi *„Veniet nox quando nemo potest Operari“* Joh: IX: 4; nox significat ultimum tempus Ecclesiae, quando nulla fides quia nulla charitas; quod nox id tempus significet, videatur n: 2353. 6000. Quod Opèra toties dicantur, est quia sensus literae Verbi unice consistit ab externis quae in natura sunt et apparent coram oculis; et hoc ob causam, ut sensus spiritualis singulis insit sicut anima corpori, nam alioquin non foret Verbum communicativum cum Angelis, foret enim sicut domus absque fundamento, videatur supra n: 8. 16: inde quoque est, quod, cum Opera nominantur, ab Angelis, quia spirituales sunt, non intelligantur opera, sed illa ex quibus opera, quae sunt, ut supra dictum, voluntas seu amor, et inde cogitatio quae fidei: sed hanc rem in clariore luce expositam videas in Opere de COELO ET INFERNO n: 470 ad 483; ubi ostenditur, quod homo sit post
[85] mortem qualis ejus vita fuit in mundo. Quod per Laborem in sensu spirituali intelligantur omnia quae homo cogitat, est quia spiritualiter laborare est cogitare: et quod per Tolerantiam significentur omnia quae homo facit, est quia tolerare hic est assiduus esse, ac removere obstantia quae in naturali homine, quae continue assurgunt et remorantur.

99. Et quod non possis ferre malos, quod significet quod rejiciant mala, constat ex significatione non posse ferre, quod sit rejicere, nam quod homo non potest ferre, hoc rejicit. Quod mali significent mala, est quia Angeli cogitant abstracte a personis, et inde cum in sensu literae Verbi

dicuntur mali, cogitant mala; per malos enim intelliguntur homines qui mali, ita personae: quod talis cogitatio Angelorum sit, est quia in sapientia coelesti sunt, et ea sapientia extensionem habet in universum Coelum, quare si cogitarent determinate ad personas, periret illa extensio, et cum ea quoque Sapientia eorum: in hoc differt spirituale a naturali: inde nunc est, quod per malos significentur mala. De sapientia Angelorum quod extensa sit in universum Coelum per id quod cogitent abstracte a spatio, tempore et materiali, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 169. 191 ad 199. 265 ad 275, et quod abstracte a personis, in Arcanis Coelestibus n: 8343. 8985. 9007.

100. Et exploraveris dicentes se esse Apostolos, et non sunt, ac inveneris eos mendaces, quod significet etiam falsa quantum possunt scrutari, constat ex significatione explorare, quod sit indagare et scrutari; ex significatione Apostolorum, quod sint qui docent vera Ecclesiae, et abstracte a personis ipsa vera quae docentur, de qua sequitur; et ex significatione non esse, et inveniri mendaces, quod sint non vera sed falsa, mendacium enim et mendax significat falsum, n: 8908. 9248; ex his et praecedentibus constare potest, quod per novi quod non possis ferre malos, et exploraveris dicentes se esse Apostolos et non sunt, ac inveneris eos mendaces, significetur quod rejiciant mala et quoque falsa quantum possunt scrutari; agitur enim in iis quae scripta sunt ad hanc Ecclesiam de illis qui in cognitionibus veri et boni sunt, ita in cognitionibus talium quae Coeli et Ecclesiae, videatur supra n: 93, ideo de illis hic primum dicitur, quod rejiciant mala, et quantum scrutari possunt etiam falsa, nam interest illorum qui in cognitionibus sanctorum Ecclesiae sunt, primum in genere scire quid bonum et verum, et quoque quid malum et falsum, nam super cognitione illorum fundantur omnes cognitiones reliquae; idcirco etiam in Doctrina Novae Hierosolymae omnium primo actum est de Bono et Vero, n: 11 ad 27, ex quibus etiam patet, quid Malum et Falsum. Quod per Apostolos significentur illi qui docent vera Ecclesiae, est quia Apostoli dicti sunt ab eo quod missi sint ad docendum et ad evangelizandum de Domino et

de appropinquatione Regni Dei per Ipsum, ita vera Ecclesiae, per quae cognoscitur Dominus et appropinquatur Regnum Dei; Regnum Dei in terris est Ecclesia: exinde constare potest quid per Apostolos in sensu spirituali Verbi intelligitur, quod nempe non duodecim Apostoli qui missi a Domino ad
[86] docendum de Ipso et de Regno Ipsius, sed omnes illi qui in Veris Ecclesiae sunt, et abstracte a personis ipsa vera: in Verbo enim solenne est de Personis loqui, at qui in sensu spirituali ejus sunt, ut sunt Angeli, nihil personae cogitant, sed abstracte ab illis, proinde solum de rebus; causa etiam est, quia materiale est cogitare de personis, at spirituale cogitare absque idea personae; sic etiam ubi nominantur in Verbo Discipuli, ubi Prophetae, ubi Sacerdotes, ubi Reges, ubi Judaei, ubi Israël, ubi Habitatores Zionis et Hierosolymae, et sic porro; ipsa etiam Nomina personarum et locorum vertuntur in res apud Angelos, videatur n: 768. 1224. 1264. 1876. 1888. 4310. 4442. 5225. 5095. 6516. 10216. 10282. 10329. 10432; et quod Angeli cogitent abstracte a personis, n: 8343. 8985. 9007. Quod Discipuli Domini dicti sint Apostoli ex eo quod missi sint ad docendum de Ipso et de Regno Ipsius, patet apud Lucam *„Jesus misit duodecim Discipulos suos praedicare Regnum Dei; et reversi Apostoli narraverunt Ipsi quaecunque fecerunt; et Jesus loquebatur illis de Regno Dei“* IX: 1. 2. 10. 11: Apud Eundem *„Cum factus est dies, Jesus vocavit Discipulos suos, et eligens ex illis duodecim, quos et Apostolos nominavit“* VI: 13. Apud Eundem *„Mittam ad illos Prophetas et Apostolos, et ex illis occident et persequentur“* XI: 49. Prophetae et Apostoli dicuntur, quia per Prophetas aeque ac per Apostolos intelliguntur qui missi sunt ad docendum vera, sed per Prophetas illi qui in Veteri Testamento, et per Apostolos illi qui in Novo: quod prophetae in Verbo significent docentes vera, et abstracte a personis ipsa vera, videatur n: 2534. Quia duodecim Apostoli significant ipsa vera Ecclesiae, ideo dicitur in Apocalypsi *„Murus Novae Hierosolymae habens fundamenta duodecim, et in illis Nomina duodecim Apostolorum Agni“* XXI: 14; quod per novam Hierosolymam

intelligatur Ecclesia quoad doctrinam, videatur in Opusculo de NOVA HIEROSOLYMA ET EJUS DOCTRINA, n: 6: quod per Murum ejus significentur vera doctrinae tutantia, in ARCANIS COELESTIBUS n: 6419: quod per Fundamenta muri cognitiones veri super quibus doctrina fundatur, n: 9643: quod per Duodecim omnia vera in complexu, n: 577. 2089. 2129. 2130. 3272. 3858. 3913; inde patet, cur dicitur quod in fundamentis muri essent Nomina duodecim Apostolorum Agni.

101. Et sustinuisti et tolerantiam habes, quod significet resistentiam contra illos qui impugnant vera fidei, et assiduitatem instruendi, constat ex significatione sustinere, cum de illis qui in cognitionibus veri et boni sunt, quod sit resistentia contra illos qui impugnant vera fidei, nam qui in cognitionibus sunt, defendunt illa, et resistunt illis qui contra illa sunt: et ex significatione tolerantiam seu patientiam habere, quod sit assiduitas instruendi.

102. Propter Nomen meum laborasti, quod sit agnitionem Domini et cognitionum veri quae spectant Ipsum, constat ex significatione Nominis Jehovae seu Domini, quod in supremo sensu sit Divinum Humanum Ipsius, de qua n: 2628. 6887; et in sensu respectivo omnia amoris et fidei per quae colitur Dominus, quia haec sunt Divina quae a Di- [87]
vino Humano Ipsius procedunt, n: 2724. 3006. 6674. 9310; et ex significatione laborare, quod sit incumbere animo et studio, ut ea sciantur et agnoscantur; id enim significat laborare, cum dicitur de illis, qui cognitionibus veri et boni student: ex his sequitur, quod per propter Nomen meum laborasti, significetur agnitio Domini et cognitionum quae spectant Ipsum; cognitiones quae spectant Ipsum, sunt omnia quae amoris et fidei. Multis in locis in Verbo dicitur propter Nomen Jehovae, propter Nomen Domini, propter Nomen Jesu Christi, quod sanctificandum Nomen Dei, et similia: illi qui non ultra sensum literae cogitant, opinantur quod solum Nomen intelligatur; sed non intelligitur Nomen, verum omne id per quod Dominus colitur, quod omne se refert ad amorem et fidem; inde per Nomen Domini in Verbo intelliguntur omnia amoris et fidei, per quae coli-

tur; hic vero agnitio Domini et cognitionum veri quae spectant Ipsum, quia hoc dicitur ad illos qui modo student cognitionibus. Quod per Nomen Jehovae seu Domini non intelligatur ipsum Nomen, sed omnia amoris et fidei, ducit causam ex spirituali mundo; ibi nomina quae in terris, non enuntiantur, sed nomina personarum, de quibus loquuntur, formantur ex idea omnium quae sciuntur de illis, quae in unam vocem compinguntur; talis est enuntiatio nominum in Mundo spirituali; unde est, quod etiam nomina ibi sicut omnia reliqua sint spiritualia: Nomen Dominus et Nomen Jesus Christus nec ibi enuntiantur sicut in terris, sed pro illis Nominibus Nomen formatur ex idea omnium quae sciuntur et creduntur de Ipso, quae idea est ex omnibus amoris et fidei in Ipsum, causa est, quia haec in complexu sunt Dominus apud illos; est enim Dominus apud unumquemvis in bonis amoris et fidei quae ab Ipso: quia ita est, unusquisque ibi statim cognoscitur qualis est quoad amorem et fidem in Dominum, modo enuntiat spirituali voce seu spirituali Nomine Dominum seu Jesum Christum: et inde quoque est, quod illi qui non in aliquo amore aut in aliqua fide in Ipsum sunt, non possint nominare Ipsum, hoc est, formare aliquod Nomen spirituale de Ipso: ex his nunc patet, unde est quod per Nomen Jehovae Domini aut Jesu Christi in Verbo non intelligatur Nomen, sed omne amoris et fidei per quod colitur. Ne itaque invaleat opinio, quae apud plures regnat, quod solum Nomen Jesus Christus, absque amore et fide in Ipsum, ita absque cognitionibus per quas amor et fides, aliquid ad salutem faciat, velim aliqua loca e Verbo afferre, ubi propter Nomen Ipsius, et in Nomine Ipsius, dicitur, ex quibus illi, qui altius cogitant, videre possunt, quod non solum Nomen intelligatur; ut „*Jesus dixit, eritis exosi omnibus propter Nomen meum*“ Matth: X: 22. Cap: XXIV: 9. 10. „*Ubi sunt duo vel tres congregati in Nomine meo, ibi sum in medio eorum*“ Matth: XVIII: 20. „*Quotquot Ipsum receperunt, dedit illis potestatem, ut filii Dei essent, credentibus in Nomen Ipsius*“ Joh: I: 12. „*Cum Jesus erat Hierosolymis, multi crediderunt in Nomen Ipsius*“ Joh: II: 23. „*Qui non credit, jam judi-*

catus est, quia non credidit in Nomen Unigeniti Filii Dei" Joh: III: 17. 18. *„Haec scripta sunt, ut credatis* [88] *quod Jesus sit Christus Filius Dei, et ut credèntes vitam habeatis in Nomine Ipsius"* Joh: XX: 31. *„Benedictus qui venit in Nomine Domini"* Matth: XXI: 9. Cap: XXIII: 39. Luc: XIII: 35. Cap: XIX: 38. *„Quisquis reliquerit domos, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut liberos, aut agros, propter Nomen Meum, centupla accipiet et vitam aeternam"* Matth: XIX: 29; quid hic significatur per domos, fratres, sorores, patrem, matrem, uxorem, liberos et agros, quae relicturi propter Nomen Domini, videatur in Arcanis Coelestibus, n: 10490. *„Jesus dixit, quodcunque petieritis in Nomine Meo, hoc faciam"* Joh: XIV: 13. 14; petere in Nomine Meo, est ex amore et fide. *„Multi venient in Nomine Meo, dicentes quod Ego sim, ne ergo ite post eos"* Luc: XXI: 8. Marc: XIII: 6; venire in Nomine Meo et dicere quod Ego sim, est praedicare falsa et dicere esse vera, et sic seducere. Simile significatur per dicere se esse Christum, et tamen non esse, apud Matthaeum *„Multi venient sub Nomine meo, dicentes Ego sum Christus, et multos seducent"* XXIV: 5. 23 ad 27; per Jesum enim intelligitur Dominus quoad Divinum Bonum, et per Christum Dominus quoad Divinum Verum, n: 3004. 3005. 3009. 5502, et per non Christum Verum non Divinum sed falsum. Simile quod per Nomen Domini intelligitur per Nomen Jehovae in Veteri Testamento, quia Dominus ibi est Jehovah, ut apud Esajam *„Dicetis in die illo, confitemini Jehovae, invocate Nomen Ipsius"* XII: 4. Apud Eundem *„Jehovah, exspectavimus Te, ad Nomen tuum et ad memoriam tuam desiderium animae nostrae: per Te commemorabimus Nomen tuum"* XXVI: 8. 13. Apud Eundem *„Ab ortu solis invocabitur Nomen meum"* XLI: 25. Apud Malachiam *„Ab ortu solis usque ad occasum magnum Nomen meum inter gentes, et in omni loco suffitus allatus nomini meo; nam magnum Nomen meum inter gentes"* I: 11. Apud Esajam *„Omnem vocatum in Nomine meo, in gloriam meam creavi, formavi illum"*

XLIII: 7. Apud Micham „*Omnes populi ambulant in Nomine Dei sui, et nos ambulabimus in nomine Jehovae Dei nostri*“ IV: 5. Apud Mosen „*Non feres Nomen Dei tui in vanum; non habebit Jehovah innocentem, qui tulerit Nomen Ipsius in vanum*“ Deut: V: 11. Apud Eundem „*Separavit Jehovah Levitas, ut ministrarent et benedicerent in Nomine Jehovae*“ Deut: X: 8. Apud Eundem „*Colent Jehovam in uno loco, ubi ponet Nomen suum*“ Deut: XII: 5. 11. 13. 14. 18. 26. Cap: XVI: 2. 6. 11. 15. 16; ubi ponet Nomen suum est ubi erit cultus ex bono amoris et veris fidei; hoc factum est Hierosolymae, et ideo per Hierosolymam significatur Ecclesia quoad doctrinam et cultum, videatur in Opusculo de NOVA HIEROSOLYMA ET EJUS DOCTRINA, n: 6. Quoniam per Nomen Jehovae seu Domini in sensu spirituali omnis cultus ex bono amoris et veris fidei significatur, ideo in supremo sensu per Nomen Jehovae intelligitur Dominus quoad Divinum Humanum, ex causa quia ex Divino Humano Ipsius procedit omne amoris et fidei: quod Dominus in supremo sensu intelligatur per Nomen Jehovae, patet apud Johannem „*Jesus dixit, Pater glorifica Nomen tuum. venit vox e coelo dicens, et glori-*
[89] *ficavi et rursus glorificabo*“ XII: 28. Apud Esajam „*Dabo Te in foedus populo, in lucem gentium; Ego Jehovah hoc Nomen meum, et gloriam meam alteri non dabo*“ XLII: 6. 8; ibi de Domino Venturo. Apud Jeremiam „*Ecce dies venient, cum suscitabo Davidi Germen justum, qui regnabit Rex, et hoc Nomen Ipsius quo vocabunt Ipsum, Jehovah Justitia nostra*“ XXIII: 5. 6. Inde patet, quid in Oratione Dominica intelligitur per „*Sanctificetur Nomen tuum*“ Matth: VI: 9; quod nempe Divinum Humanum Domini sancte habendum, et colendum. Quia Nomen Domini illa significat, constare potest quid intelligitur per sequentia haec; apud Johannem „*Pastor ovium proprias oves vocat Nomine suo*“ X: 3. Apud Lucam „*Gaudete quod Nomina vestra scripta sint in Coelo*“ X: 20. Et in Apocalypsi „*Habes pauca Nomina in Sardibus*“ III: 4. Qui non scit quid Nomen significat in Verbo, nequaquam scire potest, quomodo intelligenda sunt haec apud

Matthaeum „*Quisquis recipit prophetam in Nomine prophetae, mercedem prophetae accipiet: et qui recipit justum in Nomine justi, mercedem justi accipiet; et qui potum dederit uni ex his parvis poculum frigidae solum in Nomine Discipuli, amen dico vobis, non perdet mercedem suam*" X: 41. 42. Recipere prophetam in Nomine prophetae, justum in Nomine justi, et potum dare in Nomine discipuli, significat amare verum propter verum, bonum propter bonum, et exercere charitatem ex fide veri; per prophetam enim significatur verum, per justum significatur bonum, et per discipulum significatur bonum ex vero, et dare potum frigidae est ex obedientia charitatem exercere, in Nomine eorum est propter quale illorum, ita propter illa; quis usquam illa intellecturus esset, nisi sciret quid significat Nomen. Amare et facere verum propter verum, et bonum propter bonum, est affici vero et bono propter illa, et non propter sui famam, honorem, et lucrum; illa affectio veri et boni, est affectio vere spiritualis, at affectio veri et boni propter sui famam, honorem, et lucrum, est affectio mere naturalis; et quia illi qui amant verum et bonum propter verum et bonum, seu quia est verum et bonum, in spirituali affectione veri et boni sunt, ideo dicitur quod mercedem prophetae et justi accipient, hoc est, quod in spirituali affectione veri et boni sint, quae affectio in se mercedem, quia coelum, habet. Quod felicitas coeli sit in affectione amandi et faciendi verum et bonum absque fine mercedis, ita propter verum et bonum, videatur in Arcanis Coelestibus n: 6388. 6478. 9174. 9984. Quod Propheta significet docentem verum, ita quoque abstracte verum quod docetur, n: 2534. 7269. Quod Justum significet bonum amoris in Dominum, n: 2235. 9857. Quod Discipulus significet bonum ex vero, quod est bonum charitatis, n: 2129. 3354. 3488. 3858. 6397. Quod potum dare sit instruere in bonis et veris fidei, ac ita charitatem exercere, n: 3069. 3772. 4017. 4018. 8562. 9412. Et quod Nomen significet quale rei, n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 3237: inde Nomen Jehovae seu Domini omne quale per quod colitur, n: 2724. 3006. 6674. 9310.

103. Et non defecisti, quod significet quousque potuerunt, constat ex significatione non deficere, cum de illis qui student cognitionibus veri et boni, quod sit quantum possunt; [90] agitur enim in nunc sequentibus de vita secundum illas, qui in vita secundum illas sunt, illi ultra vadunt, et non deficiunt, sed qui adhuc in solis cognitionibus sunt, illi progrediuntur quousque possunt, nec adhuc lucem vitae habent, ex qua vigor.

104. Sed habeo adversus te, quod charitatem tuam primam reliqueris, quod significet quod non vitam, qualis illis qui in inchoante Ecclesia, essentiale cognitionum faciant, constat ex significatione charitatis primae, quod sit vita secundum cognitiones boni et veri, qualis illis qui in inchoante Ecclesia, de qua sequitur; et ex significatione relinquere charitatem illam, quod sit eam non essentiale cognitionum facere; nam qui cognitionibus veri et boni student, et per eas salvari se credunt, illi faciunt cognitiones essentiale, et non vitam, cum tamen vita secundum cognitiones est essentiale. Sed quia in nunc sequentibus de hoc essentiali Ecclesiae et salutis agitur, plura de eo ibi dicentur. Quod charitas sit vita, est quia omnis vita secundum praecepta Domini in Verbo vocatur Charitas, quapropter charitatem exercere est secundum praecepta illa vivere; quod ita sit, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae, in Articulo de amore erga proximum seu charitate, n: 84 ad 106; et in Opusculo de Ultimo Judicio n: 33 ad 39. Vita inchoantis Ecclesiae hic intelligitur per Charitatem primam, nam omnis Ecclesia incipit a Charitate, et deflectit successive ab illa ad solam fidem, vel ad opera meritoria; de qua re, et de charitate, videantur quae in Arcanis Coelestibus ostensa sunt, nempe, Quod omnis Ecclesia inchoet a Charitate, sed quod temporis tractu ab illa deflectat, n: 494. 501. 1327. 3773. 4689: Et sic ad falsa ex malo et tandem ad mala, n: 1834. 1835. 2910. 4683. 4689: communiter ad solam fidem, n: 1834. 1835. 2231. 4683. 8094. Comparatio Ecclesiae inchoantis et decrescentis cum ortu et occasu solis, n: 1837; et cum hominis infantia et senectute, n: 10134. Quod non prius Ecclesia sit apud hominem, quam cum cogni-

tiones veri et boni implantatae sunt vitae, n: 3310. Quod Charitas faciat Ecclesiam, n: 809. 916. 1798. 1799. 1844. 1894. Quod internum Ecclesiae sit charitas, n: 4766. 5826. Quod una Ecclesia foret, et non plures ut hodie, si omnes spectarentur ex charitate, tametsi quoad doctrinalia fidei et quoad ritualia cultus differrent, n: 1286. 1316. 1798. 1799. 1834. 1844. 2385. 2982. 3267. 3451. Quod cultus Domini consistat in vita charitatis, n: 8254. 8256. Quod quale cultus sit secundum quale charitatis, n: 2190.

105. Memor esto itaque unde excideris, et resipisce, et prima opera fac, quod significet recordationem priorum, et inde quod deviaverint a vero, ac ut in animum veniat bonum vitae inchoantis Ecclesiae, constat ex significatione memor esse, quod hic sit recordatio priorum; ex significatione unde excideris, quod sit deviatio inde, ita deviatio a vero; ex significatione resipiscere, quod sit ut in animum veniat; et ex significatione prima opera facere, quod sit bonum vitae inchoantis Ecclesiae; quod opera sint omnia illa vitae quae procedunt ex amore et fide, videatur n: 98; et quod prima opera, quae sunt charitaiis, sint quae inchoantis Ecclesiae, mox supra n: 104. Quod vita secundum cognitiones sit essentiale Ecclesiae, et non cognitiones absque vita secundum illas, constare potest unicuivis qui expendit; cognitiones enim, quamdiu non vivitur secundum illas, [91]
resident solum in memoria, et quamdiu ibi solum resident, non afficiunt interiora hominis, nam memoria homini data est, ut sit receptaculum, a quo desumantur quae inservitura sunt vitae, et tunc inserviunt vitae quando homo vult illa et facit illa: totus spiritus hominis non est nisi quam sua voluntas, quapropter homo, cum fit spiritus, non potest resistere alicui rei quae est contra voluntatem ejus, totus enim nititur in id: quod ita sit, notissimum est in mundo spirituali, et quoque vidi exploratum aliquoties, num spiritus possit facere contra suam voluntatem, ex qua ille est, et compertum quod non posset: inde patuit, quod hominis voluntas sit quae format spiritum ejus, et quod spiritus hominis, postquam reliquit corpus, sit sua voluntas. Sive dicas

voluntatem, sive amorem, idem est, nam quod homo amat hoc vult, quare etiam, sive dicas quod spiritus hominis non resistere possit suae voluntati, seu dicere quod non possit resistere suo amori, idem est. Cognitiones veri et boni, antequam intrant voluntatem seu amorem hominis, nihil prorsus faciunt ad salutem ejus, ex causa quia non intra hominem sunt, sed extra illum; at usque cognitiones sunt necessariae, quoniam absque illis homo nihil scire potest de vita spirituali, et qui nihil scit de illa, nec fieri potest spiritualis; quod enim homo scit, hoc potest cogitare, potest velle, et potest facere, non autem quod non scit; sed usque si non altius intrant quam in memoriam et inde cogitationem, non afficiunt illum, proinde non salvant. Creditur a pluribus hodie in mundo, imprimis ab illis qui solam fidem essentiale Ecclesiae faciunt, quod scire doctrinalia, et ex scientia credere quod vera sint, salvet hominem utcunque vivit; sed asseverare possum, quod nemo per illa sola salvetur; vidi plures, etiam doctissimos, in infernum conjectos; at vicissim illos, qui vixerunt secundum cognitiones veri et boni ex Verbo, elevatos in coelum: inde patet, quod cognitiones nihil faciant, sed vita secundum illas, et quod cognitiones modo doceant quomodo vivendum est. Vivere secundum cognitiones veri et boni, est cogitare quod ita, non aliter faciendum sit, quia praeceptum est a Domino in Verbo; cum homo inde cogitat, et inde vult et facit, tunc fit ille spiritualis; sed oportet illos, qui intra Ecclesiam sunt, credere in Dominum, et cum cogitant de Ipso, cogitare de Divino Ipsius in Humano, quoniam ex Divino Humano Ipsius procedit omne charitatis et fidei.

106. Sin minus, veniam tibi cito, et movebo candelabrum tuum e loco suo, si non resipueris, quod significet si non, quod certum sit non dari coelum, constat ex significatione venire cito, quod sit pro certo, quod cito sit certum, videatur supra n: 7; ex significatione Candelabri, quod sit Ecclesia et Coelum, de qua etiam supra, n: 62; inde removere candelabrum e loco suo, est separare ab Ecclesia et Coelo, seu non dari illis coelum. Quod illis, qui

in solis cognitionibus sunt, et non in vita secundum illas, non sit coelum, videatur supra n: 104.

107. Sed habes quod odisti opera Nicolaitarum, quae et Ego odi, quod significet aversationem a Divino pro illis qui separant bonum a vero seu charitatem a fide, e quo non vita, constat ex significatione habes quod odisti, quod sit aversatio; quod sit aversatio a Divino, est quia dicitur quae et Ego odi; ex significatione operum, quod sint quae sunt [92]
mentis, unde opera, de qua supra n: 98; ex significatione Nicolaitarum, quod sint qui separant bonum a vero, seu charitatem a fide, qui hoc faciunt illis non est vita: quod illis non sit vita, est quia omnis vita spiritualis est charitatis, et nulla fidei separatae, fidei enim est scire et cogitare, at charitatis est velle et facere; qui separant charitatem a fide, illi prorsus nihil scire possunt, quid facit Coelum et Ecclesiam apud hominem, ita quid vitam spiritualem, quoniam non cogitant intra se sed extra se, cogitare extra se est solum ex memoria, nam haec est extra hominem sicut est atrium per quod intratur in domum et ejus conclavia; et in cogitationem quae extra hominem coelum non potest influere, nam coelum influit in illa quae intra hominem sunt, et per ea in illa quae extra illum sunt; inde est, quod nec instrui possint quid facit Coelum et Ecclesiam, seu vitam aeternam, nam unusquisque instruitur e coelo, hoc est, per coelum a Domino de talibus quae sunt vitae aeternae, ita per viam vitae ejus, quae est per viam animae et cordis ejus; qui credit, quod in cognitionibus veri possint esse, qui separant charitatem a fide, multum fallitur, capiunt enim omnia a se, et nihil e coelo, et quae homo a se capit et non e coelo, haec falsa sunt, quia in tenebris cogitat, et non in luce; omnis lux in talibus quae Ecclesiae sunt, e coelo veniet. Sunt quidem in Ecclesia plures, qui dicunt charitatem esse essentiale Ecclesiae et non fidem separatam, sed dicere id et credere id, et non vivere vitam charitatis, est modo dicere illam esse et non facere illam essentiale, quare illi in eodem loco sunt cum illis qui dicunt fidem esse essentiale, est enim illis charitas solius fidei, et non vitae, quapropter nec illi possunt illustrari: in Mundo spirituali apparet apud illos

niveum quoddam sicut lucis, sed ea lux, ex qua illud niveum, est naturalis, quae talis est, ut influente luce Coeli, quae est lux spiritualis, vertatur in tenebras; habitant ad sinistrum ibi paene in Angulo septentrionis et occidentis; illi tantum sunt intelligentes, quantum cognitiones veri et boni applicuerunt vitae. Omnes illi, qui in cognitionibus veri et boni sunt, et non secundum illas in bono vitae, vivere possunt aeque moralem vitam ac illi qui in cognitionibus sunt et per illas in bono vitae, sed usque moralis illorum vita est naturalis et non spiritualis, quoniam in vita sua non sincere, juste et bene vivunt ex religione, et qui non ex religione bene vivunt, ii non possunt conjungi coelo, nam religio facit hominem spiritualem, et conjungit illum angelis, qui modo spirituales sunt: ex religione bene vivere, est cogitare, velle et facere, quia ita praeceptum est in Verbo, et quia Dominus id mandavit; at non ex religione vivere, est cogitare, velle et facere solum propter leges civiles et morales; hi quia non spectant alio quam ad has, ideo se conjungunt solum mundo, pro quo leges illae sunt; at illi spectant ad Dominum, et inde se conjungunt Ipsi: quod gentes salventur est unice ex eo, quod in vita sua spectent ad religionem, cogitantes et dicentes quod ita et non aliter faciendum sit, quia est contra leges religionis suae, ita contra Divinum, et cum ita cogitant et inde faciunt, imbuunt vitam spiritualem, quae talis est apud illos, ut postea in Mundo spirituali reci-
[93] piant vera prae Christianis, illis qui nihil cogitant ex Verbo et ex doctrina Ecclesiae quae ex Verbo, dum aliquid faciunt. Illi qui non ex religione cogitant, quia non spirituales sunt, nec habent conscientiam, quare si externa illorum vincula, quae sunt pro lege et pro fama, illis remitterentur, ruerent in omne nefas; at vicissim, si illis, qui cogitant ex religione, externa vincula, quae sunt timores pro lege et fama, auferrentur, usque sincere, juste et bene agerent, nam timent Deum, et in vita obedientiae et charitatis tenentur e coelo a Domino, Cui conjuncti sunt. Quod illi, qui separant charitatem a fide, dicantur Nicolaitae, est praecipue ex vocis illius sono in Coelo, nam sonat ex vero seu fide, et non ex bono seu charitate: quod ex vocibus in Verbo, sciri

possit num involvant bonum aut verum, ita quoque num unum separatum ab altero, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 241.

108. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, quod significet quod qui intelligit auscultet quid Divinum Verum procedens a Domino docet, et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt, constat ex significatione habens aurem audiat, quod sit qui intelligit auscultet seu obediat; quod audire sit intelligere et facere, seu auscultare, videatur supra n: 14; ex significatione spiritus, hic spiritus Dei, quod sit Divinum Verum procedens a Domino, de qua in Arcanis Coelestibus, n: 3704. 5307. 6788. 6982. 6993. 7004. 7499. 8302. 9199. 9228. 9229. 9303. 9407. 9818. 9820. 10330; et ex significatione Ecclesiarum, quod sint qui in veris ex bono, seu in fide ex charitate, ita qui ab Ecclesia, nam non alii ab Ecclesia sunt. Haec verba dicuntur, nempe, *habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis*, unicuivis Ecclesiae, hic Ephesinae, postea Smyrnensi, Vers: 11. Pergamensi, Vers: 17. Thyatirensi, Vers: 29. Sardensi, Cap: III, Vers: 6. Philadelphiensi, Vers: 13: et Laodicensi, Vers: 22, ex causa, ut unusquisque, qui ab Ecclesia, sciat, quod scire et intelligere vera et bona fidei, seu doctrinalia, et quoque Verbum, non faciat Ecclesiam, sed auscultare, hoc est, intelligere et facere; hoc enim significat habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis. Quia id facit Ecclesiam et format coelum apud hominem, et non scire ac intelligere absque facere, ideo etiam Dominus idem aliquoties dicit, nempe, *Qui habet aurem ad audiendum audiat*, ut Matth: XI: 15. Cap: XIII: 43. Marc: IV: 9. 23. Cap: VII: 16. Luc: VIII: 8. Cap: XIV: 35: in Apocalypsi additur, quid spiritus dicit Ecclesiis, quia significat quid Divinum Verum docet et dicit illis qui ab Ecclesia sunt, seu quod idem, quod Dominus, nam omne Divinum Verum procedit ab Ipso, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 13. 133. 138. 139; ideo etiam Ipse Dominus non dixit, quid spiritus dicit, quia Ipse erat Divinum Verum Qui dixit. Quod non scire et intelligere vera Divina faciat Ecclesiam et formet coelum apud

hominem, sed scire, intelligere et facere, docet Dominus aperte plurimis in locis; ut apud Matthaeum „*Qui audit verba mea, et facit ea, comparatur viro prudenti, qui autem audit et non facit comparatur viro stulto*“ VII: 24. 26. Apud Eundem „*Qui in terram bonam seminatus est, is est qui verbum audit, et attendit, et inde fructum fert*“ XIII: 23. Apud Lucam „*Omnis veniens ad Me, et audiens*
[94] *verba mea, et faciens ea, ostendam cui similis; similis est homini aedificanti domum, et posuit fundamentum super petra; at audiens et non faciens, est similis homini aedificanti domum super terra sine fundamento*“ VI: 47. 48. 49. Apud Eundem „*Mater mea et fratres mei sunt, qui verbum Dei audiunt et faciunt illud*“ VIII: 19. 20. 21; praeter multis aliis in locis; in his locis audire simpliciter significat audire, quod est scire et intelligere; audire etiam in communi sermone id significat quando dicitur audire id, at significat et intelligere et facere cum dicitur audire ei seu audiens esse, similiter auscultare. Praeterea illi qui separaverunt vitam a fide, sunt similes illis de quibus Dominus loquitur apud Matthaeum „*Videntes non vident, et audientes non audiunt, neque intelligunt*“ XIII: 13. 14. 15. Ez: XII: 2.

109. Vincenti dabo edere de arbore vitae, quod significet qui corde recipit implebitur bono amoris, et inde gaudio coelesti, constat ex significatione vincere, quod sit corde recipere, de qua sequitur; ex significatione edere, quod sit appropriari et conjungi, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3813. 5643; et ex significatione arboris vitae, quod sit bonum amoris et inde gaudium coeleste, de qua etiam sequitur. Quod vincere sit corde recipere, est quia omnis, qui recepturus est vitam spiritualem, pugnabit contra mala et falsa quae sunt vitae ejus naturalis, et quando illa vincit, tunc bona et vera, quae sunt vitae spiritualis, recipit corde; recipere corde est voluntate et amore, nam cor in Verbo significat illa, videatur n: 2930. 3313. 7542. 8910. 9050. 9113. 10336; quapropter recipere corde est ex voluntate seu amore facere illa; hoc intelligitur per vincere. Quod Arbor vitae significet bonum amoris et inde gaudium coeleste, est quia Arbores significant talia quae sunt apud homi-

nem in ejus interioribus, quae mentis seu animi ejus sunt, frondes et folia illa quae sunt cognitionum veri et boni, ac fructus ipsa bona vitae: haec significatio arborum trahit suam originem ex mundo spirituali, ibi enim apparent arbores omnis generis, et arbores, quae apparent, correspondent interioribus Angelorum et spirituum quae sunt mentis eorum, arbores pulcherrimae et fructiferae illorum interioribus qui in bono amoris et inde in sapientia sunt; arbores minus pulchrae et fructiferae illis qui in bono fidei; at arbores solum foliaceae et absque fructibus, illis qui modo in cognitionibus veri sunt; ac arbores tetrae cum fructibus malignis, illis qui in cognitionibus sunt et in malo vitae; illis autem qui non in cognitionibus et in malo vitae sunt, non apparent arbores, sed loco illarum saxa et arenae: hae apparentiae in mundo spirituali actualiter fluunt ex correspondentia, nam interiora quae mentis eorum sunt per tales effigies sistuntur actualiter coram oculis eorum: sed haec melius videri possunt ex binis Articulis in Opere de COELO ET INFERNO, in Primo, ubi agitur de *Correspondentia Coeli cum omnibus Telluris*, n: 103 ad 115; et in Altero, ubi agitur *de Repraesentativis et Apparentiis in Coelo*, n: 170 ad 176; et in sequentibus ibi n: 177 ad 190. Inde nunc est, quod in Verbo toties nominentur Arbores, per quas ibi significantur ea apud homines quae sunt mentis eorum; et inde quoque est quod in Primis Capitibus Geneseos dicantur binae Arbores in horto Edenis positae, una quae vocatur Arbor Vitae, et [95]
altera quae Arbor Scientiae; per Arborem vitae ibi significatur bonum amoris in Dominum, et inde gaudium coeleste, quae erant illis qui tunc ab Ecclesia, et intelliguntur per Hominem et ejus Uxorem; et per Arborem scientiae significatur jucundum cognitionum absque alio usu quam ut audiant docti et captent famam eruditionis solum propter honorem aut lucrum. Quod Arbor vitae etiam significet gaudium coeleste, est quia bonum amoris in Dominum, quod in specie per illam arborem significatur, gaudium coeleste in se habet, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 395 ad 414; et in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 230 ad 239. Quod Arbores, quae toties nominantur in Verbo, significent

interiora hominis quae mentis et animi ejus sunt, et illa quae super arboribus, ut folia et fructus, talia quae ex illis, constare potest a sequentibus his locis; *„Dabo in deserto cedrum schittim, et myrtum et arborem olei, ponam in solitudine abietem, taedam et buxum“* Esaj: XLI: 19; ibi agitur de Ecclesiae instauratione. *„Gloria Libani ad te veniet, abies, taeda et buxus simul, ad decorandum locum Sanctuarii mei“* Esaj: LX: 13. *„Cognoscant omnes arbores agri, quod Ego Jehovah humiliem arborem altam, exaltem arborem humilem, arefaciam arborem viridem, et germinare faciam arborem aridam“* Ezech: XVII: 24. *„Ecce Ego in te incendam ignem, qui comedet in te arborem viridem, et omnem arborem aridam“* Ezech: XXI: 3. *„Vitis exaruit, et ficus languet, malus punica etiamque palma et malus, omnes Arbores agri exsiccatae sunt; exaruit gaudium de filiis hominum“* Joel I: 12. *„Cum Angelus clanxit, facta est grando et ignis, qui cecidit super terram, et tertia pars arborum combusta est“* Apoc: VIII: 7. *„Belschazar vidit in somnio arborem in medio terrae, cujus altitudo magna, folium pulchrum, flos multus, et cibus omnibus in ea“* Dan: IV: 7. 8. 9. Quia Arbores in genere significant talia quae apud hominem, ac interiora quae mentis ejus sunt, faciunt, et sic quoque spiritualia quae Ecclesiae, et haec et illa varia sunt, ideo tot species arborum nominantur, et unaquaeque species significat aliquod differens; quid variae species significant, ostensum est in Arcanis Coelestibus, ut quid Arbor olei, n: 9277. 10261: quid Cedrus, n: 9472. 9486. 9528. 9715. 10178: quid Vitis, n: 1069. 5113. 6375. 6378. 9277: quid Ficus, n: 217. 4231. 5113: et sic porro. Insuper illa quae sunt super arboribus, ut folia et fructus, significant talia quae apud hominem, Folia vera apud illum, et Fructus bona; ut in sequentibus; *„Erit sicut Arbor plantata juxta aquas, et juxta fluvium emittit radices; erit folium ejus viride; nec cessabit a ferendo fructum“* Jerem: XVII: 8. *„Juxta fluvium exeuntem e Domo Dei ascendit super ripa hinc et hinc Arbor cibi, cujus non decidit folium, neque consumitur fructus ejus, in menses*

suos renascitur, quia aquae ejus e Sanctuario exeunt, unde fructus ejus in cibum, et folium ejus in medicamentum" Ezech: XLVII: 12. „*In medio plateae et fluvii exeuntis e throno Dei et Agni hinc et hinc arbor vitae faciens fructus duodecim, per mensem quemvis reddens fructum suum, et folia arboris ad sanitatem gentium*" Apoc: XXII: 2. „*Beatus vir, cujus in lege beneplacitum, erit sicut Arbor plantata juxta rivos aquarum, quae fructum suum dabit in tempore suo, et folium non decidit*" Psalm: I: 3. „*Ne timete, quia Arbor feret fructum, Ficus atque Vitis dabit vim suam*" Joel II: 22. „*Saturantur arbores Jehovae, Cedri Libani quas plantavit*" [96]
Psalm: CIV: 16. „*Laudate Jehovam Arbores fructus, et omnes Cedri*" Psalm: CXLVIII: 9. Quia fructus significabant bona vitae apud hominem, ideo in Ecclesia Israëlitica, quae erat Ecclesia repraesentativa, mandatum fuit, ut fructus arborum, sicut ipsi homines, circumciderentur, de quibus ita legitur „*Fructus arboris inserviens esui praeputiabitur in terra Canaan, et erunt praeputiati tribus annis, et anno quarto erit omnis fructus sanctus, laudes Jehovae, quinto autem comedentur*" Levit: XIX: 23. 24. 25. Quia fructus arboris significabant bona vitae, ideo etiam mandatum est, „*ut in Festo Tabernaculorum acciperent fructus arboris honoris, et ramos, ac laetarentur coram Jehovah, et sic feriarentur festum*" Levit: XXIII: 40. 41; per Tabernacula enim significabantur bona amoris coelestis, et inde sanctus cultus, n: 414. 1102. 2145. 2152. 3312. 4391. 10545; et per Festum Tabernaculorum significabatur implantatio illius boni seu amoris, n: 9296. Quia fructus significabant bona amoris, quae sunt bona vitae, ideo „*inter benedictiones erat, quod arbor agri daret fructum suum; et inter maledictiones quod non daret fructum*" Levit: XXV: 4. 20. Et ideo quoque vetitum fuit, cum obsideretur aliqua urbs „*ne securim mitterent in aliquam arborem fructus boni*" Deut: XX: 19. 20. Ex his nunc constare potest, quod per fructus significentur bona amoris, seu quod idem, bona vitae, quae etiam opera vocantur, ut quoque in his locis apud Evangelistas „*Securis*

ad radicem arboris jacet, omnis arbor non faciens fructum bonum excindetur et in ignem conjicietur" Matth: III: 10. Cap: VII: 16 ad 21. *„Aut facite arborem bonam et fructum bonum, aut facite arborem putrem et fructum putrem; ex fructu enim cognoscitur arbor"* Matth: XII: 33. Luc: VI: 43. 44. *„Omnis palmes non ferens fructum, auferetur, omnis autem fructum ferens putabitur, ut plus fructus ferat"* Joh: XV: 2 ad 8. *„Ficum habebat aliquis in Vinea sua plantatam, venit fructum quaerens in ea, sed non invenit, dicit ad vinitorem, ecce tribus annis venio quaerens fructum ex ficu et non invenio, exscinde eam, quid terram infrugiferam reddet"* Luc: XIII: 6 ad 9. *„Jesus vidit Ficum juxta viam, venit ad illam, et nihil invenit in ea nisi folia tantum, dixit, nunquam ex te fructus erit, et arefacta est statim ficus"* Matth: XXI: 19. Marc: XI: 13. 14. 20; Ficus significat naturalem hominem et ejus interiora, et fructus bona ejus, n: 217. 4231. 5113; folia autem significant cognitiones, n: 885: inde patet, quid significatur per quod ficus arefacta sit quia Dominus in ea solum folia invenit, et non fructus. Haec omnia allata sunt, ut sciatur quid significatur per Arborem vitae in medio Paradisi Dei, quod nempe bonum amoris procedens a Domino, et inde gaudium coeleste.

110. Quae est in medio paradisi Dei, quod significet quod illuc spectent, et inde procedant omnes cognitiones boni et veri in Coelo et in Ecclesia, constat ex significatione medii, quod sit centrum quo omnia quae circum circa spectant et ex quo procedunt, de qua supra n: 97; et ex significatione Paradisi, quod sint cognitiones boni et veri et inde intelligentia, de qua n: 100. 108. 1588. 2702. 3220; et quia illa per Paradisum significantur, ideo per Paradisum Dei significatur Coelum, et quia Coelum, etiam significatur
[97] Ecclesia, nam Ecclesia est Coelum Domini in terris, quae vocantur Paradisus Dei quia Dominus est in medio ibi, et ab Ipso est omnis intelligentia et sapientia. Quoniam hactenus non notum fuit, quod omnia in Verbo per correspondentias scripta sint, et inde quod spiritualia ibi insint singulis quae ibi dicta, credunt quod per Paradisum, de quo agitur in

Secundo Capite Geneseos, intelligatur Hortus paradisiacus, sed non intelligitur ibi aliquis Paradisus terrestris, sed Paradisus coelestis, qui est illis qui in intelligentia et sapientia ex cognitionibus boni et veri sunt, videatur supra n: 109, et in Opere de COELO ET INFERNO, n: 176. 185: inde constare potest, non solum quid per Paradisum seu Hortum in Edene significatum est, sed etiam quid per Paradisos seu Hortos Dei in Verbo, ut apud Esajam „*Consolabitur Jehovah Zionem, consolabitur omnes vastitates ejus, adeo ut ponat desertum ejus in Eden, et solitudinem in Hortum Jehovae; laetitia et gaudium invenietur in ea*“ LI: 3. Apud Ezechielem „*In Eden Horto Dei fuisti, omnis lapis pretiosus tegumentum tuum*“ XXVIII: 13; haec dicuntur de Tyro, quia per Tyrum in Verbo significatur Ecclesia quae in cognitionibus veri et boni, et inde intelligentia, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 1201; intelligentia ejus inde est Eden hortus Dei, similiter lapis pretiosus ex quo tegumentum, n: 114. 9863. 9865. 9868. 9873. Apud Eundem „*Ecce Aschur Cedrus in Libano; Cedri non occultaverunt eam in Horto Dei; omnis arbor in Horto Dei non par fuit illi in pulchritudine; pulchram feci eam per multitudinem ramorum ejus, et aemulatae sunt illi omnes arbores Eden in Horto Dei*“ XXXI: 3. 8. 9; per Aschurem in Verbo intelliguntur illi qui per cognitiones boni et veri rationales facti sunt, ita quibus mens illustrata e coelo; quod Aschur sit rationale hominis, videatur n: 119. 1186. Aliquantum etiam hic explicabitur, quomodo intelligendum est, quod omnes cognitiones boni et veri spectent ad bonum amoris in Dominum, et quoque quod inde procedant, quae significantur per Vincenti dabo edere ex arbore vitae quae est in medio Paradisi Dei; Bonum amoris in Dominum est Ipse Dominus, quoniam Dominus est in sui amoris bono apud hominem, spiritum et angelum: quod omnes cognitiones boni et veri illuc spectent seu ad Ipsum, notum est in Ecclesia Christiana; docet enim doctrina ibi, quod absque Domino nulla salus, et quoque quod in Domino omnis salus; cognitiones boni et veri seu doctrinalia ex Verbo docent, quomodo homo possit venire ad Deum, et conjungi Ipsi;

quod nemo possit conjungi Deo nisi a Domino et in Domino, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 283. 296; inde constare potest, quod omnia quae docet Ecclesia ex Verbo, spectent Dominum et amorem in Ipsum, ut finem ad quem: quod omnes cognitiones boni et veri seu doctrinalia ex Verbo procedant a Domino, etiam notum est in Ecclesia, docetur enim ibi, quod omne amoris et omne fidei sit e coelo, et nihil ab homine, et quod nemo possit amare Deum et credere in Ipsum a se; amare Deum et credere in Ipsum involvunt omnia quae Ecclesia docet, quae vocantur doctrinalia et cognitiones, quoniam ex his amatur et creditur; amor et fides absque praeviis cognitionibus non datur, nam absque illis foret homo vacuus; ex his sequitur, quod sicut omne amoris et fidei procedit a Domino, ita quoque omnes cognitiones boni et veri quae faciunt et formant amorem et fidem. Quia omnes cognitiones boni et veri spe-
[98] ctant Dominum et procedunt ab Ipso, et hoc significatur per Arborem vitae in medio Paradisi Dei, ideo omnes arbores in Paradiso vocantur arbores vitae, et arbores Jehovae: arbores vitae in Apocalypsi „*In medio plateae et fluvii exeuntis e Throno Dei et Agni, hinc et hinc Arbor Vitae faciens fructus duodecim*“ XXII: 2: et Arbores Jehovae apud Davidem „*Saturantur Arbores Jehovae, et Cedri Libani quas plantavit*“ Psalm: CIV: 16: inde quoque patet, quod per arborem vitae in medio Paradisi, intelligatur omnis arbor ibi, hoc est, omnis homo, in cujus medio, hoc est, in quo est Dominus. Ex his et ex illis quae in praecedente Articulo ostensa sunt, sciri potest, quid significatur per quod Dominus daturus sit vincenti edere de Arbore Vitae quae in medio Paradisi Dei.

111. Vers: 8. 9. 10. 11. *Et Angelo Ecclesiae Smyrnaeorum scribe: haec dicit Primus et Ultimus, Qui fuit mortuus et vivit. Novi tua opera, et afflictionem et paupertatem, dives sed es, et blasphemiam dicentium Judaeos esse se, et non sunt, sed synagoga Satanae. Nihil timeas quae futurus es pati; ecce futurum ut conjiciat ex vobis diabolus in custodiam, ut tentemini, et habebitis afflictionem diebus decem: esto fidelis usque ad mortem,*

et dabo tibi coronam vitae. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, vincens non laedetur a morte secunda. Et Angelo Ecclesiae Smyrnaeorum scribe, significat ad recordationem illis intra Ecclesiam, qui volunt intelligere Verbum, et nondum intelligunt, et inde parum adhuc in cognitionibus veri et boni sunt, quas tamen corde desiderant: haec dicit Primus et Ultimus, significat Dominum Qui omnia ex Divino Humano ex primis per ultima regit: Qui fuit mortuus et vivit, significat quod rejectus, et tamen ab Ipso vita aeterna: novi tua opera, significat amorem: et afflictionem, significat anxietatem ex desiderio cognoscendi vera: et paupertatem, dives sed es, significat agnitionem quod nihil ex se sciant: et blasphemiam dicentium Judaeos esse se et non sunt, significat invectionem ab illis qui putant se in cognitionibus boni et veri esse, quia habent Verbum, et tamen non sunt: sed synagoga Satanae, significat doctrinam omnium falsorum apud illos: ne timeas quae futurus es pati, significat ne doleant quod tales persequantur vos: ecce futurum, ut conjiciat ex vobis diabolus in custodiam, significat quod qui in falsis ex malo sunt, aggressuri deprivare illos omni vero ex Verbo: ut tentemini, significat inde incrementum desiderii veri: et habebitis afflictionem diebus decem, significat quod infestatio et inde tentatio duratura sit aliquo tempore: esto fidelis usque ad mortem, significat permanentiam in veris ad finem: et dabo tibi coronam vitae, signicat sapientiam et inde felicitatem aeternam: habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, significat quod qui intelligit auscultet quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt: et vincens non laedetur a morte secunda, significat quod qui permanet in genuina affectione veri ad finem vitae suae in mundo, in novum coelum venturus sit.

112. Et Angelo Ecclesiae Smyrnaeorum scribe, quod significet ad recordationem illis intra Ecclesiam qui volunt intelligere Verbum, et nondum intelligunt, et inde parum adhuc in cognitionibus veri et boni sunt, quas tamen corde desiderant, constat ex significatione scribere, quod sit ad recordationem, ut supra n: 95; et ex significatione Angeli

Ecclesiae Smyrnaeorum, quod sint illi intra Ecclesiam qui
[99] volunt intelligere Verbum et nondum intelligunt, et inde parum in cognitionibus veri et boni sunt, quas tamen corde desiderant; quod hi per Angelum Ecclesiae Smyrnaeorum intelligantur, constat ex illis quae ad illum Angelum scripta sunt, quae sequuntur; nam non aliunde sciri potest, quinam per Angelum cujusvis Ecclesiae intelliguntur, quam ex scriptis ad illum in sensu interno. In illis, quae ad Angelum Ephesinae Ecclesiae, de quo mox prius scripta sunt, descripti sunt, qui in cognitionibus veri et boni sunt, et non simul aut nondum in vita secundum illas, hic nunc describuntur illi qui in cognitionibus veri et boni sunt, et simul in vita secundum illas; hi itaque sunt qui in affectione veri ex origine spirituali sunt, illi autem qui in affectione veri ex origine naturali: sunt affectiones veri in genere ex binis originibus, nempe ex origine naturali et ex origine spirituali; illi qui in affectione veri ex origine naturali sunt, spectant primario ad se et ad mundum, et inde naturales sunt; at illi qui in affectione veri ex origine spirituali sunt, spectant primario ad Dominum et ad Coelum, et inde spirituales sunt; affectio seu amor hominis vel spectat deorsum vel spectat sursum, qui spectat ad se et ad mundum, illi spectant deorsum, at qui spectant ad Dominum et ad Coelum, illi spectant sursum; interiora hominis, quae mentis ejus sunt, actualiter spectant illuc quo ejus amor seu affectio, nam amor determinat illa; et qualis est determinatio interiorum hominis quae ejus mentis sunt, talis homo post mortem manet in aeternum: spectare deorsum aut sursum est ex amore per intellectum, ita per illa quae formant et faciunt intellectum, quae sunt cognitiones veri et boni. Quod de illis intra Ecclesiam, qui in cognitionibus veri et boni sunt, et non simul aut nondum in vita secundum illas, ita de illis qui in affectione veri ex origine naturali sunt, ad Angelum Ephesinae Ecclesiae scriptum sit, et nunc ad Angelum Ecclesiae Smyrnaeorum de illis qui in cognitionibus veri et boni sunt et simul in vita secundum illas, ita de illis qui in affectione veri ex origine spirituali sunt, est causa quia illud primum Ecclesiae est, et hoc secundum, nemo

enim potest introduci in Ecclesiam et formari ad Coelum,
nisi per cognitiones ex Verbo, absque illis homo non scit
viam ad Coelum, et absque illis Dominus non potest habitare
apud illum; quod absque cognitionibus veri et boni ex Verbo
nemo sciat aliquid de Domino, de Coelo Angelico, de chari-
tate et fide, notum esse potest; et quod homo non scit, hoc
non cogitare potest, ita nec velle, proinde nec credere et
amare; inde patet, quod homo per cognitiones discat viam
ad coelum: quod absque cognitionibus veri et boni ex Verbo
Dominus non possit adesse et ducere hominem, etiam notum
est, nam qui nihil novit de Domino, de Coelo, de charitate
et fide, ejus mens spiritualis, quae mens superior est et vi-
sura per lucem coeli, vacua est, et nihil habet ex Divino
in se, et tamen Dominus non potest esse apud hominem
quam in suo apud illum, hoc est, in illis quae ab Ipso;
inde est, quod dictum sit, quod Dominus non possit habitare
apud hominem, nisi is in cognitionibus veri et boni ex Verbo
sit, et inde in Vita. Ex his ut in summa sequitur, quod
homo naturalis nequaquam fieri possit spiritualis absque
cognitionibus veri et boni ex Verbo. Quod per Angelum
Ecclesiae Smyrnaeorum intelligantur illi intra Ecclesiam qui
volunt intelligere Verbum et nondum intelligunt, et inde [100]
parum adhuc in cognitionibus veri et boni sunt, quas ta-
men desiderant, est quia illi in affectione veri spirituali
sunt, et qui in affectione veri spirituali sunt, etiam in
vita charitatis sunt, nam inde illis affectio spiritualis, ali-
unde homini non est spirituale quam ex charitate; qui in
affectione illa sunt, illi student Verbo, et nihil plus de-
siderant quam intelligere illud, et quia innumerabilia inibi
sunt quae non intelligunt, quoniam Verbum in sinu suo est
spirituale, et hoc includit infinita Arcana, ideo homo quam-
diu adhuc in mundo vivit, et tunc ex naturali homine videt,
parum potest in cognitionibus veri et boni esse, sed solum
in communibus, quibus usque implantari possunt innumera-
bilia quando in mundum spiritualem seu Coelum venit: homo,
qui in affectione veri ex origine spirituali est, is scit multo
plura quam novit, nam communes cognitiones, quae sunt
apud illum, sunt sicut vasa, quae multis impleri possunt,

et quoque actualiter implentur dum in Coelum venit: quod ita sit, modo ex eo constare potest, quod omnes Angeli qui in Coelo sunt, ex humano genere sint, et tamen illis sapientia talis est, ut describatur per inenuntiabilia et incomprehensibilia, ut notum est: quod Angeli coeli non aliunde sint quam ex Genere humano, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 311 ad 317; et in Opusculo de ULTIMO JUDICIO, n: 14 ad 22. Illa impletio intelligentiae et sapientiae est, quae intelligitur per Domini verba apud Lucam „*Mensura bona, pressa, agitata et superfluens dabitur in sinum vestrum*“ VI: 38: Apud Matthaeum „*Quicunque habet, dabitur ei, ut abundantius habeat*“ XIII: 12. Cap: XXV: 29: et apud Lucam „*Dominus dixit servo, qui ex mina ei data acquisivit decem minas; quia in modico fidelis fuisti, potestatem habebis super decem urbes*“ XIX: 16. 17: per decem ibi significatur multum et plenum, et per urbes intelligentia et sapientia: quod decem significent multum et plenum, videatur n: 1988. 3107. 4638; et quod urbes significent illa quae sunt intelligentiae et sapientiae, n: 2449. 2712. 2943. 3216. 3584. 4492. 4493. 5297.

113. Haec dicit Primus et Ultimus, quod significet Dominum Qui omnia ex Divino Humano ex primis per ultima regit, constat ex significatione Primi et Ultimi, cum de Domino, quod sit regens omnia ex primis per ultima, de qua supra n: 41; quod sit Dominus quoad Divinum Humanum, Qui hic et in sequentibus loquitur ad Angelos Ecclesiarum, constare potest ex Capite praecedente, ubi similia dicuntur de Filio hominis, et Filius hominis est Dominus quoad Divinum Humanum, videatur supra n: 63; hoc patet manifeste a collatione, nempe, describitur in Capite praecedente Filius hominis, quod visus sit „*in medio Candelabrorum aureorum, habens in dextra sua manu stellas septem*“ Vers: 13. 16: eadem haec praemittuntur scriptis ad Angelum Ephesinae Ecclesiae, his verbis, „*Haec dicit habens septem stellas in dextra sua manu, ambulans in medio Candelabrorum aureorum*“ Vers: 1, hujus Capitis. In praecedente Capite describitur Filius hominis ita, „*Ego sum Primus et Ultimus, et Qui vivens, et factus sum mortuus, et ecce vi-*

vens in saecula saeculorum" Vers: 17. 18; haec praemittuntur hic scriptis ad Angelum Ecclesiae Smyrnaeorum, his verbis, „*Haec dicit Primus et Ultimus, Qui fuit mortuus et vivit*" Vers: 8. In praecedente Capite describitur Filius hominis, quod „*ex ore Ipsius visa sit romphaea anceps acuta exiens*" Vers: 16; hoc praemittitur scriptis ad [101]
Angelum Pergamensis Ecclesiae, his verbis „*Haec dicit habens romphaeam ancipitem acutam,*" Vers: 12. In praecedente Capite describitur Filius hominis, quod visus sit „*habere oculos tanquam flammam ignis, et pedes similes chalcolibano tanquam in Camino ignitos*" Vers: 14. 15; haec praemittuntur scriptis ad Angelum Thyatiris Ecclesiae, his verbis „*Haec dicit Filius Dei habens oculos suos tanquam flammam ignis, et pedes suos similes chalcolibano*" Vers: 18; similiter ante scripta ad Angelos trium reliquarum Ecclesiarum, de quibus in Capite sequente: ex his constare potest, quod sit Filius hominis qui dicit illa quae scribuntur ad Ecclesias, et quia per Filium hominis intelligitur Dominus quoad Divinum Humanum, ut supra n: 63 ostensum est, sequitur quod omnia quae scripta sunt ad Ecclesias, a Divino Humano Domini sint; et quoque inde sequitur quod Divinum Humanum sit omne in omnibus Ecclesiae, sicut est omne in omnibus Coeli; hic etiam per quod sit Primus et Ultimus significatur, quod Dominus ex Divino Humano suo omnia ex primis per ultima regat. Quod Dominus quoad Divinum Humanum sit omne in omnibus Coeli, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 7 ad 12, et 78 ad 86, et reliqua ibi: et quia Dominus est omne in omnibus Coeli, est etiam omne in omnibus Ecclesiae, nam Ecclesia est Regnum Domini in terris. Hoc asseverare possum, quod nemo, qui intra Ecclesiam est, et non agnoscit Divinum Domini in Humano Ipsius, possit intrare in Coelum; agnoscere Divinum Domini in Humano Ipsius, est cogitare de Divino Ipsius cum de Humano Ipsius; causa quod ita cogitandum sit, est quia totum Coelum est ex Divino Humano Ipsius, ut ostensum videatur in Opere de Coelo et Inferno a principio ad finem: et supra in Explicatione super Apocalypsin n: 10. 49. 52. 82.

114. Qui fuit mortuus et vivit, quod significet quod rejectus et tamen ab Ipso vita aeterna, constat ex significatione mortuus esse, cum de Domino, quod sit rejectus esse, de qua supra n: 83; et ex significatione vivere, quod sit quod ab Ipso vita aeterna, de qua etiam supra n: 84. Dominus rejectus dicitur, cum non aditur et colitur, et quoque dum aditur et colitur solum quoad Humanum suum, et non simul quoad Divinum; quare rejicitur hodie intra Ecclesiam ab illis qui non Ipsum adeunt et colunt, sed orant Patrem ut misereatur propter Filium, cum tamen nusquam aliquis homo nec Angelus potest adire Patrem, et Ipsum immediate colere, est enim Divinum invisibile, cum Quo nemo conjungi fide et amore potest; quod enim invisibile est, hoc non cadit in ideam cogitationis, et ideo nec in affectionem voluntatis, et quod non cadit in ideam cogitationis, hoc nec cadit in fidem, nam quae fidei erunt, cogitabuntur, et quoque quod non intrat in affectionem voluntatis, hoc nec intrat in amorem, nam quae amoris erunt, afficient voluntatem hominis, in hac enim residet omnis amor qui est homini, videatur DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 28 ad 35: at Divinum Humanum Domini cadit in ideam cogitationis et sic in fidem, et inde in affectionem voluntatis seu amorem; inde patet quod nulla conjunctio sit cum Patre nisi a Domino et in Domino; hoc perquam clare docet Ipse Dominus apud Evangelistas; apud Johannem *„Deum nemo vidit unquam, unigenitus Filius Qui in sinu Patris est,*
[102] *Ipse exposuit“* I: 18. Apud Eundem *„Neque vocem Patris audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis“* V: 37. Apud Matthaeum *„Nemo cognoscit Patrem nisi Filius, et cui Filius vult revelare“* XI: 27. Apud Johannem *„Ego sum via, veritas, et vita, nemo venit ad Patrem nisi per Me“* XIV: 6. Apud Eundem *„Si Me cognoscitis, etiam Patrem meum cognoscitis; is qui Me videt, videt Patrem; Philippe, nonne credis, quod Ego in Patre et Pater in Me, credite Mihi quod Ego in Patre, et Pater in Me“* XIV: 7 ad 11; et *„quod Pater et Dominus unum sint“* Cap: X: 30. 38: apud Eundem *„Ego sum Vitis, vos palmites, sine Me non potestis facere quicquam“* XV: 5.

Inde constare potest, quod Dominus rejectus sit ab illis intra Ecclesiam, qui immediate adeunt Patrem, et Ipsum orant ut misereatur propter Filium; hi enim non aliter possunt quam cogitare de Humano Domini, sicut de Humano alius hominis, ita non simul de Divino Ipsius in Humano, minus de Divino Ipsius conjuncto Humano Ipsius sicut conjuncta est anima corpori, secundum doctrinam in universo Christiano Orbe receptam, videatur supra n: 10 et 26: quis usquam in Christiano Orbe, qui Divinum Domini agnoscit, talis vult esse, ut Divinum Ipsius ponat extra Humanum Ipsius; cum tamen cogitare de solo Humano et non simul de Divino Ipsius in Humano, est intueri illa separata, quod non est intueri Dominum, nec utrumque ut unam Personam, cum tamen doctrina in Christianismo recepta etiam est, quod Divinum et Humanum Domini non sint duo sed unica Persona. Homines Ecclesiae hodie quidem cogitant de Divino Domini in Humano Ipsius, cum ex doctrina Ecclesiae loquuntur, at prorsus aliter dum cogitant et secum loquuntur extra doctrinam; sed sciatur, quod alius status sit homini cum ex doctrina cogitat et loquitur, et alius cum extra doctrinam; dum ex doctrina cogitat et loquitur, tunc ex memoria naturalis sui hominis cogitat et loquitur; at cum extra doctrinam, tunc ex spiritu suo, nam ex spiritu cogitare et loqui, est ex interioribus mentis suae, unde est ipsa fides ejus; hominis etiam status post mortem fit, qualis ejus spiritus cogitatio et loquela secum fuit extra doctrinam, et non qualis ejus cogitatio et loquela fuit ex doctrina, si non haec una fuerit cum illa: quod bini status homini quoad fidem et amorem sint, unus dum in doctrina est, et alter cum extra doctrinam; et quod status ejus fidei et amoris extra doctrinam salvet illum, et non status ejus loquelae de fide et amore cum ex doctrina, nisi hic unum faciat cum illo, homo nescit, cum tamen cogitare et loqui ex doctrina de fide et amore est loqui ex naturali homine et ejus memoria, ut constare potest ex eo solo, quod aeque mali quam boni ita cogitare et loqui possint quando cum aliis; quapropter etiam antistites mali aeque ac boni, seu antistites qui nullam fidem habent aeque ac qui fidem habent, possunt praedicare Evangelium cum simili ad

apparentiam zelo et affectione, causa est, quia tunc homo, ut dictum est, ex suo naturali homine et ejus memoria cogitat et loquitur; at cogitare ex suo spiritu, non est ex naturali homine et ejus memoria, sed ex spirituali homine, et hujus fide et affectione: ex hoc solum constare potest, quod bini status sint homini, et quod prior status non salvet illum, sed posterior; est enim homo post mortem spiritus, ergo qualis homo fuit in mundo quoad spiritum, talis manet post excessum e mundo. Praeterea, quod bini illi status homini Ecclesiae sint, ex multa experientia datum est scire; homo
[103] enim post mortem mitti potest in utrumque statum, et quoque actualiter in utrumque mittitur; multi ex illis, cum missi sunt in priorem statum, loquuti sunt sicut Christiani, et ex loquela illa ab aliis crediti sunt quod Christiani essent, sed ut primum in statum posteriorem, qui proprius erat spiritus eorum, remissi sunt, tunc loquuti sunt sicut spiritus diabolici, et prorsus contra illa quae prius; videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 491 ad 498. et 499 ad 511. Ex his constare potest, quomodo etiam intelligendum est, quod Dominus rejectus sit hodie ab illis qui intra Ecclesiam, nempe quod quidem ex doctrina sit, quod agnoscendum et credendum sit Divinum Domini in eodem gradu quo Divinum Patris, nam docet doctrina, *quod sicut est Pater, etiam est Filius increatus, infinitus, aeternus, omnipotens, Deus, Dominus, ac nemo Eorum Maximus et Minimus, Primus et Ultimus*, videatur Symbolum Athanasii; et usque tamen non adeunt et colunt Dominum et Ipsius Divinum, sed Patris, quod fit dum orant Patrem ut misereatur propter Filium, et cum hoc dicunt, prorsus non cogitant de Divino Domini, sed de Humano Ipsius separato a Divino, ita de Humano Ipsius simili cum humano alterius hominis; et quoque simul tunc non de uno Deo sed de duobus aut tribus: ita cogitare de Domino est rejicere Ipsum, nam non simul cogitare de Divino Ipsius cum de Humano Ipsius, per separationem tunc excludunt Divinum, quod tamen non duo sunt sed una Persona, ac unum faciunt sicut anima et corpus. Loquutus sum quondam cum spiritibus, qui, dum vixerunt in mundo, fuerunt

ex religione Pontificia, et quaesivi num in mundo usquam cogitaverint de Divino Domini, dixerunt quod cogitaverint quoties in doctrina cum visu essent, et quod tunc agnoverint Divinum Ipsius par Divino Patris; at cum extra doctrinam, quod solum de Humano Ipsius et non de Divino; quaerebantur cur dicunt quod potestas, quae fuit Humano Ipsius, data sit ei a Patre et non a Se Ipso, quia Divinum Ipsius agnoverunt par Divino Patris, tunc averterunt se, nihil respondentes; sed dictum illis est, quod causa fuerit, quia transtulerunt in se omnem Divinam Ipsius potestatem, quod non potuissent nisi separavissent: quod Dominus apud hos rejectus sit, quisque potest ex eo concludere, quod pro Domino colant Papam, et quod nullam potestatem Domino amplius tribuant. Hic etiam referre velim magnum scandalum auditum a Papa, qui vocatus Benedictus XIV; dixit aperte, quod crediderit, cum in mundo vixit, quod Domino nulla potestas sit, quia omnem transtulit in Petrum et inde in ejus Successores; addens quod crediderit, quod Sancti eorum plus potestatis habeant quam Dominus, quia illi a Deo Patre illam retinent, at quod Dominus omnem sibi abdicaverit et dederit Pontificibus; sed quod usque colendus sit, quia absque eo non sancte colitur Papa. Sed is, quia Divinum sibi arrogavit etiam post mortem, post aliquot dies in infernum conjectus est.

115. Quod Dominus dicat ad Angelum hujus Ecclesiae, Ego sum Primus et Ultimus, Qui fuit mortuus et vivit, est quia hic agitur de illis intra Ecclesiam qui in affectione veri spirituali sunt, qui sunt qui inquirunt vera ex Verbo, et cum inveniunt illa, gaudent corde, solum ex causa quia vera sunt; et simul dicitur hic de illis, qui in affectione veri mere naturali sunt, qui sunt qui non inquirunt vera, nec gaudent illis quia vera sunt, sed solum acquiescunt in doctrinalibus suae Ecclesiae, et non curant si illa aut vera aut falsa sint; [104]
haec discunt memoria tenus, et quoque confirmant ex Verbi sensu literae; et hoc faciunt solum ad aucupandum famam, honores aut lucrum; hi sunt apud quos Dominus est mortuus, hoc est, rejectus. Affectio veri spiritualis, quae est amare verum quia est verum, non datur quam apud illos,

qui conjuncti sunt Domino per agnitionem et fidem Divini Ipsius in Humano, quoniam omne verum Coeli et omne verum Ecclesiae non aliunde est quam ex Divino Humano Domini, procedit enim inde Divinum Verum, quod spiritus veritatis seu spiritus sanctus vocatur; inde est omnis affectio veri et sapientia Angelis Coeli; quod ita sit, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 126 ad 140. 265 ad 275. 346 ad 356; hi sunt apud quos Dominus vivit.

116. Novi, tua opera, quod significet amorem, constat ex significatione operum, quod sint quae sunt voluntatis seu amoris, quia opera inde procedunt, et id a quo aliquid procedit, facit omne in eo quod procedit, similiter ut causa in effectu, nam ablata aut cessante causa, cessat effectus; ita etiam voluntas hominis et inde opera, voluntas est causa et opera sunt effectus, et notum est quod cessante voluntate cesset opus; inde patet quod opera sint voluntas in causa: voluntas hominis est spiritualis, opera autem inde sunt naturalia; inde nunc est, quod per opera in spirituali sensu intelligatur voluntas: quod etiam per opera intelligatur amor, est quia id quod homo amat, hoc vult, et quod corde vult hoc amat; et si penitius inspicis, videbis quod omnia interioris voluntatis hominis sint amoris ejus: quod tamen in communi sermone dicatur hominis amor et non ejus voluntas, est quia amores multiplices sunt, et plures in uno homine, et omnes simul in voluntate, quae non aliter quam sicut una ab homine percipitur, quia distinguit inter voluntatem et intellectum: est itaque voluntas ipsum spirituale hominis, quia amor est spiritualis. Quod in Verbo opera nominentur et non voluntas seu amor, ut hic et in sequentibus ad Angelos Ecclesiarum, *novi opera tua*, et non novi voluntatem tuam seu amorem tuum, est causa, quia omnia quae in sensu literae Verbi naturalia sunt, et in se continent spiritualia, quapropter ut sensus spiritualis Verbi pateat, explorandum est spirituale, quod in naturali, seu a quo naturale procedit.

117. Et afflictionem, quod significet anxietatem ex desiderio cognoscendi vera, constat ex significatione afflictionis, quod sit anxietas mentis ex desiderio cognoscendi vera; agitur enim de illis qui volunt intelligere Verbum, et nondum

bene intelligunt, videatur supra n: 112; et hi in anxietate quoad spiritum sunt, quando non intelligunt: quod illis talis anxietas sit, quando non intelligunt, non scire possunt alii quam qui in affectione veri propter verum sunt, ita qui in affectione spirituali; quinam illi sunt, videatur mox supra n: 115; causa est, quia illi conjuncti sunt Angelis Coeli, et hi continue desiderant vera, quia intelligentiam et sapientiam, desiderant illas sicut famelicus cibum, quapropter etiam intelligentia et sapientia vocatur cibus spiritualis: hoc etiam desiderium est homini ab infantia, quia homo cum infans est, et dein cum puer, conjunctus est Coelo, et ex Coelo hoc desiderium est; sed perit apud illos qui se vertunt ad mundum. Ex his sciri potest, quid anxietas mentis seu anxietas spiritualis, quae significatur hic per afflictionem. Quod talis [105]
anxietas illis sit, cum legunt Verbum, et non bene intelligunt illud, est quia omnia vera Coeli et Ecclesiae inde sunt, et ibi recondita latent in sensu ejus spirituali, at non aperiuntur aliis quam qui conjuncti sunt Coelo, quoniam ille sensus Verbi in Coelo est; sed e Coelo non influit ipse spiritualis sensus Verbi apud hominem, verum influit in affectionem ejus, et per hanc in cognitiones quae apud illum, et sic desiderium ejus incendit, et tunc quantum ex sensu literali Verbi videre potest, tantum recipit genuina vera Ecclesiae. Quisque qui in affectione veri spirituali est, appercipit quod pauca sint quae scit, et infinita quae non scit; novit etiam quod illud scire et agnoscere, sit primus gradus ad sapientiam; et quod ad primum gradum non venerint, qui ex scientiis superbiunt, ac intelligentissimos se inde credunt; hi etiam solent ex falsis plus quam ex veris gloriari, spectant enim sui famam, et hac solum afficiuntur, et non ipso vero; tales sunt, qui solum in naturali affectione et inde desiderio sunt, de qua etiam videatur supra n: 115.

118. Et paupertatem, dives sed es, quod significet agnitionem quod nihil ex se sciant, constat ex significatione paupertatis, quod sit agnitio cordis quod nihil ex se sciant, de qua sequitur; et ex significatione dives sed esse quod sit affectio veri spiritualis, de qua etiam sequitur. Quod per Paupertatem hic intelligatur paupertas spiritualis, et quod

per dives esse intelligatur spiritualiter dives esse, patet, quoniam illa dicuntur ad Ecclesiam; spiritualiter pauper esse et tamen dives esse, est agnoscere corde quod nihil ex se sciat, intelligat et sapiat, sed quod scit, intelligit et sapit, omne sit ex Domino; in tali agnitione sunt omnes Angeli Coeli, quapropter etiam intelligentes et sapientes sunt, et in eo gradu in quo sunt in agnitione et perceptione quod ita sit; sciunt enim et percipiunt quod nihil veri quod fidei vocatur, et nihil boni quod amoris sit ab ipsis, sed a Domino, et quod omnia quae intelligunt et sapiunt se referant ad verum fidei et ad bonum amoris, inde quoque sciunt, quod illis omnis intelligentia et sapientia sit a Domino, et quia hoc sciunt et agnoscunt, et quoque hoc volunt et amant, ideo continue influit a Domino Divinum Verum, a quo omnis intelligentia et sapientia, quam recipiunt quantum illo afficiuntur, hoc est, quantum illud amant: vicissim autem spiritus inferni credunt quod omnia quae cogitant, volunt et inde loquuntur et faciunt, sint ab ipsis, et nihil a Deo, nam non credunt in Divinum, inde quoque illis loco intelligentiae et sapientiae est insania et stultitia, cogitant enim contra verum et volunt contra bonum, quod est insanus et stultus esse: similiter facit omnis homo qui in amore sui est, is quia modo spectat ad se, non potest aliter quam sibi omnia tribuere, et quia hoc facit non in aliqua agnitione est, quod omnis intelligentia et sapientia sit a Domino; inde quoque est, quod cum secum cogitant, contra vera et bona Ecclesiae et Coeli cogitent, tametsi cum loquuntur cum hominibus, aliter dicant, ex causa ne perdant famam. Ex his sciri potest, quid per paupertatem in spirituali sensu intelligitur. Quod is qui spiritualiter pauper est, usque dives sit, est quia in affectione veri spirituali est; influit enim intelligentia et sapientia a Domino in hanc affectionem; affectio enim cujusvis recipit, et imbibit sui convenientia sicut spon-
[106] gia aquas, ita affectio veri spiritualis vera spiritualia quae sunt vera Ecclesiae ex Verbo. Quod affectio veri spiritualis non aliunde sit quam a Domino, est quia Dominus in Coelo et Ecclesia est Divinum Verum, procedit enim ab Ipso, et quia Dominus amat ducere unumquemque ad se et salvare,

et hoc non potest nisi quam per cognitiones veri et boni ex Verbo, ideo amat indere illas homini, et facere illas ejus vitae, sic enim non aliter potest aliquem ducere ad se et salvare; inde patet quod omnis affectio spiritualis veri sit a Domino, et quod nemo in illa possit esse, nisi agnoscat Divinum Domini in Humano Ipsius, per hanc enim agnitionem est conjunctio, et secundum conjunctionem receptio: sed de his videantur plura in Opere de Coelo et Inferno, ubi actum est de *Sapientia Angelorum Coeli*, n: 265 ad 275: et *de Sapientibus et Simplicibus in Coelo,* n: 346 ad 356, et praeterea ibi, n: 13. 19. 25. 26. 133. 139. 140. 205. 297. 422. 523. 603; et in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 11 ad 27. ac supra in Explicatione super Apocalypsin, n: 6. 59. 112. 115. 117. In Verbo passim nominantur pauperes et egeni, et quoque esurientes et sitientes, et per pauperes et egenos significantur qui credunt se nihil scire ex se, et quoque qui non sciunt quia non habent Verbum, et per esurientes et sitientes significantur illi qui continue desiderant vera et per illa perfici; hi et illi sunt qui intelliguntur per pauperes, egenos, esurientes et sitientes in his locis „*Beati pauperes spiritu, quoniam illorum est Regnum Coelorum; beati esurientes et sitientes justitiam, quoniam illi saturabuntur*“ Matth: V: 3. 6. „*Beati pauperes quia eorum est Regnum Coelorum, beati esurientes quoniam saturabimini*“ Luc: VI: 20. 21. „*Pauperibus praedicabitur Evangelium, et pauperes audiunt Evangelium*“ Luc: VII: 22. [Matth:] XI: 5. „*Paterfamilias dixit servo, ut abiret in plateas et vicos urbis, et introduceret pauperes*“ Luc: XIV: 21. „*Tunc pascent primogeniti pauperum, et egeni confidenter cubabunt*“ Esaj: XIV: 30. „*Esurivi et dedistis Mihi edere; sitivi et potastis Me*“ Matth: XXV: 35. „*Pauperes et Egeni quaerentes aquam, sed non; lingua eorum siti deficit, Ego Jehovah exaudiam illos; aperiam super clivis fluvios, et in medio vallium fontes ponam*“ Esaj: XLI: 17. 18. Ex ultimo hoc loco patet, quod pauperes et egeni sint qui desiderant cognitiones boni et veri, aqua enim quam quaerunt est verum, quod aqua sit verum fidei, videatur supra n: 71;

desiderium eorum describitur per quod lingua eorum siti deficiat, et abundantia quam habituri, per quod aperientur fluvii super clivis, et fontes in medio vallium. Qui non sciunt, quod per Divites significentur illi qui Verbum habent, et inde in cognitionibus veri et boni possunt esse, et quod per pauperes significentur illi qui non habent Verbum, et usque desiderant vera, non aliter sciunt quam quod per Divitem, Luc: XVI: 19 seq: qui induebatur purpura et bysso, intelligantur divites in mundo, et per pauperem projectum ad vestibulum ejus, et desiderabat saturari micis quae cadebant ex mensa divitis, intelligantur pauperes in mundo; sed per Divitem ibi intelligitur Gens Judaica, quae habebat Verbum, et potuit inde in cognitionibus veri et boni esse, et per pauperem ibi intelliguntur gentes quae non habebant Verbum, et tamen desiderabant cognitiones veri et boni; quod dives describatur per quod indutus esset purpura et bysso, erat quia purpura significat genuinum bonum, n: 9467; et byssus genuinum verum, n: 5319. 9469. 9596. 9744, utrumque ex Verbo; et quod pauper descri-
[107] batur per quod projectus esset ad vestibulum divitis, et desideraret saturari micis quae caderent e mensa divitis, erat quia projici ad vestibulum erat rejici, ac privari lectione et intellectu Verbi, et velle saturari micis ex mensa divitis, est desiderare aliqua vera inde, nam cibus significat illa quae sunt scientiae, intelligentiae et sapientiae, in genere bonum et verum, n: 3114. 4459. 4792. 5147. 5293. 5340. 5342. 5410. 5426. 5576. 5582. 5588: 5655. 8562. 9003; et mensa significat receptaculum earum, n: 9527. Quia pauper in desiderio illo erat, quod idem est cum affectione veri spirituali, ideo de eo dicitur, quod sublatus sit ab Angelis in Sinum Abrahami, per quod significatur quod in statum angelicum quoad intelligentiam et sapientiam, sinus Abrahami est Divinum Verum quod in Coelo, qui enim in illo sunt, apud Dominum sunt; quod Abraham in Verbo significet Dominum, videatur n: 2010. 2833. 2836. 3245. 3251. 3305. 3439. 3703. 6098. 6185. 6276. 6804. 6847. Simile quod per divitem, et per pauperem esurientem ibi, significatur per divites et esurientes apud Lucam

„Esurientes implevit bono, et divites dimisit inanes“ I: 53. Quod per divitias in Verbo intelligantur divitiae spirituales, quae sunt cognitiones veri et boni ex Verbo, videatur n: 1694. 4508. 10227; et in Opere de COELO ET INFERNO, n: 365; et in opposito sensu cognitiones falsi et mali, quas confirmant ex sensu literae Verbi, in ARCANIS COELESTIBUS n: 1694. Quod Divitiae in Verbo significent cognitiones veri et boni, et inde intelligentiam et sapientiam, est ex correspondentia; in Coelo enim apud Angelos apparent omnia sicut fulgentia ex auro, argento et lapidibus pretiosis; et hoc quantum in intelligentia veri et sapientia boni sunt: etiam apud spiritus, qui infra Coelos sunt, sunt divitiae in apparentia secundum receptionem veri et boni a Domino apud illos.

119. Et blasphemiam dicentium Judaeos esse se, et non sunt, quod significet invectionem ab illis qui putant se in cognitionibus boni et veri esse, quia habent Verbum, et tamen non sunt, constat ex significatione blasphemiae, quod sit vituperatio et invectio; et ex significatione Judaeorum, quod sint qui in cognitionibus boni et veri ex Verbo sunt, nam Judah in Verbi sensu supremo significat Dominum quoad amorem coelestem, in sensu interno Regnum coeleste Domini et Verbum, et in sensu externo doctrinam e Verbo quae Ecclesiae coelestis, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 3881. 6363: inde constare potest, quod per blasphemiam dicentium se Judaeos esse et non sunt, significetur vituperatio et invectio ab illis, qui dicunt se agnoscere Dominum, et esse in Regno Ipsius, inque vera doctrina, quia habent Verbum, et non tamen sunt, in genere qui dicunt se in cognitionibus boni et veri esse ex Verbo, et tamen in falsis et malis sunt. Qui nihil de sensu interno Verbi norunt, non aliter scire possunt quam quod in Propheticis Verbi per Jehudam et Judaeos intelligantur Jehudah et Judaei, ast per Nomina eorum ibi non illi intelliguntur, sed omnes qui in vera doctrina Ecclesiae sunt, ita qui in cognitionibus boni et veri ex Verbo, et in opposito sensu illi qui in falsa doctrina sunt, ita qui vera et bona Verbi adulteraverunt: quod non Jehudah et Judaei sint intellecti, constare

solum potest ex eo, quod sensus internus sit in singulis Ver-
[108] bi, et quoque in nominibus personarum et locorum, et quod in illo sensu non agatur nisi de rebus Coeli et Ecclesiae, inde quoque per nomina Jehudae et Israëlis; et quia apud illos instituta fuit Ecclesia, in qua repraesentativa et significativa coelestium fuerunt omnia, ideo per Nomina eorum significatum est id quod essentialiter facit Ecclesiam, nempe in supremo sensu Ipse Dominus, et in interno Verbum Ipsius, ac in externo Doctrina ex Verbo, ut supra dictum est: inde patet, quantum hallucinantur qui secundum literam credunt, quod Judaei reducendi sint in terram Canaanem, et quod illi electi et destinati sint ad coelum prae aliis; cum tamen pauci ex illa gente salvantur, quoniam non alii salvantur quam qui credunt in Dominum, et qui credit in Dominum in mundo, is credit in Ipsum post obitum; et illa gens prorsus a sua fide rejecit Ipsum. Quod per Jehudam intelligatur Dominus quoad Regnum suum et quoad Verbum, constare potest a Prophetico Israëlis de filiis suis, quod cum evolvitur per sensum internum patet, quid unaquaevis Tribus in Ecclesia repraesentavit. Quod Tribus Jehudae repraesentaverit Regnum Domini seu Ecclesiam ubi Verbum, constat manifeste, nam de Jehudah dicitur „*Catulus leonis Jehudah, a praeda ascendisti, fili mi: non recedet sceptrum de Jehudah, nec Legislator ab inter pedes ejus, usque dum venit Schilo, et huic adhaesio populorum, qui ligabit ad vitem pullum asininum suum, et ad vitem nobilem filium asinae suae; dum laverit in vino vestimentum suum, et in sanguine uvarum velamen suum*“ Genes: XLIX: 9. 10. 11; quod singula haec significent Regnum Domini seu Ecclesiam, videatur in Arcanis Coelestibus, ubi illa explicantur. Qui scit, quod per Jehudam intelligatur in supremo sensu Dominus, et in interno Regnum Ipsius ac Verbum, ac in externo doctrina e Verbo, ac in opposito sensu illi qui negant Dominum et adulterant Verbum, scire potest quid per Jehudam plurimis in locis in Verbo significatur; ut in sequentibus his „*Audite domus Jacobi, vocati nomine Israëlis, et ex aquis Jehudae exiverunt*“ Esaj: XLVIII: 1; domus Jacobi et Israëlis est Ecclesia; ex aquis

Jehudae exire est ex doctrina e Verbo, Ecclesia enim inde est; quod aquae sint vera doctrinae ex Verbo, videatur supra n: 71. „*Filios Jehudae et filios Hierosolymae vendidistis filiis Graecorum, ut longe removeatis eos a terminis eorum. Fiet in die illo omnes rivi Jehudae fluent aquis, et fons e domo Jehovae exibit, et Jehudah in aeternum sedebit*“ Joel IV: 6. 18. 20; vendere filios Jehudae et filios Hierosolymae filiis Graecorum, est falsificare bona et vera Ecclesiae; in die illo, est quando finis illius Ecclesiae est, et nova apud gentes instaurata; omnes rivi Jehudae fluent aquis, significant abundantiam veri et boni ex Verbo illis qui in Nova Ecclesia; quod ex Verbo, significatur per quod fons e domo Jehovae exibit; inde patet, quod per Jehudam qui in aeternum sedebit, non intelligatur Jehudah seu Judaica gens, sed omnes illi qui in bono per vera ex Verbo sunt. Similia intelliguntur per Jehudam in sequentibus his locis „*Domus Jehudae miserebor, et salvabo illos, et congregabuntur filii Jehudae et filii Israëlis una, et ponent sibi caput unum, et ascendent e terra, quia magnus dies Jehovae*“ Hosch: I: 7. 11. „*Tunc adhaerebunt Gentes multae Jehovae in die illo, erunt Mihi in populum, habitabo namque in te, tunc Jehovah haereditatem sibi faciet Jehudam, portionem suam super terra sanctitatis, et eliget iterum Hierosolymam*“ Sach: II: 15. 16. „*Visitabit Jehovah Zebaoth gregem suum, domum* [109]
Jehudae, et ponet eos equum gloriae in bello; potentem reddam domum Jehudae“ Sach: X: 3. 6. „*Deus salvabit Zionem, et aedificabit urbes Jehudae, et habitabunt ibi, et haereditabunt eam, et semen servorum illius haereditabunt eam; et amantes Nomen Jehovae habitabunt in ea*“ Psalm: LXIX: 36. 37. „*Producam ex Jacobo semen, et ex Jehudah haeredem montium meorum, ut possideant eum electi mei*“ Esaj: LXV: 9; praeter in pluribus aliis locis. Porro quod Gens Judaica non intellecta sit in Verbo in illis locis et in aliis ubi vocantur Electi et Haeredes, videri potest ex illis quae de Gente illa ex Arcanis Coelestibus allata sunt in Doctrina Novae Hierosolymae,

n: 248. Ex his nunc constare potest, quid significatur per blasphemiam dicentium Judaeos esse se, et non sunt.

120. Sed synagoga Satanae, quod significet doctrinam omnium falsorum apud illos, constat ex significatione synagogae, quod sit doctrina, de qua sequitur; et ex significatione satanae, quod sit infernum ex quo omnia falsa; sunt bina genera Infernorum, unum in quo sunt illi qui in malis, et alterum in quo sunt illi qui in falsis mali; infernum in quo sunt illi qui in malis, una voce vocatur Diabolus, ac Infernum in quo sunt illi qui in falsis mali, una voce vocatur Satanas: quod ita nominentur Inferna, ignorant illi qui nihil de Infernis sciunt, et qui de diabolo captaverunt opinionem quod creatus fuerit lucis Angelus, et quia rebellis factus cum turba sua dejectus sit, et sic factum est Infernum: quod Inferna dicantur Diabolus et Satanas, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 311. 544. 553; et in Opusculo de Ultimo Judicio in articulo ubi ostensum est, quod *Coelum et Infernum sint ex Humano Genere*, n: 14 ad 22. Praeterea sciendum est, quod sicut omnia bona et vera sunt e Coelis a Domino, ita omnia mala et falsa ex Infernis; qui credit, quod bona et vera aliunde sint quam e Coelis a Domino, et quod mala et falsa aliunde quam ex Infernis, multum fallitur, homo solum est receptaculum eorum, et quo se vertit, inde recipit, si se vertit ad Coelum, quod fit per bona amoris et vera fidei, tunc recipit bona et vera a Domino; at si se vertit ad Infernum, quod fit per mala amoris et falsa fidei, tunc recipit mala et falsa ab Infernis: quoniam nunc omnia mala et falsa ab infernis sunt, et inferna una voce dicuntur vel diabolus vel satanas, sequitur quod per Diabolum etiam significentur omnia mala et per Satanam omnia falsa; inde nunc est, quod per synagogam Satanae significetur doctrina omnium falsorum. Quod per Synagogam significetur doctrina, est quia in Synagogis docebatur, et quoque lites in doctrinalibus dirimebantur; quod in Synagogis doceretur, patet apud Matth: Cap: IV: 23. Cap: IX: 35. Cap: XIII: 54. Marc: I: 21. 22. 29. 39. Cap: VI: 2. Luc: IV: 15. 16. 44. Cap: XIII: 10. 14. Joh: XVIII: 20: quod lites in doctrinalibus in Synagogis dirimerentur,

concludi potest ex illis quae dicuntur apud Matthaeum Cap: X: 17. Marc: XIII: 9. Luc: XII: 11. Cap: XXI: 12. Joh: IX: 22. Cap: XII: 42. Cap: XVI: 2. 3. Quod apud gentem Judaicam fuerit Doctrina omnium falsorum, constare potest ex multis quae de illa gente nota sunt, quod nempe negaverint Dominum, quod velint Messiam cujus regnum sit in terris, et qui evehat illos supra omnes gentes in mundo, quod omnem cultum in externis ponant, et quod interna cultus quae sunt fidei et amoris in Dominum, rejiciant, quod omnia in Verbo ad se applicent, et illud per traditiones a se inventas falsificent, videatur Matth: XV: 6. 7. 8. 9. Marc: [110]
VII: 1 ad 13: porro qualis illa gens quoad interiora sua ab initio fuerat, constare potest ex Cantico Mosis Deutr: Cap: XXXII, et alibi pluries; et in Collectis ex Arcanis Coelestibus in Doctrina Novae Hierosolymae n: 248.

121. Ne timeas quae futurus es pati, quod significet ne doleant quod tales persequantur vos, constat ex significatione ne timeas, cum de illis qui passuri sunt persequutiones, quod sit ne doleant animo, nam timor eorum est etiam dolor; et ex significatione quae futurus es pati, nempe ab illis qui in doctrina omnium falsorum sunt, quod sit quod tales persequuturi sint. Agitur nunc de persequutione illorum qui *in affectione* veri spirituali sunt ab illis qui in falsis: hoc imprimis constare potest ex illis qui tales in mundo spirituum sunt, de quo mundo videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 421 ad 535, nam ibi patent omnes quales sunt quoad interiora quae sunt cogitationis et intentionis, quoniam quisque ibi in se est, quia est spiritus, ac spiritus est qui cogitat et intendit: omnes ibi spiritus vel conjuncti sunt infernis vel conjuncti coelis; illi qui conjuncti sunt infernis, ut primum appercipiunt aliquem in affectione veri spirituali esse, incipiunt flagrare odio, et conantur eum perdere, non sustinent visum ejus; plerique ex illis cum modo parumper percipiunt jucundum affectionis veri spiritualis, quod est ipsum jucundum coeli, fiunt sicut insani, et tunc nihil jucundius illis est quam id exstinguere; inde patet, quod omnia inferna sint contra affectionem veri spiritualem, et quod omnes Coeli sint in illa. Simile foret in terris inter homines, si

in perceptione essent in qua sunt spiritus; sed quia in tali non sunt, et inde non sciunt quinam sunt, quiescunt, et inter se amice agunt secundum jucunda mundi: sed usque se manifestat inter Ecclesias apud illos qui religiosis student: et quoque se manifestat apud illos qui in affectione illa spirituali sunt per id quod falsa in cogitationes eorum irrumpant conantia exstinguere desiderium eorum et inde jucundum; falsa illa quae in cogitationes irrumpunt sunt ab inferno; nam omnia, quae homo cogitat, vel ex inferno vel e coelo sunt, ut supra n: 120 dictum est.

122. Ecce futurum ut conjiciat ex vobis diabolus in custodiam, quod significet quod qui in falsis ex malo sunt agressuri deprivare illos omni vero ex Verbo, constat ex significatione conjicere in custodiam, cum de illis qui in affectione veri spirituali sunt, quod sit conari et aggredi deprivare veris ex Verbo, de qua sequitur; et ex significatione diaboli, quod sint inferna quae sunt in malo et inde falsis, de qua supra n: 120. Quod conjicere in custodiam, cum de illis qui in affectione veri spirituali sunt, sit conari et aggredi deprivare veris ex Verbo, est quia vera sunt sicut in custodia aut in carcere, cum falsa irrumpunt, et quamdiu haec sub intuitione sunt, vera non possunt apparere, minus in libertatem emitti; illi qui in affectione veri spirituali sunt, qui sunt qui amant vera quia vera sunt, in tali carcere toties detinentur, quoties non intelligunt Verbum, et tamen volunt intelligere; falsa quae captivant, exsurgunt ab inferno in naturalem hominem, quando dominantur ibi jucunda amoris sui et mundi, haec enim jucunda sunt origines omnium malorum et inde falsorum, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 65 ad 83. Hoc in spirituali sensu intelligitur per conjici a Diabolo in custodiam; diabolus enim
[111] quia est infernum, et ex inferno omne malum exsurgit, et ejus influxus est in naturalem hominem et non in spiritualem, ideo afficit omnes qui in illorum amorum jucundis sunt, et hos sibi subjicit et facit turbam suam; nam omnes qui in Infernis sunt, in malis et inde falsis ex amoribus sui et mundi sunt, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 551 ad 565; sed quod jucunda illorum amorum vertantur

in correspondentia, quae qualia sunt videatur etiam ibi n: 485 ad 490. Haec conjectio in custodiam a diabolo describitur in Verbo per quod Judaei et mali persequuturi sint Discipulos Domini, illos probris affecturi et occisuri, nam per discipulos Domini intelliguntur omnes qui in Veris ex bono sunt, ita qui in Veris ex Domino; et cum illi per discipulos Domini intelliguntur, etiam in sensu abstracto a personis, qui sensus est ipse sensus spiritualis Verbi, intelliguntur ipsa vera et bona quae ex Domino per Verbum Ipsius; quod per duodecim Discipulos Domini intelligantur omnia fidei et amoris in complexu, ita omnia vera et bona Ecclesiae, videatur n: 2129. 3354. 3488. 3858. 6397; quod Verbum in Coelo intelligatur abstracte a personis, supra n: 99. 100. Qui novit, quod per Discipulos Domini intelligantur omnes qui in veris ex bono a Domino sunt, et in sensu abstracto ipsa vera ex bono, et quod per conjectionem illorum in custodiam a diabolo intelligatur conatus illorum qui in falsis ex malo sunt deprivandi illos veris, ac in sensu abstracto a personis detentio et captivatio verorum a falsis, ut supra, illi intelligere possunt quid in utroque sensu significatur in sequentibus his locis *„Injicient in vos manus et persequentur vos, tradentes vos in synagogas et custodias propter Nomen meum“* Luc: XXI: 12; quod propter Nomen Domini significet propter bona amoris et vera fidei ab Ipso, videatur supra n: 102. *„Tunc tradent vos in tribulationem, et occident vos, et eritis odio habiti propter Nomen meum“* Matth: XXIV: 9. 11. *„Tradent vos in Synedria et in Synagogas, et flagellabunt vos propter Me“* Matth: X: 17. 18. Marc: XIII: 9. *„Ecce mitto ad vos Prophetas, et Sapientes et Scribas, et ex illis occidetis et crucifigetis, et ex illis flagellabitis in Synagogis vestris, et persequemini ab urbe in urbem“* Matth: XXIII: 34. *„Homo Paterfamilias plantavit vineam, et locavit agricolis; cum appropinquavit tempus fructuum, misit servos suos ad agricolas, ut acciperet fructus ejus, sed apprehendentes agricolae servos, unum ceciderunt virgis, alterum occiderunt, alium lapidarunt: iterum misit alios servos, sed fecerunt iis similiter. Tandem misit ad eos*

Filium suum, sed agricolae videntes Filium, dixerunt inter se, hic est haeres, venite occidamus Ipsum, et possideamus haereditatem Ipsius, et apprehendentes Ipsum, ejecerunt extra vineam, et occiderunt“ Matth: XXI: 33 ad 44. „*Dixit Sapientia Dei, mittam ad illos Prophetas et Apostolos, et ex illis occident et persequentur*“ Luc: XI: 49; quod per Prophetas in Verbo intelligantur docentes vera, et in sensu abstracto a personis doctrina veri, videatur n: 2534. 7269; et quod similia per Apostolos, supra n: 100. „*Beati cum probris affecerint vos, et persequuti fuerint, dixerintque omne verbum malum contra vos mentientes propter Me, gaudete et exultate, quoniam merces vestra multa in coelis; sic enim persequuti sunt Prophetas, qui ante vos*“ Matth: V: 10. 11. 12. „*Beati cum odio habuerint vos homines, et cum separaverint, et probro affecerint et ejecerint Nomen vestrum sicut malum propter Filium hominis; secundum hoc faciebant Prophetis patres eorum*“ Luc: VI: 22. 23. Simile quod in his locis, significatur etiam per verba Domini, quod sequuturi
[112] Ipsum et portaturi crucem suam, in his sequentibus „*Jesus dixit Discipulis suis, si quis vult post Me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur Me*“ Matth: XVI: 24. Marc: VIII: 34; abnegare seipsum est rejicere mala quae ex proprio. „*Qui non portat crucem suam, et venit post Me, non potest meus esse Discipulus*“ Luc: XIV: 27. „*Jesus dixit ad adolescentem divitem, unum tibi deest, abi, vende quaecunque habes, et veni sequere Me portans crucem*“ Marc: X: 21; per hoc in sensu spirituali intelligitur, quod rejecturus esset falsa quae erant doctrinae Judaicae, et accepturus doctrinam veri a Domino, et quod subiturus impugnationes et tentationes a falsis; quare falluntur qui credunt, quod qui Dominum volunt sequi vendituri sint sua bona, et passuri crucem. Quoniam Dominus erat ipsum Divinum Verum, quod apud Johannem Cap: I: 1. 2. 3. 14, vocatur Verbum, ideo per quod Dominus passus sit Se flagellari et crucifigi, significatur quod a Judaeis ita factum sit cum Divino Vero quod in Verbo: quod omnia quae de Passione Domini apud Evangelistas

memorantur, involvant et significent quod Judaei ita Divinum Verum tractaverint, videatur supra n: 83; quare dicit Dominus „*Mementote sermonis mei, si Me persequuti sunt, etiam vos persequentur*“ Joh: XV: 20. Quod Judaei in specie intelligantur per diabolum qui conjecturus esset discipulos Domini in custodias, et quod in genere intelligantur omnes qui se Judaeos vocant et non sunt, sed synagoga Satanae, secundum ea quae supra n: 119. 120, allata sunt, patet a Domini verbis apud Johannem „*Loquelam meam non cognoscitis, quia non potestis audire sermonem meum; vos ex patre diabolo estis, et desideria patris vestri vultis facere, ille homicida erat ab initio, et in veritate non stetit, quia non veritas in eo; cum loquitur mendacium, ex proprio loquitur, quia mendax est et pater ejus*“ VIII: 43. 44; quod ab initio fuerint contra vera, et in falsis ex malo, significatur per quod pater eorum esset homicida ab initio, et non veritas sed mendacium in eo, homicida est destructor veri Ecclesiae, et pater sunt priores. De gente Judaica qualis fuerat et quoque hodie est, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 248. Quod per vinctos in carcere significentur qui in falsis ex malo, in Arcanis Coelestibus, n: 4958. 5096: Quod per vinciri in carcere significetur detineri et separari a veris, n: 5037. [5038.] 5083. 5086. 5096; et quoque quod tentari, n: 5037. 5038. Quod Judaei tales fuerint, ut nunc descriptum est, erat quia in amore sui et mundi fuerunt prae aliis gentibus, et qui tales sunt cum legunt Verbum, omnia applicant suis amoribus, et Judaei imprimis, quia toties nominati sunt: similiter fit cum aliis qui in illis amoribus sunt; nam is amor qui dominatur, mentem legentis vertit solum ad illa, quae favent ei, amor enim est quasi ignis, ex quo lucent illa quae favent, caetera vel praetereuntur sicut non visa, vel trahuntur in partes per sinistram explicationem, et sic falsificantur. Hi et illi infestant eos qui in affectione veri spirituali, et intelliguntur per diabolum, qui illos qui ab Ecclesia Domini sunt, injicit in custodiam, ex his enim e mundo spirituali influunt omnia falsa apud illos qui desiderant vera, quae illos tenent quasi vinctos in car-

cere; intelliguntur etiam per eos de quibus Dominus dicit *„In custodia fui et non visitastis Me"* Matth: XXV: 43.

123. Ut tentemini, quod significet inde incrementum desiderii veri, constat ex significatione tentari, quod sit infestari a falsis, de qua in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE
[113] n: 197. 198, hic autem, quia dicitur, quod conjiciet ex vobis diabolus in custodiam, per quod intelligitur illa infestatio, ideo per tentari significatur incrementum desiderii et inde veri, quoniam tentationes id efficiunt: quod per Tentationes, in quibus homo vincit, fiat illustratio et perceptio veri et boni, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 8367. 8370. Quod inde intelligentia et sapientia, n: 8966. 8967. Quod vera post tentationes in immensum crescant, n: 6663; praeter plura, de quibus videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 187 ad 201.

124. Et habebitis afflictionem diebus decem, quod significet quod infestatio et inde tentatio duratura sit aliquo tempore, constat ex significatione afflictionis, quod sit infestatio et tentatio illorum qui in affectione veri spirituali sunt ab illis qui in falsis, quod hoc per afflictionem intelligatur, patet, quoniam de illis dicitur; et ex significatione dierum decem, quod sit duratio aliquo tempore: causa quod per dies decem significetur duratio aliquo tempore, est quia per quadraginta dies significatur integra duratio infestationis et tentationis, videatur n: 2959. 7985. 7986, et decem sunt inde aliqua pars; omnes enim numeri in Verbo significant res aut status, ac varios secundum respectum ad alios numeros; numerus decem absque respectu ad alios numeros significat plenum aut multum, videatur n: 3107. 4638, at respective ad majorem significat quantum ad usus, n: 9757; hic itaque durationem aliquo tempore, ita sicut usus postulat. Quod omnes numeri in Verbo significent res aut status, n: 482. 487. 647. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4670. 5265. 6175. 9488. 9659. 10217. 10253. Qui expendit, videre potest, quod hic per afflictionem dierum decem, quam habituri sunt qui conjecti in custodiam a diabolo, aliud significetur quam afflictio dierum decem.

125. Esto fidelis usque ad mortem, quod significet permanentiam in veris ad finem, constat absque explicatione: dicitur usque ad mortem, quia qualis homo est cum moritur, talis manet in aeternum; vita anteacta est modo vita formationis spiritus ejus, de qua re videantur plura in Opere de Coelo et Inferno, n: 470 ad 484.

126. Et dabo tibi coronam vitae, quod significet sapientiam et inde felicitatem aeternam, constat ex significatione coronae, cum de illis qui in spirituali affectione cognitionum veri et boni sunt, quod sit sapientia, de qua sequitur; et ex significatione vitae, quod sit felicitas aeterna, quae etiam vita aeterna vocatur: quod illis, qui in spirituali affectione veri et boni sunt, de quibus hic agitur, sit felicitas aeterna, est quia Coelum apud hominem implantatur per cognitiones veri et boni ex Verbo; qui credit quod Coelum implantetur per alia media, multum fallitur; homo enim nascitur solum naturalis cum facultate ut fieri possit spiritualis, sed fit spiritualis per vera ex Verbo et per vitam secundum illa; quis usquam fieri potest spiritualis, nisi sciat aliquid de Domino, de Coelo, de vita post mortem, de fide et de amore, et de reliquis quae sunt media salutis; si homo illa ignoraret, mansurus esset naturalis, et mere naturalis homo non potest aliquid commune habere cum Angelis coeli, qui spirituales sunt: sunt binae mentes apud hominem, una exterior et altera interior; mens exterior vocatur mens naturalis, mens autem interior vocatur mens spiritualis; illa mens seu naturalis aperitur per cognitiones rerum quae sunt in mundo, haec autem mens seu spiritualis aperitur per cognitiones rerum quae sunt in Coelo, quas docet Verbum, et ex Verbo [114] Ecclesia, per has fit homo spiritualis dum novit illas et vivit secundum illas: hoc intelligitur per Domini verba apud Johannem *„Nisi quis fuerit generatus ex aqua et spiritu, non potest ingredi in regnum Dei“* III: 5; per aquam significantur vera fidei, et per spiritum vita secundum illa, videatur supra n: 71; et in Doctrina Novae Hierosolymae n: 202 ad 209. Perplurimi hodie credunt, quod in Coelum venturi sint solum per sanctum cultum in templis, perque adorationes et preces; sed illi ex iis qui non curant cogni-

tiones veri et boni ex Verbo, ac illas imbuunt non solum memoria sed etiam vita, manent naturales ut prius, nec fiunt spirituales, nam sanctus eorum cultus, adorationes et preces non procedunt ex aliqua origine spirituali; mens enim eorum spiritualis non est aperta per cognitiones rerum spiritualium et per vitam secundum illas, sed est vacua, et cultus procedens ex vacuo est modo gestus naturalis, cui non aliquid spirituale inest; si tales quoad moralem et civilem vitam insinceri ac injusti sunt, tunc sanctus eorum cultus, adorationes et preces intus in se habent tale quod repellit coelum a se, loco quod credant, quod per illa recipiant coelum, est enim eorum sanctus cultus sicut vas in quo sunt tetra et sordida quae transpirant; et est sicut vestis splendida intra quam est corpus scatens ex ulceribus; vidi tales ad multa millia dejectos in infernum: aliter vero sanctus cultus, adorationes et preces apud illos qui in cognitionibus veri et boni sunt et in vita secundum illas, apud hos placent illa Domino, nam sunt effectus spiritus eorum in corpore, seu effectus fidei et amoris eorum, sic tantum non sunt gestus naturales sed actus spirituales. Ex his constare potest, quod cognitiones veri et boni ex Verbo et vita secundum illas, solum faciant hominem spiritualem, et quod ei, qui spiritualis per illa fit, indi possit sapientia Angelica a Domino, et cum hac felicitas aeterna; nec est Angelis aliunde felicitas quam ex sapientia. Quod Corona significet Sapientiam, est quia omnia quae investiunt hominem ac insigniunt illum, trahunt significationem ab illa parte hominis quam investiunt seu insigniunt, videatur n: 9827, ac Corona sapientiam, quia insignit caput, per quod in Verbo significatur sapientia, residet enim ibi; ut apud Ezechielem „*Ornavi te ornatu, dedique armillas super manus tuas, et torquem super guttur tuum. Insuper dedi monile super nasum tuum, et inaures super aures tuas, et Coronam ornatus in caput tuum*“ XVI: 11. 12; ibi agitur de Hierosolyma, per quam significatur Ecclesia, qualis illa a Domino instaurata est; per singula haec insignia in sensu spirituali intelliguntur talia quae sunt Ecclesiae, et significationem trahunt ex parte cui applicantur; per Coronam ornatus ibi intelligitur sapientia;

quid autem per ornatum, videatur n: 10536. 10540: quid
per armillas, n: 3103. 3105: quid per torquem, n: 5320:
quid per monile, n: 4551: et quid per inaures, n: 4551.
10402. Similiter sapientia quae ex cognitionibus veri et
boni ex Verbo et ex vita secundum illas, significatur per
Coronam in pluribus aliis locis in Verbo, ut Esaj: XXVIII:
5 Jerem: XIII: 18. Thren: V: 15. 16. Ezech: XXI: 30.
31. Cap: XXIII: 42. Sach: VI: 11. 12. 13. [14.] Psalm:
LXXXIX: 39. 40. Psalm: CXXXII: 17. 18. Hiob: XIX:
9. Apoc: III: 11. Cap: IV: 4. Quod Reges coronentur,
est ex antiquis temporibus quando sciverunt repraesentativa
et significativa; sciverunt enim quod Reges repraesentarent
Dominum quoad Divinum Verum, et quod Corona significa-
tura esset sapientiam: quod Reges repraesentaverint Domi- [115]
num quoad Divinum Verum, videatur n: 1672. 2015. 2069.
3009. 4581. 4966. 5068. 6148. Quod Reges ac filii
Regis dicantur qui in veris sunt, supra n: 31; et quia illi
dicuntur reges in Verbo, et regibus est corona, ideo hic,
ubi de illis agitur, dicitur quod accepturi coronam vitae.

127. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, quod significet quod qui intelligit auscultet quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt, videatur supra n: 108, ubi dicuntur similia.

128. Et vincens non laedetur a morte secunda, quod significet quod qui permanet in genuina affectione veri ad finem vitae suae in mundo, in novum coelum venturus sit, constat ex significatione vincere, cum de illis qui desiderant cognitiones veri et boni ex Verbo, quod sit permanere in genuina affectione veri usque ad finem vitae in mundo; dicitur vincens, quia illi sunt qui spiritualem tentationem, quae est a malis et falsis, subeunt, et pugnant, quibus resistere, et quae domare et subjugare sicut suos hostes, est vincere. Sed nemo vincit, nisi permaneat in affectione veri spirituali usque ad finem vitae in mundo, tunc absolvitur opus, nam homo in aeternum manet qualis tunc est, nempe qualis ejus vita ad illum terminum fuit, mors est complementum ejus. Sed vincere nemo potest, nisi solus Dominus; homo qui

credit ex se vincere, et non Dominus apud illum, is non vincit, sed succumbit; est enim fides spiritualis quae vincit, et nihil fidei spiritualis est ab homine, sed omne ejus a Domino; quid fides spiritualis, videatur in Opusculo de ULTIMO JUDICIO n: 33 ad 39: et in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 108 ad 120; et quid Tentatio spiritualis, ibi n: 187 ad 201. Quod non laedi a morte secunda sit venire in novum Coelum, non sciri potest nisi sciatur quid prius coelum, et quid novum coelum, de quibus in Apocalypsi Cap: XXI; quid prius coelum, aliquid ostensum est in Opusculo de ULTIMO JUDICIO n: 65 ad 72, et quid novum Coelum, in NOVA HIEROSOLYMA ET EJUS DOCTRINA, n: 1 ad 7. Sed quid prima Mors et quid secunda Mors, tum quid prima Resurrectio et secunda Resurrectio, dicetur in Explicatione ad Cap: XX: XXI, ubi dicitur „*Reliqui ex mortuis non reviviscent, donec consummati fuerint mille anni, hoc est Resurrectio prima: beatus et sanctus qui habet partem in Resurrectione prima, in hos secunda Mors non habet potestatem, sed erunt sacerdotes Dei et Christi*“ XX: 5. 6. „*Eorum pars erit in stagno ardente igne et sulphure, quod est Mors secunda*“ XXI: 8: inde patet, quod Mors secunda sit damnatio, inde laedi ab illa est damnari, ac vicissim non laedi ab illa est salvari; et quia omnes qui salvantur in novum Coelum veniunt, ideo per non laedi a morte secunda significatur venire in novum Coelum, de quo, et a quibus id, videatur in Opusculo de NOVA HIEROSOLYMA ET EJUS DOCTRINA n: 2 ad 6.

129. Vers: 12 ad 17. *Et Angelo in Pergamo Ecclesiae scribe; haec dicit habens romphaeam ancipitem acutam. Novi opera tua, et ubi habitas, ubi thronus Satanae; et tenes Nomen meum, et non negasti fidem meam, et in diebus in quibus Antipas martyr meus fidelis qui occisus apud vos, ubi habitat Satanas. Sed habeo adversus te pauca, quod habeas illic tenentes doctrinam Balaam qui docebat Balacum objicere scandalum coram filiis Israëlis, edere idolothyta et scortari. Ita habes et tu tenentes doctrinam Nicolaitarum quod odi. Resipisce, sin minus,*
[116] *veniam tibi cito, et pugnabo cum illis romphaea oris mei.*

Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis: vincenti dabo illi edere de manna abscondito: et dabo illi calculum album, et in calculo nomen novum scriptum, quod nemo novit nisi qui accipit. Et Angelo in Pergamo Ecclesiae scribe, significat ad recordationem illis intra Ecclesiam qui in tentationibus sunt: haec dicit habens romphaeam ancipitem acutam, significat Dominum Qui solus in tentationibus pugnat: novi opera tua, significat amorem et fidem: ubi habitas, significat inter quos nunc vivit: ubi thronus Satanae, significat ubi regnant omnia falsa: et tenes Nomen meum, significat agnitionem Divini in Humano Ipsius: et non negasti fidem, significat constantiam in veris: et in diebus in quibus Antipas martyr meus fidelis qui occisus apud vos, significat in eo tempore et statu quo odio habentur omnes qui Divinum Humanum Domini profitentur: ubi habitat Satanas, significat ab illis qui in doctrina omnium falsorum sunt: sed habeo adversus te pauca, significat quod cavendum sit: quod habeas illic tenentes doctrinam Balaam, qui docebat Balacum objicere scandalum coram filiis Israëlis, significat illos qui quoad intellectum illustrati sunt et docent vera, sed usque amant dolo perdere illos qui ab Ecclesia: edere idolothyta et scortari, significat ut imbuant mala et inde falsa: ita habes [et] tu *tenentes* doctrinam Nicolaitarum quod odi, significat illos qui separant bonum a vero seu charitatem a fide, quod est contra Divinum ordinem: resipisce, significat dissociationem ab illis: sin minus, veniam tibi cito, et pugnabo contra illos romphaea oris mei, significat si non, cum visitatio venit, quod dispergentur: habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, significat quod qui intelligit auscultet, quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt: vincenti dabo edere de manna abscondito, significat iis, qui in tentationibus vincunt, jucundum amoris coelestis ex Divino Humano Domini: et dabo illi calculum album, significat sapientiam et intelligentiam: et in calculo nomen novum scriptum quod nemo novit nisi qui accipit, significat statum vitae interioris ignotum omnibus praeter illis qui in eo sunt.

130. Et Angelo in Pergamo Ecclesiae scribe, quod

significet ad recordationem illis intra Ecclesiam qui in tentationibus sunt, constat ex significatione scribere, quod sit ad recordationem, de qua n: 8620; ex significatione Angeli, quod sit recipiens Divini Veri, et in sensu supremo ipsum Divinum Verum procedens a Domino, de qua sequitur; et ex significatione Ecclesiae in Pergamo, quod sint illi intra Ecclesiam qui in tentationibus sunt; quod ii sint qui intelliguntur per Ecclesiam in Pergamo, patet a scriptis ad illam, quae sequuntur, aliunde non sciri potest quid per unamquamvis Ecclesiam ex septem significatur; nam ut prius ostensum est, non intelligitur aliqua Ecclesia in Epheso, in Smyrna, in Pergamo, Thyatira, Sarde, Philadelphia et Laodicea, sed omnes qui ab Ecclesia Domini sunt, et per unamquamvis aliquid quod facit Ecclesiam apud hominem; et quia prima Ecclesiae sunt cognitiones veri et boni, et affectio veri spiritualis, ideo de illis primum actum est, nempe in scriptis ad Angelum Ephesinae et Smyrnensis Ecclesiae, de cognitionibus veri et boni ad Angelum Ephesinae Ecclesiae, et de affectione veri spirituali ad Angelum Smyrnensis Ecclesiae: et quia nemo potest imbui cognitionibus veri et boni quoad vitam, ac persistere in affectione veri spirituali, nisi subeat tentationes, ideo nunc de illis agitur in
[117] scriptis ad angelum Ecclesiae in Pergamo: inde apparet quo ordine sequuntur illa, quae sub nominibus septem Ecclesiarum docentur. Quod dicatur, *ad Angelum Ecclesiae scribe*, et non ad Ecclesiam, est quia per Angelum significatur Divinum Verum, quod facit Ecclesiam, Divinum enim Verum docet, quomodo homo victurus est ut fiat Ecclesia: quod per Angelum in Verbo in sensu ejus spirituali non intelligatur aliquis Angelus, sed in supremo sensu Divinum Verum procedens a Domino, et in sensu respectivo is qui recipit illud, constare potest ex eo quod omnes Angeli sint recipientes Divini veri a Domino, et quod nullus Angelus sit ex se Angelus, et quod tantum Angelus sit quantum illud recipit, nam Angeli prae hominibus sciunt et percipiunt, quod omne bonum amoris et verum fidei non sit ab ipsis sed a Domino, et quia bonum amoris et verum fidei faciunt sapientiam et intelligentiam eorum, et hac totum Angelum, ideo norunt et

dicunt se modo esse recipientes Divini procedentis a Domino, et sic in eo gradu esse Angelos in quo id recipiunt; inde est quod velint ut Angeli intelligantur spiritualiter, quod est abstracte a personis, nempe Divina Vera. Per Divinum Verum intelligitur simul Divinum Bonum, quoniam unita procedunt a Domino, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 13. 140. Nunc quia Divinum Verum procedens a Domino facit Angelum, ideo in supremo sensu in Verbo per Angelum intelligitur Ipse Dominus; ut apud Esajam „*Angelus facierum Jehovae liberavit eos, ob amorem suum et indulgentiam suam Hic redemit eos et assumsit eos, et portavit eos omnibus diebus aeternitatis*“ LXIII: 9. Apud Mosen „*Angelus qui redemit me ab omni malo, benedicat illis*“ Genes: XLVIII: 16. Apud Eundem „*Ego mitto Angelum coram te, ad custodiendum te in via, caveto tibi a faciebus Ipsius, quia Nomen meum in medio Illius*“ Exod: XXIII: 20 ad 23. Quia Dominus quoad Divinum Verum vocatur Angelus, ideo etiam Divina Vera in sensu spirituali intelliguntur per Angelos, ut in sequentibus locis „*Mittet Filius hominis Angelos suos, qui colligent e Regno suo omnia offendicula. In consummatione saeculi exibunt Angeli et separabunt malos e medio justorum*“ Matth: XIII: 41. 49. „*In consummatione saeculi Filius hominis mittet Angelos suos cum tubae voce magna, et congregabit electos e quatuor ventis*“ Matth: XXIV: 31. „*Quando venerit Filius hominis in gloria sua, et omnes sancti Angeli cum Ipso, tunc sedebit super throno gloriae suae*“ Matth: XXV: 31. „*Dixit Jesus, exhinc videbitis Coelum se aperiens, et Angelos Dei ascendentes et descendentes super Filium hominis*“ Joh: I: 52: in his locis in sensu spirituali per Angelos intelliguntur Divina Vera, et non Angeli; ut in locis antecedentibus, quod in Consummatione saeculi Angeli collecturi sint omnia offendicula, separaturi malos e medio justorum, quod collecturi electos cum tubae voce magna e quatuor ventis, et quod Filius hominis cum Angelis sessurus super throno gloriae; ibi non intelligitur, quod Angeli id una cum Domino facturi sint, sed quod solus Dominus per Divina sua Vera, quoniam Angeli nihil

potentiae ex se habent, sed omnis potentia est Domino per Divinum suum Verum, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 230 ad 233: simile intelligitur per quod visuri Angelos Dei ascendentes et descendentes super Filium hominis, nempe quod Divina Vera in Ipso et ab Ipso essent. Per Angelos etiam alibi intelliguntur Divina Vera quae a Domino, proinde Do-
[118] minus quoad Divina Vera, ut „*quod septem Angelis datae sint septem tubae*, *et quod Angeli illi tubis clanxerint*" Apoc: VIII: 2. 6. 7. 8. 10. 12. 13. Cap: IX: 1. 13. 14; dicitur quod datae sint Angelis tubae, et quod illis clanxerint, quia per tubas et illarum clangorem significatur Divinum Verum revelandum, videatur supra n: 55. Similia etiam intelliguntur per „*Angelos pugnantes contra draconem*" Apoc: XII: 7. 9. „*Per Angelum volantem in medio Coeli habentem Evangelium aeternum*" Apoc: XIV: 6. „*Per septem Angelos effundentes septem phialas*" Apoc: XVI: 1. 2. 3. 4. 8. 10. 12. „*Per duodecim Angelos super duodecim portis Novae Hierosolymae*" Apoc: XXI: 12; quod ita sit, videbitur etiam in sequentibus. Quod per Angelos intelligantur Divina Vera quae sunt a Domino, patet manifeste apud Davidem „*Jehovah facit Angelos suos Ventos, et Ministros suos Ignem flammantem*" Psalm: CIV: 4; per quae significatur Divinum Verum et Divinum Bonum, nam Ventus Jehovae in Verbo significat Divinum Verum, et Ignis Ipsius Divinum Bonum, ut constare potest ex illis quae in Arcanis Coelestibus ostensa sunt, ut quod Ventus narium Jehovae sit Divinum Verum, n: 8286: quod quatuor Venti sint omnia veri et boni, n: 3708. 9642. 9668: quod inde respirare in Verbo significet statum vitae fidei, n: 9281: ex quibus patet, quid significatur per quod Jehovah inspiraverit in nares Adami, Genes: II: 7; per quod Dominus inspiraverit in discipulos, Joh: XX: 22: per quod dicatur „Ventus quo vult spirat, et vocem ejus audis, et non scis unde venit" Joh: III: 8, de quibus videatur n: 96. 97. 9229. 9281; et insuper, n: 1119. 3886. 3887. 3889. 3892. 3893: quod Ignis flammans sit Divinus Amor et inde Divinum Bonum, in Opere de Coelo et Inferno, n: 133 ad 140. 566. 567. 568, et supra n: 68. Quod Angelus

significet Divinum Verum procedens a Domino, patet manifeste ex his in Apocalypsi „*Mensus est murum novae Hierosolymae 144 cubitorum, mensura hominis, quae est Angeli*" XXI: 17: quod murus Hierosolymae non sit mensura Angeli, quisque videre potest, sed quod sint omnia vera tutantia, quae per Angelum ibi intelliguntur, patet a significatione muri Hierosolymae, et a significatione numeri centum quadraginta quatuor; quod Murus significet omnia vera tutantia, videatur n: 6419: quod numerus centum quadraginta quatuor significet omnia veri in complexu, n: 7973: quod mensura significet quale rei quoad verum et bonum, n: 3104. 9603. 10262; videantur etiam illa quoad sensum spiritualem explicata in Opusculo de Nova Hierosolyma et ejus Doctrina, n: 1. Quia per Angelos in Verbo significantur Divina Vera, ideo homines, ex quibus Divina Vera, aliquoties in Verbo dicuntur Angeli, ut apud Malachiam „*Labia sacerdotis custodire debent scientiam, et legem quaerent ex ore illius, quia Angelus Jehovae ille*" II: 7; is Angelus Jehovae dicitur ex eo quod doceat Divinum Verum, non quod is sit Angelus Jehovae sed Divinum Verum quod docet; notum etiam in Ecclesia est, quod nemini sit Divinum Verum ex se; Labia etiam ibi significant Doctrinam veri, et Lex ipsum Divinum Verum; quod Labia significent Doctrinam Veri, videatur n: 1286. 1288; et quod Lex ipsum Divinum Verum, n: 3382. 7463. Inde quoque est quod Johannes Baptista dicatur Angelus „*Jesus dixit, hic est de quo scriptum est, ecce mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui praeparabit viam tuam ante Te*" Luc: VII: 27; causa quod is dictus sit Angelus est quia per illum in sensu spirituali significatur Verbum, quod est Divi- [119]
num Verum, similiter ac Elias, videatur n: 7643. 9372; et quod significatur hoc per personam in Verbo intelligitur, videatur n: 665. 1097. 1361. 3147. 3670. 3881. 4208. 4281. 4288. 4292. 4307. 4500. 6304. 7048. 7439. 8588. 8788. 8806. 9229. Dicitur, quod per Angelos in Verbo in sensu ejus spirituali intelligantur Divina Vera a Domino procedentia, quoniam haec faciunt Angelos, et dum loquuntur illa, non ex se loquuntur sed ex Domino; quod

ita sit non modo sciunt sed etiam percipiunt Angeli; homo qui credit quod nihil fidei sit a se sed a Deo, id quoque scit, sed non percipit: quod nihil fidei sit ab homine sed omne a Deo, est quod nihil veri, quod vitam habet, sit ab homine sed a Deo, nam verum est fidei, et fides est veri.

131. Haec dicit habens romphaeam ancipitem acutam, quod significet Dominum qui solus in tentationibus pugnat, constat ex significatione romphaeae seu gladii, quod sit verum pugnans contra falsum, et in opposito sensu falsum pugnans contra verum; anceps acuta dicitur quia penetrat utrinque: hoc quia per romphaeam significatur, ideo per illam etiam significatur dispersio falsorum, et quoque tentatio; quod dispersio falsorum, videatur supra n: 73; quod tentatio, est quia in scriptis ad Angelum hujus Ecclesiae agitur de tentationibus; quod etiam significetur tentatio per romphaeam, est quia tentatio est pugna veri contra falsum et falsi contra verum; quod tentatio spiritualis sit talis pugna, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 187 ad 201; quod per *haec dicit habens romphaeam ancipitem acutam* intelligatur Dominus quod solus in tentationibus pugnet, est quia in Capite praecedente Vers: 16 dictum est, quod *„visum quod ex ore Filii hominis ambulantis inter septem candelabra romphaea anceps acuta exiret;“* et per Filium hominis intelligitur Dominus quoad Divinum Verum, videatur supra n: 63; quod Dominus solus in tentationibus pugnet, et nihil homo, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 195 ad 200. Quod per romphaeam seu gladium significetur pugna veri contra falsum, et falsi contra verum, est quia per Bella in Verbo significantur Bella spiritualia, ac bella spiritualia sunt verorum contra falsa ac falsorum contra vera; et quia bella in Verbo talia significant, ideo etiam omnia arma belli, sicut gladius, hasta, arcus, tela, clypeus, et plura, significant aliqua specialia pugnae spiritualis, gladius imprimis, quia in bellis pugnatur gladiis: quod Bella significent pugnas spirituales, videatur n: 1659. 1664. 8295. 10455; et quod inde singula arma belli significent aliquid pugnae spiritualis, n: 1788. 2686. Quod gladius in Verbo significet verum pugnans contra falsum, ac

falsi contra verum, ac inde dispersionem falsorum, et quo-
que tentationem spiritualem, constare potest a plurimis locis
ibi, quorum aliqua hic confirmationis causa in medium afferre
volo, ut apud Matthaeum „*Jesus dixit, se non venisse
mittere pacem super terram, sed gladium*“ X: 34; per
gladium ibi intelligitur tentationis pugna; causa, quod ita
dictum sit, erat, quia homines eo tempore in falsis erant,
et Dominus detexit vera interiora, et falsa non nisi quam per
pugnas ex his veris possunt ejici. Apud Lucam „*Jesus di-
xit discipulis, nunc qui habet crumenam tollat, similiter
peram, qui vero non habet, vendat vestimenta sua, et
emat gladium*“ XXII: 35 ad 38; per crumenam et peram
significantur cognitiones spirituales, ita vera, per vestimenta [120]
significantur propria, et per gladium pugna. Apud Jere-
miam „*Gladie contra Chaldaeos et contra habitatores Ba-
belis, et contra principes ejus et contra sapientes ejus;
Gladie contra mendaces ut stultescant; Gladie contra
fortes ejus ut consternentur; Gladie contra equos ejus, et
contra currus ejus; Gladie contra thesauros ejus ut diri-
piantur; siccitas super aquas ejus ut exarescant*“ L: 35.
36. 37. 38: per Gladium ibi significatur dispersio et vasta-
tio veri; per singulos illos apud quos erit, ut per Chaldaeos,
habitatores Babelis, principes et sapientes ejus, mendaces,
fortes, equos, currus, thesauros, significantur illi aut illa quae
vastabuntur, ut per equos intellectualia, per currus doctri-
nalia, et per thesauros cognitiones; inde dicitur siccitas su-
per aquas ejus ut exarescant, aquae enim sunt vera Ecclesiae
et siccitas ut exarescant est vastatio; quod siccitas et exares-
centia sit ubi non verum, videatur n: 8185: quod aquae
sint vera Ecclesiae, supra n: 71: quod thesauri sint cogni-
tiones, n: 1694. 4508. 10227: quod equi sint intellectua-
lia, et currus doctrinalia, in Opusculo de Equo Albo n: 2
ad 5. Apud Esajam „*Jehovah disceptabit, et in Gladio
suo cum omni carne, et multiplicabuntur confossi Jeho-
vae*“ LXVI: 16. Apud Jeremiam „*Super omnes colles in
deserto venerunt Vastatores, quia Gladius Jehovae devo-
rans a fine terrae usque ad finem terrae*“ XII: 12. Apud
Ezechielem „*Propheta et dic; Gladius exacutus, etiamque*

expolitus, ut mactet mactationem exacutus est, ut sit ei splendor expolitus est; iteretur Gladius tertio, Gladius confossorum, Gladius confossionis magnae penetralia penetrans, ut colliquescat cor, et multiplicentur offendicula; contra omnes portas eorum dabo aciem Gladii; ah factus est in fulgur" XXI: 14 ad 20. 33. Apud Esajam *„Obviam sitienti adferte aquas, cum pane praevenite vagabundum; nam coram Gladio vagabuntur, coram Gladio extenso, et coram arcu tenso, et propter gravitatem belli"* XXI: 14. 15. Apud Ezechielem *„Cohorrescent cum volare fecero Gladium meum praeter facies eorum, ut trepident ad momenta vir propter animam suam, per Gladios potentium dejiciens multitudinem eorum"* XXXII: 10. 11. 12. Apud Davidem *„Exultabunt sancti in gloria, cantabunt super cubilibus suis, celsitudines Dei in gutture eorum, et gladius orium in manu eorum"* Psalm: CXLIX: 5. 6. Apud Eundem *„Accinge Gladium tuum super femur tuum, O Potens, in honore tuo conscende currum, equita super verbo veritatis, docebit Te mirabilia dextra tua, tela tua acuta"* Psalm: XLV: 4. 5. 6. In Apocalypsi *„Data est Machaera magna sedenti super equo rufo"* VI: 4. Et alibi *„Ex ore sedentis super equo albo exibat romphaea acuta, ut per eam percutiat Gentes: reliqui occisi sunt romphaea sedentis super equo"* XIX: 15. 21; per Gladium in illis locis significatur Verum pugnans et destruens: haec destructio apparet imprimis in Mundo spirituali, illi ibi qui in falsis sunt non sustinent verum, anguntur sicut qui luctantur cum morte cum veniunt in sphaeram lucis, hoc est, ubi Divinum Verum est, et quoque sic deprivantur veris et vastantur. Sicut pleraque in Verbo etiam sensum oppositum habent, ita quoque Gladius, et in eo sensu significat falsum pugnans contra verum, ac destruens illud. Vastationes Ecclesiae, quae sunt quando ibi non amplius vera sed modo falsa, describuntur in Verbo per Gladium, ut in sequentibus his locis *„Cadent ore gladii, et captivabuntur inter omnes gentes, tandem Hierosolyma erit conculcata ab omnibus gentibus*
[121] *usque dum implebuntur tempora gentium"* Luc: XXI: 24; Consummatio saeculi, de qua ibi agitur, est ultimum tempus

Ecclesiae, quando regnatura falsa; cadere ore gladii est quod verum destruetur per falsum; gentes ibi sunt mala; Hierosolyma est Ecclesia. Apud Esajam „*Rarum reddam Hominem prae auro puro; inventus confodietur; et omnis congregatus cadet gladio*“ XIII: 12. 15; homo qui rarus pro illis qui in veris; confodi et cadere gladio pro consumi falso. Apud Eundem „*In die illo rejicient vir idola argenti sui et idola auri sui, quae fecerunt vobis manus vestrae. Tunc cadet Aschur gladio non viri, et gladius non hominis comedet eum; qui vero fugit sibi coram gladio, juvenes ejus in tributum erunt*“ XXXI: 7. 8; idola quae fecerunt manus sunt falsa ex propria intelligentia; Aschur est rationale per quod; cadere gladio non viri et non hominis, est non destrui per aliquam pugnam veri contra falsum; qui fugit sibi coram gladio juvenes ejus in tributum erunt, est verum quod non destruitur hoc serviet falsis: quod hic sensus istorum verborum sit, non apparet in sensu literae, inde patet quantum distat sensus spiritualis a sensu literae. Apud Jeremiam „*In vanum percussi filios vestros, et disciplinam non acceperunt, comedit gladius vester prophetas vestros*“ II: 30. Apud Eundem „*Ecce prophetae dicentes, non videbitis gladium, et fames non erit vobis; gladio et fame consumentur prophetae; si egredior in agrum, ecce confossi gladio, et si intro urbem ecce aegritudines famis*“ XIV: 13 ad 18; agitur hic et ibi de Ecclesiae vastatione quoad verum, prophetae sunt qui docent vera, et gladius qui consumit eos est falsum pugnans et destruens; ager est Ecclesia, urbs est doctrina, confossi gladio in agro sunt apud quos in Ecclesia destructa sunt vera, fames quae intra urbem est defectus omnis veri in doctrina. Apud Eundem „*Abnegarunt Jehovam quando dixerunt non Ille, non veniet super nos malum, ac gladium famemque non videbimus*“ V: 12. Apud Eundem „*Juvenes morientur gladio, ac filii filiaeque eorum morientur fame*“ XI: 22; Juvenes sunt qui in veris, et abstracte ipsa vera; mori gladio est destrui per falsa; filii filiaeque sunt cognitiones veri et boni; fames est defectus earum. In Threnis „*Cum periculo animarum nostrarum*

adducimus panem nostrum propter gladium deserti" V: 9; desertum est ubi non bonum quia non verum; gladius ejus est destructio veri; panis est bonum quod cum periculo animarum recipitur, quia omne bonum implantatur homini per verum. Apud Ezechielem *„Gladius foris, ac pestis et fames intus, qui in agro gladio morietur, qui in urbe pestis et fames comedent"* VII: 15; gladius est destructio veri; pestis est inde consumtio; fames est plenarius defectus: similiter alibi, ut Jerem: XXI: 7. Cap: XXIX: 17. 18. Cap: XXXIV: 17. Apud Sachariam *„Vae pastori nihili deserenti gregem, Gladius super brachio ejus, et super oculo dextro ejus; brachium ejus arescendo exarescet, et oculus dexter ejus caligando caligabit"* XI: 17; gladius super brachio est destructio voluntarii quoad bonum, gladius super oculo dextro est destructio intellectualis quoad verum; quod periturum omne bonum et omne verum significatur per quod brachium arescendo exarescet et oculus dexter caligando caligabit. Apud Esajam *„Sic dicetis ad dominum vestrum, ne time propter verba quae audivisti, quibus blasphemarunt pueri Regis Aschuris Jehovam, ecce cadere faciam eum gladio in terra sua. Et Sancheribus Rex Aschuris reversus est, et factum est cum incurvaret se in*
[122] *domo Nisroch Dei sui, duo filii percusserunt eum gladio"* XXXVII: 6. 7. 38; quia Rationale est quod agnoscit et quod negat Divinum, et cum negat arripit omne falsum loco veri, et sic perit, ideo hoc repraesentativum exstitit, nempe quod Rex Aschuris, quia blasphemavit Jehovam, a filiis in domo Nisroch Dei sui percuteretur gladio, Aschur significat rationale in utroque sensu, n: 119. 1186; filii regis illius significant falsa; et gladius destructionem per illa. Apud Mosen *„Urbs quae colit alios deos, percuteretur gladio et combureretur igne"* Deut: XIII: 13. [14. 16.] 17; hoc statutum erat, quia eo tempore omnia repraesentativa erant; colere alios deos est colere ex falsis, percuti gladio est perire falso, et comburi igne est perire malo falsi. Apud Eundem *„Quisquis tetigerit in agro confossum gladio, immundus erit"* Num: XIX: 16. 18. 19; in agro confossus gladio repraesentabat illos intra Ecclesiam qui destru-

xerunt vera apud se; ager ibi est Ecclesia. Quod gladius significet falsum destruens verum, patet apud Davidem „*Inflammantur filii hominis, dentes eorum hasta et tela, et lingua eorum gladius acutus*“ Psalm: LVII: 5. „*Ecce eructant ore suo, gladii in labiis eorum*“ Psalm: LIX: 8. „*Operantes iniquitatem acuunt sicut gladium linguam suam, tendunt telum suum verbo amaro*“ Psalm: LXIV: 4. Ex his patet, quid significatur per Domini verba ad Petrum „*Omnes accipientes gladium, per gladium peribunt*“ Matth: XXVI: 51. 52, nempe quod qui credunt falsa perituri sint per falsa. Ex his nunc patet, quid per romphaeam, machaeram, seu gladium in Verbo in utroque sensu significatur. Quod talia per gladium significentur, est quoque ex apparentia in Mundo spirituali; quando ibi pugnae spirituales sunt, quae sunt pugnae veri contra falsum, et falsi contra verum, tunc apparent varia arma belli, sicut Enses, Hastae, Clypei, et similia; non quod per talia illis pugnae sint, sed sunt modo apparentiae repraesentativae pugnarum spiritualium: quando falsa acriter pugnant contra vera, tunc quandoque e Coelo apparet splendor aut fulgur Ensis utrinque se vibrantis, ex quo magnus terror; quo dissipantur illi qui ex falsis pugnant: ex eo patet, quid intelligitur per haec apud Ezechielem „*Exhorrescent cum volare fecero Gladium meum praeter facies eorum, ut trepident ad momenta propter animam suam*“ XXXII: 10. 11. 12. Et apud Eundem „*Propheta et dic, Gladius exacutus est, etiamque expolitus, ut sit ei splendor, ut colliquescat cor, ah factus est in fulgur*“ XXI: 14 ad 20. 33: quod inde tantus terror sit, est quia ferrum ex quo ensis significat verum in ultimis, ac splendor et fulgur est ex luce coeli et ejus vibratione super eum, lux Coeli est Divinum Verum procedens a Domino; Divinum Verum ita incidens in illos qui in falsis sunt terrorem incutit. Exinde quoque patet, quid significatur per quod ejecto Adamo „*ab Oriente Edenis habitare facti sint Cherubi, et flamma Gladii hinc inde vertentis et vibrantis se ad custodiendum viam ad Arborem vitae*“ Genes: III: 24; per arborem vitae significatur amor coelestis, qui est amor in Dominum; per

Cherubos custodia; per flammam gladii hinc inde vertentis se terrifica abactio et rejectio omnium qui in falsis sunt; Oriens Edenis est ubi praesentia Domini est in illo amore: significatur itaque per illa, quod omnis aditus clausus sit ad agnoscendum solum Dominum [ei], qui non vitam amoris vivit. Quod per gladium significetur falsum, patet manifeste apud Ezechielem, ubi de principe Tyri hoc dicitur „*Evaginabunt*
[123] *gladios super pulchritudinem sapientiae tuae*" XXVIII: 7; per principem Tyri significatur intelligentia quae ex cognitionibus veri; quia illa exstinguitur per falsa, ideo dicitur super sapientiam, quod non dici posset nisi per gladios intelligerentur falsa.

132. Novi opera tua, quod significet amorem et fidem, constat ex illis quae supra, n: 98 et 116, ostensa sunt.

133. Ubi habitas, quod significet inter quos nunc vivit, constat ex significatione habitare, quod sit vivere; quod habitare in sensu spirituali sit vivere, est quia habitationes in Mundo spirituali sunt omnes distinctae secundum vitas ac vitae differentias, ut constare potest ex illis quae in Opere de Coelo et Inferno de societatibus in Coelo n: 41 ad 50, et n: 205 ostensa sunt; inde est quod in Verbo per habitare significetur vivere. Quod habitare sit vivere, videatur in Arcanis Coelestibus n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051: quod cohabitare sit concordem vitam agere, n: 6792. Quod habitationes in Verbo significent illa quae mentis sunt, ita quae intelligentiae et sapientiae, ex quibus vita homini, n: 7719. 7910. Quod urbes dicantur de veris doctrinae, habitatores de bono vitae, n: 2268. 2451. 2712. Habitare in medio eorum, cum de Domino, quod sit praesentia Ipsius et influxus in vitam amoris et fidei, n: 10153. Habitaculum Domini quod sit Coelum, n: 8269. 8309. Quod Habitaculum Tentorii apud filios Israëlis repraesentaverit et significaverit Coelum, n: 9481. 9594. 9632.

134. Ubi thronus Satanae, quod significet ubi regnant omnia falsa, constat ex significatione ubi thronus, quod sit ubi regnat, nam per thronum significatur regnum; ex significatione Satanae, quod sint inferna ubi et unde omnia falsa,

de qua supra n: 120. Multis in locis in Verbo memorantur throni, et per illos in sensu spirituali significatur judicium ex Divinis Veris, et in supremo sensu Regnum Spirituale Domini, ubi Divinum Verum plus quam Divinum Bonum Domini recipitur, videatur n: 2129. 5313. 5315. 6397. 8625; sed quia thronus nominatur hic in opposito sensu, supersedetur nunc e locis e Verbo id ostendere; ostendetur in sequentibus.

135. Et tenes Nomen meum, quod significet agnitionem Divini in Humano Domini, ac omnia amoris et fidei in Ipsum, constat ex illis quae supra de significatione Nominis Jehovae, Domini, et Jesu Christi n: 102 ostensa sunt. Quod per Nomen Domini in Verbo primario intelligatur agnitio Divini in Humano Ipsius, est quia inde sunt omnia amoris et fidei, non enim aliunde procedunt Divina bona quae amoris et Divina vera quae sunt fidei quam a solo Domino, et ea non influere possunt apud hominem, nisi cogitet de Divino Domini cum simul de Humano Ipsius, Divinum Ipsius nec est separatum ab Humano, sed est in Humano, videatur supra n: 10. 26. 49. 52. 77. 97. 113. 114: asseverare possum ex omni experientia de Spirituali Mundo, quod nemo sit in veris fidei et in bonis amoris, nisi qui cogitat de Divino Domini simul cum de Humano Ipsius, ut et quod nemo sit spiritualis seu Angelus, nisi in illa cogitatione et tunc agnitione fuerit in mundo; homo debet conjungi Divino suo fide et amore, ut possit salvari, et omnis conjunctio est cum Domino, et conjungi solum Humano Ipsius et non simul Divino, non est conjunctio, nam Divinum salvat, non Humanum absque Divino: quod Humanum Domini sit Divinum, videatur Doctrina Novae Hierosolymae n: 280 ad 310.

136. Et non negasti fidem, quod significet constantiam [124]
in veris, constat ex significatione non negare, cum de fide, quod sit constans esse, nam qui constans est, non negat; et ex significatione fidei, quod sint vera, quoniam verum est fidei et fides est veri. Sunt duo quae faciunt vitam hominis spiritualem, amor et fides, omne bonum se refert ad amorem et omne verum ad fidem; sed verum tantum est fidei apud hominem, quantum trahit ex bono amoris, quoniam

omne verum est ex bono, est enim forma ejus, et omne bonum est Esse veri; bonum enim cum formatur, ut appareat menti et per mentem in loquela, vocatur verum; inde dictum est quod bonum sit Esse veri: sed de his plura videantur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 11 ad 27 tum 28 ad 35. 54 ad 64. 108 ad 122.

137. Et in diebus in quibus Antipas martyr meus fidelis qui occisus apud vos, quod significet in eo tempore et statu quo odio habentur omnes qui Divinum Humanum Domini profitentur, constat ex significatione diei quod sit tempus et status, de qua n: 23. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850. 10656, inde in diebus in quibus, significat in eo tempore et statu; ex significatione Antipatis Martyris mei fidelis, quod sint qui profitentur Divinum Humanum Domini, de qua sequitur; et ex significatione occidi, quod sit odio haberi; quod occidi sit odio haberi, est quia qui odio habet is perpetuo occidit, non aliud gerit animo ac vult quam occidere, et quoque occideret nisi inhiberent leges; hoc latet in odio, quapropter qui odio habet proximum, in altera vita, quando ei vincula externa auferuntur, continue spirat necem alterius; hoc mihi testatum factum est multa experientia. Quod Antipas martyr fidelis significet illos qui odio habentur propter agnitionem Divini Humani Domini, est quia Antipas quidam eo tempore ideo occisus est, quapropter per illum intelliguntur omnes qui ideo odio habentur: sicut per Lazarum, qui projectus ad vestibulum divitis et desideravit saturari micis ex mensa ejus cadentibus, intelliguntur omnes quos Dominus amat quia desiderant vera ex affectione spirituali, videatur supra n: 118; quod Dominus amaverit quendam dictum Lazarum, quem etiam exsuscitavit a mortuis, patet apud Johannem Cap: XI: 3. 5. 36, et quod accubuerit cum Domino ad mensam, Cap: XII, propterea Lazarus dictus est a Domino, qui voluit saturari micis cadentibus e mensa divitis, per quod significatur desiderium ad vera ex affectione spirituali, ut supra n: 118 ostensum est: sicut nominatus est Lazarus propterea, ita Antipas quia martyr factus ob Nomen Domini, hoc est, ob agnitionem Divini Humani Ipsius. Quod illi odio habeantur ab omnibus

illis qui non cogitant de Divino Domini simul cum de Humano Ipsius, non sciri potest ex illis qui in mundo sunt, sed ex iisdem in altera vita, omnes illi ibi flagrant tanto odio contra illos qui solum Dominum adeunt, ut paucis describi non possit, nihil potius cupiunt quam occidere illos; causa est, quia omnes qui in infernis sunt, contra Dominum sunt, et omnes qui in coelis sunt, cum Domino sunt; et illi qui ab Ecclesia sunt, et non agnoscunt Divinum Domini in Humano Ipsius, unum agunt cum Infernis, inde est illis tantum odium: illis saepius dictum est, quod male faciant, quia sciunt ex Verbo, *„quod Domino sit omnis potestas in coelis et in terris“* Matth: XXVIII: 18, ita quod sit Deus coeli et terrae: *tum quod „Ipse sit via, veritas et vita, et quod nemo veniat ad Patrem nisi per Ipsum“* Joh: XIV: 6: ut et, quod *„qui videt Dominum videat Patrem, quia Ipse in* [125]
Patre et Pater in Ipso“ Joh: XIV: 7 ad 11: Et *„quod nemo speciem Patris viderit, nec vocem Ipsius audiverit, et quod solus Dominus qui in sinu Ipsius, et qui unum cum Illo“* Joh: I: 18. Cap: V: 37, praeter plura; quibus auditis avertunt se, non enim possunt negare, sed offenduntur, et spirant usque necem omnium profitentium Dominum, ut prius, ex causa quia odium illis est insitum, videatur supra n: 114. Quod illi odio habituri sint omnes propter Dominum, praedixerat Dominus quibusdam in locis, ut apud Matthaeum *„In consummatione saeculi tradent vos in afflictionem, et occident vos, et eritis odio habiti ab omnibus [gentibus] propter Nomen meum“* XXIV: 9. 10: apud Johannem *„Jesus dixit, si mundus vos odit, scite quod Me prius quam vos oderit: si Me persequuti sunt, etiam vos persequentur; haec omnia facient vobis propter Nomen meum“* XV: 18 ad 25, et praeter haec videantur loca supra n: 122 ex Verbo allata. Haec dicta sunt, ut sciatur quod per Antipas martyr meus fidelis, qui occisus apud vos, intelligantur qui odio habentur, quia Divinum Humanum Domini profitentur.

138. Ubi habitat Satanas, quod significet ab illis qui in doctrina omnium falsorum sunt, constat ex illis quae supra n: 120 et 134 allata et ostensa sunt. In praecedenti-

bus describitur inter quos sunt qui in tentationibus, nempe quod sint inter illos qui in omnis generis falsis sunt; homo enim quoad corpus suum est cum hominibus in Mundo naturali, at quoad cogitationes et intentiones est cum Spiritibus in Mundo spirituali; quando in tentationem spiritualem venit, tunc est inter illos spiritus qui in falsis sunt, hi cogitationes ejus ligant, et tenent illos sicut vinctos in carcere, et continue infundunt scandala contra vera fidei, et evocant mala vitae ejus; sed Dominus continue tutatur hominem influendo ab interiori, et sic tenet hominem in constantia resistendi; tales sunt tentationes spirituales. Quod homo qui in tentationibus est inter spiritus qui in falsis sunt, intelligitur per haec in hoc Versu *„Novi ubi habitas, ubi thronus Satanae;“* et quoque per haec *„et in diebus in quibus Antipas martyr meus fidelis occisus apud vos, ubi habitat Satanas;“* et constantia resistendi intelligitur per haec *„Tenes Nomen meum, et non negasti fidem meam.“* Sed in Tentationes spirituales non alii immittuntur, quam qui agnoscunt Divinum Domini in Humano Ipsius, et in affectione veri spirituali sunt; reliqui sunt naturales homines, qui non tentari possunt. Sed de Tentationibus videantur quae in Doctrina Novae Hierosolymae n: 187 ad 201 ostensa sunt.

139. Sed habeo adversus te pauca, quod significet quod cavendum sit, constat a sequentibus, nam ibi dicitur a quibus cavendum est.

140. Quod habeas illic tenentes doctrinam Balaam, qui docebat Balacum objicere scandalum coram filiis Israëlis, quod significet illos qui quoad intellectum illustrati sunt et docent vera, sed usque amant dolo perdere illos qui ab Ecclesia, constat ex Historicis Verbi de Bileamo et Balaco in sensu spirituali intellectis, quae prius memoranda sunt: Bileamus ex Pethor Mesopotamiae erat Praestigiator, et ideo vocatus a Balaco Rege Moabi ut malediceret populo Israëlitico, sed hoc inhibuit Jehovah, et dedit ei loqui prophetice; sed usque postea consuluit Balaco perdere illum populum dolo, abducendo illum a cultu Jehovae ad cultum Baalpeoris: inde nunc per Bileamum intelliguntur illi qui quoad intel-

lectum illustrati sunt et docent vera, sed usque amant dolo perdere illos qui ab Ecclesia. Quod Bileamus Praestigiator [126] fuerit, constat ex his apud Mosen „*Iverunt seniores Moabi et seniores Midianis ad Bileamum, et praestigiae in manu eorum*“ Num: XXII: 7. „*Cum videret Bileamus quod bonum in oculis Jehovae benedicere Israëli, non ivit sicut prioribus vicibus obviam divinationibus*“ Num: XXIV: 1. Et apud Josuam „*Bileamum filium Beoris praestigiatorem occiderunt filii Israëlis gladio super confossos eorum*“ XIII: 22. Quod vocatus sit a Balaco Rege Moabi ad maledicendum populo Israëlitico, videatur Num: XXII: 5. 6. 16. 17. Deut: XXIII: 4. 5: sed quod Jehovah hoc inhibuerit, ac dederit ei loqui prophetice, Num: XXII: 9. 10. 12. 20. Cap: XXIII: 5. 16; Prophetica quae loquutus est videantur Num: XXIII: 7 ad 15. 18 ad 24. Cap: XXIV: 5 ad 9. 16 ad 19. 20 ad 24, quae omnia sunt vera, quia dicitur quod „*Jehovah posuerit verbum in os ejus*“ Num: XXIII: 5. 12. 16. Quod postea consuluerit Balaco perdere populum Israëliticum dolo, abducendo a cultu Jehovae ad cultum Baalpeoris, patet ab his apud Mosen „*In Schittim coepit populus scortari cum filiabus Moabi, et vocarunt populum ad sacrificia deorum suorum; comedit populus et incurvavit se diis earum, imprimis adjunxit se Baalpeori, ideo occisi sunt ab Israèle viginti quatuor millia*“ Num: XXV: 1. [2. 3.] 9. 18. „*Occiderunt Bileamum inter Midianitas; et filii Israëlis captivas duxerunt omnes foeminas ex Midianitis, quod erat ex consilio Bileami ad tradendum illos praevaricationi contra Jehovam per negotium Peoris*“ Num: XXXI: [8. 9.] 16. Quod per Bileamum intelligantur, qui quoad intellectum illustrati sunt et docent vera, sequitur ex nunc ostensis, nam loquutus est prophetice vera de Israëele et quoque de Domino, quod quoque de Domino, videatur in prophetia ejus, Num: XXIV: 17; loqui prophetice de Israële, non est de populo Israëlitico, sed de Ecclesia Domini quae per Israëlem significatur; illustrationem intellectus sui etiam ipse describit his verbis „*Dictum Bileami filii Beoris, dictum viri aperti oculos, dictum audientis verba Dei, qui procidit et revelatus oculos*“

Num: XXIV: 3. 4. 15. 16; apertus oculis et revelatus oculos est illustratus quoad intellectum; oculi enim in Verbo significant intellectum, videatur n: 2701. 4410. 4411. 4523 ad 4534. 9051. 10569. Quod per Bileamum simul intelligantur qui amant dolo perdere illos qui ab Ecclesia, etiam patet ex supra ostensis; et praeterea continue, cum equitavit super Asina, meditatus est praestigiis uti ad perdendum filios Israëlis, et cum hoc non potuit aggredi per maledictiones, consuluit Balaco perdere illos vocando ad sacrificia deorum ejus, et scortando cum filiabus Moabi; per filios Israëlis, quos perdere voluit, significatur Ecclesia, quoniam apud illos Ecclesia instituta fuit, videatur n: 6426. 8805. 9340. Arcanum de asina, super qua Bileamus equitavit, quae ter deflexit e via ex viso Angelo cum ense evaginato, et quod loquuta sit ad Bileamum, velim hic paucis explicare: Bileamus cum equitavit super Asina, continuo meditatus est praestigias contra filios Israëlis, lucrum quo honoraretur in animo ejus erat, quod etiam patet ex his ejus verbis „*Non ivit sicut prioribus vicibus obviam divinationibus*" Num: XXIV: 1; corde etiam praestigiator erat, quare cum ex se, non aliud cogitavit; per Asinam super qua equitatur, in sensu spirituali Verbi significatur intellectuale illustratum, quapropter equitare super Asina seu mula erat insigne summi Judicis et Regis, videatur supra n: 31, et in ARCANIS COELESTIBUS n: 2781. 5741.
[127] 9212; Angelus cum ense evaginato significat Divinum Verum illustrans et pugnans contra falsum, videatur etiam supra n: 131: inde per quod asina ter deflexerit e via, significatur quod intellectus illustratus non concordaret cum cogitatione praestigiatoris, quod etiam intelligitur per quod Angelus dixit ad Bileamum „*Ecce ego exivi in adversum, quia mala est via coram me*" Num: XXII: 32; per viam in sensu spirituali Verbi significatur id quod homo ex intentione cogitat, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 479. 534. 590, et in Opusculo de ULTIMO JUDICIO n: 48; quod detentus sit a cogitatione et intentione praestigiis utendi per timorem mortis, patet ab Angeli dictis ad illum „*Nisi Asina declinasset coram me, utique etiam nunc te occidissem*"

Num: XXII: 33. Auditum a Bileamo sicut Asina loquuta sit ad illum, sed usque non illa loquuta est, verum audita est loquela sicut ab illa; quod ita sit, per vivam experientiam mihi saepius ostensum est, datum est audire equos sicut loquentes, quod tamen non erat ab illis sed sicut ab illis: cum Bileamo actualiter ita factum est, ob causam ut describeretur historia illa in Verbo propter sensum internum in singulis, in quo describitur quomodo Dominus tutatur illos qui in veris et bonis sunt, ne laedantur a talibus qui loquuntur quasi ex illustratione, et tamen animum et intentionem seducendi gerunt; qui credit quod Bileamus potuisset laedere filios Israëlis per praestigias, multum fallitur, nam praestigiae nihil quicquam valuissent contra illos, quod etiam ipse Bileamus fatetur, dicendo *„non valet divinatio contra Jacobum, nec praestigiae contra Israëlem“* Num: XXIII: 23. Quod Bileamus seducere potuisset illum populum dolo, erat causa quia populus ille talis fuit corde, Jehovam modo ore colebant sed Baalpeorem corde, et quia tales erant, ideo hoc permissum fuit. Praeterea sciendum est, quod homo possit in illustratione esse quoad intellectum, tametsi in malo est quoad voluntatem; facultas enim intellectualis separata est a facultate voluntaria apud omnes qui non regenerati sunt, at solum apud illos qui regenerati sunt unum agunt; intellectus enim est scire, cogitare et loqui vera, voluntatis autem est velle illa quae intelligit, et ex voluntate seu amore facere illa: dissidentia utriusque apparet manifeste apud spiritus malos, quando illi convertuntur ad bonos spiritus, etiam intelligunt vera et quoque agnoscunt illa, paene sicut illustrati forent, ast ut primum se convertunt ab illis, redeunt ad voluntatis suae amorem, et nihil veri vident, imo negant illa quae audiverunt, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 153. 424. 455. Quod Intellectus in illustratione possit esse, datum est homini propter reformationem; in voluntate enim hominis residet omne malum, tam in quod nascitur, quam in quod semet introducit, et voluntas non emendari potest, nisi homo sciat et per intellectum agnoscat vera et bona, et quoque falsa et mala, alioquin non potest haec aversari et illa amare. Plura

de voluntate et intellectu videantur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 28 ad 36.

141. Edere idolothyta et scortari, quod significet ut imbuant mala et inde falsa, constat ex significatione edere, quod sit appropriare sibi et consociari, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513. 5643. 8001, ita quoque imbuere; ex significatione idolothytorum, quae sunt quae sanctificata sunt idolis, quod sint mala omnis generis, de qua sequitur; et ex significatione scortari, quod sit falsificare vera, de qua etiam
[128] sequitur. Quod Bileamus consuluerit Balaco, ut invitaret filios Israëlis ad sacrificia deorum ejus, constat ex illis quae in praecedente articulo ostensa sunt, et ex his apud Mosen *„Consedit Israël in Schittim, ubi coepit populus scortari cum filiabus Moabi; vocarunt enim populum ad sacrificia deorum suorum, et comedit populus, et incurvavit se diis earum; imprimis adjunxit se populus Baal Peori; ideo accensa est ira Jehovae contra Israëlem, et occisi sunt quatuor et viginta millia“* Num: XXV: 1. 2. 3. 9: fuerat ex statutis ubi Sacrificia instituta sunt, quod ex Sacrificiis imprimis Eucharisticis aliqua adolerentur super Altari, et aliqua comederentur in loco sancto; ipsa sacrificia significabant cultum ex amore et fide, et comessationes appropriationes boni illius: quod Sacrificia significaverint omnia cultus ex bono amoris et fidei, videatur n: 923. 6905. 8680. 8936. 10042; et quod comessationes appropriationem boni, n: 10109. Quia comessationes ex sanctificatis Jehovae significabant appropriationem boni, inde comessationes ex sacrificiis quae pro diis gentium erant, et idolothyta vocabantur, significabant appropriationem mali. Quod scortari in sensu spirituali significet imbuere falsa, tum quoque falsificare vera, constat ex pluribus locis in Verbo; simile significabatur per scortationes filiorum Israëlis cum filiabus Moabi; omnia enim Historica in Verbo involvunt spiritualia et significant illa, ut constare potest ab Explicationibus super Genesin et Exodum, quae ARCANA COELESTIA vocantur; et quia comessationes filiorum Israëlis ex idolothytis et scortationes eorum cum filiabus Moabi talia quoque involvebant, nam quae significant involvunt, ideo manda-

tum est ut Capita populi suspenderentur Jehovae coram
sole, et ideo Pinchasus filius Eleazaris transfodit in lupinari
virum ex Israële et foeminam Midianitiden, propter quod
etiam benedictus est; et ideo quoque occisi sunt ex Israële
ad viginti quatuor millia, videatur Num: XXV: 1 ad fin:
tales poenae et tales plagae nequaquam ob solam comes-
sationem ex idolothytis, et scortationem cum foeminis alius
gentis potuissent ex mandato fieri, nisi involvissent nefanda
contra Coelum et Ecclesiam, quae non exstant in literali
sensu Verbi, sed solum in ejus sensu spirituali; nefanda
illa quae involvebantur, erant, quod prophanarent simul
bona et vera Ecclesiae; quod erat, ut supra dictum est,
appropriatio mali et falsi. Quod adulteria et scortationes
talia involvant, constat ex plurimis locis in Verbo, ubi illa
memorantur, ex quibus manifeste patet, quod per illa signi-
ficentur adulterationes boni et falsificationes veri; ut in his
sequentibus: apud Ezechielem „*Hierosolyma confisa es*
pulchritudini, et scortata es ob famam tuam, adeo ut
effuderis Scortationes tuas super omnem transeuntem.
Scortata es cum filiis Aegypti vicinis tuis magnis carne,
ac multiplicasti Scortationem tuam. Scortata es cum
filiis Aschuris, cum satietas tibi nulla, cum quibus scor-
tata es. Multiplicasti Scortationem tuam usque ad ter-
ram negotiationis Chaldaeam: Mulier adultera sub viro
suo accipit alienos. Omnes meretricibus suis dant merce-
dem, tu vero dedisti mercedes omnibus amasiis tuis, et
remunerasti eos, ut veniant ad te in circuitu in Scortatio-
nibus tuis. Quare Meretrix audi verbum Jehovae“ XVI:
15. 26. 28. 29. 32. 33. 35. seq: quis non videre potest,
quod hic per scortationes non intelligantur scortationes in
sensu communi naturali; agitur enim de Ecclesia, ubi om-
nia vera Verbi falsificata sunt, haec sunt quae per scorta-
tiones intelliguntur, nam scortationes in spirituali sensu seu [129]
scortationes spirituales non aliud sunt quam falsificationes
veri; Hierosolyma ibi est Ecclesia, filii Aegypti cum quibus
scortata est sunt scientifica et cognitiones omnis generis
sinistre applicata ad confirmandum falsa; filii Aschuris sunt
ratiocinationes ex illis; terra negotiationis Chaldaea est pro-

phanatio veri; mercedes quas dedit amasiis suis sunt venditationes falsorum; ex adulteratione boni per falsificationes veri vocatur illa Ecclesia mulier adultera sub viro suo. Apud Eundem „*Duae mulieres filiae unius matris, scortatae sunt in Aegypto; in adolescentia sua scortatae sunt: scortata est una sub Me et dilexit amasios Assyrios propinquos; dedit scortationes suas super illis; attamen scortationes suas in Aegypto non deseruit. Altera corrupit amorem suum plus quam illa, et scortationes suas supra scortationes sororis; addidit ad scortationes amavit Chaldaeos; venerunt ad illam filii Babelis ad concubitum amorum, et polluerunt eam per scortationem suam*“ XXIII: 2. 3. 5. 6. 7. [8.] 11. 14. 16. 17. seq: quod per scortationes hic similiter intelligantur scortationes spirituales, a singulis patet; duae mulieres filiae unius Matris, sunt binae Ecclesiae Israëlitica et Judaica; scortationes cum Aegyptiis, Assyriis et Chaldaeis similia hic significant, quae mox supra; concubitus amorum cum filiis Babelis est prophanatio boni. Apud Jeremiam „*Scortata es cum sociis multis, prophanasti terram scortationibus tuis et malitia tua; num vidisti quae fecit aversa Israël, abiens haec super omnem montem altum, et sub omni arbore viridi, et scortabaris ibi: etiam perfida Jehuda abivit et scortata est, adeo ut a voce scortationis suae prophanaverit terram; maechata est cum lapide et ligno*“ III: [1.] 2. 6. 8. 9; Israël est Ecclesia quae in vero, Jehudah Ecclesia quae in bono, has enim binas Ecclesias repraesentaverunt; falsificationes veri significantur per scortationes Israëlis, et adulterationes boni per scortationes Jehudae; abire in omnem montem altum, et sub omni arbore viridi et scortari, est inquirere omnes cognitiones boni et veri, etiam ex Verbo, ac falsificare; maechari cum lapide et ligno, est pervertere et prophanare omne verum et bonum, lapis significat verum, et lignum bonum. Apud Eundem „*Discurrite per plateas Hierosolymae, et quaerite in vicis ejus, si inveniatis virum, si sit faciens judicium, quaerens veritatem; cum saturavi eos scortati sunt, et domum meretricis turmatim venerunt*“ V: 1. 7; discurrere plateas et quaerere in vicis Hierosolymae, est

videre et explorare in Ecclesiae istius doctrinalibus, nam Hierosolyma est Ecclesia, ac plateae et vici sunt doctrinalia; si inveneritis virum, si sit faciens judicium, quaerens veritatem, est num aliquid ibi verum sit; cum saturavi eos, scortati sunt, est quod cum vera illis revelata sunt falsificaverint ea; Ecclesia talis quoad doctrinam est domus meretricis in quam turmatim veniunt. Apud Eundem *„Adulteria tua, hinnitus tui, scelus scortationis tuae super collibus in agro vidi abominationes tuas; vae tibi Hierosolyma, non mundaberis“* XIII: 27; hinnitus sunt prophanationes veri, quia equus significat intellectuale ubi verum; colles in agro sunt bona veri in Ecclesia, quae perversa sunt. Apud Eundem *„In Prophetis Hierosolymae vidi obfirmationem horrendam, adulterando et eundo in mendacio“* XXIII: 14: apud Eundem *„Fecerunt stultitiam in Israële, et maechati sunt cum uxoribus sociorum suorum, et loquuti sunt verbum meum in Nomine meo mendaciter“* XXIX: 23; adulterare et maechari hic manifeste pro pervertere vera, prophetae significant illos qui docent vera ex Verbo, nam dici- [130]
tur adulterando et eundo in mendacio, et loquuti verbum meum mendaciter, mendacium in Verbo significat falsum. Apud Mosen *„Filii vestri erunt pascentes in deserto quadraginta annis; et portabunt scortationes suas usque dum consumuntur corpora eorum in deserto“* Num: XIV: 33; quod filii Israëlis non portaverint scortationes, et ideo consumti fuerint in deserto, sed quia respuerunt coelestia vera, constat ex eo, quod hoc dictum sit illis, quia intrare non voluerunt in terram Canaanem, sed redire in Aegyptum; per terram Canaanem significatur Coelum et Ecclesia cum ejus veris, et per Aegyptum significantur illa falsificata et versa in magica. Apud Micham *„Omnia sculptilia ejus contundentur, et omnes mercedes meretriciae comburentur igne; et omnia idola ejus ponam in vastitatem, nam ex mercede meretricis congregavit; ideo usque in mercedem meretricis revertentur“* I: 7; sculptilia et idola significant falsa quae ex propria intelligentia; mercedes meretriciae sunt cognitiones veri et boni quas applicuerunt falsis et malis et sic perverterunt. Apud Hoscheam *„Loquutus est*

Jehovah ad Prophetam, accipe tibi mulierem scortationum et liberos scortationum, quia scortando scortatur terra a post Jehovam" I: 2; per hoc repraesentatum est, qualis Ecclesia erat, quod nempe tota in falsis. Apud Eundem *„Peccarunt Mihi, gloriam eorum in ignominiam convertam, scortabantur, quia Jehovam dereliquerunt; scortatio, vinum et mustum occupavit cor, scortantur filiae vestrae, et nurus vestrae adulterantur"* IV: 7. 10. 11. [13.] scortatio, vinum et mustum sunt falsificata vera, scortatio est ipsa falsificatio, vinum est falsum interius, mustum est falsum exterius; filiae quae scortantur sunt bona veri perversa, nurus quae adulterantur sunt mala conjuncta falsis inde. Apud Esajam *„Fiet a fine septuaginta annorum visitabit Jehovah Tyrum, ut redeat ad mercedem meretriciam suam, et scortetur cum omnibus Regnis terrae super faciebus orbis; tandem erit mercatura ejus sanctum Jehovae"* XXIII: 17. 18; Tyrus in Verbo est Ecclesia quoad cognitiones veri et boni; merces meretricia sunt eaedem applicatae malis et falsis pervertendo; mercatura ejus est venditatio earum; scortari cum omnibus regnis terrae est cum omnibus et singulis veris Ecclesiae; quod mercatura et merces meretricia futura sit sanctum Jehovae, est quia per illas significantur cognitiones veri et boni ab illis applicatae falsis et malis, et homo per ipsas cognitiones in se spectatas potest sapere, nam cognitiones sunt media sapiendi, et quoque sunt media insaniendi, sunt media insaniendi cum falsificantur per applicationes ad mala et falsa; simile significatur per illud, quod per quod facerent sibi amicos ex injusto mammone, Luc: XVI: 9; et per quod mandatum ut mutuo acciperent ab Aegyptiis aurum, argentum et vestes, et eis auferrent, Exod: III: 22. Cap: XII: 35. 36; per Aegyptios enim significantur scientifica omnis generis, quibus usi sunt ad falsificandum vera. Apud Mosen *„Exscindam animam quae respicit ad pythones et ad hariolos, ad scortandum post illos"* Levit: XX: 5. [6.] Apud Esajam *„Intrat pacem, ambulat in rectitudine, vos autem accedite filii praestigiatricis, semen adulteri, et scortata est"* LVII: [2.] 3. Apud Nahum *„Vae urbi sanguinum, tota in*

mendacio: eques ascendit, et splendor gladii, et fulgur hastae, multitudo confossorum, prae multitudine scortationum scorti, magistrae praestigiarum, vendentes gentes per scortationes suas" III: 1. 3. 4. Apud Mosen *„Non pangendum est foedus cum habitatoribus terrae, ne scortentur filii et filiae post deos eorum"* Exod: XXXIV: [15.] 16. Apud Eundem *„Ut recordemini omnium praeceptorum Jehovae et faciatis ea, nec investigetis post cor vestrum, et post oculos vestros, post quos vos scortari soletis"* Num: XV: 39. In Apocalypsi *„Babylon a vino irae scortationis potavit omnes gentes"* XIV: 8. *„Angelus dixit, monstrabo judicium Meretricis magnae, sedentis super aquis multis, cum qua scortati sunt reges terrae"* XVII: 1. 2. *„Babylon ex vino furoris scortationis suae potavit omnes gentes, et reges terrae cum ea scortati sunt"* XVIII: 3. *„Judicavit Meretricem magnam, quae corrupit terram scortatione sua"* XIX: 2; quod in his locis per scortationes intelligantur falsificationes veri, patet. Quia talia per scortationes et adulteria significantur, et quoque talia per illa significantur in Coelo; ideo in Ecclesia Israëlitica, quae erat Ecclesia Repraesentativa, in qua omnia significabant, sequentia mandata sunt, *„Quod non esset Meretrix et Scortator in Israële"* Deut: XXIII: 18. *„Quod vir, qui adulterium commiserit cum uxore viri, et qui adulterium commiserit cum uxore socii, occidendo occideretur"* Levit: XX: 10. *„Quod donum meretricium non inferretur in domum Jehovae, quocunque voto"* Deut: XXIII: 19. *„Quod filii Aharonis non acciperent meretricem in uxorem, neque mulierem repudiatam a viro suo. Quod summus Sacerdos in uxorem acciperet virginem. Quod filia Sacerdotis, si prophanaverit se scortando, igne combureretur"* Levit: XXI: 7. 9. 13. 14; praeter plura. Quod Scortationes et Adulteria talia involvant, ex multa experientia in altera vita testatum factum est; sphaerae ex spiritibus qui tales fuerunt, manifestarunt illa; ex praesentia spirituum, qui confirmarunt apud se falsa, et applicuerunt vera ex sensu literae Verbi ad confirmanda illa, sphaera scortationis nefanda exhalat: omnibus gradibus prohibitis, de

[131]

quibus Levit: XX: 11 ad 21, correspondent tales sphaerae, cum differentia secundum applicationem verorum ad falsa, et secundum conjunctionem falsorum cum malis, imprimis cum malis scaturientibus ex amore sui, de quibus plura videantur in Opere de Coelo et Inferno, n: 384. 385. 386.

142. Ita habes tu tenentes doctrinam Nicolaitarum quod odi, quod significet illos qui separant bonum a vero seu charitatem a fide, quod est contra Divinum Ordinem, constat ex illis quae supra n: 107 dicta et ostensa sunt, ubi similia. Quibus addendum est, quod qui separant verum a bono seu fidem a charitate, avertant a se omnem influxum coeli in bona quae faciunt, unde bona illorum non sunt bona, influit enim Coelum, hoc est, per Coelum Dominus in bonum amoris hominis, quapropter qui rejicit bonum charitatis a doctrina Ecclesiae, et loco ejus recipit illa solum quae vocantur fidei, exclusus est e coelo, vera apud illum non habent vitam, ac vita veri, quae est bonum, conjungit, non autem verum absque vita, seu fides absque charitate; sed plura de his videantur in Doctrina Novae Hierosolymae, ubi de Charitate n: 84 ad 107, et de Fide n: 108 ad 122.

143. Resipisce, quod significet dissociationem ab illis, constat ex significatione resipiscere, cum de illis quae significantur per doctrinam Balaam, et per doctrinam Nicolaitarum, quod sit dissociari ab illis; resipiscentia nec aliud est, nam non est alicui resipiscentia, nisi actualiter separet se ab illis a quibus resipuit, et tunc separat se ab illis, cum fugit illa, et aversatur illa; quod hoc sit resipiscentia seu poenitentia, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 159 ad 172.

[132] 144. Sin minus, veniam tibi cito, et pugnabo contra illos romphaea oris mei, quod significet, si non, cum visitatio venit, quod dispergentur, constat ex significatione venire tibi cito, cum de Domino, quod sit visitatio, de qua sequitur; et ex significatione romphaeae oris, quod sit verum pugnans contra falsum, et tunc dispersio falsorum, de qua supra, n: 73 et 131; hic autem dispersio illorum, qui tenent doctrinam Balaam, et doctrinam Nicolaitarum, hoc est, qui

quoad intellectum illustrati sunt et docent vera, et usque amant dolo perdere illos qui ab Ecclesia, tum qui separant bonum a vero seu charitatem a fide, de quibus videatur supra n: 140 et 142. Quod venire cito sit visitatio, est quia adventus Domini in Verbo significat visitationem, videatur n: 6895; visitatio est exploratio hominis post mortem qualis est, antequam judicatur.

145. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, quod significet quod qui intelligit auscultet quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt, constat ex illis quae supra n: 14 et 108, dicta et ostensa sunt, ubi similia verba.

146. Vincenti dabo edere de Manna abscondito, quod significet eis qui in tentationibus vincunt jucundum amoris coelestis ex Divino Humano Domini, constat ex significatione vincentis, quod sint qui in tentationibus vincunt, nam illi sunt, de quibus in scriptis ad Angelum hujus Ecclesiae agitur, videatur supra n: 130; ex significatione dare edere, quod sit appropriari et conjungi per amorem et charitatem, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513. 5643, et quia dicitur de manna abscondito, per quod intelligitur Dominus quoad Divinum Humanum, per edere de illo hic significatur jucundum amoris coelestis, nam hoc appropriatur a Divino Humano Domini illis qui recipiunt Ipsum amore et fide; et ex significatione mannae absconditi, quod sit Dominus quoad Divinum Humanum, quod id sit Manna constat ab Ipsius Domini verbis apud Johannem „*Patres nostri ederunt manna in deserto, sicut scriptum est, Panem e Coelo dedit eis quem ederent: Panis Dei est Qui de Coelo descendit et dat vitam mundo: Ego sum Panis vitae: patres vestri ederunt manna in deserto, et mortui sunt: Hic est Panis ille qui e coelo descendit, ut qui edit de eo non moriatur. Ego sum Panis Vivus Qui e Coelo descendi; si quis ederit ex hoc Pane, vivet in aeternum. Panis quem Ego dabo, Caro mea est*“ VI: 31 ad 58. Quod Ipse Dominus sit Qui intelligitur per Mannam et Panem, Ipse aperte docet, dicit enim, Ego sum Panis vitae Qui e Coelo descendi; quod sit Dominus quoad Divinum Humanum, etiam

docet dicendo, Panis quem Ego dabo Caro mea est. Idem docet Dominus cum instituit Sanctam Coenam „*Jesus accipiens panem, et benedicens, et dedit Discipulis et dixit, accipite, comedite, hoc est Corpus meum*“ Matth: XXVI: 26. Marc: XIV: 22. Luc: XXII: 19: edere de hoc pane est conjungi Ipsi per amorem, nam edere significat appropriari et conjungi, ut supra, et amor est conjunctio spiritualis. Idem hoc significatur per edere in Regno Dei, apud Lucam „*Beatus qui edit panem in Regno Dei*“ XIV: 15: apud Eundem „*Edetis et bibetis in mensa mea in Regno Dei*“ XXII: 30: apud Matthaeum „*Multi ab Oriente et Occidente venient, et accumbent cum Abrahamo, Isaco et Jacobo in Regno Dei*“ VIII: 11; quod per Abrahamum,
[133] Isacum et Jacobum intelligatur Dominus, videatur n: 1893. 4615. 6098. 6185. 6276. 6804. 6847: et apud Johannem „*Non operemini cibum qui perit, sed cibum qui permanet, quem filius hominis dabit vobis*“ VI: 27; quod Filius hominis sit Dominus quoad Divinum Humanum, videatur supra n: 63. Quod dicatur Manna absconditum, est quia jucundum amoris coelestis, quod accipiunt illi qui per amorem conjuncti sunt Domino, prorsus ignotum est illis qui in amore non coelesti sunt; et hoc jucundum nemo potest accipere, nisi qui Divinum Humanum Domini agnoscit, ex Hoc enim illud procedit. Quia hoc jucundum ignotum fuit filiis Israëlis in deserto, ideo vocabant illud Man, ut constat apud Mosen „*Dixit Jehovah Mosi, ecce Ego faciam ut pluat vobis panis ex ipso coelo; et mane fuit stratus ros circa ipsa castra; cumque elevasset se stratus ille ros, ecce in superficie ipsius deserti tenue rotundum, quod videntes dicebant Man hoc* (: Quid hoc:) *dixit Moses eis, hic est panis ille, quem dat vobis Jehovah ad comedendum: et vocavit domus Israëlis nomen ejus Man*“ Exod: XVI: 3. ad fin: Et apud Eundem „*Jehovah cibavit te manna, quod non noveras, nec noverunt patres tui, ut doceret te, quod non per panem solum vivat homo, sed per omne enuntiatum oris Jehovae vivat homo*“ Deut: VIII: 3. Quod hoc jucundum, quod intelligitur per Man, ignotum fuerit filiis Israëlis, erat quia in jucundo corporeo prae aliis

gentibus erant, et qui in hoc jucundo sunt, prorsus non scire possunt aliquid de jucundo coelesti; quod filii Israëlis tales fuerint, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 248. Jucundum dicitur, ac intelligitur jucundum amoris, nam omne jucundum vitae est amoris. Quia est jucundum amoris coelestis quod per edere ex Manna abscondito significatur, ideo id vocatur Panis coelorum apud Davidem „*Jehovah praecepit aetheribus desuper, et ostia coelorum patefecit, et depluere fecit super eos man in cibum, et frumentum coelorum dedit illis*“ Psalm: LXXVIII: 23. 24: et alibi „*Jehovah pane coelorum saturavit eos*“ Psalm: CV: 40: panis coelorum dicitur, quia depluebat e coelo cum rore, sed in sensu spirituali dicitur panis coelorum, quia defluit a Domino per Coelum Angelicum, in hoc sensu non aliud Coelum intelligitur, et non alius panis quam qui nutrit animam hominis; quod panis hic in hoc sensu intelligendus sit, constat ex ipsis Domini verbis apud Johannem „*Quod Ipse sit Manna seu Panis qui e Coelo descendit*“ VI: 31 ad 58: et apud Mosen „*Quod Jehovah cibaverit eos manna, ut doceret quod non per panem solum vivat homo, sed per omne enuntiatum oris Jehovae*“ Deut: VIII: 3; enuntiatum oris Jehovae est omne quod procedit ex Domino, et hoc in specie est Divinum Verum unitum Divino Bono, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 13. 133. 139. 140. 284 ad 290. Hoc jucundum etiam describitur per correspondentias apud Mosen „*Man apparuit quasi semen coriandri album, et sapor sicut placentae melle subactae*“ Exod: XVI: 31: et alibi apud Eundem „*Fecerunt ex eo placentas, sapor ejus erat sicut succi olei*“ Num: XI: 7. 8. Man quod tale esset quoad visum et saporem, erat quia semen coriandri album significat verum ex origine coelesti, placenta bonum amoris coelestis, mel ejus jucundum externum, oleum ipsum illum amorem, et succus ejus ex quo sapor, jucundum ejus internum, pluvia cum rore, in quo fuit manna, influxum Divini Veri in quo id jucundum. Quod semen significet verum ex origine coelesti, videatur n: 3038. 3373. 10248. 10249: quod album dicatur de illo vero, n: 3301. 3993. 4007. 5319. [134]

Quod placenta significet bonum amoris coelestis, n: 7978. 9992. 9993: quod oleum significet ipsum illum amorem, n: 886. 3728. 9780. 9954. 10261. 10269; inde succus hujus significat jucundum ejus, quia inde sapor, et sapor est jucundum et amoenum, n: 3502. 4791 ad 4805: sed plura de his videantur in Explicatione super Cap: XVI: Exodi in ARCANIS COELESTIBUS. Quod jucundum amoris coelestis significetur per edere ex manna abscondito, cum tamen per mannam absconditum significatur Dominus quoad Divinum Humanum, est quia idem est, sive dicas Divinum Humanum Domini, sive dicas Divinum Amorem, nam Dominus est Ipse Divinus Amor, et quod ab Ipso procedit est Divinum Bonum unitum Divino Vero, utrumque est Amoris, et quoque est Dominus in Coelo, inde edere ab Ipso est conjungi Ipsi, et hoc per amorem ab Ipso. Sed haec melius intelligi possunt ex illis quae in Opere de COELO ET INFERNO n: 13 ad 19. 116 ad 125. 126 ad 140; et quoque in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 210 ad 222. 307, dicta et ostensa sunt, quae videantur.

147. Et dabo illi calculum album, quod significet sapientiam et intelligentiam, constat ex significatione Calculi albi, cum a Domino, quod sit receptio ab Ipso et influxus, et quia est receptio et influxus a Domino, est quoque sapientia et intelligentia ab Ipso, nam qui recipiunt a Domino, et apud quos Dominus influit, illi in sapientia et intelligentia sunt. Quod dare calculum album illa significent, est quia in judiciis colligebantur suffragia per calculos, sententiae affirmativae per calculos albos, et negativae per calculos nigros, inde per calculum album significatur receptio sapientiae et intelligentiae.

148. Et in Calculo nomen novum scriptum quod nemo novit nisi qui accipit, quod significet statum vitae interioris ignotum omnibus praeter illis qui in eo sunt, constat ex significatione nominis, quod sit quale status, de qua n: 1754. 1896. 2009. 3237. 3421, hic quale status vitae interioris, quia dicitur nomen novum quod nemo novit nisi qui accipit, nam quale status vitae interioris prorsus *ignotum* est illis qui non in vita interiore sunt; in vita interiore

sunt qui in amore in Dominum sunt, et non alii in amore in Dominum sunt quam qui agnoscunt Divinum in Humano Ipsius, quod amare Dominum sit vivere secundum praecepta Ipsius, videatur n: 10143. 10153. 10578. 10645. 10829: vita interior est vita spiritualis in qua sunt Angeli coeli, vita autem exterior est vita naturalis, in qua sunt omnes qui non in Coelo sunt; et apud illos qui vivunt secundum praecepta Domini, et agnoscunt Divinum in Humano Ipsius, aperitur mens interior, et tunc homo fit spiritualis; at qui non ita vivunt, nec agnoscunt, manent naturales. Quod status vitae interioris seu spiritualis sit ignotus omnibus illis qui non in amore coelesti sunt, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 395 ad 414; et in Doctrina Novae Hierosolymae n: 105. 238. Quod Nomen in Verbo significet quale status, constat ex plurimis locis ibi, quorum aliqua hic, confirmationis causa, velim adducere, ut apud Esajam „*Tollite in altum oculos vestros, et videte, quis creavit haec, qui educit in numero exercitum, omnes nomine vocat*“ XL: 26; omnes nomine vocat est quod sciat omnes quales sunt, et illis det secundum statum amoris et fidei apud illos. Apud Johannem „*Qui ingreditur per ostium, Pastor est ovium, huic aperit janitor, et oves* [135]
vocem ejus audiunt, et suas oves nomine vocat, et educit eas“ X: 2. 3; similiter. Apud Esajam „*Sic ait Jehovah Creator tuus Jacob, et formator tuus Israël, ne timeto, nam redemi te, et vocavi te nomine, Mihi tu*“ XLIII: 1. Apud Eundem „*Ut cognoscas quod Ego Jehovah, qui vocaveram nomine tuo, propter servum meum Jacobum et Israëlem electum meum; vocavi te nomine tuo cum non nosceres Me*“ XLV: 3. 4; vocavi te nomine tuo, est quod noverit qualis status Ecclesiae, nam Jacob et Israël sunt Ecclesia, Jacob Ecclesia externa, et Israël Ecclesia interna. Apud Eundem „*Israël si auscultasses praeceptis meis, non excisum neque perditum fuisset nomen ejus coram Me*“ XLVIII: 19; exscindi et perdi nomen coram Jehovah, est quale status per quem conjungitur, qui status est status spiritualis illius qui ab Ecclesia quae per Israëlem significatur. Apud Eundem „*Jehovah ab utero vocavit Me, a*

visceribus matris meminit nominis mei" XLIX: 1; meminit nominis mei, est qualis est. Apud Eundem „*Propter Zionem non tacebo, et propter Hierosolymam non quiescam, et videbunt gentes justitiam, et omnes reges gloriam tuam, et vocabitur tibi nomen novum, quod os Jehovae enuntiabit*" LXII: 1. 2. Apud Eundem „*Servis suis vocabit nomen aliud*" LXV: 15; vocare nomen novum et nomen aliud, est dare alium statum vitae, nempe statum vitae spiritualis. Apud Ezechielem „*Urbs sanguinum polluta nomine*" XXII: 5; urbs sanguinum est doctrina violentiam inferens bono charitatis, quae polluta nomine dicitur, cum scatet falsis et inde malis, quae faciunt quale ejus. Apud Mosen „*Moses dixit ad Jehovam, Tu dixisti, novi te nomine tuo: et Jehovah dixit ad Mosen, etiam verbum hoc quod dixisti faciam, quia novi te nomine*" Exod: XXXIII: 12. 17; quod noverit Mosen nomine, est quod noverit qualis est. In Apocalypsi „*Habes pauca nomina in Sardibus, qui non inquinaverunt vestimenta sua: vincens hic vestietur vestimentis albis, et confitebor Nomen ejus coram Patre meo: qui vincit, scribam super eum Nomen Dei mei, et nomen civitatis Dei mei novae Hierosolymae, et nomen meum novum*" III: 4. 5. 12; quod nomen hic significet quale status quoad bonum amoris et verum fidei, constare potest. Alibi „*Quorum non scripta sunt nomina in Libro vitae*" Apoc: XIII: 8. Cap: XVII: 8; nomina scripta in libro vitae, sunt omnia amoris et fidei ejus, ita omnia vitae spiritualis ejus, qualia sunt. Alibi „*Videbunt faciem Dei et Agni, et nomen Ipsius in frontibus eorum*" Apoc: XXII: 4; nomen in frontibus est status amoris, frons enim correspondet amori, et inde significat illum. Quod nomen in Verbo significet quale status hominis, est quia in spirituali Mundo quilibet nominatur secundum statum vitae in quo est, ita varie: loquela enim spiritualis non est sicut loquela humana, exprimuntur omnia ibi secundum ideas de rebus et de personis, ac ideae illae cadunt in voces; quod melius constare potest ex illis quae de Loquela Angelorum Coeli in Opere de Coelo et Inferno n: 234 ad 245 ostensa sunt. Porro videatur supra n: 102 et 135,

ubi ostenditur, quid nomen Jehovae, Domini et Jesu Christi in Verbo significat.

149. Vers: 18 ad 29. *Et Angelo in Thyatiris Ecclesiae scribe: haec dicit Filius Dei habens oculos suos tanquam flammam ignis, et pedes suos similes chalcolibano. Novi tua opera et charitatem, et ministerium et fidem, et tolerantiam tuam et opera tua, et ultima plura prioribus. Sed habeo adversus te pauca, quod permittas mulierem Jesabel, dicentem se prophetissam, docere et seducere meos servos scortari et idolothyta edere. Et dedi* [136] *illi tempus ut resipisceret a scortatione sua, et non resipuit. Ecce Ego conjicio eam in lectum, et maechantes cum illa in afflictionem magnam, si non resipuerint ab operibus suis. Et filios ejus occidam morte, et cognoscent omnes Ecclesiae, quod Ego sim scrutans renes et corda, et dabo unicuique vestrum secundum opera sua. Vobis autem dico, et reliquis in Thyatiris, quicunque non habent doctrinam hanc, et qui non cognoverunt profunda Satanae, ut dicunt, non impono super vos aliud onus. Attamen, quod habetis, retinete donec venio. Et vincens et custodiens usque ad finem opera mea, dabo illi potestatem super gentes. Et reget eas virga ferrea, tanquam vasa fictilia confringentur; sicut et Ego accepi a Patre meo. Et dabo illi stellam matutinam. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis.* Et Angelo in Thyatiris Ecclesiae scribe, significat illos ab Ecclesia, apud quos Internum et Externum, seu spiritualis et naturalis homo unum faciunt: Haec dicit Filius hominis, significat Dominum quoad Divinum Humanum, a Quo illud Ecclesiae: habens oculos suos tanquam flammam ignis, significat Divinam Providentiam ex Divino amore Ipsius, ac Divinam sapientiam et intelligentiam communicatam illis qui in amore et inde fide in Ipsum sunt: et pedes suos similes chalcolibano, significat ultimum ordinis Divini, quod naturale plenum Divino amore: novi opera tua et charitatem, significat Internum eorum qui ab Ecclesia: et ministerium et fidem, significat bonum et verum ibi: et tolerantiam, significat conjunctionem cum Externo: et opera tua, et ultima plura prioribus, signi-

ficat Externa inde: sed habeo adversus te pauca, significat quod cavendum: quod permittas mulierem Jesabel, significat jucundum amoris sui et mundi: dicentem se prophetissam, docere et seducere meos servos, significat quod inde doctrina omnium falsorum: scortari et idolothyta edere, significat falsificationes veri et adulterationes boni: et dedi illi tempus ut resipisceret a scortatione sua, et non resipuit, significat quod qui inde in falsis sunt non se convertant ad vera et per vera: ecce Ego conjicio eam in lectum, significat quod relinquantur suo naturali homini et ibi doctrinae falsorum: et maechantes cum illa in afflictionem magnam, significat tentationes graves illis qui se addicant falsis eorum: si non resipuerint ab operibus suis, significat si non se separent ab illis: et filios ejus occidam morte, significat quod sic falsa exstinguantur: et cognoscent omnes Ecclesiae quod Ego sim scrutans renes et corda, significat agnitionem omnium qui ab Ecclesia sunt, quod Dominus solus sciat et exploret exteriora et interiora, ac quae fidei et amoris sunt: et dabo unicuique vestrum secundum opera sua, significat beatum aeternum secundum internum ejus in externo: vobis autem dico et reliquis in Thyatiris, significat omnibus et singulis apud quos Internum conjunctum est Externo: quicunque non habet doctrinam hanc, significat apud quos jucundum externum, quod est jucundum amoris sui et mundi, non dominatur: et qui non cognoverunt profunda Satanae, ut dicunt, significat illaqueationem ab illis: non impono super vos aliud onus, significat quod hoc solum cavendum sit: attamen quod habetis retinete donec venio, significat permanentiam in statu amoris et fidei usque ad visitationem: et vincens et custodiens usque ad finem opera mea, significat post pugnam contra illos amores et remotionem illorum quantum potest,
[137] perseverationem in amore et fide: et dabo illi potestatem super gentes, significat super mala apud se, quae tunc a Domino discutientur: et reget eas virga ferrea, significat quod castigaturus mala per vera quae sunt in naturali homine: tanquam vasa fictilia confringentur, significat dispersionem falsorum totalem: sicut et Ego accepi a Patre meo, significat comparative sicut Dominus a Divino suo cum

glorificavit Humanum suum: et dabo illi stellam matutinam, significat intelligentiam et sapientiam a Divino Humano Domini: habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, significat quod qui intelligit auscultet quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt.

150. Et Angelo in Thyatiris Ecclesiae scribe, quod significet illos ab Ecclesia apud quos Internum et Externum seu spiritualis et naturalis homo unum faciunt, constat ex scriptis ad hunc Angelum in sensu interno intellectis, in illis agitur de conjunctione Interni seu spiritualis hominis cum Externo seu naturali, seu de illis ab Ecclesia apud quos illa conjuncta sunt. Est apud unumquemvis hominem Internum et Externum, Internum ejus est quod vocatur spiritualis homo, Externum quod vocatur naturalis homo; cum homo nascitur, primum aperitur Externus seu naturalis homo, ac postea, sicut adolescit et perficitur intelligentia et sapientia, aperitur Internus seu spiritualis homo; Externus seu naturalis homo aperitur per talia quae homo haurit ex mundo, at Internus seu spiritualis homo aperitur per talia quae haurit ex Coelo; nam Externus seu naturalis homo formatus est ad receptionem talium quae in mundo sunt, at Internus seu spiritualis homo ad receptionem talium quae in Coelo sunt; illa quae in Mundo sunt, ad quorum receptionem formatus est Externus seu naturalis homo, se referunt in genere ad omnia quae sunt vitae civilis et moralis; at illa quae in coelo sunt, ad quorum receptionem formatus est Internus seu spiritualis homo, se referunt in genere ad omnia quae amoris et fidei sunt. Quoniam illa bina sunt apud hominem, ac unum et alterum distincte per sua media aperiendum est, patet, quod nisi aperiatur Internum per sua media, homo maneat solum Naturalis, et quod tunc Internum ejus clausum sit: sed illi, apud quos Internum clausum est, non sunt homines Ecclesiae, nam Ecclesia apud hominem formatur per communicationem cum Coelo, et communicatio cum Coelo non datur nisi Internum ejus aperiatur per sua media, quae omnia, ut supra dictum est, se referunt ad amorem et fidem. Porro sciendum est, quod apud hominem Ecclesiae,

qui est qui a Domino regeneratus est per vera quae fidei vocantur et vitam secundum illa, conjunctum sit Internum et Externum, seu Spiritualis et Naturalis homo, et quod conjuncta sint per correspondentias, quae quales sunt, et inde qualis per illas conjunctio est, constare potest ex iis quae de illis in ARCANIS COELESTIBUS ostensa sunt, ex quibus Collecta videantur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 261. Quia nunc homo non prius fit homo Ecclesiae, quam cum Internus seu Spiritualis homo apertus est, et hic conjunctus cum Externo seu Naturali homine, ideo nunc de his intra Ecclesiam agitur; nam ut supra n: 20 dictum est, per septem Ecclesias non intelliguntur septem Ecclesiae, sed omnes in genere qui ab Ecclesia Domini sunt, et inde ad Angelum cujusvis Ecclesiae agitur de talibus quae faciunt Ecclesiam, hic itaque, seu ad Angelum Ecclesiae in Thya-
[138] tiris, de Interno et Externo, et conjunctione utriusque apud illos. Sed quia hactenus ignotum fuit, quod bina illa actualiter sint apud hominem, et quod aperienda et conjungenda sint, ut homo sit homo Ecclesiae, et quia illa paucis non describi possunt, ideo actum est de illis in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 36 ad 53 et 179 ad 182, quae videantur.

151. Haec dicit Filius-hominis, quod significet Dominum quoad Divinum Humanum, a Quo illud Ecclesiae, constat ex significatione Filii hominis, quod sit Dominus quoad Divinum Humanum, et quoad Divinum Verum, quia hoc ab Ipso procedit, de qua supra n: 63; quod etiam sit a Quo illud Ecclesiae, nempe aperitio Interni seu spiritualis hominis, et ejus conjunctio cum Externo, est quia omne Ecclesiae apud hominem est ex Divino Humano Domini, omne enim amoris et fidei, quae faciunt Ecclesiam, ex Divino Humano Domini procedit, et non immediate ab Ipso Divino, nam quod immediate ab Ipso Divino Ipsius procedit, hoc non cadit in aliquam cogitationem et affectionem hominis, et inde nec in fidem et amorem, quia est longe supra illa; ut constare potest ex eo, quod homo non possit cogitare de Ipso Divino absque Humana forma, nisi sicut de natura in minimis, cogitatio quae non determinatur ad aliquam speciem,

est diffusa quaquaversum, et diffusum dissipatur; hoc apprimis scire datum est ex illis e Christiano Orbe in altera vita, qui solum cogitaverunt de Patre, et non de Domino, quod sibi naturam in minimis faciant Deum, et tandem decidant ab omni idea Dei, consequenter ab idea et fide omnium quae Coeli et Ecclesiae sunt. Aliter illi, qui de Deo sub Humana forma cogitaverunt, illi omnes ideas ad Divinum determinatas habent, nec vagantur ut priores quaquaversum; et quia Divinum sub Humana forma est Divinum Humanum Domini, ideo Dominus illorum cogitationes et affectiones ad Se flectit et determinat: quia hoc primarium Ecclesiae est, ideo id jugiter influit e coelo apud hominem, unde quasi insitum est cuivis cogitare de Divino sub Humana forma, et sic intus in se videre suum Divinum, praeter apud illos qui hoc insitum apud se exstinxerunt, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 82. Causa etiam inde videri potest, quod omnes, quotcunque sunt, homines post mortem, quando fiunt spiritus, vertantur ad suos amores, et quod inde qui Divinum sub Humana forma coluerunt, ad Dominum, Qui apparet illis ut Sol supra Coelos; qui autem Divinum non sub Humana forma coluerunt, illi vertuntur ad amores naturalis sui hominis, qui omnes se referunt ad amores sui *et mundi, ita* retro a Domino, et vertere se retro a Domino, est ad Infernum: quod convertant se omnes ad suos amores in spirituali Mundo, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 17. 123. 142. 143. 144. 145. 151. 153. 255. 272. 510. 548. 552. 561. Omnes qui antiquis temporibus vixerunt, et Divinum coluerunt, Divinum sub Humana forma cogitatione viderunt, et vix aliquis Divinum invisibile; et Divinum sub Humana forma etiam tunc erat Divinum Humanum; sed quia hoc Divinum Humanum erat Divinum Domini in Coelis et transiens Coelos, et Hoc tandem, cum Coelum invalidum factum est ex eo, quod homines, ex quibus Coelum, successive ab Internis facti sint Externi, et sic Naturales, ideo placuit Ipsi Divino Humanum induere, et Hoc glorificare seu Divinum facere, ut sic ex Se posset afficere omnes tam qui in Mundo spirituali quam qui in Mundo naturali sunt, et salvare illos [139]

qui Ipsius Divinum in Humano agnoscunt et colunt: hoc manifestatum est plurimis in locis apud Prophetas Veteris Testamenti, et quoque apud Evangelistas, ex quibus solum haec apud Johannem volo afferre „*In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: omnia per Ipsum facta sunt, et absque Eo factum est nihil quod factum est. In Ipso vita erat, et vita erat Lux hominum; et Lux illa in tenebris lucet, et tenebrae illam non comprehenderunt. Erat Lux Vera quae illuminat omnem hominem venientem in mundum: in mundo erat, sed mundus Eum non agnovit. Et Verbum Caro factum est, et habitavit inter nos, et vidimus gloriam Ipsius*" I: 1 ad 14; quod Dominus quoad Humanum ibi intelligatur per Verbum, patet clare, nam dicitur Verbum Caro factum est, et habitavit inter nos, et vidimus gloriam Ipsius; et quod Humanum suum Divinum fecerit, etiam patet, Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum, et hoc Caro factum est, hoc est, homo: et quia omne Divinum Verum procedit a Divino Humano Domini, et illud est Divinum Ipsius in Coelis, ideo etiam per Verbum significatur Divinum Verum, et ideo dicitur Ipse Lux quae illuminat omnem hominem venientem in mundum, Lux est etiam Divinum Verum; et quia homines ab internis ita externi seu naturales facti sunt, ut non amplius agnoverint Divinum Verum, ita nec Dominum, ideo dicitur quod tenebrae lucem non comprehenderint, et quod mundus Ipsum non agnoverit. Quod Verbum sit Dominus quoad Divinum Humanum, et inde Divinum Verum procedens, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 263 et 304. Quod Lux sit Divinum Verum, et quod Tenebrae sint falsa in quibus sunt qui non in luce, in Opere de Coelo et Inferno, n: 126 ad 140. 275. Quod qui agnoscunt Dominum, et colunt Ipsum ex amore et fide, et non in amoribus sui et mundi sunt, regenerentur et salventur, etiam ibi docetur, his verbis „*Quotquot Ipsum receperunt, dedit iis potestatem ut filii Dei essent, credentibus in Nomen Ipsius, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt*" Cap: I: Vers: 12. 13; ibi ex sanguinibus sunt illi qui destruunt amorem et cha-

ritatem; voluntas carnis est omne malum ex amoribus sui et mundi, estque proprium hominis voluntarium, quod in se non est nisi quam malum; voluntas viri est falsum inde ex proprio illo voluntario; quod qui in his amoribus non sunt recipiant Dominum, regenerentur et salventur, intelligitur per quod qui credunt in Nomen Ipsius, fiant filii Dei, et sint ex Deo nati. Quod credere in Nomen Domini sit Divinum Humanum Ipsius agnoscere, et ab Ipso recipere amorem et fidem, videatur supra n: 102. 135: quod Sanguines sint quae destruunt amorem et charitatem, in ARCANIS COELESTIBUS n: 4735. 5476. 9127: Quod Caro sit proprium voluntarium hominis, quod in se non est nisi quam malum, n: 210. 215. 731. 874. 875. 876. 987. 1047. 2307. 2308. 3518. 3701. 3812. 4328. 8480. 8550. 10283. 10284. 10286. 10732; et quod proprium hominis sit amor sui et amor mundi, n: 694. 731. 4317. 5660. Quod Vir sit intellectuale, et inde verum aut falsum, quoniam ex uno aut altero est illud, n: 3134. 3309. 9007, ita voluntas viri est proprium intellectuale, quod cum existit ex proprio voluntario, quod in se non est nisi quam malum, non est nisi quam falsum; ubi enim malum est in voluntate ibi falsum est in intellectu; quod a Deo nasci sit regenerari a Domino, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 173 ad 184. Praeterea quod omnes in Universo ex influxu e Coelo, [140]
et ex revelatione colant Divinum sub Humana forma, videatur in Opusculo de TELLURIBUS IN UNIVERSO, n: 98. 121. 141. 154. 158. 159. 169: Tum quod omnes Angeli Coelorum superiorum, in Opere de COELO ET INFERNO n: 78 ad 86. Ex his nunc constare potest, quod omne Ecclesiae, ita quoque omne Coeli apud homines sit ex Divino Humano Domini. Quia ita est, ideo in Primo Capite Apocalypseos describitur Filius hominis, Qui est Divinum Humanum, per varia repraesentativa, et dein ex illa descriptione desumta sunt Exordia ad singulas Ecclesias, videatur supra n: 113; et in specie ad hanc Ecclesiam, ad quam agitur de praecipuo essentiali Ecclesiae, nempe de Conjunctione Interni et Externi seu de regeneratione hominis Ecclesiae, dicitur enim

ad Angelum hujus Ecclesiae, *Haec dicit Filius hominis habens oculos suos tanquam flammam ignis.*

152. Habens oculos suos tanquam flammam ignis, quod significet Divinam Providentiam ex Divino amore Ipsius, ac Divinam sapientiam et intelligentiam communicatam illis qui in amore et inde fide in Ipsum sunt: quod oculi sicut flamma ignis, cum de Domino, sit Divina Ipsius Providentia ex Divino Ipsius amore, videatur supra n: 68; quod etiam sit Divina sapientia et intelligentia communicata illis qui in amore et inde fide in Ipsum sunt, est quia per oculos in Verbo, cum de hominibus, significatur intellectus veri, et intellectus veri est intelligentia et sapientia; inde per oculos, cum de Domino, significatur Divina sapientia et intelligentia procedens ab Ipso, et quod procedit ab Ipso, hoc communicatur Angelis et hominibus qui in amore et inde fide in Ipsum sunt; omnis etiam sapientia et intelligentia, quae est Angelis et hominibus, non est eorum sed Domini apud illos; quod etiam notum est in Ecclesia, scitur enim quod omne bonum quod est amoris et omne verum quod est fidei, a Deo sit, et nihil ab homine, ac vera interius visa et agnita faciunt intelligentiam, et haec una cum bonis interius perceptis et inde visis faciunt sapientiam; inde nunc est, quod per habere oculos tanquam flammam ignis, etiam significetur Divina sapientia et intelligentia Domini communicata illis qui in bonis amoris et inde fide in Ipsum sunt. Quod Oculi significent intellectum, est quia omnis visus oculorum apud homines et Angelos inde est; quod omnis visus oculorum inde sit, apparet sicut paradoxon illis, qui non sciunt causas rerum interiores, ex quibus effectus sistuntur in corpore; qui illas non sciunt, non aliter credunt, quam quod oculus videat ex se, auris audiat ex se, lingua gustet ex se, et corpus sentiat ex se, cum tamen interior vita hominis, quae est vita spiritus ejus, quae vita est vita intellectus et voluntatis ejus seu cogitationis et affectionis, sentit per organa corporis illa quae in mundo sunt, et sic percipit illa naturaliter; totum corpus cum omnibus suis sensoriis est modo instrumentum suae animae seu sui spiritus; quae etiam est causa, quod, cum separatur spiritus hominis a corpore, corpus prorsus

nihil sentiat, at spiritus postea sentiat aeque ac prius: quod spiritus hominis aeque videat, audiat, sentiat post solutionem a corpore, ut prius in corpore, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 461 ad 469; praeterea de correspondentia intellectus cum visu oculi, in ARCANIS COELESTIBUS n: 4403 ad 4421. 4523 ad 4534. Apud bestias etiam interior earum vita, quae quoque anima earum vocatur, pariter per organa externa corporis earum sentit, sed
cum differentia, quod non rationaliter sicut homo, ita non [141]
ex intellectu et voluntate tali, qualis est homini, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 108; et de ULTIMO JUDICIO n: 25. Inde nunc est quod per Oculum in Verbo significetur Intellectus veri, seu Intelligentia et Sapientia, ut constare potest a sequentibus his locis; apud Esajam „*Dic populo huic, audite audiendo, sed non intelligite, ac videte videndo et non cognoscite; impingua cor populi hujus, et aures ejus aggrava, et oculos ejus obline, ne forte videat oculis suis*“ VI: 9. 10. Joh: XII: 40; oculos oblinere ne forte videat oculis suis, est obtenebrare intellectum ne intelligat. Apud Eundem „*Effudit Jehovah super vos spiritum somnolentiae, et occlusit oculos vestros, prophetas et capita vestra, videntes obtexit*“ XXIX: 10; occlusit oculos, prophetas et capita, et videntes obtexit, est intellectum veri, prophetae etiam sunt qui docent vera, qui etiam vocantur capita quia caput significat intelligentiam; et quoque vocantur videntes ex revelatione Divini Veri apud illos. Apud Eundem „*Non connivebunt oculi videntium, et aures audientium auscultabunt*“ XXXII: 3; videntium oculi pro illorum qui intelligunt vera. Apud Eundem „*Qui occludit oculos suos ne videant malum: Regem in pulchritudine sua videbunt oculi tui*“ XXXIII: 15. 17; occludere oculos ne videant malum, est malum non admittere in cogitationem; regem in pulchritudine sua videbunt oculi, est quod intellecturi verum in sua luce cum amoenitate, nam per regem ibi non intelligitur rex, sed verum, videatur supra n: 31. Apud Jeremiam „*Audite haec, populo stulte, cui non cor, quibus oculi non vident, et quibus aures non audiunt*“ V: 21. Ezech: XII: 2. In Threnis „*Cecidit*

Corona capitis nostri, propter hoc factum est languidum cor nostrum, et propter hoc caligarunt oculi nostri" V: 17; corona capitis est sapientia, videatur supra n: 126; cor languidum est voluntas boni non amplius, quod cor sit voluntas et amor, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 95; oculi sunt intellectus veri, qui caligantes dicuntur, cum non amplius intelligitur verum. Apud Sachariam „*Poena pastoris deserentis gregem, gladius super oculo dextro ejus, et oculus dexter caligando caligabit*" XI: 17; gladius super oculo dextro, et oculus dexter caligando caligabit, est quod periturum omne verum in intellectu per falsum, quod gladius sit destructio veri per falsum, videatur supra n: 131. Apud Eundem „*Plaga, qua percutiet Jehovah omnes populos qui pugnabunt contra Hierosolymam, oculi ejus contabescent in foraminibus suis*" XIV: 12; populi qui pugnabunt contra Hierosolymam, sunt qui contra Ecclesiam, Hierosolyma est Ecclesia, oculi eorum quod contabescent, est quod peritura intelligentia, pugnant enim ex falsis contra vera. Apud Sachariam „*Percutiam omnem equum stupore, et omnem equum populorum caecitate*" XII: 4; agitur ibi de vastatione Ecclesiae, per equum significatur intellectuale, quare per quod equus percuteretur stupore et caecitate, est quod intellectus; quod Equus significet intellectuale, videatur in Opusculo de Equo Albo n: 1 ad 5. Apud Davidem „*Exaudi Me Jehovah, Deus mi illumina oculos meos, ne forte dormiam mortem*" Psalm: XIII: 4; illumina oculos est intellectum. Apud Mosen „*Non accipies munus, quia munus occaecat oculos sapientum*" Deut: XVI: 19; occaecare oculos sapientum est ut non videant seu intelligant verum. Apud Matthaeum „*Lucerna corporis est Oculus, si Oculus*
[142] *simplex, totum corpus lucidum; si Oculus malus, totum corpus obtenebratum; si ergo lumen sunt tenebrae, tenebrae quantae*" VI: 22. 23. Luc: XI: 34: hic per oculum non intelligitur oculus sed intellectus, per oculum simplicem intellectus veri, per oculum malum intellectus falsi, tenebrae sunt falsa, totum corpus est totus spiritus, nam is totus est qualis ejus voluntas et inde intellectus; si ei intellectus veri ex voluntate boni, est is angelus lucis, si autem ei intellectus

falsi, est is spiritus tenebrarum: per illa verba describitur hominis reformatio per intellectum veri; inde patet, quod qui scit quid oculus significat, scire possit arcanum illorum verborum; quod homo reformetur per vera in intellectu, videatur supra n: 112. 126. Apud Matthaeum „*Si oculus dexter scandalizaverit te, erue eum et abjice abs te, nam bonum est luscus intrare in vitam, quam duos habens oculos mitti in gehennam ignis*“ V: 29. Cap: XVIII: 9. Marc: IX: 47; per oculum nec hic intelligitur oculus sed intellectus cogitans, per oculum dextrum scandalizantem intellectus cogitans malum, eruere et abjicere illum est tale non admittere sed rejicere; luscus est intellectus non cogitans malum, sed modo verum, intellectus enim cogitare potest verum, si cogitat malum est ex voluntate mali; quod oculus dexter dicatur, est quia per illum significatur intellectus boni, et per sinistrum intellectus veri, videatur n: 4410. 6923. Apud Esajam „*Audient in die illo surdi verba Libri, et ex caligine et e tenebris oculi caecorum videbunt*“ XXIX: 18. Apud Eundem „*Tunc aperientur oculi caecorum, et aures surdorum*“ XXXV: 5. 6. Apud Eundem „*Dabo te in lucem gentium, ad aperiendum oculos caecorum, ad educendum e carcere vinctum; et e domo claustri sedentes in tenebris*“ XLII: 7. Apud Eundem „*Educ populum caecum, cui oculi sunt, et surdos quibus aures*“ XLIII: 8; aperire oculos caecorum est instruere illos qui adhuc ignorant vera, et usque desiderant illa, ita gentes. Simile significatur per sanationes caecorum a Domino, Matth: IX: 27. 28. 29. Cap: XX: 29 ad fin: Cap: XXI: 14. Marc: VIII: 23. 25. Luc: XVIII: 35 ad fin: Joh: IX: 1 ad 21; nam omnia Miracula Domini involvebant talia quae sunt Ecclesiae et Coeli, inde erant illa Divina, videatur n: 7337. 8364. 9031. Quia Oculus significabat Intellectum, ideo inter statuta apud filios Israëlis erat „*Quod Caecus aut Confusus oculo ex semine Aharonis non accederet ad offerendum sacrificium, nec intra velum intraret*“ Levit: XXI: 17 ad 23. „*Quod Caecum non offerendum esset in sacrificium*“ Levit: XXII: 22. Malach: I: 8. Inde etiam inter maledictiones erat, „*Febris consumens ocu-*

los" Levit: XXVI: 16. Ex his nunc sciri potest, quid per oculos Filii hominis qui tanquam flamma ignis, significatur, quod nempe Divina sapientia et intelligentia communicata illis qui in amore et inde fide in Dominum sunt: quod etiam significetur Divina Ipsius Providentia, constat ex illis quae supra n: 68 ostensa sunt: quibus addendum est, quod de Cherubis dicitur apud Ezechielem, et de quatuor animalibus circa Thronum in Apocalypsi, per quae etiam Divina Domini Providentia, et in specie Custodia ne adeatur Dominus nisi per bonum, significatur; apud Ezechielem „*Vidi ecce quatuor Rotae juxta Cherubos; tota Caro eorum, et Dorsa eorum, et Manus eorum, et Alae eorum, et Rotae erant plena Oculis circumcirca*" X: [9.] 12. Et in Apocalypsi „*Circa Thronum erant quatuor Animalia plena Oculis ante et retro; unumquodvis habebat Alas circum et intus plenas Oculis*" IV: 6. 8; quatuor haec animalia etiam erant Che-
[143] rubi, nam similis paene est descriptio eorum quae est Cheruborum apud Ezechielem: illis tot oculi adscribuntur, quia Divina Domini Providentia, quae per Cherubos significatur, est omnia in Coelis et in Terris ex Divina sapientia regere; Dominus enim ex Divina Providentia videt omnia, disponit omnia, et prospicit omnia. Quod per Cherubos significetur Divina Providentia Domini, et in specie Custodia ne Dominus adeatur nisi per bonum, videatur n: 9277. 9509. 9673.

153. Et pedes suos similes chalcolibano, quod significet ultimum ordinis Divini quod naturale, plenum Divino amore, constat ex illis quae supra n: 69, dicta et ostensa sunt, ubi similia. Quia in scriptis ad Angelum hujus Ecclesiae agitur de Ecclesiae Interno quod spirituale, et de ejus Externo quod naturale, quod unum facient, videatur supra n: 150; ideo praemittitur de Domino, a Quo omne Ecclesiae „*Haec dicit Filius hominis habens oculos tanquam flammam ignis, et pedes similes chalcolibano;*" per oculos enim respective ad homines significatur Internum quod spirituale, et per pedes externum quod naturale, at per Oculos et pedes respective ad Dominum significantur Divina, a quibus illa apud homines.

154. Novi opera tua et charitatem, quod significet Internum eorum qui ab Ecclesia, constat ex significatione Ope-

rum, quod sint illa quae sunt voluntatis seu amoris coelestis, de qua supra n: 98; et ex significatione charitatis, quod sint quae sunt amoris spiritualis; quod per opera et charitatem significetur internum Ecclesiae, est quia illa quae sunt voluntatis seu amoris faciunt Internum ejus, at illa quae sunt intellectus et fidei faciunt Externum ejus. Sunt bini Amores, qui faciunt Coelum seu Ecclesiam, Amor in Dominum et Amor erga proximum seu Charitas, Amor in Dominum est qui vocatur amor coelestis, et amor erga proximum, qui est charitas, est qui vocatur amor spiritualis; quod ita dicantur, est ex eo quod Coelum distinctum sit in duo Regna, quorum unum vocatur Regnum Coeleste, alterum Regnum Spirituale, inde quoque Amores, qui ibi regnant, ita vocantur, videatur Opus de Coelo et Inferno, n: 13 ad 19, et 20 ad 28; ac Doctrina Novae Hierosolymae, n: 54 ad 62. et 84 ad 100; ubi etiam ostensum est, quid Amor coelestis et quid Amor spiritualis, quod nempe Amor coelestis sit ex affectione voluntatis facere praecepta Domini, et quod Amor spiritualis sit ex affectione intellectus facere praecepta Domini: sunt duo apud hominem, quae faciunt Coelum aut Ecclesiam apud illum, Amor et Fides, Amor residet in Voluntate hominis, nam quod homo amat hoc quoque vult; Fides autem residet in Intellectu hominis, nam quod homo credit, hoc quoque cogitat, et Cogitatio est intellectus; Internum itaque Ecclesiae coelestis, est ex affectione voluntatis, proinde ex amore boni facere praecepta Domini; Internum autem Ecclesiae spiritualis est ex affectione intellectus, proinde ex amore veri, facere praecepta Domini, nam quod facere praecepta Domini sit amare Ipsum, docet Ipse, apud Johannem Cap: XIV: 21. 23: Internum Ecclesiae coelestis est quod intelligitur per Opera, ac Internum Ecclesiae spiritualis est quod intelligitur per Charitatem. Sed quia haec, ut clare appercipiantur, non paucis exponi possunt, videantur quae de illis in Doctrina Novae Hierosolymae dicta sunt, nempe de Voluntate et Intellectu n: 28 ad 36. De Interno et Externo homine, n: 36 ad 53. De Amore in genere, n: 54 ad 64. De Amore erga proximum seu Charitate, n: 84 ad 107. Et de Fide, n: [144]

108 ad 122. Et in Opere de COELO ET INFERNO, ubi agitur de amore coelesti et de amore spirituali, n: 13 ad 19.

155. Et ministerium et fidem, quod significet bonum et verum ibi, constat ex significatione ministerii, quod sit bonum, de qua sequitur; et ex significatione fidei, quod sit verum; causa quod fides significet verum, est quia verum est fidei et fides est veri. Quod ministerium significet bonum, est quia ministerium in Verbo dicitur de bono; inde est quod functio Aharonis, filiorum ejus et Levitarum dicta fuerit Ministerium, et in genere functio sacerdotum; et quod per ministrare Jehovae seu Domino, intelligatur colere Ipsum ex bono amoris: inde patet, quod ministerium se referat ad opera, et fides ad charitatem, de quibus mox supra, ubi dictum est, *Novi Opera tua et Charitatem*, nam fides et charitas unum faciunt, ubi enim non charitas ibi nec fides, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 108 ad 122; et in Opusculo de ULTIMO JUDICIO, n: 33 ad 40. Quod Ministerium et ministrare in Verbo dicatur de bono amoris, constare potest a sequentibus locis; apud Davidem „*Jehovah facit Angelos suos Spiritus, Ministros suos ignem flammantem*“ Psalm: CIV: 4; quod Jehovah faciat Angelos suos spiritus est quod recipientes Divini Veri, videatur supra n: 130; quod faciat ministros suos ignem flammantem est quod recipientes Divini boni, nam per ignem flammantem significatur bonum amoris, videatur supra n: 68; inde patet, quod per ministros intelligantur illi qui in bono amoris sunt. Apud Eundem „*Benedicite Jehovae omnes Exercitus Ipsius, Ministri Ipsius facientes voluntatem Ipsius*“ Psalm: CIII: 21. 22: Exercitus Jehovae dicuntur qui in veris sunt, videatur n: 3448. 7236. 7988. 8019; ministri qui in bonis; quare dicitur facientes voluntatem Ipsius; facere voluntatem Domini est ex bono amoris, nam omne bonum se refert ad voluntatem, sicut omne verum ad intellectum. Apud Esajam „*Vos sacerdotes Jehovae vocabimini, ministri Dei nostri*“ LXI: 6; sacerdotes vocantur ministri, quia illi repraesentabant Dominum quoad bonum amoris; inde est [quod] qui in bono amoris sunt, in Verbo dicantur sacerdotes, videatur n: 2015. 6148. 9809. 10017; ex eo

etiam est quod dicantur ministri Dei: inde est quod functio Aharonis et filiorum ejus dicatur ministerium, et quoque functio Levitarum sacerdotum; et quod intrare in tentorium conventus et fungi ibi ministerio, et quoque accedere ad altare et ibi fungi ministerio dicatur Ministrare, videatur Exod: XXVIII: 35. Cap: XXX: 20. Num: VIII: 15. 19. 24. 25. 26: Et apud Jeremiam *„Foedus meum irritum fiet cum Levitis Sacerdotibus ministris meis“* XXXIII: 21; quod Aharon repraesentaverit Dominum quoad Bonum amoris, videatur n: 9806. 9946. 10017: quod etiam in genere Sacerdotes, n: 2015. 6148: quod inde per Sacerdotium in Verbo significetur Divinum Bonum Divini Amoris Domini, n: 9806. 9809. Sunt duo Regna, in quae totum Coelum distinctum est, unum in quo Angeli qui in bono amoris coelestis sunt, alterum in quo sunt Angeli qui in bono amoris spiritualis seu in Charitate; Regnum Coeleste Domini vocatur Sacerdotium Ipsius, et Regnum Spirituale vocatur Regium Ipsius, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 24. 226; de illis qui in Regno Coelesti dicitur ministrare, at de illis qui in Regno Spirituali sunt dicitur servire; inde patet, quid per ministrare et [145] ministrum, et quid per servire et servum significatur in sequentibus his locis *„Jesus dixit Discipulis, quisquis voluerit esse magnus, esse debet vester Minister, et quisquis voluerit esse primus, esse debet vester Servus: sicut Filius hominis non venit ut Ipsi ministretur, sed ut ministret“* Matth: XX: 26. 27. 28. Cap: XXIII: 11. 12. Marc: IX: 35. Luc: XXII: 24 ad 27. *„Jesus dixit, si quis ministraverit Mihi, sequitor Me; tunc ubi Ego sum, etiam Minister meus erit; imo si quis Mihi ministraverit, honorabit eum Pater“* Joh: XII: 26. *„Jesus dixit, beati servi, quos veniens Dominus invenerit vigilantes; dico vobis, quod cincturus sit Se, et accumbere facturus eos, Ipseque accedens ministraturus illis“* Luc: XII: 37. Apud Esajam *„Filii Alienigenae, qui adhaerent Jehovae ad ministrandum Illi, et ad amandum Nomen Jehovae“* LVI: 6: quia ministrare praedicatur de bono amoris, ideo dicitur ad ministrandum Jehovae, et ad amandum; ac ideo dicitur de Domino quod Ipse ministraturus. Ex his nunc

constare potest, quod per ministerium significetur omne quod fit ex bono amoris, ita bonum amoris.

156. Et tolerantiam tuam, quod significet conjunctionem cum Externo, et tunc pugnam, constat ex significatione tolerantiae, cum de illis qui in Interno et Externo Ecclesiae sunt, de quibus hic agitur, quod sit conjunctio Interni cum Externo, et pugna tunc; quod hoc per tolerantiam significetur, est quia conjunctio Interni cum Externo, seu Spiritualis hominis cum Naturali fit per tentationes, aliter non conjunguntur, ideo pugna per quam illa conjunctio fit, quia homo tunc patitur et sustinet, significatur per tolerantiam. Quod Internus homo cum Externo conjungatur per Tentationes, quae sunt pugnae spirituales, videatur in Arcanis Coelestibus, n: 10685; et in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 190. 194. 199.

157. Et opera tua, et ultima plura prioribus, quod significet externa inde, constat ex significatione operum, quod sint externa in quibus interna, nam Opera sunt ultimi effectus, in quibus interna se sistunt simul, et ibi in serie, formant ibi suum ultimum et plenum; interna dicuntur, quae sunt cogitationis et voluntatis, et spiritualiter loquendo, quae sunt amoris et fidei, haec sunt in operibus, unde haec sunt ultima. Quod interiora quae mentis successive influant in externa, usque in extremum seu ultimum, et quod ibi etiam existant et subsistant, videatur n: 634. 6239. 6465. 9215. 9216: quod etiam forment in ultimo simultaneum, qua serie, n: 5897. 6451. 8603. 10099: quod totus homo sit in factis seu operibus, et quod id nondum existat, quod modo est in velle et non in facere, cum homo facere potest, in Opere de Coelo et Inferno n: 475. 476. His adjicere velim arcanum, quod nondum notum est; Spiritus hominis in tali forma humana apparet post mortem, in quali vita affectionis ejus fuit in mundo, in forma pulchra si vita amoris coelestis ei fuerat, at in forma impulchra si vita amoris terrestris; inde est quod angeli sint formae amoris et charitatis: sed illis non forma tam pulchra est ex affectione solius cogitationis et voluntatis, sed ex illarum affectione in factis seu operibus; facta enim seu opera ex affectione voluntatis et

cogitationis seu amoris et fidei faciunt externam speciem spiritus, ita pulchritudinem faciei, corporis et loquelae ejus; causa est, quia sicut interiora desinunt in facta seu opera, ut in sua extrema, ita in formam corporis externam; nam notum est, quod omne voluntatis hominis desinat in corporis [146] extrema; pars ibi, in quam non desinit voluntas, non est pars corporis, ut patet ab actibus etiam minimis corporis, qui omnes fluunt ex nutu voluntatis, et sistuntur in corporis extremis, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 59. 60: et in Opusculo de Ultimo Judicio, n: 30. 31: idem constare potest ex eo, quod spiritus hominis sit prorsus sicut ejus voluntas, non sicut ejus voluntas, quae non abit in actum quando potest, ea voluntas est modo cogitatio, in qua apparet sicut velle, sed est sicut voluntas actualis, quae non potius desiderat quam agere, haec voluntas est eadem cum ejus amore, secundum hanc est totus spiritus, et ejus forma humana; quod voluntas seu amor sit ipse spiritus, videatur supra n: 105; et in Opere de Coelo et Inferno, n: 479; unde est quod toties in Verbo dicatur, quod homo debeat facere praecepta, et quod ei retribuetur secundum facta, hoc est, secundum amorem in factis, non autem secundum amorem absque factis, si facere potest. Dicitur, novi opera tua, et ultima plura prioribus, et per ultima plura prioribus intelligitur, quod pleniora sint amore post conjunctionem Interni hominis cum Externo, nam quantum Internus conjungitur Externo, tantum plus Interni est in Externis, consequenter in factis seu operibus; externa enim seu opera non sunt nisi quam effectus interiorum, quae sunt voluntatis et inde cogitationis, et effectus trahunt omne suum ab Internis, a quibus existunt, sicut motus a suo conatu, conatus in homine est voluntas, et motus inde est actio. Ex illis quae in hoc Versu explicata sunt, constare potest, quo ordine describitur conjunctio Interni cum Externo apud hominem Ecclesiae, nempe Internum per novi opera tua et charitatem; bonum Interni et verum ejus per ministerium et fidem; conjunctio Interni cum Externo per tolerantiam; et Externa inde per novi opera tua, et ultima plura prioribus: sed quod illa involvantur iis ver-

bis, nemo videre potest ex sensu literae, sed ex sensu spirituali, qui inest sensui literae.

158. Sed habeo adversus te pauca, quod significet quod cavendum, constat ex sequentibus, nam ibi dicitur a quibus cavendum est.

159. Quod permittas mulierem Jesabel, quod significet jucundum amoris sui et mundi, constat ex significatione mulieris Jesabel, quod sit Ecclesia prorsus perversa, nam per mulierem in Verbo significatur Ecclesia, videatur n: 252. 253. 749. 770. 6014. 7337. 8994, hic Ecclesia perversa; et quia omnis perversio Ecclesiae existit ex binis amoribus, nempe ex amore sui et amore mundi, inde per Jesabel significatur illorum amorum jucundum: vocatur Ecclesia in qua regnant illi amores, mulier Jesabel, ex eo quod per Isabelem uxorem Achabi in Verbo repraesentabatur illorum amorum jucundum, et per id perversio Ecclesiae; omnia enim quae in Verbo, etiam Historico, scripta sunt, repraesentativa sunt talium quae Ecclesiae, videatur Doctrina Novae Hierosolymae n: 249 ad 266. Quod omnis perversio Ecclesiae ex illis binis amoribus, dum regnant super amores coelestes, existat, est quia illi bini amores prorsus oppositi sunt binis amoribus, qui faciunt Coelum et Ecclesiam, qui sunt Amor in Dominum et amor erga proximum, et quia ex illis binis amoribus existunt omnia mala et inde falsa; quod ita sit, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 59. 61. 65 ad 83; et in Opere de Coelo et Inferno, n: 252. 396. 399. 400. 486. 551 ad 565. 566 ad 575.
[147] Quod Isabel uxor Achabi repraesentaverit illa quae dicta sunt, videbitur in nunc sequentibus: hic primum de jucundis amorum aliquid dicetur: unusquisque homo talis est qualis ejus amor, et omne jucundum vitae ejus est ex suo amore; quicquid enim amori ejus favet, hoc percipit jucundum, et quicquid amori ejus adversatur, hoc percipit injucundum; quapropter sive dicatur, quod homo sit qualis ejus amor, sive dicatur quod homo talis sit quale est ejus vitae jucundum, idem est: qui itaque sunt amores sui et mundi, hoc est, apud quos illi amores regnant, illi non habent aliud vitae jucundum, seu aliam vitam, quam vitam infernalem, nam

amores illi, seu jucunda vitae ex illis, quae perpetua sunt, vertunt omnes cogitationes et intentiones illorum ad se et ad mundum, et quantum vertunt illas ad se et ad mundum, tantum immergunt illas proprio hominis, quod ei ex haereditario est, ita simul in omnis generis mala; et quantum cogitationes et intentiones hominis vertuntur ad proprium ejus haereditarium, quod in se non est nisi quam malum, tantum avertuntur a Coelo; nam interiora hominis quae ejus mentis sunt, hoc est, quae ejus cogitationis et intentionis, seu ejus intellectus et voluntatis, actualiter vertuntur ad amores suos, deorsum, hoc est, ad se, ubi amor sui et ejus jucunda regnant, et extrorsum, hoc est a coelo ad mundum, ubi amor mundi et ejus jucunda regnant: aliter vero cum homo super omnia amat Deum, et proximum sicut seipsum, tunc Dominus vertit interiora quae sunt mentis hominis, seu cogitationis et intentionis ejus, ad Se, ita avertit illas a proprio ejus, et elevat, et hoc praeter quod homo aliquid de eo sciat: inde est, quod spiritus hominis, qui est ipse homo, post solutionem a corpore actualiter vertatur ad amorem suum, quia is facit jucundum vitae ejus, hoc est, vitam ejus; quod omnes spiritus actualiter ad amores suos vertantur, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 17. 123. 142. 143. 144. 145. 151. 153. 272. 510. 548. 552. 561; et supra n: 41. Hoc aliquantum illustrari potest ex eo, quod omnia minima corporis se vertant ad centrum commune nostri orbis, quod centrum gravium vocatur, et quod inde sit, quod homines, ubicunque sunt, etiam qui in opposito versu et antipodes vocantur, insistant pedibus: at hoc centrum gravium est modo centrum gravium in natura, verum centrum gravium aliud est in mundo spirituali, hoc determinatur apud hominem ex amore in quo est, deorsum si ei amor infernalis est, et sursum si amor ei coelestis est; et quo amor hominis determinatur, eo quoque cogitationes et intentiones ejus, nam hae sunt in spirituali mundo, et a viribus, quae ibi, aguntur. Ex his nunc constare potest quod perversio Ecclesiae, quae per mulierem Jesabel significatur, apud homines unice sit ex amoribus sui et mundi, quoniam hi vertunt interiora hominis, quae mentis ejus sunt,

deorsum, et sic avertunt a Coelo. Perversio Ecclesiae apud homines dicitur, quia Ecclesia est in homine, sicut coelum est in Angelo; omnis Ecclesia constituitur ex illis qui Ecclesiae sunt, et non ab aliis tametsi natis ubi Ecclesia est; hoc manifeste sciri potest ex eo, quod amor et fides faciant Ecclesiam, ac amor et fides erunt in homine, proinde etiam Ecclesia: quod Caelum sit in Angelo, et quod Ecclesia in homine, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 33. 53. 54. 57. 454: et in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 232. 233. 241. 245. 246.

160. Dicentem se prophetissam docere et seducere
[148] meos servos, quod significet quod inde doctrina omnium falsorum, constat ex significatione prophetae, quod sit qui docet vera, et abstracte a persona, doctrina veri, de qua n: 2534. 7269; inde in opposito sensu per prophetam intelliguntur qui docent falsa, et abstracte a personis doctrina falsorum, similiter hic per prophetissam; quia hic per prophetissam significatur docens falsa, et doctrina omnium falsorum, ideo additur quod doceat et seducat Domini servos: docere et seducere dicitur, quia docere praedicatur de veris et falsis, ac seducere de bonis et malis, ac servi Domini in Verbo dicuntur qui in veris sunt, et ministri qui in bono, videatur supra n: 155 f: Dicitur de Isabele, quod se dicat prophetissam, non quod Isabel uxor Achabi se dixerit prophetissam, sed quia per illam significatur jucundum amoris sui et mundi, et hoc jucundum docet et seducit illos qui in veris sunt; quisque enim, dum ex se, cogitat ex suo amore, ac inde se imbuit falsis, quod est docere et seducere. De Isabele legitur in Verbo; quod Achabus Rex Israëlitarum acceperit Isabelem filiam Regis Zidoniorum in uxorem, et quod abiverit et serviverit Baali, et ei erexerit altare in Samaria, et fecerit lucum, I Reg: XVI: 31. 32. 33. Quod Isabel occiderit Prophetas Jehovae, I Reg: XVIII: 4. 13: et quod etiam occidere voluerit Eliam, Cap: XIX: 1. 2. seq: Quod per dolum, substituendo falsos testes, abstulerit vineam Nabotho, et eum occiderit, Cap: XXI: 6. 7. seq: inde praedictum ab Elia, quod canes comederent illam, I Reg: XXI: 23. II Reg: IX: 10: et dein quod jussu Jehu dejecta sit e fenestra, et

quod aspersum fuerit de sanguine ejus ad parietem, et ad equos qui conculcaverunt eam, II Reg: IX: 32. 33. 34. Per haec omnia repraesentabatur perversio Ecclesiae ex jucundo amoris sui et mundi, et ex inde scaturientibus malis et falsis, nam omnia Historica Verbi, aeque ac Prophetica, sunt repraesentativa talium quae Ecclesiae sunt; per Baalem, cui servivit, et cui erexit Altare, significatur cultus ex malis amoris sui et mundi; per lucum quem fecit, significatur cultus ex falsis inde; per quod occiderit prophetas Jehovae, significatur destructio Ecclesiae quoad sua vera; per quod etiam occidere vellet Eliam, significatur quod annihilare vellet Verbum, nam hoc Elias repraesentavit; per vineam, quam per falsos testes abstulit Nabotho, significatur falsificatio veri et adulteratio boni; per propheticum Eliae, quod canes illam comederent, significatur immundities et prophanatio; per quod dejecta sit e fenestra, et per quod aspersum sit e sanguine ejus ad parietem et ad equos qui conculcaverunt eam, significatur sors illorum qui tales sunt; qualis sors illorum fit, constare potest ex singulis ibi in sensu interno. Ex his videri potest, quod non alia Isabel intelligatur per Mulierem Isabelem dicentem se prophetissam, quam Isabel uxor Achabi, de qua in Verbo; et quod per illam describantur *illi* qui in doctrina omnium falsorum sunt ex jucundis amorum sui et mundi.

161. Scortari et idolothyta edere, quod significet falsificationes veri et adulterationes boni, constat ex significatione scortari, quod sit falsificare vera, de qua supra n: 141; et ex significatione edere idolothyta, quod sit appropriare malum, de qua etiam supra n: 141; quod etiam sit adulterare bonum, est quia appropriationes mali in rebus Ecclesiae sunt adulterationes boni, applicantur enim ejus bona ad mala, et sic adulterantur; ut pro exemplo, bona Ecclesiae Israëliticae significabantur per Altare, sacrificia,
et comessationes ex sacrificatis, haec cum addicarentur [149]
Baali, tunc bona applicabantur ad mala, praeter similia alia: pariter in Ecclesia, ubi non sunt repraesentativa, si applicatur Verbum ad confirmandum mala amoris sui, ut fit a Gente Pontificia ad dominium super universum Coelum.

Quod per scortari et idolothyta edere, significetur falsificare vera et adulterare bona, patet quoque ex eo, quod facta Isabelis una voce dicantur scortationes et incantationes, in Libro Secundo Regum „*Cum videret Jehoramus Jehu, dixit num pax Jehu, qui dixit quid pax, usque ad Scortationes Isabelis matris tuae et Incantationes ejus multas*" IX: 22.

162. Et dedi illi tempus ut resipisceret a scortatione sua, et non resipuit, quod significet quod qui inde in falsis sunt, non se convertant ad vera et per vera, constat ex significatione resipiscere a scortatione, quod sit a falsis se convertere ad vera, scortatio enim est falsificatio veri, ac resipiscere est se convertere ab illis, nam resipiscentia est actualis conversio a falsis ad vera, ac dissociatio et separatio ab illis, ut supra n: 143; et ex significatione non resipuit, quod sit quod non a falsis ad vera se convertant: haec dicta sunt de Isabele, sed intelliguntur qui ex jucundo amorum sui et mundi falsificarunt vera et adulterarunt bona, nam in Propheticis Verbi nominatur una persona, et per illam intelliguntur omnes qui tales. Paucis dicetur de eo, quod qui apud se falsificarunt vera applicando ad jucundum amoris sui, postea se non convertant ad vera: homo ex spirituali seu interno homine, et ex ejus intellectuali, videt vera, quae Ecclesiae sunt, ex Verbo, sed non recipit illa ibi, nisi quantum amat illa usque ut velit facere illa; cum homo hoc ita vult, tunc Internus seu spiritualis homo ex naturali et ejus memoria evocat et elevat vera, quae ibi, ad se, ac conjungit illa amori qui est voluntatis ejus; ita aperitur Internus spiritualis homo, ubi est mens hominis interior et superior, et successive impletur et perficitur: at si homo patitur, ut naturale jucundum, quod est jucundum amoris sui et mundi, praedominetur, tunc homo ex illo jucundo videt omnia, et si vera, applicat illa suo amori, et falsificat; quod cum fit, clauditur Internus spiritualis homo, nam hic, quia ad receptionem talium quae in Coelo sunt, accommodatus est, non sustinet falsificari vera, quare cum falsificantur, se contrahit et claudit, paene sicut fibrilla aculeo tacta; quo semel clauso regnat amor sui aut amor mundi, aut uterque

simul, ac format Externum seu naturalem hominem prorsus in oppositum Interno seu spirituali homini: inde nunc est, quod qui falsificaverunt vera applicando ad jucunda amoris sui et mundi, postea non possint convertere se ad vera. Haec nunc sunt quae intelliguntur per ea verba „Dedi Mulieri Isabeli tempus ut resipisceret a scortatione sua, et non resipuit.“

163. Ecce Ego conjicio illam in lectum, quod significet quod relinquantur suo naturali homini et ibi doctrinae falsorum, constat ex significatione lecti, quod sit naturalis homo, et quoque doctrina falsorum, de qua sequitur. Agitur in nunc sequentibus, de illis qui se patiuntur seduci ab illis, qui in Doctrina falsorum sunt ex jucundo amorum sui et mundi, qui sunt qui per Isabelem intelliguntur, ut supra dictum est: ii, qui se seduci patiuntur, non sunt sicut illi qui falsificaverunt vera et adulteraverunt bona ex jucundo illorum amorum, [150] nam hi viderunt vera, et applicuerunt illa ad favorem jucundorum suorum, et sic perverterunt, hi sunt qui postea non possunt convertere se ad vera et illa agnoscere, et hi sunt de quibus in praecedente Articulo n: 162 actum est: verum ii qui hoc non fecerunt, sed se ab illis seduci passi sunt, non ita occluserunt Internum seu spiritualem hominem apud se, non enim ipsi falsificaverunt vera, sed credunt illis qui falsificaverunt, quia sonant ut vera, non enim altius cogitant, quam quod credendum sit Antesignanis, quia intelligentes et sapientes, ita pendent ex ore magistri; tales sunt plerique hodie in Christianismo, imprimis qui nati sunt in terris, ubi religio Pontificia, hi itaque sunt qui intelliguntur per Maechantes cum Isabele in lecto. Quod lectus significet Doctrinam falsorum, et simul naturalem hominem, est quia Doctrina falsorum non aliunde est quam ex naturali homine separato a spirituali; et naturalis homo separatus a spirituali mundana videt in luce, at coelestia in caligine, inde falsum loco veri et malum loco boni; et si videt verum, falsificat id, et si bonum adulterat id; influit enim Coelum per Spiritualem seu Internum hominem in Naturalem seu Externum, et non in Naturalem seu Externum immediate, in hunc immediate tunc influit mundus; et cum mundus naturalis

apud hominem non regitur per mundum spiritualem, tunc vinculum ruptum est cum Coelo, quo rupto homo mundum facit omne ac Coelum parvi aut nihili, tum se omne et Deum parvi aut nihili: cum Externus seu naturalis homo in tali statu est, tunc in falsis est ex malis scaturientibus ex amore sui et mundi: inde est, quod quia per Lectum significatur Naturalis homo, etiam per illum significetur doctrina falsorum. Quod per Lectum significetur Naturalis homo, est quia substratus est spirituali, et sic in illo inque illis quae ibi sicut in suo Lecto cubat. Quod Lectus significet Naturalem hominem, et quoque doctrinalia quae ibi, constare potest a locis in Verbo ubi nominatur, ut in sequentibus; apud Amos „*Sicut eripuerit pastor ex ore leonis duo crura et particulam auris, sic eripientur filii Israëlis habitantes in Samaria in Angulo Lecti et in extremitate Spondae,*“ III: 12; Leo significat Ecclesiam, hic illos ibi qui destruunt bona et vera; crura et particula auris sunt bona quae in naturali homine, et inde aliquid apperceptionis veri; filii Israëlis habitantes in Samaria sunt qui ex Ecclesia; in Angulo lecti et in extremitate spondae, sunt qui in pauco naturali lumine ex spirituali, et inde in aliquibus veris. Apud Eundem „*Vae securis in Zione, et confidentibus in montibus Samariae, iis qui cubant super lectis eboris, et [extendentes se] super spondis suis, eduntque agnos de grege, et vitulos e medio saginarii, excogitant sibi instrumenta cantus, et bibunt ex scyphis vini, et primitiis oleorum se ungunt, et super confractione Josephi non afficiuntur dolore*“ VI: 1. 4. 5. 6; confidentes in montibus Samariae, sunt qui sibi fidunt, et ex propria intelligentia doctrinas excludunt; Samaria est Ecclesia perversa spiritualis; lecti eboris sunt fallaciae sensuum super quibus fundatur doctrina; extendere se super spondis, est inde falsa confirmare et multiplicare; edere agnos de grege, vitulos e medio saginarii, bibere ex scyphis vini, et ungere se primitiis oleorum, est vera et bona Verbi ex sensu ejus literae afferre, applicare et falsificare; super confractione Josephi non affici dolore, est nihili facere quod Ecclesia spiritualis pereat, et vera ejus infringantur; quod Jo-
[151] sephus in supremo sensu significet Dominum quoad Divinum

spirituale, in sensu interno Domini Regnum spirituale, ita etiam Ecclesiam spiritualem, in externo fructificationem boni et multiplicationem veri, videatur n: 3969. 3971. 4669. 6417. 6526. Apud Mosen „*Benedictiones patris tui praevaleant super benedictionibus parentum meorum, fiant super caput Josephi, et super verticem lecti fratrum ejus*“ Genes: XLIX: 26; Josephus, ut dictum est, est Ecclesia spiritualis Domini; vertex lecti fratrum est spirituale quod influit in omnia vera et bona illius Ecclesiae; duodecim enim filii seu tribus Israëlis significant omnia vera et bona Ecclesiae in complexu, videatur n: 3858. 3926. 4060. 6335. Apud Lucam „*Dico vobis, illa nocte erunt duo in lecto uno, unus acceptabitur alter relinquetur: duae erunt molentes, una acceptabitur altera relinquetur: duo erunt in agro, unus acceptabitur alter relinquetur*“ XVII: [34]. 35. 36; agitur de consummatione saeculi, quae est ultimum tempus Ecclesiae quando judicium; esse in uno lecto est in una doctrina Ecclesiae; duae molentes, sunt qui colligunt et addiscunt talia quae inserviunt fidei; duo in agro, sunt qui in Ecclesia sibi applicant vera et bona; quod molentes sint qui colligunt et addiscunt talia quae inserviunt fidei, videatur n: 4335. 7780. 9995. Quod ager sit receptio veri et boni, n: 368. 3310. 9141. 9295. Apud Johannem „*Jesus dixit aegroto ad piscinam Bethesdae, surge tolle lectum tuum, et ambula; et statim factus est sanus homo, et sustulit lectum suum et ambulavit; postea invenit eum Jesus, et dixit ei, ecce sanus factus es, ne pecca amplius, ne pejus tibi fiat*“ V: 8 ad 12. 14. Et apud Marcum „*Removerunt tectum ubi Jesus erat, et dimiserunt Lectum super quo paralyticus jacebat. Jesus dixit, quid est facilius, dicere, remissa sunt tibi peccata tua, vel dicere, surge et tolle Lectum tuum et ambula: tunc dixit, surge tolle Lectum tuum et ambula, et abi in domum tuam; tunc surrexit statim et tollens Lectum exivit coram omnibus*“ II: 4. 9. 12; quod Dominus dixerit aegrotis illis, surge tolle lectum et ambula, significat doctrinam et vitam secundum illam, lectus doctrinam, et ambulare vitam, quod ambulare sit vivere, videatur supra n: 97, et aegrotus significat illos

qui transgressi sunt et peccaverunt; quapropter Dominus dixit aegroto ad piscinam Bethesdae „Ecce sanus factus es, ne pecca amplius, ne quid pejus tibi fiat;" et paralytico per tectum demisso in lecto, quid est facilius dicere, remissa sunt tibi peccata, sive surge tolle lectum et ambula: qui non sciunt aliquid de sensu interno Verbi, credere possunt, quod verba quae Dominus loquutus est, non plus involvant quam quae exstant in sensu literae, sed usque singula, quae Dominus loquutus est, spiritualem sensum habent, nam loquutus est ex Divino, ac ita simul coram Coelo cum coram mundo, videatur n: 2533. 4637. 4807. 9048. 9063. 9086. 10126. 10126. Describitur Lectus Ogi Regis Baschanis ita apud Mosen „*Ogus Rex Baschanis relictus fuit de reliquiis Rephaim; ecce lectus ejus lectus ferri, nonne ille in Rabbath filiorum Ammonis, cujus longitudo novem ulnarum, et quatuor ulnarum latitudo, in cubito viri,*" Deutr: III: 11; describitur ibi Ogi lectus, quia erat ex reliquiis Rephaim, et quia erat Rex Baschanis; per Rephaim enim significabantur qui in amore sui prae aliis erant, et inde summe naturales, et ex persuasione suae eminentiae super alios in omnis
[152] generis falsis, videatur n: 581. 1268. 1270. 1271. 1673. 7686; et per Baschanem significabatur Externum Ecclesiae, ita naturale, erat enim Baschan extra terram Canaanem ubi Ecclesia, ideo Lectus ejus describitur, qui non descriptus esset, nisi talia per Ogum significata fuissent; nam quicquid in Verbo, etiam Historico, memoratur, quoad omnem vocem significant, inde est quod Verbum sit in omnibus et singulis spirituale, proinde ab intimis ad ultima Divinum; inde quoque est, quod etiam memoratum sit, quod Lectus esset ex ferro, et quod esset in Rabbath filiorum Ammonis, et quod longitudo ejus esset novem ulnarum, et latitudo quatuor in cubito viri, ferrum enim significat Naturale, videatur infra n: 176; Rabbath Ammonis significat falsificationes veri, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 2468; ac longitudo novem ulnarum et latitudo quatuor in cubito viri, significat conjunctionem mali et falsi: ex his videri potest quale est Verbum in suo sinu. Quia Lectus significat doctrinam, ideo inter statuta in Ecclesia apud Filios Israëlis erat „*Quod*

omne cubile super quo cubat fluxu affectus immundum esset; et quod vir qui tetigerit cubile ejus, lavaret vestes suas et ablueret se aquis“ Levit: XV: 4. 5; fluxu affectus significat illos qui in naturali amore sunt separato a spirituali; lavare vestes et se abluere aquis significat purificationem per vera fidei, videatur Doctrina Novae Hierosolymae n: 202 ad 209. Quia Jacob in Verbo significat Ecclesiam externam, quae apud illos est qui in lumine naturali sunt, et vitam moralem vivunt ex obedientia fidei, tametsi non ex affectione interna, ideo cum sermo est de Jacobo, apparet in Mundo spirituali superne ad dextrum sicut vir cubans in lecto; inde est, quod in Verbo de illo moriente dicatur *„Cum absolvisset Jacobus praecipere filiis suis, collegit pedes suos super lecto suo, et exspiravit“* Genes: XLIX: 33; collegit pedes super lecto dicitur, quia etiam per pedes significatur naturale, videatur n. 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952.

164. Et maechantes cum illa in afflictionem magnam, quod significet tentationes graves illis qui se addicant falsis eorum, constat ex significatione maechari, quod sit falsificare vera, de qua supra n: 141; inde maechari cum Isabele est addicare se falsis eorum, qui per Isabelem significantur; et ex significatione afflictionis, quod sit infestatio veri a falsis, de qua etiam supra n: 47, hic tentatio, quia tentatio non aliud est quam infestatio veri a falsis apud hominem, videatur Doctrina Novae Hierosolymae, n: 188. 196. 197; inde per conjicere maechantes cum illa in afflictionem magnam, significatur quod illos qui se addicant falsis eorum in tentationes graves. Agitur hic de illis, apud quos spiritualis seu internus homo non ita clausus est, ex eo quod in aliqua affectione veri spirituali sint, et usque patiuntur se seduci ab illis qui in Doctrina falsorum sunt, videatur supra n: 162; hi quia recipiunt falsa in memoria naturalis sui hominis, cum quibus spiritualis internus homo non concordare potest, nam hic non recipit nisi vera, ideo oritur pugna inter spiritualem et naturalem hominem, haec pugna est tentatio, quae significatur per afflictionem magnam. Quod tentatio sit pugna inter spiritualem et naturalem hominem, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 190. 194. 197. 199.

[153] 165. **Si non resipuerint ab operibus suis**, quod significet si non se separent ab illis, constat ex significatione resipiscere, quod sit se separare a falsis, de qua supra n: 143; et ex significatione operum, quod hic sint scortationes cum Isabele, per quas significantur receptiones falsorum, de quibus mox supra n: 163. Separare se ab illis est poenitentiam agere, et poenitentiam agere est desistere a malis et falsis, et dein fugere et aversare illa, videatur DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n. 161. 165. 169. et seq:

166. **Et filios ejus occidam morte**, quod significet quod sic falsa exstinguantur, constat ex significatione filiorum, quod sint vera Ecclesiae ex Verbo, et in opposito sensu falsa, de qua sequitur; et ex significatione occidere morte, quod sit exstinguere; falsa enim separantur et quasi exstinguuntur per tentationes, et per quod homo desistat ab illis, ac fugiat et aversetur illa. Quod filii in Verbo significent vera, et in opposito sensu falsa, est quia in spirituali sensu Verbi agitur solum de talibus quae sunt Ecclesiae et Coeli, et omnia Ecclesiae et Coeli se referunt ad bona quae amoris et vera quae fidei; inde est, quod nomina consanguinitatum et affinitatum, ut maritus, uxor, filius, filia, frater, soror, nurus, gener, et plura significent spiritualia, quae se referunt ad nativitatem spiritualem, quae est regeneratio, et ad conjugium coeleste, quod est conjugium boni et veri; illa quae ex hoc conjugio nascuntur, sunt etiam bona et vera, inde est quod per filias in Verbo significentur bona, et per filios vera, utraque derivata ex bono quod significatur per patrem, et ex vero quod significatur per matrem. Quod omnia vera et bona, quae apud hominem regeneratum sunt, secundum affinitates spirituales conjuncta sint, et consequantur, videatur n: 2508. 3815. 4121. Quod etiam omnes in Coelo consociati sint secundum affinitates spirituales, in Opere de COELO ET INFERNO, n: 205. Quod filii significent vera et affectiones veri, ostensum est in ARCANIS COELESTIBUS n: 489. 491. 533. 2623. 3373. 4257. 8649. 9807. Quod filii filiorum significent vera in ordine successivo, n: 6583. 6584. Quod per patrem, matrem, fratres, liberos, significentur bona et vera, aut mala et falsa quae apud hominem, n: 10490. Quod

percutere matrem super filios sit destruere omnia Ecclesiae, n: 4257. Quod Dominus se dixerit Filium hominis, quia Ipse erat Divinum Verum, et quia omne verum Coeli et Ecclesiae ab Ipso procedit, supra n: 63.

167. Et cognoscent omnes [Ecclesiae] quod Ego sim scrutans renes et corda, quod significet agnitionem omnium qui ab Ecclesia sunt, quod Dominus solus sciat et exploret exteriora et interiora, ac quae fidei et amoris sunt, constat ex significatione scrutari, cum de Domino, quod sit quod Solus sciat et exploret; ex significatione renum, quod sint vera fidei et purificatio eorum a falsis, de qua sequitur; et ex significatione cordium, quod sint bona amoris: quod Cor significet bonum amoris, est quia duo sunt quae regnant in homine, ex quibus omnis vita corporis ejus, nempe Cor et Pulmo; et quia omnia quae in hominis corpore sunt, correspondent illis quae in ejus mente, et ibi duo quoque sunt quae regnant, nempe Voluntas et Intellectus; haec bina Regna Mentis correspondent binis regnis corporis, nempe voluntas cordi et ejus pulsui, ac intellectus pulmoni et ejus respirationi, absque illa correspon- [154]
dentia corpus non vivit, ne quidem particula ejus: quia Cor correspondet voluntati, etiam correspondet bono amoris, et quia pulmo correspondet intellectui, etiam correspondet veris fidei; ex hac correspondentia est quod Cor significet amorem, et quod anima significet fidem; inde est quod toties in Verbo dicatur ex corde et anima, per quod intelligitur ex amore et fide: sed quia de hac Correspondentia multis actum est in Arcanis Coelestibus, videantur illa ibi plenius ostensa; nempe, Quod Cor in Verbo significet amorem, et quia amorem quod etiam significet voluntatem, n: 2930. 3313. 7542. 8910. 9050. 9113. 10336. Quod Cor correspondeat illis quae amoris sunt apud hominem, et Pulmo illis quae sunt fidei apud illum, n: 3883 ad 3896. Quod in Coelo sit pulsus qualis cordis, et respiratio qualis pulmonis, n: 3884. 3885. 3887. Quod pulsus cordis ibi sit secundum statum amoris, et respiratio pulmonis secundum statum fidei, n: 3886 ad 3889. Quod influxus cordis in pulmonem se habeat sicut influxus boni in verum, tum sicut influxus voluntatis in intellectum, ut et secundum influxum

amoris in fidem, et quod similes communicationes et conjunctiones sint, n: 3884. 3887 ad 3889. 9300. 9495. Influxus Coeli in Cor et in Pulmonem ab experientia, n: 3884. Quod ex illa correspondentia in Verbo ex corde et ex anima significet ex amore et fide, n: 2930. 9050. Quod conjunctio spiritus hominis cum corpore ejus sit per respirationem pulmonis et per pulsum cordis, et quod ideo illis cessantibus homo moriatur quoad corpus, sed vivat quoad spiritum, in Opere de Coelo et Inferno: et quod quando pulsus cordis cessat, spiritus separetur, ex causa quia cor correspondet amori, qui est calor vitalis, n: 447, ibi: plura de illa Correspondentia videantur ibi n: 95. Quod Renes significent vera fidei et purificationem eorum a falsis, est quia purificatio sanguinis in Renibus peragitur, et per sanguinem in Verbo significatur verum, videatur n: 4735. 9127; simile etiam per Organum quod purificat, significatur: omnis etiam purificatio a falsis fit per vera: inde patet quid significat in Verbo, quod Jehovah seu Dominus scrutetur Corda et Renes, quod nempe exploret vera fidei et bona amoris, et separet illa a falsis et malis. Hoc significatur per Renes in sequentibus locis; apud Jeremiam *„Jehovah Zebaoth judex justitiae probans Renes et Cor"* XI: 20. Apud Eundem *„Plantasti eos, etiam radicati sunt, pergunt, etiam faciunt fructum; propinquus Tu in ore eorum, et longinquus a Renibus eorum; Jehovah videbis me, et probabis Cor meum"* XII: 2. 3; propinquus in ore et longinquus a renibus, est verum modo in memoria et inde in aliqua cogitatione cum homo loquitur, non autem in voluntate et inde in actu; verum in voluntate et inde in actu est quod separat et dissipat falsa; verum in voluntate et inde in actu est velle et facere quod homo scit et cogitat verum esse; hoc verum est quod in specie intelligitur per renes. Apud Eundem *„Ego Jehovah scrutans Cor et probans Renes, et ad dandum cuivis juxta vias ejus, et juxta fructum operum ejus"* XVII: 10; scrutari cor est purificare bonum separando malum; probare renes est purificare verum separando falsum; ideo dicitur ad dandum cuivis juxta vias ejus, et juxta fructum operum ejus, viae sunt vera quae fidei, et fructus ope-

rum sunt bona quae amoris; quod viae sint vera quae fidei, [155]
videatur supra n: 97, et quod fructus operum sint bona quae amoris, n: 98. 109. 116 ibi. Apud Eundem *„Jehovah Zebaoth probans justum, videns Renes et Cor“* XX: 12: et apud Davidem *„Confirma justum, nam qui probas Corda et Renes Deus justus“* Psalm: VII: 10; justi pro illis qui amant facere verum et bonum, horum vera et bona purificantur a Domino, quod intelligitur per quod vides et probas renes et corda. Apud Davidem *„Proba me Jehovah, et tenta me, explora Renes meos et Cor meum“* Psalm: XXVI: 2; quia vera a falsis et bona a malis separantur per tentationes, ideo dicitur tenta me. Apud Eundem *„Exacerbatur Cor meum, et Renibus meis exacuo me, sed ego stolidus nec cognosco“* Psalm: LXXIII: 21. 22; infestatio boni a malo, et veri a falso, describitur per illa verba. Apud Eundem *„Ecce veritatem desideras in Renibus, et in occulto sapientiam notam facis mihi“* Psalm: LI: 8; hic Renes alia voce in Lingua originali exprimuntur, quae involvit tam separationem falsorum a veris quam malorum a bonis; inde patet quod per renes purificatio et separatio significetur. Apud Eundem *„Benedicam Jehovae qui consuluit mihi, etiam noctibus castigant me Renes mei“* Psalm: XVI: 7; noctes significant statum hominis quando falsa exsurgunt; pugna tunc verorum cum illis significatur per castigant me renes. Apud Eundem *„Etiam tenebrae non faciunt tenebras prae te, sed nox sicut dies lucida est, sicut tenebrae ita lux; Tu enim possides Renes meos, non latuit Te os meum, cum factus sum in occulto“* Psalm: CXXXIX: 12. 13. 15; tenebrae sunt falsa, et lux sunt vera, possidere renes est scire falsa et vera apud hominem; inde dicitur non latuit Te os meum cum factus sum in occulto, per quod significatur quod non latuerit aliquod falsum quod factum est: quod tenebrae sint falsa, et lux sint vera, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 126 ad 140; et quod os sit verum in ultimo ordinis, et in opposito sensu falsum, in Arcanis Coelestibus n: 3812. 5560. 5565. 6592. 8005. Quoniam Renes significabant vera purificata a falsis, ideo in Sacrificiis adolebantur solum adipes et renes, videatur Exod: XXIX:

13. Levit: III: 4. 10. 15. Cap: IV: 9, et alibi; quod solum Adipes et Renes adolerentur super Altari, erat causa, quia adipes significabant bona amoris, et renes vera fidei; quod adipes seu pinguedines significent bona amoris, videatur n: 353. 5943. 6409. 10033. Quod Renes significent vera fidei lustrantia, purificantia et a se rejicientia falsa, est ex Correspondentia, nam omnia et singula corporis correspondent, ut constare potest in Opere de Coelo et Inferno, ubi in suo Articulo ostenditur, quod *Correspondentia sit omnium Caeli cum omnibus hominis*, n: 87 ad 102; et ibi de Renibus n: 96. 97: quis usquam sciret, nisi sciat quod talis correspondentia sit, cur toties in Verbo dicatur de Jehovah seu Domino, quod sit scrutans et probans Renes et Cor: praeterea de Correspondentia Renum, Ureterum et Vesiculae, videatur in Arcanis Coelestibus n: 5380 ad 5386. Quod scrutari Renes et Corda etiam significet explorare Exteriora et Interiora hominis, est quia verum est extra et bonum est intra; ac bonum spirituale, quod in sua essentia est Verum, et in specie per Renes significatur, est bonum exterius, bonum autem Coeleste, quod in specie per Cor significatur, est bonum interius: hoc melius constare potest ex illis quae de Regno Spirituali et de Regno Coelesti in Opere de Coelo et Inferno n: 20 ad 26 ostensa sunt.

[156] 168. Et dabo unicuique vestrum secundum opera sua, quod significet beatum aeternum secundum internum ejus in externo, constat ex significatione operum, quod sint illa quae sunt amoris et inde fidei, de qua supra n: 98. 116; et quod sint ea in factis seu operibus, supra n: 157; et ex significatione dare unicuique secundum opera, quod sit beatum aeternum; nam omne beatum et jucundum est amoris et secundum amorem, de qua etiam supra n: 146; hic per dare unicuique secundum opera sua significatur beatum aeternum secundum Internum in Externo, quia hic agitur de illis qui in Interno sunt et simul in Externo, et de conjunctione utriusque, videatur supra n: 150. Dicitur beatum aeternum secundum Internum in Externo, quia omne beatum Coeli apud hominem, spiritum et angelum influit per Internum in Externum eorum, Internum enim eorum formatum est ad receptio-

nem omnium Coeli, et Externum ad receptionem omnium mundi, quapropter beatum coeleste datur unice apud illos, apud quos Internum apertum est, et formatum ad imaginem Coeli, non autem apud illos apud quos Internum clausum est, horum beatum est jucundum honoris, gloriae et lucri, quod jucundum homini est quamdiu vivit in mundo, sed id post mortem, cum homo fit spiritus, vertitur in correspondens, quod est tetrum et dirum, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 485 ad 490; et quod beatum Coeli, quod Gaudium Coeleste vocatur, sit solum illis qui [in] Interno sunt et inde in Externo, in eodem Opere n: 395 ad 414: et quid Internum et Externum, in Doctrina Novae Hierosolymae n: 36 ad 53.

169. Vobis autem dico, et reliquis in Thyatiris, quod significet omnibus et singulis apud quos Internum conjunctum est Externo, constat ex illis, quae supra n: 150 dicta et ostensa sunt, quod nempe in scriptis ad Angelum Ecclesiae in Thyatiris describantur illi qui in Interno sunt et inde in Externo, ita apud quos Internum conjunctum est Externo,

170. Quicunque non habet doctrinam hanc, quod significet apud quos jucundum Externum, quod est jucundum amoris sui et mundi, non dominatur, constat ex significatione *doctrinae* illius, quam Jesabel dicens se prophetissam docuit et per quam seduxit, quod sit jucundum amoris sui et mundi, de qua supra n: 159. 160. 161: per doctrinam hic significatur vita, ita per non habere illam significatur non vivere secundum illam; intelligitur enim habere doctrinam in se, et habere doctrinam in se est in vita: inde patet, quod per doctrinam Jesabelis intelligatur vita amoris sui et mundi.

171. Et qui non cognoverunt profunda Satanae, ut dicunt, quod significet illaqueationem ab illis, constare potest ex eo, quod amores sui et mundi sint qui regnant in Infernis, et quod illi amores prorsus oppositi sint amoribus in Dominum et erga proximum, qui regnant in Coelo; Satanas, per quem intelligitur Infernum, videatur supra n: 120, continuo inspirat amores sui et mundi, et hos quoque recipit homo ex jucundo, quia ei insunt ex haereditario, et inde sunt ejus proprium, ita insinuat se Infernum apud hominem, et ei illa-

queat; haec sunt quae significantur per profunda Satanae; pauci etiam sunt qui hoc norunt, quoniam amores illi, quia
[157] sunt proprium homini ex haereditario, trahunt ad se mentem ejus per allectamenta ex jucundo, et sic abstrahunt a jucundis amorum coeli, usque adeo ut nesciat quid jucunda coeli: illa jucunda, nempe amorum sui et mundi, sunt quae claudunt Internum hominem, et aperiunt Externum, et quantum hic aperitur, tantum clauditur ille, usque ut homo tandem in totali caligine sit quoad illa quae Coeli et Ecclesiae sunt, tametsi in lumine quoad illa quae sui et mundi sunt. Sed haec videantur plenius descripta in Opere de Coelo et Inferno, nempe in Articulo n: 13 ad 19, ubi ostensum est, quod *Divinum Domini in Coelo sit Amor in Ipsum et Charitas erga proximum;* et in Articulo n: 551 ad 565, in quo ostensum est, *quod omnes qui in Infernis sunt, in malis et inde falsis ex amoribus sui et mundi sint; et quod illi amores sint Ignis infernalis,* n: 566 ad 575: et praeterea in Doctrina Novae Hierorolymae n: 65 ad 83; ubi de illis binis amoribus actum est.

172. Non impono super vos aliud onus, quod significet quod hoc solum cavendum sit, constat ex significatione imponere onus super illos, apud quos Internum conjungi potest Externo, quod sit ut id sollicito caveant, quoniam jucunda binorum illorum amorum solum faciunt, ut Internum hominis quod spectat coelum, claudatur, quo clauso non datur ulla conjunctio ejus cum Externo quod spectat mundum, nec aliquis influxus e Coelo. Onus dicitur, quia proprium hominis, quod est amare se prae Deo, et mundum prae Coelo, renititur.

173. Attamen quod habetis retinete donec venio, quod significet permanentiam in statu boni amoris et fidei usque ad visitationem, constat ex significatione retinete quod habetis, quod sit permanere in statu amoris et fidei, ita in statu conjunctionis Interni cum Externo, in quo esse possunt quantum resistunt jucundis amorum sui et mundi; tantum enim conjungitur Internum Externo, quantum homo removet a se illa jucunda, ita plus apud unum et minus apud alterum; et

ex significatione donec venio, quod sit visitatio, de qua supra n: 144.

174. Et vincens et custodiens usque ad finem opera mea, quod significet post pugnam contra illos amores, et remotionem illorum quantum potest, perseverationem in amore et fide, constat ex significatione vincere, quod sit pugnare contra jucunda amorum sui et mundi, ac illa removere; quod hic sensus spiritualis illorum verborum sit, sequitur ex serie; et ex significatione custodire usque ad finem, quod sit perseveratio usque ad mortem, nam qui perseverat usque ad mortem in amore et fide, is salvatur, manet enim postea in aeternum, qualis quoad omnem suam vitam tunc est, videatur supra n: 125; et ex significatione operum, quod sint illa quae sunt amoris et fidei in causa et in effectu, seu in internis et in externis; quod haec per opera hic significentur, est quia de illis in scriptis ad Angelum hujus Ecclesiae agitur, videatur supra n: 150. Dicitur custodiens *opera mea*, quia omne amoris et fidei, et omnis aperitio Interni et ejus conjunctio cum Externo est a Solo Domino; inde opera, per quae illa significantur, non sunt hominis sed Domini apud illum, inde est quod dicantur Opera mea.

175. Et dabo illi potestatem super gentes, quod significet quod super mala apud se, quae tunc a Domino discutientur, constat ex significatione gentium, quod sint mala, de qua sequitur; et ex significatione dare potestatem super illas, [158]
quod sit quod illa, nempe mala, tunc a Domino discutientur; potestatem habere cum dicitur super gentes, est discutere cum dicitur de malis, ita voces applicantur suis subjectis; quod discutientur a Domino, est quia Dominus discutit mala per vera, revelat illa prius per vera, et cum homo agnoscit illa, tunc Dominus discutit illa, quod solus Dominus id faciat, videatur Doctrina Novae Hierosolymae n: 200. Pluries in Verbo nominantur Gentes et Populi, et qui non scit aliquid de sensu spirituali seu interno Verbi, credit quod populi et gentes intelligantur, sed per populos intelliguntur illi qui in veris sunt, aut in opposito sensu qui in falsis, ac per gentes intelliguntur illi qui in bonis, aut in opposito sensu qui in malis; et cum per populos et gentes illi intelli-

guntur, etiam abstracte a personis per populos intelliguntur vera aut falsa, ac per gentes bona aut mala, nam verus sensus spiritualis est abstractus a personis, spatiis, temporibus, et similibus quae sunt propria naturae; sensus naturalis Verbi, qui est sensus literae ejus, est una cum illis, et sensus qui est una cum illis inservit pro basi sensui qui est absque illis; omnia enim quae in natura sunt, ultima Ordinis Divini sunt, ac Divinum non subsistit in medio sed defluit usque ad sua ultima, et sic subsistit, inde est quod Verbum tale sit in litera, et nisi tale foret, non inserviret sapientiae Angelorum, qui spirituales sunt, pro basi; inde videri potest quantum errant, qui contemnunt Verbum propter stylum. Quod gentes significent illos qui in bono sunt, et abstracte bona, est quia homines Antiquis temporibus vixerunt distincti in Gentes, familias, et domos, et tunc amaverunt se mutuo, et Pater gentis totam gentem quae ex se erat, ita erat inter illos bonum amoris regnans; inde est, quod per Gentes significentur bona; at cum in contrarium iverunt, quod factum est sequentibus aevis, cum imperia coeperunt, tunc per Gentes significata sunt mala: sed plura de his videantur in Opusculo de TELLURIBUS IN UNIVERSO, n: 49. 90. 173. 174. Quod Gentes in Verbo significent bona aut mala, ac populi vera aut falsa, constare potest a sequentibus his locis; apud Esajam „*Ambulabunt Gentes ad lucem tuam, et Reges ad splendorem ortus tui. Tunc videbis et afflues, et dilatabit se cor tuum, quod convertatur ad Te multitudo maris, exercitus gentium veniunt ad Te; aperientur portae tuae jugiter, interdiu et noctu non claudentur ad adducendum ad Te exercitum Gentium, et Reges earum deducentur; nam Gens aut Regnum, quae non servient Tibi, peribunt. Et Gentes vastando vastabuntur: suges lac Gentium, imo ubera Regum suges; exiguus erit in mille, et paucus in Gentem numerosam*“ LX: [3.] 5. 11. 12. 16. 22: agitur ibi de Domino, et per Gentes intelliguntur omnes qui in bono amoris sunt in Ipsum, et per Reges omnes qui in veris fidei in Ipsum: inde patet quinam intelliguntur per Gentes quae ambulabunt ad lucem tuam et per exercitum gentium quae

adducentur, et quinam per Reges qui ambulabunt ad splendorem ortus tui, et per Reges Gentium qui deducentur; et quid intelligitur per quod suges lac gentium, et ubera regum, lac est jucundum boni amoris, similiter ubera quia ex illis lac; multiplicatio veri et fructificatio boni describitur per quod exiguus erit in mille, et paucus in gentem numerosam: per Gentes autem quae vastabuntur, intelliguntur omnes qui in malis sunt, et quoque ipsa mala. Apud Eun-
dem „*Ecce tollam erga Gentes manum meam, et erga* [159]
Populos tollam signum meum, ut adferant filios tuos in sinu, et filias tuas super humero apportent; et erunt Reges nutritii tui, et principes foeminae lactatrices tuae; facies terram incurvabunt Tibi“ XLIX: 22. 23; agitur etiam ibi de Domino, et de illis qui Ipsum colent et adorabunt; tollere erga gentes manum et erga reges signum, est adsciscere sibi omnes qui in bonis amoris et inde veris sunt; de his dicitur, quod adferent filios tuos in sinu, et filias tuas apportabunt humero, filii sunt affectiones veri et filiae sunt affectiones boni, videatur supra n: 166; et de illis dicitur quod eorum reges erunt nutritii tui, et principes foeminae lactatrices tuae, reges sunt ipsa vera, principes foeminae sunt eorum bona, per haec et illa quia homo regeneratur et quoque alitur, dicitur quod erunt lactatrices et nutritii, quod homo per vera et per vitam secundum illa regeneretur, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 23. 24. 27. 186; hic est sensus internus horum verborum, quis absque eo sensu intellecturus esset illa. Apud Eundem „*Dixit Jehovah, ecce Ego expandens super Hierosolymam, sicut fluvium, pacem, et sicut torrentem gloriam gentium ut sugatis. Veniet ad congregandum omnes Gentes et Linguas, ut veniant videantque gloriam meam. Annuntiabunt gloriam meam in gentibus, tunc adducent fratres vestros ex omnibus Gentibus munus Jehovae super equis et super curru, ad Montem sanctitatis meae*,“ LXVI: 12. 18. 19. 20; Hierosolyma ibi est Ecclesia Domini in Coelis et in Terris, Ecclesia in Coelis dicitur quia ibi etiam est Ecclesia, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 221 ad 227; per gentes et linguas intelliguntur

omnes qui in bonis amoris et inde veris; adducere ex omnibus gentibus munus Jehovae super equis et super curru, munus Jehovae est cultus ex bono amoris, equi et currus sunt intellectualia et doctrinalia, nam ex his et super his fundatur cultus; quod equi et currus illa significent, videatur in Opusculo de Equo Albo n: 1 ad 5. Apud Eundem „*Fiet in die illo Radicem Jischaji, qui stans in signum populorum, Gentes quaerent*“ XI: 10; Radix Ischaji est Dominus; stare in signum populorum, est ut videatur ab illis qui in veris sunt, gentes qui quaerent sunt qui in bono amoris; creditur quod per Gentes ibi intelligantur Gentes quae accessurae sunt et Dominum agniturae, ex quibus Ecclesia, quae Ecclesia Gentium vocatur, at non illi per Gentes intelliguntur, sed omnes qui in amore et fide in Dominum sunt, sive intra Ecclesiam sive extra illam sint, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 308. 318 ad 328. Apud Eundem „*Honorabunt Te populus validus, urbs Gentium potentium timebunt Te*“ XXV: 3: apud Eundem „*Aperite portas ut ingrediatur Gens justa, addidisti Genti Jehovah, addidisti Genti, glorificatus es*“ XXVI: 2. 15: apud Eundem „*Appropinquate Gentes ad audiendum, et populi auscultate*“ XXXIV: 1: apud Eundem „*Jehovah vocavi te in justitia, in foedus populo, in lucem gentium*“ XLII: 6: apud Jeremiam „*Benedicent sibi in Eo gentes, et in Eo gloriabuntur*“ IV: 2: apud Eundem „*Quis non timebit Te Rex gentium, et in omni Regno earum non sicut Tu*“ X: 7: apud Danielem „*Videns fui in visionibus noctis, et ecce cum nubibus Coeli sicut Filius hominis, Huic datum est dominium et gloria et regnum, et omnes populi, gentes, et linguae Ipsum colent*“ VII: 13. 14: apud Davidem „*Confitebuntur Tibi populi, Deus, confitebuntur Tibi populi*
[160] *omnes, laetabuntur et jubilabunt Gentes, eo quod judicaturus es populos rectitudine, et Gentes in terra ducturus es*“ Psalm: LXVII: 4. 5. 6: apud Eundem „*Ut videam bonum Electorum tuorum, et laeter in gaudio Gentium tuarum*“ Psalm: CVI: 5: in Apocalypsi „*Afferretur gloria et honor gentium in Novam Hierosolymam*“ XXI: 24: apud Esajam: „*Vos sacerdotes Jehovae vocabimini, mini-*

stri Dei nostri, dicetur vobis, opes Gentium comedetis, et in gloria earum gloriabimini" LXI: 6: in Threnis *„Spiritus narium nostrarum, Unctus Jehovae, captus est in foveis eorum, de quo dixeramus, in umbra ejus vivemus inter gentes"* IV: 20; in his locis per Gentes intelliguntur omnes qui in amore in Dominum sunt, sive intra Ecclesiam ubi Verbum est, sive extra illam sint. Quod per Gentes in opposito sensu intelligantur illi qui in malis sunt, et abstracte ipsa mala, constare potest a sequentibus; apud Jeremiam *„Adducam super vos Gentem e longinquo, Gens valida ista, Gens a saeculo ista, Gens cujus non cognosces linguam; comedet messem tuam et panem tuum, comedet filios tuos et filias tuas, comedet vitem tuam et ficum tuam; desolabit urbes gladio"* V: 15. 17; agitur ibi de vastatione Ecclesiae, et per gentem intelligitur malum, quod illam consummaturum, inde dicitur, quod comedet messem et panem, filios et filias, vitem et ficum, et depauperabit urbes gladio; per quae significantur omnia bona amoris et vera fidei; per messem status receptionis veri a bono, videatur n: 9295; per panem, bonum amoris, in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 218: per filios et filias, affectiones veri et boni, supra n: 166: per vitem, Ecclesia interna, ita interna Ecclesiae, in Arcanis Coelestibus, n: 1069. 5113. 6376. 9277: per ficum, Ecclesia externa, ita externa Ecclesiae, n: 5113: per urbes, doctrinae, n: 402. 2449. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493: per gladium, falsum destruens, supra n: 73. 131; ex his constare potest, quod per Gentem significetur malum quod destruit ea omnia. Apud Eundem *„Ecce Ego dans coram populo hoc offendicula, ut offendant in iis patres et filii una: ecce Populus veniens e terra septentrionis, et gens magna ex lateribus terrae, non miserantur, vox earum sicut mare resonat, et super equis equitant"* VI: 21. 22. 23; Gens etiam ibi pro malo, et populi pro falsis; offendicula in quibus offendent patres et filii, sunt perversiones boni et veri, patres sunt bona et filii sunt vera quae inde; populus dicitur e terra septentrionis, et gens e lateribus terrae, quia septentrio significat falsum ex malo, et latera terrae significant quae extra Ecclesiam,

ita significant mala remota a bonis Ecclesiae; resonare sicut mare, et equitare super equis, est persuadere ex fallaciis sensuum, et per ratiocinia inde. Apud Ezechielem „*Terra est plena judicio sanguinum, et urbs plena est violentia, ideo adducam pessimas gentium, ut occupent domos eorum; Rex lugebit, et princeps induetur stupore*“ VII: 23. 24. 27; Terra est Ecclesia; plena judicio sanguinum, est quod sit in falsis destruentibus bona; urbs, est doctrina; plena violentia, est quod vim inferat bono charitatis; pessimae gentium, sunt dira falsa ex malo; occupare domos eorum, est mentes eorum; rex qui lugebit, est verum Ecclesiae; princeps qui induetur stupore, est verum inserviens; quod Terra sit Ecclesia, videatur n: 662. 1066. 1068. 1262. 1413. 1607. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577. 8011. 9325. 9643: quod sanguines sint falsa destruentia bonum,
[161] n: 374. 1005. 4735. 5476. 9127: quod urbs sit doctrina, n: 2268. 2449. 2451. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493: quod violentia sit vis inferens bono charitatis, n: 6353: quod domus sint illa apud hominem quae ejus mentis sunt, n: 710. 2233. 2234. 2559. 3128. 3538. 4973. 5023. 6690. 7353. 7848. 7910. 7929. 9150: rex qui lugebit, quod sit verum Ecclesiae, videatur supra n: 31. Apud Davidem „*Jehovah irritum reddit consilium Gentium, subvertit cogitationes populorum*“ Psalm. XXXIII: 10; Gentes pro illis qui sunt in malis, et populi pro illis qui sunt in falsis, quia illi et hi significantur, ideo dicitur quod Jehovah irritum reddet consilium Gentium, et subvertet cogitationes populorum, quae sunt binae expressiones sicut unius rei, sed usque distinctae sunt in sensu interno, in quo per gentes aliud significatur quam per populos. Apud Lucam „*Tunc cadent acie gladii, et captivabuntur inter omnes gentes, et tandem Hierosolyma erit conculcata a Gentibus, usque dum implebuntur tempora gentium, tunc erunt signa in Sole, Luna et Astris, et super terra angustia Gentium, resonante mari et salo*“ XXI: 24. 25; agitur ibi de consummatione saeculi, quae est ultimum tempus Ecclesiae, quando nulla amplius fides quia nulla charitas, seu non verum quia non bonum, hoc describitur ibi

per correspondentias; cadere acie gladii est destrui a falsis; captivari inter omnes gentes est occupari a malis omnis generis. Hierosolyma quae erit conculcata est Ecclesia; sol est amor in Dominum, luna est fides in Ipsum, astra seu stellae sunt cognitiones boni et veri; signa in illis est quod peritura; mare et salum quae resonabunt sunt fallaciae et inde ratiocinia. Apud Matthaeum *„Insurget Gens contra Gentem, et Regnum contra Regnum, et erunt fames, pestes et terrae motus in singulis locis, et tradent vos in afflictionem; et eritis exosi omnibus Gentibus propter Nomen meum“* XXIV: 7. 9. Luc: XXI: 10. 11; haec etiam dicta sunt a Domino de ultimo tempore Ecclesiae, et per quod insurget Gens contra gentem et regnum contra regnum, significatur quod dissidia erunt malorum et falsorum inter se; per fames et pestes significatur defectus et consumtio verorum; per terrae motus perversio Ecclesiae; per esse exosi omnibus gentibus, significatur esse exosi omnibus qui in malo sunt; per Nomen Domini, propter quod exosi erunt, significantur omnia amoris et fidei, per quae Dominus colitur, videatur supra n: 102. 135. Apud Ezechielem *„Ecce Aschur Cedrus in Libano, alta facta est, et multiplicati sunt rami ejus, in ramis ejus nidificarunt omnes aves caelorum, et sub ramis ejus pepererunt omnes bestiae agri, et in umbra ejus habitarunt omnes Gentes magnae. Sed elatum est Cor ejus in altitudine sua, quare dabo eum in manum fortis Gentium, exscindent eum alieni, violenti gentium, et dejicient eum; unde descenderunt ex umbra ejus omnes populi terrae, et deseruerunt eum“* XXXI: 3. 5. 6. [10.] 11. 12; haec nemo intellecturus est nisi noverit sensum spiritualem seu internum Verbi, credet quod sint merae comparationes, in quibus non aliqua significatio spiritualis, cum tamen singula ibi significant talia quae Coeli et Ecclesiae sunt, quare illa paucis explicabuntur; Aschur est Rationale hominis Ecclesiae quod illustratur; hoc vocatur Cedrus in Libano, quia Cedrus significat idem cum Aschure, in specie verum ex bono ibi; et Libanus est mens ubi illud, quia in Libano cedri; rami ejus qui multiplicati, sunt vera inde; aves coelorum qui nidificarunt in ramis ejus, sunt affectiones veri;

bestiae agri quae pepererunt sub ramis, sunt affectiones boni; gentes magnae quae in umbra ejus habitarunt, sunt bona amoris; cor elatum in altitudine sua, est amor sui; dari in manum fortis gentium, ac dejici a violentis gentium, est quod mala ex illo amore destruent bona et vera; populi terrae qui descenderunt ex umbra ejus et deseruerunt eum, sunt omnia vera Ecclesiae: quod per gentes significentur bona, et in opposito sensu mala, constat inde, per Gentes quae habitarunt in umbra ejus, bona, et per Gentes quae exscindent et dejicient eum, mala. Praeterea videantur quae de Gentibus et earum significatione dicta et ostensa sunt in Arcanis Coelestibus, nempe quod per gentes in Verbo intelligantur qui in bono, et quod inde per illas significentur bona, n: 1059. 1159. 1258. 1260. 1416. 1849. 6005: Coetus gentium, quod sint vera et bona, n: 4574. 7830: Gens sancta, quod sit Regnum spirituale, n: 9255. 9256: cum dicitur Gens et Populus, quod per Gentem intelligantur qui in bono coelesti, et per Populum qui in bono spirituali, n: 10288. Quod per Gentes, imprimis per Gentes terrae Canaanis, intelligantur mala et falsa omnis generis, n: 1059. 1205. 1868. 6306. 8054. 8317. 9320. 9327.

176. Et reget eas virga ferrea, quod significet quod castigaturus sit mala per vera quae sunt in naturali homine, constat ex significatione regere, quod sit castigare, nam sequitur quod confringeret eas sicut vasa figulina, et mala, quae significantur, per vera castigantur; et ex significatione virgae ferreae, quod sint vera quae sunt in naturali homine; per virgam seu baculum significatur potentia qua castigatur, et per ferrum vera in naturali homine quae castigant: quod virga seu baculus sit potentia, videatur n: 4013. 4015. 4876. 4936. 6947. 7011. 7026. 7568. 7572; quod inde sit quod Regibus sit sceptrum, quod est curtus baculus, n: 4581. 4876. Quod ferrum significet vera in naturali homine, est quia Metalla, aeque ac reliqua telluris, ex Correspondentia significant spiritualia et coelestia, quae omnia se referunt ad vera et bona: Aurum significat bonum Interni hominis, Argentum ejus Verum, Cuprum seu Aes bonum Externi seu naturalis hominis, Ferrum ejus Verum; inde est,

quod ab Antiquis Saecula vocata sint a Metallis, nempe Aurea, Argentea, Cuprea et Ferrea, Aurea ex hominibus Antiquissimis qui vixerunt in bono amoris; Argentea ex Antiquis post illos qui vixerunt in Veris ex illo bono; Cuprea ex posteris horum qui in bono externo seu naturali; Ferrea ex horum posteris, qui erant in solo vero naturali absque bono; verum naturale est verum memoria et non vita; verum vitae est bonum: sed plura de hac Correspondentia videantur in Opere de COELO ET INFERNO n: 104 et 115. Successivi status Ecclesiae usque ad adventum Domini, intellecti sunt per Aurum, Argentum, Aes et Ferrum, ex quibus erat Statua Nebuchadnezari in somnio visa, de qua ita apud Danielem „*Caput ejus erat Aurum bonum, pectus et brachia Argentum, venter et femora Aes, crura Ferrum, pedes ex parte Ferrum ex parte Argilla: et excisus est lapis ex petra, et percussit statuam super pedes ejus, qui ferrum et argilla, et contrivit eos. Quod vidisti pedes ex parte argilla figuli, et ex parte ferrum, significat quod Regnum divisum erit, ex parte Regnum erit validum, et ex parte erit fractum: quod vidisti ferrum mixtum cum argilla luti, commiscebunt se per semen hominis, sed non cohaerebunt unum cum altero, quemadmodum ferrum non* [163]
commiscetur cum argilla“ II: 32. 33. 34. 41. 42. 43; per Caput quod erat aurum bonum, intelligitur Primus status Ecclesiae, quando in bono amoris in Dominum fuerunt; per Pectus et Brachia, quae erant argentum, intelligitur Secundus status Ecclesiae, quando in Veris ex illo bono fuerunt; per Ventrem et Femora, quae ex aere, sequens Tertius status Ecclesiae, quando non amplius in bono spirituali sed in bono naturali erant, nam aes significat id bonum; per crura, quae erant ex ferro, intelligitur Quartus status Ecclesiae, quando non bonum naturale amplius, sed modo verum; per pedes autem, qui ex ferro et ex argilla, intelligitur Ultimus status Ecclesiae, quando Verum et falsum, Verum in Verbo et falsum in Doctrina; cum vera Verbi falsificantur, et ex falsificatis fit Doctrina, tunc status Ecclesiae est ex parte ferrum ex parte argilla, et sic Regnum ex parte validum et ex parte fractum; Regnum ibi est Ecclesia, quare etiam

Regnum Dei vocatur; quod sic mixta sint vera falsis, sed quod usque non cohaereant, intelligitur per ea verba, quod vidisti ferrum mixtum cum argilla luti, commiscebunt se per semen hominis, sed non cohaerebunt unum cum altero, quemadmodum ferrum non commiscetur cum argilla, semen hominis est Divinum Verum quod in Verbo, quod semen illud significet, videatur n: 3038. 3373. 10248. 10249; quod Homo Dominum a Quo Verbum, et quoque Ecclesiam, n: 768. 4287. 7424. 7523. 8547. 9276; quod Argilla figuli significet falsa quae in naturali homine, videatur in mox sequente articulo n: 177: per Lapidem excisum e Petra, qui percussit statuam ad pedes ejus, intelligitur Dominus per Divinum Verum, et destructio falsorum non cohaerentium cum veris ex Verbo; quod lapis sit verum, et quod Lapis Israëlis sit Dominus quoad Divinum Verum, videatur n: 643. 1298. 3720. 6426. 8609. 10376; similiter Petra, n: 8581. 10580, et in Opusculo de Ultimo Judicio n: 57: quia ferrum significat vera in naturali homine, ideo visum est quod Pedes statuae essent ex ferro, nam Pedes significant naturale, videatur n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952. Similia per Aurum, Argentum, Aes et Ferrum significantur per haec apud Esajam „*Pro aere adducam Aurum, pro ferro Argentum, pro lignis Aes, et pro lapidibus Ferrum*" LX: 17; pro aere adducere aurum, est pro naturali bono coeleste bonum; pro ferro argentum, est pro naturali vero coeleste verum; pro lignis aes et pro lapidibus ferrum, est naturale bonum et verum tali copia qua sunt ligna et lapides; agitur ibi de statu coelesti Ecclesiae. Porro, quod ferrum significet verum in naturali homine, videatur in Arcanis Coelestibus, n: 425. 426. Haec allata sunt, ut sciatur quid significatur per Virgam ferream, quod nempe potentia, qua Dominus castigat mala et dispergit falsa quae in naturali homine, virga enim seu baculus significat potentiam, ut supra dictum est, et ferrum significat vera in naturali homine: quod Dominus castiget mala et dispergat falsa per vera in naturali homine, est quia omnia mala et inde falsa ibi resident, nulla autem in spirituali seu interno homine, hic non recipit mala et falsa, sed ad mala et falsa

clauditur: et quia omnia mala et falsa in naturali homine residunt, ideo illa castigari et dispergi debent per talia, quae etiam ibi, quae sunt vera in naturali homine; vera in naturali homine sunt scientifica et cognitiones, ex quibus homo naturaliter cogitare, ratiocinari, et concludere potest de veris et [164]
bonis Ecclesiae, et de falsis et malis quae illis opposita sunt, et inde in quadam illustratione naturali esse cum legit Verbum; Verbum enim in litera absque illustratione non intelligitur, et illustratio est vel spiritualis vel naturalis; illustratio spiritualis modo datur apud illos, qui spirituales sunt, qui sunt qui in bono amoris et charitatis sunt, et inde in veris; at illustratio solum naturalis apud illos qui naturales sunt, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 153. 425, [455,] et supra n: 140: apud illos etiam qui spirituales sunt, dum vivunt in mundo, est illustratio in naturali, sed existit illa ab illustratione in spirituali; nam apud illos influit Dominus per spiritualem seu internum hominem in naturalem seu externum, et sic illuminat hunc, ex qua illuminatione homo videt quid verum et bonum et quid falsum et malum, et cum homo videt illa, tunc Dominus discutit mala et falsa quae in naturali homine per vera et bona quae etiam ibi sunt, et unum faciunt cum bonis et veris in spirituali seu interno homine; caetera videantur in Doctrina Novae Hierosolymae, de Scientiis et cognitionibus quid efficiant n: 51; et de Influxu n: 277. 278. Ex his nunc videri potest, quid significatur per virgam ferream, qua Dominus recturus est gentes, hoc est, castigaturus mala quae in naturali homine. Haec dicta sunt ad Angelum hujus Ecclesiae, quia in scriptis ad illum agitur de Interno et Externo homine, et de eorum conjunctione, nam cum Internum et Externum seu spirituale et naturale conjuncta sunt, tunc Dominus castigat mala et falsa quae in naturali homine, et hoc per cognitiones veri et boni: apud illos autem, apud quos Internus et Externus homo non conjuncti sunt, mala et falsa castigari et discuti nequeunt, quoniam nihil recipiunt per spiritualem hominem e Coelo, sed omnia quae recipiunt sunt e mundo, quibus rationale eorum favet, et subministrat confirmationes. Similia, quae per virgam ferream hic, etiam significantur in sequentibus locis;

16*

apud Davidem „*Conteres Gentes sceptro ferreo, sicut vas figuli disperges eas*" Psalm: II: 9. Apud Esajam „*Percutiet terram virga oris sui, et spiritu labiorum suorum occidet impium*" XI: 4. In Apocalypsi „*Mulier peperit filium masculum, recturum omnes Gentes virga ferrea*" XII: 5. „*Ex ore sedentis super Equo albo prodibat romphaea acuta, ut ea percuteret Gentes; Ipse enim reget eas virga ferrea*" XIX: 15. Et apud Micham „*Surge Filia Zionis, quia cornu tuum faciam ferrum, et ungulas tuas faciam aes, ut comminuas populos multos*" IV: 13; Filia Zionis est Ecclesia coelestis; cornu est potentia in naturali homine; ungulae sunt ultima ibi, quae vocantur scientifica sensualia, inde patet, quid sit facere cornu ferrum et ungulas aes; quod Filia Zionis sit Ecclesia coelestis, videatur n: 2362. 9055: Quod cornu sit potentia veri ex bono in naturali homine, n: 2832. 9081. 9719. 9720. 9721. 10182. 10186: et quod Ungulae sint scientifica sensualis hominis, quae sunt vera in ultimo ordinis, n: 7729.

177. Tanquam vasa fictilia confringentur, quod significet dispersionem falsorum totalem, constat ex significatione vasorum fictilium, quod sint talia in naturali homine quae ex propria intelligentia; et omnia quae ex propria intelligentia sunt in rebus Coeli et Ecclesiae ibi sunt falsa, de quo sequitur; et ex significatione confringi, quod sit dispergi; de
[165] falsis enim dicitur dispergi, cum de vasis fictilibus confringi. Quod per vasa fictilia significentur illa in naturali homine quae ex propria intelligentia de rebus Coeli et Ecclesiae, et quod illa sint falsa, in sequentibus ostendetur; hic primum quod illa quae ex propria intelligentia intrant de rebus Coeli et Ecclesiae sint falsa, aliquid dicetur: qui ex propria intelligentia cogitant, illi ex mundo cogitant, nam homo ex suo proprio non amat nisi illa quae mundi sunt et quae sui sunt, et quae amat etiam videt et percipit; quae amat vocat bona, et quae inde videt et percipit vocat vera; sed bona quae ex amore ita vocat, sunt mala, et vera quae ex amore illo videt sunt falsa, quoniam scaturiunt ex amoribus sui et mundi, qui amores sunt oppositi amoribus coeli, qui sunt amor in Dominum et amor erga proximum, et quae ex oppositis scaturi-

unt, sunt opposita: quapropter qui legunt Verbum solum propter nomen eruditionis, aut ad captandum famam ut evehantur ad honores, aut ut lucrentur opes, nusquam vident et percipiunt vera, sed pro iis falsa, et vera quae ibi exstant coram oculis, vel transeunt sicut non videant, vel falsificant, causa est, quia legere Verbum solum propter nomen eruditionis, et propter famam ut evehantur ad honores et lucrentur opes, est propter se et mundum ut fines, ita ex amoribus sui et mundi; hi amores quia sunt proprii hominis, ideo homo illa quae ex illis videt et percipit sunt ex propria intelligentia: at qui legunt Verbum ex affectione veri spirituali, quae affectio est amor sciendi verum, quia est verum, illi vident vera ibi, et gaudent corde cum vident illa; causa est, quia in illustratione sunt a Domino; descendit illustratio a Domino per Coelum e luce ibi, quae Lux est Divinum Verum, ideo datur illis videre vera ex sua luce, et hoc in Verbo, quia Verbum est Divinum Verum, et in illo recondita sunt omnia vera Coeli; sed illi solum in hac illustratione sunt, qui in binis amoribus Coeli sunt, qui sunt amor in Dominum et amor erga proximum; hi enim amores aperiunt mentem interiorem seu superiorem, quae formata est ad recipiendum lucem coeli, per illam apud eos influit lux coeli et illustrat, sed non percipiunt vera in illa mente, dum vivunt in mundo; verum vident illa in mente inferiore, quae mens est Externi seu naturalis hominis; hi sunt qui non ex propria intelligentia cogitant cum legunt Verbum: praecipua causa, quod hi non ex propria intelligentia cogitent cum legunt Verbum, est quia horum mens interior seu spiritualis spectat ad Dominum, et tunc Dominus elevat illam, et simul mentem inferiorem seu naturalem ad Se, et sic subducit a proprio hominis, quod non fieri potest apud illos, qui se et mundum principaliter spectant. Ex his constare potest, quod homo ex propria intelligentia non percipiat nisi mala et videat nisi falsa; at quod bona et vera, quae sunt Coeli et Ecclesiae, percipiat et videat ex Domino. Quando Internus seu spiritualis homo, in quo est mens interior seu superior, de qua modo dictum est, apertus est, tunc Dominus domat mala, et dispergit falsa quae sunt in Externo seu naturali homine: haec nunc sunt,

quae intelliguntur in sensu spirituali, per quod Filius hominis daturus sit illis potestatem super Gentes, et reget illas virga ferrea, tanquam vasa fictilia confringentur. Quod vasa
[166] fictilia significent illa quae ex propria intelligentia, ita falsa quae sunt in naturali homine, constat ex variis locis in Verbo, ex quibus ad confirmationem volo sequentia adducere; apud Davidem „*Conteres Gentes sceptro ferreo, sicut vas figuli disperges eas*“ Psalm: II: 9; conterere gentes sceptro ferreo, etiam hic est castigare et domare mala quae in naturali homine, per sceptrum simile significatur hic quod per baculum aut virgam; sicut vas figuli additur, quia per id significatur falsum quod ex propria intelligentia; in sensu literae est comparatio, nam dicitur sicut vas figuli, et tanquam vasa fictilia, sed in sensu interno non percipiuntur comparationes ut comparationes, quoniam comparationes aeque ex significativis sunt, videatur n: 3579. 8989. Quod vas figuli seu vas fictile significet falsum, est quia figulus est qui format, et vas est quod formatur; quando homo id format est falsum, quando autem Dominus id apud hominem format est verum; inde est quod vas figuli in Verbo significet aut falsum aut verum, ac figulus formatorem: Ipse Dominus in Verbo ex formatione hominis per vera, vocatur Figulus, ut apud Esajam „*Jehovah Pater noster, nos lutum sumus, Tu Figulus noster, et opus manuum tuarum omnes nos*“ LXIV: 7. [8.] Apud Eundem „*Vae litiganti cum Formatore suo, testa cum testis terrae, num dicet lutum Figulo suo, quid facis*“ XLV: 9. Apud Eundem „*Num sicut lutum Figulus reputabitur, num dixerit opus de factore suo, non fecit me, et figmentum dixerit de Figulo suo, non intelligit*“ XXIX: 16. Quoniam Judaei et Israelitae omnia vera Verbi falsificarunt, per applicationem ad se et ad sui eminentiam super omnes gentes et populos in universo terrarum orbe, ideo eorum falsa dicuntur vasa figuli corrupta; ut apud Esajam „*Dixerunt videntibus ne videatis, et visionem habentibus ne videatis nobis recta, loquimini nobis blanditias, videte illusiones, recedite a via, ideo iniquitas franget eos sicut fractura utris figulorum, contundendo non parcat, unde non invenietur in fragmento ejus*

testa ad accipiendum ignem de foco, aut ad hauriendum aquas e fovea" XXX: 10. 11. 14; quod se prorsus depriVaverint veris, et immerserint falsis, describitur per quod dicerent videntibus ne videatis, et visionem habentibus ne videatis nobis recta, loquimini blanditias, videte illusiones, recedite a via; quod ita falsis se immerserint, ut nihil veri interesset, describitur per fracturam utris figulorum, ut non inveniretur in fragmento testà ad accipiendum ignem de foco, aut ad hauriendum aquas e fovea, per quae significatur quod non superesset tantum veri, ut appercipere possent aliquod bonum et verum ex Verbo, ignis enim significat bonum et aquae verum, focus Verbum quoad bonum, fovea et fons Verbum quoad verum. Apud Jeremiam *„Factum est Verbum ad Jeremiam; surge et descende domum figuli: descendi itaque domum figuli, cum ecce ille fecit opus super tabula, sed corruptum est vas quod ille faciens: et reversus est et fecit illud vas aliud, quemadmodum rectum fuit in oculis figuli facere"* XVIII: 1 ad 4; per haec etiam intelligitur, quod apud Gentem Judaicam non esset nisi quam falsum; vas corruptum in domo figuli est id falsum; domus figuli est ubi illi; quod illis auferretur verum Ecclesiae, et daretur aliis, intelligitur per quod reversus figulus fecerit illud vas aliud quemadmodum rectum fuit in oculis ejus. Apud Eundem *„Dixit Jehovah, eundo eme lagenam figuli testae de senioribus populi, et de senioribus sacerdotum, et exi ad vallem filii Hinnomis; tunc franges* [167]
lagenam coram oculis euntium tecum, et dices frangam populum hunc, et urbem hanc, sicut frangit vas figuli, quod non potest reparari amplius; et in Topheth sepelient, ex eo quod non locus amplius ad sepeliendum" XIX: 1. 2. 10. 11; lagena seu vas figuli testae de senioribus populi et sacerdotum, est quoque hic falsum in quo erant omnes ex illa gente; quod id falsum esset tantum ut non per vera posset dispergi, describitur per quod fregerit vas illud coram oculis euntium secum, ut non posset reparari; quod sepelirent in Topheth, quia alibi non locus amplius, significat ubi omnia vera et bona consumta sunt. Apud Nahum *„Aquas obsidii hauri tibi, confirma munimenta tua, intra in*

coenum et calca lutum, repara fornacem lateritiam, ibi comedet te ignis, exscindet te gladius" III: 14. 15; haurire aquas obsidii, et confirmare munimenta, est munire falsa variis contra vera; intrare in coenum et calcare lutum, est confirmare falsa per figmenta et fallacias; doctrina inde vocatur fornax lateritia, ex eo quod infernalis amor per falsificata stabiliatur; inde dicitur, quod ignis comedet et gladius exscindet, ignis est infernalis amor, et gladius est falsum pugnans et destruens verum. Quod vas figuli seu vas fictile significet falsum, est quia id correspondet figmento, et figmentum est quod ex propria hominis intelligentia; ex illa correspondentia est, quod Prophetis talia, de quibus nunc supra, mandata sunt.

178. Sicut et Ego accepi a Patre meo, quod significet comparative sicut Dominus a Divino suo cum glorificavit Humanum suum, nempe quod dissipaverit omnia mala et falsa ex Humano quod Ipsi a matre fuit; per Patrem hic intelligitur Divinum in Ipso, seu quod Ipsi a conceptione fuit, nam hoc Divinum unum erat cum Patre, ut Ipse dicit. Comparative dicitur, quia Dominus sicut glorificavit Humanum suum, ita regenerat hominem, hoc est, sicut Ipse univit Divinum suum Humano ac Humanum Divino, ita conjungit internum externo, et externum interno apud hominem: sed quia hoc arcanum non ad captum paucis exponi potest, ideo consulantur et videantur illa quae de eo in Doctrina Novae Hierosolymae et in Arcanis Coelestibus ostensa sunt, ubi plene expositum est; in Doctrina Novae Hierosolymae n: 280 ad 297; et in Arcanis Coelestibus in locis in Doctrina illa inde citatis n: 185. 298 ad 307.

179. Et dabo illi stellam matutinam, quod significet intelligentiam et sapientiam ex Divino Humano Domini, constat ex significatione stellarum, quod sint cognitiones boni et veri, de qua supra n: 72; et quia significant cognitiones boni et veri, etiam significant intelligentiam et sapientiam, nam per cognitiones boni et veri est omnis intelligentia et sapientia; et ex significatione Mane, quod sit Dominus quoad Divinum Humanum, inde stella matutina est intelligentia et sapientia ab Ipso. Mane in Verbo saepius legitur, ac varia secundum

seriem in sensu interno significat; in supremo sensu significat Dominum, et quoque adventum Ipsius, in sensu interno significat Regnum Ipsius et Ecclesiam, et ejus statum pacis; etiam significat statum primum Ecclesiae Novae, et quoque statum amoris, tum statum illustrationis, proinde statum intelligentiae et sapientiae, et quoque statum conjunctionis boni et veri, qui est quando Internus homo conjungitur Externo: quod Mane tam varia significet, est quia in supremo sensu significat Divinum Humanum Domini, inde etiam omnia [168]
illa quae ex Illo procedunt, nam Dominus est in illis quae ab Ipso procedunt, adeo ut sit Ipse ibi. Quod Divinum Humanum Domini in supremo sensu intelligatur per Mane, est quia Dominus est Sol coeli angelici, et Sol illius coeli non progreditur a Mane ad vesperam seu ab Ortu ad occasum, sicut Sol mundi ad apparentiam, sed manet constans in suo loco antrorsum supra coelos, inde est quod sit semper in Mane, et nusquam in Vespera; et quia omnis intelligentia et sapientia, quae est Angelis, a Domino ut Sole, apud illos existit, ideo etiam status illorum amoris, ac status illorum sapientiae et intelligentiae, et in genere status illustrationis illorum per Mane significatur, procedunt enim illa a Domino ut Sole, et quod procedit ab Ipso est Ipse, ex Divino enim non aliud quam Divinum procedit, et omne Divinum est Ipse. Quod Dominus sit Sol Coeli angelici, et quod ab Ipso ut Sole existat omnis amor, sapientia et intelligentia, et in genere omnis illustratio quoad Divina Vera, ex quibus est sapientia, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 116 ad 125. 126 ad 143. 155. 156. Ex his constare potest, unde est, quod in Verbo toties dicatur Mane, cum agitur de Jehovah seu Domino, de Ipsius adventu, Regno et Ecclesia, ac de bonis eorum, ut in sequentibus his locis, quae illustrationis causa volo adducere; in Libro II Samuelis *„Dixit Deus Israëlis, mihi loquuta est Petra Israëlis, Ille sicut lux Mane, oritur Sol, Mane sine nubibus“* XXIII: 3. 4; Deus Israëlis et Petra, est Dominus quoad Divinum Humanum, et inde procedens Divinum Verum, Deus Israëlis ex eo, quod Israël sit Ecclesia spiritualis Ipsius, et Petra quia Divinum Ipsius ibi est Divinum Verum, videatur n: 3720. 6426.

8581. 10580; quia Dominus in Coelo Angelico est Sol, et inde omnis Lux Angelis, et Sol ibi est jugiter in suo Mane, ideo dicitur, Ille sicut Lux Mane, oritur Sol, Mane sine nubibus. Apud Davidem *„Ex utero Aurorae ros juventutis tuae; Tu Sacerdos in aeternum juxta modum Malchizedechi“* Psalm: CX: 3; haec de Domino venturo in Mundum; ex utero Aurorae Tibi ros juventutis, est conceptio ex Ipso Divino, et inde glorificatio Humani Ipsius; Sacerdos in aeternum juxta modum Malchizedechi, est quod Divinum Bonum et Divinum Verum ab Ipso procedat, Dominus enim ut Sacerdos est Divinum Bonum, ac ut Rex sanctitatis qui est Malchizedech, est Divinum Verum, videatur n: 1725. Apud Ezechielem *„Cherubi steterunt ad ostium portae Domus orientale, gloria Dei Israëlis super illis sursum“* X: 19; Cherubi significant Dominum quoad Providentiam et quoad Custodiam ne adeatur nisi quam per bonum amoris; ostium portae domus orientale significat aditum, Domus Dei est Coelum et Ecclesia; Oriens est ubi Dominus apparet ut Sol, ita ubi jugiter est in mane, inde dicitur gloria Dei Israëlis super illis sursum. Apud Eundem *„Angelus duxit me ad portam, quae spectans versus orientem; cum ecce gloria Dei Israëlis venit a via Orientis, et terra illustrata a gloria Ipsius; gloria Jehovae intravit in domum via portae, cujus facies versus Orientem“* XLIII: 1. 2. 4; hic describitur in sensu interno influxus Domini in illos qui in Ipsius Regno et Ecclesia sunt; Deus Israëlis est Dominus quoad Divinum Humanum et inde procedens Divinum Verum; Domus Dei est Ipsius Regnum et Ecclesia; Gloria est Divinum Verum quale in coelo; venire via orientis in Domum, est a Sole, ubi est jugiter in suo Mane: quod Gloria sit Divinum Verum quale est in coelo, videatur n: 4809. 5922. 8267. 8427. 9429: quod Domus Dei sit Coelum et Eccle-
[169] sia quoad Bonum, Templum quoad Verum, n: 3720: et quod Oriens in supremo sensu sit Dominus, quia est Sol coeli, qui semper est in Ortu et Mane, et quod inde Oriens sit bonum amoris ab Ipso, n: 3708. 5097. 9668. Apud Eundem *„Angelus postea reduxit me ad ostium Domus, ubi ecce aquae exeuntes de sub limine domus versus orien-*

tem, descendent in planitiem, et venient versus mare, in mare emissae ut sanentur aquae; unde fit quod omnis anima vivens quae reptat, quocunque venerint fluvii, vivet, unde fit piscis multus valde, quia venient eo aquae hae, et sanantur, ut vivat omne quo venerit fluvius" XLVII: 1. 2. 8. 9; describitur etiam hic per meras correspondentias influxus Domini ex Divino Humano suo apud illos qui e Regno et Ecclesia Ipsius sunt; per aquas exeuntes sub limine domus versus orientem, describitur Divinum Verum procedens ab Ipso, et influens apud illos qui in Oriente sunt, hoc est, qui in bono amoris in Ipsum sunt; quod aquae descenderint in planitiem, et in mare, et quod inde aquae maris sanatae sint, significat influxum in naturalem hominem, ac in cognitiones quae ibi; piscis multus qui inde, significat scientifica vera ibi; quod vixerit omne quo venerit fluvius, significat quod vita illis ex Divino Vero; quod haec significentur per illa ibi, nemo videre potest nisi ex sensu interno Verbi, cum tamen singulae voces ibi involvunt arcana regenerationis hominis a Domino; sed quae singulae voces ibi involvunt, detegetur ad Caput XXII Apocalypseos, ubi paene similia Vers: 1 et 2 dicuntur. Apud Davidem *„Exspectavi Jehovam, exspectat anima mea, anima mea Dominum, a custodientibus Mane, custodientes Mane, quia plurima cum Ipso redemtio, et Ille redimet Israëlem"* Psalm: CXXX: 5. 6. 7. 8; agitur ibi de adventu Domini in mundum, et de receptione Ipsius ab illis qui in bono amoris sunt; adventus Domini significatur per exspectavi Jehovam, exspectat anima mea Dominum, quia plurima cum Ipso redemtio, et Ille redimet Israelem; et receptio Ipsius ab illis qui in bono amoris sunt, significatur per, a custodientibus mane, custodientes mane, Mane ibi in supremo sensu significat Dominum, ac in sensu interno Regnum Ipsius et Ecclesiam, et custodientes mane significat illos qui exspectant Domini adventum, qui sunt qui in bono amoris sunt, quoniam illi sunt quibus Dominus est Mane. Quod Mane significet adventum Domini in mundum, et tunc novam Ecclesiam, constat a sequentibus locis; apud Danielem *„Usque ad Vesperam et Mane bis mille trecenta, tunc justificabitur*

Sanctum: Visio Vesperae et Mane, quae dicta est, Veritas est" VIII: 14. 26; Vespera significat ultimum tempus Ecclesiae prioris, ac Mane primum Novae, ita Domini adventum. Apud Esajam *„Ad me clamans a Seir, custos, quid de nocte, custos quid de nocte; dixit custos, venit Mane, etiamque nox"* XXI: 11. 12; etiam ibi de adventu Domini; Nox est ultimum tempus Ecclesiae prioris, et Mane est primum novae; quid significat clamare e Seir, videatur n: 4240. 4384. Apud Ezechielem *„Venit finis, venit finis, venit Mane super te habitator terrae; ecce dies venit, exivit Mane"* VII: 6. 7. 10; pariter ibi de adventu Domini, ac de fine Ecclesiae prioris et de principio novae. Apud Zephaniam *„Jehovah in Mane, in Mane judicium suum dabit in lucem, nec deerit"* III: 5; similiter. Quia Mane significat Dominum, Adventum Ipsius, tum Regnum Ipsius et Ecclesiam, ut et bonum amoris quod ab Ipso, inde constare potest, quid per Mane in sequentibus his locis
[170] intelligitur; apud Davidem *„Fac me audire sub Mane misericordiam tuam"* Psalm: CXLIII: 8: apud Eundem *„Cantabo sub Mane misericordiam tuam"* Psalm: LIX: 17: apud Eundem *„Satura nos sub Mane misericordia tua, ut jubilemus et gaudeamus omnibus diebus nostris"* Psalm: XC: 14: apud Eundem *„Jehovah Mane audies vocem meam, Mane disponam me Tibi"* Psalm: V: 4: apud Eundem *„Deus in medio ejus, adjuvabit eam Deus, cum spectat Mane"* Psalm: XLVI: 6: apud Eundem *„Deus Deus meus, Mane quaero Te"* Psalm: LXIII: 2: apud Esajam *„In die plantam tuam crescere facies, et Mane semen tuum efflorescere"* XVII: 11: apud Eundem *„Jehovah est brachium eorum singulis matutis"* XXXIII: 2: apud Eundem *„Jehovah dedit mihi linguam doctorum, excitavit singulis matutis"* L: 4: apud Jeremiam *„Loquutus sum ad vos singulis matutis"* VII: 13. Cap: XI: 7. Cap: XXV: 3. 4. Ex significatione Mane, constare potest quid intellectum est per quod *„Mane depluerit Manna"* Exod: XVI: 12. 13. 21. *„Quod Jehovah Mane descenderit super Monte Sinai"* Exod: XIX: 16. *„Quod sacerdos accenderet super Altari ligna quovis Mane, et disponeret*

super eo holocaustum" Levit: VI: 5. Et quid involvit, quod dicitur de Sacrificio Paschatis *„Sacrificabis Pascha cum occiderit Sol, deinde comedes, et respicies Mane, et ibis in tentoria tua"* Deut: XVI: 6. 7. quod sacrificarent Pascha cum occiderit Sol, erat quia Occasus solis significabat ultimum tempus Ecclesiae; quod respicerent mane, significabat instaurationem Ecclesiae novae, ita adventum Domini. Haec allata sunt, ut sciatur quid per Stellam Matutinam, quam daret Filius hominis, significatur, quod nempe Sapientia et Intelligentia a Divino Humano Domini, et quia qui sapientiam et intelligentiam a Domino accipiunt, etiam Ipsum accipiunt, est enim Dominus in sapientia et intelligentia quae ab Ipso, adeo ut sit sapientia et intelligentia apud eos, ideo etiam Ipse Dominus vocatur Stella Matutina in Apocalypsi *„Ego sum stirps et progenies Davidis, Stella illa splendida et matutina"* XXII: 16: similiter vocatur Stella, Num: XXIV: 17.

180. Habens aurem audiat quid Spiritus dicit Ecclesiis, quod significet quod qui intelligit auscultet, quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt, constat ex illis quae supra n: 108, dicta et ostensa sunt, ubi similia.

APOCALYPSIS. [171]

CAPUT TERTIUM.

1. Et Angelo in Sardibus Ecclesiae scribe: haec dicit habens septem Spiritus Dei et septem Stellas: novi tua opera, quod nomen habeas quod vivas, et mortuus es.

2. Esto vigilans, et confirma reliqua quae moritura, non enim inveni tua opera plena coram Deo.

3. Memento igitur quomodo acceperis et audieris, et observa et resipisce: si ergo non vigilaveris, veniam super te tanquam fur, et nescies qua hora veniam super te.

4. Habes pauca nomina etiam in Sardibus,

quae non inquinaverunt vestimenta sua, et ambulabunt Mecum in albis, quia digni sunt.

5. Vincens, is vestietur in vestimentis albis, et non delebo nomen ejus e libro vitae, et confitebor nomen ejus coram Patre meo et coram Angelis ejus.

6. Habens aurem audiat, quid spiritus dicit Ecclesiis.

7. Et Angelo in Philadelphia Ecclesiae scribe; haec dicit Sanctus, Verus, habens clavem Davidis, aperiens et nemo claudit, et claudit et nemo aperit.

8. Novi tua opera; ecce dedi coram te ostium apertum, et nemo potest claudere illud, quia nonnullam habes potentiam, et observasti meum verbum, et non negasti nomen meum.

9. Ecce dabo ex Synagoga Satanae, dicentium seipsos Judaeos esse, et non sunt sed mentiuntur, ecce faciam ut illi veniant et adorent ad pedes tuos, et sciant quod Ego dilexi te.

10. Quia servasti verbum tolerantiae meae, et Ego te servabo ab hora tentationis futurae venire super orbem universum, explorare habitantes super terra.

11. Ecce venio cito, retine quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam.

12. Vincens, faciam illum columnam in Templo Dei mei, et foras non egredietur amplius; et scribam super illum Nomen Dei mei, et nomen civitatis Dei mei Novae Hierosolymae quae descendit e Coelo a Deo meo, et nomen meum novum.

[172] 13. Habens aurem audiat, quid spiritus dicit Ecclesiis.

14. Et Angelo Ecclesiae Laodicensium scribe: haec dicit Amen, Testis fidelis et verus, principium Opificii Dei.

15. Novi tua opera, quod nec frigidus sis nec calidus; utinam frigidus esses aut calidus.

16. Itaque quia tepidus es, et nec frigidus, nec calidus, futurum te evomam ex ore meo.

17. ¡Quod dicas quod dives sim et locupletatus, et nullius opus habeam, et non scis quod tu sis aerumnosus et miserabilis, et pauper, et caecus, et nudus.

18. Suadeo tibi emere a Me aurum exploratum igne, ut ditatus sis, et vestimenta alba ut induaris, ne appareat pudor nuditatis tuae, et collyrio inunge oculos tuos ut videas.

19. Ego quoscunque amo, arguo et castigo, zelo age ergo et resipisce.

20. Ecce sto ad ostium et pulso, si quis audierit vocem meam, et aperuerit ostium, intrabo ad illum, et coenabo cum illo et ille Mecum.

21. Vincens, dabo ei sedere Mecum in throno meo, sicut et Ego vici, et sedeo cum Patre in Throno Ejus.

22. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis.

EXPLICATIO.

181. Vers: 1 ad 6. *Et Angelo in Sardibus Ecclesiae scribe: haec dicit habens septem Spiritus Dei et septem Stellas; novi tua opera, quod nomen habeas quod vivas et mortuus es. Esto vigilans, et confirma reliqua quae moritura, non enim inveni tua opera plena coram Deo. Memento igitur quomodo acceperis et audieris, et observa, et resipisce: si ergo non vigilaveris, veniam super te tanquam fur, et nescies qua hora veniam super te. Habes pauca nomina etiam in Sardibus, quae non inquinaverunt vestimenta sua, et ambulabunt Mecum in albis, quia digni sunt. Vincens, is vestietur in vestimentis albis, et non delebo nomen ejus e libro vitae, et confitebor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis Ejus. Habens aurem*

audiat, quid spiritus dicit Ecclesiis. Et Angelo in Sardibus Ecclesiae scribe, significat illos qui moralem vitam agunt, sed non spiritualem, quia parvi pendunt cognitiones spiritualium, et inde intelligentiam et sapientiam: haec dicit habens septem spiritus Dei, significat Dominum ex Quo omnia vera Coeli et Ecclesiae: et septem Stellas, significat a Quo omnes cognitiones veri et boni: novi tua opera, significat illa quae eorum vitae sunt: quod nomen habeas quod vivas et mortuus es, significat quale cogitationis quod putent se vivos esse, quia moralem agunt vitam, cum tamen mortui
[178] sunt: esto vigilans, significat ut vitam sibi comparent: et confirma reliqua quae moritura, significat ut illa quae sunt moralis vitae vivificentur: non enim inveni tua opera plena coram Deo, significat quod alioquin non Divinum sit in vita morali: memento igitur quomodo acceperis et audieris, et observa, significat recordationem quid Dominus in Verbo docet, et attentionem: et resipisce, significat sic vitam spiritualem: si ergo non vigilaveris, significat si non vitam spiritualem compares: veniam super te tanquam fur, significat tempus inopinatum, quando eripientur omnes cognitiones comparatae ex Verbo, quae non spiritualem vitam adeptae sunt: et nescies qua hora veniam super te, significat ignorantiam illius temporis et status tunc: habes pauca nomina etiam in Sardibus, quae non inquinaverunt vestimenta sua, significat illos qui agunt vitam moralem ex origine spirituali per quod cognitiones veri et boni applicent usibus suae vitae: et ambulabunt Mecum in albis, quia digni sunt, significat vitam eorum spiritualem quae illis per cognitiones veri et boni ex Verbo: vincens, significat qui permanet usque ad mortem: is vestietur in vestimentis albis, significat intelligentiam et sapientiam secundum vera et eorum receptionem: et non delebo nomen ejus e libro vitae, significat quod in Coelo erunt quia ei accommodati: et confitebor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus, significat quod in Divino Bono et inde in Divino Vero erunt: habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, significat quod qui intelligit auscultet quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt.

182. Et Angelo in Sardibus Ecclesiae scribe, quod significet illos qui moralem vitam agunt sed non spiritualem quia parvi pendunt cognitiones spiritualium, et inde intelligentiam et sapientiam, constat ex illis quae ad hujus Ecclesiae Angelum scripta sunt, ex quibus in sensu interno seu spirituali lustratis constat, quod agatur de illis qui moralem vitam agunt, sed non spiritualem, quia parvi faciunt cognitiones spiritualium, et inde intelligentiam et sapientiam: sed antequam ea quae sequuntur, quoad sensum spiritualem evolvuntur, explicandum et aperiendum est, quid sit vita moralis, et quid vita spiritualis, tum quid moralis vita ex spirituali, et quid moralis vita absque spirituali. Moralis vita est bene, sincere et juste agere cum sociis, tam in functionibus quam in negotiis quibuscunque; verbo est vita apparens coram hominibus, quia cum illis: sed haec vita est ex duplici origine, vel ex amore sui et mundi, vel ex amore in Deum et erga proximum: moralis vita ex amore sui et mundi non in se est moralis vita, tametsi ut moralis apparet; nam homo cui illa, bene, sincere et juste agit solum propter se et mundum, cui bonum, sincerum et justum inserviunt pro mediis ad finem, qui sunt vel ut evehatur supra alios, ac imperet aliis, vel ut lucretur opes; haec cogitat etiam in suo spiritu, seu quando secum in occulto, sed propalare illa quae cogitat non audet, quia destruunt opinionem aliorum de se, et sic annihilat media, per quae tendere vult ad fines suos: ex his constare potest, quod in morali ejus vita nihil aliud lateat, quam ut obtineat prae aliis omnia, ita quod velit ut omnes alii sibi serviant, aut ut possideat eorum bona; ex quibus videri potest, quod moralis ejus vita non sit moralis vita in se, nam si obtineret quod intendit, seu pro fine habet, subjiceret alios sibi ut servos, ac deprivaret illos [174]
suis bonis; et quia omnia media sapiunt ex fine, et in essentia sua sunt talia quales sunt fines, quare etiam vocantur fines intermedii, ideo talis vita in se spectata est modo astutia et fraus; quod etiam manifeste apparet apud illos, apud quos externa illa vincula soluta sunt; ut fit apud illos tales cum ex legibus juris agunt contra socios, quod nihil plus aveant quam jus pervertere, et aucupare favorem judicis,

aut gratiam Regis, et hoc in occulto, ut alios bonis suis deprivent; quod cum obtinent, etiam gaudent spiritu et corde suo: adhuc manifestius apparet apud Reges, qui honorem ponunt in bellis et victoriis, quod summum cordis eorum gaudium sit subjugare provincias et regna, et ubi resistitur, spoliare subditos omnibus eorum bonis, et quoque vita; quod jucundum etiam est pluribus tunc qui militiam obeunt: adhuc manifestius id apparet apud omnes tales cum fiunt spiritus, quod fit statim post mortem corporis eorum, tunc quia ex suo spiritu cogitant et agunt, ruunt in omne nefas secundum amorem suum, utcunque in mundo moralem vitam ad apparentiam egerunt. Ast vita spiritualis est prorsus alia, quia est ex alia origine, est enim ex amore in Deum et ex amore erga proximum, et inde est quoque vita eorum moralis alia, estque vere vita moralis; hi enim cum in spiritu suo cogitant, quod fit cum in occulto secum, non cogitant ex se et mundo, sed ex Domino et Coelo; interiora enim quae eorum mentis sunt, hoc est, quae eorum cogitationis et voluntatis, actualiter elevantur a Domino in Coelum, et ibi conjunguntur Ipsi, ita Dominus influit in eorum cogitationes, intentiones et fines, et illos regit, et abducit a proprio illorum, quod unice est ex amore sui et mundi; hi ad apparentiam, similem moralem vitam agunt cum illis, de quibus supra dictum est, sed usque vita eorum moralis est spiritualis, nam est ex spirituali origine, moralis eorum vita est modo effectus vitae spiritualis, quae est causa efficiens, ita origo; agunt enim bene, sincere et juste cum sociis ex timore Dei et ex amore proximi, in his Dominus tenet mentem et animum eorum; quapropter illi cum fiunt spiritus, quod fit dum moriuntur corpore, intelligenter et sapienter cogitant et agunt, et in Coelum elevantur; de his dici potest, quod apud illos omne bonum amoris et omne verum fidei influat e Coelo, hoc est, per Coelum a Domino; at non de illis, de quibus supra dictum est, nam horum bonum coeli non est bonum coeli, nec verum est verum coeli, sed est jucundum concupiscentiae carnis quod vocant bonum, et falsum inde quod vocant verum, quae ad illos ex se et ex mundo influunt. Ex his quoque sciri potest, quid moralis

vita ex spirituali, et quid moralis vita absque spirituali, quod nempe moralis vita ex spirituali sit vere moralis vita, quae dicenda est spiritualis, quoniam causa et origo ejus est inde; at quod vita moralis absque spirituali non sit vita moralis, et quae dicenda est infernalis, nam quantum in ea regnat amor sui et mundi, tantum illa est fraudulenta et hypocritica. Ex nunc dictis etiam concludi potest, quale est sanctum externum, per quod intelligitur cultus in templis, precationes ac gestus tunc, apud illos qui in amore sui et mundi sunt, et usque apparentem vitam moralem agunt, quod nempe nihil ex illis elevetur ad Coelum, et audiatur ibi, sed quod effluant ex aliqua cogitatione externi seu naturalis hominis, et sic ex ore illorum in mundum, interiores enim eorum cogitationes, quae sunt ipsius spiritus eorum, sunt [175]
plenae astutia et fraude contra proximum, et usque elevatio in Coelum, fit per interiora; et praeterea cultus eorum in templis, ac precationes et gestus tunc, sunt vel ex assuetudine ab infantia et inde familiari, vel ex principio quod externa talia faciant omne ad salutem, vel ex eo quod diebus festis nihil negotii sit illis domi ac foris, vel ne a sociis credantur impii: at cultus apud illos, qui moralem vitam ex origine spirituali vivunt, prorsus alius est, est enim vere cultus Dei, nam precationes eorum elevantur ad Coelum et audiuntur, ducit enim Dominus precationes eorum per Coelum ad Se: Sed plura de his videantur in Opere de Coelo et Inferno, n: 468. 484. 529. 530 ad 534; et supra in Explicatione super Apocalypsin n: 107. Haec praemissa sunt, quia in scriptis ad Angelum hujus Ecclesiae agitur de illis qui moralem vitam agunt, sed non spiritualem, ex causa quia parvi pendunt cognitiones spiritualium.

183. Haec dicit habens septem spiritus Dei, quod significet Dominum ex Quo omnia vera Coeli et Ecclesiae; quod sit Dominus qui intelligitur, est quia est Filius hominis qui haec dixit, ut quoque ad reliquarum Ecclesiarum Angelos, et Filius hominis est Dominus quoad Divinum Humanum, videatur supra n: 63. 151: per septem spiritus Dei intelliguntur omnia vera Coeli et Ecclesiae, ex causa quia Spiritus Dei in Verbo significat Divinum Verum proce-

17 *

dens a Domino. Multis in locis in Verbo dicitur spiritus, et, cum de homine, per spiritum significatur Verum Divinum receptum vita, ita ejus vita spiritualis; at, cum de Domino, per Spiritum intelligitur Divinum quod procedit ab Ipso, quod communi voce vocatur Divinum Verum. Sed quia hodie pauci sunt, qui sciunt quid per spiritum in Verbo intelligitur, velim primum ex locis inde adductis ostendere, quod spiritus, cum de homine, significet Divinum Verum receptum vita, ita ejus vitam spiritualem. Sed quia duo sunt quae faciunt hominis vitam spiritualem, nempe bonum amoris et verum fidei, ideo pluribus in locis dicitur Cor et Spiritus, et quoque Cor et Anima, et per Cor significatur bonum amoris, ac per Spiritum Verum fidei, similiter per Animam, nam per hanc in Verbo intelligitur spiritus ejus. Quod per spiritum, cum de homine, Verum receptum vita significetur, constat ex sequentibus his locis; apud Ezechielem „*Facite vobis Cor novum et Spiritum novum, quare moriemini domus Israëlis*“ XVIII: 31: apud Eundem „*Dabo vobis Cor novum, et Spiritum novum dabo in medio vestri*“ XXXVI: 26: apud Davidem „*Cor mundum crea mihi Deus, et Spiritum firmum innova in medio mei: Sacrificia Dei spiritus infractus; Cor infractum et contritum Deus non spernit*“ Psalm: LI: 12. 13. 14. 19; in his locis Cor significat bonum amoris, et Spiritus verum fidei, ex quibus vita spiritualis homini; nam duo sunt quae faciunt omnem vitam hominis, nempe bonum et verum, haec duo unita in homine faciunt vitam ejus spiritualem. Quoniam Cor significat bonum, et Spiritus verum, utrumque receptum vita, ideo Cor in opposito sensu significat malum et spiritus falsum, nam pleraque in Verbo etiam oppositum sensum habent; in hoc sensu dicuntur Cor et Spiritus apud Davidem „*Generatio non rectum facit cor ejus, nec constans cum Deo est spiritus ejus*“ Psalm: LXXVIII: 8: apud Ezechielem „*Liquescet omne Cor, et contrahetur omnis spiritus*“ XXI: 12: apud Mosen „*Aggravavit Jehovah spiritum Regis
[176] Chesbonis, et obfirmavit cor ejus*“ Deut: II: 30: apud Esajam „*Concipite quisquilias, parite stipulam, spiritum vestrum ignis comedet*“ XXXIII: 11: apud Ezechielem

„Vae Prophetis stultis qui abeunt post spiritum suum“ XIII: 3: apud Eundem *„Quod ascendit super spiritum vestrum, non fiet unquam“* XX: 32: ex his patet, quod tota vita hominis intelligatur per Cor et Spiritum, et quia tota vita ejus se refert ad haec bina, nempe ad bonum et verum, et in spirituali sensu ad amorem et fidem, ideo per Cor et Spiritum illae binae Vitae hominis intelliguntur: inde quoque est quod Cor et Spiritus significent Voluntatem et Intellectum hominis, quoniam hae binae facultates apud hominem faciunt omnem vitam ejus, alibi quam in illis non est vita homini; causa est, quia Voluntas est receptaculum boni et ejus amoris, aut mali et ejus amoris, ac Intellectus est receptaculum veri aut ejus fidei, aut falsi et ejus fidei, ac, ut dictum est, omnia apud hominem se referunt ad bonum et verum aut ad malum et falsum, et in spirituali sensu ad amorem et fidem, videatur DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 28 ad 35. Quod per Spiritum, cum de homine, significetur Verum aut falsum, et ex uno aut altero vita ejus, est quia per spiritum proprie intelligitur spiritus qui est in homine et cogitat, et is cogitat vel ex veris vel ex falsis; sed, ut mox supra dictum, sunt duo quae faciunt vitam hominis, Intellectus et Voluntas, vita Intellectus est cogitare ex veris aut falsis, et vita Voluntatis est afficere seu incendere amore illa quae Intellectus cogitat: hae binae Vitae hominis correspondent binis vitis corporis ejus, quae sunt vita respirationis Pulmonis, et vita pulsus Cordis; per hanc Correspondentiam unitus est Spiritus Corpori apud hominem, videatur supra n: 167, et in Opere de COELO ET INFERNO n: 446. 447; quia talis Correspondentia est, ideo Spiritus dicitur a Vento tam in Lingua originali, quam in pluribus aliis Linguis, quare etiam exspirare exprimitur per emittere spiritum, et hoc quoque in Verbo; ut apud Davidem *„Collegi Spiritum eorum, exspiravit“* Psalm: CIV: 29: apud Ezechielem *„Dixit Dominus Jehovih ossibus aridis, ecce Ego adducens spiritum in vos, ut vivatis; et dixit Dominus Jehovih, a quatuor ventis veni spiritus, et inspira in occisos hos, et venit in eos spiritus, et revixerunt“* XXXVII: 5. 9. 10. In Apocalypsi *„Duo Testes occisi a*

bestia ascendente ex abysso, sed post tres dies et dimidium Spiritus vitae a Deo intravit in illos, ut consisterent super pedes suos" XI: 7. 11: apud Lucam *„Jesus apprehendens manum puellae mortuae, dicens, puella surge, reversus itaque est Spiritus ejus, et surrexit extemplo"* VIII: 54. 55. Ex his intellectis constare potest, quid per Spiritum, cum de homine, significatur plurimis in locis in Verbo, ex quibus haec solum velim afferre; apud Johannem *„Nisi quis fuerit generatus ex aqua et spiritu, non potest introire in Regnum Dei: ventus quo vult spirat, et sonum ejus audis, sed nescis unde venit et quo vadit, sic est omnis qui generatus est ex spiritu"* III: 5. 8. Apud Eundem *„Dominus inspiravit in discipulos, et dixit, accipite Spiritum sanctum"* XX: 21. 22: In Libro Geneseos *„Jehovah inspiravit in nares hominis animam vitarum"* II: 7; praeter alibi. Quod Spiritus in spirituali sensu significet Verum, ac vitam hominis ex illo, quae est Intelligentia; patet manifeste ab his locis; apud Johannem *„Venit hora et nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem*
[177] *in spiritu et veritate"* IV: 23. Apud Danielem *„In illo erat Spiritus excellens, scientiae et intelligentiae. Audivi de te, quod Spiritus Dei in te, et lux, et intelligentia et sapientia excellens inveniatur in te"* V: 12. 14. Apud Mosen *„Tu loqueris ad omnes sapientes corde, quos implevi spiritu sapientiae"* Exod: XXVIII: 3. Apud Lucam *„Johannes crevit et corroboratus est spiritu"* I: 80: et de Domino *„Jesus puer crevit, et corroboratus est spiritu, et impletus sapientia"* II: 40. Quum notum est, quid significat spiritus apud hominem, sciri potest quid significat spiritus cum dicitur de Jehovah seu Domino, Cui tribuuntur omnia quae homini, sicut facies, oculi, aures, brachia, manus, ut et cor et anima, ita quoque spiritus, qui in Verbo vocatur Spiritus Dei, Spiritus Jehovae, Spiritus narium Ipsius, Spiritus oris Ipsius, Spiritus veritatis, Spiritus sanctitatis, et Spiritus sanctus; quod per illum intelligatur Divinum Verum procedens a Domino, constat ex pluribus locis in Verbo: causa quod Divinum Verum procedens a Domino sit Spiritus Dei, est quia omnis vita hominibus inde est, ac vita coelestis illis

qui Divinum illud Verum fide et vita recipiunt; quod id sit Spiritus Dei, Dominus Ipse docet; apud Johannem *„Verba quae Ego loquor vobis, spiritus sunt et vita sunt“* VI: 63. Apud Esajam *„Exivit virga de trunco Jischaji, quiescet super Eo spiritus Jehovae, spiritus sapientiae et intelligentiae, spiritus consilii et virtutis“* XI: 1. 2. Apud Eundem *„Dedi spiritum meum super Illum, judicium gentibus proferet“* XLII: 1. Apud Eundem *„Venturus sicut flumen, Spiritus Jehovae signum inferet in Ipsum“* LIX: 19. Apud Eundem *„Spiritus Domini Jehovih super Me, ideo unxit Me Jehovah ad evangelizandum pauperibus“* LXI: 1. *„Quem misit Pater, verba Dei loquitur, non ex mensura dedit Deus spiritum“* Joh: III: 34. haec de Domino. Quod Spiritus sanctus sit Divinum Verum procedens a Domino, constare potest apud Johannem *„Ego veritatem vobis dico, prodest vobis ut Ego abeam; si non abivero, Paracletus non veniet ad vos, si vero abivero, mittam illum ad vos: quum venerit ille Spiritus veritatis, ducet vos in omnem veritatem: non loquetur a semet Ipso, sed ex Meo accipiet et annuntiabit vobis“* XVI: 7. 13. 14; quod Paracletus hic sit Divinum Verum procedens a Domino, manifeste patet, nam dicitur quod Ipse Dominus *Veritatem* illis dixerit, et cum abiverit, missurus sit Paracletum *spiritum veritatis*, qui ducturus illos in *omnem veritatem*, et quod Ille non loquetur a semet ipso, sed quod a Domino; dicitur *ex Meo accipiet*, quia Divinum Verum procedit ex Domino, et procedens dicitur Meum, Ipse enim Dominus est Divinus Amor, et procedens ab Ipso est Divinum Verum, ita est Suum, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 139. 140. et antecedentia ibi, et in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 307: quod exire et procedere intelligatur per Mitti et Mittere, videatur in Arcanis Coelestibus, n: 2397. 4710. 6831. 10561, similiter hic per Mittam illum ad vos: quod Paracletus sit Spiritus sanctus patet apud Johannem *„Paracletus Spiritus Sanctus, ille vos docebit omnia“* XIV: 26. Apud Eundem *„Jesus magna voce clamavit, dicens, si quis sitiverit, venito ad Me, et bibito, quisquis credit in Me, sicut dicit Scriptura, flumina e ventre illius*

fluent aquae viventis; hoc dicit de Spiritu quem accepturi credentes in Ipsum: nondum erat Spiritus Sanctus, quia Jesus nondum glorificatus erat" VII: 37. 38. 39; quod Spiritus Sanctus sit Divinum Verum procedens a Domino, quod tam immediate ab Ipso, quam mediate per Angelos et
[178] Spiritus influit apud hominem, etiam ex his manifeste patet; dicit enim Dominus primum, quod qui credit in Ipsum flumina ex ventre illius fluent aquae viventis, et dein hoc dixit de spiritu quem accepturi, aqua enim in spirituali sensu significat verum, et flumina aquae viventis Divinum Verum a Domino in copia, simile itaque intelligitur per spiritum quem accepturi; quod Aqua significet Verum, et Aqua vivens Divinum Verum, videatur supra n: 71: et quia Divinum Verum procedit ab Humano Domini glorificato, et non immediate ab Ipso Divino Ipsius, quia hoc in Se ab aeterno fuit glorificatum, ideo dicitur, *Nondum erat Spiritus Sanctus, quia Jesus nondum glorificatus erat;* quod glorificare sit Divinum facere, et quod Dominus Humanum suum plene glorificaverit, hoc est, Divinum fecerit per ultimam suam Tentationem et Victoriam in Cruce, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 293. 294. 295. 300 ad 306. Mirantur in Coelo quam maxime, quod homo Ecclesiae non sciat, quod Spiritus Sanctus, qui est Divinum Verum, procedat ab Humano Domini, et non immediate a Divino Ipsius, cum tamen Doctrina recepta in Universo Christiano Orbe docet *„Sicut Pater etiam Filius est Increatus, Infinitus, Aeternus, Omnipotens, Deus, Dominus; nemo Eorum Primus et Ultimus, nec Maximus aut Minimus. Christus est Deus et Homo, Deus ex natura Patris et Homo ex natura Matris, sed tametsi est Deus et Homo, usque tamen non sunt duo, sed est unus Christus; est unus, at non ita quod Divinum sit mutatum in Humanum, sed Divinum recepit ad Se Humanum; est prorsus unus, sed non ita quod binae Naturae sint commixtae, sed est unica Persona, quia sicut Corpus et Anima sunt unus homo, ita Deus et Homo est unus Christus;"* haec ex Symbolo Athanasii: quoniam nunc Divinum et Humanum Domini non sunt duo, sed unica Persona, et sunt unita sicut Anima et

Corpus, sciri potest quod Divinum, quod vocatur Spiritus Sanctus, exeat et procedat ex Divino Ipsius per Humanum, ita ex Divino Humano, nihil enim quicquam procedere potest a Corpore nisi quam ex Anima per Corpus, quoniam omne vitae corporis est ex ejus anima; et quia sicut Pater ita Filius est Increatus, Infinitus, Aeternus, Omnipotens, Deus, Dominus, et nemo Eorum Primus et Ultimus, nec Maximus aut Minimus, sequitur quod Divinum Procedens, quod vocatur Spiritus Sanctus, procedat ab Ipso Divino Domini per Humanum Ipsius, et non a Divino alio, quod Pater vocatur, nam docet Dominus quod Pater et Ipse unum sint, ac Pater in Ipso et Ipse in Patre, de quo videatur infra n: 200. Sed quod plerique in Christiano Orbe aliter corde suo cogitent, et inde aliter credant, dixerunt Angeli, quod hoc inde sit, quia de Humano Domini separato a Divino Ipsius cogitant, quod tamen est contra Doctrinam, quae docet, quod Divinum et Humanum Domini non sint duo sed unica Persona, ac unita sicut anima et corpus. Ut hoc sit in Doctrina totius Orbis Christiani, provisum est a Domino, quia hoc Essentiale Ecclesiae est, et Essentiale salutis omnium. Quod autem distinxerint Divinum et Humanum Domini in binas Naturas, et dixerint quod Dominus sit Deus ex Natura Patris, et Homo ex Natura matris, erat ex causa quia non noverunt, quod cum Dominus plene glorificavit Humanum suum, exuerit Humanum ex matre, et induerit Humanum ex Patre, secundum illa quae in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 295 ostensa tunt; quod hoc etiam factum sit in Concilio propter Papam ab illis qui ibi tunc, ut pro Vicario Ipsius agnosci posset, videatur in ARCANIS COELESTIBUS, n: 4738. [179] Quod Spiritus Dei sit Divinum Verum, et inde Vita spiritualis homini, qui illud recipit, patet adhuc ab his locis; apud Micham *„Ego impletus sum virtute cum spiritu Jehovae, et judicio“* III: 8. Apud Esajam *„Effundam aquas super sitientem, et rivulos super aridam, et spiritum meum super semen tuum“* XLIV: 3. Apud Eundem *„In die illo erit Jehovah Zebaoth in spiritum judicii sedenti super judicio, et in fortitudinem illis“* XXVIII: 5. 6. Apud Ezechielem *„Ut cognoscatis quod*

daturus sim spiritum meum in vobis, ut vivatis“ XXXVII: [13.] 14. Apud Joëlem *„Effundam spiritum meum super omnem carnem, et super servos, et super ancillas“* III. [1.] 2. In Apocalypsi *„Testimonium Jesu est spiritus prophetiae“* XIX: 10. Quia Spiritus Dei significat Divinum Verum, ideo vocatur Ille *Spiritus oris Jehovae*, Psalm: XXXIII: 6: *„Spiritus labiorum“*, Esaj: XI: 4: *„Halitus Dei et Spiritus narium“* Thren: IV: 20. Psalm: XVIII: 16. Hiob IV: 9. Apud Matthaeum *„Johannes dixit, ego vos baptizo aqua in paenitentiam, qui vero post me venturus, ille vos baptizabit spiritu sancto et igne“* III: 11; baptizare in sensu spirituali significat regenerare; Spiritus sanctus Divinum Verum; et ignis Divinum Bonum; quod Baptizare significet regenerare, videatur n: 71; et quod ignis bonum amoris, n: 68. Ex his nunc constare potest, quid intelligitur per Domini verba ad discipulos *„Euntes baptizate in Nomen Patris, Filii et Spiritus Sancti“* Matth: XXVIII: 19; Pater ibi est Ipsum Divinum, Filius est Divinum Humanum, et Spiritus Sanctus est Divinum procedens quod est Divinum Verum, ita est unum Divinum, et usque Trinum: quod ita sit, Dominus docet apud Johannem *„Ex his cognovistis Patrem et vidistis Ipsum, qui Me videt videt Patrem; Ego in Patre et Pater in Me est“* XIV: 7. 9. 10. Quoniam Divinum procedens, quod est Divinum Verum, influit apud homines tam immediate quam etiam mediate per Angelos et Spiritus, ideo creditum est quod Spiritus Sanctus sit Tertia Persona distincta a duabus quae Pater et Filius vocantur; sed asseverare possum, quod nemo in Coelo sciat aliud Sanctum Divinum, quam Divinum Verum procedens a Domino; et quia Divinum Verum communicatur hominibus etiam mediate per Angelos, ideo dicitur apud Davidem *„Jehovah Deus fecit Angelos suos spiritus“* Psalm: CIV: 4. Haec nunc allata sunt ut sciatur, quod per septem spiritus significentur omnia Vera Coeli et Ecclesiae a Domino. Quod septem spiritus sint omnia vera Coeli et Ecclesiae, patet evidentius ab his in Apocalypsi *„Septem Lampades ignis ardentes coram Throno sunt septem spiritus Dei“* IV: 5: et porro *„In medio Seniorum Agnus stans, habens cornua*

septem, et oculos septem, qui sunt septem Spiritus Dei emissi in omnem terram" V: 6; quod Spiritus ibi non sint Spiritus, patet ex eo, quod Lampades et Oculi Agni dicantur Spiritus; Lampades significant Divina Vera, et Oculi intellectum veri, et cum de Domino Divinam Ipsius Sapientiam et Intelligentiam, videatur supra n: 152.

184. Et septem stellas, quod significet a Quo omnes cognitiones veri et boni, constat ex significatione septem, quod sint plenum et omnia, de qua supra n: 20. 24; et a significatione stellarum, quod sint cognitiones veri et boni, de qua etiam supra n: 72. Quod dicatur ad Angelum hujus [180] Ecclesiae, *Haec dicit habens septem spiritus Dei et septem stellas*, est quia de illis intra Ecclesiam agitur, qui vitam moralem agunt sed non spiritualem, quia parvi pendunt cognitiones spiritualium, et inde intelligentiam et sapientiam; per septem enim spiritus significantur omnia vera Coeli et Ecclesiae, et per septem stellas cognitiones veri et boni, per quae duo omnis intelligentia et sapientia; ad Angelum cujusvis Ecclesiae praemittitur de Domino aliquid, quod rem, de qua agitur, indicat, videatur supra n: 113.

185. Novi tua opera, quod significet illa quae eorum vitae sunt, constat ex significatione operum, quod sint illa quae vitae hominis sunt, tam bona quam mala; causa quod opera significent illa quae vitae sunt, est quia sunt effectus vitae, nam a vita cujusvis procedunt; si vita bona est sunt opera bona, si autem vita mala est sunt opera mala; vita, quae in operibus, est intentio quae est voluntatis et inde cogitationis, et haec vita est vita spiritus hominis, nam spiritus in homine intendit et cogitat, absque hac vita in operibus forent opera solum motus quales sunt automatum; inde est quod sapientes non spectent ad opera, sed ad illam vitam in operibus, nempe ad intentionem; hoc imprimis faciunt Angeli qui apud hominem, illi non vident opera ejus, sed modo intentiones mentis ejus, et inde concludunt ad quale status hominis; ex quibus constare potest quod per opera in sensu spirituali intelligatur vita, et quia vita hominis est varia, et pendet principaliter ab ejus amore, ideo amor ejus per opera principaliter significatur, ut supra n: 98, 116.

Haec nunc causa est, quod ad Angelum cujusvis Ecclesiae in principio dicatur, *Novi tua opera*, per quod ideo intelligitur, quod Dominus noverit omnem vitam hominis, et qualis est quoad amorem.

186. Quod nomen habeas quod vivas et mortuus es, quod significet quale cogitationis, quod putent se vivos esse, quia moralem agunt vitam, cum tamen mortui sunt, constat ex significatione nominis, quod sit quale status, de qua supra n: 148; ex significatione vivere, quod sit vitam spiritualem habere, de qua sequitur; et ex significatione mortuus esse, quod sit non illam vitam habere, sed modo moralem absque illa; quod hoc sit mortuus esse, est quia vita in Verbo significat vitam Coeli apud hominem, quae etiam ibi vocatur vita aeterna, et mors vitam inferni, quae vita in Verbo vocatur Mors quia est privatio vitae Coeli; hic itaque per nomen habere quod vivas et mortuus es, significatur putare se vitam spiritualem habere et sic salvari, quia vitam moralem agunt, cum tamen spiritualiter mortui sunt: sed quomodo hoc intelligendum est, constare potest ex illis quae de utraque vita, spirituali et morali, supra n: 182, dicta sunt, quod nempe vita moralis absque vita spirituali sit vita amoris sui et amoris mundi, et vita moralis ex vita spirituali sit vita amoris in Dominum et amoris erga proximum, et quod haec vita sit vita Coeli, illa autem vita sit quae vocatur mors spiritualis; ex intellectis illis supra n: 182, sciri potest, quid hic intelligitur per vivere et tamen mortuus esse. Quod vivere seu vivus esse significet vitam spiritualem apud hominem, et quod mortuus esse significet deprivationem ejus vitae et damnationem, constare potest a pluribus locis in Verbo, quorum haec velim afferre; apud Ezechielem „*Cum dixero impio, moriendo morietur, nec admonueris illum,*
[181] *neque loquutus fueris ad dehortandum impium a via ejus mala, ad vivificandum illum, ipse impius in iniquitate sua morietur: quod si admonueris impium, nec reversus fuerit a malitia sua, et a via sua mala, ille in iniquitate sua morietur, tu tamen animam tuam eripuisti. Quod si admonueris justum, ut non peccet amplius, et ille non peccaverit, vivendo vivet, quia admonitioni paruit*“

III: 18 ad 21; moriendo mori hic est perire morte aeterna, quae est damnatio, dicitur enim de impiis; et vivendo vivere est frui vita aeterna, quae est salvatio, nam dicitur de illis qui poenitentiam agunt et de justis. Apud Eundem *„Prophanastis Me apud populum meum, ad occidendum animas quae non mori debent, et ad vivificandum animas, quae non vivere debent, dum mentimini populo, audientibus mendacium“* XIII: 19; agitur hic de falsificatione veri, quae intelligitur per prophanastis Me apud populum meum, et per mentimini populo audientibus mendacium, mendacium ibi significat falsum et falsificatum; occidere animas quae non mori debent, est deprivare illas vita ex veris; et vivificare animas quae non vivere debent, est persuadere illis quod vita aeterna sit ex falsis; quod hoc per vivificari hic intelligatur, patet ab antecedente Versu ibi. Apud Davidem *„Ecce Oculus Jehovae super timentibus Ipsum, ad eripiendum a morte animam eorum, et ad vivificandum eos in fame“* Psalm: XXXIII: 18. 19. Apud Eundem *„Liberasti animam meam a morte, et pedes meos ab impulsione, ad ambulandum coram Deo in luce viventium“* Psalm: LVI: 14. Apud Jeremiam *„Ecce Ego propono vobis viam vitae et viam mortis“* XXI: 8. Apud Johannem *„Jesus dixit, amen amen dico vobis, qui verbum meum audit [et credit], habet vitam aeternam, et in condemnationem non veniet, sed transibit a morte in vitam“* V: 24; quod in his locis mors sit damnatio, et vita salvatio, patet. Quia Mors est damnatio, etiam est infernum, quare infernum in Verbo passim dicitur mors, ut in his locis; apud Esajam *„Non Infernum confitebitur Tibi, nec Mors laudabit Te, non sperabunt descendentes foveam super veritate tua, vivus, vivus, ille confitebitur Tibi“* XXXVIII: 18. 19. Apud Eundem *„Excidimus foedus cum Morte, et cum Inferno fecimus visionem“* XXVIII: 15. Apud Hoscheam *„E manu Inferni redimam eos, e Morte liberabo eos; ero pestis tua, Mors, ero exitium tuum, Inferne“* XIII: 14. Apud Davidem *„Non in Morte memoria Tui, in Inferno quis confitebitur Tibi“* Psalm: VI: 6. Apud Eundem *„Circumdederunt me funes Mortis, et funes Inferni“* Psalm: XVIII: 5. 6. Apud Eundem *„Sic-*

ut pecus in Inferno ponentur, Mors pascet illos“ Psalm: XLIX: 15. Apud Eundem „*Jehovah ascendere fecisti ex Inferno animam meam, vivificasti me*“ Psalm: XXX: 4. In Apocalypsi „*Equus pallens et sedens super illo, cui nomen Mors, et Infernum sequetur illum*“ VI: 8: et alibi „*Mors et Infernus conjecti sunt in stagnum ignis*“ XX: 14. Quia Mors significat damnationem et Infernum, patet quid Mors significat in sequentibus locis; apud Esajam „*Absorbebit Mortem in aeternum, et absterget Dominus Jehovih lacrymam desuper omnibus faciebus*“ XXV: 8. Apud Eundem „*Ut daret impios in sepulchro suo, et divites in mortibus suis*“ LIII: 9. Apud Davidem „*Jehovah extollis me a portis mortis*“ Psalm: IX: 14. Apud Eundem „*Non timebis tibi a telo, quod volat interdiu, et a Morte quae vastat in meridie*“ Psalm: XCI: 5. 6. Apud Johannem „*Si quis verbum meum servaverit, mortem non videbit in aeternum*“ VIII: 51. In Apocalypsi „*Qui vicerit, non exitium habebit in Morte altera*“ II: 11: alibi „*Multi homines*
[182] *mortui sunt ex aquis, quia amarae factae sunt*“ VIII: 11: et alibi „*Secundus Angelus effudit phialam in mare, et factum est sanguis sicut mortui, unde omnis anima vivens mortua est in mari*“ XVI: 3. Ex his constare potest, quid significat mortuus, nempe quod qui non vitam Coeli in se habent, consequenter qui in malis et inde falsis sunt; hi intelliguntur in his locis; apud Davidem „*Adhaeserunt Baal Peori, et comederunt sacrificia Mortuorum*“ Psalm: CVI: 28: Apud Eundem „*Sedere me fecit in tenebris sicut Mortuos mundi*“ Psalm: CXLIII: 3: apud Matthaeum „*Unus ex discipulis dixit, Domine, permitte mihi primum abire et sepelire patrem meum, Jesus dixit, sequere me, sine mortuos sepelire mortuos*“ VIII: 21. 22. Quia per mortuos illi significabantur, ideo prohibitum fuit, „*ut filii Aharonis tangerent ullum mortuum*“ Levit: XXI: 2. 3. 11: nec „*sacerdotes Levitae*“ Ezech: XLIV: 25: nec „*Naziraeus*“ Num: VI: 6. 7: Et *qui ex filiis Israëlis tetigerit mortuum, per aquam separationis mundaretur*, Num: XIX: 11 ad fin: Quoniam Mors significat damnationem et infernum, inde vicissim Vita significat salvationem et Coelum,

ut in sequentibus his locis; apud Matthaeum „*Angusta et stricta est via, quae ducit ad vitam*“ VII: 14: apud Eundem „*Bonum est luscum intrare in vitam, quam duos habentem oculos mitti in gehennam ignis*“ XVIII: 9: apud Eundem „*Si vis ingredi vitam, serva mandata*“ XIX: 17: apud Johannem „*Exibunt qui bona fecerunt in resurrectionem vitae*“ V: 29. Inde est, quod salvatio dicatur Vita aeterna, ut Matth: XIX: 16. 29. Cap: XXV: 46. Marc: X: 30. 31. Luc: X: 25. Cap: XVIII: 18. 30. Joh: III: 14. 15. 16. 36. Cap: XVII: 2. 3, et alibi: et quod Coelum dicatur Terra viventium, ut apud Davidem „*Jehovah Tu fiducia mea, pars mea in terra viventium*“ Psalm: CXLII: 6: apud Eundem „*Ut videas bonum Jehovae in terra viventium*“ Psalm: XXVII: 13: apud Eundem „*Benedicite populi Deo nostro, qui ponit animam nostram inter Viventes*“ Psalm: LXVI: 8. 9. Quod Dominus Solus vitam habeat in Se Ipso, et omnis homo vitam habeat ab Ipso, Ipse Dominus docet in sequentibus his locis; apud Johannem „*Sicut Pater suscitat mortuos, et vivificat, ita et Filius quos vult vivificat. Quemadmodum Pater habet vitam in Se Ipso, ita dedit Filio vitam habere in Se Ipso*“ V: 21. 26: apud Eundem „*Jesus dixit, Ego sum Resurrectio et Vita, qui credit in Me, etsi moriatur vivet*“ XI: 25. 26: apud Eundem „*Ego sum via, veritas, et vita*“ XIV: 6: apud Eundem „*Ego sum panis vitae, descendens e Coelo, et vitam dans mundo*“ VI: 33. 35. 47. 48. Inde est, quod Dominus dicatur *Vivus* et *Vivens*, Apoc: IV: 9. 10. Cap: V: 14. Cap: VII: 2. Cap: X: 6: ut quoque Jehovah plurimis in locis apud Prophetas. Et quia Dominus est Vita, ideo omnes vitam habent ab Ipso, quod etiam Dominus docet; apud Johannem „*Qui credit in Filium, habet vitam aeternam, qui vero non credit Filio, non videbit vitam*“ III: 36: apud Eundem „*Jesus dixit, Ego veni ut oves vitam habeant, Ego vitam aeternam do illis*“ X: 10. 28: apud Eundem „*Qui credit in Me, etsi moriatur, vivet*“ XI: 25. 26: apud Eundem „*Non vultis venire ad Me, ut vitam habeatis*“ V: 40. Quod vita significet Dominum, et inde salvationem et Coelum, est quia

omne vitae ex unico fonte est, et unicus ille vitae fons est Dominus, ac Angeli et homines sunt modo formae recipientes vitam ab Ipso; ipsa vita quae a Domino procedit, et quae
[183] implet coelum et mundum, est vita Amoris Ipsius, et apparet in Coelo sicut Lux; quae quia Vita est, illuminat Angelorum mentes, et dat illos intelligere et sapere; inde est, quod Dominus se non modo dicat Vitam, sed etiam Lucem; ut apud Johannem *„In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. In Ipso Vita erat, et Vita erat Lux hominum: erat Lux Vera, quae illuminat omnem hominem venientem in mundum“* I: 1. 4 ad 12. Apud Eundem *„Jesus dixit, Ego sum Lux mundi, qui Me sequitur, non ambulabit in tenebris, sed habebit Lucem vitae“* VIII: 12: et apud Davidem *„Jehovah Tecum scaturigo vitae, in Luce Tua videmus lucem“* Psalm: XXXVI: 10: Lux, quae est Vita a Domino in Coelo, ibi vocatur Divinum Verum, quoniam hoc lucet in mentibus eorum qui ibi, et inde lucet coram oculis eorum; inde est, quod Lux in Verbo significet Divinum Verum, et inde intelligentiam et sapientiam, et quod Ipse Dominus dicatur Lux; sed hoc plenius constare potest ex illis quae in Opere de Coelo et Inferno n: 126 ad 140. et 275, ostensa sunt, quae videantur. Quod Dominus sit a Quo omne Vitae, est quia est Sol coeli angelici, et Lux illius Solis est Divinum Verum, et Calor illius Solis est Divinum Bonum, utrumque est vita; inde origo omnis vitae in Coelo et in Mundo; Spirituale, quod influit in naturam, et dat vitam ibi, non aliunde est, sed dat vitam secundum receptionem; de hoc etiam videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 116 ad 125. Ex his nunc patet, unde est quod Dominus Se dicat Vitam, et unde est quod dicantur vitam habere et vivere, qui Lucem, quae est Divinum Verum, recipiunt a Domino, et quod dicantur non vivere sed mortui esse, qui non recipiunt. Quod unicus fons vitae sit, et quod ille sit Dominus, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 9; et in Doctrina Novae Hierosolymae n: 278.

187. Esto vigilans, quod significet ut vitam sibi comparent, constat ex significatione vigil esse, quod sit in vita

spirituali esse, hic autem, quia agitur de illis qui in vi[illegible]
morali sunt et nondum in spirituali, esto vigilans est ut com[illegible]
parent sibi vitam spiritualem; quod vigil et vigilare [illegible]
vitam significet, est quia vita spiritualis ad vitam moralem
absque illa est sicut vigilia ad somnum, aut sicut lux me-
ridiana ad vesperam, imo ad tenebras: sed quod ita sit, [illegible]
sciunt et percipiunt illi qui in sola vita naturali sunt, [illegible]
qui in vita morali absque spirituali [illegible] vita [illegible]
quoque vita naturalis: causa quod illi id non sciant et per-
cipiant, est quia in solo lumine naturali sunt, et [illegible] lumen
respective ad lucem spiritualem est sicut tenebrae vesperae [illegible]
ad lucem meridiei, ac tenebrae vesperae illis apparent [illegible]
lux, est enim visus eorum interior qui cogitationis, ad illum
formatus, plane sicut visus noctuarum, vespertilionum [illegible]
caeterarum avium quae volant nocte, ad munera [illegible]
quod ipsi credant quod in luce sint, quia [illegible]
sunt, cum tamen in tenebris sunt: quod ita sit, [illegible]
constat a talibus post mortem cum fiunt spiritus, [illegible]
quando apud suos sunt, credunt quod in luce sint, [illegible]
non solum vident omnia quae circum se sunt: [illegible]
quia cogitare et loqui possunt de re quacunque [illegible]
cum lux coeli apud illos influit, tunc [illegible]
in tenebras, et illi quoad intellectum ita [illegible]
non aliquid cogitare possint: etiam Angeli qui [illegible]
sunt, cum despiciunt ad illos qui in tali lumine sunt [illegible]
vident ibi nisi meras tenebras. Quod vita spiritualis [illegible]
tive ad vitam moralem absque illa sit sicut vigilia ad [illegible]
num, adhuc constare potest ex eo, quod illi [illegible]
spirituali sunt, in sapientia et intelligentia [illegible]
quae talis est ut sit incomprehensibilis et [illegible]
in solo lumine naturali sunt, et [illegible]
dum in mundo vivunt, sed etiam [illegible]
fiunt spiritus, ac intelligentia et sapientia [illegible]
Ex his nunc constare potest, quod per [illegible]
significetur ut comparent sibi vitam spiritualem [illegible]
vigilare significatur in sequentibus [illegible]
thaeum „Vigilate ergo, quia nescitis qua hora [illegible]
vester venturus est" XXIV. 42 [illegible]

Swedenborg. Apoca. exp. I

nescitis enim quando Dominus domus veniet, vespere, an media nocte, an in gallicinio, ne cum repente venerit, inveniat vos dormientes: quae dico vobis, omnibus dico, vigilate" XIII: 35. 36. 37; qui non scit sensum internum Verbi, credet quod ultimum judicium per illa intelligatur, et quod quisque paratus ad id esse debeat; sed per illa intelligitur status hominis quoad amorem et fidem quando moritur, nam tunc etiam est judicium ejus; vespera, nox, et gallicinium significant illos status, vespera statum desinentis fidei et charitatis, qui est quando homo sui judicii fit et exstinguit illa quae in pueritia hausit; nox est status nullius fidei et charitatis, gallicinium seu diluculum est status inchoantis fidei et charitatis, qui est quando homo amat vera et reformationem per illa; in quo statu homo moritur, in illo manet et secundum illum judicatur; inde patet, quid intelligitur per „Vigilate, ne Dominus cum repente venerit inveniat vos dormientes, quae dico vobis omnibus dico, vigilate" quod nempe per vigilare intelligatur vitam recipere a Domino, quae vita est vita spiritualis, et per dormire intelligatur vitam naturalem absque spirituali agere. Quod Vespera significet statum desinentis fidei et charitatis, videatur n: 3056. 3197. 3833. 8431. 10134. 10135: quod Nox statum nullius fidei et charitatis, n: 221. 709. 2353. 6000. 7870. 7947: et quod Diluculum ante mane, seu Gallicinium, statum inchoantis fidei et charitatis, n: 10134. Apud Lucam *„Beati servi, quos cum venerit Dominus, invenerit eos vigilantes; amen dico vobis, praecinget se et faciet ut discumbant, et accedens ministrabit illis: estote parati, quia qua hora non putatis, Filius hominis veniet"* XII: 37. 40; hic quoque per vigilantes intelliguntur qui spiritualiter vigiles sunt, qui sunt qui spiritualem vitam a Domino recipiunt, nam hi in lucem intelligentiae et sapientiae de Divinis veris veniunt, at qui non recipiunt manent in umbra et caligine de illis, quare hi sunt in somno, illi autem in vigilia; per praecingere se, facere ut discumbant, et accedens ministrare, significatur communicare illis bona Coeli, quae omnia sunt a Domino. Apud Matthaeum *„Simile est Regnum decem Virginibus, quinque erant*

prudentes et quinque stultae: morante Sponso dormierunt omnes et dormitaverunt, sed veniente Sponso surrexerunt omnes et adornaverunt lampades suas; et cum venerunt Stultae quae non oleum habebant in lampadibus, et dixerunt, Domine, Domine aperi nobis, respondit Dominus, dico vobis non novi vos: vigilate itaque, quia neque illum diem, neque illam horam scitis, qua Filius hominis venit" XXV: 1 ad 13; per decem Virgines intelliguntur omnes qui ab Ecclesia; per quinque intelliguntur quidam ex illis, hoc numeri illi significant; per lampades significantur illa quae fidei sunt, per oleum illa quae amoris; inde per quinque [185]
Virgines prudentes intelliguntur qui in amore sunt et inde fide, per quinque stultas autem, qui in nullo amore, sed in sola fide, hi quia in nulla vita spirituali sunt, nam vita spiritualis est illis qui in amore et charitate sunt, quoniam hi sunt qui in fide, ideo, quia exclusi sunt e Coelo, illis dicitur, dico vobis non novi vos; inde manifeste patet, quid significatur per „Vigilate itaque, quia neque illum diem neque illam horam scitis qua Filius hominis venit", quod nempe ut recipiant vitam spiritualem, quae illis est qui in amore et inde fide sunt: sed haec plenius explicata videantur in Arcanis Coelestibus n: 4635 ad 4638. Apud Lucam *„Vigilate igitur, omni tempore orantes, ut digni habeamini effugere omnia illa quae futura sunt, et ut consistatis coram Filio hominis"* XXI: 36; vigilare etiam hic pro recipere vitam spiritualem; omni tempore orare est se praeparare. In Apocalypsi *„Ecce venio sicut fur, beatus qui vigilat et servat vestimenta sua, ne nudus ambulet"* XVI: 15; quod hic vigilare significet vitam spiritualem a Domino recipere, patet ex eo quod dicatur „Beatus qui vigilat et servat vestimenta sua ne nudus ambulet;" vestimenta significant cognitiones veri et boni, per quas homini vita spiritualis, et nudus ambulare significat vitam absque illis, ut mediis, ita vitam non spiritualem sed mere naturalem; quod vestimenta significent cognitiones veri et boni, videatur infra n: 195; et quod nudus significet deprivatum illis, in Arcanis Coelestibus, n: 1073. 5433. 5954. 9960. In Threnis *„Surge, vociferare in nocte, ad principium vigiliarum,*

tolle ad Dominum manus tuas super animas infantum tuorum, qui defecerunt per famem in capite omnium platearum" II: 19; nox hic significat statum nullius fidei ut supra, principium vigiliarum significat statum cum inchoat fides, ita statum illustrationis, qui est quando homo spiritualis fit; per infantes intelliguntur illi qui vera amant et illa desiderant; deficere per famem in capite omnium platearum, est privari vita spirituali ob defectum cognitionum veri et boni; quod fames sit defectus illarum, et desiderium ad illas, videatur n: 1460. 3364. 5277. 5279. 5281. 5300. 5360. 5376. 5893; et quod plateae sint vera doctrinae, n: 2336. Quia vigilare significat recipere vitam spiritualem, inde dormire significat vitam naturalem absque spirituali, quoniam haec vita ad illam est sicut somnus ad vigiliam, ut supra dictum est; hoc per Dormire significatur apud Matthaeum „*Simile est Regnum coelorum homini serenti bonum semen in agro suo, cum autem dormirent homines, venit inimicus et sevit zizania inter triticum*" XIII: 24. 25: apud Jeremiam „*Cum incaluerint, ponam convivia eorum, et inebriabo eos, ut dormiant somnum saeculi, nec evigilent*" LI: 39. 57: apud Davidem „*Respice, exaudi me Jehovah Deus mi, illumina oculos meos, ne forte dormiam mortem*" Psalm: XIII: 4: apud Eundem „*Praeda facti sunt fortes corde, dormitarunt somnum suum, prae increpatione tua obdormivit et currus et equus*" Psalm: LXXVI: [6.] 7; currus et equus significant Ecclesiae doctrinam et ejus intellectum, quae obdormire dicuntur cum absque veris sunt, et inde homo Ecclesiae absque vita spirituali per illa; quod Currus et Equi in Verbo significent Doctrinam et intellectuale, videatur in Opusculo de Equo Albo n: 1 ad 5.

188. Et confirma reliqua quae moritura, quod significet ut illa quae sunt moralis vitae vivificentur, constat ex significatione confirmare, quod sit vivificare per vere moralem vitam, nam vera ex Verbo vivificant illam, quae cum vivificatur etiam confirmatur, unum enim tunc agit cum spiri-
[186] tuali; vita namque spiritualis et moralis unum agunt apud illos qui spirituales sunt, sicut voluntas et actio, voluntas est spiritualis hominis et ejus vitae, et actio est moralis,

videatur supra n: 182. Confirma reliqua quae moritura dicitur, per quod significatur, ne moralis vita pereat a malis et falsis, nam vita moralis absque spirituali est non aliud quam vita naturalis, omnia enim bona quae homo ex morali vita absque spirituali agit, non sunt ex alia origine, quam ex amore sui et mundi, ita ex proprio, et ex proprio nihil aliud scaturit quam malum et falsum; nam quod velit audire moralis homo, est quia mentitur bonum, sincerum et justum in externa forma, ut obtineat fines, qui sunt propter se et mundum: inde est, quod omnia quae apud illum sunt, in se mortua sint, ita moritura, nisi vivificentur per vera et bona, quae efficiant ut aperiatur internus spiritualis homo, per hunc enim abducit Dominus mala et falsa quae sunt in naturali.

189. Non enim inveni tua opera plena coram Deo, quod significet quod alioquin non Divinum sit in vita morali, constat ex significatione operum, quod sint illa quae vitae, de qua supra n: 185, hic vitae moralis, quia de illa agitur; ex significatione plena coram Deo, quod sit quod non Divinum in illa; illa quae sunt vitae moralis, quae hic per opera significantur, dicuntur plena coram Deo, quando ex origine spirituali sunt, at non plena quando non sunt ex illa origine, nam vita moralis, quae est externa vita hominis, vel erit ex origine spirituali, vel ex origine non spirituali, non licet ut sit ex utraque, hoc est, aliquid ejus ex una origine, et aliquid ex altera, seu aliquid ex Coelo, et aliquid ex inferno, quia hoc foret servire duobus dominis, Deo et mammoni, et tunc homo est tepidus, non frigidus nec calidus; quare opera erunt vel plena coram Deo, vel sunt nulla coram Deo, inde est quod per non inveni tua opera plena coram Deo, significetur quod non Divinum sit in vita morali: sive dicas vitam moralem ex origine spirituali, sive ex Divino, idem est, quoniam omnis vita spiritualis est ex Divino; spirituale enim dicitur Divinum procedens, et est Divinum Verum in Coelo, et quia omnes angeli coeli sunt receptiones ejus, ideo illi spirituales sunt; similiter homines, qui recipiunt Divinum Verum fide et vita. Quid Spirituale, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 48. 49.

190. **Memento igitur quomodo acceperis et audieris, et observa**, quod significet recordationem quid Dominus in Verbo docet, et attentionem, constare potest ex eo, quod in scriptis ad Angelum hujus Ecclesiae agatur de illis qui in morali vita et non in spirituali sunt, de his autem nunc ut sibi comparent spiritualem vitam ut vivificetur moralis, quod significatur per mox praecedentia verba „Esto vigilans et confirma reliqua moritura;" ex quibus constare potest, quod per „Memento igitur quomodo acceperis et audieris et observa" significetur recordatio quid Dominus in Verbo docet et attentio. Per observare significatur attentio, qualis est illis qui in affectione veri spirituali sunt, hi enim cum legunt Verbum, non vident illud ex doctrina Ecclesiae ubi nati, sed vident illud quasi separati ab illa, nam volunt illustrari, et intus in se videre vera, et non ab aliis; qui in eo statu sunt, illi illustrantur a Domino, et datur illis doctrinam sibi facere ex veris, quae ipsi vident, quae etiam doctrina illis implantatur, et manet in spiritu eorum in aeternum: at qui ex doctrina, quae ex aliis, legunt Verbum, illi non possunt
[187] videre vera ex luce sui spiritus, ita non intus in se sed extra se, cogitant enim quod verum sit quia alii id viderunt, et ideo solum ad confirmantia attendunt, caetera vel praetereunt sicut non videant, vel trahunt in partem illorum quae dictat Doctrina; quod hi illustrari nequeant, quisque videre potest, modo enim reponunt confirmantia in memoria quae est naturalis sui hominis, ex qua dein loquuntur; inde est, quod hi maneant naturales sicut prius, et non fiant spirituales; nam spiritualis fieri est imbuere ipsum suum spiritum veris ex Verbo; et spiritus non imbuitur aliter, quam ut desideret scire verum ubicunque est in Verbo, ac delectetur eo cum videt id et cum percipit id, haec affectio est affectio veri spiritualis, de qua toties prius dictum est. Hoc nunc est, quod in sensu spirituali intelligitur per „Memento quomodo acceperis et audieris, et observa." Quod sapientis sit videre et percipere verum ex luce coeli, non autem confirmare quod ab aliis dictum est, videatur n: 1017. 4741. 7012. 7680. 7950. Quod videre et percipere verum ex luce coeli solum detur apud illos qui amant verum

quia est verum, proinde qui in affectione veri spirituali sunt, n: 8521. Quod lux confirmationis sit lux naturalis, et non spiritualis, dabilis etiam apud malos, n: 8780.

191. Et resipisce, quod significet sic vitam spiritualem, constat ex illis quae nunc supra dicta sunt, ita absque ulteriore explicatione.

192. Si ergo non vigilaveris,. quod significet si non vitam spiritualem compares, constat ex significatione vigilare, quod sit vitam spiritualem sibi comparare, de qua supra n: 187.

193. Veniam super te tanquam fur, quod significet mortis tempus inopinatum quando eripientur omnes cognitiones comparatae ex Verbo, quae non spiritualem vitam adeptae sunt, constat ex significatione venire tanquam fur, cum de illis qui non vigilant, hoc est, qui non comparant sibi vitam spiritualem, quod sit quod auferrentur ab illis omnes cognitiones comparatae ex Verbo, quae non spiritualem vitam adeptae sunt: quod etiam per eadem verba significetur mortis tempus inopinatum, est quia mors venit inopinato, et usque homo post mortem manet in statu illius vitae in aeternum, quam sibi in mundo comparavit, quapropter vigilabit. Quia paucis notum est, quod omnes cognitiones comparatae ex Verbo, quae non spiritualem vitam adeptae sunt, eripiantur, ideo oportet dici quomodo hoc fit; omnia quae in spiritu hominis sunt, manent apud illum in aeternum, quae autem non in spiritu hominis sunt, illa post mortem, cum homo fit spiritus, dissipantur: illa manent in spiritu hominis quae homo ex se, proinde illa, quae cum solus sibi fuit, ex suo amore cogitavit, tunc enim spiritus ejus cogitat ex se, et non ex illis quae in memoria corporis sui non unum faciunt cum amore suo: sunt bini status hominis, unus cum cogitat ex suo spiritu, et alter cum cogitat ex memoria corporis sui; qui bini status si non unum faciunt, potest homo aliter cogitare secum, ac aliter cogitare et loqui cum aliis; pro exemplo sit, Praedicator qui se et mundum supra omnia amat, et Divinum nihili facit usque ut corde neget id, et consequenter machinatur omnis generis mala in consortio cum astutis et malitiosis mundi, is tamen

quando cum aliis loquitur, imprimis quando praedicat, potest sicut ex zelo pro Divino ac pro Divinis Veris loqui, imo iis horis similiter cogitare; sed hic status est status cogitationis ejus ex memoria corporis, qui quod separatus sit a
[188] statu cogitationis ex spiritu, patet, nam sibi soli relictus contra illa cogitat; hic status est qui manet hominem post mortem, ille autem non manet, quia est corporis ejus et non spiritus ejus; quapropter cum is fit spiritus, quod fit cum moritur, omnes cognitiones, quas sibi comparavit ex Verbo, quae non concordant cum vita amoris spiritus ejus, rejicit a se: aliter vero fit cum illis, qui cum solis sibi relicti sunt, cogitant juste de Divino, de Verbo deque veris Ecclesiae inde, et illa amant usque ad vitam, hoc est, ut velint vivere secundum illa; horum cogitationes in spiritu unum faciunt cum illorum cogitationibus ex memoria corporis, ita unum cum cognitionibus veri et boni, quae illis ex Verbo; et quantum unum faciunt, tantum cognitiones illae vitam spiritualem nanciscuntur, nam elevantur a Domino ab Externo seu naturali homine in Internum seu spiritualem, et faciunt hujus vitam, ita hujus intellectum et voluntatem; vera ibi sunt quae vivunt, quia sunt Divina, et inde homo ibi ex illis. Quod res ita se habeat, ex multa experientia mihi scire datum est, quam omnem si adducerem, implerentur membranae, ut dicitur, aliquid videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 491 ad 498. 499 ad 511; et supra n: 114. Ex his nunc constare potest, quid in sensu spirituali intelligitur per „Veniam super te sicut fur," quod nempe post mortem eripientur omnes cognitiones comparatae ex Verbo, quae non spiritualem vitam adeptae sunt: idem etiam intelligitur per haec in Apocalypsi *„Ecce venio tanquam fur, beatus qui vigilat et servat vestimenta, ne nudus ambulet"* XVI: 15; tanquam fur dicitur, quia mala et inde falsa in naturali homine auferunt et ejiciunt cognitiones veri et boni quae ex Verbo ibi, nam quae non amantur, ejiciuntur: est apud hominem vel amor mali et inde falsi, vel est amor boni et inde veri; bini illi amores sibi oppositi sunt, quare qui in uno est non potest esse in altero, nam nemo potest servire duobus dominis, quin unum amet

et alterum odio habeat, Matth: VI: 24. Quoniam mala et inde falsa ab interiori penetrant, et quasi perfodiunt parietem, qui est inter statum cogitationis hominis ex spiritu et statum cogitationis ejus ex corpore, ac ejiciunt cognitiones veri et boni quae exterius habitant apud hominem, ideo illa sunt quae intelliguntur per fures, etiam in sequentibus; apud Matthaeum „*Reponite thesauros non in terra, sed in coelo, ubi fures non perfodiunt, nec furantur*“ VI: 19. 20; thesauri sunt cognitiones veri et boni; reponere illos in Coelo est in spirituali homine, nam is in coelo est: quod thesauri sint cognitiones veri et boni, videatur n: 1694. 4508. 10227: et quod internus spiritualis homo sit in Coelo, in Doctrina Novae Hierosolymae n: 36 ad 50. Apud Eundem „*Vigilate ergo, nescitis enim qua hora Dominus vester venturus est: illud cognoscite, si sciret Paterfamilias, qua hora Fur venturus est, vigilaret utique, et non sineret perfodere domum suam*“ XXIV: 42. 43; per hoc intelligitur, si sciret homo horam mortis suae, quod quidem praepararet se, at non ex amore veri et boni, sed ex timore inferni, et quicquid homo ex timore agit, hoc non manet apud illum, sed quod ex amore, quapropter jugiter se praeparabit; videatur Doctrina Novae Hierosolimae, n: 143. 168. Apud Obadiam „*Si Fures venerint tibi, si eversores noctu, quomodo excisus eris, nonne furabuntur quod illis satis*“ Vers: 5; hic etiam falsa et mala vocantur fures, et dicuntur furari, falsa fures, et mala [189]
eversores noctu; noctu dicitur, quia nox significat statum nullius amoris et fidei. Apud Joëlem „*In urbe discurrent, in muro current, in domos ascendent, per fenestras egredientur sicut fur*“ II: 9; agitur ibi de vastatione Ecclesiae per falsa ex malo; urbs et murus significant illa quae sunt doctrinae; domus et fenestrae illa quae sunt mentis quae recipit, domus illud mentis quod vocatur voluntas ubi bonum, et fenestrae illud mentis quod vocatur intellectus ubi verum; quod Urbs in Verbo sit doctrina, videatur n: 402. 2449. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493: quod murus sit verum doctrinae tutans, n: 6419: quod domus sit illud mentis quod vocatur voluntas ubi bonum, n: 2231. 2233. 2559.

3128. 5023. 6690. 7353. 7910. 7929. 9150; et quod fenestrae sint illud mentis quod vocatur intellectus ubi verum, n: 655. 658. 3391; inde patet, quid significatur per quod in muro current, ac in domos ascendent, et per fenestras ingredientur sicut fur. Apud Hoscheam „*Sanavi Israëlem, tunc revelata est iniquitas Ephraimi, et mala Samariae, quia fecerunt mendacium, et fur venit, et diffundit se turma foras*“ VII: 1; iniquitas Ephraimi significat falsa intellectus, et mala Samariae mala voluntatis; facere mendacium est cogitare et velle falsum ex malo; fur est falsum auferens et dissipans verum, et turma, quae se effundit, est malum ejiciens bonum. Quod Ephraim sit intellectuale talium quae Ecclesiae, videatur n: 3969. 5354. 6222. 6234. 6238. 6267. 6296: quod mendacium sit falsum ex malo, n: 8908. 9248: quod turma sit bonum ejiciens malum, et in opposito sensu malum ejiciens bonum, n: 3934. 3935. 6404. 6405. Haec allata sunt, ut sciatur quid per Furem in Verbo significatur, quod nempe falsum vastans, quod est falsum auferens et destruens verum. Ostensum est supra, quod post mortem auferantur omnes cognitiones veri et boni ex Verbo, quae non spiritualem vitam adeptae sunt, proinde illis, qui non per cognitiones ex Verbo spirituales facti sunt: hoc idem etiam significatum est per plura in Historicis Verbi, quod usque nemo videre potest, nisi qui scit sensum spiritualem Verbi: hoc significatum est per quod Filii Israëlis mutuo acciperent ab Aegyptiis aurum, argentum, et vestes, et sic illa quasi furto auferrent, de quibus ita apud Mosen „*Mandatum est, ut mutuo acciperent ab Aegyptiis vasa auri et vasa argenti et vestes: et Jehovah dedit gratiam in oculis Aegyptiorum, ut darent illis mutuo, atque ita eriperent Aegyptiis*“ Exod: XII: 35. 36; per Aegyptios repraesentati sunt qui mere naturales sunt, et tamen multas cognitiones possident; per filios Israëlis illi qui spirituales; per vasa auri, argenti et quoque vestes significantur cognitiones veri et boni, quas spirituales applicant bono, sed naturales applicant malo, et sic destruunt. Simile significatum est per quod Gentes devotioni darentur, et simul omnia quae apud illas vel comburerentur vel diriperentur, de quibus

passim in Libro Josuae, inque Libris Samuëlis et Regum; Gentes enim terrae Canaanis repraesentabant illos qui in malis et falsis sunt, et Filii Israëlis illos qui in veris et bonis. Quod auferrentur cognitiones veri et boni quae ex Verbo, illis qui non spiritualem vitam sibi compararunt, etiam intelligitur in Parabolis Domini de talentis et minis datis servis ut negotiarentur et lucrarentur, et de servo qui non negotiatus est et nihil lucratus, de quo in Parabolis ita *„Ei qui abscondidit talentum suum in terra, dixit Do-*
minus, prave serve et piger, oportebat te exponere argen- [190]
tum meum mensariis, ut veniens receperim quod meum est cum foenore: tollite ergo ab eo, et date habenti decem talenta; nam habenti omni dabitur ut abundet; ab eo autem qui non habet quod habet auferetur; et servum inutilem ejicite in tenebras exteriores“ Matth: XXV: 14 ad 31. Et alibi *„Ille venit qui unam minam acceperat, dicens, Domine, ecce mina tua, quam habui sepositam in sudario; dixit Dominus, quare non dedisti pecuniam meam ad mensam, ut Ego veniens illam cum foenore recepissem: et dixit, tollite ab eo minam, et date ei qui decem minas habet; dico vobis, omni habenti dabitur, ei vero qui non habet, etiam quod habet auferetur“* Luc: XIX: 13 ad 26; talenta, minae et pecuniae ibi significant cogitationes veri et boni ex Verbo; negotiari, lucrari, dare illam mensariis seu ad mensam, significat vitam spiritualem et intelligentiam sibi per illas comparare; reponere illa in terra et in sudario, significat solum in memoria naturalis hominis; de his itaque dicitur, quod eis auferentur quae habent, secundum illa quae in principio hujus Articuli dicta sunt. Hoc fit omnibus in altera vita, qui compararunt sibi cognitiones ex Verbo, et non vitae, sed solum memoriae, illas mandarunt; qui modo habet cognitiones ex Verbo in memoria, si vel forent ad millia, et non mandavit illas vitae, manet usque naturalis ut prius. Mandare cognitiones, quae ex Verbo, vitae, est cogitare ex illis, cum sibi relictus ex spiritu suo cogitat, ac velle illas et facere illas, hoc enim est amare vera quia vera sunt; et hi sunt qui per cognitiones ex Verbo spirituales fiunt.

194. Et nescies qua hora veniam super te, quod significet ignorantiam illius temporis et status tunc, constat ex significatione horae, quod sit tempus quo moriturus homo, et quoque status ejus tunc; et ex significatione nescire illam, quod sit ignorantia: dicitur qua hora veniam super te, nempe tanquam fur, et per id in sensu literae intelligitur, quod Dominus sic venturus, sed in sensu spirituali intelligitur, quod malum et falsum furaturum sit cognitiones quae apud eos ex Verbo sunt, nam in sensu literae Verbi tribuitur Jehovae seu Domino quod malum faciat, sed in sensu spirituali intelligitur quod nulli malum faciat, sed ipse homo sibi, videatur n: 2447. 5798. 6071. 6991. 6997. 7533. 7632. 7643. 7877. 7679. 7710. 7926. 8227. 8228. 8284. 8483. 8632. 9010. 9128. 9306. 10431. Quod hora etiam significet statum, est quia omnia tempora in Verbo, sicut dies, septimana, mensis, annus saeculum, significant status vitae, ita quoque hora; causa videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 162 ad 169, ubi de Tempore in Coelis agitur: sed quia Hora significat et tempus et statum, ideo in Verbo ubi Hora dicitur, parum sciri potest, quod aliud praeter tempus per illam significetur; ut apud Matthaeum *„Paterfamilias conduxit Operarios in Vineam; qui laborarunt ab hora tertia, sexta, nona, undecima, et parem mercedem acceperunt“* XX: 1 ad 17; per horas has in mundo intelliguntur tempora, sed in Coelo status vitae, quia in Coelo non sunt horae, ex causa quia tempora non mensurabilia sunt, et distiguuntur in dies, et hi in horas ut in mundo, quare pro illis percipiunt status vitae hominum, qui moriuntur senes, juvenes, adolescentes, aut pueri, qui aeque spiritualem vitam sibi compararunt; laborare in vinea est illam sibi comparare per applicatas
[191] cognitiones veri et boni ex Verbo ad usus vitae; per horam tertiam, sextam et nonam similis status vitae significatur, nam omnes numeri in Verbo significant, et illi numeri simile: quod Vinea in Verbo significet Ecclesiam spiritualem, et apud hominem vitam spiritualem, videatur n: 9139. 3220: quod Tria significent statum plenum, seu completum usque ad finem, n: 2788. 4495. 7715. 8347. 9825. Simile sex

et novem. Undecim autem significant statum nondum plenum, sed usque statum receptibilem, qualis est apud pueros probos et infantes. Duodecima hora, ad quam omnes laborarunt, significant vera et bona in suo pleno, n: 577. 2089. 2129. 2130. 3272. 3858. 3913. Quod omnes numeri in Verbo significent, n: 4495. 4670. 5265. 6175. 9488. 9659. 10217. 10253: et quod simile numeri multiplicati cum simplicibus a quibus per multiplicationem exsurgunt, inde simile tria, sex, et novem, n: 5291. 5335. 5708. 7973. Quoniam Duodecim significant vera et bona in suo pleno, ita statum lucis seu intelligentiae hominis ex illis, ideo Dominus dicit *„Nonne duodecim horae diei, si quis ambulat in die, non offendit"* Joh: XI: 9: alibi etiam per horas significantur status vitae; ut in Apocalypsi *„Soluti sunt quatuor illi Angeli, parati ad horam, ad diem et mensem et annum, ut occidant tertiam partem hominum"* IX: 15; hic per tempora memorata intelliguntur status mali apud hominem, quod videbitur in Explicatione illorum verborum in sequentibus. Ex his nunc patet, quod per nescies qua hora veniam super te, non modo intelligatur quod ignores tempus mortis, sed etiam tunc statum vitae mansurum in aeternum, nam qualis est status vitae anteactae hominis usque ad finem, talis manet homo in aeternum. Simile dicit Dominus passim apud Evangelistas; apud Matthaeum *„Non scitis qua hora Dominus vester venturus est; vos estote parati, quia qua hora non putatis, Filius hominis veniet"* XXIV: 42. 44. *„Veniet Dominus servi in die quo non exspectat, et in hora quam non novit"* XXIV: 50: et apud Eundem *„Vigilate ergo, quia non novistis diem, neque horam, qua Filius hominis venturus est"* XXV: 13. Sciendum est, quod homo maneat in aeternum qualis est quoad totam suam vitam usque ad finem, et prorsus non qualis est in hora mortis, resipiscentia tunc apud malos nihil facit, sed apud bonos confirmat.

195. Habes pauca nomina etiam in Sardibus, quae non inquinaverunt vestimenta sua, quod significet illos qui agunt vitam moralem ex origine spirituali per quod cognitiones veri et boni ex Verbo applicent usibus suae vitae,

constat ex significatione nominis, quod sit quale status vitae hominis, de qua supra n: 148, hic itaque Nomina significant homines qui tales sunt; ex significatione Ecclesiae in Sardibus, quod sint qui vitam moralem agunt sed non spiritualem, quia parvi pendunt cognitiones veri et boni ex Verbo, de qua etiam supra n: 148 [. 182]; hic autem intelliguntur illi qui moralem vitam agunt ex origine spirituali, nam dicitur, qui non inquinaverunt vestimenta sua; et ex significatione vestimentorum, quod sint vera scientifica et cognitiones quae in naturali homine, de qua sequitur, inde per non inquinare vestimenta sua significatur non vivere moralis homo propter se et mundum, quod est solum propter corpus et ejus vitam, sed propter Dominum et Coelum, quod est propter animam et ejus vitam;
[192] inde patet, quod per habes pauca nomina etiam in Sardibus quae non inquinaverunt vestimenta sua, significentur illi, qui tales, ut agant vitam moralem ex origine spirituali per quod cognitiones veri et boni ex Verbo applicent suae vitae. Sed quia pauci sciunt, quid sit vivere moralem vitam ex origine spirituali, et quid sit applicare cognitiones veri et boni ex Verbo usibus suae vitae, quare dicetur; homo vivit moralem vitam ex origine spirituali, quando ex religione illam vivit, ita quando cogitat, dum obvenit malum, insincerum aut injustum, quod ita non faciendum sit, quia est contra leges Divinas, is quia abstinet ab illis faciendis propter leges Divinas, sibi comparat vitam spiritualem, et moralis ejus vita tunc inde est; nam per talem cogitationem et fidem homo communicat cum Angelis Coeli, ac per communicationem cum Coelo aperitur ejus internus spiritualis homo, cujus mens est mens superior, qualis est Angelis coeli, ac imbuitur inde coelesti intelligentia et sapientia; inde constare potest, quod moralem vitam ex origine spirituali agere, sit ex religione, ac intra Ecclesiam ex Verbo, nam qui ex illis vitam moralem agunt, illi elevantur supra naturalem suum hominem, et sic supra suum proprium, et ducuntur per Coelum a Domino; inde est, quod illis fides sit, timor Dei, et conscientia, et quoque affectio veri spiritualis, quae affectio est affectio cognitionum veri et boni ex Verbo, nam hae sunt illis leges Divinae secundum quas vivunt: talem

vitam moralem vivunt multi ex gentibus, cogitant enim quod malum non faciendum sit, quia est contra religionem eorum; inde est quod tam multi ex illis salventur. Vicissim autem agere moralem vitam non ex religione, sed modo ex timore legis in mundo, et ex timore jacturae famae, honoris et lucri, est moralem vitam agere non ex origine spirituali, sed ex origine naturali, inde nulla communicatio illis est cum Coelo; et quia cogitant insincere et injuste de proximo, tametsi aliter loquuntur et agunt, ideo illis clauditur Internus spiritualis homo, et aperitur modo Internus naturalis homo, quo aperto in luce mundi sunt, at non in luce Coeli; quare etiam tales in se parvi faciunt, et quidam negant Divina et coelestia, ac naturam et mundum credunt esse omne. Ex his nunc constare potest, quid sit agere moralem vitam ex origine spirituali, et quid est illam agere ex origine naturali: sed haec in clariore luce exposita videantur in Opere de Coelo et Inferno n: 528 ad 535. De illis qui moralem vitam solum ex origine naturali agunt, dicitur quod inquinent vestimenta sua, nam per vestimenta intelligitur id quod extra ipsum hominem est, et investit illum, ita ejus naturalis homo cum illis quae ibi sunt, quae sunt scientifica et cognitiones, hae cum ex Verbo sunt, inquinantur per id quod illas discat et teneat solum propter famam ut eruditus et scius audiat, aut ut per id aucupet honores et lucretur opes, et praeter illos fines non curat illas; ita cognitiones ex Verbo polluuntur et conspurcantur amoribus sui et mundi, nam una habitant cum malis et falsis, quae ex amoribus illis, ut ex suis fontibus, scaturiunt. Dictum est supra, quod homo fiat spiritualis per cognitiones veri et boni ex Verbo, applicatas usibus vitae; at cur homo spiritualis fit per illas quae ex Verbo, et non per alias, nunc dicetur; omnia, quae in Verbo sunt, Divina sunt, et Divina sunt per id quod in se spiritualem sensum habeant, et per eum sensum communicent
cum Coelo et cum Angelis ibi, quapropter cum homo cogni- [193]
tiones habet ex Verbo et illas applicat vitae, tunc per illas communicat cum Coelo, et per communicationem illam fit spiritualis, nam homo spiritualis fit per id, quod in similibus veris sit cum angelis Coeli, aut in correspondentibus; in

correspondentibus dicitur, quia omnia et singula quae in sensu literae Verbi sunt correspondentiae sunt, correspondent enim veris quae apud angelos: cognitiones autem quae sunt ex aliis Libris, qui Doctrinalia Ecclesiae tradunt et variis confirmant, non communicationem faciunt cum Coelo, nisi per cognitiones ibi ex Verbo, hae communicant si vere intelliguntur, et non applicantur soli fidei sed vitae: quod ita sit, nemo non scire potest ex eo, quod Verbum in se Divinum sit, et quod in se Divinum est, hoc fieri potest Divinum apud hominem, si id applicat vitae: per Divinum fieri apud hominem intelligitur, quod Dominus mansionem habere possit apud illum, Joh: XIV: 24, ita habitare apud illum in Suo; quod Dominus in Suo apud hominem et angelum habitet, et non in proprio illorum, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 12; et Dominus in Suo habitat, cum in illis apud hominem quae ex Verbo sunt, nam Dominus est Verbum, Joh: I: 1. 2. 14; *et Verba, quae Ipse loquutus est,* hoc est, quae in Verbo sunt, *„spiritus et vita sunt,“* Joh: VI: 63. 68. Cap: XII: 50. Quod Vestimenta significent illa quae sunt in naturali homine, quae sunt scientifica vera aut falsa, seu cognitiones, est ex mundo spirituali, ibi enim omnes quotcunque sunt, vestiti apparent secundum vitam suam moralem, quare illi qui moralem vitam ex origine spirituali vixerunt, vestiti apparent in albis splendentibus, sicut byssinis; illi autem qui moralem vitam ex sola origine naturali egerunt, vestiti apparent secundum quale ejus; qui polluerunt illam malis et falsis, illi apparent in vestibus obscuris, vilibus, laceris et ad aspectum tetris, de vestibus eorum, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 177 ad 182. Inde nunc est, quod vestimenta in Verbo significent vera ex bono, ac in opposito sensu falsa ex malo, et illa et haec in naturali homine, in quo vera et falsa vocantur scientifica et cognitiones. Quod Vestimenta in Verbo significent vera aut falsa, manifeste constare potest a seqnentibus his locis; apud Esajam *„Excitare, excitare, indue robur tuum Zion, indue Vestes decoris tui Hierosolyma, quoniam non amplius veniet ad te praeputiatus et immundus“* LII: 1; Zion in Verbo significat Regnum Coeleste Domini, ita quo-

que Ecclesiam Coelestem, et Hierosolyma Regnum spirituale et Ecclesiam spiritualem, quid Regnum Coeleste et Regnum spirituale, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 20 ad 28; Vestes decoris, quas induet Hierosolyma, sunt Divina Vera, praeputiatus et immundus, qui ad illas non venient, sunt qui in malis et falsis sunt. Apud Ezechielem „*Hierosolyma, vestivi te acupicto; calceavi te taxo, accinxi te bysso, et ornavi te ornatu, et dedi armillas super manus tuas, et torquem super guttur tuum, et monile super nasum tuum, et inaures super aures tuas, imo coronam ornatus super caput tuum; sic amicta es auro et argento, et vestes tuae byssus, sericum, et acupictum, unde pulchra facta es valde, et prosperata es usque ad regnum. Sed sumsisti de vestibus tuis, et fecisti tibi excelsa variegata, ut scortareris super illis; sumsisti etiam vestes acupicti tui, et texisti imagines maris, cum quibus scortabaris*“ XVI: 10 ad 14. 16. 17. 18; hic describitur Ecclesia, qualis cum primum a Domino instaurata est; Vestes quae nominantur, sunt vera ex bono; [194]
acupictum est verum scientificum, byssus et sericum sunt vera ex origine coelesti; armillae, torques, monile, inaures, corona sunt insignia per quae significantur spiritualia varii generis; aurum et argentum quibus amicta, sunt bonum amoris et verum ejus: dein describitur eadem Ecclesia cum perversa, per quod sumserit de vestibus et fecerit sibi excelsa variegata, per quae significantur vera falsificata; et per quod sumserit vestes acupicti et texerit imagines maris, significatur quod applicuerint veritates sensus literae Verbi ad confirmandum falsa usque ad apparentiam; scortari cum illis et sub illis, significat ex falsis doctrinam et cultum facere, quod hoc sit scortari, videatur supra n: 141. 161. Quod Hierosolyma sit Ecclesia ubi vera doctrina, videatur n: 402. 3654. 9166. Quod acupictum sit scientificum, n: 9688. Quod byssus sit verum ex origine coelesti, n: 5319. 9469. Quod armillae sint vera et bona Ecclesiae, n: 3103. 3105. Quod torques sit repraesentativum conjunctionis interiorum et exteriorum, n: 5320. Quod monilia et inaures sint repraesentativa perceptionis et obedientiae, n: 4551. Quod

corona sit sapientia, supra n: 126. Quod aurum sit bonum amoris, n: 1551. 1552. 5658. 6914. 6917. 9510. 9874. 9881: quod argentum sit verum ex illo bono, n: 1551. 1552. 2954. 5658. Quod excelsa variegata sint vera falsificata, n: 796. 4005. Quod mas aut masculus sit verum, n: 749. 2046. 4005. 7838, inde imagines maris sunt apparentiae veri. Apud Eundem „*Byssus in acupictura ex Aegypto fuit expansio tua; hyacinthinum et purpura ex insulis Elischa fuit tegumentum tuum: Syria negotiatrix tua fuit per purpuram et acupictum et byssum, cum chrysopraso; Dedan negotiatrix tua cum vestibus libertatis pro curru; Aschur et Kilmad cum glomeribus hyacinthi et acupicti, et cum thesauris vestium pretiosarum*“ XXVII: 7. 16. 20. 23 [. 24]; agitur ibi de Tyro et ejus mercaturis, et per Tyrum significantur cognitiones veri et boni, ac per mercari et negotiari significatur cognitiones illas sibi comparare et communicare; per purpuram et hyacinthum significatur amor coelestis boni et veri; per Aegyptum scientificum naturalis hominis, simile per acupicturam inde; per Syriam Ecclesia quoad cognitiones veri et boni; per Aschurem rationale illius Ecclesiae; per Dedan illi qui in cognitionibus coelestium; inde constare potest, quod per mercaturas Tyri, de quibus in toto illo capite agitur, non aliquae mercaturae intelligantur, sed per omnia et singula intelligantur spiritualia, quae comparanda, imbuenda, et communicanda. Quod Tyrus significet cognitiones veri et boni, videatur n: 1201. Quod Aegyptus scientificum naturalis hominis, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 5700. 5702. 6015. 6651. 6679. 6682. 6683. 6692. 7296. 9340. 9391. Quod Syria Ecclesiam quoad cognitiones veri et boni, n: 1232. 1234. 3664. 3680. 4112. Quod Dedan illos qui in cognitionibus coelestium sunt, n: 3240. 3241: Quod Aschur rationale inde, n: 119. 1186. Quod Purpura amorem coelestem boni, n: 9467. Quod Hyacinthinum amorem coelestem veri, n: 9466. 9687. 9833; similiter Chrysoprasus, n: 9868: quid Byssus et Acupictum, videatur mox supra. Apud Davidem „*Tota gloriosa Filia Regis intus, et ex implexis auri vestis ejus; in acupictis adducetur Regi*“ Psalm:

XLV: 14. 15; per Filiam Regis significatur affectio veri spiritualis, et inde Ecclesia ex illis qui in ea affectione sunt; [195] Rex significat Dominum quoad Divinum Verum; vestis ex implexis auri intelligentiam et sapientiam ex illo vero; acupicta in quibus adducetur Regi, sunt cognitiones veri. Quod Filia significet affectionem veri et inde Ecclesiam, videatur n: 2362. 2623. 3373. 3963. 4257. 6729. 6775. 6779. 8649. 9055. 9807: quod Rex Dominum quoad Divinum Verum, supra n: 31. In Libro II Samuëlis *„Filiae Israëlis super Saule flete, qui amicivit vos dibapho cum delicatis, et imposuit ornatum auri super vestem vestram“* I: 24; haec in lamentatione Davidis super Saulem, quam inscripsit ad docendum filios Jehudae arcum, ibid: Vers: 18; per arcum significatur verum pugnans contra falsum, videatur n: 2686. 2709; per Saulem ibi ut Regem significatur id Verum; per filios Jehudae significantur illi qui in Veris ex bono sunt; per amicire filias Israëlis dibapho, et per imponere ornatum auri super vestem, est impertiri intelligentiam et sapientiam illis qui in affectione veri spirituali sunt. Apud Matthaeum *„Ingressus Rex ut videret discumbentes, vidit ibi hominem non indutum veste nuptiarum; et dixit ei, amice, quomodo huc intrasti non habens vestem nuptiarum, ille obmutuit, tunc dixit Rex, ligate pedes et manus, et ejicite in tenebras extimas“* XXII: 11. 12. 13; Vestis nuptiarum significat intelligentiam spiritualis hominis, quae est ex cognitionibus veri et boni, at non indutus veste nuptiarum significat hypocritam qui per moralem vitam mentitur spiritualem, cum tamen est mere naturalis; ligare pedes et manus significat privationem cognitionum ex Verbo, per quas est mentitus hominem spiritualem; ejici in tenebras extimas significat inter illos qui in falsis ex malo sunt; tenebrae extimae sunt falsa ex malo. Apud Zephaniam *„Visitabo super principes et super filios Regis, et super omnes indutos vestimentis alienigenae“* I: 8; principes et filii Regis significant illos qui in veris sunt, ac in opposito sensu, ut hic, illos qui in falsis; hi dicuntur induti vestimento alienigenae, quia vestimentum significat falsum, et alienigena illos qui extra Ecclesiam sunt, et non agnoscunt Ecclesiae

vera. Apud Matthaeum „*Cavete vobis a Pseudoprophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intus sunt lupi rapaces*“ VII: 15; Pseudoprophetae in vestimentis ovium qui intus lupi rapaces, sunt qui docent falsa sicut forent vera, et moralem vitam ad apparentiam agunt, sed apud se dum ex suo spiritu, nihil nisi quam de se et mundo cogitant, ac deprivare student omnes veris. Apud Johannem „*Jesus dixit ad Petrum, cum fuisti junior, cingebas temet et ambulabas quo volebas; quando vero senex fueris, extendes manus tuas, et alius te cinget, ducetque quo non vis*“ XXI: 18; quid haec in sensu spirituali significant, videatur supra n: 9; quod nempe per Petrum intelligatur fides Ecclesiae; per illum cum junior, quando cingeret semet et ambularet quo vellet, fides Ecclesiae in principio quando in bono charitatis sunt, tunc quod ex spirituali homine de veris Ecclesiae cogitant, et ex eo cogitare est ex suo spiritu, ita ex affectione veri spirituali, quod est ex libero; per illum autem cum senex fuerit, quod extenderet manus et alius illum cingeret, intelligitur fides Ecclesiae in fine ejus, quando fides absque charitate erit, quod tunc nihil de veris Ecclesiae cogitarent ex se, sed ex aliis, ita solum ex doctrina, et non ex Verbo, quod respective servum est; nam credere quod alius dicit, est
[196] servum, at credere quod ipse cogitat ex Verbo est liberum, secundum Domini verba apud Johannem „*Si manseritis in Verbo meo, vere discipuli mei estis, et cognoscetis veritatem, et veritas liberos faciet vos*“ VIII: 31. 32. Apud Lucam „*Nemo panniculum novi vestimenti indit in vestimentum vetus, alioquin illud novum findet vetus, et veteri non convenit panniculus ex novo. Et nemo injicit vinum novum in utres veteres, alioquin disrumpet vinum novum utres, et illud effundetur, et utres peribunt*“ V: 36. 37. 38. Matth: IX: 16. 17. Marc: II: 21. 22; quia Vestimentum significat verum, ideo Dominus comparat vera Ecclesiae prioris, quae erat Ecclesia repraesentativa spiritualium, panniculo vestimenti veteris, et vera Ecclesiae Novae, quae erant ipsa vera spiritualia, panniculo vestimenti novi: similiter comparavit illa utribus vini, quia per vinum similiter significatur verum, ac utres sunt co-

gnitiones quae continent illas; quod Vinum in Verbo significet verum, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 219. Ex his nunc constare potest quid per vestes in Verbo alibi significatur, nam saepius ibi nominantur, ut in sequentibus; in Apocalypsi „*Super thronis viginti quatuor Seniores sedentes, induti vestimentis albis*" IV: 4. Alibi „*Exercitus sedentis super equo albo sequebantur Ipsum, induti byssino albo et mundo*" Apoc: XIX: 14. Alibi „*Qui ante Thronum in conspectu Agni stabant, erant amicti stolis albis*" Apoc: VII: 9. Alibi „*Septem Angeli e Templo induti erant lino mundo et splendido*" Apoc: XV: 6. Alibi „*Datae sunt singulis, qui sub altari, stolae albae*" Apoc: VI: 11. Alibi „*Eme aurum et vestimenta alba*" Apoc: III: 18. Apud Ezechielem „*Panem suum famelico det, et nudum obtegat veste*" XVIII: 16; panem dare famelico in spirituali sensu significat ex bono charitatis instruere illos qui desiderant vera: nudum obtegere veste, significat illos similiter qui non in veris sunt. Apud Eundem „*Hostes exuent tibi vestes, et sument vasa ornatus tui*" XXIII: 26. Apud Sachariam „*Jehoschua indutus fuit vestibus pollutis, et sic stabat coram Angelo, qui dixit ad stantes coram illo, removete vestes pollutas a super illo, et dixit transire feci a super te iniquitatem tuam, induendo te vestibus mutatis*" III: 3. 4. 5. In Threnis „*Errarunt caeci in plateis, polluti sunt sanguine, ea quae non possunt, tangunt vestimentis suis*" IV: 14. Ex significatione vestium sciri potest quid intelligitur per plura statuta apud filios Israëlis, ut „*Quod vestes mixtae non induerentur*" Levit: XIX: 19. Deut: XXII: 11. „*Quod vasa viri non essent super foeminam, nec vir indueretur vestibus foeminae*" Deut: XXII: 5. „*Quod lavarentur vestes ut purificarentur et sic sanctificarentur*" Exod: XIX: 14. Levit: XI: 28. 40. Cap: XIV: 8. 9. Num: XIX: 11 ad fin: et alibi „*Quod in luctu propter praevaricationem contra Divina vera, exuerent vestes, et induerent saccum*" Esaj: XV: 3. Cap: XXII: 12. Cap: XXXVII: 1. 2. Jerem: IV: 8. Cap: VI: 26. Cap: XLVIII: 37. Cap: XLIX: 3. Thren: II: 10. Ezech: XXVII: 31. Amos VIII: 10. Jon:

III: 5. 6. 8: et „*quod discinderent vestes*" Esaj: XXXVII: 1. et alibi. Tum, quid significat „*quod discipuli imposuerint vestimenta sua super asinam et pullum, cum Dominus ibat Hierosolymam: et quod populus tunc straverit vestimenta sua in via*" Matth: XXI: 7. 8. 9. Marc: XI: 7. 8. Luc: XIX: 35. 36, videatur supra n: 31. Quod vestes significent vera, est ex illa origine quia Lux Coeli est Divinum Verum procedens a Domino ut Sole ibi, et omnia quae
[197] in Coelis existunt, ex luce ibi existunt, similiter etiam Vestes, quibus amicti apparent Angeli, inde est „*quod Angelis ad sepulchrum Domini sedentibus fuerit indumentum album sicut nix*" Matth: XXVIII: 3; et „*quod vestes eorum fuerint splendentes*" Luc: XXIV: 4. Quod Vestes, quibus induti apparent Angeli, correspondeant intelligentiae eorum, et quod intelligentia illis sit secundum receptionem Divini Veri a Domino, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 177 ad 182: et quod Divinum Verum procedens a Domino sit Lux in Coelo, n: 126 ad 135 ibi. Inde constare potest, quid significatur per Vestes, ubi de Domino, quod nempe Divinum Verum procedens ex Ipso; et quia significatur Divinum Verum, etiam significatur Verbum, nam Verbum est Divinum Verum a Domino in terris et in Coelis: Hoc repraesentatum est per Vestes Domini cum transformatus est coram Petro, Jacobo et Johanne, de quibus ita apud Evangelistas „*Cum Jesus transformatus est, splenduit facies Ipsius sicut Sol, et Vestimenta facta sicut Lux*" Matth: XVII: 2; et „*alba fulgurantia*" Luc: IX: 29: „*ac splendentia alba sicut nix, cujusmodi fullo super terra non potest dealbare*" Marc: IX: 3. Simile legitur de Antiquo dierum apud Danielem „*Antiquus dierum sedit, et Vestis Ipsius erat sicut nix alba*" VII: 9; Antiquus dierum est Dominus ab aeterno. Quia Lux est Divinum Verum, et hoc significatur per vestes cum de Domino, ideo dicitur apud Davidem „*Jehovah se operit Luce sicut Veste*" Psalm: CIV: 2. Ex his constare potest quid significatur per Vestes Domini alibi in Verbo, ut apud Davidem „*Unxit myrrha, aloë et kesia omnes vestes tuas*" Psalm: XLV: 9; ibi de Domino: apud Mosen „*Lavabit in vino vestimentum suum, et in sanguine*

uvarum velamen suum" Genes: XLIX: 11; etiam haec de Domino; vinum et sanguis uvarum significant Divinum Verum. Quia Vestes Domini Divinum Verum significabant, ideo etiam *„illi qui tetigerunt fimbriam Vestimenti Ipsius, sanati sunt"* Matth: IX: 20. 21. Marc: V: 27. 28. 30. Cap: VI: 56. Luc: VIII: 44. Apud Esajam *„Quis hic qui venit ex Edom, conspersus vestes ex Bozra; hic honorabilis in Vestitu suo: quare rubicundus quoad vestem tuam et Vestes tuae sicut calcantis in torculari: sparsa est victoria eorum super vestes meas, et omne Vestimentum meum pollui"* LXIII: 1. 2. 3; haec quoque de Domino; per Vestes hic significatur Verbum, quod, ut dictum est, est Divinum Verum a Domino in terris et in coelis; violentia illata Divino Vero seu Verbo ab illis qui tunc ab Ecclesia erant, describitur per quod rubicundus quoad vestem, sicut calcantis in torculari, et quod victoria sparsa sit super vestes, et quod omne vestimentum suum polluerit. In Apocalypsi *„Sedens super Equo albo circumindutus vestimento tincto sanguine, et vocatur Nomen Ipsius Verbum Dei"* XIX: 13; hic manifeste dicitur, quod sedens super Equo Albo vocaretur Verbum Dei, quod sit Dominus patet, nam mox de Ipso dicitur *„Habet super Vestimento suo et super femore Nomen scriptum, Rex regum et Dominus dominorum"* Vers: 16; est itaque Verbum in litera quod significatur per vestimentum tinctum sanguine, quoniam illi violentia illata est, non autem Verbo in sensu spirituali, huic violentia inferri nequiit, quia nihil de eo sciverunt. Quod Verbo in sensu literae violentia illata sit, non autem Verbo in sensu spirituali, etiam significatur per Vestes Domini quae divisae a militibus, non autem Tunica, de quibus ita apud Johannem *„Milites acceperunt Vestimenta Ipsius, et fecerunt quatuor partes, unicuique militi* [198]
partem, et Tunicam, erat autem Tunica inconsuta, a summo contexta tota; dixerunt ergo inter se, ne dividamus eam, sed sortiamur de ea cujus futura est: Milites igitur haec fecerunt" XIX: 23. 24: et apud Davidem *„Diviserunt vestes meas, et super vestimentum meum jecerunt sortem"* Psalm: XXII: 19; per Vestes Domini, quas diviserunt, significatur Verbum in litera, per Tunicam

Ipsius Verbum in sensu spirituali; per Milites significantur illi qui ab Ecclesia qui pro Divino Vero militarent, ideo dicitur, Milites igitur haec fecerunt; quod Tunica significet Divinum Verum seu Verbum in sensu spirituali, videatur n: 9826. 9942: quod Milites significent illos qui ab Ecclesia et militarent pro Divino Vero, videatur supra n: 64. fin: ubi haec plenius explicantur: Sciendum est, quod singula quae de Passione Domini memorantur apud Evangelistas, involvant et significent quomodo Ecclesia tunc, quae apud Judaeos, tractaverat Divinum Verum, ita Verbum, nam hoc erat apud illos Divinum Verum, et Dominus erat Verbum, quia Divinum Verum, Joh: I: 1. 2. 14; sed quid singula involvunt et significant, non sciri potest nisi ex sensu interno; nunc solum memoratur quid significabant Vestes Domini, quia de significatione Vestium hic agitur, quod nempe significent vera, et ubi de Domino, Divinum Verum. Similia quae Vestes Domini, etiam Vestes Aharonis et filiorum ejus significarunt, quoniam Aharon cum filiis ejus repraesentarunt Dominum quoad Divinum Bonum, ac Vestes illorum quoad Divinum Verum; sed haec videantur in Arcanis Coelestibus explicata et ostensa; ut quod Aharon repraesentaverit Dominum quoad Divinum Bonum, n: 9806. 9966. 10017: quid singulae Vestes eorum, nempe Pectorale, Ephodum, Pallium, Tunica tesselata, Cidaris, Baltheus, n: 9814. 9823. 9824. 9825. 9826. 9827. 9828 seq:

196. Et ambulant Mecum in albis quia digni sunt, quod significet vitam eorum spiritualem quae illis per cognitiones veri et boni ex Verbo, constat ex significatione ambulare, quod sit vivere, de qua supra [n:] 97; ex significatione in albis, quod sit in veris, nam album et candidum in Verbo dicitur de veris, de qua sequitur; ideo per ambulare Mecum in albis significatur vita spiritualis, nam vita spiritualis est vita veri, hoc est, vita secundum vera, seu secundum praecepta Domini in Verbo; et ex significatione quia digni sunt, quod sit quia illis vita spiritualis est a Domino, quantum quis a Domino accipit, tantum dignus est, at quantum ex se, hoc est, ex suo aut proprio, tantum non dignus est: nihil aliud apud hominem facit vitam spiritualem, quam cognitiones

veri et boni ex Verbo applicatae vitae, et tunc applicantur vitae cum homo illas pro legibus suae vitae habet, sic enim Dominum spectat in singulis, ac Dominus praesens est apud illos et dat intelligentiam et sapientiam, et earum affectionem et jucundum, nam Dominus est in suis veris apud hominem, procedit enim omne verum a Domino, et quod a Domino procedit, hoc Ipsius est adeo ut sit Ipse, quare Dominus dixit *„Ego sum Veritas et Vita“* Joh: XIV: 6. *„Qui facit Veritatem, venit ad Lucem, quia in Deo facta sunt“* Joh: III: 21. *„Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum, et in Ipso Vita erat, et Vita erat Lux hominum; Ipse erat Lux vera, quae illuminat omnem hominem. Et Verbum Caro factum est“* Joh: I: 1. 2. 4. 9. 14; Domi- [199]
nus dicitur Verbum, quia Verbum significat Divinum Verum; et quoque dicitur Lux, quia Divinum Verum est Lux in coelis; et quoque dicitur Vita, quia omne quod vivit ex Luce illa vivit, inde etiam est angelis intelligentia et sapientia, in qua vita eorum consistit; qui aliunde deducit vitam, quam ex Divino quod procedit a Domino, quod in Coelo vocatur Divinum Verum, ac ibi apparet ut Lux, multum fallitur; exinde constare potest, quomodo intelligendum est, quod Deus erat Verbum, et in Illo vita erat, et vita erat Lux hominum. Quod album in Verbo dicatur de Veris, est quia Divinum Verum est Lux coeli, ut nunc dictum est, et ex Luce coeli est Album et candidum, inde est quod Dominus cum transformatus est coram Petro, Jacobo et Johanne *„apparuerit facies Ipsius sicut Sol, ac Vestimentum Ipsius ut Lux“* Matth: XVII: 2: ac *„ut album fulgurans“* Luc: IX: 29: *„et splendens ut nix, cujusmodi fullo super terra non potest dealbare“* Marc: IX: 3. *„Quod Angelis ad sepulchrum Domini esset indumentum album sicut nix“* Matth: XXVIII: 3: *„et splendens“* Luc: XXIV: 4. *„Quod apparuerint Johanni septem angeli e Templo induti lino mundo et splendido“* Apoc: XV: 6. *„Quod stantes ante Thronum Agni amicti stolis albis“* Apoc: VI: 11. Cap: VII: 9. 13. 14. Cap: XIX: 18. *„Quod Exercitus Sedentis super equo albo sequerentur Ipsum super equis albis, induti byssino albo et mundo“* Apoc: XIV: 14. Inde est

„quod Aharoni fuerint vestes lini, ac illas induerit cum iret intra velum ad propitiatorium“ Levit: XVI: 1 ad 5. 32; linum ex albedine etiam significat verum, n: 7601. 9959. Quoniam album significat verum, ac vera sunt quae detegunt falsa et mala apud hominem, et sic purificant eum, ideo dicitur apud Davidem *„Ecce veritatem desideras in renibus, et in occulto sapientiam notam facis mihi, purificabis me hyssopo ut mundus fiam, et lavabis me, et prae nive dealbabor“* Psalm: LI: 8. 9. Quia Naziraei repraesentabant Dominum quoad Divinum Verum in ultimis, quod in terris est Verbum in sensu literae, et hoc apud Judaeos falsificatum et perversum fuit, ideo de illis dicitur in Threnis *„Albi erant Naziraei prae nive, candidi erant prae lacte; rubuerunt ossa prae margaritis, sapphirus polities eorum: sed obscurata est forma eorum, ut non cognoscantur in plateis“* IV: 7. 8; quod Naziraei repraesentaverint Dominum quoad Divinum Verum, videatur n: 6437: quod vertex Naziraei sit Divinum Verum in ultimis seu Verbum in litera, n: 6437. 9407. Quod Crinis, qui erat Naziraeatus, et dictus fuit vertex Naziraei, sit Divinum Verum in ultimis, n: 3301. 5247. 10044. Quod Divinum Verum in ultimis sit cui robur et potentia, n: 9836: quod inde robur Simsoni in crinibus, n: 3301. Inde patet, quid significatur per quod Naziraei albi fuerint prae nive, et candidi prae lacte, et quod sapphirus polities ossium eorum; sed obscurata forma eorum, ut non cognoscantur in plateis; albedo enim et candor signi-
[200] ficant Divinum Verum in sua luce, ut supra dictum est; et ossa, quia sunt ultima apud hominem, sunt enim sustentacula totius corporis ejus, correspondent ultimis in coelo, nam omnia hominis correspondent, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 87 ad 102, ideo ossa significant ultima in spirituali mundo, quae etiam sunt ultima Divini Veri seu Verbi, n: 5560 ad 5564. 8005: quod sapphirus significet translucidum ex veris, n: 9407: non cognosci in plateis, significat quod non amplius appareat Divinum Verum, plateae enim significant ubi vera doctrinae, n: 2336.

197. Vincens quod significet qui permanet usque ad mortem, constat ex significatione vincere, quod sit permanere

in spirituali affectione veri usque ad finem vitae, de qua supra n: 128.

198. Is vestietur in vestimentis albis, quod significet intelligentiam et sapientiam secundum vera et eorum receptionem, constat ex illis quae nunc supra n: 195 et 196 dicta sunt, ubi ostensum est, quod vestimenta alba sint vera Divina; quod vestiri illis significet intelligentiam et sapientiam secundum vera et eorum receptionem, est quia omnis intelligentia et sapientia est ex Divinis veris, secundum perceptionem eorum et receptionem in vita, videre vera et qualia sunt est perceptionis, et vivere secundum illa est receptionis; secundum illam et hanc est intelligentia et sapientia. Intelligentia et sapientia, quae non est ex Divinis Veris, sed solum ex mundanis, non est intelligentia et sapientia, sed est modo scientia et inde facultas ratiocinandi; nam intelligentia est videre intus in se num verum sit vel non verum; at qui solum ex mundanis sapiunt, illi non intus in se vident vera, sed ex aliis, et videre ex aliis est modo scire, nec intrant in mentis intuitionem altius, quam ut confirmentur; in tali statu sunt plerique hodie intra Ecclesiam, qui solam fidem separatam a vita salvificam faciunt; inde est, quod non vera intrent in spiritum eorum, sed modo in memoriam naturalis hominis; et tamen lux coeli, quae est Divinum Verum, non per aliam viam intrat apud hominem, quam per viam spiritus ejus, quae etiam est via animae ejus, et spiritus hominis talis est qualis ejus vita, non autem qualis ejus memoria absque vita; et tunc lux coeli intrat in spiritum hominis, quando homo est in bono amoris et charitatis a Domino, et quando in illo bono est tunc etiam in fide est; quod nulla fides homini sit ubi non amor aut charitas, videatur in Opusculo de Ultimo Judicio n: 33 ad 40. Praeterea, quid Intelligentia vera, quid spuria, et quid falsa, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 346 ad 356.

199. Et non delebo nomen ejus e libro vitae, quod significet, quod in coelo erunt quia ei accommodati, constat ex significatione nominis, quod sit quale status vitae hominis, de qua supra n: 148; et ex significatione libri vitae, quod sit coelum, de qua sequitur; inde non delere nomen ejus e

libro vitae significat quod in coelo erunt, quia status eorum quoad amorem et fidem talis est, ita quia coelo accomodati sunt. Quod per librum vitae significetur coelum, est quia homo qui in amore et fide in Dominum est, in minima effigie est coelum, et hoc ejus correspondet coelo in maxima effigie, quapropter qui coelum in se habet, etiam in coelum venit, est enim ei accomodatus; quod talis correspondentia sit, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 51 ad 58. 73 ad 77. 87 ad 102; et in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 230 ad 236: inde est, quod Liber vitae sit id apud hominem quod correspondet coelo apud illum; hoc quia manet apud illum in aeternum, si factus est spiritualis per cognitiones veri et boni applicatas vitae in mundo, ideo dicitur non delebo nomen ejus e libro illo; in mundo quidem deleri potest, si homo non permanet spiritualis usque ad finem vitae,
[201] sed si permanet non deleri potest, quia conjunctus est Domino per amorem et fidem, et conjunctio, qualis in mundo fuit cum Domino, manet hominem post mortem: ex his constare potest, quod per Librum vitae intelligatur, quod ex Domino inscriptum est hominis spiritui, hoc est, quod ejus cordi et animae, seu, quod idem est, ejus amori et fidei; et quod a Domino inscribitur homini, est coelum. Ex his nunc patet, quid per Librum vitae intelligitur in sequentibus his locis; apud Danielem *„Antiquus dierum consedit, et Libri aperti sunt“* VII: [9.] 10, apud Eundem *„Eripietur populus, omnis qui invenietur scriptus in Libro“* XII: 1: apud Davidem *„Deleantur e Libro vitarum, et cum justis non scribantur“* Psalm: LXIX: 29: apud Mosen *„Moses dixit, dele me quaeso e libro quem scripsisti; et dixit Jehovah, illum qui peccavit Mihi, delebo e Libro“* Exod: XXXII: 32. 33. In Apocalypsi *„Adorabunt bestiam omnes quorum non scripta nomina in Libro vitae Agni“* XIII: 8. Cap: XVII: 8: alibi *„Vidi quod Libri aperti sint; et Liber alius apertus est qui est vitae, et judicati sunt mortui juxta ea quae scripta sunt in Libro secundum opera illorum; et si quis non inventus est in Libro vitae scriptus, ejectus est in stagnum ignis“* Apoc: XX: 12. 13. 15. Alibi *„Non ingredientur in Novam Hierosolymam,*

nisi qui scripti in Libro vitae Agni" Apoc: XXI: 27. Apud Davidem *„Non latuit Te os meum, cum factus sum in occulto; super Libro tuo omnes scripti sunt dies, quibus formati, et non unus ex illis deest"* Psalm: CXXXIX: 15. 16; per quod omnes dies inscripti sint, intelligitur quod omnes status vitae; quod omnia et singula quae homo cogitavit, voluit, loquutus est, egit, imo quae vidit et audivit, sint apud hominem in spiritu ejus quasi inscripta, adeo ut prorsus nihil desit, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 462. 463; et in Arcanis Coelestibus, n: 2469 ad 2494. 7398: et quod id sit Liber vitae hominis, n: 2474. 9386. 9841. 10505: et praeterea n: 5212. 8067. 9334. 9723. 9841.

200. Et confitebor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus, quod significet quod in Divino Bono et inde in Divino Vero erunt, constat ex significatione confiteri nomen, quod sit ut sint secundum quale status vitae eorum; per confiteri enim, cum a Domino, intelligitur dare ut sint, nam Dominus quod dicit seu confitetur de homine aut angelo, qui in bono amoris et fidei est, dat et providet, quoniam omne bonum amoris et fidei est ab Ipso; inde est, quod dicere in Verbo, ubi de Domino, significet instruere, illustrare et providere, videatur n: 5361. 6946. 6951. 7019. 8095. 10234. 10290; quod per nomen intelligatur quale status vitae, videatur supra n: 148: ex significatione Patris, cum a Domino id dicitur, quod sit Divinum Bonum quod in Ipso et ab Ipso, de qua sequitur; et ex significatione Angelorum, quod sit Divinum Verum, quod etiam a Domino, de qua supra n: 130; inde patet, quod per confitebor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus, significetur quod in Divino Bono et in Divino Vero erunt. Quod per Patrem cum a Domino id dicitur, intelligatur Divinum Bonum quod in Domino et a Domino, est quia Dominus Patrem suum vocavit Divinum quod in Ipso a conceptione fuit, quod fuit Esse vitae Ipsius, cui Divino univit Humanum suum cum fuit in Mundo: quod Dominus Divinum, quod fuit in Ipso ex conceptione, vocaverit Patrem, constat manifeste ex eo, quod docuerit Se unum esse cum Patre; ut apud Johannem *„Ego* [202]

et Pater unum sumus" X: 30. Apud Eundem „*Credite quod Pater in Me, et Ego in Patre*" X: 38. Apud Eundem „*Qui videt Me, videt Ipsum qui misit Me*" XII: 45. Apud Eundem „*Si cognovistis Me, et Patrem meum cognovistis, et abhinc cognovistis Ipsum, et vidistis Ipsum: dixit Philippus, Domine monstra nobis Patrem; dicit Jesus, tantum tempus vobiscum sum, et non nosti Me Philippe, qui vidit Me, vidit Patrem, quomodo tu ergo dicis, monstra nobis Patrem, nonne credis quod Ego in Patre et Pater in Me; Pater qui in Me manet, facit opera; credite Mihi quod Ego in Patre et Pater in Me*" XIV: 6 ad 17. Apud Eundem „*Si Me nossetis, etiam Patrem meum nossetis*" VIII: 19. Apud Eundem „*Non sum solus, quia Pater Mecum est*" XVI: 33. Quoniam Dominus est unum cum Patre, ideo etiam dicit „*Quod omnia Patris Sua sint, et Sua Patris*" Joh: XVII: 10. „*Quod omnia quaecunque Pater habet, sua sint*" Joh: XVI: 15. „*Quod Pater omnia dederit in manum Filii*" Joh: III: 35. Cap: XIII: 3. „*Quia omnia tradita sunt Ipsi a Patre, quod nemo cognoscat Filium nisi Pater, nec Patrem nisi Filius*" Matth: XI: 27. Luc: X: 22. Et „*quod nemo viderit Patrem, nisi Filius qui in sinu Patris est*" Joh: I: 18. Cap: VI: 46. „*Quod Verbum fuerit apud Deum, et Deus fuerit Verbum: et Verbum Caro factum est*" Joh: I: 1. 2. 14; ex hoc etiam patet, quod unum sint, nam dicitur, Verbum erat apud Deum et Deus erat Verbum; tum quod Humanum Domini etiam sit Deus, nam dicitur, et Verbum Caro factum est. Quoniam omnia Patris etiam Domini sunt, et quoniam unum sunt, ideo Dominus, cum ascendit in coelum, dixit Discipulis „*Data est mihi omnis potestas in Coelo et in Terra*" Matth: XXVIII: 18; per quod docuit, quod Ipsum Solum adirent, quia Ipse Solus omnia potest; ut quoque dixit prius ad illos „*Sine Me non potestis facere quicquam*" Joh: XV: 5: inde constat, quomodo intelligitur hoc „*Ego sum Via, Veritas et Vita, nemo venit ad Patrem nisi per Me*" Joh: XIV: 6, nempe quod Pater adeatur cum Dominus. Quod Dominus toties nominaverit Patrem, sicut alium, erat inter plures causas

etiam haec, quia per Patrem in sensu interno seu spirituali intelligitur Divinum Bonum, et per Filium Divinum Verum, utrumque in Domino et a Domino; Verbum enim conscriptum est per Correspondentias, ita tam pro hominibus quam pro Angelis, ideo Pater dicitur, ut Divinum Bonum Domini ab Angelis qui in sensu spirituali Verbi sunt, percipiatur, ac ideo Filius Dei et Filius hominis dicitur, ut Divinum Verum: ut constare potest ex his, quae in ARCANIS COELESTIBUS ostensa sunt, nempe, Quod Pater in Verbo significet bonum, n: 3703. 5902. 6050. 7833. 7834. Quod Pater significet Ecclesiam quoad bonum, ita bonum Ecclesiae, et Mater Ecclesiam quoad verum, ita verum Ecclesiae, n: 2691. 2717. 3703. 5581. 8897. Quod Dominus apellaverit Divinum Bonum quod in Se a conceptione, et quod erat Esse vitae a quo Humanum suum, Patrem, n: 2803. 3704. 7499. 8328. 8897. Quod Dominus pro Patre agnoscatur in Coelo, quia unum sunt, n: 15. 1729 3690. Quod etiam Dominus dicatur Pater in Verbo, n: 2005. Quod etiam Dominus sit Pater illis qui regenerantur, quoniam novam vitam ab Ipso, ac vitam Ipsius accipiunt, n: 2293. 3690. 6492. Quod Filius Dei et Filius hominis sit Dominus quoad Divinum Humanum et quoad procedens Divinum Verum, videatur supra n: 63. 151. 166. Nunc quia omnes qui in coelum venturi [203]
sunt, in utroque tam bono quam vero debent esse, nemo enim in uno potest esse nisi simul in altero, nam bonum est esse veri, et verum est existere boni, et quia Pater significat Divinum Bonum, ac Angeli significant Divinum Verum, utrumque a Domino, ideo dicitur „Confitebor nomen ejus coram Patre et coram Angelis Ejus;“ similiter apud Evangelistas *„Omnis qui confitebitur Me coram hominibus, confitebor Ego coram Patre meo qui est in Coelis“* Matth: X: 32. *„Omnis qui confessus fuerit Me coram hominibus, etiam Filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei“* Luc: XII: 8. Quia Pater significat Divinum Bonum, et Angeli Divinum Verum, ideo etiam Dominus dicit *„Quando Filius hominis venerit in gloria sua, Patris et sanctorum Angelorum“* Luc: IX: 26. Matth: XVI: 27; hic Dominus vocat gloriam suam, gloriam Patris et Angelorum, nam dicit

in gloria sua, Patris et sanctorum angelorum: alibi vero, in gloria Patris cum Angelis, et alibi in gloria sua cum Angelis; ut apud Marcum „*Cum venerit in gloria Patris sui cum Angelis sanctis*" VIII: 38: et apud Matthaeum „*Quando venerit in gloria sua, et omnes Sancti Angeli cum Ipso*" XXV: 31. Appendicis loco hic addendum est, quod si assumatur pro Doctrina et agnoscatur, quod Dominus sit unus cum Patre, et quod Humanum Ipsius sit Divinum ex Divino in Ipso, videbitur lux in singulis Verbi, nam quod pro doctrina assumitur et ex doctrina agnoscitur, hoc in luce est cum legitur Verbum, Dominus etiam, a Quo omnis lux et Cui omnis potestas, illustrabit illos: at vicissim, si pro doctrina assumitur et agnoscitur, quod Divinum Patris sit aliud a Divino Domini, videbitur nihil in luce in Verbo, quoniam homo, qui in ea doctrina est, se vertit ab uno Divino ad alterum, et a Divino Domini, quod videre potest, quod fit cogitatione et fide, ad Divinum quod non videre potest, nam Dominus dicit „*Non vocem Patris audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis*" Joh: V: 37. et quoque Cap: I: 18; et credere in Divinum, et amare Divinum, de Quo sub aliqua specie non cogitari potest, est impossibile.

201. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, quod significet quod qui intelligit auscultet, quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt, constat ex illis quae supra n: 108 dicta sunt, ubi similia.

202. Vers: 7 ad 13. *Et Angelo in Philadelphia Ecclesiae scribe; haec dicit Sanctus Verus habens clavem Davidis, aperiens et nemo claudit, et claudit et nemo aperit. Novi tua opera; ecce dedi coram te ostium apertum, et nemo potest claudere illud, quia nonnullam habes potentiam, et observasti meum verbum, et non negasti Nomen meum. Ecce dabo ex synagoga Satanae, dicentium seipsos Judaeos esse, et non sunt, sed mentiuntur; ecce faciam illos ut veniant, et adorent ante pedes tuos, et sciant quod Ego dilexi te. Quia observasti verbum tolerantiae meae, et Ego te servabo ex hora tentationis futurae venire super*

orbem universum, explorare habitantes super terra. Ecce venio cito, retine quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam. Vincens, faciam illum columnam in Templo Dei mei, et foras non egredietur amplius; et scribam super illum Nomen Dei mei, et nomen civitatis Dei mei novae Hierosolymae, quae descendit e Coelo a Deo meo, et nomen meum novum. Habens aurem audiat, quid spiritus dicit Ecclesiis. Et Angelo in Philadelphia Ecclesiae scribe,
significat illos ab Ecclesia qui in fide charitatis sunt: haec [204]
dicit Sanctus Verus, significat a Quo illa fides: habens clavem Davidis, significat Cui potentia est per Divinum Verum: aperiens et nemo claudit, et claudit et nemo aperit, significat intromittendi in coelum omnes qui in fide charitatis sunt, et removendi e coelo omnes qui non sunt: novi tua opera, significat vitam charitatis: ecce dedi coram te ostium apertum, et nemo potest claudere illud, significat quod intromittentur in coelum, et quod nemini qui talis negabitur: quia nonnullam habes potentiam, et observasti meum verbum, et non negasti Nomen meum, significat quod illis tantum potentiae a Domino sit contra mala et falsa, quantum vera ex Verbo faciunt vitae, et agnoscunt Divinum Domini in Humano Ipsius: ecce dabo ex synagoga Satanae, significat illos qui in doctrina de sola fide et in nulla charitate: dicentium se Judaeos esse sed mentiuntur, significat qui credunt se in veris esse cum tamen sunt in falsis: ecce faciam illos ut veniant et adorent ad pedes tuos, significat statum eorum post mortem, quod extra coelum erunt non admittendi: et sciant quod Ego dilexi te, significat cognitionem inde quod Dominus in charitate praesens sit et non in fide absque illa: quia servasti verbum tolerantiae meae, significat quod vixerint secundum praecepta Domini: et Ego te servabo in hora tentationis futurae venire super orbem universum explorare habitantes super terra, significat tempus ultimi Judicii, quando visitandi qui in Coelo priori, quod illi tunc salvandi: retine quod habes, significat permanentiam in statu fidei ex charitate usque ad finem: ut nemo accipiat coronam tuam, significat ne pereat intelligentia: vincens faciam illum columnam in Templo Dei mei, significat quod qui permanent erunt in Divino Vero in Coelo: et foras

non egredietur amplius, significat quod in aeternum in illo: et scribam super illum nomen Dei mei, significat quale eorum secundum Divinum Verum implantatum vitae: et nomen civitatis Dei mei novae Hierosolymae quae descendit e Coelo a Deo meo, significat doctrinam novae Ecclesiae quae est in Coelis: et Nomen meum novum, significat quod etiam agnituri Divinum Humanum Domini: habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, significat quod qui intelligit auscultet quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt.

203. Et Angelo in Philadelphia Ecclesiae scribe, quod significet illos ab Ecclesia qui in fide charitatis sunt, constat ex illis in sensu interno intellectis quae ad Angelum hujus Ecclesiae scripta sunt, nam ut supra n: 20 dictum est, per septem Ecclesias non intelliguntur septem Ecclesiae, sed omnes quicunque ab Ecclesia sunt, seu quaecunque apud hominem faciunt Ecclesiam, per septem enim in Verbo intelliguntur omnes ac omnia, nam in Verbo per unumquemvis numerum significatur aliquid rei aut status; quod admodum evidenter constare potest in hoc Libro Prophetico, in quo quampluries memorantur numeri; et quoque apud Ezechielem Cap: XL ad XLVIII, ubi Novum Templum et Nova Terra describuntur, quod fit per mensuras in numeris; per novum Templum et per novam Terram intelligitur ibi nova Ecclesia, et per unamquamvis mensuram seu unumquemvis numerum significatur aliquid Ecclesiae: quod omnes numeri in Verbo significent res et status, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 263.

[205] 204. Haec dicit Sanctus Verus, quod significet a Quo illa fides, constat ex significatione Sancti Veri, cum de Domino, quod sit a Quo Charitas et Fides, Sanctus dicitur quod ab Ipso Charitas, et Verus quod ab Ipso Fides; quod Dominus dicatur Sanctus quod ab Ipso Charitas, et quod inde Sanctum in Verbo dicatur de Charitate et inde Fide, videbitur mox; quod autem Dominus dicatur Verus quia ab Ipso Fides, et quod inde Verum in Verbo dicatur de fide, est quia omne Verum est fidei, hoc enim Verum dicitur quod creditur, caetera non sunt fidei quia non cre-

duntur: sed quia hic agitur de fide charitatis, aliquid primum dicetur de fide et ejus quali: est Fides spiritualis, et est Fides mere naturalis; Fides spiritualis est omnis ex charitate, et est in sua essentia charitas; charitas seu amor erga proximum, est amare verum, sincerum et justum, et ex velle facere illa; proximus enim in spirituali sensu non est unusquisque homo, sed est id quod est apud hominem: si hoc sit verum, sincerum et justum, et homo ex illis amatur, tunc amatur proximus; quod hoc per charitatem in spirituali sensu intelligatur, quisque potest scire si modo reflectat; unusquisque amat alterum non propter personam, sed propter id quod est apud illum, inde est omnis amicitia, omnis favor, et omnis honor; ex eo sequitur, quod amare homines ex vero, sincero et justo, quae apud illos, sit amor spiritualis, nam verum, sincerum et justum spiritualia sunt, sunt enim e Coelo a Domino; nemo enim aliquod bonum, quod bonum in se est, cogitat, vult, et facit, sed omne a Domino, ac verum, sincerum et justum sunt bona quae in se bona sunt, cum a Domino: haec nunc sunt proximus in spirituali sensu; inde patet, quid intelligitur in eo sensu per amare proximum seu per Charitatem: Fides spiritualis inde est, nam omne quod amatur, hoc dicitur Verum cum cogitatur; quod ita sit, etiam quisque scire potest si reflectit, quisque enim confirmat id quod amat per plura in cogitatione, et omnia, per quae confirmat, vocat vera; non aliunde est alicui verum; inde sequitur, quod qualis amor apud hominem est, talia ei vera sint, proinde quod si amor spiritualis est apud eum, etiam vera sint spiritualia, haec enim unum agunt cum ejus amore: omnia vera in uno complexu, quia creduntur, vocantur Fides; inde patet quod Fides spiritualis in sua essentia sit Charitas: haec de Fide spirituali. Fides autem mere naturalis, non est Fides Ecclesiae, tametsi fides vocatur, sed est modo scientia; causa quod non sit fides Ecclesiae, est quia non procedit ex amore erga proximum seu charitate, quae est ipsum spirituale, ex quo fides, sed ex amore quodam naturali, qui se refert vel ad amorem sui vel ad amorem mundi, et quicquid ex his amoribus procedit, est naturale; amor format spiritum hominis,

nam homo quoad spiritum est prorsus sicut ejus amor, inde cogitat, inde vult, et inde facit, quapropter non aliud verum facit suae fidei, quam quod est amoris ejus, et verum quod est amoris sui aut mundi, est mere naturale, quia venit ex homine et ex mundo, et non ex Domino et e Coelo; amat enim verum non ex amore veri, sed ex amore honoris, lucri et famae, cui servit; et quia verum tale est, etiam fides talis est; inde est quod haec fides non sit fides veri Ecclesiae, seu fides in spirituali sensu, sed in naturali, quae est scientia: quapropter etiam, quia nihil ejus est in spiritu hominis, sed modo
[206] in ejus memoria una cum aliis rebus mundi, ideo etiam post mortem dissipatur; id enim solum apud hominem post mortem manet quod est ejus amoris, nam ut dictum est, amor format Spiritum hominis, et homo quoad Spiritum est prorsus qualis ejus amor; reliqua de Charitate et inde fide videantur in Doctrina Novae Hierosolymae, ubi agitur de charitate et fide, n: 84 ad 106 et 108 ad 122; et in Opusculo de Ultimo Judicio n: 33 ad 39, ubi ostenditur quod nulla fides sit ubi non charitas. Quod Sanctum in Verbo dicatur de Divino Vero, et inde de charitate et ejus fide, constat a locis ibi ubi nominatur; sunt duo quae procedunt a Domino, ac recipiuntur ab Angelis, Divinum Bonum et Divinum Verum; haec duo unita procedunt a Domino, sed ab Angelis recipiuntur varie; quidam recipiunt Divinum Bonum plus quam Divinum Verum, et quidam recipiunt Divinum Verum plus quam Divinum-Bonum; illi qui plus recipiunt Divinum Bonum quam Divinum Verum, constituunt Regnum coeleste Domini et dicuntur Angeli coelestes, ac in Verbo vocantur Justi; at illi qui recipiunt plus Divinum Verum quam Divinum Bonum, constituunt Regnum spirituale Domini, ac dicuntur Angeli Spirituales, et in Verbo vocantur Sancti; de binis illis Regnis et de Angelis eorum videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 20 ad 28; inde est, quod per Justum et Justitiam in Verbo intelligatur Divinum Bonum et quod inde procedit, ac quod per Sanctum et Sanctitatem intelligatur Divinum Verum et quod inde procedit: ex his constare potest, quid in Verbo intelligitur per justificari et quid per sanctificari; ut in Apocalypsi *„Qui Justus est justificetur adhuc, qui Sanctus est*

sanctificetur adhuc" XXII: 11: et apud Lucam *„Ad serviendum Ipsi in Sanctitate et Justitia"* I: 74. [75.] Quia Divinum Verum procedens a Domino intelligitur per Sanctum, ideo Dominus in Verbo vocatur Sanctus, Sanctus Dei, Sanctus Israëlis, Sanctus Jacobi; et quoque inde est quod Angeli dicantur Sancti, et quoque Prophetae et Apostoli; et inde est quod Hierosolyma dicatur sancta: quod Dominus dicatur Sanctus, Sanctus Dei, Sanctus Israëlis, et Sanctus Jacobi, videatur Esaj: XXIX: 23. Cap: XXXI: 1. Cap: XL: 25. Cap: XLI: 14. 16. Cap: XLIII: 3. Cap: XLIX: 7. Dan: IV: 10. Cap: IX: 24. Marc: I: 24. Luc: IV: 34; et quoque Rex Sanctorum in Apocalypsi *„Justae et verae sunt viae tuae, Rex Sanctorum"* XV: 3: quod Dominus dicatur Sanctus, Sanctus Dei, Sanctus Israëlis, et Sanctus Jacobi, est quia Solus est Sanctus, et nemo alius, quod etiam dicitur in Apocalypsi *„Quis non timebit Te Domine, et glorificabit Nomen Tuum, quia Solus Sanctus es"* XV: 4. Quod Angeli, Prophetae et Apostoli dicantur Sancti, est quia per illos in sensu spirituali intelligitur Divinum Verum; et quod Hierosolyma dicatur civitas sancta, est quia per illam in sensu spirituali intelligitur Ecclesia quoad doctrinam Veri: quod Angeli in Verbo dicantur Sancti, videatur Matth: XXV: 31. Marc: VIII: 38. Luc: IX: 26. Quod Prophetae, Marc: VI: 20. Luc: I: 70. Apoc: XVIII: 20. Quod Apostoli, Apoc: XVIII: 20. Et quod Hierosolyma dicatur sancta civitas, Esaj: XLVIII: 2. Cap: LXVI: 20. 22. Dan: IX: 24. Matth: XXVII: 53. Apoc: XXI: 2. 10. Quod per Angelos in Verbo intelligatur Divinum Verum procedens a Domino, videatur supra n: 130. 200: quod similiter per Prophetas, in ARCANIS COELESTIBUS n: 2534. 7269: tum per Apostolos, supra n: 100: quod per Hierosolymam in Verbo intelligatur Ecclesia quoad Doctrinam Veri, in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE, n: 6. Ex his constare potest, unde est quod Divinum Verum procedens a Domino dicatur Spiritus veritatis et Spiritus Sanctus, videatur supra [207]
n: 183; tum quod Coelum dicatur Habitaculum sanctitatis, Esaj: LXIII: 15. Deut: XXVI: 15: et quod Ecclesia dicatur Sanctuarium, Jerem: XVII: 12. Thren: II: 7. Psalm:

LXVIII: 36. Quod Sanctum dicatur de Divino Vero, patet a sequentibus his locis; apud Johannem „*Jesus orans dixit, Pater sanctifica illos in Veritate tua, Verbum tuum Veritas est, et pro illis Ego sanctifico Me Ipsum, ut etiam illi sint sanctificati in Veritate*“ XVII: 17. 19; hic sanctificari manifeste dicitur de Veritate; et sanctificati de illis qui Divinum Verum a Domino recipiunt. Apud Mosen „*Jehovah de Sinai venit, ex myriadibus sanctitatis, a dextra Ipsius ignis Legis illis, etiam qui amat populos, in tua manu omnes Sancti ejus, et illi prosternuntur ad pedem tuum; accipiet de verbis tuis*“ Deut: XXXIII: [2.] 3: Sinai significat Coelum ubi Dominus ex Quo Divinum Verum, seu ex Quo Lex in sensu stricto et lato; myriades sanctitatis significant Divina Vera; Lex significat in sensu stricto decem praecepta Decalogi, et in lato totum Verbum, quod est Divinum Verum; populi dicuntur in Verbo qui in veris sunt, et qui ex illis in veris sunt, dicuntur Sancti; prosterni ad pedem tuum, et accipere de verbis tuis, est sancte recipere Divinum Verum in ultimis, quod est Verbum in sensu literae, et inde instrui; ex his sciri potest quid singula in Prophetico illo in sensu spirituali significant. Quod Sinai in Verbo significet Coelum ubi Dominus ex Quo Divinum Verum, seu ex Quo Lex in sensu stricto et lato, videatur n: 8399. 8753. 8793. 8805. 9420. Quod Lex significet in sensu stricto decem praecepta Decalogi, et in lato totum Verbum, n: 2606. 3382. 6752. 7463. Quod populi dicantur illi qui in veris sunt, et gentes qui in bonis, n: 1259. 1260. 2928. 3295. 3581. 6451. 6465. 7207. 10288. Quod pes, locus pedum, et scabellum pedum, cum de Domino, significent Divinum Verum in ultimis, ita Verbum in litera, n: 9406; inde patet, quod myriades sanctitatis sint Divina Vera, et quod sancti ibi dicantur qui in Divinis Veris sunt. Apud Mosen „*Loquere ad universam concionem filiorum Israëlis, et dic ad eos, sancti eritis, quia Sanctus Ego Jehovah [Deus] Israëlis*“ Levit: XIX: 2; agitur in eo Capite de statutis, judiciis et praeceptis, quae observaturi erant, et quia per illa significantur Divina Vera, ideo dicitur quod sancti erunt; etiam per Israëlem significatur Ecclesia spiritualis, quae est quae in Divinis Veris, inde di-

citur Sanctus Ego Jehovah [Deus] Israëlis. Apud Eundem *„Sanctificabitis vos, et eritis Sancti, et observabitis statuta mea, ut faciatis ea“* Levit: XX: 7. 8; etiam ibi agitur de statutis, judiciis et praeceptis, quae observaturi sunt. Apud Eundem *„Si fecerint statuta et judicia, erit populus sanctus Jehovae“* Deut: XXVI: 15. 16. 19. Apud Davidem *„Saturabimur bono Domus tuae, Sancto Templi tui“* Psalm: LXV: 5; dicitur saturari bono domus Jehovae et sancto Templi Ipsius, quia Domus Dei in supremo sensu significat Dominum quoad Divinum Bonum, ac Templum quoad Divinum Verum, videatur n: 3720. Apud Sachariam *„In die illo erit super tintinnabulis equorum sanctitas Jehovae“* XIV: 20; agitur ibi de instauratione novae Ecclesiae, et per tintinnabula significantur scientifica vera ex intellectuali; quod tintinnabula significent illa vera, videatur n: 9921. 9926; et quod Equus significet intellectuale, in Opusculo de Equo Albo n: 1. 2. 3. 4. Ex his constare potest, quid repraesentabat et significabat *„quod in cidari, quae super capite Aharonis, poneretur bractea, cui insculptum Sanctitas Jehovae“* Exod: [208]
XXVIII: 36. 37. 38. Cap: XXXIX: 30. 31; cidaris enim significabat sapientiam quae est Divini Veri, videatur n: 9827. 9949. Tum quoque quid repraesentabat et significabat quod ungerentur oleo Aharon, filii, vestes eorum, altare, tabernaculum, cum singulis ibi, et sic *sanctificarentur*, Exod: XXIX: 1 ad 36. Cap: XXX: 22. 24. Levit: VIII: 1 ad fin: oleum enim significabat Divinum Bonum Divini Amoris, et sanctificatio Divinum procedens, nam Divinum Bonum est quod sanctificat, ac Divinum Verum est quod inde est sanctum. Quod Sanctum dicatur de Charitate, constare potest ex illis quae supra de Angelis Coeli dicta sunt, quod nempe sint qui plus recipiunt Divinum Bonum quam Divinum Verum, et quod sint qui plus recipiunt Divinum Verum quam Divinum Bonum; qui plus recipiunt Divinum Bonum quam Divinum Verum, illi constituunt Regnum coeleste Domini, qui sunt qui in amore in Dominum, et quia in amore in Dominum sunt vocantur Justi; at qui plus recipiunt Divinum Verum quam Divinum Bonum, illi constituunt Regnum spirituale Domini, qui sunt qui in charitate erga proximum, hi quia in cha-

ritate erga proximum sunt, dicuntur Sancti: quod duo amores sint qui faciunt coelum, nempe amor in Dominum et amor erga proximum seu charitas, et quod inde Coeli distincti sint in duo Regna, nempe in Regnum coeleste et in Regnum spirituale, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 13 ad 19 et n: 20 ad 28.

205. Habens Clavem Davidis, quod significet Cui potentia est per Divinum Verum, constat ex significatione clavis, quod sit potentia aperiendi et claudendi, hic coelum et infernum, nam sequitur; aperiens et nemo claudit, ac claudens et nemo aperit, inde per clavem hic intelligitur potentia salvandi, ut supra n: 86, quoniam aperire coelum et claudere infernum est salvare; et ex repraesentatione Davidis, quod sit Dominus quoad Divinum Verum: quod in Verbo per Davidem intelligatur Dominus, est quia per Reges in Verbo repraesentatus est Dominus quoad Divinum Verum, et per Sacerdotes ibi Dominus quoad Divinum Bonum, et per Regem Davidem imprimis, quia is multam curam de rebus Ecclesiae habuit, et quoque Psalmos scripsit: quod per Reges in Verbo significetur Divinum Verum, et per Sacerdotes Divinum Bonum, videatur supra n: 31; et praeterea per omnia nomina personarum et locorum in Verbo significantur res spirituales, quae sunt res Ecclesiae et Coeli, n: 19. 50. 102. Quod dicatur habens clavem Davidis, est quia per Davidem, ut nunc dictum est, repraesentatus est Dominus quoad Divinum Verum, et omnis potentia in coelis et in terris est Domino ex Divino Bono per Divinum Verum; in genere enim bono absque vero non est aliqua potentia, nec vero absque bono, nam bonum agit per verum; inde est, quod Divinum Bonum et Divinum Verum unita procedant a Domino, et quantum illa conjunctim recipiuntur ab Angelis, tantum hi potentiae sint: inde nunc est quod dicatur clavis Davidis: quod omnis potentia sit veris ex bono, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 228 ad 233, ubi agitur de potentia Angelorum Coeli, et quoque n: 539 ibi. Quod per Davidem in Verbo intelligatur Dominus, constat manifeste ex quibusdam locis ubi nominatur apud Prophetas, ut apud Ezechielem *„Erunt Mihi in populum, et Ego ero illis in Deum, et servus*

meus David Rex super eos, ut Pastor unus sit omnibus illis: habitabunt super terra illi et filii illorum et filii filiorum illorum usque in aeternum; et David servus meus princeps illis in aeternum" XXXVII: 23. 24. 25: apud [209]
Hoscheam „*Revertentur filii Israëlis, et quaerent Jehovam Deum suum, et Davidem Regem suum, et cum timore venient ad Jehovam et ad bonum Ipsius in extremitate dierum*" III: 5; quaerent Jehovam Deum suum et Davidem Regem suum, dicitur, quia per Jehovam in Verbo intelligitur Dominus quoad Divinum Bonum, quod est Divinum Esse, et per Davidem Regem Dominus quoad Divinum Verum, quod est Divinum Existere; quod per Jehovam in Verbo intelligatur Dominus quoad Divinum Bonum, videatur in Arcanis Coelestibus n: 732. 2586. 2807. 2822. 3921. 4287. 4402. 7010. 9167. 9315. Apud Sachariam „*Servabit Jehovah tentoria Jehudae primo, ut non extollat se gloria domus Davidis et gloria habitatoris Hierosolymae super Jehudam: in die illo proteget Jehovah habitatorem Hierosolymae, et domus Davidis sicut Deus et sicut Angelus Jehovae coram illis, et effundam super domum Davidis et super habitatorem Hierosolymae spiritum gratiae: in die illo erit fons apertus domui Davidis et habitatoribus Hierosolymae*" XII: 7. 8. 10. Cap: XIII: 1; agitur hic de adventu Domini, et tunc de Salvatione illorum qui e Regno spirituali Ipsius sunt; per tentoria Jehudae intelligitur Regnum coeleste, et per domum Davidis et habitatorem Hierosolymae Regnum spirituale; Regnum spirituale constituitur ab illis in Coelo et in Terra qui in Divino Vero sunt, et Regnum coeleste ab illis qui in Divino Bono, videatur mox supra n: 204; ex his constare potest, quid per illa verba intelligitur, quod nempe duo illa Regna unum agent, nec extollet se unum supra alterum; de binis illis Regnis videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 20 ad 28. Quod per Jehudam significetur Dominus quoad Amorem Coelestem, et Regnum Coeleste Domini, videatur supra n: 119; et quod per Hierosolymam Regnum spirituale Domini, in Arcanis Coelestibus n: 402. 3654. 9166; idem itaque per domum Davidis; quapropter ibi dicitur, domus Davidis sicut Deus et sicut Angelus Je-

hovae, per Deum etiam intelligitur Dominus quoad Divinum Verum, n: 2586. 2769. 2807. 2822. 3921. 4287. 4402. 7010. 9167; similiter per Angelum Jehovae, videatur supra n: 130. 200. Simile per Davidem et ejus domum significatur etiam in sequentibus his locis; apud Esajam „*Inclinate aurem vestram, et ite ad Me, audite et vivat anima vestra, et feriam vobis foedus aeternum, misericordias Davidis firmas, en testem populis dedi Ipsum, Principem et Legislatorem gentibus*“ LV: 3. 4; haec de Domino, Qui ibi est David. Apud Davidem „*In coelis confirmabis veritatem tuam, pepigi foedus Electo meo, juravi Davidi servo meo, usque in aeternum firmabo semen tuum, et aedificabo in generationem et generationem Thronum tuum; et confitebuntur coeli mirabile tuum Jehovah, et veritatem tuam in congregatione sanctorum*“ Psalm: LXXXIX: 3. 4. 5. 6; haec etiam de Domino dicta sunt et non de Davide, nam dicitur juravi Davidi servo meo, usque in aeternum firmabo semen tuum, et aedificabo in generationem et generationem thronum tuum, non enim quadrant cum Davide, cujus non semen nec thronus in aeternum firmata sunt, et tamen juravit Jehovah, ac juramentum a Jehovah est confirmatio a Divino irrevocabilis, videatur n: 2842; per semen Davidis in sensu spirituali intelliguntur illi qui in veris ex bono sunt a Domino, ac in sensu abstracto ipsa vera quae ex bono, videatur n: 3373. 3380. 10249. 10445; et per Thronum
[210] intelligitur Regnum Domini spirituale, n: 5313. 5922. 6397. 8625; quod David dicatur Servus meus, ut quoque apud Ezechielem supra XXXVII: 23. 24. 25, est quia servus in Verbo dicitur omnis qui et omne quod inservit et ministrat, n: 3441. 7143. 8241, ac Divinum Verum procedens inservit et ministrat Divino Bono a quo procedit; quod sit Dominus quoad Divinum Verum, seu quod sit Divinum Verum procedens a Domino, quod per Davidem intelligitur, patet, nam dicitur in Coelis confirmabis *Veritatem tuam*, et confitebuntur Coeli *Veritatem tuam* in congregatione sanctorum, quod etiam sancti dicantur illi qui in Divinis Veris sunt, videatur mox supra n: 204. Apud Eundem „*Non prophanabo foedus meum, et pronuntiatum labiorum meorum non mu-*

tabo; semel juravi per sanctitatem meam, si Davidi mentiar, semen Ipsius in aeternum erit, et Thronus Ipsius sicut Sol coram Me, sicut Luna firmus in aeternum, Testis in nubibus fidelis" Psalm: LXXIX: 35. 36. 37. 38; quod haec de Domino dicta sint, patet in toto illo Psalmo, ibi enim agitur de adventu Ipsius, et dein de reprobatione Ipsius a Gente Judaica; quod de Domino ibi agatur, et Ipse per Davidem ibi intelligatur, constat ex his verbis in eodem Psalmo *„Inveni Davidem servum meum; oleo sanctitatis meae unxi Ipsum; ponam in mari manum Ipsius, et in fluviis dextram Ipsius; Ille vocabit Me Pater meus Tu, Deus meus et Petra salutis meae: Ego Primogenitum dabo Eum, altum regibus terrae; ponam thronum Ipsius sicut dies coelorum"* Vers: 21. 26. 27. 28. 30. Per Davidem, per Unctum et per Regem etiam alibi in Psalmis intelligitur Dominus, quod clare videre possunt illi qui spiritualiter intelligunt Verbum, sed obscure illi qui modo naturaliter; prout in his apud Eundem *„Sacerdotes tui induentur justitia, et sancti tui jubilabunt, propter Davidem servum tuum, ne avertas facies Uncti tui; ibi germinare faciam cornu Davidi, disponam lucernam Uncto meo, super Ipso florebit corona Ipsius"* Psalm: CXXXII: 9. 10. 17. 18; etiam ibi intelligitur Dominus per Davidem, et per Unctum, nam agitur de Ipso in eo Psalmo, ut manifeste patet ab antecedentibus ibi, ubi dicitur *„Juravit Jehovae, si dedero somnum oculis meis, usque dum invenero locum Jehovae, habitacula forti Jacobi; ecce audivimus de Eo in Ephrathah* (:Bethlechem:), *intrabimus in Habitacula Ipsius, incurvabimus nos scabello pedum Ipsius"* Vers: 2. 4. 5. 6. 7. Ut David repraesentaret Dominum quoad Divinum Verum, ideo voluit Dominus nasci ex domo Davidis et quoque dici Davidis Filius, Stirps et Progenies, tum radix Jischaji, sed cum Dominus exuit Humanum ex matre, et induit Humanum ex Patre, quod est Divinum Humanum, tunc non amplius filius illius fuit; hoc intelligitur per Domini verba ad Pharisaeos *„Jesus dixit Pharisaeis, quid vobis videtur de Christo, cujus filius est, dixerunt Ipsi, Davidis, dixit eis, quomodo David per spiritum vocat Ipsum Dominum, dicens, dixit Dominus*

Domino meo, sede ad dextram meam, usque dum posuero inimicos tuos scabellum pedum tuorum; si ergo David vocat Ipsum Dominum, quomodo filius ejus est“ Matth: XXII: 42 ad 45. Luc: XX: 41 ad 44; quod Dominus glorificaverit Humanum suum, hoc est, exuerit Humanum ex matre, ac induerit Humanum ex Patre, quod est Divinum Humanum, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 293. 294. 295. 298 ad 310; inde est, quod non filius Davidis esset, sicut nec filius Mariae, quam ideo non vocavit illam matrem suam sed mulierem, Matth: XII: 46. 47. 48.
[211] 49. Marc: III: 31 ad fin: Luc: VIII: 19. 20. 21. Joh: II: 4. Cap: XIX: 25. 26. Quod simile intelligatur per clavem Petri, quod per clavem Davidis, nempe quod Domino sit omnis potestas, et quod Ipsi potestas sit per Divinum suum Verum, vidēbitur in nunc sequenti Articulo.

206. Aperiens et nemo claudit, et claudit et nemo aperit, quod significet intromittendi in coelum omnes qui in fide charitatis sunt, et removendi e coelo omnes qui non sunt, constat ex significatione aperire et nemo claudit, cum de Domino, quod sit intromittere in coelum, de qua sequitur; et ex significatione claudere et nemo aperit, quod sit removere e coelo; quod illud sit intromittere in coelum, et hoc sit removere e coelo, est quia solus Dominus aperit coelum illis qui intromittuntur, homo, spiritus et angelus ex se non id possunt facere: quomodo cum hoc se habet, paucis dicetur; quando homo post mortem in eo statu est ut possit intromitti in coelum, tunc patet illi via quae ducit ad societatem coelestem, in qua erit, prius quam in eo statu est, non patet ei via illuc, haec via aperitur ei a Solo Domino; talis est cuivis introductio et intromissio in coelum: similiter fit cum homine malo post mortem, is quando in eo statu est, ut in infernum iturus sit, patet ei via quae ducit ad infernalem societatem in qua erit, prius quam in eo statu est, non patet ei via illuc; causa est, quia viae in spirituali mundo apparent cuivis secundum intentionem cogitationis ejus, ita secundum affectionem quae amoris ejus, quapropter cum spiritus redactus est ad amorem suum regnantem, quisque enim redigitur ad illum, tunc patent viae ad societatem ubi ejus

amor regnat, inde constat quod ipse amor aperiat; et quia omnis amor boni et veri est a Domino, sequitur quod solus Dominus aperiat vias illis qui intromittuntur in coelum; vicissim autem quia omnis amor mali et falsi est a solo homine seu spiritu, sequitur quod ipse spiritus aperiat sibi viam ad infernum; sed hoc melius constare potest ex Articulo in Opere de COELO ET INFERNO n: 545 ad 550, ubi ostensum est, quod Dominus neminem in infernum dejiciat, sed quod ipse spiritus semet: quod viae in mundo spirituali sint cuivis secundum intentionem cogitationis ejus, ita secundum affectionem quae amoris ejus, videatur in eodem Opere n: 479. 590. Quod Inferna attinet, illa omnia sunt clausa, et nusquam aperiri possunt nisi ex permissione Domini; clausa sunt ex malis et falsis quae inde continue conantur erumpere, et damnum inferre illis qui in bonis et veris sunt a Domino, de qua re etiam videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 584 ad 592. Ex his nunc constat, quomodo fit, et inde quomodo intelligendum est, quod habens clavem Davidis aperiat et nemo claudit, ac claudat et nemo aperit. Quod aperiatur Coelum illis qui in fide charitatis sunt, et claudatur illis qui non sunt, est quia de illis hic agitur, videatur supra n: 203, et quia illi qui in fide charitatis sunt, in Divino Vero a Domino sunt, ac Divino Vero a Domino est omnis potentia, ut in Articulis qui mox praecedunt ostensum est. Simile quod hic per clavem Davidis, etiam per clavem Petri significatur, de qua ita apud Matthaeum „*Ego tibi dico, tu es Petrus, et super hac Petra aedificabo meam Ecclesiam, et portae Inferni non praevalebunt super illam; et tibi dabo claves Regni coelorum, et quicquid ligaveris in terra, erit ligatum in coelis, et quicquid solveris in terra, erit solutum in coelis*" XVI:
[18.] 19; per Petrum ibi similiter ac per Davidem significatur [212]
in supremo sensu Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini, ac in sensu interno omne verum a bono quod a Domino; simile etiam significatur per Petram in Verbo, quae nominatur cum Petro et a qua Petrus ibi vocatur: duodecim Discipuli Domini repraesentabant omnia vera et bona Ecclesiae in complexu, Petrus Verum seu fidem, Jacobus Charitatem,

et Johannes opera charitatis; ibi autem Petrus repraesentabat fidem a Charitate, seu verum ex bono quod a Domino, quia tunc agnovit corde Dominum, dicens *„Tu es Christus Filius Dei viventis; respondens Jesus dixit, beatus Simon Jona, quia caro et sanguis haec tibi non retexit, sed Pater meus qui est in Coelis; Ego tibi dico, tu es Petrus,"* etc. Vers: 16. 17. 18 seq: sed hanc rem videas illustratam in Opusculo de ULTIMO JUDICIO n: 57. Simile etiam intelligitur per Domini verba ad reliquos discipulos apud Matthaeum *„Jesus dixit discipulis, quaecunque ligaveritis in terra, erunt ligata in Coelo, et quaecunque solveritis in terra, erunt soluta in Coelo"* XVIII: 18; haec dicta sunt ad discipulos, quia illi repraesentabant omnia vera et bona quae a Domino in complexu; quod duodecim Discipuli illa repraesentaverint, sicut etiam duodecim Tribus Israëlis, videatur in ARCANIS COELESTIBUS, n: 2129. 3354. 3488. 3858. 6397. Similiter intelligitur per eos, ubi dicitur quod *„sessuri sint super duodecim thronis, et judicaturi duodecim tribus Israëlis"* Matth: XIX: 28. Luc: XXII: 30, videatur n: 2129. 6397. Simile etiam intelligitur per Eliakimum successurum Schebnae qui super domo Regis, apud Esajam *„Dabo dominium in manus ejus, ut sit in patrem habitatori Hierosolymae, et domui Jehudae, et dabo clavem domus Davidis super humerum ejus, ut aperiat et non claudens, et claudat nec aperiens"* XXII: 21. 22; per domum Regis, super qua esset, significatur Ecclesia quae in vero ex bono a Domino est. Per aperire et claudere, et per ligare et solvere, in genere intelligitur salvare, ut supra n: 86.

207. Novi tua opera, quod significet vitam charitatis, constat ex significatione operum, quod sint illa qua sunt amoris hominis, ita quae sunt vitae ejus, de qua supra n: 98. 116. 185; hic itaque quae sunt charitatis, quia de illa in scriptis ad hanc Ecclesiam agitur.

208. Ecce dedi coram te ostium apertum, et nemo potest claudere illud, quod significet quod intromittentur in Coelum, et quod nemini, qui talis, negabitur, constat ex significatione dare ostium apertum, quod sit intromittere in Coelum, de qua sequitur; et ex significatione nemo potest

claudere, quod sit quod non negabitur, nam cum ostium clauditur, negatur introitus, et cum non clauditur, non negatur; quod sit illis qui in charitate sunt, est quia de illis in scriptis ad hanc Ecclesiam agitur, videatur supra n: 203; inde patet, quod per dedi coram te ostium apertum, et nemo potest claudere illud, significetur quod omnes tales intromittentur in Coelum, et quod nemini eorum negabitur. Quod dare ostium apertum significet intromittere in Coelum, quidem constat ex communi sermone, sed tamen usque est ex correspondentia, nam domus et omnia domus correspondent interioribus hominis quae sunt mentis ejus, et ex correspondentia illa etiam significant talia in Verbo; quod ita sit, constare potest a Repraesentativis et Apparentiis in Coelo, ibi sunt palatia, domus, conclavia, cubicula, vestibula, atria, et [213]
intus in illis varia ad usus; haec sunt Angelis ex correspondentia; inde est quod Angelis sapientioribus sint palatia magnificentiora quam Angelis minus sapientibus; sed de his videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 183 ad 190, ubi actum est de Habitationibus Angelorum Coeli: et quia palatia, domus et omnia domus correspondent, patet quod etiam januae, ostia et portae, et quod hae correspondeant introitui et intromissioni; etiam cum janua patet aperta, indicium est quod copia ingrediendi sit, et quando clausa quod non copia. Praeterea cum novitii spiritus introducuntur in societatem coelestem, aperitur illis a Domino via quae ad illam ducit, et cum illuc veniunt, apparet porta cum ostio ad latus ubi custodes, qui illum intromittunt, et alii dein qui recipiunt et introducunt: ex his nunc constare potest, quid in Verbo significant januae, ostia et portae, quod nempe intromissionem in Coelum; et quia Ecclesia est Coelum Domini in terris, etiam significant intromissionem in Ecclesiam; et quia Coelum aut Ecclesia est in homine, ideo etiam januae, ostia, portae significant aditum et introitum apud hominem, de quo mox aliquid dicetur; et quia omnia quae significant Coelum et Ecclesiam, etiam significant illa quae Coeli et Ecclesiae sunt, hic illa quae introducunt, quae sunt vera ex bono quae a Domino, et quia illa sunt a Domino et inde sunt Ipsius, imo Ipse in illis, ideo per januam, ostium et portam ad

Coelum et ad Ecclesiam, in supremo sensu intelligitur Dominus; inde patet, quid significat quod Dominus dicit apud Johannem „*Jesus dixit, amen dico vobis, qui non ingreditur per januam in caulam ovium, sed ascendit aliunde, is est fur et latro; qui vero ingreditur per januam, is est pastor ovium, huic ostiarius aperit. Ego sum ostium ovium, per Me si quis introiverit, salvabitur, et ingredietur et egredietur, et pascuum inveniet*" X: 1. 2. 3. 7. 9; quod ingredi per ostium hic sit ingredi per Dominum, patet, nam dicitur, Ego sum ostium ovium; ingredi per Dominum, est Ipsum adire, Ipsum agnoscere, in Ipsum credere, et Ipsum amare, sicut Ipse pluribus in locis docet, sic homo intromittitur in Coelum, et non aliter, quare dicit, per Me si quis introiverit, salvabitur, et qui ascendit aliunde, is est fur et latro. Qui itaque Dominum adit, Ipsum agnoscit, et in Ipsum credit, is dicitur aperire ostium Domino, ut ingrediatur, in Apocalypsi „*Ecce sto ad ostium et pulso, si quis audiverit vocem meam, et aperuerit ostium, ingrediar ad illum, coenabo cum illo, et ille Mecum*" III: 20; quomodo haec se habent, dicetur in sequentibus, ubi de illis in hoc capite agitur; hic modo aliquid dicetur de ostiis seu portis ad hominem, quia dicitur sto ad ostium et pulso; ad rationale hominis binae viae ducunt, una e Coelo et altera e mundo, per viam e Coelo introducitur bonum, per viam e mundo introducitur verum, quantum via e coelo aperta est apud hominem, tantum homo afficitur vero et fit rationalis, hoc est, tantum videt verum a luce veri; si autem via e Coelo clausa est, homo non rationalis fit, nam non videt verum et tamen verum ex luce veri facit rationale; ratiocinari quidem potest de vero, et ex ratiocinatione aut ex memoria loqui de illo, sed videre num verum sit, non potest: cogitare bene de Domino, et de proximo, aperit viam e Coelo, at cogitare non bene de Domino ac male de proximo claudit illam: quia binae viae in hominem ducunt, etiam binae januae seu portae sunt per quas fit intromissio, per portam seu januam
[214] quae patet e Coelo, intrat affectio veri spiritualis a Domino, quia per illam intrat bonum, ut supra dictum est, et omnis affectio veri spiritualis est a bono; per portam autem seu

januam quae patet e mundo, intrat omnis cognitio e Verbo et ex praedicatione inde, quia per illam intrat verum, ut etiam supra dictum est, nam cognitiones e Verbo et ex praedicatione inde sunt vera; affectio veri spiritualis adjuncta cognitionibus illis facit rationale hominis, ac illustrat illud secundum quale veri conjuncti bono, et secundum quale conjunctionis; haec pauca de binis januis seu portis ad hominem dicta sunto. Quoniam januae, ostia et portae significant intromissionem in coelum et in Ecclesiam, ideo etiam significant vera ex bono quae a Domino, quia per illa fit intromissio, ut in sequentibus his locis; apud Esajam „*Aperite portas ut ingrediatur Gens justa custodiens fidelitates*“ XXVI: 2; secundum sensum literae est quod admissuri in urbes illos qui justi et fideles sunt; at secundum sensum internum, ut in Ecclesiam, portae enim significant admissionem, gens justa significat illos qui in bono, custodiens fidelitates significat qui inde in veris. Apud Eundem „*Aperient portas tuas jugiter, interdiu et noctu non claudentur, ad adducendum ad te exercitum gentium, et reges earum deducentur; ac Gens aut Regnum, quae non servirent Tibi, peribunt: vocabis salutem muros tuos, et portas tuas laudem*“ LX: 11. 12. 18; agitur ibi de Domino, et de Ecclesia ab Ipso instauranda; et per illa describitur admissio perpetua illorum qui in bono et inde veris sunt; per quod portae aperientur jugiter et non claudentur interdiu et noctu significatur admissio perpetua, per exercitum gentium significantur illi qui in bono sunt, et per reges illi qui in veris; et quod omnes servituri Domino intelligitur per quod gens et regnum, quae non servirent Tibi, perituri sint; quod gens seu gentes significent illos qui in bono sunt, videatur supra n: 175; et quod reges illos qui in veris, n: 31. Apud Eundem „*Sic dixit Jehovah Uncto suo Korescho, cujus apprehendi dextram, ad subjiciendum coram Eo gentes, ut lumbos regum solvam; ad aperiendum coram illo januas, ut portae non claudantur: et dabo thesauros latebrarum et occultas opes latibulorum*“ XLV: 1. 3; similiter hic agitur de Domino et de Ecclesia ab Ipso instauranda; per aperire januas ut portae non claudantur, significatur perpetua ad-

missio; per gentes et reges significantur illi qui in bonis et in veris sunt, et abstracte bona et vera, ut supra; per thesauros tenebrarum et occultas opes latibulorum significatur intelligentia et sapientia interior e Coelo, nam quae intrant per portam, quae patet e coelo, de qua supra, illa occulto veniunt, et afficiunt omnia quae apud hominem sunt, unde affectio veri spiritualis, per quam incognita prius relevantur. Apud Jeremiam „*Si non introducitis onus per portas urbis hujus in die sabbathi, et ut sanctificetis diem sabbathi, tunc intrabunt per portas urbis hujus Reges et Principes, sedentes super throno Davidis, equitantes super curru et super equis, et habitabitur urbs in aeternum*“ XVII: 24. 25; quid in sensu literae per illa intelligitur quisque videt; attamen sciri potest, quod sanctius insit, quia est Verbum, et omne quod in Verbo est, continet talia quae Coeli et Ecclesiae sunt, et haec sola sunt sancta; sanctum quod intelligitur ex sensu interno noscitur; per diem Sabbathi in eo sensu intelligitur conjunctio Divini Humani Domini cum Coelo et Ecclesia; per Urbem, quae ibi est Hierosolyma, intelligitur Ecclesia; per non introducere onus per portas urbis illius, intelligitur
[215] non admittere id quod ex proprio hominis est, sed quod e Domino; per reges et principes, qui tunc intrabunt per portas urbis, intelliguntur Divina Vera quae tunc illis; per sedentes super throno Davidis, intelliguntur illa ex Domino; per equitantes super curru et super equis, intelligitur quod inde in doctrina veri et in intelligentia; per habitari in aeternum, intelligitur vita et salus aeterna. Quod per Sabbathum significetur conjunctio Divini Humani Domini cum Coelo et Ecclesia, videatur n: 8494. 8495. 8510. 10356. 10360. 10367. 10370. 10374. 10668. 10730. Quod per Hierosolymam Ecclesia, n: 402. 3654. 9166. Quod per onus aut opus die sabbathi significetur non duci a Domino sed a proprio, n: 7893. 8495. 10360. 10362. 10365. Quod per reges et principes significentur illi qui in Divinis Veris, et abstracte Divina Vera, supra n: 29. 31. Quod per Currum doctrina veri, et per equos intellectuale, in Opusculo de Equo Albo, n: 1 ad 5. In Apocalypsi „*Nova Hierosolyma habens murum magnum et altum, portas duodecim, super portis Angelos duodecim,*

nomina scripta quae sunt duodecim Tribuum Israëlis; duodecim Portae duodecim margaritae; Portae non claudentur" XXI: 12 ad 21. 25; quod portae significent Divina Vera intromittentia in novam Ecclesiam, ita illos qui in veris a bono sunt ex Domino, constare potest ab explicatione horum in Opusculo de Nova Hierosolyma n: 1 seq: quod etiam patet ex eo, quod dicatur quod duodecim portae erant, quod duodecim Angeli super portis, et nomina duodecim tribuum ibi scripta, et quod duodecim portae essent duodecim margaritae; per duodecim enim significantur omnia, et praedicantur de veris ex bono, n: 577. 2089. 2129. 2130. 3272. 3858. 3913: similiter per Angelos, videatur supra n: 130. 200: similiter per duodecim Tribus Israëlis, n: 3858. 3926. 4060. 6335: et similiter per Margaritas. Apud Jeremiam *„A septentrione aperietur malum, ut veniant dentque thronum suum ad ostium portarum Hierosolymae, et ad omnes muros ejus circumquaque, quia deseruerunt Me"* I: 14. 15. 16; agitur ibi de destructione Ecclesiae; septentrio significat falsum, hic falsum ex quo malum; venire et dare thronos ad ostium portarum Hierosolymae, est destruere vera introducentia in Ecclesiam per falsa; et ad omnes muros ejus, est quoque omnia vera tutantia. Apud Esajam *„Ejula porta, clama urbs, liquefacta est Philisthaea tu tota, quia a septentrione fumus venit"* XV: 4. [XIV: 31.] Apud Esajam *„Selectio vallium tuarum impletae sunt curru, et equites ponendo posuerunt usque ad portam, denudavit tegumentum Jehudae "* XXII: 7. 8; in his locis etiam agitur de destructione Ecclesiae, et per portas ibi significantur vera intromittentia, quae destructa, illa vera vocantur tegumenta Jehudae, quia per Jehudam significatur amor coelestis, videatur supra n: 119, ac vera illa tegunt et protegunt illum. Apud Eundem *„Reliquum in Urbe vastitas, et usque ad devastationem contunditur porta"* XXIV: 12. Apud Jeremiam *„Luxit Jehudah, et Portae ejus languescentes factae sunt"* XIV: 2. In Libro Judicum *„Cessarunt vici in Israël, elegit deos novos, tum oppugnare portas"* V: 7. 8. Apud Ezechielem *„Dixit Tyrus super Hierosolymam, euge fracta est, januae populorum, traducta est ad me"* XXVI: 2; in his etiam

agitur de destructione Ecclesiae: per Tyrum significantur cognitiones veri et boni, quae sunt vera introducentia, et per Hierosolymam Ecclesia quoad doctrinam veri; inde patet cur Hierosolyma hic dicatur januae populorum, et quid significat
[216] quod Tyrus dicat, euge fracta est Hierosolyma, januae populorum, traducta est ad me, implebor. Quoniam, ut supra dictum est, per januas et portas significatur intromissio, et in specie significantur vera intromittentia, quae sunt vera ex bono a Domino, inde patet quid per januas et portas in sequentibus his locis significatur; apud Davidem „*Attollite Portae capita vestra, et attolite ostia mundi, ut ingrediatur Rex gloriae*“ Psalm: XXIV: 7. 9: apud Eundem „*Enumerate laudes Jehovae in portis filiae Zionis*“ Psalm: IX: 15: apud Eundem „*Amat Jehovah portas Zionis prae ómnibus habitaculis Jacobi*“ Psalm: LXXXVII: 2; per Zionem et per filiam Zionis intelligitur Ecclesia coelestis. Apud Esajam „*Redemptor tuus, Sanctus Israëlis, Deus totius terrae vocatur, ponam pyropum fenestras tuas, et portas tuas in lapides carbunculi*“ LIV: 5. 12. Apud Matthaeum „*Ingressae sunt quinque Virgines prudentes ad nuptias, et ostium clausum est, et venerunt quinque virgines stultae et pulsarunt, sed non aperiebatur illis*“ XXV: 10. 11. 12. Apud Lucam „*Jesus dixit, certate intrare per angustam portam, quia multi quaerent intrare, et non poterunt, ex quo surrexerit Paterfamilias et occluserit januam, tunc incipietis foris stare, et pulsare januam, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis, sed respondens dicet, non novi vos unde sitis*“ XIII: 24. 25; in binis his locis agitur de statu hominis post mortem, quod tunc qui in fide sunt et non in amore, non possint in coelum intromitti, tametsi volunt quia ita crediderunt; hoc significatur per quod occlusa sit janua, et quod pulsaverint, at rejecti. Quia Portae significabant vera intromittentia, ideo in statutis fuit „*quod seniores sederent ad portas et judicarent*“ Deut: XXI: 19. Cap: XXII: 15. 21. Amos V: 12. 15. Sachar: VIII: 16. Et ideo mandatum est, ut „*scriberentur praecepta super postes et portas*“ Deut: VI: 8. 9. Ac ideo quoque inter statuta erat „*Quod Auris servi, qui non volebat exire liber*

septimo anno, perforaretur ad januam" Exod: XXI: 6. Deut: XV: 17; per servos ex filiis Israëlis significabantur qui in veris erant et non in bono, et per liberos qui in bono et inde in veris; quod auris perforaretur ad januam significabat perpetuam obedientiam et servitutem, quoniam per vera non intromitti in bonum vellet, nam qui in veris sunt et non a bono, illi perpetuo in statu servo sunt, non enim in affectione veri spirituali sunt, et tamen affectio quae amoris facit hominem liberum, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 141 ad 149. Praeterea vera introducentia quoad quale eorum describuntur per tegumentum Ostii Tentorii, et per tegumentum Ostii Tabernaculi, Exod: XXVI: 16. 36. 37. Cap: XXXVIII: 18. 19; et per mensuras in numeris ostiorum et portarum Domus Dei et Templi apud Ezechielem, Cap: XL: 6. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 15. 18. 19. 20. 24. 27. 28. 32. 35. 37. Cap: XLI: 1. 2. 3. 11. 17. 18. 19. 20. 23. 24. 25. Cap: XLII: 2. 12. 15. Cap: XLIII: 1. 2. 3. 4. Cap: XLIV: 1. 2. 3. 17. Cap: XLVI: 1. 2. 3. 8. 12. 19. Cap: XLVII: 1. 2. Cap: XLVIII: 31. 32. 33. 34; qui scit quid singuli numeri ibi significant, scire potest plura arcana de illis Veris. Memorantur etiam Portae domus Jehovae versus septentrionem et versus orientem apud eundem Prophetam Cap: VIII: 3. 4. Cap: X: 19.

209. Quia nonnullam habes potentiam, et observasti meum verbum, et non negasti Nomen meum, quod significet quod illis tantum potentiae a Domino sit contra mala et falsa, quantum vera ex Verbo faciunt vitae, et agnoscunt Divinum [217]
Domini in Humano Ipsius, constat ex significatione habere potentiam, quod sit potentia a Domino contra mala et falsa, et quia agitur de illis qui in fide ex charitate sunt, dicitur quod nonnullam habeant potentiam, de qua sequitur; ex significatione observare meum verbum, quod sit vera ex Verbo facere vitae, observare enim vera seu praecepta non modo significat scire et appercipere illa, sed etiam velle et facere, seu servare illa, et qui volunt et faciunt, illi vera quae sciunt et appercipiunt ex Verbo faciunt suae vitae; videatur etiam n: 15; et ex significatione non negare Nomen meum, quod sit agnoscere Divinum Domini in Humano Ipsius, de

qua supra n: 135. Sciendum est, quod duo principalia Ecclesiae sint, nempe agnoscere Divinum Domini in Humano Ipsius, ac vera ex Verbo facere suae vitae, nemo etiam in uno potest esse, nisi simul in altero, nam omnia vera quae fiunt vitae, sunt a Domino, et hoc apud illos qui agnoscunt Divinum in Humano Ipsius; Dominus enim influit apud omnes tam in coelis quam in terris ex Divino Humano suo, et non ex Divino separato, nec ex Humano separato, quapropter qui in cogitatione sua separant Divinum Domini ab Humano Ipsius, et spectant Patris Divinum non in illo sed juxta illud aut supra illud, ita separatum, illi non recipiunt aliquem influxum a Domino, ita nec e Coelo, nam omnes qui in Coelis sunt, agnoscunt Divinum Humanum Domini, de qua re etiam videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 2 ad 6. 7 ad 12. 59 ad 67. 68 ad 72. 78 ad 86 seq: 212; ex his patet quod omnia vera quae fiunt vitae sint a Domino apud illos qui agnoscunt Divinum in Humano Ipsius, hoc est, Divinum Humanum: Vera fiunt vitae, quando homo amat illa, ita quando vult illa et facit illa, nam qui amat is vult et facit; verbo fiunt vitae quando homo ex affectione vivit secundum illa; quod illa vera a Domino sint, est quia Dominus influit in amorem apud hominem, et per illum in vera, et sic facit haec vitae. Nunc aliquid dicetur de potentia quae illis est a Domino contra mala et falsa; omnis potentia quae est angelis et quoque quae est hominibus est a Domino, et quantum illi recipiunt Dominum, tantum potentiae illis est; qui credit quod ex proprio hominis potentia sit contra illa, multum fallitur; sunt enim mali spiritus, qui conjuncti sunt infernis, qui inferunt apud homines mala et inde falsa, et illi spiritus plures sunt, et quisque conjunctus pluribus infernis, in quorum unoquovis etiam multi sunt, illos ab homine avertere non potest quam solus Dominus, solus enim Dominus potestatem habet super inferna, et prorsus nullam homo ex se seu ex suo proprio; quantum itaque homo conjunctus est Domino per amorem, tantum potentiae ei est: sunt bini amores qui regnant in coelis, et qui faciunt coelos, nempe amor in Dominum et amor erga proximum, amor in Dominum vocatur amor coelestis, et amor erga proximum vocatur amor spiritualis; illis

qui in amore coelesti sunt est multa potentia, at illis qui in amore spirituali sunt est nonnulla potentia; et quia in scriptis ad angelum hujus Ecclesiae agitur de illis qui in amore erga proximum sunt seu in charitate et inde fide sunt, qui amor est amor spiritualis, ideo dicitur *nonnullam habes potentiam:* at sciendum est, quod omnis potentia quae a Domino est Angelis et hominibus, sit ex bono amoris, et quia bonum amoris non ex se agit sed per vera, ideo omnis potentia est bono [218]
amoris per vera, et apud spirituales ex bono charitatis per vera fidei, bonum enim induit sibi quale per vera, nam bonum absque veris non habet quale, et ubi non quale ibi non vis aut potentia, inde patet quod omnis potentia sit bono per vera, seu charitati per fidem, ac nulla charitati absque fide, nec ulla fidei absque charitate: hoc quoque intelligitur per claves Petro datas, per Petrum enim ibi in sensu spirituali intelligitur verum ex bono quod ex Domino, ita Fides ex Charitate, et per claves ei datas potentia super mala et falsa; haec dicta sunt ad Petrum, cum ille agnovit Divinum Domini in Humano Ipsius, per quod etiam intelligitur, quod illis sit potentia qui agnoscunt Divinum Domini in Humano Ipsius, et ab Ipso in bono charitatis et inde veris fidei sunt; quod illa tunc ad Petrum dicta sint, patet ab his apud Matthaeum *„Jesus dixit Discipulis, vos quem Me dicitis esse, respondens Simon Petrus, dixit, Tu es Christus Filius Dei viventis; tunc respondens Jesus dixit eis, beatus es Simon Bar Jona, quia caro et sanguis hoc non revelavit tibi, sed Pater meus qui est in Coelis: sed et Ego tibi dico, tu es Petrus, et super hanc Petram aedificabo meam Ecclesiam, et portae infernorum non praevalebunt ei; et tibi dabo claves Regni Coelorum“* XVI: 15. 16. 17. 18. 19; sed de Petro et ejus clavibus videantur quae dicta sunt supra n: 9, et ostensa in Opusculo de ULTIMO JUDICIO n: 57; et in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 122: et quod omnis potentia sit vero ex bono quod a Domino, in Opere de COELO ET INFERNO n: 228 ad 233. 539; et in ARCANIS COELESTIBUS n: 3091. 3387. 3563. 4592. 4933. 6344. 6423. 7518. 7673. 8281. 8304. 9133. 9327. 9410. 10019. 10182.

210. Et dabo ex synagoga Satanae, quod significet illos qui in Doctrina de sola fide et in nulla charitate, constat ex significatione ex synagoga Satanae, quod sint illi qui in doctrina omnium falsorum, de qua supra n: 120, hic itaque per ex synagoga Satanae intelliguntur illi qui in doctrina de sola fide, et in nulla charitate sunt, quoniam in scriptis ad hujus Ecclesiae Angelum agitur de illis qui in fide ex charitate sunt: quod illi ex synagoga Satanae dicantur esse, est quia in nulla fide sunt, tametsi putant se esse; et quia charitatem rejiciunt sicut nullum medium ad salutem, et tamen Dominus influit per charitatem in fidem, et non in fidem separatam, nam fides separata est modo scientia cui non inest vita a Divino; inde est, quod qui in doctrina de sola fide sunt et non in charitate, in nulla illustratione sint, quare etiam sunt in doctrina plurium falsorum, quae in specie significatur per Synagogam Satanae. Quod nulla fides sit ubi non charitas, videatur in Opusculo de Ultimo Judicio n: 33 ad 39: et quid fides et quid charitas, in Doctrina Novae Hierosolymae n: 84 ad 107, et n: 108 ad 122. Quod in doctrina plurium falsorum sint, videbitur in Articulo nunc sequente.

211. Dicentium se Judaeos esse sed mentiuntur, quod significet qui credunt se in veris esse, cum tamen sunt in falsis, constat ex significatione Jehudae, quod in supremo sensu sit Dominus quoad amorem coelestem, in sensu interno Regnum coeleste Domini et Verbum, et in externo doctrina ex Verbo quae Ecclesiae coelestis, de qua supra n: 119; inde est, quod per dicere se Judaeos esse, significetur credere se in
[219] genuina doctrina esse, ita in ipsis veris; et ex significatione mentiri, quod sit esse in falsis, per mendacium enim in Verbo significatur falsum doctrinae, de qua n: 8908. 9248. Illi qui in sola fide sunt et in nulla charitate, non sciunt quod in falsis sint, quia credunt quod sint in veris, cum tamen ex falso principio, quod est quod sola fides salvet, fluant falsa in continua serie, trahit enim principium omnia in suas partes, quia cum illo erunt connexa, inde illis tanta ignorantia in rebus Coeli et Ecclesiae est: quod illis ignorantia sit, constare potest ex eo quod non sciant quid amor coelestis, qui est amor in Dominum, quid amor spiritualis qui est charitas erga

proximum, quid proximus, quid bonum, quid conjunctio boni et veri, quid vita spiritualis, et quid affectio spiritualis, quid conscientia, quid liberum arbitrium, quid regeneratio, quid tentatio spiritualis, quid et cur baptismus, et quid et cur sancta Coena, quid sensus spiritualis Verbi, quid Coelum et infernum, quod illud et hoc sint ex humano genere, et quid plura alia; ex ignorantia illorum fluunt falsa cum cogitatur de illis, quoniam ex nulla illustratione, ut supra dictum est, cogitare possunt, nec aliquem visum internum habere de aliqua re spirituali. Praeterea videantur quae de hac re in ARCANIS COELESTIBUS ostensa sunt, quod nempe fides separata a charitate sit nulla fides, n: 654. 724. 1162. 1176. 2049. 2116. 2343. 2349. 3849. 3868. 6348. 7039. 9242. 9783. Quod talis fides in altera vita pereat, n: 2228. 5820; quum pro principio ponitur sola fides, quod vera contaminentur falso principio, n: 2434. quod nec se persuaderi patiantur quia contra principium, n: 2385. Quod doctrinalia de sola fide destruant charitatem, n: 6353. 8094. Quod illi qui fidem separant a charitate, intus in falsis sui mali sint, tametsi hoc non sciunt, n: 7790. 7950. Quod ideo non illis conjungi possit bonum, n: 8981. 7983. Quod fides separata ab amore et charitate, sit sicut lux hyemis, in qua omnia Telluris torpent, et nihil messis, fructus et floris producitur; at quod fides ex amore seu charitate sit sicut lux veris et aestatis, in qua omnia florent et producuntur, n: 2231. 3146. 3412. 3413. Quod lux hyemalis, quae est fidei separatae a charitate, vertatur in densas tenebras, cum influit lux e coelo; et quod illi tunc qui in ea fide sunt, in caecitatem et stupiditatem veniant, n: 3412. 3413. Quod qui fidem a charitate separant doctrina et vita, in tenebris sint, ita in ignorantia veri, et in falsis, n: 9186. quod se conjiciant in falsa et inde mala, n: 3325. 8094. Errores et falsa in quae se conjiciunt, n: 4721. 4730. 4776. 4783. 4925. 7779. 8313. 8765. 9224. Quod Verbum illis sit occlusum, n: 3773. 4783. 8780. Quod non videant et attendant ad omnia illa quae Dominus toties loquutus est de amore et charitate, deque fructibus seu bonis actu, de quibus, n: 1017. 3416. quod nec sciant quid bonum, ita nec quid coelestis amor, et quid

charitas, n: 2417. 3603. 4126. 9995. Quod simplices corde, et usque sapientes, sciant quid bonum vitae, ita quid charitas, et non quid fides separata, n: 4741. 4754.

212. Ecce faciam illos ut veniant et adorent ad pedes tuos, quod significet statum eorum post mortem, quod extra coelum erunt non admittendi, patet a serie antecedentium et consequentium; agitur in hoc Versu de illis qui dicunt se esse in veris cum tamen sunt in falsis quia in nulla charitate, de his in Verbo dicitur, quod venturi sint ad ostium, et pulsa-
[220] turi, sed quod non admittentur; ad ostium venire et pulsare est adorare ad pedes: quod dicatur ad pedes tuos, est quia Coelum in toto complexu refert unum hominem, supremum seu tertium Coelum refert Caput, medium seu secundum refert Corpus, ac ultimum seu primum refert Pedes, quare ad pedes stare et adorare, est extra Coelum et velle admitti sed non posse: quod Coeli in uno complexu referant unum Hominem, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 59 ad 67 seq: Quod tres Coeli sint, n: 29 ad 40 ibi; et quod Coelum supremum formet Caput, medium Corpus, ultimum Pedes, n: 65 ibi; ex his patet, cur dicitur ad pedes stare, cum extra Coelum. Quod non admitti possint, est quia Universum Coelum formatum est secundum affectiones boni et veri, ac distinctum est in societates secundum omnes differentias affectionum illarum, qui itaque non in charitate sunt, non in aliqua affectione, in qua Coelum, sunt, nam charitas seu amor erga proximum est affectio, quapropter non in Coelo locum habent, sed extra illud, et qui ex illis in malis et in falsis fuerunt, illi secundum amores suos seu affectiones conjunguntur illis qui in infernis sunt, et illuc dejiciuntur. Quod talis sors maneat illos qui in sola fide et in nulla charitate, praedictum est a Domino pluribus in locis; ut apud Matthaeum „*Omnis Arbor non faciens fructum bonum exscinditur et in ignem conjicitur, nam ex fructibus eorum cognoscetis eos: non omnis dicens Mihi, Domine Domine, intrabit in Regnum Coelorum, sed faciens voluntatem Patris mei qui in coelis: multi dicent Mihi in illo die, Domine Domine, nonne per Nomen tuum prophetavimus, et per Nomen tuum daemonia ejecimus, et in Nomine tuo*

multas virtutes fecimus; et tunc confitebor illis, quod nunquam novi vos, discedite a Me omnes operarii iniquitatis. Omnis qui audit mea verba, et facit ea, assimilabo viro prudenti, qui aedificavit domum super petra, at omnis audiens verba mea et non faciens illa, assimilabitur viro stulto, qui aedificavit domum super arena" VII: 19 ad 27; hic describuntur illi qui in fide ex charitate sunt, et qui in fide et in nulla charitate; illi qui in fide ex charitate per arborem facientem fructus bonos, et per domum quae aedificatur super petra; etiam fructus significant in Verbo opera charitatis, et petra fidem ex charitate: at illi qui in fide separata a charitate sunt, intelliguntur per arborem non facientem fructus bonos, et per aedificantes domum super arena, etiam fructus mali in Verbo significant opera mala, et arena fidem separatam a charitate, de his dicitur quod dicturi, Domine Domine, aperi nobis, sed quod responsum laturi, nunquam novi vos, discedite a Me omnes operarii iniquitatis. Similiter apud Lucam „*Certate intrare per angustam portam, quia multi quaerent intrare, sed non poterunt: ex quo surrexerit Paterfamilias, et occluserit ostium, et coeperitis foris stare, et pulsare ostium, dicentes, Domine Domine, aperi nobis, sed respondens dicet, non novi vos unde sitis; tunc incipietis dicere, edimus coram Te et bibimus, et in plateis nostris docuisti, sed dicet, dico vobis, non novi vos unde sitis, discedite a Me omnes operarii iniquitatis"* XIII: 24. 25. 26. 27; etiam hic agitur de illis qui in fide sunt et non in charitate, de quibus dicitur quod foris stabunt pulsaturi ostium, sed quod non admittentur; edere et bibere coram Domino ac in plateis doceri, significat Verbum et praedicationes ex Verbo audire et scire quae fidei erunt, sed quia in nulla charitate sunt, eis dicitur non novi vos unde sitis, discedite, nam a Domino omnes noscuntur ex amore et non ex fide separata. Simile intelligitur *per quinque virgines stultas,* [221]
quae non habebant oleum in lampadibus, de quibus etiam dicitur, quod „venerint dicentes Domine Domine, aperi nobis, at Ipse respondit, amen dico vobis, non novi vos" Matth: XXV: 1 ad 12: per Virgines in Verbo significantur illi qui ab Ecclesia; per lampades illa quae fidei sunt, et per

oleum significatur bonum amoris, inde per quinque virgines stultas quae non oleum habebant in lampadibus, significantur qui in fide sunt et non in amore. Simile etiam significatur per „*Hircos qui ad sinistram, quibus dictum est, quod esurirerit et sitiverit et non dederint illi edere et bibere, quod peregrinus fuerit et non collegerint, quod nudus fuerit et non amiciverint, quod aegrotus et in carcere et non visitaverint*" Matth: XXV: 41. 42. 43; per oves ibi qui ad dextram significantur qui in charitate, per hircos qui in fide et nulla charitate, quod hi per hircos significentur, videatur n: 4769; et illi per oves, n: 4169. 4809.

213. Et sciant quod Ego dilexi te, quod significet cognitionem inde, quod Dominus in charitate praesens sit et non in fide absque illa, constat ex significatione scire, quod sit cognitio; et ex significatione diligere, cum de Domino, quod sit quod praesens sit; quod praesens sit in charitate et non in fide absque illa, est quia agitur de illis qui in fide charitatis sunt, videatur supra n: 203; ac Dominus praesens est in affectione seu amore hominis, ita in ejus spiritus vita, nam amor seu affectio facit vitam spiritus ejus, consequenter Dominus praesens est in charitate, nam charitas est ipsa affectio seu amor spiritualis hominis; et quia Dominus praesens est in charitate apud hominem, patet quod non praesens sit in fide absque charitate; fides absque charitate nec est spiritualis, quare nec est intus in homine et facit vitam ejus, sed extra illum in memoria, et inde in aliqua cogitatione naturali. Quod diligi, cum a Domino, sit quod praesens sit, est quia dilectio seu amor facit conjunctionem et inde praesentiam, ac Dominus ad illum, qui diligit, intrat, ac docet et ducit, et quoque ei dat ut diligat Ipsum, hoc est, ut mandata et praecepta Ipsius faciat, nam hoc est diligere Dominum: quod Dominus praesens sit apud illum quem diligit, et quod diligat Ipsum qui mandata et praecepta Ipsius facit, docet Ipse apud Johannem „*Qui tenet praecepta mea et facit illa, is est qui diligit Me, et qui diligit Me diligetur a Patre meo, et Ego diligam eum, et ad eum veniemus, et apud eum mansionem faciemus*" XIV: 21. 23.

214. Et servasti verbum tolerantiae meae, quod signi-

ficet quod vixerint secundum praecepta Domini, constat ex significatione servare verbum Domini, quod sit vivere secundum praecepta Ipsius, verbum enim est praeceptum, et servare id est vivere: secundum verbum tolerantiae dicitur ex permanentia in eo, praeter quod defatigetur: in Apocalypsi aliquoties dicitur tolerantia, et cum dicitur significat id quod applicatur vitae, ut quoque supra n: 98.

215. Et Ego te servabo in hora tentationis futurae venire super orbem universum, explorare habitantes super terra, quod significet tempus ultimi Judicii quando visitandi qui in Coelo priori, quod illi tunc salvandi, constat ex significatione horae tentationis venturae super universum orbem, quod sit tempus ultimi Judicii, et ex significatione explorare habitantes super terra, quod sit visitatio super illos qui in priori Coelo, quod tunc illi qui in fide ex charitate sunt, de quibus hic [222]
agitur, salvabuntur, intelligitur per Ego te servabo: quod haec de Ultimo Judicio dicta sint, patet, nam dicitur hora tentationis venturae super orbem universum, quum explorabuntur habitantes super terra: sed quia actum est de Ultimo Judicio, ac de Priori Coelo et ejus abolitione, et de Novo Coelo et ejus formatione, in Opusculis de Ultimo Judicio et de Nova Hierosolyma, et de iisdem ulterius agendum est in sequentibus, praeteritur hic amplius illa verba explicare.

216. Ecce venio cito, quod significet quod hoc certum sit, constat ex significatione cito, quod sit certum et plenum, de qua supra n: 7: quod cito significet certum et plenum, est quia tempus et omnia quae sunt temporis in Verbo significant status, et inde cito et festino statum affectionis et inde cogitationis praesentem, inde certum et plenum: quod tempus et omnia temporis correspondeant statibus, et inde significent illos, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 162 ad 169; et quod cito significet excitatum ab affectione, ita praesens et certum, in Arcanis Coelestibus n: 7695. 7866.

217. Retine quod habes, quod significet permanentiam in statu fidei ex charitate usque ad finem, constat ex illis quae supra n: 173 dicta sunt, ubi similia.

218. Ut nemo accipiat coronam tuam, [quod significet,

ne pereat intelligentia,] constat ex significatione coronae, quod sit sapientia, de qua supra n: 126, hic intelligentia, quoniam illi qui in amore spirituali sunt, seu in charitate et inde fide, in intelligentia sunt, illi autem qui in amore coelesti seu in amore in Dominum sunt et inde in perceptione veri, in sapientia sunt: quod per ut nemo recipiat coronam tuam significetur ne pereat intelligentia, est quia mala et inde falsa auferunt intelligentiam homini; intelligentia enim est veri, haec aufertur homini a malis spiritibus, cum homo in malis est, quoniam illis tunc associatur; et quod sic aufertur, hoc perit.

219. Vincens faciam illum columnam in Templo Dei mei, quod significet quod qui permanent, erunt in Divino Vero in Coelo, constat ex significatione vincere, quod sit permanere in genuina affectione veri, de qua supra n: 128, hic in fide ex charitate, quia de illa in scriptis ad Angelum hujus Ecclesiae agitur, videatur supra n: 203; ex significatione columnae, quod sit Divinum Verum sustentans; et ex significatione Templi Dei, quod in supremo sensu sit Divinum Humanum Domini, et in sensu respectivo Regnum spirituale Domini, ita coelum quod id Regnum constituit, de qua sequitur. Quod Columna in Templo sit Divinum Verum sustentans, est quia Templum significat Coelum, et Coelum est Coelum ex Divino Vero quod procedit a Domino; per Coelum enim intelliguntur omnes Angeli, nam Angeli faciunt Coelum et ab Angelis dicitur Coelum, et illi tantum sunt Angeli, quantum recipiunt Divinum Verum quod procedit a Domino, quapropter etiam Angeli in Verbo significant Divina Vera, videatur supra n: 130. 200: quia nunc Coelum est Divinum Verum, et Templum significat Coelum, sequitur quod omnia Templi significent talia quae sunt Divini Veri, et quod Columnae ibi Divina Vera sustentantia. Divina Vera sustentantia sunt in genere Vera inferiora, quia illa sustentant superiora; sunt enim Divina Vera inferiora et superiora, sicut sunt Coeli inferiores et superiores, sunt gradus illorum, de quibus videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 38. 208. 209. 211; Coeli qui in inferiori gradu sunt, illi sustentant coelos qui in superiori; hic itaque per quod Domi-

nus facturus sit illum columnam in Templo, significatur quod in coelo inferiori erunt; sunt etiam illi qui in fide charitatis in Coelo inferiori, quod Coelum vocatur Coelum spirituale; at qui in amore in Dominum sunt, in Coelo superiori sunt, quod Coelum vocatur Coelum coeleste, et hoc sustentatur a Coelo inferiori seu spirituali: sed de his clarior idea haberi potest ex illis quae in Opere de Coelo et Inferno in tribus Articulis ostensa sunt, nempe in Articulo ubi ostensum quod Divinum Domini in Coelo sit amor in Ipsum et charitas erga proximum, n: 13 ad 19; in altero ubi ostensum quod Coelum distinctum sit in duo Regna, coeleste et spirituale, n: 20 ad 28; et in tertio, ubi ostensum quod tres coeli sint, n: 29 ad 40. In Verbo passim memorantur Columnae, et per illas significantur Vera inferiora, ex causa quia sustentant superiora; quod illa significentur per Columnas in Verbo, constare potest a sequentibus his locis; apud Jeremiam *„Ecce dedi te hodie in urbem munitam, et in columnam ferri, et in muros aeris contra universam terram, contra Reges Jehudae, contra principes, et contra sacerdotes ejus, et contra populum terrae, ut pugnent contra te et non praevaleant“* I: 18. 19; haec dicta sunt ad Prophetam, quia per omnes prophetas significantur Doctrinae Divini Veri, et quia agitur ibi de Ecclesia in qua Divina Vera falsificata sunt, ideo dicitur, dedi te hodie in urbem munitam, in columnam ferri, et in muros aeris contra universam terram, per urbem munitam significatur doctrina veri, per columnam ferri verum sustentans illam, per muros aeris bonum tutans, et per terram Ecclesia; dicitur etiam contra reges Jehudae, contra principes, contra sacerdotes ejus, et contra populum terrae, ac per reges Jehudae ac per principes significantur vera falsificata, per sacerdotes bona adulterata, et per populum terrae falsa in genere, de his dicitur quod pugnatura sint contra ipsa vera sed non praevalitura. Apud Eundem *„Constitue tibi signa, pone tibi columnas, appone cor tuum ad semitam, viam eas, revertere virgo Israël, revertere ad urbes tuas“* XXXI: 21; agitur ibi de Ecclesiae restitutione, virgo Israël significat Ecclesiam; constituere signa et ponere columnas significat instructionem in talibus quae fundamentalia Ecclesiae

sunt, quae quia sustentant vocantur columnae; appone cor ad semitam, viam eas, significat affectionem veri ducentis ad vitam. Apud Davidem „*Ego rectitudinibus judicabo liquescentes terrae, et omnes habitatores ejus, firmabo columnas ejus*" Psalm: LXXV: 3. 4; liquescentes terrae significant illos ab Ecclesia qui non in veris sunt, sed usque desiderant illa; firmare columnas ejus significat suffulcire veris super quibus Ecclesia fundatur. Apud Hiobum „*Qui tremefacit terram e loco suo, ita ut columnae ejus contremiscant*" IX: 6; per terram ibi significatur Ecclesia, et per columnas significantur vera sustentantia illam. Quod per Columnas Atrii Tentorii, de quibus in Exod: Cap: XXVII: 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17, etiam significentur vera ultima sustentantia superiora, videatur in ARCANIS COELESTIBUS in explicatione illius Capitis et illorum Versuum. Similia Vera significantur per *Columnas Domus sylvae Libani a Salomone aedificatae*, de quibus I Reg: VII: 2. 6. Similia etiam per binas Colum-
[224] nas, quas Salomo erexit in Porticu Templi, de quibus in Libro Primo Regum „*Formavit duas columnas aeris, octodecim cubiti altitudo columnae cujusvis, et filum duodecim cubitorum circumdabat columnam alteram; duas coronas fecit ad ponendum super capita columnarum, fusile aeris; septem coronae uni et septem coronae alteri; erexit Columnas in Porticu Templi, et erexit Columnam dextram, et vocavit nomen ejus Jachin, et erexit columnam sinistram, et vocavit nomen ejus Boas*" VII: 15 ad 22; quia Templum significabat coelum, quod mox ostendetur, ideo omnia Templi significabant talia quae coeli sunt, ita quae Divini Veri ibi, nam, ut supra dictum est, Coelum est Coelum ex Divino Vero quod procedit a Domino; porticus ibi itaque significabat illa quae ultimi coeli sunt, quod quia sustentat coelos duos superiores, ideo ibi positae sunt binae illae Columnae.

220. Quid autem Templum in Verbo significat, etiam dicetur; Templum significat in supremo sensu Divinum Humanum Domini, et in respectivo Coelum, et quia Coelum, etiam significat Ecclesiam, nam Ecclesia est Coelum Domini in terris, et quia Templum significat Coelum et Ecclesiam, etiam significat Divinum Verum procedens a Domino, causa

est quia hoc facit Coelum et Ecclesiam, nam qui recipiunt illud anima et corde, hoc est, fide et amore, illi Coelum et Ecclesiam constituunt. Quia Templum illa significat, ideo dicitur Templum Dei mei, per Deum meum, cum a Domino dicitur, intelligitur Coelum ac Divinum Verum ibi, quod etiam est Dominus in Coelo; Dominus supra Coelos est, ac apparet illis qui in Coelo sunt ut Sol, ex Domino ut Sole ibi procedit Lux et Calor, Lux ibi in sua essentia est Divinum Verum, ac Calor ibi in sua essentia est Divinum Bonum; haec duo faciunt Coelum in communi et in parte; Divinum Verum est quod intelligitur per Deum meum; inde est quod in Verbo Veteris Testamenti dicatur Jehovah et Deus, Jehovah ubi agitur de Divino Bono, ac Deus ubi de Divino Vero; inde quoque est quod Angeli dicantur dii, et quod Deus in Lingua Hebraea dicatur Elohim in plurali; inde patet, cur dicitur Templum Dei mei: quod Jehovah dicatur ubi agitur de Divino Bono, Deus autem ubi de Divino Vero, videatur n: 709. 732. 2586. 2769. 2807. 2822. 3921. 4283. 4402. 7010. 9167. Quod Jehovah dicatur ab Esse, ita ab Essentia, Deus autem ab Existere, ita ab Existentia, n: 300. 3910. 6905. Quod etiam Divinum Esse sit Divinum Bonum, et quod Divinum Existere sit Divinum Verum, n: 3061. 6280. 6880. 6905. 10579. Et in genere quod Bonum sit Esse et Verum Existere inde, n: 5002. Quod Angeli dicantur dii a receptione Divini Veri a Domino, n: 4295. 4402. 7268. 7873. 8301. 8192. Quod Divinum Domini in coelis sit Divinum Verum unitum Divino Bono, in Opere de Coelo et Inferno, n: 13. 133. 139. 140. Quod Lux in coelis in sua essentia sit Divinum Verum, et Calor ibi Divinum Bonum, utrumque a Domino, in eodem Opere, n: 126 ad 140. 275. Quod Templum in Verbo significet Divinum Humanum Domini, et in sensu respectivo Coelum et Ecclesiam, proinde etiam Divinum Verum, constare potest ex sequentibus his locis; apud Johannem *„Interrogantibus Judaeis, quodnam signum nobis monstras, quod hoc facias, respondit Jesus, et dixit iis, solvite Templum hoc, in tribus diebus tamen exsuscitabo illud: et dixerunt Judaei, quadraginta sex annis aedificatum est Templum, Tunc ergo tribus diebus*

[225] *exsuscitabis illud: sed Ille loquebatur de Templo corporis sui*" II: 18 ad 23; quod Templum significet Divinum Humanum Domini, hic aperte dicitur; intelligitur enim per solutionem Templi, et ejus exsuscitationem post tres dies, Ipsius Mors, Sepultura et Resurrectio. Apud Malachiam „*Ecce Ego mitto Angelum meum, qui parabit viam ante Me, et subito veniet ad Templum suum Dominus, et Angelus foederis, quem quaeritis*" III: 1; hic etiam per Templum intelligitur Divinum Humanum Domini; agitur enim ibi de adventu Domini, quare per venire ad Templum suum significatur ad Humanum suum. In Apocalypsi „*Templum non vidi in Nova Hierosolyma, nam Dominus Deus omnipotens Templum illius est et Agnus*" XXI: 22; agitur ibi de Novo Coelo et de Nova Terra, quando in internis erunt et non in externis, inde dicitur quod non Templum erit, sed Dominus Deus omnipotens et Agnus; Dominus Deus omnipotens est Ipsum Divinum Domini, et Agnus est Divinum Humanum Ipsius; unde quoque patet, quod Divinum Ipsius in Coelis intelligatur per Templum. Apud Esajam „*Vidi Dominum sedentem super Throno alto et elato, et fimbriae ejus implentes Templum*" VI: 1; per Thronum altum et elatum super quo Dominus sedere visus est, significatur Dominus quoad Divinum Verum in Coelis superioribus; per fimbrias autem ejus significatur Divinum Ipsius Verum in Ecclesia; quod fimbriae, cum de Domino, significent Divinum Ipsius Verum in ultimis, videatur n: 9917. „*Quod Velum Templi disruptum sit in duas partes a summo ad imum, postquam Dominus passus est*" Matth: XXVII: 51. Marc: XV: 34. [38.]
Luc: XXIII: 45, significaverit unionem Divini Humani Domini cum Ipso Divino Ipsius, videatur in Arcanis Coelestibus n: 9671. Per Templum significatur Divinum Humanum Domini, et simul Coelum et Ecclesia, in sequentibus locis; apud Davidem „*Incurvabo Me versus Templum sanctitatis tuae, et confitebor Nomini tuo*" Psalm: CXXXVIII: 2: apud Jonam „*Dixi, expulsus sum a coram oculis tuis, sed tamen addam respicere ad Templum sanctitatis tuae. Et venit ad Te oratio mea ad Templum sanctitatis tuae*" II: 5. 8: apud Habakuk „*Jehovah in Templo sanctitatis tuae*" II: 20:

apud Matthaeum „*Vae vobis duces caeci, qui dicitis, quicunque juraverit per Templum, nihil est; quicunque vero juraverit per aurum Templi, reus est; stulti et caeci, utrum autem majus est, aurum aut Templum quod sanctificat aurum*“ XXIII: 16. 17: apud Johannem „*Jesus dixit vendentibus in Templo, tollite exhinc illa, nec facite Domum Patris mei domum mercaturae; unde recordati sunt discipuli quod scriptum est, zelus Domus tuae consumsit Me*“ II: 16. 17. Praeterea multis in locis alibi in Verbo nominatur Templum; ut sciatur quod per illud intelligatur Coelum et Ecclesia, tum Divinum Verum procedens a Domino, velim illa loca hic adducere, ne haereat mens in eo, quod solum Templum intelligatur, et non aliquid sanctius, nam Templum, quod Hierosolymae, sanctum fuit ex eo quod repraesentaverit et inde significaverit sanctum: quod Templum significaverit Coelum, patet ab his locis; apud Davidem „*Invocavi Jehovam, et ad Deum meum clamavi, audivit de Templo suo vocem meam*“ Psalm: XVIII: 7: apud Eundem „*Bonus dies in atriis tuis prae millibus, elegi ad januam stare in Domo Dei mei, prae habitare in tentoriis impietatis*“ Psalm: LXXXIV: 11: apud Eundem „*Justus sicut palma florebit, sicut cedrus in Libano crescet, plantati in Domo Jehovae, in Atriis Dei germinabunt*“ Psalm: XCII: 13. 14: apud Eundem „*Unum petii a Jehovah, ut maneam in Domo Jehovae, et ad visitandum mane Templum Ipsius*“ Psalm: [226]
XXVII: 4: apud Eundem „*Quietus ero in Domo Jehovae in longitudinem dierum*“ Psalm: XXIII: 6: apud Johannem „*Jesus dixit, in Domo Patris mei mansiones multae sunt*“ XIV: 2; quod in illis locis per Domum Jehovae et Domum Patris intelligatur Coelum, patet: quod etiam Ecclesia, in his, apud Esajam „*Domus sanctitatis nostra, et decus nostrum, ubi laudaverunt Te patres nostri, facta est in incendium*“ LXIV: 10: apud Jeremiam „*Deserui Domum meam, dereliqui haereditatem meam*“ XII: 7: apud Haggaeum „*Commovebo omnes gentes, ut veniant electio omnium gentium, et impleam Domum hanc gloria; Mihi argentum et mihi aurum; major erit gloria Domus hujus posterioris quam prioris*“ II: 7. 8. 9: apud Esajam „*Dicet Hieroso-*

lymae, aedificare, et Templo, fundare" XLIV: 28; agitur ibi de adventu Domini, et de nova Ecclesia tunc: apud Sachariam „*Fundata est Domus Jehovae, Templum ut aedificetur*" VIII: 9; similiter: apud Danielem „*Belschazar adduci jussit vasa auri et argenti, quae eduxerat Nebuchadnezar pater ejus, quae e Templo Hierosolymae, ut biberent ex illis; ac biberunt vinum et laudaverunt deos auri et argenti, aeris, ferri, ligni et lapidis; et tunc scriptum est in pariete*" V: 2. 3. 4 seq: per vasa auri et argenti quae ex Templo Hierosolymae, significantur bona et vera Ecclesiae; per quod biberint ex illis vinum, et laudaverint deos auri, argenti, aeris, ferri, ligni et lapidis, significatur prophanatio illorum, ideo scriptum est in pariete, et Rex mutatus ab homine in Feram. Apud Matthaeum „*Accesserunt discipuli ad ostendendum Jesu structuram Templi; Jesus dixit illis, videtis omnia haec, non relinquetur hic lapis super lapide, qui non dissolvetur*" XXIV: 1. 2. Marc: XIII: 1 ad 5: Luc: XXI: 5. 6. 7: quod non e Templo relinquetur lapis super lapide qui non dissolvetur, significat destructionem et vastationem Ecclesiae totalem; lapis etiam significat verum Ecclesiae: et quia id significabatur, ideo in illis Capitibus apud Evangelistas agitur de successiva vastatione Ecclesiae. In Apocalypsi „*Adstitit Angelus dicens, surge et metire Templum Dei et Altare, et eos qui adorant in eo*" XI: 1, etiam ibi per Templum significatur Ecclesia, et per metiri significatur explorare quale ejus. Simile significatur per *Novum Templum, et ejus mensuras*, apud Ezechielem a Cap: XL ad XLVII. Quod per Templum significetur Divinum Verum quod a Domino, constat ex his locis; apud Ezechielem „*Sustulit se gloria Jehovae desuper Cherubo super limen Domus, et impleta est Domus nube, Atrium vero plenum erat splendore gloriae Jehovae*" X: 4; per Domum ibi intelligitur Coelum et Ecclesia; ac per nubem et per gloriam Divinum Verum; quod nubes sit Divinum Verum, videatur supra n: 36, et quod similiter gloria, n: 33. Apud Micham „*Ibunt gentes multae et dicent, ite et ascendamus ad montem Jehovae, et ad Domum Dei nostri, ut doceat nos de viis suis, et eamus*

in semitis Ipsius, nam a Zione exibit doctrina, et Verbum ex Hierosolyma" IV: 2; mons Jehovae et Domus Dei significat Ecclesiam, similiter Zion et Hierosolyma; doceri de viis suis et ire in semitis Ipsius, est instrui in Divinis Veris, quare etiam dicitur, ex Zione exibit doctrina, et ex Hierosolyma verbum. Apud Esajam „*Vox tumultus Jehovae ab urbe, vox Jehovae e Templo*" LXVI: 6; per Urbem intelligitur doctrina veri, per Templum Ecclesia et per vocem Jehovae e Templo Divinum Verum. In Apocalypsi „*Prodiit vox magna e Templo coeli a Throno, dicens*" XVI: 17; vox ibi similiter pro Divino Vero: alibi „*Apertum est Templum* [227] *Dei in Coelo, et visa est Arca foederis Ipsius in Templo, et facta sunt fulgura, voces, tonitrua*" XI: 19; fulgura, voces, tonitrua in Verbo significant Divina Vera ex Coelo, videatur n: 7573, 8914: alibi „*Apertum est Templum Tabernaculi testimonii in Coelo, et prodierunt e Templo septem Angeli, habentes septem plagas: et impletum est Templum fumo ex gloria Dei et virtute Ipsius*" XV: 5. 6. 8; septem Angeli dicuntur prodiisse e Templo quod in Coelo, quia per Angelos significantur Divina Vera, videatur supra n: 130. 200: quid per fumum ex gloria Dei significatur, in explicatione illorum in sequentibus videbitur. Praeterea sciendum est quod per Templum a Salomone exstructum, et quoque per Domum sylvae Libani, et per singula illorum, de quibus I Reg: VI et VII significata sint spiritualia et coelestia quae Ecclesiae et Coeli sunt.

221. Et foras non egredietur amplius, quod significet quod in aeternum in illo, constat ex significatione foras non egredi amplius, cum dicitur de Coelo ac de Divino Vero ibi, quae significantur per Templum Dei, quod sit quod in aeternum in illis permansuri sint.

222. Et scribam super illum nomen Dei mei, quod significet quale eorum secundum Divinum Verum implantatum vitae, constat ex significatione scribere super aliquem, cum a Domino, quod sit implantare vitae, de qua sequitur; ex significatione nominis, quod sit quale status, de qua supra n: 148; et ex significatione Dei, quod sit Divinum Verum procedens a Domino in Coelo, ita Dominus ibi, de qua etiam

supra n: 220 pr: nam Dominus est supra Coelos, apparet enim illis qui in Coelo sunt ut Sol, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 116 ad 125; Divinum inde procedens quod vocatur Divinum Verum, et quod facit Coelum in communi et in parte, est quod in Verbo intelligitur per Deum; inde est quod Angeli dicantur dii, et quod Deus in Lingua Hebraea dicatur Elohim in plurali; ex his patet cur Dominus hic dicit Nomen Dei mei, ac supra, faciam illum columnam in Templo Dei mei, n: 219, ac infra, scribam super illum nomen civitatis Dei mei, novae Hierosolymae quae descendit e Coelo a Deo meo, n: 223. Quod scribere super aliquem sit implantare vitae, est quia scribere est ex memoria, cogitatione et mente emittere in chartam id quod permansurum est, quare in spirituali sensu significat id quod permansurum est in vita hominis, illi inscriptum et implantatum; sic vertitur sensus naturalis vocis illius in sensum spiritualem; nam naturale est scribere super charta et in libro, sed spirituale est inscribere vitae, quod fit cum implantatur fidei et amori, nam amor et fides faciunt vitam spiritualem hominis: quia scribere significat implantare vitae, ideo etiam dicitur de Jehovah seu Domino, quod scribat et scripserit in Libro, per quod intelligitur id quod a Domino inscriptum est spiritui hominis, hoc est, ejus cordi et animae, seu quod idem, ejus amori et fidei; ut apud Davidem „*Non latuit Te os meum, cum factus sum in occulto, super Libro tuo omnes scripti sunt dies, quibus formati, et non unus ex illis deest*“ Psalm: CXXXIX: 15. 16: apud Eundem „*Deleantur e Libro vitarum, et cum justis non scribantur*“ Psalm: LXIX: 29: apud Danielem „*Eripietur populus omnis, qui invenitur scriptus in Libro*“ XII: 1: apud Mosen „*Dele me quaeso e Libro quem scripsisti: et dixit Jehovah, illum qui pecca-*
[228] *vit Mihi, delebo e Libro meo*“ Exod: XXXII: 32. 33: in Apocalypsi „*Liber scriptus intus et a tergo, obsignatus septem sigillis, quem nemo potuit aperire quam solus Agnus*“ V: 1 seq: alibi „*Adorabunt bestiam omnes quorum non scripta sunt nomina in Libro vitae Agni*“ XIII: 8. Cap: XVII: 8: alibi. „*Vidi quod Libri aperti sint, et Liber alius apertus qui est vitae, et judicati sunt mortui*

juxta ea quae scripta sunt in Libro secundum opera eorum, et si quis non inventus est in Libro vitae scriptus, ejectus est in stagnum ignis" Apoc: XX: 12. 13. 15: et alibi *„Non ingredietur in Novam Hierosolymam, nisi qui scriptus in Libro vitae Agni"* XXI: 27; in his locis non intelligitur quod scripti sint in Libro, sed quod omnia fidei et amoris inscripta sint spiritui hominis, ut constare potest ex illis quae in Opere de Coelo et Inferno n: 461 ad 469 ostensa sunt. Quod scribere in Verbo significet illa quae inscribuntur et implantantur vitae, patet etiam ab aliis locis, ubi scribere dicitur, ut apud Jeremiam *„Dabo Legem meam in medio eorum, et super cor eorum scribam eam"* XXXI: 33; dare legem in medio illorum, est Divina Vera in illis; in medio significat intus apud hominem, videatur n: 1074. 2940. 2973; et illam super cor scribere, est indere amori, cor enim significat amorem, n: 7542. 9050. 10336. Apud Ezechielem *„Propheta vidit volumen Libri scriptum ante et post, et quod scriptum super eo erant lamentationes, gemitus et planctus"* II: 8. 9. 10. Cap: III: 1. 2. 3; per volumen Libri scriptum ante et post significatur status Ecclesiae tunc, ita qualis erat vita eorum qui ab Ecclesia, quare simile per volumen libri hic significatur quod per Librum vitae supra; et quia vita illorum absque bonis amoris et veris fidei fuit, dicitur quod scriptum super eo essent lamentationes, gemitus et planctus. *„Quod Lex inscripta fuerit Tabulis lapideis, et scripta digito Dei"* Exod: XXXI: 18. Deut: IV: 13. Cap: IX: 10, significabat quod vitae imprimenda, n: 9416; per Legem enim in stricto sensu intelliguntur decem praecepta Decalogi, at in lato sensu totum Verbum, n: 6752. 7463; et per Lapidem significatur Verum, ibi Divinum Verum, n: 643. 1298. 3720. 6426. 8609. 10376. Simile significatur per *„quod super duodecim Lapidibus desumptis ex Jordane scriberentur verba legis"* Deut: XXVII: 2. 3. 4. 8. Jos: IV: 3 seq: Apud Ezechielem *„Fili hominis, sume tibi lignum unum, et scribe super illud, Jehudae et filiis Israëlis et sociis; et sume lignum alterum, et scribe super illud Josepho, lignum Ephraimi, et omnis domus Israëlis et sociorum ejus: postea conjunge illa unum cum altero tibi in*

lignum unum, ut sint unum ambo in manu mea" XXXVII: 16. 17; quid haec significant nemo scire potest, nisi qui scit quid repraesentatum est per Jehudam, et quid per Josephum; per Jehudam repraesentatum est Regnum coeleste Domini, et per Josephum Regnum spirituale Ipsius; et per scribere illos super bina ligna, significatur status amoris et inde vitae utriusque; conjunctio eorum in unum Coelum, significatur per quod conjungeret unum cum altero in unum lignum, ut sint unum ambo in manu mea; simile per illa significatur quod per Domini verba *„Alias etiam oves habeo, quae non sunt ex hoc Ovili, illas quoque oportet Me adducere, et fiet unus Grex et unus Pastor"* Joh: X: 16: quod scriptum fuerit super Lignum, erat quia lignum significat bonum, et bonum est quod conjungit; sed haec melius patebunt ex illis quae in ARCANIS COELESTIBUS ostensa sunt; nempe quod Regnum spirituale ante adventum Domini non
[229] fuerit sicut post adventum Ipsius, n: 6372. 8054: quod illi praecipue salvati sint per adventum Domini in mundum, et quod tunc conjuncti illis qui e Coelesti Regno Domini fuerunt, in unum Coelum, n: 2661. 2716. 2833. 2834. 3969. 6854. 6914. 7035. 7091. 7828. 7932. 8018. 8159. 8321. 9684. Quod duo Regna sint, coeleste et spirituale, et quod tres Coeli sint, et quod illi conjuncti in unum Coelum, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 20 ad 28 et 29 ad 40. Quod per Jehudam in sensu repraesentativo significetur Regnum coeleste Domini, n: 3654. 3881. 5583. 5603. 5782. 6363: quod per Josephum Regnum spirituale Domini, n: 3969. 3971. 4669. 6417: quod per Ephraim intellectuale Ecclesiae spiritualis, n: 3969. 5354. 6222. 6234. 6238. 6267. 6296. Quod per Lignum significetur bonum amoris, n: 643. 3720. 8354. Apud Esajam *„Hic dicet Jehovae Ego, et Ille vocabit se nomine Jacobi, et Ille scribet manu sua Jehovae, et nomine Israëlis cognominabit se"* XLIV: 5; haec dicuntur de Domino ac de Divino Humano Ipsius; per Jacobum et per Israëlem, ubi de Domino, significatur Humanum Ipsius; quod etiam Id sit Jehovah intelligitur per quod dicet Jehovae Ego, et quod scribet manu sua Jehovae; quod in supremo sensu Israël et Jacob

sit Dominus, videatur n: 4286. 4570. 6424. Apud Jeremiam *„Spes Israëlis Jehovah, omnes relinquentes Me pudefient, et recedentes a Me in terra scribentur, quia deseruerunt fontem aquarum vivarum Jehovam; sana me Jehovah ut saner“* XVII: 13. 14; in terra scribi est condemnari propter statum vitae, quoniam per terram significatur damnatum, videatur n: 2327. 7418. 8306. Inde patet, quid significatur per quod Dominus digito scripserit in terra apud Johannem *„Adducebant Scribae et Pharisaei ad Jesum in Templo mulierem in adulterio deprehensam, dixerunt, haec mulier deprehensa est in ipso facto, quaesiverunt num secundum legem Mosis lapidaretur; Jesus incurvans se deorsum digito scribebat in terra, et surgens dixit, qui vestrum immunis est a peccato primum in eam jaciat lapidem, et rursus incurvans se scribebat in terra: his auditis unus post alium exivit, et derelictus est solus Jesus et mulier, cui dixit, ubi sunt tui accusatores, nemo te condemnavit; et dixit, vade et ne deinceps pecca“* VIII: 2 ad 11; per quod Dominus scripserit in terra, simile significatur quod supra apud Jeremiam *„recedentes a Me in terra scribentur“* nempe quod aeque damnati essent propter adulteria, quare dixit qui vestrum immunis est a peccato primum in eam jaciat lapidem; quod Dominus bis scripserit in terra in Templo, significabat damnationem eorum, ob adulteria in spirituali sensu, nam Scribae et Pharisaei erant qui adulterarunt bona et falsificaverunt vera Verbi, ita Ecclesiae, et adulteria in spirituali sensu sunt adulterationes boni et falsificationes veri, videatur supra n: 141. 161; quare etiam gens illa a Domino vocatur gens adultera et peccatrix, Marc: VIII: 38.

223. Et nomen civitatis Dei mei, novae Hierosolymae quae descendit e Coelo a Deo meo, quod significet doctrinam novae Ecclesiae, quae est in coelis, constat ex significatione civitatis Dei mei, quod sit Doctrina Divini Veri, de qua sequitur; ex significatione novae Hierosolymae, quod sit Ecclesia quoad doctrinam, de qua in Opusculo de Nova Hierosolyma n: 6; et ex significatione quae descendit e Coelo a Deo meo, quod sit quae ex Coelo a Divino Vero ibi; quod per Deum in Verbo intelligatur Divinum Verum, videatur supra

n: 220. 222; et quia Divinum Verum quod in Coelo est, et
[230] quod inde descendit, est a Solo Domino, ideo vocat Dominus illud Deum suum. Quod per Civitatem Dei mei significetur Doctrina Divini Veri, apparet primo intuitu remotum, quia mens aegre potest cogitare Doctrinam cum nominatur civitas, sicut etiam cogitare Ecclesiam cum nominatur terra; at usque non aliud per Civitates aut Urbes in Verbo in sensu ejus spirituali intelligitur; causa est, quia idea civitatis seu urbis est mere naturalis, at idea doctrinae in civitate est spiritualis; Angeli, quia spirituales sunt, non possunt habere ideam civitatis aliam quam gentis quoad doctrinam inibi, sicut nec aliam terrae quam gentis quoad Ecclesiam seu quoad religiosum ibi; causa etiam est, quod Societates, in quas Coeli distincti sunt, ut plurimum sint Civitates, et omnes inter se differunt quoad receptionem Divini Veri in bono; inde etiam est quod angeli ideam Doctrinae veri habeant cum nominatur Civitas: quod Coeli distincti sint in societates secundum differentias boni amoris et fidei, videatur in Opere de Coelo et Inferno, n: 41 ad 50; et quod habitacula eorum disposita sint in formas civitatum, n: 184 ibi. Quod per civitates seu urbes in Verbo significentur Doctrinae, constare potest a pluribus locis ibi, quorum solum sequentia velim in medium afferre; apud Jeremiam „*Ecce dedi te in urbem munitam contra universam terram*“ I: 18; haec dicta sunt ad Prophetam, quia per prophetam in Verbo significatur docens verum, et in sensu abstracto Doctrina veri; quia haec significatur per prophetam, ideo dicitur ad hunc, dedi te in urbem munitam, per quam ideo significatur Doctrina veri tutans contra falsa: quod per prophetam in Verbo significetur docens verum, et in sensu abstracto Doctrina veri, videatur n: 2534. 7269. Apud Eundem „*Descendit corona decoris vestri, Urbes meridiei clausae sunt*“ XIII: 18. 19; agitur ibi de falsificatione veri, et per quod descendat corona decoris intelligitur quod intelligentia; et per quod clausae sint Urbes meridiei, intelligitur quod omnia vera doctrinae quae alioquin essent in luce; quod corona sit intelligentia et sapientia, videatur supra n: 126. 218; et quod meridies sit status lucis, in Opere de Coelo et Inferno n: 148. 149. 151. Apud Esajam „*Fe-*

cisti consilia a longinquo, veritatem, fidelitatem; et posuisti de Urbe in acervum, urbem munitam in ruinam, palatium alienorum de urbe, ut in perpetuum non aedificetur: propterea honorabunt Te populus validus, urbs gentium fortium timebunt Te" XXV: 1. 2. 3; agitur ibi de vastatione Ecclesiae prioris et de instauratione novae; vastatio Ecclesiae quoad doctrinam intelligitur per posuisti de Urbe in acervum, urbem munitam in ruinam, palatium alienorum de Urbe; et instauratio novae Ecclesiae quoad doctrinam intelligitur per honorabunt Te populus validus, et Urbs gentium fortium timebunt Te. Apud Eundem *„In die illo cantabitur Canticum in terra Jehudae, urbs valida nobis, salutem ponet muros et antemurale; aperite portas ut ingrediatur gens justa custodiens fidelitates"* XXVI: 1. 2; Urbs valida hic significat doctrinam genuini veri, quam falsa non possunt destruere; muri et antemurale significant vera tutantia, portae significant admissionem, ut supra n: 208; gens justa custodiens fidelitates sunt illi qui in bono et inde in veris. Apud Eundem *„Quomodo cecidisti de Coelo Lucifer, excisus es in terram, qui posuit orbem in desertum, urbes ejus destruxit: parate filiis ejus mactationem, ut non resurgant; et possideant terram, ac impleantur facies terrae urbibus"* XIV: 12. 17. 21; per Luciferum ibi intelligitur Babel, ubi omne verum Doctrinae Ecclesiae vel falsificatum vel annihi- [231]
latum est; quod posuerit orbem in desertum et urbes ejus destruxerit, significat quod Ecclesiam et doctrinalia ejus; parate filiis ejus mactationem ut non resurgant, significat quod falsa ejus destruenda sint; et possideant terram, et impleantur facies terrae urbibus, significat ut Ecclesia sit et doctrina ibi. In Apocalypsi *„Fracta est urbs magna in tres partes, et urbes gentium corruerunt"* XVI: 18. 19; etiam ibi de Babele; ejus falsorum doctrina est quae intelligitur per urbem fractam in tres partes, et inde doctrina malorum per urbes gentium quae corruerunt. Apud Davidem *„Redemti Jehovae erraruntin deserto, in solitudine viae, urbem habitationis non invenerunt, famelici et sitibundi, duxit eos in viam rectam, ut irent ad urbem habitationis"* Psalm: CVII: 2. 4. 5. 7; errare in deserto et in solitudine vitae, est in pe-

nuria cognitionum veri et boni; non invenire urbem habitationis, est non doctrinam veri secundum quam vivant; famelici et sitibundi sunt qui in desiderio sciendi bonum et verum; ducere eos in viam rectam, ut irent ad urbem habitationis; est in genuinum verum et in doctrinam vitae. Apud Esajam „*Dixi, quousque Domine, qui dixit, usque dum devastabuntur Urbes ut sint sine habitatore, et domus ut non sit in iis homo, et terra redigatur in solitudinem*“ VI: 11; agitur ibi de vastatione totali Ecclesiae, urbes sunt vera doctrinae, domus sunt bona ejus, terra est Ecclesia. Apud Eundem „*Evacuabitur terra, confundetur terra, prophanabitur terra sub habitatoribus suis; frangetur urbs inanis, claudetur omnis domus, clamor super vino in plateis, reliquum in urbe vastitas, et usque ad devastationem contundetur porta*“ XXIV: 3. 4. [5.] 10. 11. 12; agitur etiam hic de devastatione Ecclesiae, terra quae evacuabitur, confundetur et prophanabitur, est Ecclesia; urbs est verum doctrinae; domus est bonum ejus; vinum super quo clamor in plateis, est verum falsificatum doctrinae super quo contestatio et indignatio. Apud Zephaniam „*Exscindam gentes, desolabo plateas earum, et devastabuntur urbes earum*“ III: 6; gentes sunt qui in malis; desolare plateas est vera; devastare urbes est doctrinas. Apud Jeremiam „*Ascendit leo ex vepreto ad redigendum terram tuam in vastitatem, urbes tuae destruentur; vidi Carmelum desertum et omnes urbes ejus desolatas; propter hoc lugebit terra, prae voce equitis et sagittariorum fugiens tota urbs; tota urbs deserta, neque habitans in ea vir*“ IV: 7. 26. 27. 28. 29; leo ex vepreto, est falsum ex malo; terra est Ecclesia; urbes sunt vera doctrinae; Carmelus est Ecclesia spiritualis; vox equitis et sagittariorum propter quam fugiet urbs, est ratiocinatio et pugna ex falsis. Apud Eundem „*Veniet vastator super omnem urbem, ut urbs non evadat, et pereat vallis et perdatur planities*“ XLVIII: 8; per haec etiam describitur vastatio totalis Ecclesiae, usque dum nihil veri doctrinae supersit. Apud Eundem „*Ecce aquae ascendentes ex septentrione quae fient in flumen inundans, et inundabunt terram, urbem et habi-*

tantes in ea" XLVII: 2; per flumen inundans etiam significatur vastatio. Apud Eundem „*Si sanctificetis diem sabbathi, intrabunt per portas urbis hujus reges et principes, equitantes in curru et super equis, et habitabitur urbs haec in saeculum*" XVII: 24. 25; per sanctificationem sabbathi in sensu spirituali significatur agnitio sancta Divini Humani Domini et Ipsius conjunctionis cum Coelo et Ecclesia; per reges et principes qui intrabunt per portas urbis significantur vera Ecclesiae; quod equitabunt in curru et super equis, significat quod in veris doctrinae ac in intelligentia erunt; urbs, quae [232]
hic est Hierosolyma, est Ecclesia quoad Doctrinam; talis est sensus horum verborum spiritualis, ita talis in Coelo. Apud Sachariam „*Sic dixit Jehovah, revertar Zionem, et habitabo in medio Hierosolymae, unde vocabitur Hierosolyma urbs veritatis; et implebuntur plateae urbis pueris et puellis ludentibus in plateis*" VIII: 3. 4. 5; hic per Zionem non intelligitur Zion, nec per Hierosolymam Hierosolyma, sed per Zionem Ecclesia coelestis, et per Hierosolymam Ecclesia illa quoad doctrinam veri; inde est quod dicatur urbs veritatis; per plateas urbis significantur vera doctrinae; per pueros et puellas ludentes in plateis, significantur affectiones veri et boni; quod per Zionem significetur Ecclesia coelestis, videatur n: 2362. 9055: quod per Hierosolymam Ecclesia quoad doctrinam, n: 402. 3654. 9166, et in Opusculo de Nova Hierosolyma n: 6: quod per plateas significentur vera doctrinae, n: 2336: quod per pueros et puellas significentur affectiones veri et boni in quibus innocentia, n: 3067. 3110. 3179. 5236. 6742: quod ludere sit quod est festivitatis interioris quae est affectionis veri et boni, n: 10416. Quia Zion significat Ecclesiam coelestem, et Hierosolyma Ecclesiam quoad doctrinam veri, ideo Zion vocatur Urbs Jehovae, et Hierosolyma urbs sancta, urbs Dei, et urbs magni Regis; ut apud Esajam „*Vocabunt te Urbs Jehovae, Zion sancti Israëlis*" [LX: 14]: apud Ezechielem „*Propheta vidit super monte alto structuram Urbis a meridie, et Angelus mensus est murum, portas, thalamos, porticum portae, et nomen urbis Jehovah ibi*" XL: 1, seq: Cap: XLVIII: 35. Apud Esajam „*Ecce Jehovah audire fecit usque ad extremitatem terrae, dicite*

filiae Zionis, ecce salus tua venit, tu vocaberis quaesita urbs" LXII: 11. 12: apud Davidem „*Quemadmodum audivimus, ita vidimus in Urbe Jehovae Zebaoth, in urbe Dei nostri, Deus stabiliat eam in aeternum*" Psalm: XLVIII: 9: quid Ecclesia coelestis, et Ecclesia spiritualis, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 20 ad 28. Quod binae illae Urbes dicantur Urbes sanctae, apud Esajam „*Urbes sanctae tuae factae sunt in desertum; Zion facta est desertum, Hierosolyma vastitas*" LXIV: 9. Quod Hierosolyma in specie dicatur Urbs sancta, in Apocalypsi „*Gentes civitatem sanctam conculcabunt*" XI: 2: alibi „*Ego vidi sanctam civitatem descendentem a Deo e Coelo*" XXI: 2: apud Matthaeum „*Diabolus assumsit Jesum in sanctam urbem*" IV: 5: et apud Eundem „*Egressi e monumentis ingressi sunt in sanctam urbem*" XXVII: 53; Hierosolyma sancta urbs dicta est, quia significabat Ecclesiam quoad doctrinam veri, ac Divinum Verum procedens a Domino est quod vocatur Sanctum, videatur n: 6788. 8302. 9129. 9820. 10361: quod illa urbs absque illa repraesentatione et inde significatione nullatenus sancta fuerit, sed potius prophana, constare potest ex eo, quod Dominum rejecerint et ibi crucifixerint; quare etiam vocatur Sodoma et Aegyptus, Apoc: XI: 8; sed quia significabat Ecclesiam quoad doctrinam veri, dicta fuit non modo Civitas sancta, sed etiam Civitas Dei, et Civitas magni Regis; apud Davidem „*Fluvius cujus rivi laetificarunt Urbem Dei, Sanctum habitationis Altissimi, Deus in medio ejus*" Psalm: XLVI: 5. 6: apud Eundem „*Magnus Jehovah in Urbe Dei nostri, pulcher tractu, urbs magni Regis*" Psalm: XLVIII: 2. 3: apud Matthaeum „*Non jurabis per terram, quia scabellum est pedum Dei, neque per Hierosolymam, quia Urbs est magni Regis*" V: 35; quod Hierosolyma dicta sit urbs Dei, erat quia per Deum in Verbo
[233] Veteris Testamenti intelligitur Divinum Verum procedens a Domino, videatur supra n: 220. 222: quod Hierosolyma dicta sit urbs magni Regis, erat quia per Regem, cum de Domino, similiter significatur Divinum Verum ab Ipso procedens, videatur etiam supra n: 31; inde nunc est quod Hierosolyma dicatur urbs veritatis, Sachar: VIII: 3. Apud

Esajam *„Sic dixit Jehovah Redemptor tuus et Formator ab utero, irrita reddo signa mendacium, rejiciens sapientes retro, et scientiam eorum stultam faciens, dicens Hierosolymae habitaberis, et urbibus Jehudae aedificabimini, et vastitates ejus erigam“* XLIV: 24. 25. 26; agitur ibi de rejectione Ecclesiae, cujus doctrina est ex propria intelligentia, et de instauratione novae, cujus doctrina est a Domino; doctrina ex propria intelligentia intelligitur per irrita reddo signa mendacium, rejiciens sapientes retro, et scientiam eorum stultam faciens; et doctrina quae ex Domino, per dicens Hierosolymae habitaberis, et urbibus Jehudae aedificabimini. Apud Jeremiam *„Nonne vides quid illi faciunt in urbibus Jehudae, et in plateis Hierosolymae, cessare faciam ex urbibus Jehudae et ex plateis Hierosolymae vocem gaudii et vocem laetitiae, vocem sponsi et vocem sponsae, quia in vastitatem evadet terra“* VII: 17. 34; urbes Jehudae et plateae Hierosolymae etiam hic significant vera doctrinae; vox gaudii et vox laetitiae est jucundum ex affectione boni et veri; vox sponsi et vox sponsae sunt ipsae illae affectiones, quae quod desiturae intelligitur per quod in vastitatem evadet terra, terra est Ecclesia. Apud Esajam *„Commiscebo Aegyptum cum Aegypto, ut pugnent vir contra fratrem suum, et vir contra socium suum, urbs contra urbem, Regnum contra Regnum. In die illo erunt quinque urbes in terra Aegypti, loquentes labio Canaanis, et jurantes Jehovae Zebaoth; in die illo erit altare Jehovae in medio Aegypti“* XIX: 2. 18. 19; per Aegyptum intelligitur naturalis homo et ejus scientificum; per quod pugnent vir contra fratrem et socius contra socium, intelligitur quod contra bonum et verum; urbs contra urbem, et regnum contra regnum, significat quod doctrina contra doctrinam et Ecclesia contra Ecclesiam; in die illo significat adventum Domini et tunc statum eorum qui naturales sunt et in veris scientificis; quinque urbes in terra Aegypti loquentes labio Canaanis, significant vera doctrinae in copia quae genuina Ecclesiae, quinque sunt plura aut in copia, urbes sunt vera doctrinae, labium Canaanis significat genuina vera Ecclesiae; altare Jehovae ibi significat cultum ex bono amoris. Apud Eundem *„Devastatae sunt se-*

mitae, cessavit transiens viam, fastidivit urbes, non reputat hominem, luget, languescit terra, Libanus emarcuit" XXXIII: 8. 9; semitae quae devastatae, et via quae non transitur, sunt vera ducentia ad Coelum, quae sunt vera Ecclesiae; fastidire urbes est vera doctrinae; non reputare hominem est verum et bonum; terra quae luget et languescit est Ecclesia quoad bonum; Libanus qui emarcuit est Ecclesia quoad verum. Apud Eundem *„Canta sterilis non pepererat, quia multi sunt filii desolatae prae filiis maritatae; amplifica locum tentorii tui, semen tuum gentes haereditabit, et urbes desolatas habitari facient"* LIV: [1. 2.] 3; sterilis quae non pepererat significat gentes apud quas nondum vera ex Verbo; filii desolatae sunt vera quae accepturi; filii maritatae sunt vera apud illos qui in Ecclesia; amplificare locum tentorii est quod illis cultus ex bono; semen est verum inde; gentes quas haereditabit sunt bona; urbes quae habitabuntur sunt doctrinae inde. Apud Jeremiam *„Adducam super eos omne bonum, agros argento ement, idque scribendo in libello, in urbibus*
[234] *Jehudae et in urbibus montis, et in urbibus planitiei, et in urbibus meridiei"* XXXII: 42. 44. Cap: XXXIII: 3; haec dicuntur de illis in Ecclesia qui in bono et inde veris sunt; agros argento emere est comparare sibi bonum Ecclesiae per vera; scribere in libello est implantare vitae; urbes Jehudae et urbes montis sunt vera doctrinae quae illis qui e Regno coelesti Domini sunt; urbes planitiei et urbes meridiei sunt vera doctrinae quae illis qui in Regno spirituali Domini sunt. Apud Matthaeum *„Vos estis Lux mundi, non potest urbs quae in monte exposita est occulta esse, nec accendunt lucernam et ponunt illam subter modium"* V: 14. 15; haec dicta sunt ad discipulos, per quos omnia vera et bona in complexu significantur; quapropter dicitur vos estis lux mundi, per lucem enim significatur Divinum Verum et inde intelligentia; quia illa significata sunt per vos estis lux mundi, ideo dicitur non potest urbs in monte posita occulta esse, nec accendi lucerna et poni subter modium; per urbem enim in monte positam significatur verum doctrinae ex bono amoris, et per lucernam in genere verum ex bono et inde intelligentia. Apud Eundem *„Omne Regnum divisum contra se desolatur,*

et omnis urbs et domus divisa contra se non consistit" XII: 25; per Regnum in spirituali sensu significatur Ecclesia, per urbem et domum ejus doctrinae verum et bonum, quae non consistunt sed dilabuntur, si non unanimiter concordant. Apud Eundem „*Jesus mittit duodecim discipulos iis dicens, in viam gentium non abitote, et in urbem Samaritanorum non ingredimini; abitote potius ad oves deperditas domus Israëlis*" X: 5. 6; via gentium in quam non abirent, significat falsum ex malo; urbs Samaritanorum quam non ingrederentur, significat falsam doctrinam eorum qui rejiciunt Dominum; oves deperditae domus Israëlis significant illos qui in bono charitatis sunt et inde fide, Israël sunt omnes illi ubicunque sunt; quod urbs Samaritanorum significet falsam doctrinam eorum qui rejiciunt Dominum, est quia Samaritani non admiserunt Ipsum, videatur Luc: IX: 52 ad 56. Apud Eundem „*Jesus dixit, quando persequuntur vos in urbe una, fugite in aliam*" X: 23; per urbem hic quoque intelligitur doctrina falsi ex malo, quod ubi illa, et non admitteretur doctrina veri, intelligitur per quod si persequerentur in urbe una fugerent in aliam. Apud Lucam „*Paterfamilias indignatus dixit servo, abi ocius in plateas et vicos urbis, ac pauperes, mancos, claudos et caecos introduc huc*" XIV: 21; quod abirent in plateas et vicos urbis significat quod inquirerent ubi sunt qui recipiunt vera doctrinae; plateae enim et vici sunt vera doctrinae, ut supra, et urbs est doctrina; pauperes, manci, claudi et caeci significant illos qui non in veris et bonis sunt, sed usque desiderant illa; quinam in specie significantur per pauperes, quinam per mancos, claudos et caecos, videatur ex Arcanis Coelestibus in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 107. Apud Eundem „*Homo nobilis abiens ut acciperet sibi Regnum, dedit servis suis decem minas ad negotiandum, cum rediit vocari jussit servos; accessit primus dicens, mina tua lucrata est decem minas, cui dixit, bone serve, quia super minimo fidelis fuisti, habebis potestatem super decem urbes: mox venit secundus dicens, Domine, mina tua fecit quinque minas, cui dixit, tu quoque esto super quinque urbes*" XIX: 12 ad 19, seq: per haec in sensu spirituali plura

significantur quam ut paucis exponi possit, solum quod per urbes ibi non intelligantur urbes, sed doctrinalia veri et boni,
[235] et per habere potestatem super illas intelligitur intelligentia et sapientia, per decem multa, et per quinque aliqua; quod decem in Verbo significent multum, videatur n: 1988. 3107. 4638. 9757; et quod quinque aliquid, n: 4638. 9604. Ex his nunc constare potest, quod per nomen civitatis Dei mei, novae Hierosolymae quae descendit e Coelo a Deo meo, significetur Doctrina Novae Ecclesiae, quae est in Coelis: quae Doctrina etiam data est in peculiari Opusculo quae inscribitur de Nova Hierosolyma et ejus Doctrina Coelesti.

224. Et nomen meum novum, quod significet quod etiam agnituri Divinum Humanum Domini, constat ex significatione scribere super illum Nomen meum novum, quod sit quod agnituri Divinum Humanum Domini, scribere super illum est implantare vitae, videatur supra n: 222, hic implantare fidei ex charitate, quia de illa fide in scriptis ad Angelum hujus Ecclesiae agitur, videatur supra n: 203; et implantare illi fidei est agnoscere corde. Quod Nomen Domini novum sit Divinum Humanum Ipsius, est quia in Libro hoc Prophetico, qui Apocalypsis vocatur, agitur de illis qui in Nova Hierosolyma erunt, et de illis qui non erunt, ac non de successivis statibus Ecclesiae, ut creditur, videatur supra n: 5; ac illi qui in Nova Hierosolyma erunt, omnes agnituri sunt Divinum Humanum Domini; quare etiam in Doctrina Novae Hierosolymae ultimo dicitur „*Quod Trinum in Domino sit, nempe Ipsum Divinum, Divinum Humanum et Divinum procedens, est arcanum e Coelo, et pro illis qui in Sancta Hierosolyma erunt*“ n: 297 ibi. Quod hoc sit Nomen Domini novum, constare potest ex eo quod non prius in Ecclesia agnitum fuerit. Quid porro per Nomen Jehovae, Domini, et Jesu Christi in Verbo intelligitur, videatur supra n: 26. 102. 135. 148: et quod intelligatur Divinum Humanum Domini, n: 26 et 102; quod Hoc per Nomen Jehovae intelligatur, est causa quia Nomen in Verbo significat quale status et rei, videatur supra n: 148, et quale Divinum per quod omnia creata sunt et fiunt in coelis et in terris, est Divinum Humanum Domini, sicut etiam dicitur apud Johannem „*In principio*

erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum; et omnia per Ipsum facta sunt, et absque Eo factum est nihil quod factum est: et mundus per Ipsum factus est. Et Verbum Caro factum est, et habitavit inter nos, et vidimus gloriam Ipsius, gloriam ut Unigeniti a Patre, plenus gratia et veritate" I: 1. 2. 3. 10. 14: ex his constare potest, unde est quod per Nomen Jehovae intelligatur Divinum Humanum Domini. Quod Hoc intellectum sit in Verbo per Nomen Jehovae, manifestat Ipse Dominus apud Johannem *„Jesus dixit, Pater glorifica Nomen tuum, et venit vox e Coelo dicens, et glorificavi et rursus glorificabo"* XII: 28; glorificare est Divinum facere: et apud Eundem *„Jesus dixit, manifestavi Tuum Nomen hominibus; et notum feci illis Nomen tuum, et notum faciam"* XVII: 26.

225. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, quod significet quod qui intelligit auscultet quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt, constat ex illis quae supra n: 108 dicta sunt, ubi similia.

226. Vers: 14 ad 22. *Et Angelo Ecclesiae Laodicensium scribe; haec dicit Amen, Testis fidelis et verus, principium opificii Dei. Novi tua opera, quod nec frigidus sis nec calidus; utinam frigidus esses aut calidus. Itaque quia tepidus es, et nec frigidus nec calidus, futurum te evomam ex ore meo. Quod dicas quod dives sim* [236] *et locupletatus, et nullius opus habeam, et non scis quod tu sis aerumnosus, et miserabilis, et pauper, et caecus et nudus. Suadeo tibi emere a Me aurum exploratum igne ut ditescas, et vestimenta alba ut induaris, ne appareat pudor nuditatis tuae, et collyrio inunge oculos tuos ut videas. Ego quoscunque amo, arguo et castigo; zelo age ergo et resipisce. Ecce sto ad ostium et pulso, si quis audiverit vocem meam, et aperuerit ostium, intrabo ad illum, et coenabo cum illo, et ille Mecum. Vincens, dabo ei sedere Mecum in throno meo, sicut et Ego vici, et sedeo cum Patre meo in Throno Ipsius. Habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis.* Et Angelo Ecclesiae Laodicensium

scribe, significat illos qui in sola fide sunt, ita qui in fide separata a charitate: haec dicit Amen, Testis fidelis et verus, significat a Quo omne verum et omne fidei: principium opificii Dei, significat fidem ab Ipso quae primum Ecclesiae quoad apparentiam: novi tua opera, significat vitam solius fidei: quod nec frigidus sis nec calidus, significat quod sit, quia absque charitate, inter coelum et infernum: utinam frigidus esses aut calidus, significat quod praestet ut nulla fides, aut ut sit sola charitas: itaque quia tepidus es, significat illos qui vivunt ex doctrina de sola fide et justificatione: et nec frigidus nec calidus, significat quia absque charitate inter coelum et infernum: futurum te evomam ex ore meo, significat separationem a cognitionibus ex Verbo: quod dicas quod dives sim et locupletatus, et nullius opus habeam; significat fidem eorum quod credant se in veris esse prae aliis: et non scis quod tu sis aerumnosus, significat quod non sciant quod falsa eorum cum veris nullam cohaerentiam habeant: et miserabilis et pauper, significat quod nec sciant quod illis non sint cognitiones veri nec cognitiones boni: et caecus et nudus, significat quod sint absque intellectu veri et absque intellectu et voluntate boni: suadeo tibi, significat medium reformationis illorum qui in doctrina de sola fide: emere a Me aurum exploratum igne ut ditatus sis, significat ut a Domino comparent sibi genuinum bonum ut recipere possint vera fidei: et vestimenta alba ut induaris, significat et genuina vera et inde intelligentiam: ne appareat pudor nuditatis tuae, significat ne spurci amores: et collyrio inunge oculos ut videas, significat ut aliquantum aperiatur intellectus: Ego quoscunque amo, arguo et castigo, significat tentationes tunc: zelo age ergo et resipisce, significat ut sit illis charitas: ecce sto ad ostium et pulso, significat praesentiam Domini perpetuam: si quis audiverit vocem meam, significat qui attendit ad praecepta Domini: et aperuerit ostium, significat receptionem corde seu vitam: intrabo ad illum, significat conjunctionem: coenabo cum illo et ille Mecum, significat communicationem cum eis felicitatum coeli: vincens dabo ei sedere Mecum in throno meo, significat qui tunc permanet ad finem vitae quod conjunctus erit coelo ubi Dominus: sicut et Ego vici, et sedeo

cum Patre meo in Throno Ipsius, significat comparative sicut Divinum Bonum est unitum Divino Vero in Coelo: habens aurem audiat quid spiritus dicit Ecclesiis, significat quod qui intelligit auscultet, quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt.

227. Et Angelo Ecclesiae Laodicensium scribe, quod significet illos qui in sola fide sunt, ita qui in fide separata a charitate, constat ex sensu interno seu spirituali omnium quae ad Angelum hujus Ecclesiae scripta sunt, nam quodnam essentiale Ecclesiae intelligitur in scripto ad quamlibet Ecclesiam, non aliunde quam ex illo sensu patet; sunt enim Pro- [237]
phetica, et omnia Prophetica, sicut omnia Verbi in genere, scripta sunt per correspondentias, ob causam, ut per illa conjunctio sit Coeli cum Ecclesia, per correspondentias fit conjunctio; Coelum enim seu Angeli ibi intelligunt omnia spiritualiter quae homo naturaliter, et inter naturalia et spiritualia est perpetua correspondentia, et per correspondentias talis conjunctio qualis est animae et corporis; inde est, quod Verbum tali stylo conscriptum sit, alioquin non foret anima inibi, proinde nec coelum, et si non coelum, nec foret Divinum: inde nunc est quod dictum sit, quod ex interno seu *spirituali* sensu omnium quae in scripto ad quamlibet Ecclesiam sunt, pateat quodnam Ecclesiae intelligitur; ita quod in his quae ad Angelum hujus Ecclesiae scripta sunt, agatur de illis qui in sola fide sunt, seu in fide separata a charitate. Fides separata a charitate dicitur, et per id intelligitur fides separata a vita, nam charitas est vitae; quare cum fides inde separata est, illa non est in homine, sed est extra illum; quod enim residet solum in memoria, et inde desumitur in cogitationem, ac non intrat voluntatem hominis et inde in actum, hoc non est intra illum sed extra illum; memoria enim et inde cogitatio est modo sicut atrium, per quod intratur in domum, domus est voluntas: talis est sola fides, seu fides separata a charitate. Praeterea qualis illa fides est, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 108 ad 122: tum in Opusculo de Ultimo Judicio n: 33 ad 39: ac in Opere de Coelo et Inferno n: 270. 271. 364. 482. 526: ut et supra in Explicatione super Apocalypsin n: 204. 211.

212. 213. Porro quid Charitas et quid Proximus, in Doctrina Novae Hierosolymae n: 84 ad 107: in Opere de Coelo et Inferno n: 13 ad 19. 528 ad 535: ac supra in Explicatione n: 182. 198. 213.

228. Haec dicit Amen, Testis fidelis et verus, quod significet a Quo omne verum, et omne fidei, constat ex significatione Amen, quod sit Veritas seu Verum, de qua sequitur; et ex significatione Testis fidelis et veri, cum de Domino, quod sit omne fidei ab Ipso; Testis enim, cum de Domino, significat Divinum Verum quod ab Ipso, et inde omne fidei, nam fides est veri et verum est fidei: Divinum Verum procedens a Domino dicitur Testis, quia est Divinum Ipsius in Coelo et in Ecclesia, in Quo Ipse est, et Quod Ipse est ibi; Hoc enim procedit ex Divino Humano Ipsius, et implet totum Coelum, ac format et facit illud; inde est, quod Coelum in toto complexu referat unum Hominem: quia Divinum Verum inde est, et tale est, ideo dicitur Testis, testatur enim de Divino Humano Domini, ac manifestat Illud apud omnes qui recipiunt Divinum Verum ab Ipso: ex hoc est, quod Angeli superiorum Coelorum non aliud Divinum percipiant, et percipere possint quam Divinum Humanum Domini, [et] hoc ex influxu totius Coeli in mentes eorum: inde constare potest unde est quod Testis, cum de Domino, significet Ipsum quoad Divinum Verum in Coelo et in Ecclesia; et quod Testari, cum de illis qui recipiunt Divinum Verum a Domino, significet agnoscere corde Divinum Domini in Humano Ipsius, videatur supra n: 27: Quod Coelum in toto et in parte referat unum Hominem, et quod hoc sit ex Divino Humano Domini, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 59 ad 86 seq: et n: 101: et quod Divinum procedens a Domino, quod format Coelum, et angelos ad imaginem Coeli, sit Divinum Verum, n: 13.
[238] 133. 138. 139. 140. Divinum hoc Verum vocatur a Domino Paracletus Spiritus veritatis, de quo dicitur quod testetur de Ipso et quod sit ab Ipso; quod testetur de Ipso, apud Johannem „*Quando venerit Paracletus Spiritus veritatis, Ille testabitur de Me*“ XV: 26: et quod sit ab Ipso, apud Eundem „*Paracletus Spiritus veritatis ducet vos in omnem veritatem; non enim loquetur a semet, sed quaecunque audi-*

verit loquetur: Ille Me glorificabit, quia ex Meo accipiet et annuntiabit vobis: omnia quaecunque Pater habet, Mea sunt, propter hoc dixi, quod a Meo accepturus sit et annuntiaturus vobis" XVI: 13. 14. 15; quod Divinum Verum sit ex Domino, intelligitur per quod non loquetur ex semet, sed quod ex Meo accipiet et annuntiabit vobis; quod sit ex Divino Humano Domini, per haec, omnia quaecunque Pater habet, Mea sunt, propter hoc dixi, quod ex Meo accepturus sit et annuntiaturus vobis; et quod Illud Divinum Humanum Domini manifestet, per haec, Ille Me glorificabit; glorificare est Divinum Humanum Domini notum facere, quod id sit glorificare, cum de Domino, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 294. Simile significatur per haec Domini verba *„Ego veritatem vobis dico, prodest ut abeam; si abivero mittam Paracletum Spiritum veritatis ad vos"* Joh: XVI: 7. 8; inde patet, quod sit ex Divino Humano Ipsius. Quod Dominus Se dicat Amen, est quia Amen significat Veritatem, ita Ipsum Dominum, quia cum in Mundo fuit, erat ipsa Divina Veritas, seu Ipsum Divinum Verum; quae etiam causa erat, quod Dominus toties dixerit Amen, et Amen Amen, ut Matth: V: 18. 26. Cap: VI: 16. Cap: X: 23. 42. Cap: XVII: 20. Cap: XVIII: 3. 13. 18. Cap: XXIV: 2. Cap: XXVIII: 20. Joh: I: 52. Cap: III: 11. Cap: V: 19. 24, 25. Cap: VI: 26. 32. 47. 53. Cap: VIII: 34. 51. 58. Cap: X: 1. 7. 24. Cap: XIII: 16. 20. 21. Cap: XXI: 18. 25. Quod Dominus fuerit ipsum Divinum Verum cum erat in mundo, Ipse docet apud Johannem *„Ego sum Via, Veritas, et Vita"* XIV: 6: et apud Eundem *„Pro illis Ego sanctifico Me Ipsum, ut etiam illi sint sanctificati in Veritate"* XVII: 19; quod sanctum in Verbo dicatur de Divino Vero, ac sanctificari de illis qui recipiunt illud, videatur supra n: 204; inde sanctificare se Ipsum, est Humanum suum Divinum facere; sed de his plura videantur quae in Arcanis Coelestibus ostensa sunt in locis inde citatis in Doctrina Novae Hierosolymae n: 303. 304. 305. 306. Praeterea quod Amen significet confirmationem Divinam, videatur supra n: 34; ut quoque in Veteri Testamento, Deut: XXVII: 15 ad 26. I Reg: I: 36. Esaj: LXV: 16. Jerem: XI: 5. Cap:

XXVIII: 6. Psalm: XLI: 14. LXXII: 19. LXXXIX: 53. CVI: 48.

229. Principium opificii Dei, quod significet fidem ab Ipso, quae primum Ecclesiae quoad apparentiam, constat a significatione principii, quod sit primum; et ex significatione opificii Dei, quod sit Ecclesia, de qua sequitur; quod fides sit quae intelligitur per principium opificii Dei, est quia de illa in scriptis ad hujus Ecclesiae Angelum agitur; quod autem fides sit principium opificii Dei, hoc est, primum Ecclesiae ad apparentiam, nunc dicetur: per fidem hic intelligitur fides a Domino, nam fides non a Domino non est fides Ecclesiae, ac fides a Domino est fides charitatis, haec fides est primum Ecclesiae quoad apparentiam, quia primum apparet homini Ecclesiae, at ipsa charitas est actualiter primum Ecclesiae, quia haec facit Ecclesiam
[239] apud hominem: sunt duo quae faciunt Ecclesiam, Charitas et Fides, charitas est affectionis, et fides est cogitationis inde, ipsa essentia cogitationis est affectio, nam absque affectione nemo cogitare potest, omne vitae quod inest cogitationi est ex affectione; inde patet, quod primum Ecclesiae sit affectio quae est charitatis seu amoris; at quod fides dicatur primum Ecclesiae, est quia primum apparet, quod enim homo credit, hoc cogitat et cogitatione videt, at id quo homo spiritualiter afficitur, non cogitat, quare nec cogitatione videt, verum percipit sensu quodam qui non se refert ad visum sed ad sensitivum aliud quod vocatur sensitivum jucundi, hoc jucundum quia est spirituale, ac supra sensum jucundi naturalis, homo non percipit, nisi dum spiritualis factus est, hoc est, cum regeneratus est a Domino; inde est, quod illa quae fidei sunt, ita quae visus, credantur esse prima Ecclesiae, tametsi non prima sunt nisi quoad apparentiam: hoc ergo vocatur principium opificii Dei, quia Verbum in litera est secundum apparentiam; est enim pro simplicibus; at spirituales homines, sicut Angeli, elevantur supra apparentias, ac percipiunt Verbum quale est in suo sensu interno, consequenter quod charitas sit primum Ecclesiae ac fides inde; nam, ut supra dictum est, fides quae non est ex charitate, et quae non est charitatis non est fides; de qua re etiam videatur in Opusculo de Ultimo Judicio n: 33 ad 39. Ab antiquis usque tempo-

ribus controversum est, quid primum Ecclesiae est, num Fides vel num Charitas, et illi qui nesciverunt quid charitas, dixerunt esse Fidem, at qui sciverunt quid charitas dixerunt esse Charitatem, ac fidem esse charitatem quoad apparentiam, quoniam affectio charitatis apparens ad visum in cogitatione est fides, jucundum enim affectionis cum transit a voluntate in cogitationem se format, ac in variis formis se sistit videndum: hoc non sciverunt simplices, quare arripuerunt pro primo Ecclesiae quod coram visu cogitationis eorum apparuit; et quia Verbum in litera est secundum apparentias, ideo hoc vocatur ibi primum, principium, et primogenitum. Ob hanc causam Petrus, per quem repraesentata est Fides Ecclesiae, dictus est Primus Apostolorum, cum tamen Johannes erat primus, quoniam per Johannem repraesentatum est bonum charitatis; quod non Petrus sed Johannes esset primus Apostolorum, patet ex eo quod Johannes accubuerit ad pectus Domini, et quod sequutus sit Dominum et non Petrus, Joh: XXI: 20. 21. 22: quod per duodecim Discipulos Domini repraesentata fuerint omnia Vera et Bona Ecclesiae, videatur n: 2129. 3354. 3488. 3858. 6397: quod per Petrum repraesentata sit Fides, n: 4738. 6000. 6073. 6344. 10087. 10580: et quod per Johannem repraesentatum sit Bonum Charitatis, n: 3934. 6073. 10087. Ob eandem etiam causam per Rubenem, quia primogenitus filiorum Jacobi fuit, repraesentata est Fides, et creditum quod Tribus ab illo nominata esset prima, sed usque non illa Tribus erat prima, verum Tribus Levi, quoniam per Levi repraesentatum est Bonum Charitatis, quare etiam haec Tribus facta est sacerdotium, ac sacerdotium est primum Ecclesiae: quod per duodecim filios Jacobi seu per duodecim Tribus ab illis nominatas repraesentata fuerint omnia Vera et Bona Ecclesiae, videatur n: 3858. 3926. 4060. 6335. 7836. 7891. 7996: quod per Rubenem repraesentata sit Fides, n: 3861. 3866. 4605. 4731. 4734. 4761. 6342 ad 6345: et quod per Levi repraesentatum sit bonum charitatis, n: 3875. [240]
4497. 4502. 4503. Ob eandem causam etiam est, quod in Primo Capite Geneseos, ubi agitur in sensu literae de creatione Coeli et Terrae, sed in sensu interno de nova

creatione seu regeneratione hominis Ecclesiae tunc, dicatur, quod primum facta sit Lux, ac postea Sol et Luna, videatur ibi Vers: 3 ad 5 et 14 ad 19, cum tamen Sol est primum et Lux est inde; quod Lux primum creationis dicta fuerit, erat quia per Lucem significatur verum fidei, ac per Solem et Lunam bonum amoris et charitatis: quod per creationem Coeli et Terrae in Primo Capite Geneseos in sensu spirituali intelligatur et describatur nova creatio hominis Ecclesiae coelestis seu regeneratio ejus, videatur in Explicatione illius Capitis in Arcanis Coelestibus, tum n: 8891. 9942. 10545: quod Lux significet Verum ex bono, ita quoque verum fidei, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 126 ad 140: ac quod Sol significet bonum amoris et Luna bonum charitatis, utrumque a Domino, in eodem Opere n: 116 ad 125. 146. Ex his nunc constare potest, quid significat principium opificii Dei, quod nempe fidem a Domino quae primum Ecclesiae quoad apparentiam.

230. Novi tua opera, quod significet vitam solius fidei, constat ex significatione operum, quod sint illa quae sunt interioris vitae hominis, quia opera ab illis procedunt, ac sunt eorum effectus, de qua supra n: 157. 185; hic itaque significant vitam solius fidei, quia in scriptis ad hanc Ecclesiam de ea agitur. Ad singulas Ecclesias praemittitur, *novi tua opera,* ac ubivis significant illa Ecclesiae, de quibus ibi agitur, videatur supra n: 98: qualis itaque vita solius fidei est seu fidei separatae a charitate, describitur in nunc sequentibus.

231. Quod nec frigidus sis nec calidus, quod significet quod sit, quia absque charitate, inter Coelum et Infernum, constat ex significatione frigidi, quod sit qui non in amore spirituali sed in amore infernali, de qua sequitur; et ex significatione calidi, quod sit qui in amore spirituali, de qua etiam sequitur; inde patet, quod per quod nec frigidus sis nec calidus, significetur quod nec sit in amore infernali nec in amore spirituali, sed inter utrumque, et qui est inter utrumque is est inter Infernum et Coelum. Quod tales sint qui in sola fide seu in fide separata a charitate, nondum scitum est, sed quod illi sint, patet ex singulis quae ad Angelum hujus Ecclesiae scripta sunt; et praeterea ex eo, quod qui

in fide separata a charitate sunt, vivant sibi, mundo et genio, et qui ita vivunt, in amore infernali sunt; et quod usque per lectionem Verbi, per auditionem praedicationum inde, per usurpationem sanctae Coenae, et per plura quae memoria tenus retinent ex Verbo, spectent ad Coelum, et cum hoc faciunt, in aliquo calore spirituali sunt, sed quia usque non est calor seu amor spiritualis, quia non vivunt secundum Verbum, ideo non calidi sunt nec frigidi: sic etiam dividunt Mentem in binas partes, nempe per illa quae sunt Verbi se vertunt ad Coelum, et per illa quae sunt vitae se vertunt ad Infernum, ita haerent inter utrumque: qui tales sunt, dum in alteram vitam veniunt, cupiunt ad Coelum, dicentes se fidem habuisse, legisse Verbum, audivisse praedicationes, frequentasse sacram Coenam, ac per illa salvandos esse; sed cum exploratur vita eorum, apparet ea prorsus infernalis, [241]
quod nempe nihili fecerint inimicitias, nihili odium, nihili vindictas, nihili astus, nihili machinationes dolosas; rectum, sincerum, justum, quae fecerunt, solum in externa forma fecerunt, ob causam ut appareant tales mundo, at interius in se seu in suo spiritu cogitaverunt alia, ac multi contraria, credentes quod cogitationes et intentiones nihil faciant, modo coram mundo non eluceant; inde est, quod spiritus eorum, cum solutus est a vinculo cum corpore terrestri, talis sit, nam spiritus hominis est, qui cogitat et intendit. Hi sunt qui intelliguntur per Domini verba „*Multi dicent Mihi in illo die, Domine, Domine, nonne per Nomen tuum prophetavimus, et per Nomen tuum daemonia ejecimus, et in Nomine tuo multas virtutes fecimus; at tunc confitebor illis, nunquam novi vos, discedite a Me omnes operarii iniquitatis*“ Matth: VII: 19 ad 27. Tum quoque per haec „*Cum coeperitis foris stare et pulsare ostium, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis, sed respondens dicet, non novi vos unde sitis: tunc incipietis dicere, edimus coram Te, et bibimus, et in plateis nostris docuisti; sed dicet, dico vobis, non novi vos unde sitis, discedite a Me omnes operarii iniquitatis*“ Luc: XIII: 24 ad 27. Quod frigus significet amorem infernalem, est quia calor significat amorem coelestem; quod calor significet amorem coelestem, videatur

in Opere de Coelo et Inferno n: 126 ad 140. 567. 568; et quod Amor in Dominum et Amor erga proximum seu charitas sint amores coelestes, et faciant Coelum, in eodem Opere, n: 13 ad 19; et quod amor sui et amor mundi sint amores infernales et faciant Infernum, ibi n: 551 ad 565. Quod in Infernis etiam sit Calor, sed immundus, in Arcanis Coelestibus n: 1773. 2757. 3340: sed quod ille Calor vertatur in frigus, cum influit calor coelestis, in Opere de Coelo et Inferno, n: 572.

232. Utinam frigidus esses aut calidus, quod significet quod praestet ut nulla fides, aut ut sit sola charitas, constat ex significatione utinam frigidus esses, quod sit quod praestet ut nulla fides sit, de qua sequitur; et ex significatione aut calidus, quod sit ut sit sola charitas; quid sola charitas, dicetur in sequentibus; hic primum quid nulla fides. Est quidem illis, qui in doctrina de sola fide, nulla fides, sed est nulla fides spiritualis, seu nulla fides Ecclesiae, ast est fides naturalis, quae etiam fides persuasiva dicenda est; credunt enim quod Verbum sit Divinum, credunt vitam aeternam, et credunt remissionem peccatorum, et plura alia; sed fides illa apud eos qui absque charitate sunt, est fides persuasiva, quae in se spectata non differt a fide rerum ignotarum quae audiuntur ab aliis in mundo, et creduntur tametsi non visae aut non intellectae, sed quia dictae a quodam, quem putant fide dignum, ita est fides alius in se et non sua; et fides alius in se et non facta sua per visum et intellectum non absimilis est fidei caeci nati de coloribus et aspectabilibus mundi cui etiam tactus gravis est, de quibus extraneam ideam habet, quam nemo novit quam ipse; haec fides est quae vocatur fides historica, et nullatenus fides spiritualis qualis erit fides Ecclesiae: fides spiritualis seu fides Ecclesiae omnis est ex charitate, sic ut in sua essentia sit charitas, etiam res spirituales quae creduntur, apparent in luce illis qui in charitate sunt; ab experientia hoc dico, quisque enim, qui in mundo in charitate vixit, in altera vita videt sua vera quae credit,
[242] at qui in sola fide fuerunt, prorsus nihil vident. Sed usque fides solum historica per cogitationem de Deo, de Coelo, deque vita aeterna, aliquam conjunctionem habet cum Coelo,

verum solum per cogitationem obscuram, non autem per affectionem quae est charitatis, haec enim nulla est, quapropter per affectionem quae illis, quae est affectio amoris sui et mundi, conjuncti sunt inferno; inde constare potest, quod sint inter coelum et infernum, spectant nempe oculis ad coelum, et corde ad infernum; et qui ita faciunt illi prophanant; ac prophanatorum sors in altera vita omnium pessima est; prophanare est credere Deum, Verbum, vitam aeternam, et plura quae in sensu literae Verbi dicuntur, et usque vivere contra illa. Inde nunc est, quod dicatur, utinam frigidus esses aut calidus, nam qui frigidus est, hoc est, absque fide, non prophanat, nec qui calidus, hoc est, cui sola charitas: quid Prophanatio, et qualis illa, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 169. 172: et quid et qualis fides persuasiva, n: 116 ad 119; tum quod nulla fides spiritualis sit, ubi non charitas, in Opusculo de Ultimo Judicio n: 33 ad 39. Paucis nunc dicetur quid sola Charitas; Charitas in se spectata est affectio spiritualis; at sola charitas est affectio naturalis et non spiritualis; ipsa enim Charitas, quae est affectio spiritualis, formatur per vera ex Verbo, et quantum per illa formatur, tantum spiritualis est; at sola charitas, quae est affectio naturalis, non formatur per aliqua vera ex Verbo, sed existit apud hominem ex auditione praedicationum praeter quod attendat ad vera et discat illa; proinde sola charitas etiam est absque fide, nam fides est veri et verum est fidei.

233. Itaque quia tepidus es, quod significet illos qui vivunt ex doctrina de sola fide et justificatione per illam, constat ex significatione tepidi, quod sint qui inter coelum et infernum sunt, et per id serviunt duobus dominis; quod illi qui cogitant, credunt et vivunt ex doctrina de sola fide et de justificatione per illam, tales sint, nondum notum est, quapropter manifestabitur: sunt duo status fidei et inde vitae, seu vitae et inde fidei hominum qui in Ecclesia, unus est ex doctrina, et alter est ex Verbo aut ex Praedicatione ex Verbo; quod duo hi status sint, vix aliquis novit; quod tamen sint, et quod apud aliquos unum agant, et apud plures non unum agant, datum est per vivam experientiam apud spiritus re-

centes e mundo videre et cognoscere, quoniam illi secum ferunt omnes status vitae suae; hoc autem apud homines, dum vivunt in mundo, non videri et cognosci potest, quoniam quid hominis spiritus apud se cogitat, credit et amat in spiritualibus, non propalari potest ulli quam per loquelam et externa facta, et haec procedunt quoad illa quae fidei sunt vel ex doctrina recepta in Ecclesia, vel ex praeceptis Domini e Verbo absque cogitatione ex doctrina, illud apud Eruditos, hoc apud simplices. Qualis itaque est status cogitationis, fidei et vitae ex doctrina, primum dicetur; doctrina Ecclesiarum in Christiano Orbe hodie dictat, quod sola fides salvet, et quod vita amoris nihil faciat; tum quod homo cum recepit fidem, justus sit, et cum ita justificatus est quod dein non aliquid mali ei imputetur; proinde quod salvetur omnis homo, etiam malus, si modo fidem habeat vel fidem recipiat, etiamsi id foret in ultima vitae hora; qui itaque ex doctrina cogitant et vivunt, illi omittunt bona, quia credunt illa nihil afficere
[243] hominem seu efficere ad salutem; et illi quoque non curant mala cogitationis et voluntatis suae, sive sint contemtus aliorum prae se, sive sint inimicitiae, odia, vindictae, astus, doli, ac similia alia, quia credunt talia non imputari illis qui justificati sunt per fidem; dicentes corde se non sub jugo legis esse, quia Dominus pro illis implevit legem, nec in damnatione quia Dominus illam sustulit; inde nunc est, quod illi qui ex doctrina de sola fide et de justificatione cogitant, vivunt, et credunt, nihil in vita sua spectent ad Deum, sed solum ad semet et ad mundum, et qui solum ad semet et ad mundum spectant in cursu vitae suae, illi adjungunt se infernis, nam omnes qui in infernis sunt, nihili faciunt bonum, et nihili malum: verbo vivere ex doctrina illa, est se confirmare in vita, quod perinde sit si bonum cogitent, velint et faciant, quia non inde salus, et quoque quod perinde sit si malum cogitent, velint, et quantum non timent leges, faciant, quia non inde damnatio, modo habeant confidentiam seu fiduciam, quae vocatur fides salvans, de qua in Doctrina Novae Hierosolymae n: 115: quod illi tepidi sint, patet ex eo, quando ex Doctrina illa cogitant, loquuntur aut praedicant, quod de Deo, de Domino, de Verbo, de Vita aeterna, cogi-

tent, loquantur et praedicent, at prorsus nihil dum extra Doctrinam sunt; per illam cogitationem spectant ad Coelum, sed per vitam conjungunt se inferno, quapropter inter Coelum et Infernum sunt; et qui inter utrumque sunt, tepidi sunt. Haec dicta sunt de statu fidei et inde vitae hominum intra Ecclesiam ex doctrina, nunc dicetur de statu fidei et inde vitae hominum Ecclesiae ex Verbo: illi qui nati sunt intra Ecclesias, ubi doctrina de sola fide et de justificatione per illam recepta est, quoad plurimam partem non sciunt quid sola fides nec quid intelligitur per justificationem, quare cum audiunt illa ex praedicatione, cogitant quod intelligatur vita secundum praecepta Dei in Verbo, hoc enim credunt esse fidem et quoque justificationem, altius non intrant in arcana doctrinae; hi quoque cum instruuntur de sola fide et de justificatione, non aliter credunt, quam quod sola fides sit cogitare de Deo et de salute, et quomodo vivendum; et quod justificatio sit vivere coram Deo; in hoc statu cogitationis et fidei tenentur a Domino omnes intra Ecclesiam qui salvantur, et quoque post excessum e mundo illustrantur in veris, nam recipere illustrationem possunt; illi autem qui vixerunt ex Doctrina de sola fide et de justificatione per illam, de quibus supra, occaecantur, ex causa quia sola fides est nulla fides, et inde justificatio per solam fidem est res nihili; quod sola fides sit nulla fides, videatur in Opusculo de Ultimo Judicio n: 33 ad 39. Ex his constare potest, quinam per tepidos intelliguntur, quod nempe qui illi dicunt corde, quid refert si bonum cogitem, velim et faciam, quia per id nulla salus, satis est quod habeam fidem; et quoque quid refert si malum cogitem et velim, quia per id nulla damnatio, relaxantes sic omnia fraena suis cogitationibus et intentionibus, ita suo spiritui, nam spiritus est qui cogitat et intendit, et fit prorsus secundum id. At sciendum est, quod perpauci sint qui ex doctrina ita vivunt, tametsi a praedicatoribus creditur, quod omnes qui praedicationes eorum audiunt; ex Divina enim Domini Providentia est quod perpauci sint; ex causa quia sors Tepidorum non absimilis est sorti prophanatorum, et sors prophanatorum est, quod illis, post vitam in mundo, auferantur omnia quae sciverunt ex Verbo, ac dein relinquantur sui [244]

spiritus cogitationi et amori; et cum cogitatio quae fuerat eis ex Verbo ablata est, fiunt omnium stupidissimi, apparent etiam in luce coeli sicut adusta sceleta aliqua cute circuminducta: de Prophanatione et de sorte illorum qui prophanant, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 172.

234. Et nec frigidus nec calidus, quod significet quia absque charitate inter Coelum et Infernum, constat ex illis quae supra n: 231 dicta et ostensa sunt.

235. Futurum te evomam ex ore meo, quod significet separationem a cognitionibus ex Verbo, constat ex significatione evomere, cum a Domino, quod sit separatio, non quod Dominus illos separet a se, sed quod illi se separent a Domino: evomere dicitur, quia agitur de tepido, et tepidum in mundo causatur evomitionem; est etiam ex correspondentia, nam cibus, quem sumit homo, correspondet cognitionibus, ac inde in Verbo significat illas; quare separatio ab illis significat non admissionem, verum quia aliquid e Verbo admittunt, significat ejectionem seu evomitionem: quod Cibus ex correspondentia significet cognitiones et inde intelligentiam, videatur n: 3114. 4459. 4792. 5147. 5293. 5340. 5342. 5410. 5426. 5576. 5582. 5588. 5655. 8562: ex causa quia cognitiones nutriunt internum hominem seu spiritum, sicut cibi nutriunt externum hominem seu corpus, n: 4459. 5293. 5576. 6277. 8418; et ex significatione ex ore, cum de Domino, quod sit ex Verbo; quod ex ore, cum de Domino, significet Verbum, est quia Verbum est Divinum Verum, et hoc procedit a Domino, ac quod procedit ac influit apud hominem, dicitur ex ore, tametsi non ex ore, sed sicut lux ex Sole, nam Dominus supra coelos, ubi Angeli, apparet ut Sol, ac inde Lux est Divinum Verum, a quo omnis intelligentia et sapientia est angelis et hominibus, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 116 ad 125 et 126 ad 140: inde constare potest, quod evomere ex ore meo, significet separare a Divino Vero, seu quod idem, a cognitionibus e Verbo. Quod illi qui tepidi sunt, hoc est, non frigidi nec calidi, qui sunt qui vivunt ex Doctrina de sola fide et de justificatione per illam, de qua re mox supra, separati sint a cognitionibus

e Verbo, ipsi non sciunt; credunt enim quod in cognitionibus sint prae aliis, sed usque non sunt, imo vix in aliqua; quod non sint, est causa quia principia doctrinae et religionis eorum sunt falsa, et ex falsis principiis non sequuntur nisi quam falsa; quapropter cum legunt Verbum, detinent mentem in suis falsis, unde vel non vident vera, et si vident vel illa praetereunt vel falsificant; principia falsa sunt, quod salvatio sit per solam fidem, et quod per illam justificetur homo; quod separati sint a cognitionibus e Verbo, et quod non videant ibi vera, ipsi scire possunt si volunt; quid enim frequentius a Domino dicitur, quam quod debeant facere verba Ipsius, mandata Ipsius, voluntatem Ipsius, et quod cuilibet retribuetur secundum facta; tum quod totum Verbum fundetur super binis mandatis, quae sunt amare Deum et amare proximum, et quod amare Deum sit facere praecepta Ipsius, Joh: XIV: 21. 23. 24; quod facere debeant, ut salventur, hoc in utroque Testamento millies dictum est, tum quod audire et scire nihil sint nisi faciant; sed illi qui apud se confirmaverunt solam fidem et justificationem per illam, an videant illa, et si
vident annon falsificent illa; inde est quod illis nulla doctrina [245]
vitae sit, sed doctrina solius fidei, cum tamen vita facit hominem Ecclesiae, ac illa fiunt fidei ejus quae sunt vitae ejus. Quod separati sint a cognitionibus e Verbo, etiam constare potest ex eo, quod non sciant quod vivant post mortem corporis sicut homines; quod illis spiritus sit qui vivit; quod Coelum sit ex humano Genere et quoque Infernum; quod prorsus nihil sciant de Coelo, et de gaudio coelesti; nihil de Inferno et de igne infernali; ita nihil de Mundo spirituali; nihil de sensu Verbi interno seu spirituali; nihil de Glorificatione Humani Domini; nihil de Regeneratione; de Tentatione; de Baptismo quid involvit; de Sancta Coena quid ibi significat Caro et Sanguis, seu Panis et Vinum; nihil de Libero Arbitrio; nihil de Interno homine; nihil de Charitate, de Proximo, de Bono, de Amore; nec sciunt quid remissio peccatorum, praeter plura alia: audivi etiam Angelos dicentes, quod quando datur illis spectare in Ecclesiam, et videre illos qui credunt se ex doctrina intelligentes esse, quod videant meram caliginem, et illos quasi alte sub undis. Separantur a cogni-

tionibus e Verbo ex binis causis, prima est, quod non illustrari possint a Domino, influit enim Dominus in bonum hominis, et ex illo illustrat illum in veris, hoc est, influit in amorem hominis et inde in fidem: altera causa est, quia prophanant vera per falsificationes, et qui ita faciunt, illi separantur ab ipsis veris, dum in mundo vivunt, ut non sciant illa, in altera autem vita rejiciunt a se omnia quae in mundo sciverunt ex Verbo; haec et illa separatio intelligitur per evomi ex ore: similia intelliguntur per evomere et per vomitum alibi in Verbo; ut in sequentibus his locis; apud Esajam *„Jehovah commiscuit in medio Aegypti spiritum perversitatum; unde seduxerunt Aegyptum in omni opere ejus, quemadmodum seducitur ebrius in vomitu suo“* XIX: 14; per Aegyptum significatur scientia rerum tam spiritualium quam naturalium; per commiscere in medio ejus spiritum perversitatum, significatur pervertere et falsificare illa; per ebrium significantur illi qui insaniunt in spiritualibus; et quia vera commixta falsis ejiciuntur, ideo dicitur quemadmodum ebrius seducitur in vomitu suo: Quod Aegyptus significet scientiam, videatur n: 1164. 1165. 1186. 1462. 5700. 5702. 6015. 6651. 6679. 6683. 6692. 7296; et quoque scientifica Ecclesiae, n: 7296. 9340. 9391: quod ebrii significent illos qui in spiritualibus insaniunt, n: 1072. Apud Jeremiam *„Bibite et inebriamini, et evomite et cadite, nec resurgite propter gladium“* XXV: 27; bibere et inebriari est haurire falsa et commiscere illa veris, et inde insanire; evomere et cadere est prorsus ejicere falsificata; gladius propter quem non resurgent, significat falsum destruens et vastans verum, videatur n: 2799. 4499. 7102; inde patet, quid sit evomere et cadere. Apud Eundem *„Inebriate Moabum, quia contra Jehovam se extulit, ut complodat in vomitu suo“* XLVIII: 26; Moabus significat illos qui adulterant bona Ecclesiae, quare praedicatur de illis vomitus. Apud Habakuk *„Vae facienti socium bibere etiam inebriando, ut introspicias nuditates eorum; satiaberis ignominia prae gloria; bibe etiam tu ut praeputium tuum reveletur: circumibit ad te calix Jehovae, ut vomitus ignominiosus super gloria“* II: 15. 16; bibere inebriando

etiam significat haurire vera et commiscere illa falsis; nuditates quas introspiciunt, significant deprivationem veri et inde intelligentiae n: 1073. 5433. 9960; praeputium quod revelabitur, significat conspurcationem boni, n: 2056. 3412. [246]
3413. 4462. 7225. 7245; gloria significat Divinum Verum, ita Verbum, n: 4809. 5922. 8267. 8427. 9429; inde patet quid vomitus ignominiosus super gloria. Apud Esajam „*Hi per vinum errant, per siceram aberrant, sacerdos et propheta errant per siceram, absorbentur a vino; errant inter videntes, titubant judicio, quin imo omnes mensae plenae sunt vomitu egestionis, non locus, quemnam docebit scientiam*“ XXVIII: 7. 8; vinum et sicera per quae errant, significant vera mixta falsis; sacerdos et propheta, significant illos qui docent bona et vera, et in sensu abstracto bona et vera Ecclesiae; videntes inter quos errant, significant illos qui visuri essent vera; titubare judicio, significat insanitionem; mensae significant omnia quae nutrirent spiritualem vitam, per mensas enim intelliguntur cibi qui super iis, et cibi significant omnia vera et bona, quia illa sunt quae nutriunt vitam spiritualem; hic itaque per mensas plenas vomitu egestionis, significantur eadem falsificata et adulterata. Apud Mosen „*Ne polluite vos omnibus his, quia omnibus his pollutae sunt gentes, quas Ego ejicio coram vobis, unde polluta est terra, et evomuit terra habitatores suos, ita non evomet terra vos, quemadmodum evomuit gentes quae ante vos*“ Levit: XVIII: 24. 25. 28; agitur ibi de omnis generis adulteriis, per quae in sensu spirituali intelliguntur omnia genera adulterationum boni et falsificationum veri, seu prophanationes; et quia mala et bona, tum falsa mali et vera boni non possunt simul esse, quin ejiciantur, ideo dicitur quod terra, hoc est, Ecclesia evomuerit eos. Ex his nunc constare potest, quid significat evomere.

236. Quod dicas quod dives sim et locupletatus, et nullius opus habeam, quod significet fidem eorum, quod credant se in veris esse prae aliis, constat ex significatione dicere, quod involvat id quod ab illis creditur, et quia agitur hic de illis qui in sola fide sunt, ideo dicere significat fidem eorum; praeterea dicere in sensu spirituali significat cogitare, quia quod dicitur exit ex cogitatione, ac cogitatio est spiritualis

quia est spiritus hominis, ac dictio et sermo inde est naturalis quia est corporis, ex eo est quod dicere in Verbo plura significet; ex significatione dives esse, quod sit possidere cognitiones veri et boni, et inde intelligens et sapiens esse, de qua sequitur; et ex significatione locupletatus esse et nullius opus habere, quod sit omnia scire, ut nihil desit. Quod tales sint seu ita credant, qui in doctrina de sola fide et de justificatione per illam sunt, non sciunt illi qui non sunt, tametsi inter eos sunt; at usque quod tales sint, ex multa experientia scire datum est; loquutus sum cum pluribus, qui in mundo crediderunt se prae aliis intelligentes et sapientes esse, ex eo quod sciverint plura de sola fide et de justificatione per illam, et quidem talia quae simplices non sciverunt, quae etiam vocaverunt interiora et arcana doctrinae, et crediderunt se scire et intelligere omnia ut non aliquid desit; inter illos erant plures qui de sola fide et de justificatione per illam scripserunt; sed ostensum est illis quod nihil veri sciant, et quod [non] prae illis intelligentes et sapientes sint, qui vitam fidei, quae est charitas, vixerunt, et justificationem per solam fidem non intellexerunt; et quoque ostensum est, quod illa quae sciverunt, non vera sint sed falsa, et quod scire et cogitare falsa non sit intelligens et sapiens esse, quoniam intelligentia est veri et sapientia est vitae inde: causa etiam detecta est, nempe quod in nulla affectione
[247] veri spirituali fuerint, sed solum in affectione naturali sciendi illa quae antesignani dixerunt, quidam propter functiones, quidam propter famam eruditionis, et qui in hac affectione sunt et non in illa, credunt quod omnia sciant cum illa, et plus ii qui confirmarunt illa per sensum literae Verbi, ac per rationis fallacias sategerunt connectere illa cum reliquis falsis. Ab experientia etiam aliquid de his dicam; Spiritus qui dum vixerunt homines in mundo, et tunc ab aliis Eruditi crediti sunt, explorati sunt num sciant quid fides spiritualis, dixerunt se nosse, quare missi sunt ad illos qui in fide illa fuerunt, et tunc data cum iis communicatione perceperunt, quod non illis fides fuerit, et quod nesciverint quid fides; quare illis dictum est, quid nunc credant de sola fide, super qua fundatur tota Ecclesiae eorum doctrina, sed pudefacti obmutuerunt. Erant

etiam plures ex doctis Ecclesiae, qui interrogati sunt de Regeneratione, num sciant quid sit, responderunt quod sciant esse Baptismum, quoniam Dominus dicit, quod nisi quis generatur per aquam et spiritum non possit ingredi in Regnum Dei; at cum ostensum est illis quod Baptismus non sit regeneratio, sed quod per aquam et spiritum intelligantur vera et vita secundum illa, et quod nemo intrare possit in Coelum nisi regeneratus sit per illa, tunc recesserunt fatendo suam inscitiam. Praeterea cum interrogati sunt de Angelis, de Coelo, de Inferno, de vita hominis post mortem, et de pluribus aliis, non sciverunt aliquid, et erant omnia sicut caligo in mentibus eorum, quare fassi sunt, quod quidem crediderint se scivisse omnia, sed nunc sciant quod vix sciant aliquid; per scire aliquid, in spirituali mundo intelligitur scire aliquid veri, at scire falsa non est scire, quia non est intelligere et sapere: dein illis dictum est, quod illud intelligatur per Domini verba „*Quod dicas quod dives sim et locupletatus, et tu non scis quod tu sis aerumnosus et miserabilis et pauper, et caecus et nudus.*“ Quod dives in Verbo significet illos qui in veris sunt, est quia divitiae spirituales non aliae sunt, inde etiam in Verbo per divitias significantur cognitiones veri et boni, ac per divites illi qui in intelligentia per illas sunt; ut constare potest ex sequentibus his locis; apud Ezechielem „*In sapientia tua et in intelligentia tua feceras tibi opes, aurum et argentum in thesauris tuis; per multitudinem sapientiae tuae multiplicasti tibi opes*“ XXVIII: 4. 5; haec dicta sunt ad principem Tyri, per quem in sensu spirituali intelliguntur illi qui in cognitionibus veri sunt; per opes ipsae illae cognitiones in genere; per aurum in thesauris cognitiones boni, et per argentum in thesauris cognitiones veri; quod per illa significentur cognitiones patet manifeste, nam dicitur in sapientia tua et in intelligentia tua feceras tibi opes, et per multitudinem sapientiae tuae multiplicasti tibi opes; quod per principem Tyri intelligantur illi qui in cognitionibus veri sunt, est quia Princeps significat primaria vera, n: 1482. 2089. 5044; et Tyrus cognitiones veri, n: 1201: quod per thesauros significentur possessiones cognitionum, videatur n: 1694. 4508. 10227; et quod per aurum signi-

ficetur bonum, et per argentum verum n: 1551. 1552. 2954. 5658. Apud Sachariam „*Tyrus colligit argentum sicut pulverem, et aurum sicut coenum platearum; ecce Dominus depauperabit eam, et excutiet in mare opes*“ IX: 3. 4; etiam ibi Tyrus pro illis qui comparant sibi cognitiones, quae sunt argentum, aurum et opes. Apud Davidem „*Filia Tyri afferet tibi munus, filia Regis; facies tuas deprecabuntur divites populi*“ Psalm: XLV: 13; describitur ibi Ecclesia
[248] quoad affectionem veri, quae intelligitur per filiam Regis, nam filia est Ecclesia quoad affectionem, n: 3262. 3963. 6729. 9059; et Rex est verum, n: 1672. 2015. 2069. 3670. 4575. 4581. 4966. 6148; quapropter dicitur quod filia Tyri afferet munus, et quod divites populi deprecabuntur facies; divites populi sunt qui abundant veris. Apud Hoscheam „*Dixit Ephraim, profecto ditatus sum, inveni opes mihi, omnes labores mei non invenient mihi iniquitatem quae peccatum, sed adhuc loquar ad prophetas, et visionem multiplicabo*“ XII: 9. 11; per ditatus sum et inveni opes mihi non intelligitur quod ditatus sit divitiis et opibus mundanis, sed coelestibus, quae sunt cognitiones veri et boni, nam per Ephraim intelligitur intellectuale illorum qui ab Ecclesia, quod illustratur dum legitur Verbum, n: 5354. 6222. 6238. 6267; inde est quod dicatur, quod adhuc loquar ad prophetas et visionem multiplicabo, per prophetas significantur vera doctrinae, similiter per visionem. Apud Jeremiam „*Ego Jehovah dans cuique secundum vias ejus, juxta fructus operum ejus, sicut perdix colligit sed non parit, facit divitias sed non cum judicio, in medio dierum suorum deseret illas, in postremitate dierum fiet stultus*“ XVII: 11; agitur ibi de illis qui comparant sibi cognitiones absque fine alius usus quam ut sciant, cum tamen vita est cui inserviturae sunt, hoc intelligitur per colligere sicut perdix et non parere, et per facere divitias sed non cum judicio, et quod in extremitate dierum fiet stultus; et quia cognitiones veri et boni inserviturae sunt vitae, haec enim per illas perficietur, ideo dicitur quod Jehovah det cuique secundum vias ejus et juxta fructus operum ejus. Apud Lucam „*Quisquis ex vobis, qui non abnegat omnes suas facultates, non potest*

meus esse disipulus“ XIV: 33; qui non scit quod facultates in Verbo sint divitiae et opes spirituales, quae sunt cognitiones ex Verbo, non aliter scire potest, quam quod se deprivaturus sit omnibus opibus ut salvari possit, cum tamen non ille sensus illorum verborum est, sed per facultates ibi intelliguntur omnia quae ex propria intelligentia sunt, nemo enim potest sapere ex se, sed ex Domino, quapropter abnegare omnes facultates est nihil intelligentiae et sapientiae sibi tribuere, et qui id non facit non potest instrui a Domino, hoc est, discipulus Ipsius esse. Qui non sciunt, quod per divites intelligantur qui possident cognitiones veri et boni, ita qui habent Verbum, et quod per paupéres intelligantur qui non possident illas, sed usque qui desiderant illas, non aliter scire possunt, quam quod per divitem, qui induebatur purpura et bysso, et per pauperem qui projectus ad vestibulum ejus, Luc: XVI, intelligatur dives et pauper in communi sensu, cum tamen per divitem ibi intelligitur Gens Judaica, quae habebat Verbum, in quo omnes cognitiones veri et boni sunt, per purpuram qua indutus intelligitur genuinum bonum, n: 9467, et per byssum genuinum verum, n: 5319. 9469. 9596. 9744; et per pauperem projectum ad vestibulum ejus intelliguntur gentes quae erant extra Ecclesiam et non habebant Verbum, et tamen desiderabant vera et bona Coeli et Ecclesiae; inde etiam patet, quod per divites intelligantur, qui habent Verbum, proinde cognitiones veri et boni, quoniam ibi sunt; ut quoque in Prophetico Elisabethae apud Lucam *„Deus esurientes implevit bonis, et divites emisit inanes“* I: 53; esurientes sunt qui desiderant cognitiones, quales erant Gentes, quae acceptabant Dominum et doctrinam ab Ipso; divites autem qui habent cognitiones quia Verbum, quales erant Judaei, sed qui usque non volebant scire vera [249]
inde, quare nec acceptabant Dominum et doctrinam ab Ipso; hi sunt divites qui missi sunt inanes, illi autem esurientes qui impleti sunt bonis.

237. Et non scis quod tu sis aerumnosus, quod significet quod non sciant quod falsa eorum cum veris nullam cohaerentiam habeant, constat ex significatione aerumnae, quod sit infractio veri per falsa, et quoque nulla cohaerentia; inde

patet quid intelligitur per aerumnosum; quod tales sint, est quia doctrina eorum fundatur super duobus principiis falsis, quae sunt sola fides et justificatio per illam, quare falsa inde fluunt in continua serie, ac vera, quae ex sensu literae Verbi adducunt ad confirmanda illa, infringuntur et falsificantur, et falsificata vera in se sunt falsa. Hoc describitur multis in locis in Verbo, ac intelligitur per vanitates quas prophetae vident, et per mendacia quae loquuntur; tum describitur per rupturas murorum et domuum, usque ut cadant: pariter per idola et sculptilia, quae artifex facit et connectit per catenas ut cohaereant; per idola enim et sculptilia significantur falsa doctrinae; similiter per rupturas murorum et domuum; pariter per prophetas qui vident vanitates et loquuntur mendacia, per prophetas enim intelliguntur doctrinae, per vanitates talia quae nullius rei sunt, et per mendacia falsa; sed quia haec memorantur perpluribus in locis in Verbo, non possunt ob copiam adduci, quare supersedentur, et solum aliqua adducentur, ubi dicuntur aerumnae et maceries, ut sciatur quod per illas significentur infractiones veri per falsa, et sic nulla cohaerentia; apud Esajam „*Sapientia tua et scientia tua seduxit te, dum dixisti in corde tuo, ego et non sicut ego praeterea, ideo cadet super te aerumna, et veniet super te devastatio*“ XLVII: 10. 11; etiam hic describuntur qui credunt se omnia scire, ac intelligentes esse prae omnibus aliis, cum tamen nihil veri sciant et intelligant, et quod ideo auferatur illis intellectus veri; fides eorum quod intelligentiores sint omnibus aliis intelligitur per quod sapientia tua et scientia tua seduxit te, dum dixisti in corde, ego et non sicut ego praeterea; et jactura omnis intellectus veri intelligitur per quod cadet super te aerumna, et veniet super te devastatio. Apud Ezechielem „*Aerumna super aerumnam veniet, ideo quaerent visionem a prophetis, sed lex periit a sacerdote, et consilium a senioribus, rex lugebit et princeps induetur stupore*“ VII: 26. 27; agitur hic de vastatione Ecclesiae, quae est quando non verum nisi falsificatum; falsum ex falso intelligitur per aerumnam super aerumnam; visio a propheta est doctrina, hic doctrina falsi; lex periit a sacerdote est quod Verbum non intelligatur, lex enim signi-

ficat Verbum, et sacerdos docentem; consilium periit a senioribus, est quod rectum ab intelligentibus, consilium significat rectum, et seniores significant intelligentes; rex lugebit ac princeps induetur stupore, est quod non amplius aliquod verum, rex significat verum, et princeps vera primario inservientia. Apud Davidem „*Non in ore eorum rectum, medium eorum aerumna*“ Psalm: V: 10; similiter hic aerumna pro falsis non cohaerentibus cum aliquo vero. Similiter apud Jeremiam „*Plangite, vagamini inter macerias, quia Rex eorum in exilium abiit, sacerdotes ejus et principes simul*“ XLIX: 3; vagari inter macerias est inter destructa vera per falsa; rex qui in exilium abiit significat verum; sacerdotes ejus et principes simul, significant bona et vera vitae et doctrinae, ut supra. Apud Ezechielem „*Quando hic aedificant maceriem, illi ecce incrustant inepto; dic ad incrustantes inepto quod cadet paries, nonne dicitur* [250]
ad vos ubi incrustatio qua incrustastis“ XIII: [10.] 11. 12; maceries quam incrustant inepto, significat falsum quod pro principio ponitur, quod per applicatum Verbum ex sensu literae ejus faciunt, ut appareat sicut verum, incrustatio est applicatio et inde apparens confirmatio, ineptum est falsificatum; et quia Verum Verbi sic destruitur, et confirmantia fiunt vera falsificata quae in se sunt falsa, et haec cum principio falso corruunt, ideo dicitur, ecce cadet paries, nonne dicitur ad vos ubi incrustatio qua incrustastis. Apud Hoscheam „*Ecce Ego obsepiens viam tuam per spinas, et maceria circumdabo maceriam, et semitas tuas non inveniet*“ II: 6; obstruere viam per spinas est obstruere omnes cogitationes per falsa mali, ne videant vera, falsa mali sunt spinae; macerie circumdare maceriem est cumulare falsa super falsis; et semitas tuas non inveniet, est ut nihil veri possit videri: hoc fit, quia vera non possunt simul esse cum falsis mali, sicut non coelum cum inferno, nam vera sunt ex coelo, et falsa mali ex inferno, quare cum falsa ex malo regnant, aufertur communicatio cum coelo, quo ablato non videri possunt vera, et si dicuntur ab aliis, rejiciuntur; inde est quod [illis] qui in principiis falsis sunt, sicut illis, qui in principiis de sola fide et de justificatione per illam, non datum sit in ali-

quibus veris esse, videatur supra n: 235. 236. Sed exempla illam rem illustrent; illi qui pro principio religionis sumserunt solam fidem et justificationem per illam, cum legunt Verbum, et vident quod Dominus dicat quod homini juxta facta et opera retribuetur, et quod qui bona fecerat veniet in coelum, at qui mala fecerat, in infernum, tunc vocant bona quae faciunt fructus fidei, non scientes aut non volentes scire, quod bona, quae vocantur fructus, omnia sint ex charitate, et nulla ex fide separata, quae vocatur sola fides; omne etiam bonum est charitatis, et verum est fidei inde; ex eo patet, quod pervertant Verbum: sed hoc faciunt, quia verum non possunt aliter applicare suo principio, credentes usque quod sic cohaereant, sed perit inde verum et fit falsum, et non modo fit falsum sed etiam malum. Quod inde sequantur falsa in continua serie, etiam patet, nam docent quod bona quae homo facit, sint meritoria, non volentes, quod sicut fides cum suis veris est a Domino, et sic non meritoria, ita charitas cum suis bonis; tum docent quod ut primum homo recipit fidem, reconciliatus sit Deo Patri per Filium, et quod mala quae dein facit non imputentur, et quoque nec mala quae prius fecerat, nam dicunt salvari omnes, qualitercunque vixerant, modo recipiant fidem, etiam si foret in horis ante mortem; sed haec et plura alia, quae sunt derivationes ex falso principii, non cohaerent cum veris Verbi, sed destruunt illa, et vera destructa sunt falsa, et talia falsa quae male olent; graveolentia ex illis sentitur in altera vita, quae talis est, ut non possit sustineri ab aliquo bono spiritu, est sicut nidor purulenti ex pulmone. Plura exempla possunt adduci, sunt in copia, nam quicquid concluditur ex principio falso, trahit inde falsum, quoniam in eo spectatur principium, cui adhaeret quia inde fluit et ei applicatur. Qualis est religio de sola fide et de justificatione per illam, concludi potest ex eo solo, quod omnes, qui confirmaverunt illa apud se doctrina et vita, in altera vita a se sphaeram nefandi adulterii effundant, quod est matris seu novercae cum filio; hoc nefandum adulterium correspondet illis, et quoque percipitur ab illis quocunque vadunt; ex illa sphaera millies cognovi praesentiam eorum: causa quod ex
[251] illis talis sphaera effluat, est quia adulterant bona charitatis

et Verbi, et adulteria correspondent adulterationibus boni et scortationes falsificationibus veri, videatur n: 2466. 2729. 3399. 4865. 6348. 8904. 10648. Simile intelligitur per Rubenem quod cubuerit cum Bilha, ex qua pater ejus genuit Danem et Naphtalin, Genes: XXXV: 22, quapropter etiam damnatus est, Genes: XLIX: 4; et quia polluit strata patris sui, adempta est ei primogenitura, et data Josepho, I Chron: V: I; per Rubenem enim in Verbo intelligitur fides, et ibi sola fides, n: 3325. 3861. 3866. 3870. 4601. 4605. 4731. 4734. 4761. 6342. 6350. et per Josephum bonum fidei, n: 3969. 3971. 4669. 6417. Quod in fine Ecclesiae talia exstitura sint, praedicitur apud Danielem, ubi agitur de statua a Nebuchadnezare in somnio visa, his verbis „*Quod vidisti ferrum mixtum cum argilla luti, commiscebunt se per semen hominis, sed non cohaerebunt unum cum altero, quemadmodum ferrum non commiscetur cum argilla*“ II: 43; per ferrum intelligitur verum absque bono; per argillam luti falsum quod ex propria intelligentia; per semen hominis Verbum Domini, Matth: XIII: 24. 37; quorum quod non cohaerentia sit, intelligitur per non cohaerebunt quemadmodum ferrum non commiscetur cum argilla.

238. Et miserabilis et pauper, quod significet quod nec sciant quod illis non sint cognitiones veri, nec cognitiones boni, constat ex significatione miseri seu miserabilis, quod sit qui in nullis cognitionibus veri est; et ex significatione pauperis, quod sit qui in nullis cognitionibus boni est: quod miser et pauper illa significent, constat ex pluribus locis in Verbo; et praeterea ex eo, quod miseria et paupertas spiritualis non aliud sit quam defectus cognitionum veri et boni, nam tunc spiritus miser et pauper est; at vero cum illas possidet, est dives et opulentus, quare etiam per divitias et opes in Verbo significantur divitiae et opes spirituales, quae sunt cognitiones veri et boni, ut mox supra n: 236 ostensum est. Multis in locis in Verbo dicitur miser et pauper, qui non scit sensum spiritualem Verbi, credit quod non alii per illos intelligantur, quam qui in mundo miseri et pauperes sunt, cum tamen illi non intelliguntur, sed ii qui non in veris et bonis sunt, inque eorum cognitionibus, et quidem per mise-

ros illi qui non in veris sunt quia non in cognitionibus eorum, et per pauperes illi qui non in bonis sunt quia non in cognitionibus eorum; quia duo illa nempe vera et bona intelliguntur per duo illa nomina, ideo in multis locis utrumque dicitur; ut in sequentibus: apud Davidem „*Ego Miser et Pauper, Domine memento mei*" Psalm: XL: 18. Psalm: LXX: 6: apud Eundem „*Inclina Jehovah aurem tuam et responde, quia Miser et Pauper ego*" Psalm: LXXXVI: 1; quod per miserum et pauperem non intelligantur miser et pauper, quoad divitias mundanas, sed quoad divitias spirituales, patet, quoniam David de se hoc loquitur, quare etiam dixit, Jehovah inclina aurem et responde. Apud Eundem „*Gladium nudant impii, et tendunt arcum suum, ad dejiciendum Miserum et Pauperem*" Psalm: XXXVII: 14; quod per miserum et pauperem etiam hic intelligantur, qui spiritualiter tales sunt, sed usque desiderant cognitiones veri et boni, patet, nam dicitur quod impii nudent gladium et tendant arcum, per gladium enim significatur falsum pugnans contra verum et conans destruere illud, et per arcum doctrina falsi contra doctrinam veri, inde est quod dicatur quod hoc faciant ad dejiciendum
[252] miserum et pauperem: quod per gladium significetur verum pugnans contra falsum, et in opposito sensu falsum pugnans contra verum, videatur supra n: 131: et quod per arcum significetur doctrina in utroque sensu, in ARCANIS COELESTIBUS n: 2686. 2709. Similiter alibi apud Eundem „*Impius persequutus est Miserum et Pauperem, ac dejectum corde ad interficiendum*" Psalm: CIX: 16; apud Esajam „*Stultus stultitiam loquitur, et cor ejus facit iniquitatem ad faciendum hypocrisin, et ad loquendum contra Jehovam errorem, ad evacuandum animam esurientem, ac potum sitientem deficere faciat; ipse facinora consulet ad perdendum Miseros per verba mendacii, quando etiam loquitur Pauper judicium*" XXXII: 6. 7; hic per miseros et pauperes similiter intelliguntur illi qui destituti sunt cognitionibus veri et boni, quare dicitur quod improbus facinora consulat ad perdendum miseros per verba mendacii, etiam pauperem qui loquitur judicium, per verba mendacii est per falsa, et loqui judicium est rectum; quia de his agitur, etiam

dicitur, quod faciat hypocrisin, et loquatur contra Jehovam errorem, ad evacuandum animam esurientem, et potum sitientem deficere faciat; facere hypocrisin et loqui errorem, est facere malum ex falso ac loqui falsum ex malo; evacuare animam esurientem est deprivare cognitionibus boni illos qui desiderant eas, et deficere facere potum sitientem est deprivare cognitionibus veri illos qui desiderant eas. Apud Eundem „*Habebunt Miseri in Jehovah gaudium, et Pauperes hominum in Sancto Israëlis exultabunt*" XXIX: 19; per Miseros et Pauperes etiam hic significantur qui in defectu veri et boni sunt, et tamen in desiderio ad illa; de his dicitur, quod habituri gaudium in Jehovah et exultaturi in Sancto Israëlis, et non de miseris et pauperibus quoad opes mundanas. Ex his constare potest, quid significatur per miseros et pauperes in aliis locis in Verbo; ut in sequentibus, apud Davidem „*Non in perpetuum oblivioni tradetur Pauper, ac spes Miserorum peritura in aeternum*" Psalm: IX: 19: apud Eundem „*Deus judicabit Miseros populi, servabit filios Pauperis; liberabit Pauperem clamantem et Miserum; parcet Tenui et Pauperi; et animas Pauperum salvabit*" Psalm: LXXII: 4. 12. 13: apud Eundem „*Videbunt Miseri, laetabuntur quaerentes Jehovam, quia exaudit Jehovah Pauperes*" Psalm: LXIX: 33. 34: apud Eundem „*Jehovah eripit Miserum a validiori ipso, et Pauperem a spoliantibus illum*" Psalm: XXXV: 10: apud Eundem „*Miser et Pauper laudant Nomen tuum*" Psalm: LXXIV: 21. Psalm: CIX: 22: apud Eundem „*Scio quod Jehovah facturus sit litem Miseri, et judicium Pauperum*" Psalm: CXL: 13: et quoque alibi, ut Esaj: X: 2. Jerem: XXII: 16. Ezech: XVI: 49. Cap: XVIII: 12. Cap: XXII: 29. Amos VIII: 4. Deut: XV: 11. Cap: XXIV: 14. Quod uterque nempe Miser et Pauper in allatis locis nominetur, est quia est secundum stylum Verbi, ut ubi dicitur de Vero etiam dicatur de Bono, ac in opposito sensu ubi de Falso etiam de Malo, quia unum faciunt et sicut conjugium, quare Miseri et simul Pauperes nominantur, per Miseros enim intelliguntur qui in defectu cognitionum veri, et per Pauperes qui in defectu cognitionum boni; quod tale Conjugium sit in Propheticis Verbi paene ubi-

vis, videatur in **Arcanis Coelestibus** n: 683. 793. 801. 2516. 2712. 3004. 3005. 3009. 4138. 5138. 5194. 5502. 6343. 7022. 7945. 8339. 9263. 9314; inde etiam est quod sequatur, *Et Caecus et Nudus*, per caecum enim
[253] intelligitur qui in nullo intellectu veri, et per nudum qui in nullo intellectu et voluntate boni: tum in Versu sequente, *Suadeo tibi emere a Me aurum exploratum igne, et vestimenta alba ut induaris*, per aurum enim exploratum igne intelligitur bonum amoris, et per vestimenta alba vera fidei: et adhuc, *ne appareat pudor nuditatis tuae, et collyrio inunge oculos tuos ut videas*, per quae intelligitur ne videantur mala et falsa: ita quoque alibi: sed quod tale conjugium sit in singulis Verbi, non videre possunt alii quam qui sciunt sensum internum ejus.

239. Et caecus et nudus, quod significet quod sint absque intellectu veri, et absque intellectu et voluntate boni, constat ex significatione caeci, quod sint qui absque intellectu veri, de qua sequitur; et ex significatione nudi, quod sint qui absque voluntate boni, ita quoque absque intellectu ejus, de qua etiam sequitur. Quod illi qui in Doctrina de sola fide et de justificatione per illam sunt, absque intellectu veri sint, constare potest ex eo, quod sola fides seu fides absque charitate non alibi resideat quam in memoria, ac non aliquid ejus in intellectu, quapropter etiam removent intellectum a rebus fidei, dicentes quod credenda sint, et quod intellectui nihil rei sit cum rebus fidei; ita dicere possunt quicquid volunt, sive foret maxime falsum, modo sciant adferre ad confirmationem aliquid ex sensu literae Verbi, cujus sensum spiritualem ignorant; in quo latet aliquid simile statuto Pontificiorum, quod est ut omnes pendeant ex ore eorum, persuadentes sic quod illi sciant et videant, cum tamen nihil vident; qui itaque non vident, hoc est, intelligunt illa quae credent, illi caeci sunt: inde quoque est, quod per illa quae fidei erunt, non possint perficere vitam; nam via ad vitam hominis est intellectus, non per aliam viam homo fit spiritualis: omnes qui in Coelo sunt, vident vera intellectu, et sic recipiunt illa, quae autem non vident intellectu, non recipiunt; et tunc si quis ad illos dicit, quod fides habenda sit

tametsi non vident seu intelligunt, se avertunt, dicentes quid hoc, quod video seu intelligo hoc credo, quod autem non video seu intelligo, hoc non credere possum, forte sunt falsa quae destruunt vitam spiritualem. Quod illi qui in doctrina de sola fide et de justificatione per illam sunt, absque intellectu boni quia absque voluntate boni sint, constare potest ex eo, quod prorsus nihil de charitate erga proximum sciant, proinde nihil de bono, omne enim bonum spirituale est ex charitate et nihil absque ea, quapropter qui separant fidem a charitate, dicentes quod charitas nihil ad salutem faciat, sed sola fides, illi prorsus ignorant quid bonum, quia ignorant quid charitas, cum tamen bonum spirituale et ejus affectio, quae charitas vocatur, est ipsa vita spiritualis hominis, et fides nulla absque illa; inde patet, quod sint absque intellectu boni; quod hoc exinde sit, quia absque voluntate boni sunt, est quia se dicunt justos seu justificatos esse cum habent fidem, et per justificatos intelligunt non damnabiles propter ullam rem, quam cogitant et volunt, quia reconciliati sunt Deo; quapropter credunt, quia sequitur ex nexu cum principio, quod aeque mali ac boni salventur modo fidem recipiant, sive id foret in ultimis vitae: arcana doctrinae hujus in eo consistunt, quod loquantur de progressivis gradibus Justificationis, non ex aliqua vita hominis, seu ex affectione charitatis ejus, sed ex sola fide de reconciliatione Dei Patris per Filium, quam vocant confidentiam seu fiduciam, ac ipsam [254]
fidem salvantem; non scientes quod nihil vitae spiritualis insit si nihil charitatis; id quod interius percipitur aut apparet in confidentia apud illos, usque nihil trahit ex affectione spirituali, sed ex naturali cogitatione de gaudio aut de non damnatione. Praeterea nulla voluntas boni est illis, qui non sciunt aliquid de bono charitatis, et qui non sciunt aliquid de hoc bono, non sciunt aliquid de malo, nam bonum retegit malum, quapropter nec possunt explorare se, videre sua mala, ac sic fugere illa et aversari illa, inde est quod relaxent cogitationi suae et voluntati suae omnia fraena, modo caveant sibi a faciendis malis propter leges, jacturam famae, honoris, lucri et vitae; inde est cum iidem fiunt spiritus, et illis auferuntur illi timores, quod associent se diabolis, cogitant enim

et volunt sicut illi, quoniam ita cogitaverunt in mundo, spiritus enim in homine est qui cogitat: aliter vero illi qui vitam charitatis egerunt. Porro, qui credunt se justificatos esse per solam fidem, putant se duci a Deo, et inde bonum facere, dicentes quod omne bonum a Deo, et nihil ab homine, et quod bonum alioquin foret meritorium, non scientes quod ab homine esse debeat receptio; et quod receptio non dabilis sit, si non attendat ad cogitationes et intentiones suas et inde facta, et tunc desistat a malis et faciat bonum, quod fit cum spectat ad vera quae novit ex Verbo, et vivit secundum illa: hoc nisi fiat, non est aliquod reciprocum, inde nec ulla reformatio; ad quid aliud inserviunt praecepta Domini in Verbo; quod homo hoc possit facere, etiam est a Domino; nam illa facultas est cuivis homini ex Divina praesentia Ipsius et Voluntate ut recipiatur. In summa, nisi homo recipiat intellectu et voluntate, seu cogitatione et affectione, seu quod idem, fide et amore, non a parte ejus est receptio, consequenter nec conjunctio cum Domino: quisque scit, quod Dominus jugiter adsit cum bono, ac velit ut recipiatur, sed ubi omnia fraena laxantur cogitationibus, quod non possit influere; at ibi solum, ubi cogitationes et intentiones, quae sunt concupiscentiae, refraenantur per vera ex Verbo. Quod Dominus jugiter adsit cum bono, et velit recipi, docet Ipse in sequentibus hujus Capitis, ubi dicit „*Ecce sto ad ostium et pulso, si quis audiverit vocem meam, et aperuerit ostium, intrabo ad illum, et coenabo cum illo, et ille Mecum*" Vers: 20; aperire ostium est receptio a parte hominis, ut modo dictum est. Idem etiam Dominus docet alibi in Verbo, ut apud Johannem „*Qui amat Me, verba mea servat, et Pater meus amabit eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus: qui non amat Me, verba mea non servat*" XIV: 23. 24. Apud Matthaeum „*Qui in terram bonam seminatus est, hic est qui verbum audit et intelligit, qui fructum fert et facit*" XIII: 23. Apud Marcum „*Hi sunt qui in terram bonam seminati sunt, qui audiunt verbum et* RECIPIUNT, *et fructum ferunt*" IV: 20: quia receptio ab homine est, quae conjungit illum cum Domino, et sic facit illum spiritualem, ideo cum Dominus illa dixit, clamavit di-

cens *„Qui habet aures ad audiendum audiat“* Matth: XIII: 9. Marc: IV: 9. Luc: VIII: 8. Quod Caeci significent illos qui in nullo intellectu veri sunt, et quod nudi significent illos qui in nullo intellectu boni sunt, quia in nulla voluntate ejus, constat ex pluribus locis in Verbo, quae in medium afferre volo, etiam ob causam, ut sciatur quod Verbum in suo sinu sit spirituale, at in litera naturale, proinde quod sensus li-
terae Verbi, qui est naturalis, recondat in se sensum spiri- [255]
tualem. Quod Caeci significent illos qui in nullo intellectu veri sunt, patet a sequentibus his locis; apud Esajam *„Tunc audient in die illo surdi verba libri, et e caligine eque tenebris oculi caecorum videbunt“* XXIX: 18; agitur ibi de restauratione Ecclesiae; et per surdos qui audient verba libri, intelliguntur qui volunt obedire veris et inde vitam boni agere, sed non possunt quia non habent Verbum; et per caecos quorum oculi in caligine et in tenebris videbunt, intelliguntur qui non sunt in intellectu veri quia in ignorantia, quod tunc intellecturi; quod non surdi et caeci intelligantur, patet. Apud Eundem *„Ecce Deus vester in vindictam veniet, in retributionem Dei Ille veniet, et salvabit vos; tunc aperientur oculi caecorum et aures surdorum aperientur, erumpent in deserto aquae, et fluvii in planitie deserti“* XXXV: 4. 5. 6; haec dicuntur de adventu Domini; quod tunc salvandi qui credituri in Ipsum; quod illi qui non in intellectu veri sunt tunc intellecturi, significatur per aperientur oculi caecorum; quod illi qui non in perceptione et voluntate boni sunt, tunc obedituri et in bono victuri sint, significatur per quod aures surdorum aperientur; ideo dicitur, erumpent in deserto aquae et fluvii in planitie deserti, desertum significat ubi non bonum quia non verum, et aquae significant vera, ac fluvii intelligentiam quae ex veris. Apud Eundem *„Dabo Te in foedus populo, in lucem gentium ad aperiendum oculos caecos, et ad educendum e carcere vinctum: Ego Jehovah, hoc Nomen meum, et gloriam meam alteri non dabo“* XLII: 6. 7. 8; haec quoque de Domino, et de instauratione Ecclesiae ab Ipso apud gentes; quod tunc illi, qui prius in ignorantia, intellecturi sint vera, significatur per oculos caecos quos aperiet; et quod ex ignorantia et ex falsis

educendi sint, significatur per quod e carcere educet vinctum; quod Ipsum Divinum assumturum sit Humanum, intelligitur per Ego Jehovah hoc Nomen meum, et gloriam meam alteri non dabo. Apud Eundem „*Ducam caecos in viam quam non noverunt, in semitas quas non noverunt ducam eos, ponam tenebras eorum in lucem*“ XLII: 16; caeci etiam hic pro illis qui non in aliquo intellectu veri sunt; vera et bona veri quae recepturi, significantur per quod ducentur in viam et in semitas quas non noverunt; dissipatio falsi ignorantiae et illustratio significatur per ponam tenebras eorum in lucem. Apud Eundem „*Ab oriente adducam semen tuum, et ab occidente colligam te, dicam septentrioni da, et meridiei ne inhibe, adduc filios meos a longinquo, et filias meas ab extremitate terrae; omnem vocatum a Nomine meo creavi, formavi, etiam feci illum; educ populum caecum cui oculi, et surdos quibus aures*“ XLIII: 5. 6. 7. 8; etiam haec de instauratione Ecclesiae apud gentes a Domino; adducere semen ab oriente, occidente, septentrione et meridie, est omnes e quacunque religione sunt, nam oriens et occidens significant ubi bonum amoris clarum et obscurum, ac septentrio et meridies ubi verum fidei in obscuro et in claro; hic intelliguntur qui in obscuro ex ignorantia, nam dicitur educ filios meos a longinquo et filias meas ab extremitate terrae, filii dicuntur qui recipiunt vera, et filiae qui bona, a longinquo et ab extremitate terrae significat qui remoti sunt a veris et bonis Ecclesiae; quod omnes a Domino recipientur et reformabuntur qui agnoscunt Ipsum, significatur per creavi, formavi et feci omnem vocatum a Nomine meo; illi nunc sunt qui intelliguntur per Caecos quibus oculi,
[256] et per Surdos quibus aures. Apud Eundem „*Exspectamus lucem sed ecce tenebrae; in caliginibus ambulamus, palpamus sicut Caeci parietem, et sicut non oculi palpitamus, offendimus in meridie sicut in crepusculo, inter vivos sicut mortui*“ LIX: 9. 10; similiter hic Caeci pro illis qui non in intellectu veri sunt; tenebrae et caligines sunt falsa; offendere in meridie sicut in crepusculo, est errare in falsis tametsi in luce possunt esse ex Verbo. Apud Eundem „*Speculatores ejus caeci omnes, iidemque pastores non sciunt intelligere*“

LVI: 10. 11; etiam hic caeci pro illis qui non intelligunt vera tametsi Verbum habent; quod Caeci illos significent, patet, nam dicitur, non sciunt et non sciunt intelligere. Apud Jeremiam „*Ego adducens eos e terra septentrionis, inter eos caecus et claudus, cum fletibus venient et cum precibus adducam eos, ducam eos ad fontes aquarum in via recti*“ XXXI: 8. 9; terra septentrionis est ubi falsum ignorantiae; et qui in illo sunt, dicuntur caeci; quod ducendi sint ad vera, significatur per quod ducam eos ad fontes aquarum in via recti. In Threnis „*Jehovah accendit ignem in Zione, qui comedit fundamenta ejus, ob peccata prophetarum ejus, iniquitates sacerdotum, errarunt Caeci in plateis, polluti sunt sanguine, ea quae non possunt tangunt vestimentis suis*“ IV: 11. 13. 14; Zion est Ecclesia; ignis qui comedet fundamenta ejus, est amor sui qui disperget omnes cognitiones veri; peccata prophetarum et iniquitates sacerdotum sunt perversitates docentium vera et bona; quod inde nihil veri intellecturi sint, significatur per errare Caeci in plateis; sanguis quo polluti sunt, est falsificatio veri et adulteratio boni in Verbo; prophanatio boni et veri inde per mala et falsa, intelligitur per ea quae non possunt tangunt vestimentis suis. Apud Sachariam „*In die illo percutiam omnem equum stupore, et equitem amentia, omnem equum populorum percutiam caecitate*“ XII: 4; equus significat intellectuale, et eques intelligentem, inde patet quid significatur per percutere omnem equum stupore et equum populorum caecitate, ac equitem amentia; quod equus significet intellectuale, videatur in Opusculo de Equo Albo n: 1 ad 6. Apud Davidem „*Jehovah solvit vinctos, Jehovah aperit Caecos*“ Psalm: CXLVI: 7. 8; Vincti dicuntur qui in falsis sunt et desiderant exsolvi ab illis; Caeci sunt qui inde non in intellectu veri; aperire illos est facere ut intelligant. Apud Johannem „*Dixit Esajas, occaecavit eorum oculos, et obturavit eorum cor, ut non videant oculis et intelligant corde*“ XII: 40; quod occaecare oculos ut non videant oculis suis, significet non intelligere vera, patet. Apud Eundem „*Jesus dixit, in judicium Ego in hunc mundum veni, ut non videntes videant, videntes vero caeci*

fiant: dixerunt, ergo nos caeci sumus; dixit Jesus, si Caeci essetis non haberetis peccatum, jam vero dicitis quod videamus, ideo peccatum vestrum manet" IX: 39. 40. 41; per non videntes intelliguntur illi qui extra Ecclesiam sunt et non sciunt vera quia non habent Verbum, ita Gentes; per videntes autem intelliguntur illi qui intra Ecclesiam sunt et habent Verbum, ita Judaei, de his dicitur quod caeci fient, de illis autem quod visuri; quod dicatur quod peccatum eorum maneat quia dicunt quod non caeci sint sed quod videant, est quia in Ecclesia sunt ubi Verbum, et tamen non volunt videre et agnoscere vera, ita nec Dominum: inde est, quod Scribae et Pharisaei apud Judaeos a Domino dicti sint *„Duces caeci caecorum"* Matth: XV: 14: Luc: VI: 39; ac *„Duces caeci, stulti et fatui"* Matth: XXIII: 16. 17. 19. 24.
[257] Apud Johannem *„Jesus videt hominem caecum a nativitate, dixit discipulis, quamdiu in mundo sum, Lux mundi sum: haec dicens exspuit in humum, et fecit lutum ex sputo, et inunxit lutum super oculos Caeci, et dixit, abi et lava te in piscina Siloam; ac abiit et lavit se, et venit videns"* IX: 1. 5 ad 7; cur ita factum est a Domino, nemo intelligit nisi qui scit sensum internum seu spiritualem Verbi, in hoc sensu per Caecum a nativitate intelliguntur qui extra Ecclesiam nati sunt, et inde non potuerunt scire aliquid de Domino ac instrui ex Verbo; per lutum quod ex sputo fecit in humo, significatur reformatio per vera ex sensu literae Verbi, humus est Ecclesia ubi Verbum, lutum est ultimum Divinum formans, inungere id super oculos Caeci est per id dare intellectum veri; piscina Siloam etiam significat Verbum in litera; lavari ibi est purificari a falsis et malis: quod haec intelligantur per illa, huc usque absconditum fuit. Quod Humus significet Ecclesiam, videatur n: 566. 10570: quod Lutum significet bonum ex quo verum, ita bonum formans, n: 1300. 6669: quod piscina Siloam significet Verbum in sensu literae, patet apud Esajam, Cap: VIII: 6: ac in genere piscinae quae Hierosolymae, Esaj: XXII: 9. 11. Apud Marcum *„Jesus venit Bethsaidam, ubi afferunt Ipsi caecum, et rogant ut eum tangeret; apprehendens itaque manum Caeci, eduxit eum extra pagum, et exspuens in oculos ejus interrogavit num-*

quid videat, qui suspiciens dixit, video homines quod sicut arbores ambulantes: deinde iterum imposuit manus super oculos ejus, et fecit eum suspicere; tunc restitutus est, et suspexit clare omnes" VIII: 22 ad 27; quid haec involvunt nec intelligitur nisi ex sensu interno seu spirituali Verbi, qui hunc non intelligit, nihil aliud videt quam quod ita factum sit, et forte cogitat plane sensualiter de eo; sed omnia quae Dominus loquutus est et quae fecit in mundo continebant spiritualia ordine a supremis ad ultima, ita plene, etiam omnia Miracula et eorum descriptiones; Caeci, quos Dominus sanabat, significabant spiritualiter caecos, qui sunt qui non sciunt et intelligunt vera; per quod hic Caecus duceretur extra pagum Bethsaida, erat quia Bethsaida significabat damnationem ob non receptionem Domini; quod exspuerit in oculos ejus significat simile quod supra quod fecerit lutum ex sputo; quod postea tetigerit oculos ejus significat quod ex Divino illustraverit; inde est quod caecus primum videret homines sicut arbores ambulantes, per quod significatur communis et obscura perceptio veri ex sensu literae, per arbores etiam significantur cognitiones, et per ambulare significatur vivere; quod postea cum tactus a Domino viderit omnes clare, significat quod post instructionem et illustrationem a Domino intellexerit vera: hic sensus inest illis, et is sensus percipitur ab Angelis. Quod pagus Bethsaida significet damnationem ob non receptionem Domini, patet apud Matthaeum Cap: XI: 21; et apud Lucam Cap: X: 13: quod Tactus significet communicationem et translationem, hic vero illustrationem quia tangebantur oculi, videatur supra n: 79: quod Arbores significent cognitiones, in ARCANIS COELESTIBUS, n: 2722. 2972. 7692: quod ambulare significet vivere, n: 519. 1794. 8417. 8420; et supra n: 97. Praeterea per omnes Caecos, quos Dominus sanavit, intellecti sunt illi qui in ignorantia sunt et recipiunt Ipsum, et per Verbum ab Ipso illustrantur; et in genere per omnia Miracula Domini significantur talia quae Coeli et Ecclesiae sunt, ita spiritualia, ex eo Miracula Ipsius Divina fuerunt, nam Divinum est ex primis [258]
agere et sistere illa in ultimis: ex his patet, quid significatum est per Caecos quos Dominus sanavit, de quibus Matth:

IX: 27 ad 31. Cap: XII: 22. Cap: XX: 29 ad fin: Cap: XXI: 14. Marc: X: 46 ad fin: Luc: VII: 21. 22. 23. Cap: XVIII: 35 ad fin: Quoniam per Caecos significantur illi qui non in cognitionibus veri sunt, et inde non in aliquo intellectu veri, ideo inter leges et statuta, quae data filiis Israëlis, fuerat, „*Quod Caecus ex filiis Aharonis et ex Levitis non accederet ad offerendum panem Dei sui*", hoc est, ad faciendum sacrificium, Levit: XXI: 18. Deut: XV: 21: *tum quod* „*Caecum non offerretur*" Levit: XXII: 22: pariter „*Quod non coram Caeco darent offendiculum*" Levit: XIX: 14: [pariter] „*Quod maledictus qui errare faceret Caecum*" Deut: XXVII: 18: quod hae Leges latae fuerint, erat quia Ecclesia apud illos instituta erat Ecclesia Repraesentativa, in qua omnia repraesentabant spiritualia quia illis correspondebant. Ideo etiam dicitur sequens maledictio super eos qui non servant mandata, apud Mosen „*Si non obediveris voci Dei tui custodiendo ad faciendum omnia praecepta Ipsius, percutiet te Jehovah furore et caecitate et stupore cordis, ut sis palpitans in meridie, sicut palpitat caecus in tenebris*" Deut: XXVIII: [15.] 28 [.29]; per quod etiam intelligitur, quod caecitate et stupore spirituali percutientur illi qui non obediunt voci Domini faciendo illa quae in Verbo praeceperat; Caecitas spiritualis oculorum et stupor spiritualis cordis est nullus intellectus veri et nulla voluntas boni; palpitare in meridie est talis esse in Ecclesia ubi lux veri datur per Verbum; quod meridies significet ubi verum est in luce, videatur n: 9642; et in Opere de Coelo et Inferno n: 148. 149. 151.

240. Quod autem nudus significet illos qui absque intellectu veri quia absque voluntate boni, constat etiam ex locis in Verbo ubi nudus et nuditas nominatur, quae infra adducentur; quod nudus et nuditas illa significent, est quia vestimenta significant vera quae intellectus, et qui absque veris est is quoque absque bono est, nam omne bonum spirituale comparatur per vera, bonum spirituale absque illis seu nisi per illa non datur; bonum spirituale est charitas. Nudus et Nuditas significant deprivatum seu deprivationem ab intelligentia et ab amore, ita ab intellectu boni et a voluntate

ejus, etiam ex causa, quia vestes tegunt corpus et carnem, et per corpus et carnem significatur bonum, inde per vestes significantur illa quae tegunt bonum. Est intellectus veri et est intellectus boni, intellectus veri est intellectus talium quae fidei sunt, ac intellectus boni est intellectus talium quae amoris et charitatis sunt: est quoque voluntas veri et voluntas boni, voluntas veri est apud illos qui e spirituali Regno Domini sunt, voluntas autem boni est apud illos qui e Regno coelesti Domini sunt, hi quia in amore in Dominum et inde in amore mutuo, qui illis est charitas erga proximum, vera habent inscripta cordibus suis, et inde faciunt illa, et quod procedit ex corde est ex voluntate boni, cor est voluntas boni; at illi qui in amore erga proximum sunt, qui amor est charitas, non habent vera inscripta cordibus, sed memoriae et inde menti intellectuali, et quod inde procedit ex affectione est voluntas veri; ita distinguuntur Angeli spirituales ab Angelis coelestibus; hi nudi apparent in coelo, illi autem vestiti: causa quod Angeli coelestes nudi appareant, est quia non opus habent memoria retinere vera, nec intellectu inde comprehendere illa, quia habent illa inscripta cordi, hoc est, [259]
amori et voluntati, ac inde vident illa; at quod Angeli spirituales vestiti appareant, est quia habent vera inscripta memoriae et inde intellectui, ac vera memoriae et inde intellectus sunt quae correspondent vestibus, quare omnes ex illis vestiti apparent secundum intelligentiam; quod Angeli ita vestiantur, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 177 ad 182. Ex his constare potest quid Nudus significat in utroque sensu, nempe quod in uno significet illos qui in bono coelesti sunt, in altero autem illos qui non in bono sunt quia non in veris. Sed haec melius videri possunt ex locis in Verbo ubi nudus ac nuditas nominantur, quae loca sunt sequentia; apud Esajam „*Dixit Jehovah prophetae, exue saccum desuper lumbis tuis, et calceum tuum exue desuper pede tuo, et fecit ita, tunc dixit Jehovah, sicut ivit servus meus Jeschajah Nudus et discalceatus, sic ducet Rex Aschuris captivitatem Aegypti, et turbam deportandam Kuschi, pueros et senes, nudum et discalceatum, et detectos nates, Nuditatem Aegypti*“ XX: 2. 3. 4; quid Ecclesiae et Coeli in his reconditum latet, nemo

videre potest nisi sciat sensum eorum spiritualem; in Verbi enim singulis aliquid Ecclesiae et Coeli inest, quia Verbum est spirituale, quare explicabitur; per prophetam hic intelligitur doctrina Ecclesiae; per exuere saccum desuper lumbis seu nudos sistere lumbos intelligitur revelare spurcos amores; per saccum solennem prophetae hic intelliguntur femoralia quae tegunt, et per lumbos significantur illi amores; per exuere calceum desuper pede, seu discalceare plantas pedis, significatur revelare foeda naturae; per quod Rex Aschuris ducet captivitatem Aegypti, et turbam deportandam Kuschi, intelligitur quod perversum rationale confirmabit mala et falsa per scientifica et per fallacias; per pueros et senes intelligitur per omnia, tam communia quam particularia; per nudum et discalceatum intelliguntur deprivati ab omni vero et ab omni bono; per detectos nates intelliguntur mala amoris sui; per nuditatem Aegypti intelliguntur falsa inde: inde patet de qua re Ecclesiae et Coeli hic agitur, quod nempe de eo, quod perversum rationale, quod est rationale quod negat Deum et naturae omnia tribuit, confirmet se per scientifica et per fallacias, usque ut sit absque omni intellectu veri et voluntate boni: quod per Prophetam in Verbo intelligatur doctrina, videatur n: 2534. 7269: quod per Lumbos, amores in utroque sensu, n: 3021. 4280. 5059: quod per Pedes, naturalia apud hominem, et per plantas pedum illa quae in ultimis, n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952: quod per Calceos, eadem illa quoad tegumentum eorum, n: 1748. 2162. [4835.] 6844: quod per Regem Aschuris, rationale in utroque sensu, n: 119. 1186: quod per Aegyptum, scientificum quod naturalis hominis etiam in utroque sensu, bono et malo, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 5700. 5702. 6015. 6651. 6679. 6683. 6692. 7296. 9340. 9391: quod per Kuschum, fallaciae sensuum, n: 1163. 1164. 1166. Apud Ezechielem „*Cum praeterivi praeter te, et vidi te, operui nuditatem tuam, et lavi te, et vestivi te: sed cum confisa es pulchritudini tuae, et scortata es, non recordata dierum juventutis tuae, cum esses nuda et denudata; scortata es cum filiis Aegypti et cum filiis Aschuris, et multiplicasti scortationem tuam*

usque ad Chaldaeam; propterea revelata est nuditas tua per scortationes tuas; ideo lapidabunt te lapide, et dissecabunt te gladiis, et accendent domos tuas igne" XVI: [260]
6 seq: agitur ibi de Hierosolyma, per quam intelligitur Ecclesia quoad doctrinam; et per illa verba et per plura in eodem Capite describitur qualis fuerat in principio, et qualis facta est cum deflexit a bono et a vero; qualis instaurata fuit a Domino, ita qualis in principio, describitur per haec, cum praeterivi praeter te et vidi te, operui nuditatem tuam, lavi te et vestivi te, operire nuditatem significat amovere mala voluntatis et falsa intellectus, lavare significat purificare a malis, et vestire significat veris instruere; qualis autem facta est cum deflexit a bono et vero, describitur per sequentia; quod confisa sit pulchritudini suae, significat intelligentiam ex proprio quod ea delectata fuerit; per quod scortata sit, significat quod sic imbuerit falsitates; per scortari cum filiis Aegypti et cum filiis Aschuris, significantur falsificationes confirmatae per scientifica et inde rationalia; per multiplicare scortationem usque ad Chaldaeam, significatur usque ad prophanationem veri; inde patet, quid significat, propterea revelata est nuditas tua per scortationes tuas, quod nempe Ecclesia per falsa et per falsificationes deprivata sit omni intellectu veri; per lapidabunt te lapide significatur quod moritura sit per falsa; per dissecabunt te gladiis, significatur quod prorsus moritura per falsificationes veri; et per accendent domos tuas igne, significatur quod tota peritura sit per amores infernales; domus sunt omnia quae apud hominem, et ignis est amor infernalis: ex his patet, quid Coeli et Ecclesiae continetur in illis verbis, et quod illud solum appareat ex sensu spirituali. Quod lavare significet purificare a malis et falsis, videatur n: 3147. 10237. 10240. 10243: quod vestire significet instruere veris, n: 1073. 2576. 5248. 5319. 5954. 9212. 9216. 9952. 10536: quod pulchritudo significet intelligentiam, n: 3080. 4985. 5199, hic intelligentiam ex proprio: quod scortari, imbuere falsa, supra n: 141: quod Aegyptus scientificum et Aschur rationale, videatur mox supra: quod Chaldaea prophanationem veri, n: 1182. 1283. 1295. 1304. 1306. 1307. 1308. 1321.

1322. 1326: quod lapidare lapide significet mori per falsa,
n: 5156. 7456. 8575. 8799: quod gladius significet falsum
pugnans contra verum et destruens illud, n: 2799. 4499.
7102; inde dissecare gladiis est prorsus mori per falsifica-
tiones veri: quod ignis significet amorem infernalem, n: 1861.
5071. 6314. 6832. 7575. 10747: et quod domus signi-
ficet totum hominem, et illa quae apud eum, ita quae ejus
intellectus et voluntatis sunt, n: 710. 2231. 2233. 2559.
3128. 3538. 4973. 5023. 6690. 7353. 7848. 7910.
7929. 9150; inde patet quid significatur per accendent
domos tuas igne. Apud Hoscheam „*Contendite cum Matre
vestra, ut removeat scortationes suas et adulteria sua, ne
forte exuam eam nudam, et ponam eam sicut desertum,
sicut terram siccitatis, et occidam eam per sitim, et
filiorum ejus non miserebor, quia filii scortationum illi*“
II: 2. 3. 4; etiam hic agitur de Ecclesia lapsa in falsa et
mala; Mater cum qua contenderent, significat Ecclesiam;
scortationes et adulteria significant falsa et inde mala; ponere
illam sicut desertum sicut terram siccitatis, significat absque
bono et vero; occidere eam per sitim, significat defectum
totalem veri; filii ejus quorum non miserebor, significant
omnia falsa ejus in genere, quare vocantur filii scortationum:
quod Mater significet Ecclesiam, videatur n: 289. 2691.
[261] 2717. 3703. 4257. 5581. 8897: quod desertum significet
non bonum quia non verum, n: 2708. 4736. 7055: quod
terra siccitatis significet ubi non verum, est quia aqua signi-
ficat verum fidei, n: 2702. 3058. 5668. 8568. 10238:
occidi siti, quod significet perire ex defectu veri, n: 8568 f:
quod filii significent affectiones veri et vera in genere, n: 2362.
3963. 6729. 6775. 6779. 9055; ita in sensu opposito
affectiones falsi et falsa in genere: inde constare potest, quid
significatur per exuere illam nudam, quod nempe ut sit absque
bono et vero. In Threnis „*Peccatum peccavit Hierosolyma,
ideo omnes qui honoraverunt illam, vilipendunt illam, quia
viderunt nuditatem ejus*“ I: 8: apud Ezechielem „*Ohola, quae
Samaria, scortata est cum Aegyptiis, cumque filiis Aschuris,
illi revelarunt nuditatem ejus, filios ejus et filias ejus ce-
perunt, et illam gladio tandem occiderunt; ideo dabo te*

in manum eorum quos odisti, ut agant tecum ex odio, et sument omnem laborem tuum, et te relinquent nudam et denudatam, ut reveletur nuditas scortationum tuarum" XXIII: 4. 8. 9. 10. 18. 28. 29; agitur in eo Capite de Samaria quae vocatur Ohola, et de Hierosolyma quae vocatur Oholiba, et per utramque significatur Ecclesia, per Samariam ubi filii Israëlis, significatur Ecclesia in qua non vera sed falsa, et per Hierosolymam Ecclesia in qua non bona sed mala: quid significatur per scortari cum Aegyptiis et cum filiis Aschuris, et quid per occidere filias et filios ejus gladio, supra explicatum est; exinde patet quod per relinquere illam nudam et denudatam significetur absque vero et bono. Apud Esajam *„Dominus decalvabit verticem filiarum Zionis, et Jehovah podicem earum nudabit"* III: 17; filiae Zionis significant Ecclesiam coelestem et quae illius Ecclesiae sunt, hic autem illam perversam; vertex illarum qui decalvabitur, significat intelligentiam qua deprivabitur; et podex qui nudabitur significat amorem mali et falsi. Apud Nahum *„Vae urbi sanguinum, tota mendacio et rapina plena, prae multitudine scortationum ejus retegam fimbrias super facies tuas, et ostendam gentibus nuditatem tuam, et regnis ignominiam"* III: 1. 4. 5; urbs sanguinum significat doctrinam falsi quae violentiam infert bono charitatis. Apud Habakuk *„Vae facienti socium bibere, etiamque inebriando, ut introspicias nuditates eorum; bibe etiam tu ut praeputium reveletur"* II: 15. 16; facere socium bibere inebriando, significat imbuere falsis usque ut non videat verum; introspicere nuditates est ut appareant falsa quae intellectus et mala quae voluntatis; ut praeputium reveletur est ut amores spurci: quod bibere sit instrui in veris, videatur n: 3069. 3772. 4017. 4018. 8562. 9412, inde in opposito sensu est imbuere falsa; quod inebriari sit insanire ex falsis, ita non videre vera, n: 1072: quod praeputium significet amores corporeos et terrestres, n: 4462. 7045. Inde constare potest quid significatur per quod *„Noachus biberit vinum et inebriatus sit, ita ut jaceret nudus in medio tentorii sui: et quod Chamus riserit nuditatem patris sui, Schemus autem et Japhetus texerint nuditatem ejus, et quod facies*

suas averterint ut non viderent patris sui nuditatem" Genes: IX: 21. 22. 23; sed haec videantur in ARCANIS COELESTIBUS explicata, ubi de illis agitur. In Threnis *„Etiam ad te filia Edomi transibit calix, inebriaberis et nudaberis"* IV: 21; hic simile per inebriari et nudari quod supra significatur; sed quinam illi sunt qui per Edomum intelliguntur, videatur n: 3322. 8314. Apud Esajam *„Filia Babelis et*
[262] *Chaldaeae sede in terra, sume molam et mole farinam, revela crines tuos, revela femur, transi flumina, reveletur nuditas tua, etiamque videatur opprobrium tuum"* XLVII: 1. 2. 3; per filiam Babelis et Chaldaeae intelliguntur illi qui prophanant bona et vera Ecclesiae; per molere farinam intelligitur falsificare vera; per revelare crines et femur, intelligitur deprivari intelligentia veri et voluntate boni; simile per transire flumina et revelare nuditatem. Quia nuditas significabat deprivationem intellectus veri et voluntatis boni, ideo statutum fuit, quod *„Aharon et filii ejus ascenderent in gradibus super Altare, ne reveletur nuditas eorum super illo"* Exod: XX: 26: tum *„quod illis facerent femoralia lini ad tegendum carnem nuditatis, et quod essent super illis cum intrarent tentorium conventus, et cum accederent ad altare, et quod alioquin portarent iniquitatem et morerentur"* Exod: XXVIII: 42. 43. Ex his patet, quid significatur per verba in sequenti Versu in hoc Capite *„Suadeo tibi emere a Me vestimenta alba, ut induaris, ne appareat pudor nuditatis tuae":* tum in sequentibus hujus Libri Apocalypseos *„Beatus qui vigilat, et servat vestimenta sua, ne nudus ambulet et videantur pudenda ejus"* XVI: 15. Praeterea per Nudum in Verbo intelliguntur etiam illi qui non in veris sunt et inde non in bono, quoniam ignorant illa, et tamen desiderant illa, ut sunt qui intra Ecclesiam sunt ubi illi qui docent in falsis sunt, tum qui extra Ecclesiam sunt et non Verbum habent, et inde non vera sciunt et nihil de Domino: hi sunt qui intelliguntur in his locis, apud Esajam *„Hoc jejunium quod eligo, frangere famelico panem, et cum videris Nudum obtegere eum"* LVIII: 6. 7: apud Ezechielem *„Panem suum famelico det, et Nudum tegat veste"* XVIII: 7: et apud Matthaeum *„Nudus fui et non*

induistis Me" XXV: 36. 38 [. 43. 44]; tegere veste et induere significat instruere in veris; quod vestes sint vera, videatur supra n: 195. Quod Nudus etiam significet bonum innocentiae, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 165. 8375. 9960; et in Opere de COELO ET INFERNO n: 179. 180. 280.

241. Suadeo tibi, quod significet medium reformationis illorum qui in doctrina de sola fide, constat ex illis quae nunc sequuntur, nam agitur nunc de reformatione eorum qui in illa doctrina sunt, inde suadeo tibi involvit praecepta quomodo illi victuri ut reformentur, et sic salventur.

242. Emere a Me aurum exploratum igne ut ditatus sis, quod significet ut a Domino comparent sibi genuinum bonum ut recipere possint vera fidei, constat ex significatione emere, quod sit comparare et appropriare sibi, de qua n: 4397. 5374. 5397. 5406. 5410. 5426; ex significatione auri explorati igne, quod sit bonum genuinum, ita bonum a Domino, de qua sequitur; et ex significatione ut ditatus sis, quod sit ut recipere possit vera fidei; quod ditatus fieri id significet, est quia divitiae et opes significant cognitiones veri et boni, et divites illos qui in intelligentia per illas sunt, hic qui in fide per illas, quia hic de illis qui in doctrina de sola fide sunt, agitur; inde patet, quod per emere a Me aurum exploratum igne ut ditatus sis, significetur ut comparent sibi genuinum bonum a Domino, ut recipere possint vera fidei. Quomodo haec intelligenda sunt, primum dicetur; quod non detur verum quod verum in se est nisi ex bono, ita nec fides quae fides nisi ex charitate, saepius prius dictum est; verum enim quod in se verum est, non datur nisi vita spiritualis ei insit, et tunc vita spiritualis ei inest dum formatur ex bono charitatis, nam verum est forma boni, et bonum est esse veri, [263] ita quoque est vita ejus, et bonum non aliunde est quam a Domino, et cum bonum a Domino est, tum verum quod ex bono est spectat Dominum primario, et quoque proximum et ejus bonum, nam Dominus influit cum bono, et ex eo format verum, quod est verum fidei, ac facit ut visus spiritualis hominis spectet ad Ipsum et ad proximum; quod ita sit, ostensum videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 145. 251, quod nempe Dominus aspiciat Angelos et homines in fronte,

et hi Dominum per oculos, ex causa quia frons correspondet bono amoris, ac oculi intellectui inde illustrato, proinde veris quae fidei sunt; et quoque in eodem Opere n: 17. 123. 124. 142. 143. 144. 510, ostensum est, quod in Mundo spirituali omnes vertantur ad suos amores, et illi qui Dominum agnoverunt et in Ipsum crediderunt, vertantur ad Ipsum, et quod inde illis bonum, et per bonum illustratio quoad vera: ex his constare potest, quid genuinum bonum, quod significatur per aurum exploratum igne, quod nempe a Solo Domino. Quoniam in scriptis ad Angelum hujus Ecclesiae agitur de illis qui vivunt secundum doctrinam de sola fide, et quia illi qui se confirmaverunt in illa, qui in mundo inde docti vocati sunt, potuerunt connectere falsa veris, ac inducere apparentiam sicut vera esset doctrina, ideo datum est cum quibusdam ex illis in altera vita loqui, et quia illa quae tunc mutuo dicta sunt, possunt inservire illustrationi, velim ea afferre. Docti illi ex opinione in mundo putaverunt quod fides esset dabilis absque charitate, et quod homo justificetur per illam solam: sermo eorum erat admodum ingeniosus, dicendo quod fides absque charitate dabilis sit, ex causa quia prior est, et per illam homo in bono est; quis, dixerunt, non credere potest, quod Deus sit, quod Verbum sit Divinum, et similia, quae nisi crederentur non possent recipi et cogitari ab homine; concluserunt inde quod fides dabilis sit absque charitate, quia praecedit seu prior est, et si dabilis, quod salvans sit, quia homo non potest bonum facere a se, quare nisi illa salvaret omnes perirent, absque fide nec daretur praesentia Dei apud illum, et si non praesentia Dei, regnaret malum et non alicui esset bonum; haec dixerunt intelligi per justificationem per solam fidem. Sed ostensum illis est, quod non fides esset nisi simul charitas, et quod dixerunt esse fidem, esse solum cognitiones, quae primae sunt cuivis homini, ut quod Deus sit et quod Verbum sit Divinum, ac similia, et quod illae cognitiones, non sint in homine, sed in introitu ad illum, qui est ejus memoria, priusquam sunt in ejus voluntate, et quantum in ejus voluntate sunt, tantum in ipso homine, nam voluntas est ipse homo, et quantum in voluntate sunt, tantum in ejus visu sunt, qui est fides; ipsae co-

gnitiones, quae praecedunt, ac in visu naturali apparent sicut credi, non prius fiunt fidei, inde est quod visus cognitionum, qui putatur esse fidei, recedat ab homine successive prout is incipit male cogitare ex male velle, et quoque recedit ab illo post mortem, cum homo fit spiritus, si non cognitiones irradicatae sunt vitae ejus, hoc est, voluntati aut amori ejus. Illustretur hoc per comparationem cum ventriculis qui apud aves et apud animalia terrae, qui vocantur Ventriculi ruminatorii, in hos primum colligunt escas suas, et dein per gradus exsumunt illas, ac edunt, et sic nutriunt sanguinem,
ita fiunt vitae eorum: ventriculis illis correspondet memoria [264]
apud hominem, hac gaudet homo loco illorum, quia homo est spiritualis, in hanc primum colligit cibos spirituales, qui sunt cognitiones, et dein exsumit illas quasi ruminando, hoc est, cogitando et volendo, et appropriat sibi, et sic facit vitae suae: ex hac comparatione tametsi levi constare potest, quod cognitiones nisi implantentur vitae per cogitare et velle illas et inde facere illas, similes sint escis non comesis in ventriculis ruminatoriis, ubi vel putrescunt vel evomuntur. Praeterea circulus vitae hominis est Scire, Intelligere, Velle et Facere, inchoat enim vita spiritualis hominis a scire, dein continuatur in intelligere, postea in velle, et demum in facere; unde quoque patet, quod cognitiones sint modo in introitu ad vitam cum in memoria, et quod non plene in homine sint quam cum in factis, ac eo plenius in factis quo plenius in intellectu et voluntate. Porro ostensum est, quod fides cognitionum, antequam fit fides vitae, sit fides historica, quae qualis sit notum est, quod nempe credatur ita esse, quia alius dixerat; hoc antequam fit ipsius hominis est alienum seu alius hominis apud se; et quoque est talis fides historica, qualis est fides rerum ignotarum, nam dicitur quod credenda sint tametsi non intelliguntur, imo quod non perscrutanda sint intellectu, cum tamen fides spiritualis talis est, ut in illa ipsa vera videantur, et sic credantur; in Coelo nemo credit aliquod verum nisi videat aut viderit illud; dicunt enim, quis potest credere quod ita sit nisi videat, forte potest esse falsum, et credere falsum non possunt alii quam mali, nam mali ex malo vident falsa, at boni ex bono vident vera, et quia bonum est a Do-

mino, etiam visus veri ex bono est a Domino: quod Angeli videant vera, est quia lux coeli, in qua sunt, est Divinum Verum procedens a Domino; inde omnes, apud quos illa lux est etiam in mundo, est visus veri; de Luce Coeli, et quod talis sit, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 126 ad 140. Ostensum dein est, quod Charitas et Fides unum agant, ac intrent simul apud hominem, ita quantum homo in charitate est tantum in fide sit, quoniam fides quoad essentiam est charitas, prorsus sicut verum quoad essentiam est bonum, bonum enim dum existit in specie seu in forma est verum, ita charitas est fides, nam bonum est charitatis et verum est fidei; unum etiam amat alterum et se conjungit alteri, quare non datur unum nisi simul alterum: illustratum est hoc per hominis cogitationem quae ejus intellectus et per affectionem quae ejus voluntatis, cogitare absque affectione est impossibile, ipsa enim essentia cogitationis est affectio seu amor; cogitare quidem potest homo omnia illa quae scit ex doctrina Ecclesiae, sed ex affectione naturali, quae est affectio seu amor gloriae, famae, honoris, lucri, sed haec affectio non facit ut cogitatio sit spiritualis, verum erit charitas quae est ipsa affectio spiritualis, haec cum se conjungit cognitionibus, fit fides, et dein quantum homo in illa affectione est, tantum videt cogitatione illa quae sunt fidei ejus, quae vocantur vera, et agnoscit illa, quia sunt ex ipso spiritu ejus, ita ex ipsa vita spirituali ejus; hoc quoque est quod vocatur illustratio; inde est quod nemo illustrari possit ex Verbo, nisi in affectione veri spirituali sit. Datur quidem simile illustrationi apud illos qui se confirmaverunt in talibus quae sunt Doctrinae de sola fide et de justificatione per illam, sed illa illustratio est illustratio fatua, quoniam possunt falsa
[265] aeque ac vera confirmari, sicut omnes haereses tam quae regnant apud Judaeos quam quae apud Pontificios; etiam similis lux post confirmationes datur apud illos qui naturalistae vocantur, ac negant Deum et Divinum Verbi, et praeterea omnia Ecclesiae; similiter apud illos qui confirmarunt apud se solam fidem et justificationem per illam; quod lux confirmationis sit lux naturalis, non spiritualis, dabilis etiam apud malos, videatur n: 8780. Sed redeamus ad fidem quae quoad

essentiam est charitas, illa fides jugiter perficitur per talia quae confirmant, nam semper ex luce spirituali videntur vera plura, et haec omnia se conjungunt bono charitatis et id perficiunt; inde homini est intelligentia et sapientia, tandem angelica. Praeterea illi qui solum in cognitionibus fidei sunt, et non in vita secundum illas, credunt quod homo facile possit recipere fidem, si non in mundo usque in altera vita, dicentes secum, annon cum audio et video quod ita sit, possum credere; sed maxime falluntur, nam illi qui non fidem spiritualem receperunt in mundo, postea, si millies audiverint et viderint, nusquam possunt recipere; causa est, quia fides illa non est in homine sed extra illum; quod ita sit manifeste constare potest ex eo, quod omnes qui e mundo veniunt, primum recipiantur ab Angelis et a bonis spiritibus, ac omni modo instruantur, imo etiam plura illis ostenduntur ad vivum et ad visum, sed usque non recipiunt, quare se ab illis abalienant, et accedunt ad illos qui in nulla fide sunt; dictum etiam est illis, quod si reciperetur fides per solum scire et cogitare, quod ab omnibus aeque malis ac bonis reciperetur, et sic nemo damnaretur. Quod Charitas, quae est affectio spiritualis, nusquam dabilis sit apud aliquem, nisi sciat vera, exploret se secundum illa, recipiat illa, et novam vitam illis convenientem agat, videatur supra n: 239; inde sequitur quod vita fidei sit charitas, et quod nihil vitae insit fidei nisi quantum charitatis inest, et quoque quod quantum charitatis inest fidei, tantum ducatur a Domino; at quod quantum charitatis non inest tantum ducatur a semet, et qui ducitur a semet et non a Domino, non cogitare potest bonum, minus velle et facere bonum quod bonum in se est, nam ex proprio hominis non procedit nisi quam malum, cum enim cogitat bonum ac vult et facit bonum ex proprio, est modo propter se, et propter mundum, quae sunt fines operum ejus, ac fines sunt amores qui ducunt illum, et homo a proprio suo non abduci seu elevari potest, nisi, quoad illa quae vitae sunt, spectet ad Dominum, per hunc visum conjungitur ille coelo, et inde a Domino datur ei affectio spiritualis. Cum haec et illa dicta sunt, datum est illis, cum quibus de hac re loquntus sum, in luce spirituali esse, quae lux talis est,

ut in illa videri possint vera tam clare sicut videntur objecta in mundo in luce ejus, et tunc illi qui in doctrina de sola fide et de justificatione per illam erant, non potuerunt non affirmare quod ita sit; sed ut primum lux ea illis adempta est, et remissi sunt in suam lucem, quae erat naturalis, non potuerunt videre aliter quam quod visus cognitionum esset fides salvans, et inde quod falsa, quae fecerunt fidei suae, essent vera: falsa fiunt fidei quando mala sunt vitae. Sed redeamus ad explicationem verborum hujus loci, quae sunt, *suadeo tibi emere a Me aurum exploratum igne ut ditatus sis,* per quae significatur ut comparent sibi a Domino genuinum bonum ut recipere possint vera; et nunc ostendendum est, quod aurum in Verbo significet bonum amoris: hoc constare potest a sequentibus his locis; apud Malachiam „*Ecce Ego mittens Angelum meum qui praeparabit viam ante Me*, *et*
[266] *subito veniet ad Templum suum Dominus, Quem vos quaeritis, et Angelus foederis Quem vos desideratis; sedebit conflans et purgans argentum, et purificabit filios Levi, et defaecabit eos sicut Aurum et Argentum, ut sint adferentes Jehovae mincham in justitia*“ III: 1. 2. 3; haec de adventu Domini dicta sunt; dicitur quod Jehovah missurus Angelum qui parabit viam ante Ipsum, et per Angelum intelligitur Johannes Baptista ut notum est; per ante Me seu ante Jehovam intelligitur Ipsum Divinum Domini; per Templum ad quod venturus, intelligitur Divinum Humanum Ipsius; quod Illud etiam dicatur Angelus foederis, est quia per Ipsum est conjunctio hominum angelorumque cum Ipso Divino, foedus enim est conjunctio; per argentum quod sedebit conflans et purgans, intelligitur verum ex bono; per filios Levi intelliguntur omnes qui in bono charitatis sunt et inde in veris fidei; quapropter dicitur quod defaecaturus eos sicut aurum et sicut argentum, hoc dicitur quia aurum significat bonum et argentum verum inde; per adferre Jehovae mincham in justitia, intelligitur cultus Domini ex bono charitatis: quod Templum significet Divinum Humanum Domini, videatur supra n: 220: quod foedus significet conjunctionem, in ARCANIS COELESTIBUS n: 665. 666. 1023. 1038. 1864. 1996. 2003. 2021. 6804. 8767. 8778. 9396. 10632: quod argentum signi-

ficet verum ex bono, n: 1551. 1552. 2954. 5658: quod mincha significet bonum amoris et charitatis, n: 4581. 9992. 9993. 9994. 10079. 10137: quod justitia dicatur de bono, n: 2235. 9857; inde adferre mincham in justitia significat cultum ex bono amoris. Apud Sachariam *„Duae partes in universa terra exscindentur, exspirabunt, tertia autem relinquetur in ea; ducam tamen tertiam per ignem, et conflabo eos juxta conflare argentum, et explorabo eos juxta explorare aurum"* XIII: 8. 9; per universam terram non intelligitur universa terra, sed universa Ecclesia; per tertiam partem nec intelligitur tertia pars, sed aliqui ibi; ducere illam per ignem, et conflare juxta conflare argentum, et explorare juxta explorare aurum, significat purificare eos a falsis et malis ut implantetur bonum et verum: quod terra in Verbo sit Ecclesia, videatur n: 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577. 6516. 9325. 9643: quod tertia pars significet aliquos, n: 2788: sunt in locis allatis comparationes argenti et auri cum vero et bono, sed in Verbo omnia quae inserviunt comparationibus, etiam correspondent et inde significant, videatur n: 3579. 8989. Quia aurum exploratum igne significat bonum amoris purificatum a malis, ideo mandatum erat, *„quod Aurum et Argentum captum a Midianitis traduceretur per ignem et sic purificaretur"* Num: XXXI: 22. 23. Quod Aurum significet bonum amoris et charitatis, constat amplius a sequentibus, apud Hoscheam *„Deseruit Israël bonum, hostis persequitur eum, argentum suum et aurum suum fecerunt sibi idola"* VIII: 3. 4; quod argentum suum et aurum suum sibi fecerint idola, significet quod verum et bonum verterint in falsa et mala, patet ex eo quia dicitur, deseruit Israël bonum, et hostis persequitur eum, hostis est falsum ex malo, et malum ex falso. Apud Joëlem *„Quid vobis Mecum, Tyre et Zidon, argentum meum et aurum meum sumsistis, et desiderabilia bonorum intulistis in Templa vestra, et filios Jehudae et filios Hierosolymae vendidistis filiis Graecorum, ut longe removeretis a terminis eorum"* IV: 4. 5 [. 6]; per Tyrum et Zidonem intelliguntur illi intra Ecclesiam qui in cognitionibus veri et boni sunt, hic illi qui

perverterunt illas, et applicuerunt ad falsa et ad mala falsi; hoc
[267] significatur per quod argentum meum et aurum meum sumsistis et desiderabilia bonorum intulistis in templa vestra, argentum significat verum, aurum bonum, et desiderabilia bonorum significant vera et bona derivata, quae sunt cognitiones ex Verbi sensu literae; inferre in templa sua significat vertere in cultum prophanum; per quod filios Jehudae et filios Hierosolymae vendiderint filiis Graecorum, intelligitur quod omnia vera boni transmutaverint in falsa mali; per longe removere eos a terminis eorum, intelligitur procul ab ipsis veris: quod per Tyrum et Zidonem intelligantur illi intra Ecclesiam qui in cognitionibus veri et boni sunt, videatur n: 1201; quod per filios Jehudae et filios Hierosolymae intelligantur omnia vera boni, est quia per filios significantur vera, n: 1729. 1733. 2159. 2623. 2803. 2813. 3373. 3704. 7499. 8897. 9807; per Jehudam Ecclesia coelestis, n: 3654. 6364; per Hierosolymam Ecclesia ubi genuina doctrina, n: 3654. 9166; quod per filios Graecorum intelligantur falsa, est quia Graeci significant gentes quae in falsis, videatur n: 50. Apud Ezechielem „*Negotiatores Schebae et Raamae, per primarium omnis aromatis et per omnem lapidem pretiosum et aurum, dederunt negotiationes tuas*“ XXVII: 22: et apud Eundem „*In sapientia et intelligentia tua feceras tibi opes, et feceras aurum et argentum in thesauris tuis: in Eden horto Dei fuisti, omnis lapis pretiosus tegumentum tuum et aurum*“ XXVIII: 4. 13; agitur in binis illis locis etiam de Tyro, per quam, ut supra dictum est, intelliguntur illi intra Ecclesiam qui in cognitionibus veri et boni sunt; per negotiationes ejus intelliguntur ipsae illae cognitiones; per Schebam et Raamam quoque intelliguntur illi qui in cognitionibus illis sunt, n: 1171. 3240; per aromata significantur vera quae grata quia ex bono, n: 4748. 5621. 9474. 9475. 10199. 10254; per lapides pretiosos significantur vera quae pulchra quia ex bono, n: 9863. 9865. 9868. 9873. 9905; quod per hortum Eden significetur intelligentia et sapientia inde, n: 100. 108. 1588. 2702. 3220; quia nunc per illa significantur cognitiones veri et boni, ac per aurum et argentum ipsa bona et vera, et quia per illa comparatur omnis intelligentia et sapientia, ideo dicitur in intel-

ligentia et sapientia tua feceras aurum et argentum in thesauris tuis. In Threnis „*Quomodo obscuratum est aurum, mutatum est obryzum optimum, effusi sunt lapides sanctitatis in capite omnium platearum: filii Zionis aestimati pares auro puro, quomodo reputati sunt in utres testae, opus manuum figuli*" IV: 1. 2; agitur ibi de vastatione Ecclesiae; aurum quod obscuratum et obryzum optimum quod mutatum, significant bona Ecclesiae; lapides sanctitatis qui effusi in capite omnium platearum, significant vera inde quod falsificata; filii Zionis qui aèstimati prae auro puro, significant vera Ecclesiae prioris; utres testae opus manuum figuli, significant mala vitae ex falsis doctrinae quae ex propria intelligentia. Apud Ezechielem „*Ornavi te ornatu, et dedi armillas super manus tuas, et torquem super guttur tuum, sic ornata es auro et argento, et vestes tuae byssus et sericum et acupictum; et accepisti vasa ornatus tui ex auro meo et ex argento meo quod dederam tibi, et fecisti tibi imagines cum quibus scortareris*" XVI: 11. 13. 17. 18; agitur ibi de Hierosolyma, per quam significatur Ecclesia quoad doctrinam, ut supra; ornatus quo ornata est, significat in genere omnia vera ex bono et inde intelligentiam, n: 10536. 10540; armillae super manus significant in specie vera ex bono, n: 3103. 3105; torques super guttur significat conjunctionem verorum et bonorum interiorum cum exterioribus, seu spiritualium cum naturalibus, n: 5320; byssus significat [268]
verum genuinum, et sericum idem splendens ex interiori bono, n: 5319. 9469; acupictum significat scientificum quod naturalis hominis, n: 9688; imagines cum quibus scortaretur sunt fallaciae sensuum, quae apparent illis qui in falsis sunt ut vera; scortari cum illis est per illas falsa concludere; quod scortari significet imbuere falsa, videatur supra n: 141: ex his patet quod per illa in eo Capite describatur Ecclesia qualis fuerat cum primum instaurata a Domino, et qualis postea facta est. Apud Esajam „*Ecce Ego excitans contra eos Medum, qui Argentum non aestimabunt, et auro non delectabuntur, quorum arcus juvenes allident, filiis non parcet oculus eorum*" XIII: 17. 18; per Medum intelliguntur qui contra Ecclesiae vera et bona sunt, quare dicitur de illis, qui

argentum non aestimabunt nec auro delectabuntur, argentum est verum Ecclesiae, et aurum est bonum ejus; arcus eorum significant doctrinalia falsi pugnantis contra vera et bona, n: 2686. 2709; juvenes quos allident, significant intelligentes ex veris, n: 7668; filii quibus non parcent, significant ipsa vera. Apud Eundem „*Turma Camelorum obtegent te, omnes e Scheba venient, aurum et thus portabunt, et laudes Jehovae annuntiabunt, Mihi insulae confident, navesque Tharschisch ad adducendum filios tuos e longinquo; argentum eorum et aurum eorum cum illis*“ LX: 6. 9; agitur ibi de adventu Domini, et per turmam camelorum intelliguntur omnes qui in cognitionibus veri et boni sunt, n: 3048. 3071. 3143. 3145; per Schebam e qua venient, intelliguntur ubi ipsae illae cognitiones, n: 1171. 3240; per aurum et thus quae portabunt, intelliguntur bona ac vera ex bono quae inde grata, per aurum bona et per thus illa vera, n: 9993. 10177. 10296; per insulas quae confident, intelliguntur gentes quae in cultu Divino sunt sed remotiore a veris Ecclesiae, n: 1158; per naves Tharschisch intelliguntur cognitiones communes veri et boni quibus insunt plures in particulari, n: 1977. 6385; per filios quos adducent e longinquo intelliguntur vera remotiora, filii sunt vera ut supra, et e longinquo sunt quae remotiora, n: 1613. 9487; per argentum eorum et aurum eorum cum illis, significantur cognitiones veri et boni apud illos. Simile significatur per quod „*Sapientes qui venerunt ab Oriente ad locum ubi Christus natus, obtulerint dona, aurum, thus et myrrham*“ Matth: II: 11; obtulerunt illa quia significabant bona et vera interiora et exteriora, quae sunt munera Deo grata. Apud Davidem „*Incurvabunt se Illi omnes Reges, et omnes Gentes servient Illi: animas pauperum servabit, et vivent, et dabit illis ex auro Schebae*“ Psalm: LXXII: 11. 13. 15; etiam ibi agitur de adventu Domini; per reges qui incurvabunt se Ipsi, et per gentes quae servient Ipsi, intelliguntur omnes qui in Veris sunt ex Bono, quod per reges illi qui in veris, videatur supra n: 31, et quod per gentes illi qui in bonis, etiam supra n: 175; per pauperes quos servabit, intelliguntur illi qui non in cognitionibus veri et boni

sunt, sed usque desiderant illas, etiam supra n: 238; per aurum Schebae de quo illis dabit, intelligitur bonum amoris in quod Dominus ducet illos per cognitiones; quid Scheba, videatur mox supra. Apud Haggaeum „*Excitabo omnes gentes, ut veniant electio omnium gentium, et impleam Domum hanc gloria: Mihi argentum et aurum; major erit gloria Domus hujus posterioris quam prioris*“ II: 7. 8. 9; etiam haec de adventu Domini; per gentes intelliguntur qui in bono sunt et inde veris; per Domum intelligitur Ecclesia, n: 3720; per gloriam qua implebitur, intelligitur Divinum Verum, n: 4809. 5922. 8267. 8427. 9429; per [269] argentum et aurum quod Mihi, intelligitur verum et bonum quod a solo Domino. Apud Sachariam „*Colligentur opes omnium gentium circumcirca, aurum, argentum et vestes multa copia*“ XIV: 14; per opes omnium gentium intelliguntur cognitiones ubicunque sunt, etiam apud malos; per aurum, argentum et vestes multa copia, intelliguntur bona et vera spiritualia et naturalia: simile significatum est per *Aurum, Argentum et Vestes*, quae filii Israëlis mutuo petierunt ab Aegyptiis, quum ab illis discesserunt, Exod: III: 22. Cap: XI: 2. 3. Cap: XII: 33. 36; cur ita factum est, et quid involvit, videatur in ARCANIS COELESTIBUS n: 6914. 6917, quod nempe ut repraesentaretur, quod malis auferrentur quae habent et darentur bonis, secundum Domini verba apud Matthaeum Cap: XXV: 28. 29, et apud Lucam Cap: XIX: 24. 26; et quod facerent sibi amicos ex injusto mammone secundum Domini verba apud Lucam Cap: XVI: 9; per injustum mammona intelliguntur cognitiones veri et boni apud illos qui non juste illas possident, qui sunt qui non applicant illas vitae. Apud Davidem „*Filiae regum inter pretiosas tuas, constitit Regina ad dextram tuam in auro optimo Ophiris: tota gloriosa filia Regis intus, de implexis auri vestis ejus*“ Psalm: XLV: 10. 14; agitur ibi de Domino, et per filiam Regis intelligitur Ecclesia quae in affectione veri, quae describitur per quod filiae regum inter pretiosas ejus, per quas intelliguntur ipsae affectiones veri; per quod consistat regina ad dextram ejus in auro optimo Ophiris, intelligitur Regnum coeleste Domini quod in bono amoris est;

per quod de implexis auri vestis ejus, intelligitur quod vera sint ex bono. Apud Matthaeum „*Jesus dixit discipulis quos emisit ad evangelizandum, quod non possiderent aurum, nec argentum nec aes in zonis suis*“ X: 9; per hoc repraesentatum est, quod nihil boni et veri ex se haberent, sed ex solo Domino, et quod gratis omnia donarentur. Quia Aurum significabat bonum amoris, ideo *Mensa super qua ponebantur Panes facierum, obducta erat auro*, Exod: XXV: 23. 24: similiter *Altare suffitus*, quod inde vocabatur Altare aureum, Exod: XXX: 3: ac ideo *Candelabrum factum est ex puro auro*, Exod: XXV: 31. 38: quod etiam *Cherubi*, Exod: XXV: 18: et ideo *Arca obducta erat intra et extra Auro*, Exod: XXV: 11: similiter plura in Templo Hierosolymae: Tentorium enim ubi Arca, Cherubi, Mensa super qua panes facierum, Altare suffitus, et Candelabrum, repraesentabat Coelum; pariter Templum, et inde Aurum ibi significabat bonum amoris, et argentum verum ex bono. Quia sanctissimum Coeli repraesentabatur per Aurum in Templo, ideo „*cum Belschazar biberet vinum ex vasis auri eductis ex Templo illo, et simul laudaret deos auri, argenti, aeris, ferri, ligni et lapidis, scriptum apparebat in pariete, Numeratus, Appensus, Divisus, et ille ea nocte occisus est*“ Dan: V: 2 seq:: significabatur enim per id prophanatio boni. Praeterea per Aurum in opposito sensu in Verbo significatur malum amoris sui, et per Argentum falsum inde, ut apud Mosen „*Argentum et Aurum Gentium non concupiscent, quia abominationes, nec inducent in domum suam, sed devovebuntur quia abominanda et detestanda*“ Deut: VII: 25. 26; sed de hac significatione Auri et Argenti dicetur infra.

243. Et vestimenta alba ut induaris, quod significet et genuina vera et inde intelligentiam, constat ex significatione vestimentorum alborum, quod sint genuina vera, vestimenta
[270] enim significant vera, videatur supra n: 196, et album significat genuinum, et praedicatur de veris, etiam supra n: 196; et ex significatione induere, quod sit inde intelligentiam sibi comparare, nam per genuina vera comparatur omnis intelligentia; intellectus enim humanus est formatus ad recipiendum

vera, ideo talis fit qualia sunt vera ex quibus formatur. Creditur quod Intellectus sit etiam posse ex cogitatione ratiocinari et loqui ex falsis, et ea multis confirmare, sed usque id non intellectus est, est modo facultas homini data cum memoria, cui adjuncta est, et cujus activum est; at per illam nascitur et formatur intellectus, quantum homo ex affectione recipit vera; at recipere genuina vera ex affectione, non datur ulli homini quam a Solo Domino, quoniam ab Ipso sunt, proinde recipere intellectum seu intelligens fieri non datur ulli homini quam a Solo Domino, et datur cuivis qui applicat se ad recipiendum, secundum illa quae supra n: 239 dicta sunt: hoc itaque est quod significatur per „Suadeo tibi emere a Me vestimenta alba ut induaris“.

244. Ne appareat pudor nuditatis tuae, quod significet ne spurci amores, constat ex significatione nuditatis, quod sit deprivatio ab intellectu veri et boni quia a voluntate illorum, seu deprivatio veri quod fidei quia non bonum quod amoris, de qua supra n: 240; et quia per nuditatem illa deprivatio significatur, ideo per pudorem nuditatis significantur spurci amores, hi enim apparent quando non sunt remoti per amorem boni et inde fidem veri: homo enim nascitur in binos amores, qui sunt amor sui et amor mundi, quare ex haereditario trahit ut se et mundum super omnia amet, hi amores sunt amores spurci, quia ex illis omnia mala fluunt, quae sunt contemtùs aliorum prae se, inimicitia contra illos qui sibi non favent, odia, vindictae, astus, doli omnis generis; illi amores cum suis malis non removeri possunt, quam a binis amoribus, qui sunt amor in Dominum et amor erga proximum, ex his trahit homo ut Dominum super omnia amet et proximum sicut seipsum, hi duo amores sunt amores puri, quoniam e coelo a Domino, ex his etiam omnia bona fluunt: quantum itaque homo in his est, tantum removentur amores illi spurci in quos natus est, usque ut non appareant, et removentur per vera a Domino. Ex his constare potest, quod per suadeo tibi emere a Me vestimenta alba ut induaris ne appareat pudor nuditatis tuae, significetur ut comparent sibi genuina vera et inde intelligentiam a Domino, ne appareant spurci amores.

245. Et collyrio inunge oculos ut videas, quod signi-

ficet ut aliquantum aperiatur intellectus, constat ex significatione oculorum, quod sint intellectus, de qua supra n: 152, inde per inungere oculos ut videas significatur ut aperiatur intellectus: dicitur collyrio inungere, quia per collyrium significatur unguentum factum ex farina cum oleo, et farina significat verum fidei et oleum bonum amoris; quod farina significet verum fidei, videatur n: 2177. 9995, et quod oleum bonum amoris, n: 3728. 4582. 4638: hoc ita dicitur, quia intellectus nihil veri videt nisi voluntas sit in bono, verum enim in intellectu non aliud est quam forma boni quod est in voluntate.

246. Ego quoscunque amo, arguo et castigo, quod significet tentationes tunc, constat ex significatione arguere et castigare, cum de illis qui bonum sibi comparant et per id recipiunt vera, de quibus in mox praecedente Versu actum est, quod sit in tentationes admittere: dicitur quoscunque
[271] amo, et per id intelliguntur omnes qui in doctrina de sola fide, qui in bono sunt seu in charitate, et inde in veris seu in fide: quod illi amèntur a Domino, est quia Dominus in bono seu in charitate est praesens, et per bonum seu charitatem in veris seu in fide, et non vicissim. Quod nunc dicatur de illis qui in doctrina de sola fide sunt, quod Dominus illos arguat et castiget, est quia supra dictum est, *Suadeo tibi emere a Me aurum exploratum igne, et vestimenta alba ut induaris, ne appareat pudor nuditatis tuae, et collyrio inunge oculos ut videas,* per quae intelligitur, ut illi qui in doctrina de sola fide sunt, comparent sibi genuinum bonum et genuina vera ac inde intelligentiam, ne appareant spurci amores, ac ut aliquantum aperiatur intellectus; et hoc dum fit apud illos qui in doctrina de sola fide fuerunt, non possunt aliter quam in tentationes mitti, nam principia falsi de sola fide et de justificatione per illam apud eos non possunt aboleri nisi per tentationes, et abolenda omnino sunt, quia non conjungi possunt cum bono charitatis, cum hoc solum vera conjunguntur, quapropter haec comparanda sunt, ut dictum est: conjunguntur quidem vera per id quod dicant, quod homo, postquam fidem accepit, ducatur a Deo et sic in bono charitatis, sed usque hoc nihili faciunt, quia nihil ad salutem, dicendo etiam quod illum nihil damnet, non malum cogitationis et vo-

luntatis, nec malum vitae, tum quod non sub lege sit, quia Dominus implevit legem pro ipso, et quod non spectetur nisi fides, per haec disjungunt; quod conjungant est causa, quia aliter non cohaereret doctrina cum Verbo, ubi toties dicitur de charitate et de factis; sed haec conjunctio non est conjunctio apud illos qui in vita secundum doctrinam sunt, sed apud illos qui in vita secundum Verbum sunt. Dicitur quoscunque amo, arguo et castigo, sed intelligitur quod non Dominus arguat et castiget, sed quod infernales spiritus qui in principiis similis falsi sunt, hi sunt qui castigant, hoc est, tentant homines; quod Deus neminem tentet, notum est, quare ita intelligendum est, tametsi in litera dicitur de Deo, quod in tentationem inducat, quod malum faciat, quod conjiciat in infernum, et similia plura; inde patet, quod Divinum Verum in Verbo parum intelligatur nisi per sensum spiritualem ejus, seu per doctrinam ex illis qui in illustratione fuerunt. Quod Tentationes attinet, in illas venit homo, quando immittitur in suum proprium, tunc enim se adjungunt ei spiritus ab inferno qui in falsis principii ejus sunt et in malis amoris ejus, et tenent ejus cogitationes in illis, at Dominus tenet ejus cogitationes in veris quae fidei, et in bonis quae charitatis, et quia tunc quoque jugiter de salute et de coelo cogitat, inde ejus anxietas mentis interior, et inde pugna, quae vocatur tentatio: at vero illi qui non in veris et bonis sunt, ita non in aliqua fide ex charitate, non immitti possunt in tentationes, nihil enim apud illos est quod pugnat cum falsis et malis; inde est quod hodie pauci sint qui tentantur, et inde quod parum sciatur quid Tentatio spiritualis: sed haec plenius exposita sunt in Arcanis Coelestibus, ex quibus collecta videantur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 196 ad 201.

247. Zelo age ergo et resipisce, quod significet ut sit illis charitas, constat ex significatione zelo agere, quod sit ex affectione spirituali, haec enim est zelus in spirituali sensu, et quia charitas est ipsa illa affectio, ideo dicitur zelo age et resipisce, et per id significatur ut sit illis charitas: praeterea nemo in tentationem spiritualem immittitur, nisi sit in affectione spirituali quae Charitas vocatur; nisi in illa sit, non [272]

existit aliqua pugna cum falsis et malis, quia nullus est Zelus pro veris et pro bonis; quia per tentationem non solum domantur mala et removentur falsa, sed etiam loco illorum implantantur vera, et haec conjunguntur cum bono charitatis usque ut sint unum, ideo per zelo age et resipisce significatur ut sit illis charitas.

248. Ecce sto ad ostium et pulso, quod significet praesentiam Domini perpetuam, constat ex significatione ostii seu januae, quod in supremo sensu sit Dominus quoad intromissionem in Coelum aut in Ecclesiam, et in sensu interno verum ex bono quod ab Ipso, quia homo per id intromittitur, de qua supra n: 208, hic quia dicitur a Domino, ecce sto ad ostium et pulso, significatur perpetua Ipsius praesentia, et simul perpetua Ipsius voluntas quod velit intromittere; et quoque intromittit omnes et se conjungit omnibus qui Ipsum recipiunt, quod fit per vera ex bono seu per fidem ex charitate, quare sequitur „Si quis audiverit vocem meam et aperuerit ostium, intrabo ad illum, et coenabo cum illo et ille Mecum": quia ostium dicitur, etiam dicitur pulsare, et per id significatur perpetua voluntas se conjungendi cum homine et communicandi cum illo felicitates Coeli: quod ita sit, ex eo constare potest, quod in Domino sit Divinus Amor, ac Divinus Amor est velle dare omne suum aliis, ac velle ut recipiant Ipsum, et hoc quia non fieri potest aliter quam per receptionem boni et veri seu amoris et fidei ab homine, quoniam haec sunt Divina quae procedunt ab Ipso et recipientur, et quia Divina sunt est Ipse in illis, ideo conjunctio Domini cum Angelis et hominibus est per vera ex bono seu per fidem ex amore; haec velle dare et implantare homini in specie significatur per „Sto ad ostium et pulso". Sunt duo, quae in Libero hominis sunt, ex perpetua praesentia Domini, et ex perpetua Ipsius voluntate Se conjungendi cum illo; PRIMUM quod inde est in libero hominis, est quod ei sit copia et facultas bene cogitandi de Ipso et de proximo; quisque enim de Domino et de proximo bene aut male cogitare potest, si bene cogitat aperitur ostium, si male clauditur; bene cogitare de Domino et de proximo non est ab homine et ejus proprio, sed a Domino, qui perpetuo praesens est et per perpetuam

praesentiam dat ei illam copiam et facultatem; at male cogitare de Domino et de proximo, est ab ipso homine et ejus proprio. ALTERUM quod in libero hominis est ex perpetua praesentia Domini apud illum, et ex perpetua voluntate Ipsius conjungendi Se cum illo, est quod possit abstinere a malis, et quantum abstinet tantum aperit Dominus ostium et intrat, non enim potest Dominus aperire et intrare quamdiu mala in cogitatione et voluntate hominis sunt, nam haec obstant et claudunt. Datum etiam est a Domino scire mala cogitationis et voluntatis, tum vera per quae discutienda sunt, nam datum est Verbum, ubi illa retecta sunt: ex his constare potest, quod nihil desit quin homo reformari possit, si velit; omnia enim media reformationis relicta sunt homini in ejus libero: sed probe sciendum est, quod liberum illud sit a Domino, ut supra dictum est, et inde quod Dominus operetur illa, si homo ex libero, quod cuivis datum est, recipiat; receptio ab homine omnino erit, quod intelligitur per „Si quis audierit vocem meam et aperuerit ostium"; nihil facit quod homo in principio non sciat quod a Domino, quoniam non percipit influxum, modo ex Verbo dein credat, quod omne
bonum amoris et verum fidei sit a Domino, Dominus enim [273]
operatur illa tametsi homo nescit, et hoc ex perpetua Ipsius praesentia, quae significatur per sto ad ostium et pulso; in summa, Dominus vult ut homo ex se abstineat a malis et agat bona, modo credat quod facultas ita faciendi non sit ab homine sed a Domino; vult enim Dominus ut receptio sit apud hominem, et receptio non aliter datur, quam ut homo sicut ex se faciat, tametsi est ex Domino, sic etiam datur apud hominem reciprocum, quod est nova ejus voluntas: ex his constare potest, quantum falluntur qui dicunt, quod homo justificetur et salvetur per solam fidem, quia non potest bonum facere a se, quid hoc foret aliud quam remittere manus, et exspectare immediatum influxum; is qui hoc facit, prorsus nihil recipit. Errant etiam qui credunt se posse disponere ad influxum per preces, adorationes et externa cultus, haec nihil faciunt, nisi homo abstineat a cogitando et faciendo mala, et per vera ex Verbo se sicut a se ducat ad bona quoad vitam, si homo haec facit tunc se disponit, et tunc preces, ado-

rationes et externa cultus coram Domino valent. De his plura videantur in Opere de Coelo et Inferno n: 521 ad 527.

249. Si quis audiverit vocem meam, quod significet qui attendit ad praecepta Domini, constat ex significatione audire, quod sit attendere, hoc est, cum attentione videre et auscultare seu obedire, nam quae per auditum intrant, non modo videntur intellectu, sed etiam si concordant cum affectione hominis obediuntur, adjungit enim se affectio interior rebus auditis, non autem ita rebus visis; inde est quod binae significationes audire et auscultare sint in communi sermone, nempe audire et auscultare aliquem, ac audire et auscultare alicui, hoc enim est obedire, illud autem appercipere; et inde est, quod audiens esto sit obediens, at videns esto sit intelligens; quod talia sint in communi sermone, est ex spirituali mundo, in quo homo quoad spiritum suum est, videatur supra n: 14 et 108; et ex significatione vocis meae seu vocis Domini, quod sint vera quae Verbi, doctrinae, et fidei inde, ita praecepta, de qua n: 219. 220. 3563. 6971. 8813. 9926. Dicitur qui attendit ad praecepta Domini, ac intelligitur qui vult scire vera et investigare illa ex Verbo, hoc nemo potest qui in malis vitae est, et qui se confirmavit in falsis doctrinae; qui se confirmarunt in falsis doctrinae, illi non attendunt ad alia in Verbo, quam quae favent principiis falsi eorum, reliqua vel praetereunt sicut non visa, vel pervertunt et falsificant; qui autem in malis vitae sunt, illi non curant vera, et si audiunt illa usque non audiunt; ita una facultate auditus, quae est videre et appercipere illa, recipiunt, sed non altera facultate auditus, quae est auscultare seu obedire illis: at qui volunt scire vera et investigare illa ex Verbo, sunt illi qui in affectione veri spirituali sunt, qui sunt qui amant verum quia est verum, et ii sunt in illa affectione qui volunt vivere secundum vera ex Verbo, ita secundum praecepta Domini: hi sunt qui intelliguntur per, „Qui audiverit vocem meam, et aperuerit ostium, intrabo ad illum, et coenabo cum illo et ille Mecum".

250. Et aperuerit ostium, quod significet receptionem corde seu vitam, constat ex significatione aperire ostium, quod sit intromittere, per ostium enim significatur intromissio, vi-

deatur supra n: 208; hic autem per aperire ostium significatur receptio corde seu vita, nam sequitur, et intrabo ad illum: dicitur si aperuerit ostium, sicut homo aperiret, cum tamen Ipse Dominus est qui aperit, secundum illa quae mox supra n: 248 dicta et ostensa sunt, sed ita dicitur, quoniam [274]
ita apparet homini ex libero ei dato a Domino; et praeterea in sensu literae Verbi plura secundum apparentias dicta sunt, sed apparentiae illae exuuntur in Coelo, ubi sensus internus seu spiritualis Verbi est: sensus literae Verbi in multis locis secundum apparentias est, ex causa ut serviat sensui spirituali pro basi, alioquin non foret ei basis seu fundamentum: quod plura in Verbo secundum apparentias dicta sint, constare potest solum ex eo, quod in Verbo dicatur quod malum sit a Deo, quod excandescentia, ira, et vindicta Deo sit, et similia alia, cum tamen Deus nemini malum faciat, nec Ipsi sit aliqua ira et vindicta, est enim ipsum Bonum et ipse Amor, sed quia ita apparet cum homo malum facit et punitur, ideo in sensu literae ita dicitur, sed usque hoc aliter in sensu Verbi spirituali intelligitur; simile est cum hoc, *si homo aperuerit ostium.* Porro dicetur quid intelligitur per aperire ostium, cum id dicitur fieri ab homine, ut hic; nempe, Dominus semper praesens est cum bono et vero apud hominem, et conatur aperire ejus mentem spiritualem, quae est ostium quod Dominus aperire vult, et donare illum coelesti amore et fide, dicit enim, *sto ad ostium et pulso;* sed hic conatus seu haec perpetua voluntas Domini non appercipitur ab homine, putat enim homo quod bonum faciat a se, et quod ille conatus seu illa voluntas sit in illo, satis est tunc quod agnoscat ex doctrina Ecclesiae quod omne bonum sit a Deo et nihil ab homine; quod non appercipiatur ab homine, est etiam causa, ut ab homine sit receptio, et per receptionem appropriatio, aliter enim homo non reformari potest: patet itaque quantum errant illi qui in doctrina de sola fide sunt, in eo quod dicant et credant quod fides salvet et non bonum vitae, seu quod homo justificetur per solam fidem, excludendo sic applicationem ad recipiendum; sciunt quod homo explorabit seipsum, videbit et agnoscet sua mala non modo operum, sed etiam mala cogitationum

et intentionum, et quod postea abstinebit ab illis, et fugiet illa, ac novam vitam, quae vita boni erit, aget, et nisi hoc faciat quod nulla ei remissio, sed quod damnatio: hoc Doctores et Antistites praedicant cum ex Verbo, et hoc docent unumquemvis qui ad sanctam Coenam accedit, hoc tunc docent sicut ex fide; sed ut primum redeunt et spectant ad doctrinam suam de Justificatione per solam fidem, tunc non amplius illa credunt, dicentes quod omnes a malo ad bonum ducantur a Deo postquam fidem receperunt, et quidam ut connectant principia falsi cum veris, dicunt, quod postquam per fidem justificati sunt, etiam a Deo ducantur ad explorandum se, ad confitendum sua peccata coram Deo, ad abstinendum ab illis, et sic porro; verum hoc fit apud neminem qui credit justificationem per solam fidem, sed fit apud illos qui charitatis vitam agunt, per hanc vitam conjungitur quisque Coelo, at per illam nullus; qui conjungitur Coelo per vitam charitatis, is a Domino ducitur ad videndum sua mala, tam mala cogitationis quam voluntatis, homo a bono videt mala, quia mala bono sunt opposita; at qui salvationem per solam fidem credit, dicit corde, habeo fidem quia credo quae dicuntur, nihil me damnat, justificatus sum, et qui ita credit, nullatenus duci potest a Domino ad explorandum se, et ad resipiscendum a malis; ita docent vera coram populo, qui
[275] inde credit quod vivere bene et credere bene intelligatur per justificari per fidem, nec introspicit altius in arcana doctrinae eorum, hi sunt qui salvantur, illi autem qui damnantur: quod damnentur, ipsi videre possunt, si velint; credunt enim ex doctrina, quod bona vitae, quae sunt opera, nihil ad salutem faciant, sed sola fides, cum tamen opera sunt abstinere a malis et novam vitam agere, et si non, quod damnatio. Quod Praedicationes quae non sunt ex arcanis doctrinae eorum, haec doceant, et quoque receptae in Ecclesia preces, constare potest ex illis quae coram omni populo, qui accedit ad altare ad fruendum Sacramento Coenae, leguntur, quae hic adducentur in vernacula in qua sunt scriptae. — „The way and means to be received as worthy partakers of „that holy table, is first to examine your lives and conver- „sations by the rule of God's commandments; and wherein

„soever ye shall perceive yourselves to have offended, either „by will, word or deed, there to bewail your own sinfulness, „and to confess yourselves to Almighty God, with full pur- „pose of amendment of life. And if ye shall perceive your „offences to be such as are not only against God, but also „against your neighbours, then ye shall reconcile yourselves „unto them, being ready to make restitution and satisfaction „according to the uttermost of your power, for all injuries „and wrongs done by you to any other; and being likewise „ready to forgive others that have offended you, as ye would „have forgiveness of your offences at God's hand: for other- „wise the receiving of the holy Communion doth nothing else „but encrease your damnation. Therefore if any of you be a „blasphemer of God, an hinderer, or slanderer of His Word, „an adulterer, or be in malice or envy, or in any other grie- „vous crime, repent you of your sins, or else come not to „that holy Table; lest after the taking of that holy Sacrament „the devil enter into you, as he entered into Judas, and fill „you full of iniquities, and bring you to destruction both of „body and soul. — Judge therefore yourselves, that ye be „not judged of the Lord; repent you truly for your sins past; „have a lively and stedfast faith in Christ our Saviour; amend „your lives, and be in perfect charity with all men. — Ye „that do truly and earnestly repent you of your sins, and are „in love and charity with your neighbours, and intend to „live a new life following the commandements of God, and „walking from henceforth in His holy ways; draw near with „faith, and take this holy Sacrament to your comfort, and „make your humble confession to Almighty God.“ — Ex his nunc videri potest, quod Doctores et Antistites Ecclesiae sciant et non sciant, quod haec via sit via ad Coelum, et non via fidei absque illa; sciunt cum illa quae allata sunt coram populo orant et praedicant, sed non sciunt cum ex doctrina sua docent; illam viam vocant Religionem practicam, hanc autem Religionem Christianam; sed hanc credunt esse pro sapientibus, illam autem pro simplicibus: verum asse- [276]
verare possum, quod qui vivunt secundum Doctrinam de sola fide et de justificatione per illam, prorsus nullam fidem spiri-

tualem habeant, et quod post vitam in mundo in damnationem veniant; at qui vivunt secundum Doctrinam ex orationibus illis allatam, quod fidem spiritualem habeant, et quod post vitam in mundo in Coelum veniant; quod etiam prorsus consentit cum Fide in universo Christiano orbe recepta, quae Athanasiana Fides vocatur, ubi haec de Domino „At whose „coming all men shall give account for their own works; „and they that have done good, shall go into life everlasting; „and they that have done evil, into everlasting fire: this is the „Catholic faith". — Quae quod prorsus consentanea sint Verbo, patet a sequentibus his locis „*Venturus est Filius hominis in gloria Patris sui cum Angelis suis, et tunc reddet unicuique secundum opera ejus*" Matth: XVI: 27. „*Qui bona fecerunt, exibunt in resurrectionem vitae, qui vero mala fecerunt in resurrectionem condemnationis*" Joh: V: 28. 29. „*Beati mortui qui in Domino moriuntur, imo dicit spiritus ut requiescant ex laboribus suis, opera illorum sequuntur illos*" Apoc: XIV: 13. „*Ego dabo unicuique vestrum secundum opera sua*" Apoc: II: 23. „*Vidi mortuos parvos et magnos stantes coram Deo, et libri aperti sunt, et judicati sunt mortui juxta ea quae scripta sunt in libris secundum opera eorum; dedit mare eos qui in eo mortui sunt, ac mors et infernus dedit illos qui in iis sunt, et judicati sunt quilibet secundum opera illorum*" Apoc: XX: 12. 13. „*Ecce venio, et merces mea Mecum, ut dem unicuivis secundum opera ejus*" Apoc: XXII: 12. In Scriptis ad septem Ecclesias, dicitur ad unamquamvis, novi Opera tua; ut „*Angelo Ephesinae Ecclesiae scribe, haec dicit qui tenet septem stellas in dextra sua, novi opera tua*" Apoc: II: 1. 2. „*Angelo Ecclesiae Smyrnaeorum scribe, haec dicit Primus et Ultimus, novi opera tua*" Apoc: II: 8. 9. „*Angelo in Pergamo Ecclesiae scribe, haec dicit habens romphaeam, novi opera tua*" Vers: 12. 13. „*Angelo in Thyatiris Ecclesiae scribe, haec dicit Filius Dei, novi opera tua et charitatem*" [Vers:] 18. 19. „*Angelo in Sardibus Ecclesiae scribe, haec dicit habens septem spiritus Dei, novi opera tua*" Cap: III: 1. „*Angelo Philadelphiensis Ecclesiae scribe, haec dicit Sanctus et Verus, novi*

opera tua" Vers: 7. 8: „*Angelo Laodicensium Ecclesiae scribe, haec dicit Amen, Testis fidelis et verus, novi opera tua*" Vers: 14. 15. Apud Jeremiam „*Retribuam illis juxta opus illorum, et juxta factum manuum illorum*" XXV: 14. Apud Eundem „*Jehovah cujus oculi aperti sunt super omnes vias hominum, ad dandum cuivis secundum vias ejus, et secundum fructum operum ejus*" XXXII: 19. Apud Hoscheam „*Visitabo super vias ejus, et opera ejus retribuam illi*" IV: 9. Apud Sachariam „*Jehovah juxta vias nostras, juxta opera nostra facit nobiscum*" I: 6. Praeterea etiam in sequentibus; apud Johannem „*Si hoc scitis, beati estis si* FECERITIS *illa*" XIII: 17. Apud Lucam „*Quid vocatis Me Domine, et non* FACITIS *quae dico*" VI: 46. Apud Matthaeum „*Qui* FACIT *et docet, magnus vocabitur in Regno Coelorum*" V: 19. Apud Eundem „*Omnis arbor qui non fert fructum bonum, exscindetur et in ignem conjicietur: non quisquis dicit Mihi, Domine, intrabit in Regnum Coelorum, sed qui* FACIT *voluntatem Patris mei qui est in Coelis. Qui audit verba mea et* FACIT *illa, comparabo viro prudenti; qui autem audit verba mea, et* NON FACIT *illa, comparabo viro stulto*" VII: 19 ad 27. Apud Eundem „*Qui in terram bonam seminatus est, hic est qui verbum audit et intelligit, qui fructum* [277] *fert et* FACIT" XIII: 23: apud Marcum „*Hi sunt qui in terram bonam seminati sunt, qui audiunt verbum et recipiunt, et* FRUCTUM FERUNT" IV: 20: apud Lucam „*Semen quod in terram bonam cecidit, sunt qui corde simplici et bono audiunt verbum, retinent, et* FRUCTUM FACIUNT" VIII: 15: cum Dominus illa dixit, clamavit dicens „*Qui habet aures ad audiendum audiat*" Matth: XIII: 9. Marc: IV: 9. Luc: VIII: 8. Apud Matthaeum „*Amabis Dominum Deum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua; illud est primum et magnum mandatum: secundum simile est huic, amabis proximum tuum ut te ipsum: ex his duobus mandatis pendent Lex et Prophetae*" XXII: 37 ad 40; Lex et Prophetae sunt Verbum in omni complexu. Quod amare Dominum Deum, sit facere verba seu praecepta Ipsius, Ipse docet apud Johannem „*Qui amat Me, verba mea servat, et Pater*

meus amabit eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud illum faciemus, qui vero non amat Me, verba mea non servat" XIV: 21. 23. 24: et quoque apud Matthaeum *„Dominus dixit ad hircos qui erant a sinistris, quod abirent in ignem aeternum, et ad oves quae erant a dextris, quod irent in vitam aeternam"* XXV: 31 ad 46; quod hirci sint qui non faciunt bona charitatis, et quod oves qui faciunt, patet a verbis ibi; ambo dixerunt quod nesciverint quod facere bonum proximo sit facere Domino, sed instruuntur si non prius usque die judicii, quod facere bonum sit amare Dominum. Per quinque virgines fatuas quae non habebant oleum in lampadibus, etiam intelliguntur illi qui in fide sunt et non in bono charitatis; et per quinque virgines prudentes quae oleum habebant in lampadibus, intelliguntur qui etiam in bono charitatis sunt, lampas enim significat fidem et oleum bonum charitatis, de his dicitur quod intromissi sint, de illis autem dicentibus Domine, Domine, aperi nobis, quod responsum tulerint, *„Amen dico vobis, non novi vos"* Matth: XXV: 1 ad 12. Quod ultimo tempore Ecclesiae nulla esset fides in Dominum quia non charitas, significatum est per quod *„Petrus ter abnegaverit Dominum, antequam gallus cecinit"* Matth: XXVI: 34. 69 ad 74. Simile significatum est per quod Dominus dixerit ad Petrum, cum Petrus videret Johannem sequi Dominum, *„Quid ad te Petre, tu sequere Me Johannes"*, Petrus enim dixit de Johanne, *„hic quid"* Joh: XXI: 21. 22; Petrus enim in sensu repraesentativo significat Fidem, et Johannes Bonum charitatis: et quia Johannes significabat Bonum charitatis, ideo *„ille accubuit ad pectus Domini"*, Joh: XXI: 20. Quod id Bonum faciat Ecclesiam, significatur per verba Domini e cruce ad Johannem *„Jesus vidit matrem suam, et discipulum quem amabat, qui adstabat, et dixit matri suae, Mulier, ecce filius tuus, et dixit discipulo ecce mater tua; et ex illa hora accepit illam discipulus ille ad se"* Joh: XIX: 26. 27; per matrem et per mulierem ibi intelligitur Ecclesia, et per Johannem bonum charitatis, et sic per illa verba, quod Ecclesia erit ubi bonum charitatis; sed haec amplius explicata videantur in locis citatis in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 122: et praeterea

quod non fides sit ubi non charitas, in Opusculo de Ultimo Judicio n: 33 ad 39: et quod homo sit post mortem qualis ejus vita fuit in mundo, et non qualis ejus fides, in Opere de Coelo et Inferno n: 470 ad 484: et quid Charitas et quid Fides in sua essentia, in Doctrina Novae Hierosolymae, n: 84 ad 122. Ex his nunc adductis expende, num fidem habere sit aliud quam vivere illam, et vivere illam non est solum scire et cogitare, sed etiam velle et facere, [278]
fides enim non est in homine dum solum est in ejus scire et cogitare, sed cum etiam est in ejus velle et facere, fides in homine est fides vitae, fides autem nondum in homine est fides memoriae et inde cogitationis; fides vitae intelligitur per credere in Deum, credere autem illa quae a Deo, et non credere in Deum, est fides historica, quae non est salvans; quis est qui verus sacerdos et bonus pastor, qui non vult ut homines bene vivant, et qui non scit quod fides cognitionum quia alius dixit, non sit fides vitae sed fides historica; fides vitae est fides charitatis, nam charitas est vita. Sed tametsi ita est, usque praevideo, quod illi qui se confirmaverunt in Doctrina de sola fide et de justificatione per illam, non recedant ab ea, ex causa quia connectunt falsa veris, docent enim vera cum ex Verbo, at docent falsa cum ex Doctrina, ac inde confundunt illa per quod dicant quod fructus fidei sint bona vitae, et quod haec sequantur ex fide, et tamen quod bona vitae nihil ad salutem faciant, sed sola fides; ita conjungunt et separant, et cum conjungunt docent vera, sed coram populo qui non scit quod invertant, et quod haec dicant ex necessitate ut cohaereat doctrina eorum cum Verbo; at cum separant, docent falsa, nam dicunt fidem salvare et non charitatis bona quae sunt opera, tunc non scientes quod charitas et fides unum agant, et quod charitas sit agere bene et fides credere bene, et credere bene absque agere bene impossibile sit, ita nulla fides absque charitate; tum quod charitas sit esse fidei et anima ejus, quare sola fides est fides absque anima, ita fides mortua; et quia haec fides non est fides, inde justificatio per illam est res nihili.

251. Intrabo ad illum, quod significet conjunctionem, constat ex significatione intrare, cum de Domino, quod sit

conjungi Ipsi, de qua n: 3914. 3918. 6782. 6783. Quod Dominus conjungatur illis qui recipiunt Ipsum corde et vita, est quia Dominus intrat seu influit in vitam, intrat seu influit solum apud illos qui in vita amoris spiritualis sunt, seu in vita charitatis, nam charitas est amor spiritualis, quando hic amor facit vitam hominis, tunc intrat seu influit Dominus per illum in vera fidei, et facit ut homo videat seu cognoscat illa, inde affectio veri spiritualis est homini. Maxime fallitur, quod Dominus intret seu influat in solam fidem, seu in fidem separatam a charitate apud hominem, huic fidei nulla vita inest, est enim sicut spiritus pulmonicus absque cordis influxu, qui spiritus foret solum motus inanimatus, spiritus enim pulmonicus animatur per influxum cordis, ut notum est: inde patet, per quam viam admittitur Divinum procedens a Domino, nempe per viam cordis, hoc est, amoris: sive dicas cor sive amorem, idem est, ac spiritus vitam inde: quod amor faciat vitam hominis, quisque potest scire et videre, si modo vult attendere, nam quid homo absque amore, nonne stipes; inde qualis amor talis homo; amor est velle et facere, nam quod homo amat hoc vult et facit. Idea de bono charitatis et de vero fidei formari potest ex Solis luce et calore; lux quae procedit ex Sole cum conjuncta est calori, quod fit tempore veris et aestatis, tunc omnia telluris germinant et florent; at cum in luce non est calor, ut tempore hyemis, tunc omnia telluris torpent et emoriuntur; etiam Lux spiritualis est verum fidei, et calor spiritualis est bonum charitatis: ex his idea formari potest de homine Ecclesiae, qualis ille est, quando apud illum conjuncta est Fides Charitati, quod nempe sit
[279] sicut hortus et paradisus; et qualis ille, quando apud illum non conjuncta est fides charitati, quod sit sicut desertum et terra nive obtecta.

252. Et coenabo cum illo, et ille Mecum, quod significet communicationem cum eis felicitatum coeli, constat ex significatione coenare, quod sit communicare bona coeli; quod coenare sit illa communicare, est quia comessationes, convivia, prandia et coenae in Verbo significant consociationes per amorem, et inde communicationem jucundorum quae amoris, nam omnia jucunda sunt amoris: trahunt illa signi-

ficationem ex pane et vino, quae significant bonum amoris coelestis et spiritualis, et ex comedere, quod significat communicationem et appropriationem; haec significaverat olim Coena Paschalis, et haec hodie significat Sancta Coena, videatur supra n: 146; et in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 210 ad 222. Quod Coenare dicatur, est quia nuptiae fiebant quando Coena, et per nuptias significatur conjunctio boni et veri, et tunc communicatio jucundorum; inde dicitur in Apocalypsi „*Beati qui ad Coenam nuptiarum Agni vocati sunt*" XIX: 9: et dein „*Venite et congregamini ad Coenam Magni Dei*" Vers: 17. Quia Coenae significant consociationes per amorem, et tunc communicationem jucundorum, ideo Dominus comparavit Ecclesiam et Coelum Coenae et quoque Nuptiis, Coenae apud Lucam „*Quod Paterfamilias fecerit magnam Coenam et vocaverit multos, sed quod excusaverint se omnes qui vocati, quare indignatus jussit ut introducerent pauperes, mancos, claudos, caecos; de prioribus dicendo, quod nemo eorum gustaturus sit Coenam*" XIV: 16 ad 24; paene similiter de nuptiis ad quas invitati sunt, Matth: XXII: 1 ad 15; per Coenam ibi intelligitur Ecclesia et Coelum; per invitatos qui se excusaverunt intelliguntur Judaei apud quos Ecclesia tunc erat, Ecclesia enim in specie est ubi Verbum et per Verbum Dominus notus; per pauperes, mancos, claudos, caecos, intelliguntur qui tales spiritualiter sunt, et qui tunc extra Ecclesiam; quod Coelum et Ecclesia assimiletur ibi Coenae et Nuptiis, est quia Coelum est conjunctio angelorum cum Domino per amorem, et consociatio illorum inter se per charitatem, et inde communicatio omnium jucundorum et felicitatum; similiter Ecclesia, quia Ecclesia est Coelum Domini in terris; quod Coelum sit conjunctio angelorum cum Domino per amorem, et quoque consociatio illorum mutua per charitatem, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 13 ad 19, et inde communicatio omnium jucundorum et felicitatum, n: 396 ad 400. In Verbo passim dicitur, quod comesturi sint in Coelo, et per illud in sensu spirituali intelligitur, quod fruituri sint beatitudine et felicitate; ita simile significatur per comedere ibi quod per coenari, ut apud Lucam „*Venient ab Oriente et Occidente et a Septen-*

trione et Meridie, et discumbent in Regno Dei" XIII: 29: et apud Matthaeum „*Multi venient ab Oriente et Occidente, et accumbent cum Abrahamo, Isaco et Jacobo in Regno Coelorum*" VIII: 11; qui venturi ab Oriente, Occidente, Septentrione et Meridie, sunt omnes qui in bono amoris et inde veris fidei sunt; quod quatuor plagae in Verbo illos significent, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 141 ad 153; et quod per Abrahamum, Isacum et Jacobum intelligatur Dominus quoad Ipsum Divinum ac Divinum Humanum, in ARCANIS COELESTIBUS n: 1893. 4615. 6098. 6185. 6276. 6804. 6847; inde discumbere cum illis, est
[280] conjungi Domino, et consociari inter se per amorem, et per conjunctionem illam et per consociationem hanc frui beatitudine et felicitate aeterna, et illa ex solo Domino. Apud Lucam „*Jesus dixit, sunto lumbi vestri cincti, et candelae lucentes, vosque similes estote hominibus exspectantibus Dominum suum, quando reversurus est a nuptiis, ut cum venerit et pulsaverit, aperiant Ipsi: beati servi hi, quos veniens Dominus invenerit vigilantes; amen dico vobis, quod cincturus sit Se, et accumbere facturus eos, Ipseque accedens ministraturus illis*" XII: 35 seq: per lumbos qui erunt cincti, intelligitur bonum amoris, n: 3021. 4280. 9961; per candelas quae erunt lucentes, significantur vera fidei ex bono amoris, n: 9548. 9551. 9783; per cingere se, accumbere facere eos, et ministrare illis, significatur donare illos omni bono. Apud Eundem „*Vos estis qui permansistis Mecum in tentationibus meis; Ego dispono vobis prout disposuit Mihi Pater Regnum, ut edatis et bibatis super mensa mea in Regno Dei*" XXII: 28. 29. 30; edere et bibere super mensa Domini in Regno Dei est conjungi Domino per amorem et fidem, ac frui beatitudine coelesti. Apud Matthaeum „*Jesus dixit, dico vobis, quod non bibiturus sim a nunc ex hoc genimine vitis, usque ad diem illum quando id bibero vobiscum novum in Regno Patris mei*" XXVI: 29; haec a Domino dicta sunt, postquam instituit Sanctam Coenam; et per genimen vitis significatur Divinum Verum ex Divino Bono, et inde beatitudo et felicitas. Simile quod per Coenam etiam significatur per convivium,

apud Esajam *„Faciet Jehovah omnibus populis in monte hoc convivium pinguedinum, convivium fecum“* XXV: 6; agitur ibi de adventu Domini, et per convivium pinguedinum significatur appropriatio et communicatio bonorum, et per convivium fecum seu vini optimi appropriatio verorum; quod pinguedines significent bona amoris, videatur [n:] 353. 5943. 10033; et quoque jucunda amoris, n: 6409; et quod vinum significet bonum charitatis quod in sua essentia est verum, n: 1071. 1798. 6377. Simile significatur per nuptias, ad quas invitatae sunt decem virgines, de quibus ita apud Matthaeum *„Simile est Regnum coelorum decem virginibus, quae sumptis lampadibus exierunt in occursum Sponsi: quinque ex eis erant prudentes, et quinque fatuae: fatuae sumtis lampadibus non acceperunt oleum secum: prudentes autem acceperunt oleum in vasis suis una cum suis lampadibus: morante autem Sponso, dormiverunt omnes et obdormiverunt: media vero nocte clamor ortus est, ecce Sponsus venit, exite in occursum ejus: tunc surrexerunt omnes illae virgines, et adornarunt lampadas suas: et fatuae prudentibus dixerunt, date nobis ex oleo vestro, quia lampades nostrae exstinguuntur: et responderunt prudentes, dicentes, ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite potius ad eos qui vendunt, et emite vobis: cum itaque abirent emptum, venit Sponsus; et quae paratae erant, introiverunt cum Illo ad nuptias, et clausa est janua: postea veniunt reliquae virgines, dicentes; Domine, Domine, aperi nobis; Ipse vero respondens dixit, amen dico vobis non novi vos“* XXV: 1 ad 12; agitur ibi de Conjunctione cum Domino per amorem et fidem, nuptiae etiam significant illam, oleum significat bonum amoris, et lampades verum fidei: ut pateat quod in singulis quae Dominus loquutus est, sensus spiritualis sit, velim illa quae ibi quoad eum sensum aperire; Regnum coelorum, cui decem Virgines assimilantur, significat Coelum et Ecclesiam, decem virgines significant omnes qui ab Ecclesia, decem omnes, et virgines illos qui sunt in affectione veri et boni spiritualis, quae facit [281]
Ecclesiam, inde est quod Zion et Hierosolyma, per quas significatur Ecclesia, in Verbo dicatur virgo, ut virgo Zion et

virgo Hierosolyma, et quod in Apocalypsi dicatur, quod virgines sequantur Agnum; per lampadas, quas acceperunt ut exirent in occursum sponsi, significantur vera fidei, per sponsum intelligitur Dominus quoad conjunctionem cum Coelo et Ecclesia per amorem et fidem, agitur enim de nuptiis, per quas significatur illa conjunctio; per quinque virgines prudentes et per quinque fatuas significantur illi ab Ecclesia qui in fide sunt ex amore, et qui in fide sunt absque amore, similiter ac per prudentes et fatuos Matth: VII: 24. 26; per mediam noctem, qua clamor ortus est, significatur ultimum judicium, et in genere ultimum vitae hominis, quando judicabitur vel ad Coelum vel ad Infernum; quod tunc fatuae dixerint ad prudentes, ut darent illis ex oleo suo, et quod prudentes responderint quod irent ad illos qui vendunt, significatur status omnium post mortem, quod illi qui non habent bonum amoris in fide seu verum fidei ex bono amoris, tunc velint comparare sibi, sed frustra, quia qualis vita homini fuit in mundo, talis manet: inde nunc patet, quid significatur per quod prudentes introiverint in nuptias, et quod fatuae, dicentes Domine, Domine, aperi nobis, responsum tulerint, amen dico vobis non novi vos; per non novi vos, significatur quod Dominus illis non conjunctus sit, amor enim spiritualis conjungit, et non fides absque amore, Dominus enim mansionem habet apud illos qui in amore et inde fide sunt, et hos novit quia Ipse ibi est.

253. Vincens dabo ei sedere Mecum in Throno meo, quod significet qui tunc permanet ad finem vitae, quod conjunctus erit Coelo ubi Dominus, constat ex significatione vincere, quod sit permanere in affectione veri spirituali usque ad finem vitae, de qua supra n: 128, hic vero in statu fidei ex charitate, quia de illa agitur; quod vincere id significet, est quia homo, quamdiu vivit in mundo, in pugna est contra mala et inde falsa quae apud illum, et qui in pugna est et permanet in fide charitatis usque ad finem vitae, is vincit, et qui in mundo vincit is vincit in aeternum, quoniam homo post mortem talis est qualis fuerat quoad vitam in mundo; et ex significatione sedere Mecum in Throno meo, quod sit conjunctus esse Coelo ubi Dominus, per Thronum enim signi-

ficatur Coelum, et per sedere Mecum significatur una esse cum Domino, ita conjunctus Ipsi. In Verbo pluries memoratur Thronus, et per illum, cum de Domino, significatur in genere Coelum, in specie Coelum spirituale, et abstracte Divinum Verum procedens a Domino, quia hoc facit Coelum, inde etiam Thronus dicitur de Judicio, quoniam omne Judicium fit ex veris; quod illa per Thronum in Verbo significentur, constare potest ex sequentibus his locis; apud Esajam „*Dixit Jehovah, Coeli Thronus meus*“ LXVI: 1: apud Davidem „*Jehovah in Coelis firmavit Thronum suum*“ Psalm: CIII: 19: apud Matthaeum „*Qui jurat per Coelum, jurat per Thronum Dei, et per Ipsum qui sedet super illo*“ XXIII: 22; quod per Thronum hic significetur Coelum, patet, nam dicitur quod Coeli Thronus Ipsius; firmavit in Coelis Thronum suum; qui jurat per Coelum, jurat per Thronum Dei; non quod Jehovah seu Dominus ibi sedeat super Throno, sed quia Divinum Ipsius in Coelis dicitur Thronus, et quo- [282]
que quandoque apparet ut Thronus illis, quibus spectare datur in Coelum. Quod Dominus ita visus sit, constat apud Esajam „*Vidi Dominum sedentem super Throno alto et elato, et fimbriae Ipsius implentes Templum*“ VI: 1; quod fimbriae Ipsius impleverint Templum, significat quod Divinum Verum procedens impleverit ultimum Coeli et Ecclesiam, per fimbrias enim Domini significatur in genere Divinum Verum procedens, et in specie illud in extremis Coeli et in Ecclesia, videatur supra n: 220. Apud Ezechielem „*Super expansum, quod super capite Cheruborum, quasi aspectus lapidis Sapphiri, similitudo Throni, et super similitudine Throni similitudo quasi aspectus Hominis super illo superius*“ I: 26. Cap: X: 1; quod Thronus apparuerit in aspectu lapidis sapphiri, erat quia sapphirus significabat Divinum Verum procedens a Divino Bono Ipsius, et inde Spirituale Verum pellucens ex Coelesti Bono, videatur n: 9407. 9873, ita Thronus ibi significat totum Coelum, nam Coelum est Coelum ex Divino Vero; quid Cherubi significant, videatur n: 9277 f. 9509. 9673. In Apocalypsi „*Ecce Thronus positus in Coelo, et super Throno sedens; iris circa Thronum aspectu Smaragdino; et e Throno exibant fulmina, toni-*

trua et voces; ante Thronum mare vitreum simile Crystallo; circum Thronum quatuor animalia plena oculis ante et retrò" IV: 2 ad 6. 9. 10; quod hic describatur Coelum quoad Divinum Verum, videbitur in Explicatione illorum verborum in Capite sequente: similiter in sequentibus in Apocalypsi „*Purus fluvius et splendidus sicut Crystallus exibat e Throno Dei et Agni*" XXII: 1; quod purus fluvius et splendidus sicut crystallus visus sit exire e Throno, erat quia Fluvius significat Divinum Verum, et quoque Crystallus. Simile in Verbo significatur per Thronum Davidis, quoniam per Davidem in Verbo Prophetico non David sed Dominus quoad Regium, quod est Divinum Verum in Coelo spirituali, quod est secundum Coelum, intelligitur; ut apud Lucam „*Dixit Angelus ad Mariam, Hic erit magnus et Filius Altissimi vocabitur, et dabit Ipsi Dominus Thronum Davidis patris Ipsius*" I: 32: et apud Esajam „*Puer natus est nobis, Filius datus est nobis, super Cujus humero principatus, et vocabit Nomen Ejus Mirabilis, Consiliarius, Deus, Heros, Pater aeternitatis, Princeps pacis, multiplicando principatum et pacem non erit finis; super Throno Davidis et super Regno ejus ad stabiliendum illud in judicio et justitia, a nunc et usque in aeternitatem*" IX: 5. 6; quod hic non intelligatur David et ejus Thronus, super quo Dominus sessurus, patet, nam Regnum Ipsius non fuit in terra sed in coelo, quare per Thronum Davidis intelligitur Coelum quoad Divinum Verum, videatur supra n: 205. Simile intelligitur in Psalmis Davidis, ubi ipse de Throno et Regno suo loquitur, ut in toto Psalmo LXXXIX, ubi etiam dicitur „*Juravi Davidi servo meo, in aeternum firmabo semen tuum, et in generationem et generationem Thronum tuum; judicium et justitia fulcrum Throni tui, ponam Thronum ejus sicut dies coelorum*" Vers: 5. 15. 30; quod Dominus ibi intelligatur per Davidem, videatur supra n: 205. Simile etiam significatur per Thronum gloriae, ubi de Domino, gloria enim significat Divinum Verum; ut apud Matthaeum „*Quando venerit Filius hominis in gloria sua, et omnes sancti Angeli cum Ipso, tunc sedebit super Throno gloriae suae*" XXV: 31; quod gloria significet Divinum

Verum in Coelo, videatur n: 4809. 5922. 8267. 8427. [283] 9429, et supra n: 33: Inde patet, quid significatur per Thronum gloriae apud Jeremiam „*Ne deturpes Thronum gloriae tuae*“ XIV: 21 et Cap: XVII: 12; non deturpare Thronum gloriae significat ut non Divinum Verum. Simile significatur per quod Hierosolyma dicatur Thronus Jehovae; per Hierosolymam enim significatur Ecclesia quoad doctrinam, doctrina est Divinum Verum. Inde patet quomodo intelligendum quod dicitur apud Jeremiam „*In tempore illo vocabunt Hierosolymam Thronum Jehovae, et congregabuntur ad eum omnes gentes*“ III: 17: apud Davidem „*Hierosolyma aedificata est, eo ascendunt Tribus, et ibi sedent Throni ad judicium, Throni domus Davidis*“ Psalm: CXXII: 3. 5: apud Ezechielem „*Gloria Jehovae intravit in Domum via portae cujus facies versus orientem; dixit ad me, fili hominis, ecce locum Throni mei, et locum volarum pedum meorum, ubi habitabo in medio filiorum Israëlis in aeternum*“ XLIII: 4. 7; quod Hierosolyma significet Ecclesiam quoad doctrinam, ita Divinum Verum in coelis et in terris, nam id facit Ecclesiam, videatur n: 3654. 9166, et supra n: 223. Quoniam omne Judicium fit ex veris, et Judicium in Coelis ex Divino Vero, ideo Thronus quoque dicitur, ubi agitur de Domino quoad judicium, ut supra apud Matthaeum, Cap: XXV: 31; et apud Davidem, Psalm: CXXII: 3. 5; et porro apud Davidem „*Jehovah fecisti judicium meum, sedisti super Throno Judex justitiae, increpasti gentes, perdidisti impium. Jehovah in aeternum manebit, praeparabit ad Judicium Thronum suum*“ Psalm: IX: 5. 6. 8. Passim in Verbo etiam dicitur, quod non solus Dominus sessurus sit super Throno, sed etiam alii super thronis; verum usque per horum thronos non intelliguntur throni sed Divina Vera; ut in Primo Libro Samuëlis „*Erigit e pulvere depressum, et e sterquilinio extollit egenum, ad faciendum sedere illos cum principibus, et Thronum gloriae haereditare faciet eos*“ II: 8: in Apocalypsi „*Viginti quatuor Seniores qui coram Throno Dei, sedentes super thronis suis*“ XI: 16; alibi „*Vidi Thronos, et consederunt super illis, et judicium datum est illis*“ XX: 4: et apud Mat-

thaeum „*Vos qui sequuti estis Me in regeneratione, quum sederit Filius hominis super throno gloriae suae, sedebitis et vos super thronis judicantes duodecim Tribus Israëlis*" XIX: 28, et Luc: XXII: 30; per thronos ibi intelliguntur Divina Vera, secundum quae et ex quibus omnes judicandi sunt; per duodecim et per viginti quatuor significantur omnia, et praedicantur de veris; per seniores et per discipulos etiam significantur Divina Vera, similiter per Tribus; ex his cognitis constare potest quid intelligitur per thronos in locis allatis; tum per id de quo nunc agitur, *Vincens dabo ei sedere Mecum in Throno meo:* quod duodecim significent omnia, et quod praedicentur de veris, videatur n: 577. 2089. 2129. 2130. 3272. 3858. 3913; quod simile viginti quatuor, quia is numerus est duplus numeri duodecim, et exsurgit inde per multiplicationem, n: 5291. 5335. 5708. 7973. Quod per Seniores Israëlis significentur omnes in Ecclesia, qui in veris ex bono sunt, n: 6524. 6525. 6890. 7912. 8578. 8585. 9376. 9404: similiter per duodecim discipulos Domini, n: 2129. 3354. 3488. 3858. 6397: similiter per duodecim Tribus, n: 3858. 3926. 4060. 6335. 7836. 7891. Ex his constare potest, quid repraesentatum
[284] est per Thronum a Salomone aedificatum, de quo ita in Libro Primo Regum „*Fecit Salomo Thronum eboreum magnum, et obduxit illum auro puro, sex gradus Throno; Caput rotundum Throno, et post eum manus hinc inde juxta locum sedis, et duo Leones stantes juxta manus; et duodecim Leones stantes ibi super sex gradibus hinc et inde: non factus est talis ullis Regnis*" X: 18. 19. 20; per eboreum significatur Divinum Verum in ultimis; per rotundum correspondens bonum; per aurum, quo obductus erat, significatur Divinum Bonum ex quo Divinum Verum; per sex gradus significantur omnia a primis ad ultima; per duas manus significatur omnis potentia; per leones significantur vera Ecclesiae in sua potentia, per duodecim omnia. Quoniam thronus, ubi de Domino, significat Coelum quoad omne Divinum Verum; ita in opposito sensu Thronus significat Infernum quoad omne falsum; in opposito hoc sensu nominatur Thronus supra Cap:

II: 13. Esaj: XIV: 9. 13. Cap: XLVII: 1. Hagg: II: 22. Dan: VII: 9. Luc: I: 52. et alibi.

254. Sicut et Ego vici, et sedeo cum Patre meo in throno Ipsius, quod significet comparative sicut Divinum Bonum est unitum Divino Vero in Coelo, constat ex significatione vincere, cum de Ipso Domino, quod sit unire Divinum Bonum Divino Vero; hoc quia factum est per Tentationes et Victorias, ideo dicitur sicut Ego vici: quod Dominus univerit Divinum Bonum Divino Vero per Tentationes in Humanum suum admissas, et per continuas tunc Victorias, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 201. 293. 302. Quod sedere cum Patre meo in Throno Ipsius, significet Divinum Bonum unitum Divino Vero in Coelo, est quia per Patrem a Domino intelligitur Divinum Bonum quod in Ipso a conceptione fuit, ac per Filium Divinum Verum, utrumque in Coelo, ac per Thronum Coelum, ut supra; hoc Divinum Domini in Coelis vocatur Divinum Verum, sed est Divinum Bonum unitum Divino Vero; quod ita sit, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 13. 133. 139. 140. Quod comparatio fiat hominum Ecclesiae cum Ipso Domino, dicendo „*Vincens dabo illi sedere Mecum in Throno meo, sicut et Ego vici et sedeo cum Patre in Throno Ipsius*“, est quia vita Domini in mundo fuit exemplar secundum quod victuri homines Ecclesiae, ut quoque Ipse dicit apud Johannem „*Exemplum dedi vobis, ut sicut Ego feci vobis, etiam vos faciatis: si hoc scitis, beati estis si feceritis illa*“ XIII: 15. 17: inde est, quod Dominus comparationem Secum fecerit etiam aliis in locis, ut in his, apud Johannem „*Jesus dixit, quemadmodum dilexit Me Pater, ita Ego dilexi vos, manete in dilectione mea, sicut Ego mandata Patris mei servavi, et maneo in Ipsius dilectione*“ XV: 9. 10: apud Eundem „*Ex mundo non sunt, sicut Ego ex mundo non sum; sicut Me misisti in mundum, etiam Ego misi illos in mundum*“ XVII: 16. 18: apud Eundem „*Sicut misit Me Pater, etiam Ego mitto vos*“ XX: 21: apud Eundem „*Ego gloriam, quam dedisti Mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus, Ego in illis, Tu in Me: Pater quos dedisti Mihi, volo ut ubi sum Ego, etiam illi sint Mecum,*

ut videant gloriam meam, quam dedisti Mihi. Notum feci illis Nomen tuum, et notum faciam, ut dilectio, qua dilexisti Me, in illis sit et Ego in illis" XVII: 22. 23. 24. 26; quod Dominus de Sui conjunctione cum hominibus sicut de Sui conjunctione cum Patre, hoc est, Humani sui
[285] cum Divino quod in Ipso, loquutus sit, est causa, quia Dominus non conjungitur cum proprio hominis, sed cum Suo apud illum; Dominus proprium hominis removet, et dat ex suo, et in eo habitat: quod ita sit, etiam in Ecclesia notum est, ut patet ex solenni prece et exhortatione ad illos, qui accedunt ad Sacramentum Coenae, ubi haec verba „If with a true penitent heart, and lively faith, we receive that holy Sacrament, for then we spiritually eat the flesh of Christ and drink His blood, then we dwell in Christ aud Christ in us, and we are one with Christ and Christ with us", et Joh: VI: 56; sed haec melius comprehendi possunt ex illis quae in Opere de Coelo et Inferno n: 11. 12, ostensa sunt: inde nunc quia Divinum Domini receptum ab Angelis et ab hominibus facit Coelum et Ecclesiam apud illos, unum sunt cum Domino, sicut Ipse et Pater unum sit. Ut adhuc sciatur, quomodo intelligendum est, quod Dominus dicat, quod sedeat cum Patre suo in Throno Ipsius, sciendum est, quod Thronus Dei sit Coelum, ut in superiori Articulo ostensum est, ac Coelum est Coelum ex Divino quod procedit a Domino, et hoc Divinum vocatur Divinum Verum, sed est Divinum Bonum unitum Divino Vero, ut supra dictum est; Ipse Dominus non est in Coelo, sed est supra Coelos, et apparet illis qui in Coelis sunt ut Sol; quod appareat ut Sol, est quia est Divinus Amor, ac Divinus Amor apparet Angelis ut Ignis Solaris, unde quoque Ignis sacer in Verbo significat Amorem Divinum; ex Ipso ut Sole procedit Lux et Calor, Lux quae procedit, quia est Lux spiritualis, est Divinum Verum, et Calor, quia est Calor spiritualis, est Divinum Bonum; hoc, nempe Divinum Bonum, intelligitur per Patrem in Coelis: quod Dominus sit Sol Coeli, et quod Lux et Calor inde sint Divinum Verum unitum Divino Bono, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 116 ad 125, ac 126 ad 140; et quod Coelum sit Coelum ex Divino quod procedit a Domino, n: 7 ad 12:

inde constare potest, quid in Verbo intelligitur per Patrem in Coelis, et per Patrem Coelestem, ut apud Matthaeum *„Benefacite inimicis, ut sitis filii Patris vestri qui in Coelis“* V: 44. 45: apud Eundem *„Sitis perfecti, sicut Pater vester in Coelis est perfectus“* V: 48: apud Eundem *„Vos qui mali estis, nostis bona dare liberis vestris, quanto magis Pater vester qui est in Coelis dabit bona iis qui petunt ab Ipso“* VII: 11; apud Eundem *„Faciens voluntatem Patris qui est in Coelis, intrabit in Regnum Coelorum“* VII: 21: apud Eundem *„Omnis plantatio, quam non plantavit Pater Coelestis, eradicatur“* XV: 13; et praeterea alibi, ut Matth: V: 16. Cap: VI: 1. 6. 8. Cap: XII: 49. Cap: XVI: 17. Cap: XVIII: 14. 19. 35. Marc: XI: 25. 26. Luc: XI: 13. Quod Divinum Bonum intelligatur per Patrem, constare etiam potest ex hoc apud Matthaeum *„Ne contemnatis ullum ex pusillis his, nam Angeli eorum semper vident faciem Patris mei Qui in Coelis est“* XVIII: 10; quod videant faciem Patris Qui in Coelis est, significat quod recipiant Divinum Bonum a Domino; quod non videant faciem Ipsius, constat a Domini verbis apud Johannem *„Patrem nemo vidit usquam“* I: 18. Cap: V: 37. Cap: VI: 46: Idem constare potest ex hoc apud Matthaeum *„Patrem ne vocetis vestrum in terra, unus namque Pater vester qui in Coelis est“* XXIII: 9; quod nemini interdictum sit patrem suum in terra vocare patrem, patet, nec id a Do- [286]
mino hic interdicitur, sed hoc dictum est, quia per Patrem intelligitur Divinum Bonum *„et nullus est Bonus nisi unus Deus“* XIX: 17: quod Dominus ita loquutus sit, est quia per Patrem in Verbo utriusque Testamenti in sensu spirituali intelligitur Bonum, videatur n: 3703. 5902. 6050. 7833. 7834; et quoque Coelum et Ecclesia quoad bonum, n: 2691. 2717. 3703. 5581. 8897: et per Patrem, ubi a Domino, Divinum Bonum Divini Amoris Ipsius, n: 2803. 3704. 7499. 8328. 8897.

255. Habens aurem audiat, quid spiritus dicit Ecclesiis, quod significet quod qui intelligit auscultet, quid Divinum Verum procedens a Domino docet et dicit illis qui ab Ecclesia Ipsius sunt, constat ex illis quae supra n: 108 dicta et ostensa sunt.

256. Dictum supra est, quod per septem Ecclesias, ad quas scriptum est, non intelligantur septem Ecclesiae, sed omnes qui ab Ecclesia, et in sensu abstracto omnia Ecclesiae; quod ita sit, constare potest ex eo, quod per septem significentur omnes et omnia, et quod per nomina intelligantur res: quod omnes qui ab Ecclesia seu omnia Ecclesiae per illa quae scripta sunt ad septem illas, intelligantur, constare etiam potest ab explicatione omnium quae scripta sunt ad illas; omnia enim quae Ecclesiae sunt, se referunt ad haec quatuor communia, nempe ad Doctrinam, ad Vitam secundum illam, et ad Fidem secundum vitam; de his actum est in scriptis ad sex Ecclesias, de Doctrina ad Ecclesias in Epheso et Smyrna; de Vita secundum doctrinam ad Ecclesias in Thyatiris et Sardibus; et de Fide secundum vitam ad Ecclesias in Philadelphia et Laodicea: et quia Doctrina non potest implantari vitae et fieri fidei, nisi homo pugnet contra mala et falsa, quae apud illum ex haereditario, ideo etiam de pugna illa actum est in scripto ad Ecclesiam in Pergamo, ibi enim agitur de Tentationibus, et Tentationes sunt pugnae contra mala et falsa: quod ibi de Tentationibus actum sit, videatur supra n: 130: quod in scriptis ad Ecclesias in Epheso et Smyrna actum sit de Doctrina, videatur supra n: 93. 95. 112: quod in scriptis ad Ecclesias in Thyatiris et Sardibus actum sit de Vita secundum doctrinam, n: 150 et 182: et quod in scriptis ad Ecclesias in Philadelphia et Laodicea actum sit de Fide secundum vitam, n: 203 et 227. Quoniam in scriptis ad hanc ultimam Ecclesiam, nempe Laodiceam, actum est de illis qui in Doctrina de Sola fide sunt, et ibi ad finem quoque de fide charitatis, hic supradictis addendum est, quod amor faciat Coelum, et quia facit Coelum etiam faciat Ecclesiam; omnes enim Societates Coeli, quae innumerae sunt, ordinatae sunt secundum affectiones quae amoris, et omnes quoque intra unamquamvis Societatem, sic ut sit affectio seu amor, secundum quem omnia ordinata sunt in Coelis, et non ullus secundum fidem: affectio seu amor spiritualis est Charitas, inde patet, quod nusquam aliquis intrare possit Coelum, si non in charitate sit.

257. Quoniam in hoc Libro Prophetico saepius memo-

rantur Numeri, et nemo potest scire Sensum spiritualem rerum inibi, nisi sciatur quid singuli Numeri significant, omnes enim Numeri in Verbo, sicut omnia Nomina, significant res spirituales; et quia Numerus septem inter reliquos saepe memoratur, ideo velim hic ostendere, quod Septem significent omnes et omnia, tum plenum et totum, quicquid enim signi- [287]
ficat omnes et omnia, id etiam significat plenum et totum, nam plenum et totum praedicatur de Magnitudine rei, ac omnes et omnia de Multitudine. Quod Septem illa significent, constare potest a sequentibus locis; apud Ezechielem „*Habitatores Urbium Israëlis incendent comburentque arma, et scutum et clypeum, cum arcu et cum telis, et cum baculo manus et cum hasta; et accendent illis ignem septem annis: et sepelient Gogum, et omnem multitudinem ejus, et mundabunt terram septem mensibus*“ XXXIX: 9. [11.] 12; agitur ibi de desolatione omnium in Ecclesia; habitatores urbium Israëlis, significant omnia bona veri; incendere significat consumere per mala; arma, scutum, clypeus, arcus, tela, baculus manus, hasta, sunt omnia quae doctrinae; accendere illis ignem septem annis, est omnia et plene consumere per mala; Gogus significat illos qui in cultu externo sunt et in nullo interno; sepelire illos et mundare terram, est omnes illos destruere, et ab illis plene repurgare Ecclesiam. Apud Jeremiam „*Multiplicabuntur viduae prae arena marium, et adducam illis supra matrem juvenum vastatorem in meridie; elanguescet quae peperat septem, exspirabit animam suam*“ XV: 8. 9; per viduas quae multiplicabuntur, significantur qui in bono sunt et desiderant vera, et in opposito sensu, ut hic, qui in malo sunt et volunt falsa; per matrem juvenum significatur Ecclesia, per vastatorem in meridie, significatur vastatio illius Ecclesiae quantumvis in veris potest esse ex Verbo; per elanguescet et exspirabit animam quae peperat septem, significatur quod peritura Ecclesia cui omnia vera data sunt, quia Verbum, nam quae peperat septem significat cui data sunt omnia vera; hoc in specie dictum est de Judaeis. Similiter in Libro Primo Samuëlis „*Famelici cessarunt, usque dum sterilis peperit septem, multiprolis autem defecit*“ II: 5; famelici qui cessarunt,

sunt qui desiderant vera et bona Ecclesiae; sterilis pariens septem, significat illos qui extra Ecclesiam sunt, et non sciunt vera, quia non habent Verbum, ita Gentes, quibus dabuntur omnia; multiprolis deficiens significat illos qui habent, quibus auferrentur. Apud Davidem *„Retribue vicinis septuplum in sinum eorum“* Psalm: LXXIX: 12: et apud Moschen *„Quod Judaei punirentur septuplum propter peccata eorum“* Levit: XXVI: 18. 21. 24. 28; septuplum significat plene. Apud Lucam *„Si septies in die peccaverit contra te frater tuus, et septies in die reversus fuerit ad te, dicens resipui, remittes ei“* XVII: 4; septies remittere si septies reversus fuerit, est toties remittere quoties revertitur, ita omnibus vicibus: ne intelligatur septies explicat Dominus coram Petro, qui credidit quod septies intelligeretur, apud Matthaeum *„Dixit Petrus, Domine quoties peccabit in me frater et remittam ei, an usque septies; dixit ei Jesus, non dico tibi usque septies, sed usque septuagies septies“* XVIII: 21. 22; septuagies septies est semper absque numerando. Apud Davidem *„Septies in die laudo Te super judiciis justitiae“* Psalm: CXIX: 164; septies in die est semper seu omni tempore. Apud Eundem *„Sermones Jehovae sermones puri, argentum conflatum in catino purificatum septies“* Psalm: XII: 7; argentum significat Verum a Divino; purificatum septies significat prorsus et plene purum. Apud Esajam *„Erit Lux Lunae sicut Lux Solis, et Lux Solis erit septupla sicut Lux septem dierum“* XXX: 26;
[288] Lux Solis significat Divinum Verum ex Divino Bono: quod lux illa erit septupla sicut lux septem dierum, significat quod Divinum Verum in Coelo erit absque omni falso, ita prorsus et plene purum. Apud Matthaeum *„Immundus spiritus accipiet septem spiritus alios pejores seipso, et habitabit ibi“* XII: 45; Luc: XI: 26; agitur ibi de prophanatione, et per septem spiritus immundos, cum quibus rediturus, significantur omnia falsa mali, ita plenaria destructio boni et veri. Simile significatur per septem tempora, quae transitura super regem Babelis, apud Danielem *„Cor ejus ab homine mutabitur, et cor bestiae dabitur ei, dum septem tempora transibunt super illum“* IV: 13. 22. 29; per regem Babelis significantur illi qui prophanant bona et vera Verbi; quod cor ejus ab homine muta-

retur et cor bestiae daretur, intelligitur quod nihil spirituale, quod vere humanum, remansurum sit, sed loco ejus diabolicum; per septem tempora quae transitura super illum, significatur prophanatio, quae est plenaria destructio veri et boni. Quia septem et septies significabant omnia et plenum, ideo sequentia mandata sunt *„Quod septem diebus implerentur manus"* Exod: XXIX: 35. *„Quod septem diebus sanctificarentur"* Exod: XXIX: 37. *„Quod septem diebus indutus esset Aharon vestibus cum initiabatur"* Exod: XXIX: 30. *„Quod septem diebus non recederent a Tentorio, cum initiabantur in sacerdotium"* Lev: VIII: 33. 34. *„Quod septies expiaretur Altare super cornua"* Levit: XVI: 18. 19. *„Quod septem vicibus per oleum sanctificaretur Altare"* Levit: VIII: 11. *„Quod septem vicibus spargeretur sanguis versus Velum"* Lev: IV: 16. 17. *„Quod septem vicibus digito spargeretur sanguis versus orientem, cum Aharon ad Propitiatorium iret"* Levit: XVI: 12. 13. 14. 15. *„Quod septem vicibus spargeretur aqua separationis versus tentorium"* Num: XIX: 4. *„Quod septies spargeretur sanguis circa mundationem leprae"* Levit: XIV: 7. 8. 27. 38. 51. *„Quod Candelabrum esset ex septem lucernis"* Exod: XXV: 32. 37. Cap: XXXVII: 18 ad 25. *„Quod festa septem diebus celebrarentur"* Exod: XXXIV: 18. Levit: XXIII: 4 ad 9. 39 ad 44. Deut: XVI: 3. 4. 8. *„Quod septem diebus festi fieret holocaustum, ex septem juvencis et ex septem arietibus in diem"* Ezech: XLV: 23. *„Quod Bileamus aedificaverit septem altaria, et sacrificaverit septem boves et septem arietes"* Num: XXIII: 1 ad 7, 15 ad 18. 29. 30. *„Quod numeraverint septem septimanas annorum, septem annos septem vicibus, et tunc mense septimo clangeretur ad Jubilaeum"* Levit: XXV: 8. 9. Ex significatione numeri septem, constare potest, quid significatur per *„septem dies creationis"* Genes: Cap: I. Tum per *„quod saturati fuerint quatuor millia hominum ex septem panibus, et quod superessent septem sportae plenae"* Matth: XV: 34 ad 38. Marc: VIII: 5 ad 9. Inde nunc patet, quid significatur in Apocalypsi, per *„septem Ecclesias"* I: 4. 11: per *„septem Candelabra aurea, in quorum medio Filius*

hominis" Cap: I: 13: per „*septem stellas in dextra Ipsius*" Cap: I: 16. 20: per „*septem spiritus Dei*" III: 1: per „*septem lampades igneos ante Thronum*" Cap: IV: 5: per „*Librum obsignatum septem sigillis*" V: 1: per „*septem Angelos, quibus datae septem tubae*" VIII: 2: per „*quod septem tonitrua loquuta sint voces*" X: 3. 4: per „*septem Angelos habentes septem plagas ultimas*" XV: 1. 6: et per „*septem phialas plenas septem plagis ultimis*" XVI: 1. Cap: XXI: 9: et porro alibi in Verbo, ubi septem nominantur.

---

[289] # [APOCALYPSEOS]

CAPUT QUARTUM.

1. Post haec vidi, et ecce ostium apertum in Coelo; et vox prima, quam audivi, tanquam tubae loquentis mecum, dicebat, ascende huc, et ostendam tibi quae oportet fieri posthac.

2. Et statim factus sum in spiritu, et ecce Thronus positus in Coelo, et super Throno Sedens.

3. Et Sedens erat similis aspectu lapidi Jaspidi et Sardio, et iris circuitus Throni similis aspectu Smaragdo.

4. Et circum Thronum throni viginti et quatuor, et super thronis vidi viginti et quatuor Seniores sedentes, circumamictos vestibus albis, et habebant super Capitibus suis coronas aureas.

5. Et e Throno prodibant fulgura et tonitrua et voces; et septem lampades ignis ardentes coram Throno, quae sunt septem Spiritus Dei.

6. Et in conspectu Throni Mare vitreum simile crystallo: et in medio Throni et circum Thronum quatuor Animalia plena oculis ante et retro.

7. Et Animal primum simile Leoni; et secundum Animal simile Vitulo; et tertium Animal

habens faciem sicut Homo; et quartum Animal simile Aquilae volanti.

8. Et quatuor Animalia, singula per se, habebant alas sex in circuitu, et intus plenae erant oculis, et requiem non habebant die et nocte, dicentia Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Omnipotens, Qui erat et Qui est et Qui venturus.

9. Et cum dederunt Animalia gloriam et honorem, et gratiarum actionem Sedenti super Throno, Viventi in saecula saeculorum,

10. Procidebant viginti et quatuor Seniores coram Sedente super Throno, et adorabant Viventem in saecula saeculorum, et abjiciebant coronas suas coram Throno, dicentes,

11. Dignus es Domine accipere gloriam et honorem et potestatem, quia Tu creasti omnia, et per voluntatem tuam sunt et creata sunt.

EXPLICATIO. [290]

258. Supra n: 5 indicatum est quod in Libro hoc Prophetico non agatur de successivis statibus Ecclesiae Christianae a principio ejus ad finem, sicut hactenus est creditum, sed quod agatur de statu Ecclesiae et Coeli temporibus ultimis, quando novum Coelum et nova Terra, hoc est, quando nova Ecclesia in Coelis et in Terris, ita quando Judicium; nova Ecclesia in Coelis dicitur, quia aeque Ecclesia ibi est ac in terris, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 221 ad 227. Quia de illis in hoc Libro agitur, ideo in Primo Capite actum est de Domino Qui est Judex; et in Secundo et Tertio Capite de illis qui ab Ecclesia et qui non ab Ecclesia, ita de illis qui in priori Coelo sunt quod abolendum, et de illis qui in Novo quod formandum; quod per septem Ecclesias, de quibus in illis binis Capitibus actum est, intelligantur omnes qui in Ecclesia, et quoque omnia Ecclesiae, videatur mox supra n: 256 et 257. In hoc Quarto Capite nunc agitur de ordinatione omnium, praecipue in Coelis, ante Judicium; propterea Thronus in Coelo nunc

visus est, ac circum illum viginti quatuor throni, super quibus viginti quatuor Seniores, tum quatuor Animalia juxta Thronum, quae sunt Cherubi; quod per illa describatur ordinatio omnium ante Judicium et ad Judicium, videbitur in hujus Capitis Explicatione. Sciendum est, quod antequam aliqua mutatio existit, omnia praeordinentur et ad futurum Eventum praeparentur, nam omnia a Domino praevidentur, et secundum Praevidentiam disponuntur et providentur: per Thronum itaque in medio Coeli intelligitur Judicium, et per Sedentem super illo Dominus; per viginti quatuor thronos super quibus viginti quatuor Seniores, intelliguntur omnia vera in complexu, ex quibus et secundum quae Judicium; et per quatuor Animalia, quae sunt Cherubi, intelligitur Divina Providentia Domini ne Coeli priores per insignem futuram Mutationem detrimentum paterentur, utque dein omnia secundum Ordinem fierent, nempe ut interius mali separarentur ab interius bonis, ac hi in Coelum eveherentur, illi autem in Infernum dejicerentur.

259. Vers: 1. *Post haec vidi, et ecce ostium apertum in Coelo; et vox prima, quam audivi tanquam tubae loquentis mecum, dicebat, ascende huc, et ostendam tibi quae oportet fieri posthac.* Post haec vidi, significat intellectum illustratum: et ecce ostium apertum in Coelo, significat arcana coeli revelata: et vox prima, quam audivi, significat revelationem nunc de futuris: tanquam tubae loquentis mecum, significat claram et manifestam: dicebat, ascende huc, significat elevationem mentis et attentionem: et ostendam tibi quae oportet fieri posthac, significat instructionem de illis quae ultimo tempore Ecclesiae existent.

260. Post haec vidi, quod significet intellectum illustratum, constat ex significatione videre quod sit intelligere; quod videre significet intelligere, est quia visus oculi correspondet visui mentis, qui est intellectus; correspondentia illa inde
[291] est, quia intellectus videt spiritualia, ac visus oculi naturalia; spiritualia sunt vera ex bono, et naturalia sunt objecta in variis formis; vera ex bono, quae sunt spiritualia, in Coelo aeque manifeste videntur sicut objecta coram oculo, sed usque cum multa differentia; vera enim illa videntur intellectualiter,

hoc est, percipiuntur, qui visus seu quae perceptio qualis est, non describi potest vocibus humanis, solum per hoc comprehendi, quod ei insit consensus et confirmatio ab intimo, quod ita sit, sunt enim rationes confirmantes ingenti copia, quae se sicut unum sistunt in visu intellectuali, hoc unum est sicut conclusum ex multis; rationes illae confirmantes insunt Luci Coeli, quae est Divinum Verum seu Divina Sapientia procedens a Domino, et quae operatur in unoquovis Angelo secundum statum receptionis ejus; hic est visus spiritualis seu intellectus. Quia hic visus operatur in visum oculorum apud Angelos, et sistit vera intellectus in formis correspondentibus, quae apparent in Coelo non dissimiles formis in Mundo naturali, quae vocantur objecta, ideo per videre in sensu literae Verbi significatur intelligere; quales apparentiae in Coelo sunt, et quod correspondeant objectis interioris visus Angelorum, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 170 ad 176. Quod in Verbo non dicatur intelligere, sed videre, est causa, quia Verbum in suis ultimis est naturale, et naturale est basis super qua fundantur spiritualia; quapropter si Verbum in litera etiam esset spirituale, non ei foret basis, ita foret sicut domus absque fundamento; de hac re etiam videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 303 ad 310. Quod in Verbo videre significet intelligere, constat ex sequentibus his locis; apud Esajam „*Qui dixerunt videntibus ne videatis, et visionem habentibus ne videatis nobis recta; loquimini nobis blanditias, videte illusiones*“ XXX: 10: apud Eundem „*Non connivebunt oculi videntium, et aures audientium auscultabunt*“ XXXII: 3: apud Eundem „*Caeci spectate videndo, videndo magna non custodis*“ XLII: 18. 20: apud Eundem „*Sacerdos et Propheta errant inter videntes, titubant judicio*“ XXVIII: 7: et alibi „*Videntes non vident et audientes non audiunt*“ Matth: XIII: 13. 14. 15. Marc: IV: 11. [12.] Cap: VIII: 17. 18. Esaj: VI: 9. 10. Cap: XII: 2; praeter perplurimis aliis in locis, quae adducere non opus est, quia notum est cuivis quod videre significet intelligere etiam ex recepto more loquendi ubivis, dicitur enim hoc video quod ita sit aut quod non ita sit, pro quod intelligam.

Et ecce ostium apertum in Coelo, quod significet arcana

coeli revelata, constat ex significatione ostii, quod sit intromissio, de qua supra n: 208, hic introspectio, quae est intromissio visus, ac visus intromittitur in Coelum, quando visus oculorum corporis hebetatur, ac tunc visus oculorum spiritus illustratur; per hunc visum sunt omnia visa quae visa a Prophetis: quod ostium apertum in Coelo hic significet arcana Coeli revelata, est quia tunc apparent illa quae in Coelis sunt, et coram Prophetis illa quae arcana Ecclesiae sunt, hic arcana de illis quae exstitura circa Ultimum Judicium, quae omnia nondum revelata sunt, et quae nec revelari potuerunt antequam Judicium peractum est, et non nisi quam per aliquem in Mundo, cui datum est a Domino videre illa, et simul cui revelatus est sensus spiritualis Verbi: omnia enim quae in hoc Libro Prophetico scripta sunt, de Ultimo Judicio scripta sunt, sed per Repraesentativa et
[262] Correspondentias; quicquid enim a Domino dicitur et ab Angelis percipitur, vertitur in Repraesentativa dum descendit, et sic sistitur coram oculis tam Angelorum in ultimis Coelis, quam coram hominibus prophetis quando oculi spiritus eorum aperti sunt: ex his constare potest, quid intelligitur per ostium apertum in coelo.

261. Et vox prima quam audivi, quod significet revelationem nunc de futuris, constat ex significatione vocis, quod sit quicquid procedit a Domino et percipitur ab Angelis et ab hominibus, hic imprimis revelatio de futuris quae ante Ultimum Judicium, quae circa illud, et quae post illud, quia de illis in nunc sequentibus agitur; quod vox Jehovae in Verbo significet Divinum procedens, quod est Divinum Verum, a quo omnis intelligentia et sapientia, videatur n: 219. 220. 375. 3563. 6971. 8813. 9926; et quoque constat a sequentibus his locis; apud Davidem „*Vox Jehovae super aquis, vox Jehovae in virtute, vox Jehovae cum honore, vox Jehovae frangit cedros, vox Jehovae incidens ut flamma ignis, vox Jehovae trepidare facit desertum, vox Jehovae parturire facit cervas; sed in Templo Ipsius quivis dicit gloriam*“ Psalm: XXIX: 3 ad 9; agitur in illo Psalmo de Divino quod a Domino procedit, quod una voce vocatur Divinum Verum; effectus ejus apud bonos et apud malos per talia ibi describitur; inde patet, quid

vox Jehovae. Apud Johannem „*Qui Pastor ovium est, huic Ostiarius aperit, et oves vocem Illius audiunt, alienum non sequuntur quia non sciunt alienorum vocem: et alias oves habeo, quae non sunt ex Ovili hoc, etiam illas oportet Me adducere, et vocem meam audient: sed vos non estis ex ovibus meis, nam oves meae vocem meam audiunt, et Ego cognosco illos et Me sequuntur*“ X: 2. 3. 4. 5. 16. 26. 27; per oves in Verbo intelliguntur qui in Veris ex bono sunt, ita qui in fide ex charitate; per vocem ibi non intelligitur vox, sed Divinum procedens, quod est Divinum Verum, hoc influit apud illos qui in bono charitatis sunt, et dat illis intelligentiam, et quantum in bono sunt dat sapientiam; intelligentia est veri, et sapientia est veri ex bono. Apud Jeremiam „*Factor terrae, per intelligentiam suam extendit Coelos, ad vocem, quam dat Ille, multitudo aquarum in Coelis*“ X: 12. 13. Cap: LI: 16: apud Davidem „*Vox Jehovae super aquis, Jehovah super aquis magnis*“ Psalm: XXIX: 3: in Apocalypsi „*Vox Filii hominis sicut sonitus aquarum multarum*“ I: 15; et alibi „*Audivi vocem e Coelo, tanquam vocem aquarum multarum*“ XIV: 2; vox Jehovae et vox e Coelo est Divinum procedens seu Divinum Verum, ex quo omnis intelligentia et sapientia; quod dicatur audita sicut vox aquarum multarum, est quia aquae significant Divina Vera in ultimis; quod aquae illa significent, videatur supra n: 71. Apud Davidem „*Regna terrae psallite Domino, equitanti super Coelo Coeli antiquitatis; ecce dabit in voce vocem roboris*“ Psalm: LXVIII: 33. 34. Apud Johannem „*Dico vobis, quod veniet hora, quando mortui audient vocem Filii hominis, et qui audient, vivent*“ V: 25. Apud Joëlem „*Jehovah ex Hierosolyma dabit vocem suam, ut contremiscant Coeli et terra*“ IV: 16: apud Eundem „*Jehovah edidit vocem suam coram exercitu suo, quia innumerus qui facit Verbum Ipsius*“ II: 11; quod Divinum Verum hic sit vox Jehovae, patet; praeter plurimis aliis in locis.

262. Tanquam tubae loquentis mecum, quod significet claram et manifestam, constat ex significatione tubae, quod sit Divinum Verum e Coelo manifestatum et revelatum, de [293]

qua supra n: 55: vox quae e Coelo auditur apud illos qui in spiritu sunt, auditur solito sicut vox humana; sed quod sicut tuba loquens, erat quia clare et manifeste perceptum erat ab Angelis, et quod clare et manifeste ab illis percipitur, hoc cadit sonore in auditum spiritus; et hoc factum est apud Johannem, ut excitaret ejus attentionem, et inde visum, ne aliquid ei in obscuro esset: hoc intelligitur per vocem tubae etiam aliis in locis, ut Matth: XXIV: 31. Sachar: IX: 14. Psalm: XLVII: 6. Apoc: Cap: VIII: 2. 7. 8. 13. Cap: IX: 1. 13. 14. Cap: X: 7. Cap: XVIII: 22; et alibi.

263. Dicebat, ascende huc, quod significet elevationem mentis et attentionem, constat ex significatione ascendere, cum de auditione a Divino, quod sit elevatio mentis, de qua n: 3084. 4539. 4969. 5406. 5817. 6007; quod etiam sit attentio, est quia cum elevatur mens, fit attentio; sunt enim homini quoad cogitationem et voluntatem interiora et exteriora, interiora sunt illa quae Interni hominis, exteriora sunt quae Externi; interiora quae sunt Interni hominis, sunt in Mundo spirituali, quare illa quae ibi sunt spiritualia; exteriora autem seu quae sunt Externi hominis, sunt in Mundo naturali, et illa quae ibi sunt naturalia; haec quia sunt exteriora et illa interiora, ideo per ascendere significatur elevatio versus interiora, seu elevatio mentis: sed de hac Elevatione videantur quae in Opere de Coelo et Inferno n: 33. 34. 38. 92. 499. 501, ostensa sunt, et in Doctrina Novae Hierosolymae n: 36 ad 53.

264. Et ostendam tibi quae oportet fieri posthac, quod significet instructionem de illis quae ultimo tempore Ecclesiae existent, constat ex significatione ostendere, quod sit instruere ad vivum, de qua sequitur; et ex significatione quae oportet fieri posthac, quod sit quae exstitura sunt ultimo tempore Ecclesiae; quod illa significentur, est quia in nunc sequentibus agitur de statu Coeli et Ecclesiae mox ante ultimum Judicium, et postea de ipso Judicio; et quia hoc exstiturum erat, quando finis Ecclesiae est, ideo per illa significantur quae exstitura ultimo tempore Ecclesiae: quod ultimum Judicium existat quando finis Ecclesiae est, et quod exstiterit, videatur in Opusculo de Ultimo Judicio, n: 33 ad 39, et

45 ad 52. Quod ostendam tibi significet instructionem ad vivum de illis, est quia omnia quae ostensa sunt continent illa, latent enim recondita in repraesentativis in Apocalypsi descriptis, at patent coram Angelis, et quoque coram hominibus qui sciunt sensum spiritualem Verbi.

265. Vers: 2 ad 6 med. *Et statim factus sum in spiritu; et ecce Thronus positus in Coelo, et super Throno Sedens. Et Sedens erat similis aspectu lapidi jaspidi et sardio, et iris circuitus Throni similis aspectu smaragdo. Et circum Thronum throni viginti et quatuor; et super thronis vidi viginti et quatuor seniores sedentes, circumamictos vestibus albis, et habebant super capitibus suis coronas aureas. Et e Throno prodibant fulgura et tonitrua et voces; et septem lampades ignis ardentes coram Throno, quae sunt septem spiritus Dei. Et in conspectu Throni mare vitreum simile crystallo.* Et statim factus sum in spiritu, significat statum spiritualem cum revelatio: et ecce Thronus positus in Coelo, et super Throno sedens, significat Dominum quoad ultimum Judicium: et Sedens erat similis aspectu lapidi jaspidi et sardio, significat apparentiam Domini quoad Divinum Verum pellucens ex Divino Bono Divini Amoris: et iris circuitus throni similis aspectu smaragdo, significat apparentiam Divini Veri in Coelis circum Dominum: et [294]
circum Thronum throni viginti et quatuor, et super thronis viginti et quatuor seniores, significat omnia vera ex bono in Coelis superioribus a Domino ordinata ante judicium: circumamictos vestibus albis, significat omnia vera ex bono in Coelis inferioribus: et habebant super capitibus suis coronas aureas, significat omnia vera in ordinem disposita ex Divino Bono, ita quoque omnes coelos priores: et e Throno prodibant fulgura, tonitrua et voces, significat illustrationem, intellectum et perceptionem Divini Veri in Coelis: et septem lampades ignis ardentes coram Throno, quae sunt septem spiritus Dei, significat ipsum Divinum Verum unitum Divino Bono procedens ex Divino Amore Domini: et in conspectu Throni Mare vitreum simile crystallo, significat apparentiam Divini Veri in ultimis, ubi communia ejus, pellucentis ab influxu Divini Veri uniti Divino Bono in primis.

266. Et statim factus sum in spiritu, quod significet statum spiritualem cum revelatio, constat ex illis quae supra n: 53 dicta et ostensa sunt, ubi similiter dicitur, quod factus sit in spiritu.

267. Et ecce Thronus positus in Coelo, et super Throno sedens, quod significet Dominum quoad Ultimum Judicium, constat ex significatione Throni, quod in genere sit Coelum, in specie Coelum spirituale, et abstracte Divinum Verum procedens a Domino; quod etiam significet Judicium, est quia omnes judicantur ex Divino Vero, et quoque omnes in Coelo, de qua supra n: 253: quod Sedens super Throno sit Dominus, patet. Quod Domino Soli sit judicium, etiam Ipse docet apud Matthaeum „*Quando venerit Filius hominis in gloria sua, et omnes sancti Angeli cum Ipso, sedebit super Throno gloriae suae, ac congregabuntur ante Ipsum omnes Gentes, et separabit eos ab invicem, sicut Pastor separat oves ab hircis*" XXV: [31.] 32. 33, seq: et apud Johannem „*Non Pater judicat quenquam, sed judicium omne dedit Filio; potestatem dedit judicium facere, quia Filius hominis est*" V: 22. 27; quoniam nemo judicatur ex Divino Bono, sed ex Divino Vero, ideo dicitur quod Pater non judicet quenquam, sed Filius, quia Filius hominis est, Pater enim significat Divinum Bonum, ac Filius hominis Divinum Verum procedens; quod Pater significet Divinum Bonum, videatur supra n: 254; et quod Filius hominis Divinum Verum procedens, etiam supra n: 53 et 151. Quod Thronus hic significet judicium, est quia agitur in hoc Capite de ordinatione omnium ad Judicium, videatur supra n: 258.

268. Et sedens erat similis aspectu lapidi jaspidi et sardio, quod significet apparentiam Domini quoad Divinum Verum pellucens a Divino Bono Divini Amoris, constat ex significatione Sedentis super Throno, quod sit Dominus quoad ultimum Judicium, de qua mox supra n: 267; ex significatione similis aspectu, quod sit apparentia; ex significatione lapidis jaspidis, quod sit spiritualis amor veri, de qua sequitur; et ex significatione lapidis sardii, quod sit coelestis amor boni; ita per lapidem jaspidem et sardium, quibus Dominus similis aspectu apparebat, significatur Divinum Verum

pellucens ex Divino Bono Divini Amoris. Quod jaspis significet Divinum Amorem Veri seu Divinum Verum procedens, constat ex locis in Verbo ubi nominatur, ut Exod: XXVIII: 20; et Ezech: XXVIII: 13, tum in Apocalypsi „*Luminare Sanctae Hierosolymae simile lapidi pretiosissimo, sicuti lapidi Jaspidi, instar crystalli splendenti*“ XXI: 11; [295]
per luminare sanctae Hierosolymae significatur Divinum Verum Ecclesiae lucens, luminare ipsum verum lucens, et Hierosolyma Ecclesia quoad doctrinam; hoc assimilatur lapidi jaspidi, quia jaspis simile significat: et alibi „*Structura Muri Sanctae Hierosolymae erat Jaspis, et urbs aurum purum simile vitro puro*“ XXI: 18; murus Sanctae Hierosolymae dicitur ex Jaspide, quia per murum significatur Divinum Verum tutans: et quia per murum id significatur, ideo primus lapis fundamentorum ejus dicitur Jaspis, Vers: 19, fundamentum significat verum super quo fundatur Ecclesia. Dicitur etiam Sardius, quoniam per illum lapidem significatur bonum, hic Divinum Bonum quia de Domino; est hic lapis qui vocatur pyropus, qui quia sicut ex igne lucet, per utrumque significatur translucentia veri ex bono: quod omnes Lapides pretiosi significent vera Coeli et Ecclesiae ex bono, videatur n: 114. 9863. 9865. 9868. 9873; inde est, quod in Pectorali Aharonis, quod vocatur Urim et Thummim, positi fuerint duodecim Lapides pretiosi, et per illos data responsa, et hoc per exsplendescentiam, et simul tunc per rei interrogatae perceptionem, aut per vivam vocem, videatur n: 9905.

269. Et iris circuitus Throni similis aspectu smaragdo, quod significet apparentiam Divini Veri in Coelis circum Dominum, constat ex significatione iridis similis aspectu smaragdo, quod sit apparentia Divini Veri in sua circumferentia, iris enim circuitus Throni significat Divinum Verum circumcirca, similis aspectu significat apparentiam; quod apparentia fuerit instar smaragdi, erat quia indicabat ultimum Judicium, color enim hujus lapidis est viridis, et viride significat verum obscuratum; Divinum Verum in suo splendore apparet vel colore coelesti, vel colore vario in pulchro ordine sicut Iris; at cum obscuratur, apparet colore smaragdino; erat Coelum, quod vocatur prius Coelum, super quo Judicium, et quod

periturum, de quo Apoc: XXI: 1, quod obscurabat; inde est quod dicatur Iris, et ejus circuitus similis smaragdo. Quod Iris significet Divinum Verum in Coelis in suo ordine et inde in sua pulchritudine, est quia infinitae varietates Veri ex bono in Coelis sunt, et cum illae repraesentantur per colores, sistunt aspectum pulcherrimae Iridis; inde est, quod Iris facta sit signum foederis post diluvium, Genes: VIII: 12 ad 17: quod in Coelis infinitae Varietates sint, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 56. 405. 418. 486; et in Opusculo de ULTIMO JUDICIO, n: 13; et in ARCANIS COELESTIBUS n: 684. 690. 3744. 5598. 7236. 7833. 7836. 9002: quod Colores in Coelo appareant ex luce ibi, et quod sint ejus modificationes et variegationes, n: 1042. 1043. 1053. 1624. 3993. 4530. 4922. 4742; et quod colores appareant varii secundum varietates statuum veri ex bono, et inde intelligentiae et sapientiae, n: 4530. 4922. 4677. 9466: quod Irides in Coelo appareant, unde et quid, n: 1042. 1043. 1623. 1624. 1625.

270. Et circum Thronum throni viginti et quatuor, et super thronis vidi viginti et quatuor seniores sedentes, quod significet omnia vera ex bono in Coelis superioribus a Domino ordinata ante Judicium, constat ex significatione Throni super quo sedens, quod sit Dominus quoad ultimum Judicium, de qua mox supra, n: 267, et quod Thronus significet Judicium, n: 253; ex significatione viginti quatuor thronorum circum
[296] illum, et viginti quatuor seniorum super illis, quod sint omnia vera coeli in complexu ordinata ante judicium, viginti quatuor significant omnia, ac throni judicium, ac seniores illos qui in veris ex bono sunt, et abstracte vera ex bono; quod coeli superiores hic intelligantur, est quia omnes ibi in veris ex bono amoris sunt, et quia in mox sequentibus dicitur de Coelis inferioribus: quod viginti quatuor significent omnia, est quia ille numerus simile significat cum numero duodecim, et duodecim significant omnia et praedicantur de veris, videatur n: 577. 2089. 2129. 2130. 3272. 3858. 3913; quod numerus viginti quatuor simile significet cum numero duodecim, est quia ille est duplus ejus, et duplum significat simile cum illo a quo per multiplicationem exsurgit, n: 5291. 5335.

5708. 7973. Simile quod hic significatur per thronos, super quibus sessuri duodecim Apostoli, de quibus apud Matthaeum „*Vos qui sequuti estis Me in regeneratione, quum sederit Filius hominis super Throno gloriae suae, sedebitis et vos super thronis judicantes duodecim Tribus Israëlis*“ XIX: 28. Luc: XXII: 30; per duodecim apostolos significantur omnia vera in complexu: similiter in sequentibus in Apocalypsi „*Vidi thronos, et consederunt super illis, et judicium datum est illis*“ XX: 4; quod judicium datum sit illis qui sederunt super thronis, significat quod judicium sit soli Domino, nam per seniores in Verbo significantur omnes qui in veris ex bono sunt, et abstracte vera ex bono ex quibus judicium: qui credit quod in Verbo per Seniores et per Apostolos intelligantur Seniores et Apostoli, multum fallitur; in spirituali sensu Verbi non aliquae personae percipiuntur, sed res abstracte a personis, nam spirituale non aliquid commune habet cum personis, aliter in sensu literae Verbi, qui est naturalis, in hoc sensu non modo nominantur personae, sed etiam idea personae inest multis vocibus, ob causam ut Verbum sit in suis ultimis naturale, et sic basis sensui spirituali: cum significatione seniorum simile est ac cum significatione Infantum, Puerorum, Juvenum, Senum, Virginum, Mulierum, et plurium ejus generis; hae et illi non comprehenduntur in naturali sensu aliter in idea quam ut personae, sed in sensu spirituali per Infantes intelligitur Innocentia, per Pueros charitas, per Juvenes intelligentia, per Senes sapientia, per Virgines affectio veri et boni, et per Mulieres bona quae Ecclesiae, et sic in caeteris: simile est cum naturali et spirituali sensu Proximi, in naturali sensu per Proximum intelligitur quivis homo, sed in spirituali ipsum bonum, verum, sincerum, justum, quae sunt in persona; unusquisque qui expendit potest scire, quod id in spirituali sensu sit Proximus, quis enim amat personam ex alio; bonum enim et verum faciunt hominem, et faciunt ut homo ametur, et non vultus et corpus. Sed revertamur ab his ad significationem Seniorum: quod per illos significentur vera quae ex bono, constare potest a locis in Verbo ubi nominantur; ut apud Esajam „*Tunc erubescet luna, et pudefiet sol, et regnabit Jehovah Zebaoth in Monte*

Zionis et in Hierosolyma; et coram Senioribus ejus gloria" XXIV: 23; per lunam et solem intelligitur cultus idololatricus eorum, tum falsum fidei et malum amoris; per montem Zionis et per Hierosolymam intelligitur Coelum et Ecclesia; per Seniores intelliguntur vera ex bono, quare etiam dicitur quod coram illis gloria, per gloriam enim significatur Divinum Verum in Coelo, videatur supra n: 33. In Threnis *„Virgines meae et juvenes mei iverunt in captivitatem; clamavi*
[297] *ad amatores meos, illi deceperunt me, et seniores mei in urbe exspirarunt"* I: 18. 19; agitur ibi de vastatione Ecclesiae, super qua est lamentatio, quae vastatio est quando non amplius est aliqua affectio veri spiritualis, et inde non intelligentia in talibus quae Ecclesiae, et quando sic non aliquod verum; per virgines quae abiverunt in captivitatem intelligitur affectio veri spiritualis, per juvenes intelligentia, captivitas est remotio ab illis; per seniores qui exspirarunt, intelliguntur vera Ecclesiae. Apud Ezechielem *„Senem et Juvenem et Virginem, et Infantem, et Mulieres occidite ad perditionem; e sanctuario meo incipite, inceperunt ergo a viris Senioribus qui coram domo"* IX: 6; etiam hic agitur de vastatione Ecclesiae, et per senem et juvenem intelligitur sapientia et intelligentia, per virginem affectio veri et boni, per infantem innocentia, per mulieres bona Ecclesiae; occidere ad perditionem significat devastationem; Sanctuarium a quo inciperent est Ecclesia quoad bonum amoris et verum fidei, quae sunt viri seniores qui coram domo. In Threnis *„Facies Senum non honoratae sunt; seniores a porta cessarunt, juvenes a cantu suo"* V: 12. 14; senes significant sapientiam quae est boni, seniores vera quae ex bono, juvenes intelligentiam. *„Quod Deus Israëlis visus sit sub pedibus sicut opus sapphiri, Mosi, Aharoni, Nadab et Abihu, ac septuaginta Senioribus; et non reliquis"* Exod: XXIV: 9. 10. 11. 12, significabat quod Dominus illis solum videatur qui in bono sunt et qui in veris ex bono, videatur explicatio eorum in Arcanis Coelestibus n: 9403 ad 9411. Haec sunt quae repraesentabant septuaginta seniores Israëlis, et haec sunt quae significant viginti quatuor Seniores super totidem thronis; et haec quoque sunt quae significant duodecim Apo-

stoli, de quibus dicitur quod sessuri sint super thronis judicantes duodecim Tribus Israëlis. Quod duodecim Apostoli significent omnia vera ex bono, videatur n: 2129. 3354. 3488. 3858. 6397; quod similia duodecim Tribus Israëlis, n: 3858. 3926. 4060. 6335. Et quod similia seniores Israëlis, n: 6524. 6525. 6890. 7912. 8578. 8585. 9376. 9404.

271. Circumamictos vestibus albis, quod significet omnia vera ex bono in coelis inferioribus, constat ex significatione vestium albarum, quod sint vera induentia, quae in specie sunt vera scientifica et cognitiones, de qua supra n: 195. 196. 198; et quia in his veris sunt Coeli inferiores, ideo illi significantur. Quod Vestes albae significent Coelos inferiores, apparere potest sicut alienum illis qui non sciunt aliquid de apparentiis et repraesentativis in Coelo; omnes in Coelis vestiuntur secundum vera, ac vera inferiora correspondent Vestibus, et quia Coeli inferiores in his veris sunt, ideo quoque Vestes Angelorum in superioribus Coelis correspondent illis: sed hoc arcanum clarius comprehendi potest ex illis, quae de Vestibus quibus induti sunt Angeli, in Opere de Coelo et Inferno n: 177 ad 182, dicta et ostensa sunt; tum ex *illis* quae repraesentata et significata sunt per Vestes Aharonis et Filiorum ejus, de quibus in Arcanis Coelestibus, n: 9814. 10068; ut et quid per Vestes Domini cum transformatus, n: 9212. 9216.

272. Et habebant super capitibus suis coronas aureas, quod significet omnia vera in ordinem disposita a Divino Bono, ita quoque omnes Coelos priores, constat ex significatione viginti quatuor seniorum qui super viginti quatuor thronis amicti vestibus albis, quod sint omnia Vera Coelorum, ita omnes coeli tam superiores quam inferiores, de qua mox supra [298]
n: 270. 271; et ex significatione coronae aureae, quod sit Divinum Bonum, ex quo vera, de qua sequitur: omnia vera Coeli et Ecclesiae sunt ex Divino Bono; vera quae non inde sunt non sunt vera; vera quae non ex bono sunt, sunt sicut crustae absque nucleo, ac sicut domus in qua non homo habitat, sed fera; talia etiam sunt vera quae fidei vocantur absque bono charitatis, bonum charitatis est bonum a Do-

mino, ita Bonum Divinum: quia nunc seniores super thronis significant vera Coelorum, et coronae aureae bonum ex quo illa, ideo seniores visi sunt cum coronis: simile significatur per Coronas Regum, Reges enim in sensu repraesentativo significant vera, et coronae super capitibus eorum significant bonum ex quo vera: quod reges significent vera, videatur supra n: 31; inde est, quod coronae sint ex auro, aurum enim pariter significat bonum, supra n: 242. Quod Coronae significent bonum et inde sapientiam, et quod vera sint quae coronantur, constare potest ex sequentibus his locis; apud Davidem „*Germinare faciam cornu Davidi, disponam lucernam Uncto meo, hostes ejus induam pudore, sed super ipso florebit corona ejus*“ Psalm: CXXXII: 17. 18; per Davidem ibi, et per Unctum, intelligitur Dominus, videatur supra n: 205; per cornu, Ipsius potentia; lucerna est Divinum Verum ex quo Divina intelligentia; per coronam Divinum Bonum ex quo Divina sapientia et ex quo regimen Ipsius; mala et falsa sunt hostes qui induentur pudore. Apud Eundem „*Iram exerces cum Uncto tuo, damnasti in terram usque coronam Ipsius*“ Psalm: LXXXIX: 40; ibi etiam Unctus pro Domino; ira pro statu tentationum, in quo fuit cum in pugnis cum infernis, lamentatio tunc describitur per iram et damnationem, prout ultima Domini in cruce quod desereretur; crux enim erat ultima tentationum seu pugnarum cum infernis, et post ultimam illam induit Divinum Bonum Divini Amoris, et sic univit Divinum Humanum Ipsi Divino quod in Ipso. Apud Esajam „*In die illo erit Jehovah Zebaoth in coronam ornatus, et in cidarim decoris reliquiis populi sui*“ XXVIII: 5; corona ornatus pro sapientia quae est boni a Divino; cidaris decoris pro intelligentia quae est veri ex illo bono. Apud Eundem „*Propter Zionem non tacebo, et propter Hierosolymam non quiescam, usque dum exeat sicut splendor justitia ejus, et salus ejus sicut lampas ardeat, et eris corona decoris in manu Jehovae, et cidaris regni in manu Dei tui*“ LXII: 1. 3; per Zionem et Hierosolymam intelligitur Ecclesia, per Zionem Ecclesia quae in bono, et per Hierosolymam Ecclesia quae in veris ex illo bono; inde dicitur corona decoris in manu Jehovae, et

cidaris regni in manu Dei; corona decoris est sapientia quae boni, ac cidaris regni est intelligentia quae veri; et quia per coronam significatur sapientia quae boni, ideo dicitur in manu Jehovae, et quia per cidarim significatur intellligentia quae veri, ideo dicitur in manu Dei, nam ubi agitur de bono dicitur Jehovah, et ubi de vero dicitur Deus, videatur n: 2586. 2769. 6905. Apud Jeremiam *„Dic Regi et Dominae, demittite vos, sedete, quia descendit ornamentum capitis vestri, corona decoris vestri“* XIII: 18; corona decoris pro sapientia quae boni, decus est Divinum Verum Ecclesiae, n: 9815. Apud Eundem *„Cessavit gaudium cordis nostri, conversa est in luctum chorea nostra; cecidit Corona Capitis nostri“* Thren: V: 15. 16; corona capitis quae cecidit pro sapientia quae illis qui ab Ecclesia per Divinum Verum, quae cessavit una cum beatitudine interna. Apud Ezechielem [299]
„Dedi monile super nasum tuum, et inaures super aures tuas, et coronam ornatus super caput tuum“ XVI: 12; agitur ibi de Hierosolyma quae est Ecclesia, ibi de ejus prima instauratione; per monile super nasum significatur perceptio boni; per inaures super aures significatur perceptio veri et obedientia; per coronam super caput significatur sapientia inde. Apud Hiobum *„Gloriam a me abstraxit, et removit coronam capitis mei“* XIX: 9; gloria pro intelligentia ex Divino Vero; corona capitis pro sapientia inde. In Apocalypsi *„Vidi, cum ecce Equus albus, et Sedens super illo habens arcum, cui data est Corona; hic exivit vincens et ut vinceret“* VI: 2; Equus albus et Sedens super illo, est Dominus quoad Verbum; arcus est doctrina veri per quam pugnatur; inde patet, quod Corona, quia de Domino, sit Divinum Bonum, quod induit etiam quoad Humanum, ut victoriae praemium. Et alibi *„Postea vidi, cum ecce nubes [alba], et super nube sedens similis Filio hominis, habens super capite suo coronam auream, et in manu sua falcem acutam“* XIV: 14; nubes alba pro Verbi sensu literali, n: 4060. 4391. 5922. 6343. 6752. 8781; Filius hominis pro Domino quoad Divinum Verum; Corona aurea pro Divino Bono ex quo Divinum Verum; falx acuta pro dissipatione mali et falsi. Quod Corona sit Divinum Bonum ex quo Divinum Verum,

repraesentabatur per bracteam auri a facie cidaris quae super Aharonem, quae bractea etiam vocabatur Corona et Coronamentum, de qua ita in Exodo „*Facies bracteam auri, et sculpes super illa sculptura sigilli, Sanctitas Jehovae, et pones illam super filo hyacinthini, et erit super cidari e regione faciei*“ XXVIII: 36. 37; quod illa bractea dicatur corona sanctitatis et coronamentum, videatur Exod: XXIX: 6. Cap: XXXIX: 30. Levit: VIII: 9; sed quid per illa in specie significatur, videatur in Arcanis Coelestibus n: 9930 ad 9936, ubi singula explicata sunt.

273. Et e Throno prodibant fulgura et tonitrua et voces, quod significet illustrationem, intellectum et perceptionem Divini Veri in Coelis a Domino, constat ex significatione fulgurum, tonitruum et vocum, quod praedicentur de Divino Vero, fulgura de ejus illustratione, tonitrua de ejus intellectu, et voces de ejus perceptione; quod haec significentur per illa, constabit ex locis in Verbo ubi nominantur: sed primum aliquid dicetur, unde significationes illae; omnia quae in Coelo aspectabili coram oculis hominum apparent, Correspondentiae sunt, sicut sol, luna, stellae, aër, aether, lux, calor, nubes, nimbi, imbres, et plura; correspondentiae sunt, quia omnia quae in naturali mundo sunt, correspondent illis quae in spirituali mundo; sunt quoque illa correspondentiae in Coelo, ubi Angeli, quoniam apparent illis similia, verum ibi non sunt naturalia, sed sunt spiritualia, ut constare potest ex illis quae in Opere de Coelo et Inferno ostensa sunt, ut de Sole et Luna in Coelo, n: 116 ad 125: de Luce et Calore in Coelo, n: 126 ad 140: et in genere de Correspondentia Coeli cum omnibus Telluris, n: 103 ad 115: ac de Apparentiis in Coelo, n: 170 ad 176: inde etiam fulgura et tonitrua sunt correspondentiae; et quia correspondentiae sunt, ideo significant similia quibus correspondent; in genere significant Divinum Verum ab angelis superioribus receptum et enuntiatum, quod cum descendit ad Angelos inferiores, quandoque apparet sicut fulgur, et auditur sicut tonitru cum vocibus; inde est, quod fulgur significet Divinum Verum quoad
[300] illustrationem, tonitru Divinum Verum quoad intellectum, et voces Divinum Verum quoad perceptionem: quoad intellectum

et quoad perceptionem dicitur, quoniam quod intrat per auditum in mentem, hoc et videtur et percipitur, videtur in intellectu, et percipitur per communicationem cum voluntate; quid proprie perceptio, qualis est Angelis in Coelo, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 140. Inde nunc est, quod fulgura et tonitrua in Verbo significent Divinum Verum quoad illustrationem et quoad intellectum, ut constare potest a sequentibus his locis; apud Davidem *„Redemisti brachio populum tuum, stillarunt aquas nubes, vocem dederunt aetheres, etiam tela tua iverunt; vox tonitrui tui in orbem, illustrarunt fulgura orbem“* Psalm: LXXVII: 16. 18. 19; agitur ibi de instauratione Ecclesiae; et per stillarunt aquas nubes, significantur vera ex sensu literae Verbi; per vocem dederunt aetheres seu nubes superiores, significantur vera ex sensu spirituali Verbi; per tela quae iverunt intelliguntur fulmina, ex quibus apparent sicut sagittae ex arcu, et quae adsunt cum tonitrua et fulgura, et per illa significantur Divina Vera; per vocem tonitrui in orbem, significatur Divinum Verum quoad perceptionem et intellectum in Ecclesia; et per illustrarunt fulgura orbem, significatur quoad illustrationem inde; orbis est Ecclesia. Apud Eundem *„Ignis coram Jehovah ibit, et inflammabit circumcirca hostes ejus; illustrabunt fulgura Ipsius orbem“* Psalm: XCVII: 3. 4; ex his quoque patet, quod fulgura significent Divinum Verum quoad illustrationem, nam dicitur illustrabunt fulgura orbem. Apud Jeremiam *„Factor terrae per virtutem suam, praeparat orbem per sapientiam suam, et per intelligentiam suam extendit Coelos; ad vocem quam dat Ille multitudo aquarum in Coelis, et ascendere facit vapores a fine terrae, fulgura pluviae facit“* X: 12. 13. Cap: LI: 16. Psalm: CXXXV: 7. 8; etiam hic agitur de instauratione Ecclesiae; quod per vocem tonitrui significetur Divinum Verum quoad perceptionem et intellectum, et per fulgura illud quoad illustrationem, constare potest ex eo quod dicatur, quod Factor terrae praeparet orbem per sapientiam suam, et extendat Coelos per intelligentiam suam; et mox, quod ad vocem, quam dat, multitudo aquarum in Coelis, et quod fulgura pluviae faciat; terra et orbis significant Ecclesiam; aquae in

coelis significant vera spiritualia; pluviae illa cum descendunt et fiunt naturalia; illustratio eorum significatur per fulgura. In Libro II Samuëlis „*Tonuit de Coelo Jehovah, et Altissimus dedit vocem suam, et misit tela et dispersit eos, fulgur et confudit*“ XXII: 14. 15; tonitrua hic exprimuntur per tonare e Coelo et per dare vocem, fulmina volantia per tela, et per haec et per illa significantur Divina vera, et per fulgur eorum lux, quae sicut vivificant et illustrant bonos, ita perterrefaciunt et occaecant malos, quod intelligitur per quod misit tela et dispersit eos, ac fulgur et confudit; mali enim non sustinent Divina vera, et prorsus non aliquam lucem e coelo, quare ad praesentiam eorum aufugiunt. Similiter apud Davidem „*Tonavit in Coelis Jehovah, et Altissimus dedit vocem suam, et misit tela sua et dispersit eos, et fulmina multa et conturbavit illos*“ Psalm: XVIII: 14. 15: et alibi „*Fulgurando fulgura et disperge illos, mitte tela tua et conturba illos*“ Psalm: CXLIV: 6. Quod Tonitrua et Fulgura significent Divinum Verum quoad intellectum et quoad illu-
[301] strationem, constat adhuc a sequentibus his locis; apud Davidem „*In angustia invocasti, et eripui te, respondi tibi in occulto, tonitru*“ Psalm: LXXXI: 8. In Apocalypsi „*Audivi unum ex quatuor animalibus, dicens tanquam vocem tonitrui, veni et aspice*“ VI: 1: alibi „*Accepit Angelus thuribulum, et implevit illud ex igne Altaris, et abjecit in terram, et facta sunt tonitrua, vocès et fulgura*“ VIII: 5: alibi „*Angelus clamavit voce magna sicut leo, et cum clamavit, loquuta sunt septem Tonitrua voces suas*“ X: 3. 4: alibi „*Apertum est Templum Dei in Coelo, et visa est Arca foederis in Templo, et facta sunt fulgura et voces et tonitrua*“ XI: 19: alibi „*Audivi vocem e Coelo tanquam vocem aquarum multarum, et tanquam sonum tonitrui magni*“ XIV: 2: et alibi „*Audivi sonitum turbae multae, et tanquam sonitum aquarum multarum, tanquam sonitum Tonitruum vehementium, dicentium Halleluja, quia Regnum cepit Dominus Deus noster omnipotens*“ XIX: 6. Quoniam Tonitrua et Fulgura significant Divina vera, ideo etiam cum Jehovah descendit super monte Sinai ut promulgaret illa, „*erant voces, et fulgura, et quoque vox buccinae*“ Exod: XIX:

16; quod vox buccinae significet Divinum Verum quoad revelationem, videatur supra n: 55. 262. Vox e Coelo ad Dominum, audita ut tonitru, Joh: XII: 28. 29. Quod Jacobus et Johannes vocati Boanerges filii tonitrui, Marc: III: 14. 17.

274. Et septem Lampades ignis ardentes coram Throno, quae sunt septem spiritus Dei, quod significet ipsum Divinum Verum unitum Divino Bono procedens ex Divino Amore Domini, constat ex significatione septem, quod sint omnia in complexu; ex significatione lampadum igne ardentium coram Throno, quod sint Divinum Verum unitum Divino Bono procedens a Divino Amore Domini; lampades enim significant vera, inde septem lampades omne verum in complexu, quod est Divinum Verum, et ignis significat bonum amoris; et quia lampades visae erant ardentes coram Throno super quo Dominus, significatur quod illud ex Domino. Quia per septem Spiritus Dei, significantur omnia vera Coeli et Ecclesiae a Domino, ut supra n: 183 ostensum videatur, ideo dicitur, quae sunt septem spiritus Dei. Quod septem significent omnia, videatur supra n: 256: quod ignis significet bonum amoris, n: 934. 4906. 5215. 6314. 6832. 10055. Quod lampades significent vera, quae vera fidei vocantur, constare potest ex his locis in Verbo; apud Davidem „*Lampas pedi meo Verbum tuum, et lux semitae meae*“ Psalm: CXIX: 105; Verbum dicitur lampas, quia est Divinum Verum. Apud Eundem „*Tu illuminas lampadem meam, Jehovah Deus splendere facit tenebras meas*“ Psalm: XVIII: 29; illuminare lampadem significat illustrare intellectum per Divinum Verum; et splendere facere tenebras, significat dissipare luce veri falsa ignorantiae. Apud Lucam „*Sunto lumbi vestri cincti, et lampades lucentes*“ XII: 35; per lumbos qui erunt cincti, significatur bonum amoris, videatur n: 3021. 4280. 4462. 5050. 5051. 5052. 9961; et per lampades lucentes, significantur vera fidei ex bono amoris. Apud Matthaeum „*Lucerna corporis est oculus; si oculus bonus, totum corpus est lucidum; si oculus malus, totum corpus est obtenebratum; si ergo lumen tenebrae, quantae tenebrae*“ VI: 22. 23; Oculus dicitur hic lucerna seu lampas lucens, quia oculus significat intellectum veri, et inde quoque verum fidei; et quia

intellectus omne suum trahit a voluntate, nam qualis haec
[302] talis ille, sicut verum fidei omne suum trahit a bono amoris; quando itaque intellectus veri est a bono voluntatis, tunc totus homo est spiritualis; hoc significatur per si oculus bonus, totum corpus est lucidum: contrarium autem est, cum intellectus formatur ex malo voluntatis, quod tunc ille sit in meris falsis significatur per si oculus tuus malus totum corpus est obtenebratum, si ergo lumen tenebrae, tenebrae quantae. Quod oculus significet intellectum, videatur supra n: 152: et quod tenebrae significent falsa, in ARCANIS COELESTIBUS, n: 1839. 1860. 3340. 4418. 4531. 7688. 7711. 7712. Qui non scit, quod Oculus significet intellectum, sensum istorum verborum nullatenus capit. Apud Jeremiam *„Abrogabo iis vocem gaudii et vocem laetitiae, et vocem sponsi et vocem sponsae, vocem molarum et lucem lampadis“* XXV: 10; abrogare vocem gaudii et vocem laetitiae, significat interiorem felicitatem ex bono amoris et veris fidei; abrogare vocem sponsi et vocem sponsae, significat omnem conjunctionem boni et veri, quae facit Coelum et Ecclesiam apud hominem; abrogare vocem molarum et lucem lampadis, significat doctrinam charitatis et fidei; quid mola et molere, videatur n: 4335. 7780. 9995. 10303: similiter in Apocalypsi *„Lux lucernae non lucebit in Babylone amplius, et vox sponsi et sponsae non audietur ibi amplius“* XVIII: 23. Apud Esajam *„Salus vestra sicut lampas ardeat“* LXII: 1, significat ut verum fidei sit ex bono amoris. Apud Matthaeum *„Regnum coelorum simile est decem virginibus, quae accipientes lampadas exiverunt in occursum Sponsi: quinque stultae acceperunt lampadas sed non oleum, quinque autem prudentes acceperunt etiam oleum; quare veniente Sponso prudentes intrarunt in nuptias, stultae autem non admissae sunt“* XXV: 1 ad 8; per lampadas hic significantur vera fidei, et per oleum bonum amoris; quid reliqua hujus Parabolae significant, videatur supra n: 252 fin: ubi singula explicata sunt.

275. Et in conspectu Throni mare vitreum simile Crystallo, quod significet apparentiam veri in ultimis, ubi communia ejus, et pellucentiam ab influxu Divini veri uniti Divino Bono in primis, constat ex significatione in conspectu

Throni, quod sit apparentia; ex significatione Maris, quod sint communia veri, de qua sequitur; ex significatione vitrei, quod sit pellucentia; dicitur etiam simile Crystallo, ut exprimatur pellucentia ex influxu Divini Veri uniti Divino Bono in primis, qui significatur per septem lampadas ignis ardentes coram Throno, ut mox supra n: 274 ostensum est. Describitur in praecedentibus usque ad haec status universi Coeli ordinati ad Judicium, ac ultimum ejus per Mare vitreum simile crystallo: quod sit Verum Ultimi Coeli, quod per Mare Vitreum significatur, est quia Mare significat communia veri, quale verum est in ultimis Coeli, et apud hominem in naturali homine, quod Verum scientificum vocatur; quod Mare illa significet, est quia in mari est congregatio aquarum, et per aquas significantur vera, videatur supra n: 71. Quod Mare illa significet, constat a pluribus locis in Verbo, quorum aliquam copiam volo adducere; apud Esajam „*Concludam Aegyptios in manum Domini duri, et rex vehemens dominabitur in eos; tunc deficient aquae a mari, et fluvius exsiccabitur et exarescet*“ XIX: 4. 5; per Aegyptios significantur scientiae quae naturalis hominis; per Dominum durum in cujus manum concludentur, significatur malum amoris sui; [303]
per regem vehementem significatur falsum inde; per quod deficient aquae ex mari, significatur quod ex omni copia scientiarum usque non vera; et per quod fluvius exsiccabitur et exarescet, significatur quod nulla doctrina veri, et inde nulla intelligentia. Apud Eundem „*Visitabit Jehovah gladio suo duro, magno et forti super Leviathanem serpentem oblongum, et super Leviathanem serpentem tortuosum, et occidet cetos qui in mari*“ XXVII: 1; haec quoque de Aegypto, per quam significantur scientiae quae naturalis hominis; per Leviathanem serpentem oblongum significantur illi qui rejiciunt omnia quae non oculis vident, ita mere sensuales, qui absque fide sunt quia non comprehendunt; per Leviathanem serpentem tortuosum significantur qui ideo non credunt, et usque dicunt se credere; per gladium durum, magnum et fortem quo visitabuntur, significatur exstinctio omnis veri, gladius enim est falsum destruens verum; per cetos in mari qui occidentur significantur scientifica in com-

muni; quod haec per cetos significentur, videatur n: 7293. Apud Eundem *„Silent habitatores insulae, mercator Zidonis transiens mare, impleverunt te: erubesce Zidon, quia dixit Mare, munimentum Maris, dicendo, non parturivi et non peperi, et non educavi juvenes, adolescere feci virgines; cum fama Aegypto, dolore corripientur, sicut fama Tyri“* XXIII: 2. 3. 4. 5; per Zidonem et Tyrum significantur cognitiones boni et veri, quare dicitur mercator Zidonis transiens mare, mercator est qui comparat sibi illas et communicat; quod nihil boni et veri per illas sibi comparaverint, significatur per dixit Mare non parturivi nec peperi, non educavi juvenes et adolescere feci virgines, parturire et parere est producere aliquid ex cognitionibus, juvenes sunt vera, et virgines sunt bona; quod inde usus cognitionum et scientiarum periturum sit, significatur, per cum fama Aegypto dolore corripientur sicut fama Tyri. Apud Ezechielem *„Descendent desuper thronis suis omnes principes maris, et abjicient amicula sua, et vestes acupicturae suae exuent, terroribus induentur: tollent super te lamentationem, et dicent, quomodo periisti habitata a maribus, urbs laudata quae fuit valida in mari; quare perturbabuntur insulae in mari ob exitium tuum“* XXVI: 15 ad 18; haec de Tyro, per quam significantur cognitiones veri, harum neglectus et jactura ita describitur; principes maris qui descendent desuper thronis suis, significant cognitiones primarias; quod relinquentur una cum scientificis, significatur per quod abjicient amicula sua et exuent vestes acupicturae suae, acupictura est scientificum; urbs habitata a maribus, et valida in mari, significat cognitivum in omni copia, maria significant collectiones; insulae in mari, significant gentes remotiores a veris, quae desiderant cognitiones, de his dicitur, quare perturbabuntur insulae in mari ob exitium tuum. Apud Esajam *„Non facient malum, neque corrumpent se in toto Monte sanctitatis meae, quia plena erit terra scientia Jehovae, sicut aquae Mare contegunt“* XI: 9; agitur ibi de novo Coelo et de nova Ecclesia, quae sunt quae intelliguntur per Montem sanctitatis, in quo non facient malum, nec se corrumpent; intelligentia veri eorum a Domino describitur per quod plena erit terra

scientia Jehovae; et quia aquae significant vera, et Mare plenitudinem eorum, ideo dicitur, sicut aquae mare contegunt. Apud Eundem „*Per increpationem meam exsicco Mare, pono fluvios desertum, putrescet piscis eorum, eo quod non sit aqua, et morietur siti*“ L: 2; exsiccare mare significat ple- [304]
narium defectum cognitionum communium veri; ponere fluvios desertum, significat deprivationem ab omni vero et inde intelligentia; putrescet piscis, significat quod scientifica quae naturalis hominis erunt absque omni vita spirituali, quod fit cum applicantur ad confirmandum falsa contra vera Ecclesiae; eo quod non sit aqua, significat quia non aliquod verum; mori siti significat veri exstinctionem. Quod fluvii significent illa quae intelligentiae sunt, videatur n: 108. 2702. 3051: quod desertum significet ubi non bonum quia non verum, n: 2708. 4736. 7055: quod piscis significet scientificum quod naturalis hominis, n: 40. 991: quod Aqua Verum, n: 2702. 3424. 3058. 5668. 8568: et quod mori siti deprivationem vitae spiritualis ex defectu veri, n: 8568 fin. Apud Davidem „*Jehovah dominaris in elationem Maris, cum attollit fluctus suos*“ Psalm: LXXXIX: 10; per Mare hic significatur naturalis homo, quia ibi sunt communia veri; per elationem ejus significatur cum se effert contra Divinum, negando illa quae Ecclesiae sunt; per fluctus quos attollit, significantur falsa. Apud Eundem „*Jehovah super maria fundavit orbem, et super flumina stabilivit eum*“ Psalm: XXIV: 2; per orbem significatur Ecclesia; per maria cognitiones in communi quae in naturali homine; per flumina vera fidei; super his et illis fundatur Ecclesia. Apud Amos „*Jehovah qui aedificat in Coelis gradus suos, et vocat aquas Maris, et effundit eas super facies terrae*“ IX: 6; per gradus quos Jehovah aedificat in Coelis, significantur interiora vera, quae vocantur spiritualia; per aquas Maris significantur exteriora vera, quae sunt naturalia quia in naturali homine; per effundere illas super facies terrae, significatur super homines Ecclesiae, nam terra est Ecclesia. Apud Davidem „*Per Verbum Jehovae Coeli facti sunt, et per spiritum oris Ipsius omnis exercitus eorum; colligit sicut cumulum aquas Maris, dans in thesauris abyssos*“ Psalm: XXXIII: 6. 7; Verbum Je-

hovae per quod Coeli facti sunt, et spiritus oris per quem exercitus eorum, significat Divinum Verum procedens a Domino, exercitus coelorum sunt omnia amoris et fidei; aquae maris quas colligit in cumulum, significant cognitiones veri ac vera in communi, quae simul sunt in naturali homine; abyssi quos dat in thesauris, significant scientifica sensualia, quae sunt communissima et ultima naturalis hominis, et in quibus simul sunt vera interiora seu superiora, inde vocantur illa thesauri. Apud Eundem „*Jehovah fundavit terram super basibus ejus, ut non dimoveatur in aeternum et in perpetuum; abysso sicut veste obvelasti eam*“ Psalm: CIV: 5. 6; per terram significatur Ecclesia; bases super quibus Jehovah fundavit eam in aeternum, sunt cognitiones veri et boni; abyssus quae sicut veste obvelavit eam, est scientificum sensuale quod est ultimum naturalis hominis, et quia est ultimum, dicitur sicut veste obvelavit. Apud Eundem „*Jehovah in Mari via tua, et semita tua in aquis multis, vestigia tamen tua non nota sunt*“ Psalm: LXXVII: 20; apud Esajam „*Sic dixit Jehovah, qui dedi in mari viam, et in aquis validis semitam*“ XLIII: 16; quod per mare hic non intelligatur mare, nec per aquas intelligantur aquae, patet, quia dicitur quod ibi Jehovae via et semita, quare per mare et per aquas intelliguntur talia, in quibus est Jehovah seu Dominus, quae sunt cognitiones veri in communi ex Verbo, et vera ibi, mare
[305] sunt illae cognitiones, et aquae sunt vera; cognitiones et vera in eo differunt, quod cognitiones sint naturalis hominis, et vera spiritualis. Apud Jeremiam „*Ecce Ego litigans litem tuam, et ulciscar ultionem tuam, ut exsiccem Mare Babelis, et arefaciam scaturiginem ejus: ascendet super Babelem mare, multitudine fluctuum suorum obtecta erit*“ LI: 36. 42: per Babelem intelliguntur qui prophanant bona; Mare Babelis sunt traditiones eorum, quae sunt adulterationes boni ex Verbo; fluctus sunt falsa eorum; destructio eorum, quando ultimum Judicium, describitur per illa verba. Apud Eundem „*Populus veniens a septentrione, et gens magna, et reges multi excitabuntur a lateribus terrae; vox eorum sicut Mare tumultuatur, et super equis equitant*“ L: [41.] 42; populus veniens a septentrione, sunt qui in falsis ex malo, gens magna

sunt mala, et reges multi sunt falsa; latera terrae sunt quae extra Ecclesiam, et quae non sunt Ecclesiae, terra enim est Ecclesia; vox eorum sicut mare tumultuatur, est falsum e naturali homine se efferens contra verum Ecclesiae; equi super quibus equitant, sunt ratiocinia ex fallaciis sensuum. Apud Eundem „*Jehovah dans solem in lucem diei, statuta lunae et stellarum in lucem noctis, commovens Mare ut tumultuentur fluctus ejus*“ XXXI: 35; per solem ex quo lux diei, significatur bonum amoris coelestis ex quo perceptio veri; per statuta lunae et stellarum ex quibus lux noctis, significantur vera ex bono spirituali, et ex cognitionibus, a quibus intelligentia; per mare quod commovetur, et per fluctus qui tumultuantur, significantur communia veri in naturali homine, et scientifica. Apud Esajam „*Impii sicut Mare impulsum, quando quiescere non potest, sed ejiciunt aquae ejus coenum et lutum*“ LVII: 20; per mare impulsum quod impiis, significantur ratiocinia ex falsis; per aquas quae ejiciunt coenum et lutum, significantur ipsa falsa, ex quibus mala vitae et falsa doctrinae. Apud Ezechielem „*Extendam manum meam super Philisthaeos, et exscindam Kerethaeos, et perdam reliquias litoris maris*“ XXV: 16; per Philisthaeos significantur qui in doctrina de sola fide; et per reliquias litoris maris quae perdentur, significantur omnia veri. Apud Hoscheam „*Non revertar ad perdendum Ephraimum, post Jehovam ibunt, et cum honore accedent filii a mari, cum honore advenient sicut avis ex Aegypto, et sicut columba e terra Assyriae*“ XI: 9. 10. 11; per Ephraimum significatur Ecclesia quoad intellectum veri; per filios a mari qui accedent, significantur vera ex communi fonte, qui est Verbum; per avem ex Aegypto, significatur scientificum concordans; et per columbam ex terra Assyriae, significatur rationale. Apud Sachariam „*In die illo exibunt aquae vivae ex Hierosolyma, pars earum ad mare orientale, et pars earum ad mare posterius*“ XIV: 8; per aquas vivas ex Hierosolyma significantur vera ex spirituali origine in Ecclesia, quae vera sunt quae recipiuntur ab homine, quando est in illustratione a Domino cum legit Verbum; Hierosolyma est Ecclesia quoad doctrinam; per mare significatur naturalis homo, in quem

descendunt illa quae sunt in spirituali; per mare orientale significatur naturalis homo quoad bonum; et per mare posterius naturalis homo quoad verum; et quia naturalis homo est in communibus veri, ideo per mare etiam communia veri significantur. Qui non scit aliquid de spirituali homine, ac de veris et bonis quae ibi, opinari potest quod vera quae in naturali homine, et vocantur cognitiones et scientifica, non
[306] sint communia veri, sed omnia veri quae apud hominem; at sciat quod vera in spirituali homine, ex quibus illa quae in naturali, immenso numero excedant; sed illa quae in spirituali homine non ad perceptionem naturalis hominis perveniunt, quam cum in spiritualem mundum venit, quod fit post mortem, tunc enim homo exuit naturale et induit spirituale; quod ita sit, constare potest solum ex eo, quod Angeli sint in intelligentia et sapientia ineffabili prae homine, et tamen Angeli sunt ex Humano Genere; quod Angeli sint ex Humano Genere, videatur in Opusculo de ULTIMO JUDICIO n: 14 ad 22 et 23 ad 27. Quia Mare significat communia veri, ideo Vas magnum, quod pro communi Lavatione, vocabatur Mare aeneum, I Reg: VII: 23 ad 26; lavationes enim repraesentabant purificationes a falsis et malis, et aquae significant vera per quae purificationes fiunt; et quia omnia vera sunt ex bono, ideo continens ejus erat Aes, unde vocatum est Mare aeneum, Aes enim significat bonum; purificatio spiritualis, quae est purificatio a falsis et malis, describitur ibi plene per mensuras illius vasis, et per bases ejus, intellectas in sensu spirituali. Ex his, quae adducta sunt, constare potest, quod per Mare significentur communia veri, seu cognitiones veri simul et collectim. Quid vero amplius significatur per Mare, patebit in explicatione sequentium, nam in sequentibus nominatur Mare in vario sensu, ut Apoc: V: 13. Cap: VII: 1. 2. 3. Cap: VIII: 8. 9. Cap: X: 2. 8. Cap: XII: 18. Cap: XIII: 1. Cap: XIV: 7. Cap: XV: 2. Cap: XVI: 3. Cap: XVIII: 17. 19. 21. Cap: XX: 13. Cap: XXI: 1.

276. Vers: 6. 7. 8. *Et in medio Throni et circum Thronum quatuor Animalia plena oculis ante et retro. Et Animal primum simile leoni, et secundum Animal simile vitulo, et tertium Animal habens faciem sicut homo, et*

quartum Animal simile aquilae volanti. Et quatuor Animalia singula per se habebant alas sex in circuitu, et intus plena erant oculis, et requiem non habebant die et nocte, dicentia, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Omnipotens, Qui erat et Qui est et Qui venturus. Et in medio Throni et circum Thronum quatuor Animalia plena oculis ante et retro, significat Custodiam et Providentiam Domini ne interiores Coeli adeantur nisi a bono amoris et charitatis, ut inferiora quae inde pendent in ordine sint: et Animal primum simile leoni, significat apparentiam in ultimis quoad potentiam et effectum Divini Veri procedentis a Domino: et secundum Animal simile vitulo, significat apparentiam in ultimis Divini Boni quoad tutelam: et tertium Animal habens faciem sicut homo, significat in ultimis apparentiam Divinae Custodiae et Providentiae quoad sapientiam: et quartum Animal simile aquilae volanti, significat in ultimis apparentiam Divinae Custodiae et Providentiae quoad intelligentiam et quoad circumspectionem undequaque: et quatuor Animalia singula per se habebant alas sex in circuitu, significat apparentiam Divini Spiritualis undequaque circum Divinum Coeleste: et intus plena erant oculis, significat Divinam Providentiam et Custodiam: et requiem non habebant die et nocte, dicentia Sanctus, Sanctus, Sanctus, significat sanctissimum quod procedit a Domino: Dominus Deus Omnipotens, Qui erat et Qui est et Qui venturus, significat Qui Infinitus et Aeternus.

277. Et in medio Throni et circum Thronum quatuor Animalia plena oculis ante et retro, quod significet Custodiam [307] et Providentiam Domini ne interiores Coeli adeantur nisi a bono amoris et charitatis, ut inferiora, quae inde pendent, in ordine sint, constat ex significatione e medio Throni, quod sit a Domino, sedens enim super throno erat Dominus, videatur supra n: 268; et ex significatione circum Thronum, quod sint Coeli interiores seu superiores, illi enim sunt circum Dominum proxime; ex significatione quatuor Animalium, quae erant Cherubi, quod sint Divina Custodia et Providentia ne coeli interiores seu superiores adeantur nisi a bono amoris et charitatis, de qua sequitur; et ex significatione oculorum quibus erant plena ante et retro, quod sint Divina Providentia

Domini; oculi enim, cum de homine, significant intellectum, qui est visus ejus internus; cum autem oculi dicuntur de Deo, significant Divinam Providentiam, videatur supra n: 68 et 152: et quia per oculos ibi significatur Divina Providentia Domini, ne Coeli superiores adeantur nisi a bono amoris et charitatis, ideo visi sunt Cherubi illi pleni oculis ante et retro: quod ex illa Providentia Domini pendeant inferiora, quae sunt Coeli inferiores et quoque Ecclesia in terris, ut in ordine sint, est quia Influxus Domini est immediatus a Se et quoque mediatus per Coelos superiores in Coelos inferiores et in Ecclesiam; quare nisi Coeli superiores in ordine sint, inferiores nec possent in ordine esse, de quo Influxu videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 277. 278. Quod Cherubi sint qui hic intelliguntur per quatuor Animalia, constat apud Ezechielem, cui similia visa sunt ad fluvium Kebar, quae describuntur ab illo in Capite I et Capite X, et in hoc ultimo vocantur Cherubi, Vers: 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 14. 16. 18. 19, et de illis dicitur „*Sustulerunt se Cherubi; haec Animalia quae vidi ad fluvium Kebar. Haec Animalia quae vidi sub Deo Israëlis ad fluvium Kebar, intellexi quod Cherubi illi*" Cap: X: 15. 20. Quatuor Animalia, quae Cherubi, ita describuntur apud illum Prophetam „*Juxta fluvium Kebar apparuit similitudo quatuor Animalium, quorum hic erat aspectus: similitudo hominis illis, et quatuor facies cuique, et quatuor alae cuique illorum: similitudo facierum eorum; facies hominis et facies leonis ad dextram quatuor illis, et facies bovis ad sinistram quatuor illis, ac facies aquilae quatuor illis: aspectus eorum sicut prunae ignis ardentes juxta aspectum lampadum: idem incedens inter Animalia, ita ut splendor igni, et ex igne exiens fulgur. Super capitibus Animalis Expansum, juxta speciem Crystalli mirabilis: super Expanso, quod super capite eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri, similitudo Throni; et super similitudine Throni, similitudo ut aspectus Hominis super illo: ab aspectu lumborum Ejus et deorsum vidi quasi aspectum ignis, cui splendor circumcirca, sicut aspectus Iridis quae est in nube; sic aspectus splendoris Jehovae circumcirca; hic*

aspectus similitudo gloriae Jehovae" Ezech: I: 5. 6. 10. 13. 22. 26. 27. 28; per haec Repraesentativa describitur Divinum Domini in Coelis superioribus, ac Providentia Ipsius ne adeantur nisi a bono amoris et charitatis, et in descriptione illa continentur omnia quae in hoc Capite Apocalypseos de ordinatione Coelorum dicta sunt, et significata per Thronum super quo Sedens similis aspectu lapidi Jaspidi et Sardio, per Iridem circum Thronum, per Lampades ignis ardentes coram Throno, et per reliqua, quae ideo singillatim explicare supersedeo: nunc solum ostendetur, quod per Cherubos in Verbo [308]
significentur Custodiae et Providentia Domini ne Coeli superiores adeantur nisi a bono amoris et charitatis, ut inferiora in ordine sint. Hoc patet evidenter ex Cherubis positis ante Hortum Edenis, quando homo inde expulsus est; de quibus ita apud Mosen *„Cum Jehovah Deus expulisset hominem, habitare fecit ab oriente Edenis Cherubos, et flammam gladii hinc inde vertentis se, ad custodiendum viam arboris vitae"* Genes: III: 24; quid per hominem et ejus uxorem in iis Capitibus intelligitur, videatur explicatum in ARCANIS COELESTIBUS; quod nempe per hominem ibi intelligatur Ecclesia Antiquissima, quae erat Ecclesia Coelestis; et Ecclesia Coelestis distinguitur ab Ecclesia spirituali in eo, quod illa sit in bono amoris in Dominum, haec autem in bono charitatis erga proximum, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 20 ad 28: ex hominibus qui faciunt binas illas Ecclesias in terris formantur bini Coeli superiores: quando itaque Ecclesia Coelestis, quae fuit Antiquissima et primaria in hac Tellure, declinavit et incepit recedere a bono amoris, tunc dicitur quod Cherubi habitare facti sint ab Oriente Edenis et flamma gladii vertentis se hinc inde, ad custodiendum viam ad arborem vitae; et per Orientem Edenis significatur ubi intrat bonum amoris coelestis; per flammam gladii vertentis se hinc inde, significatur Verum ex illo bono tutans; et per Arborem vitae significatur Divinum quod a Domino in Coelis superioribus, quod est bonum amoris et charitatis et inde gaudium coeleste: inde patet, quod per Cherubos significentur Custodiae ne adeantur illi Coeli nisi per bonum amoris et charitatis, quare etiam de illis dicitur, ad custodiendum

viam arboris vitae. Quod Oriens significet bonum amoris, videatur n: 1250. 3708: quod Eden sapientiam inde, n: 99. 100; quod Gladius significet verum pugnans contra falsum et id dispergens, ita verum tutans, [supra] n: 73. 131; quod Flamma Verum ex bono coelesti, n: 3222. 6832. 9570; quod Arbor vitae sit bonum amoris a Domino, et inde gaudium coeleste, supra n: 109. 110. Quia hoc significatur per Cherubos, ideo bini Cherubi ex auro solido positi fuerunt super Propitiatorio quod super Arcam, de quibus ita apud Mosen *„Facies Cherubos, ex Auro solido facies illos, a duabus extremitatibus Propitiatorii, ex Propitiatorio facies Cherubos: et sint Cherubi expandentes alas sursum, obtegentes alis suis Propitiatorium; versus Propitiatorium erunt facies Cheruborum; et dabis Propitiatorium super Arcam; conveniam te ibi, et loquar tecum inter duos Cherubos"* Exod: XXV: 18 ad 22. Cap: XXXVII: 7. 8. 9; per Arcam et Tentorium repraesentabantur Coeli superiores, per Arcam, in qua Testimonium seu Lex, repraesentabatur Coelum Intimum seu Tertium; per Habitaculum quod extra Velum, Coelum Medium seu Secundum; per Propitiatorium auditio et receptio omnium cultus quae ex bono amoris et charitatis; per Cherubos custodiae, ac per aurum ex quo illi, bonum amoris; inde etiam patet, quod bini Cherubi repraesentaverint custodias ne adeantur Coeli superiores nisi per bonum amoris et charitatis. Quod per Tabernaculum in genere repraesentatum sit Coelum ubi Dominus, videatur n: 9457. 9481. 10545: per Arcam intimum seu tertium Coelum, n: 3478. 9485: per Testimonium seu Legem in Arca Dominus quoad Verbum, n: 3382. 6752. 7463: quod per
[309] Habitaculum quod extra velum Coelum medium seu secundum, n: 3478. 9457. 9481. 9485. 9594. 9596. 9632: quod per Propitiatorium auditio et receptio omnium cultus quae ex bono amoris et charitatis a Domino, n: 9506: et quod per aurum, bonum amoris, n: 113. 1551. 1552. 5658. 6914. 6917. 9510. 9874. 9881. Quia illae Custodiae per Cherubos significatae sunt, ideo etiam *„Cherubi erant super aulaeis Habitaculi, et super velo"* Exod: XXVI: 1. 31: ac ideo *„Salomo fecit in Adyto Templi Cherubos ex ligno olei, et*

posuit eos in medio Domus interioris, et obduxit illos auro: et quoque sculpsit omnes parietes Domus sculpturis Cheruborum, et quoque super fores" I Reg: VI: 23 ad 29. 32 ad 35; per Templum etiam significabatur Coelum et Ecclesia; et per Adytum ejus intimum Coeli et Ecclesiae; per lignum olei ex quo Cherubi significatur bonum amoris, similiter per Aurum quo obducti erant; per parietes super quibus sculpti erant Cherubi, significantur ultima Coeli et Ecclesiae, ac per Cherubos ibi Custodiae: per fores super quibus etiam erant Cherubi, significatur aditus in Coelum et Ecclesiam; inde patet, quod Cherubi significaverint Custodias ne adeatur Coelum nisi per bonum amoris et charitatis; et quia Cherubi significaverunt Custodias illas, etiam significant Divinam Providentiam Domini, nam Custodiae illae sunt a Domino, et sunt Divina Ipsius Providentia. Quod Templum et Domus Dei significent Coelum et Ecclesiam, videatur supra n: 220; inde Adytum significat intimum eorum: quod lignum olei significet bonum amoris, in Arcanis Coelestibus n: 886. 3728. 4582. 9780. 9954. 10261; similiter aurum, supra n: 242: quod fores significent aditum et intromissionem, etiam supra n: 248. Similiter Cherubis ornatum describitur Templum novum, de quo apud Ezechielem *„Facti Cherubi et palmae, ita ut palma inter Cherubum et Cherubum: ita factum ad omnem Domum circumcirca a terra usque ad supra ostium Cherubi et palmae facti; et paries Templi"* XLI: 18. 19. 20; palma significat bonum spirituale, quod est bonum charitatis, videatur n: 8369. Quoniam Divinum Verum ex Divino Bono protegit, ideo Rex Tyri vocatur Cherubus, per Regem enim significatur Divinum Verum, et per Tyrum cognitiones, et inde per Regem Tyri intelligentia, de quo ita apud Ezechielem *„Rex Tyri in Eden horto Dei fuisti; omnis lapis pretiosus tegumentum tuum; tu Cherubus expansio protegentis, posui te in monte sanctitatis Dei, in medio lapidum ignis ambulaveras, perfectus in viis tuis in die quo creatus es"* XXVIII: 12. [13.] 14. 15; quod per Regem significetur Divinum Verum, videatur supra n: 31; et quod per Tyrum cognitiones, in Arcanis Coelestibus n: 1201: quod per lapides pretiosos vera et bona Coeli et

Ecclesiae, n: 9863. 9865. 9868. 9873. 9905; qui vocantur lapides ignis, quia ignis significat bonum amoris, n: 934. 4906. 6314. 5215. 6832; quia per Regem Tyri significatur intelligentia ex Divino Vero, et hoc custodit seu protegit, ideo Rex Tyri vocatur Cherubus expansio protegentis. Quoniam non adiri possunt Coeli superiores nisi per bonum amoris et charitatis, hoc est, per cultum et per preces nisi quae procedunt ex illo bono, ideo Dominus loquutus est cum Mose et Aharone, cum intraverunt Habitaculum, inter binos Cherubos qui super Arca, Exod: XXV: 22; ut quoque constat apud Mosen *„Quando ingressus est Moses in Tentorium conventus, audivit vocem loquentem ad illum*
[310] *desuper Propitiatorio quod super Arca testimonii ab inter duos Cherubos“* Num: VII: 89. Quia est Divinum procedens a Domino quod providet et custodit, ideo de Domino dicitur, quod sedeat super Cherubis, Esaj: XXXVII: 16. Psalm: XVIII: 10. 11. Psalm: LXXX: 2. Psalm: XCIX: 1. 1 Sam: IV: 4. 2 Sam: VI: 2. Quoniam in hoc Capite agitur de ordinatione omnium ad Judicium, ideo etiam agitur hic de Cherubis, hoc est, de Custodia et Providentia Domini ne Coeli superiores adeantur nisi per bonum amoris et charitatis, nam nisi hoc factum fuisset ante Judicium, periclitati fuissent ipsissimi Coeli in quibus veri Angeli, ex causa quia illi Coeli qui perituri, de quibus Apoc: Cap: XXI: 1, non in bono amoris et charitatis fuerunt, sed modo in aliquibus veris; fuerunt enim ibi ex Christiano Orbe illi qui in Doctrina de sola fide, quam aliqui confirmarunt ex nonnullis locis e Verbo, et per id aliquam conjunctionem nacti sunt cum Ultimo Coelo; sed conjunctio illa disrupta est, quando id Coelum, quod Apoc: XXI: 1, vocatur prius Coelum, dissipatum est; et tunc ordinatum est a Domino, ne posthac aliquis conjungatur Coelis nisi qui in bono amoris in Dominum et in charitate erga proximum est: hoc in specie est quod intelligitur, per illa quae nunc sequuntur in hoc Capite. Qui itaque credit, quod Coeli posthac adiri possint per cultum et per preces ab iis qui in sola fide sunt et non simul in bono charitatis, multum fallitur; cultus eorum non amplius recipitur nec preces audiuntur sed attenditur modo ad amorem vitae eorum; quare

si amor sui et mundi regnat, qualitercunque in cultu externo sunt, conjuncti sunt infernis, et quoque illuc post mortem feruntur, et non prius ad aliquod Coelum quod periturum, ut hactenus factum est.

278. Et Animal primum simile leoni, quod significet apparentiam in ultimis quoad potentiam et effectum Divini Veri procedentis a Domino, constat ex significatione leonis, quod sit Divinum Verum procedens a Domino quoad potentiam et effectum, de qua sequitur; quod sit apparentia in ultimis, est quia Cherubi visi sunt sicut Animalia, et primum hoc simile leoni; in ultimis dicitur, quia apparentia illa erat coram Johanne cum in spiritu erat, et is vidit omnia in ultimis, ubi Divina Coelestia et Spiritualia repraesentantur vario modo, nunc per hortos et paradisos, nunc per palatia et templa, nunc per fluvios et aquas, nunc per Animalia varii generis, ut per leones, camelos, equos, boves, juvencos, oves, agnos, columbas, aquilas, et per plura: similia visa sunt Prophetis, per quos Verbum conscriptum est, ob causam ut Verbum in suis ultimis, quae sunt quae continentur in sensu literae ejus, ex talibus quae sunt in mundo, quae repraesentationes et correspondentiae coelestium et spiritualium essent, consisteret, et sic serviret sensui spirituali pro basi et fundamento: ob illam causam etiam Cherubi, per quos significatur Custodia et Providentia Domini ne Coeli superiores adeantur nisi quam a bono amoris et charitatis, visi sunt Johanni, et quoque Ezechieli quoad facies ut Animalia. Quoniam Dominus est qui custodit et providet, et hoc per Divinum Verum et per Divinum Bonum, ita per Divinam suam sapientiam et intelligentiam, ideo visa sunt quatuor Animalia, quae erant similia leoni, vitulo, homini, et aquilae, sic enim per leonem re- [311]
praesentatum est Divinum Verum quoad potentiam, per vitulum Divinum Bonum quoad tutelam, per hominem Divina sapientia, et per aquilam Divina intelligentia; Divina Domini Providentia quoad custodiam Coelorum superiorum ne adeantur nisi a bono amoris et charitatis, includit illa quatuor. Quod Leo significet Divinum Verum procedens a Domino quoad potentiam, constat a locis in Verbo, ubi nominatur, ut ex sequentibus; apud Mosen „*Catulus Leonis Jehudah*, *a*

praeda ascendisti, fili mi, curvavit se, cubuit sicut leo vetus, quis excitabit eum“ Genes: XLIX: 9; per Jehudam hic significatur Coeleste Regnum Domini, ubi omnes sunt in potentia a Domino per Divinum Verum; potentia illa intelligitur per catulum leonis et per veterem leonem; per praedam ex qua ascendit, significatur dissipatio falsorum et malorum; per curvare se significatur in potentiam se mittere; per cubare significatur quod in securo sit ab omni falso et malo, quare dicitur quis excitabit eum: quod per Jehudam in Verbo significetur Regnum Coeleste Domini, videatur n: 3654. 3881. 5603. 5782. 6363: quod per praedam, ubi de illo Regno ac de Domino, significetur dissipatio falsorum et malorum, ac ereptio et liberatio ab inferno, n: 6368. 6442: quod per curvare se, cum de leone, significetur mittere se in potentiam, n: 6369: quod per cubare significetur status securitatis et tranquillitatis, n: 3696. Apud Eundem *„Hoc tempore dicetur Jacobo et Israëli quid fecerit Deus, en populus sicut vetus leo surgit, et sicut leo juvenis effert se, non requiescet donec comederit rapinam“* Num: XXIII: 23. 24: et apud Eundem *„Incurvat se, cubat sicut leo vetus, quis excitabit eum; benedicentes tibi benedictus, maledicentes tibi maledictus“* Num: XXIV: 9; hic de Jacobo et Israële, per quos significatur Regnum spirituale Domini; potentia illorum describitur per leonem veterem et juvenem, qui surgit, effert se, et incurvat se; dissipatio falsorum et malorum significatur per comedere rapinam; et status securitatis et tranquillitatis per cubare, quis excitabit eum: quod per Jacobum et Israëlem in Verbo intelligatur Regnum spirituale Domini, videatur n: 4286. 4570. 5973. 6426. 8805. 9340. Quid Regnum Coeleste Domini, et quid Regnum Spirituale Ipsius, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 20 ad 28. Quod incurvare se sit in potentiam se mittere, quod praeda et rapina sit dissipatio falsorum et malorum, et quod cubare sit status securitatis et tranquillitatis, cum illa de leone, videatur mox supra. Apud Nahum *„Ubi est habitaculum leonum, et pascuum leonum juvenum, ubi ambulavit leo, vetus leo, catulus leonis, nec terrens“* II: 12; per leones etiam hic significantur qui in potentia sunt per Divinum Verum; per

habitaculum eorum significatur ubi tales in Ecclesia; per pascuum eorum significantur cognitiones veri et boni; per ambulavit nec terrens significatur status securitatis eorum a falsis et malis. Apud Micham „*Erunt reliquiae Jacobi in medio populorum multorum sicut ros a cum Jehovah, sicut guttae super herba, sicut leo inter bestias sylvae, sicut leo juvenis inter greges ovium, qui si transiverit, conculcabit et disperget, ut non eripiens; exaltabitur manus tua super hostes tuos, et omnes inimici tui exscindentur*“ V: 6. 7. 8; per reliquias Jacobi significantur vera et bona Ecclesiae; per rorem a Jehovah significatur verum spirituale; per guttam super herba, verum naturale; per leonem inter bestias sylvae [312]
et per leonem juvenem inter greges ovium, ac per conculcare et dispergere ut non eripiens, significatur potentia super mala et falsa; quia haec significantur, ideo dicitur, exaltabitur manus tua super hostes tuos et omnes inimici tui exscindentur, per hostes enim significantur mala, et per inimicos falsa, videatur n: 2851. 8289. 9314. 10481. Apud Esajam „*Dixit Dominus, abi constitue speculatorem, qui spectet et nuntiet, et vidit currum, par equitum, currum asini, currum cameli, et auscultavit auscultationem: clamavit leo super specula, Domine, ego stans jugiter interdiu, et super custodia mea ego constitutus omnibus noctibus; cecidit, cecidit, Babel*“ XXI: 6. 7. 8. 9; agitur ibi de adventu Domini, et de nova Ecclesia tunc; per leonem super specula, significatur custodia et Providentia Domini, quare dicitur, ego stans jugiter interdiu, et super custodia mea ego constitutus omnibus noctibus; per currum et per par equitum, significatur doctrina veri ex Verbo; et per auscultare auscultationem vita secundum illam: quod currus significet doctrinam veri, videatur n: 2761. 2762. 5321. 8029. 8215: quod eques significet Verbum quoad intellectum, n: 2760. 6401. 6534. 7024. 8146. 8148. Apud Eundem „*Quemadmodum rugit Leo et juvenis Leo super rapina sua, cui occurrit contra illum plenitudo pastorum, sic descendet Jehovah ad militandum super monte Zionis et super colle ejus*“ XXXI: 4; hic Jehovah comparatur Leoni rugienti, quia per Leonem significatur potentia educendi ab

inferno seu a malis, et per rugire defensio contra mala et falsa, quare dicitur, sic descendet Jehovah Zebaoth ad militandum super monte Zionis et super colle ejus; mons Zionis et collis ejus est Ecclesia coelestis et Ecclesia spiritualis; rapina super qua rugit leo et juvenis leo significat liberationem a malis quae ab inferno. Simile per rugire, cum de Leone, significatur apud Hoscheam „*Non revertar ad perdendum Ephraimum, post Jehovam ibunt, sicut Leo rugit*" XI: [9.] 10: apud Amos „*Leo rugiit, quis non timeat; Dominus Jehovih loquutus est, quis non prophetet*" III: 8: in Apocalypsi „*Angelus clamavit voce magna, et sicut Leo rugit*" X: 3: et apud Davidem „*Leones rugientes ad praedam, et ad quaerendum a Deo cibum suum, oritur sol colliguntur, et in habitaculis suis recubant*" Psalm: CIV: 21. 22; describitur per haec apud Davidem status Angelorum Coeli, quando non in statu intensi amoris et inde sapientiae sunt, et quando in illa redeunt; prior status describitur per leones rugientes ad praedam et ad quaerendum a Deo cibum; posterior status per oritur sol colliguntur, et in habitaculis suis recubant; per Leones intelliguntur Angeli Coeli, per rugire desiderium, per praedam et cibum bonum quod est amoris et verum quod est sapientiae, per oriri solem Dominus quoad amorem et inde sapientiam, per colligi redire in statum coelestem, et per recubare in habitaculis suis status tranquillitatis et pacis: de binis illis statibus Angelorum Coeli, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 154 ad 161. Quia Jehovah comparatur Leoni ex Divino Vero quoad potentiam, ideo Dominus vocatur Leo in Apocalypsi „*Ecce vicit Leo, qui est ex tribu Jehudae, radix Davidis*" V: 5: et quia omnis potentia est ex Domino per Divinum Verum, ideo hoc quoque significatur per leonem, ut apud Mosen „*Gadi dixit, benedictus qui latitudinem dedit Gadi, sicut Leo habitat, rapit brachium, etiam verticem*" Deut: XXXIII: 20; per Gadem significatur in supremo sensu Omnipotentia, et inde in
[313] sensu repraesentativo potentia quae est Veri, videatur n: 3934. 3935; inde dicitur, benedictus qui latitudinem dedit Gadi, per latitudinem enim significatur Verum, n: 1613. 3433. 3434. 4482. 9487. 10179: quod omnis potentia

sit ex Divino Vero, videatur in Opere de COELO ET INFERNO in Articulo de potentia Angelorum Coeli, n: 228 ad 233. Quoniam per leonem significatur potentia, ideo in lamentatione Davidis super Saule et Jonathane, dicitur „*Saul et Jonathan amabiles, prae aquilis veloces fuerunt, prae leonibus validi*“ II Sam: I: 23; per Saulem ibi ut regem et per Jonathanem ut filium regis, intelligitur Verum tutans Ecclesiam, nam agitur ibi de Doctrina veri et boni, inscripsit enim lamentationem illam ad docendum filios Jehudae arcum, Vers: 18 ibi, per arcum significatur illa doctrina, videatur n: 2686. 2709. 6422. Quoniam per Reges Jehudae et Israëlis repraesentabatur Dominus quoad Divinum Verum, et per Thronum repraesentabatur Judicium quod fit ex Divino Vero, ac per Leones repraesentabatur potentia, custodia et tutela contra falsa et mala, ideo juxta duas manus Throni a Salomone aedificati erant duo leones, et duodecim leones super sex gradibus hinc inde, II Reg: X: 18. 19. 20. Ex his constare potest, quid per Leones, cum de Domino, Coelo et Ecclesia agitur in Verbo, significatur. Per leones etiam in Verbo significatur potentia falsi ex malo, per quod destruitur et vastatur Ecclesia; ut apud Jeremiam „*Contra eam rugiunt Leones juvenes, edunt vocem suam, redigunt terram in vastitatem*“ II: 15: et apud Esajam „*Gens cujus tela acuta, et omnes arcus ejus tensi, ungulae equorum ejus sicut rupes reputantur; rugitus illi sicut leonis, rugit sicut leo juvenis, et fremit et apprehendit praedam*“ V: 28. 29: praeter multis aliis in locis, ut Esaj: XI: 6. Cap: XXXV: 9. Jerem: IV: 7. Cap: V: 6. Cap: XII: 8. Cap: L: 17. Cap: LI: 38. Ezech: XIX: 3. 5. 6. Hosch: XIII: 7. 8. Joel: I: 6. 7. Psalm: XVII: 12. Psalm: XXII: 14. Psalm: LVII: 5. Psalm: LVIII: 7. 8. Psalm: XCI: 13.

279. Et secundum Animal simile vitulo, quod significet apparentiam in ultimis Divini Boni quoad tutelam, constat ex significatione vituli seu juvenci, quod sit bonum naturalis hominis, in specie bonum innocentiae et charitatis ejus; et quia est bonum naturalis hominis, etiam est bonum Coeli ultimi, hoc enim Coelum est spirituale naturale, videatur in Opere de COELO ET INFERNO, n: 29. 30. 31; et quia hoc

bonum ibi est, ideo est custodia seu tutela ne Coeli superiores adeantur nisi per bonum amoris et charitatis; inde est, quod unus Cherubus similis esset vitulo: quod haec apparentia fuerit in ultimis, videatur mox supra n: 278. Quod Vitulus seu Juvencus significet bonum naturalis hominis, est quia illa quae ex armento erant significabant affectiones boni et veri in externo seu naturali homine, et illa quae ex grege affectiones boni et veri in interno seu spirituali homine; quae ex grege, erant agni, caprae, oves, arietes, hirci; et quae ex armento, erant boves, juvenci, vituli. Quod juvenci et vituli bonum naturalis hominis significent, constat ex locis in Verbo ubi nominantur; primum ex descriptione Cheruborum quoad pedes, apud Ezechielem „*Pes rectus eorum, et vola pedum eorum, tanquam vola pedis vituli, iique micantes sicut species aeris laevigati*“ I: 7; quod ita visus sit pes rectus eorum, erat causa quia Cherubi repraesentabant Divinam Domini custodiam, ac pedes et volae pedum illam in ultimis
[314] seu in spirituali naturali Coelo et in naturali mundo; per pedes enim in genere significatur naturale, per pedem rectum naturale quoad bonum, per volam pedum ultimum ibi, et per aes laevigatum similiter significatur bonum in naturali; inde patet, quod bonum in naturali significetur per vitulum, et quod ibi sit ultimum bonum quod custodit et tutatur ne adeantur coeli nisi per bonum amoris et charitatis: quod pedes significent naturale, videatur n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952. 5327. 5328: quod id quod ad dextrum significet bonum ex quo verum, n: 9604. 9736. 10061; inde pes rectus naturale quoad bonum: quod volae, plantae et ungulae significent ultima in naturali, n: 4938. 7729: quod aes laevigatum significet bonum naturale, supra n: 70. Apud Hoscheam „*Revertimini ad Jehovam, dicite ad Ipsum, omnem aufer iniquitatem, et accipe bonum, et rependemus juvencos labiorum nostrorum*“ XIV: 3; quid sit rependere juvencos labiorum, nemo scire potest, nisi sciat quid significant juvenci et quid labia, quod sit confessio et gratiarum actio ex bono corde, patet; sed ita dicitur, quia juvenci significant bonum externum, et labia significant doctrinam; inde per rependere juvencos labiorum significatur confiteri et gratias

agere ex bonis doctrinae: quod labia significent doctrinam, videatur n: 1286. 1288. Apud Amos *„Attrahitis habitationem violentiae, cubant super lectis eboris, et edunt agnos de grege, et vitulos e medio saginarii“* VI: 3. 4; agitur ibi de illis qui in abundantia cognitionum boni et veri sunt, et usque male vivunt; edere agnos de grege, significat haurire cognitiones boni interni seu spiritualis hominis; et edere vitulos e medio saginarii significat haurire cognitiones boni externi seu naturalis hominis; et attrahere habitationem violentiae est vitam contrariam charitati vivere. Apud Malachiam *„Exorietur vobis, timentes Nominis mei, sol justitiae et sanitas in alis, ut exeatis et crescatis sicut vituli saginati“* III: 20; sol justitiae, qui exorietur timentibus Nominis Jehovae, significat bonum amoris; et sanitas in alis significat verum fidei; inde exire et crescere sicut vituli saginati, significat incrementum omnis boni; saginatum et pingue etiam significat bonum. Apud Lucam *„Pater de filio prodigo, qui reversus poenitentiam cordis egit, dixit, efferte stolam primariam et induite illum, et date annulum in manum ejus, et calceos super pede, et adducite vitulum saginatum, mactate, ut comedentes laetemur“* XV: 22. 23; qui modo sensum literae scit, credit quod non altiora hic lateant, quam quae in eo sensu exstant, cum tamen singula involvunt coelestia, sicut quod induerent illum stola primaria, quod darent annulum in manum ejus, et calceos super pede, et adducerent vitulum saginatum, ut comedentes laetarentur; per filium prodigum intelliguntur qui divitias spirituales, quae sunt cognitiones veri et boni, prodigunt; per reditum ad patrem et confessionem quod non dignus esset vocari filius ejus, significatur poenitentia cordis et humiliatio; per stolam primariam qua indueretur, significantur communia et primaria vera; per annulum super manum significatur conjunctio veri et boni in interno seu spirituali homine; per calceos super pede significatur eadem in externo seu naturali homine; per utrumque hoc regeneratio; per vitulum saginatum, bonum amoris et charitatis; et per comedere et laetari, consociatio et gaudium Coeleste. Apud Jeremiam *„Dabo viros transgressos foedus meum, qui non stabiliverunt verba foe-*

[315] *deris, quod ferierunt coram Me, Vituli, quem conciderunt in duas, ut transirent inter partes ejus, principes Jehudae et principes Hierosolymae, Ministros regios et Sacerdotes, et omnem populum terrae, transeuntes inter partes Vituli, et dabo illos in manum hostium eorum, ut sit cadaver eorum in cibum avi coelorum"* XXXIV: 18. 19. 20; quid sit foedus vituli, et quid sit transire inter partes ejus, nemo scire potest nisi sciat quid significat foedus, quid vitulus, quid sectio ejus in duas partes, tum quid principes Jehudae et Hierosolymae, ministri regii, sacerdotes et populus terrae; patet quod arcanum coeleste sit; hoc usque intelligi potest, cum scitur quod foedus sit conjunctio, vitulus bonum, vitulus sectus in duas partes bonum procedens a Domino ab una parte et bonum receptum ab homine ab altera, unde conjunctio; et quod principes Jehudae et Hierosolymae, ministri regii, sacerdotes et populus terrae, sint bona et vera quae Ecclesiae; et quod transire inter partes sit conjungere; ex his cognitis sciri potest, quod sensus internus horum verborum sit, quod nulla esset conjunctio per bona et vera Ecclesiae apud illam Gentem, sed disjunctio. Simile involvit foedus Vituli cum Abramo, de quo in Libro Geneseos *„Jehovah dixit ad Abramum, accipe tibi vitulum triennem, et capram triennem et arietem triennem, et turturem et pullum, et accepit sibi omnia illa, et partitus est illa in medium, et dedit quamvis partem suam obviam alteri, et volucrem non partitus: et descendit volatile super corpora, et abegit illa Abram: et fuit sol ad occidendum, et sopor cecidit super Abramum, et ecce terror tenebrarum magnarum cadens super illum: et in die illo pepigit Jehovah foedus cum Abramo"* XV: 9. 10. 11. 12. 18; terror tenebrarum magnarum cadens super Abramum significabat statum Gentis Judaicae, quod in maximis tenebris essent quoad vera et bona Ecclesiae; hic status Gentis illius est qui per foedus vituli, quem conciderunt in duas partes, inter quas transiverunt, apud Prophetam descriptus est. Quoniam per vitulum significatur bonum naturalis hominis ac verum ejus, quod est scientificum, et quoque naturalis homo et ejus scientificum significatur per Aegyptum, ideo Aegyptus in Verbo dicitur Vitula et Vitulus, quare etiam,

postquam applicuerunt scientifica Ecclesiae ad magica et idololatrica, verterunt Vitulum in idolum, exinde traxerunt filii Israëlis, quod in deserto fecerint sibi vitulum, et illum coluerint, et exinde quoque fuit illis Vitulus in Samaria: quod Aegyptus dictus sit Vitula et Vitulus, patet apud Jeremiam „*Vitula pulcherrima Aegyptus, excidium a septentrione venit, et mercenarii ejus in medio ejus sicut vituli saginarii*“ XLVI: 20. 21: de Vitulo quem filii Israëlis sibi fecerunt in deserto, videatur Exod: XXXII: et de vitulo Samariae, I Reg: XII: 28 ad 32; de quo ita apud Hoscheam „*Regem fecerunt et non a Me, principes fecerunt et non novi, argentum et aurum suum fecerunt sibi idola, ut excidatur, deseruit vitulus tuus Samaria, nam ex Israël ille, faber fecit eum non Deus, in frusta fiet vitulus Samariae*“ VIII: 4. 5. 6; agitur ibi de prava explicatione Verbi, cujus sensus literae trahitur ad favorem suorum amorum et principiorum religionis inde captis; regem facere et non a Me, et principes facere et non novi, significat doctrinalia ex propria intelligentia quae in se sunt falsa, sed faciunt ut sint sicut vera; rex enim est verum et in opposito sensu falsum, et principes sunt primaria vera aut falsa, quae principia religionis vocantur; argentum et aurum suum facere idola, significat vera et bona Ecclesiae pervertere, et usque illa ut sancta colere, tametsi, quia ex propria intelli- [316]
gentia, absque vita sunt; argentum est verum et aurum est bonum quae a Domino: idola significant cultum ex Doctrina quae ex propria intelligentia; faber fecit et non Deus, significat ex proprio et non ex Divino; in frusta fieri, significat dissipari; inde patet quid vitulus Samariae. Quia Vituli significabant bonum naturalis hominis, ideo etiam Vituli sacrificabantur, de quo Exod: XXIX: 11. 12 seq: Levit: IV: 3 seq. 13 seq: Cap: VIII: 15 seq: Cap: IX: 2. Cap: XVI: 3. Cap: XXIII: 18. Num: VIII: 8 seq: Cap: XV: 24. Cap: XXVIII: 19. 20. Judic: VI: 25 ad 29. I Sam: I: 25. Cap: XVI: 2. I Reg: XVIII: 23 ad 26. 33: omnia enim Animalia quae sacrificabantur, significabant varia genera bonorum Ecclesiae.

280. Et tertium Animal habens faciem sicut homo, quod significet in ultimis apparentiam Divinae Custodiae et Provi-

dentiae quoad sapientiam, constat ex significatione faciei hominis, quod sit affectio veri, per faciem significatur Affectio, et per hominem recipiens Divinum Verum, et quia inde ei rationale per hominem significatur sapientia, homo enim creatus est ut sit rationalis et sapiens, per hoc distinguitur a brutis animalibus; inde est, quod per hominem in Verbo significetur sapientia. Quod homo significet affectionem veri et simul sapientiam, est quia affectio veri et sapientia unum agunt; qui enim in affectione veri spirituali est, hoc est, qui afficitur vero seu amat verum quia est verum, is conjunctus est Domino, quoniam Dominus in suis veris est, et est suum Verum apud hominem, inde ei sapientia, et inde est quod homo sit. Quidam putant quod homo sit homo ex facie et ex corpore, et quod per illa distinguatur a bestiis, sed in errore sunt, homo est homo ex sapientia, quare quantum aliquis sapiens est tantum est homo: inde est, quod qui sapientes sunt, in Coelo et in ejus luce appareant ut homines, in decore et pulchritudine secundum sapientiam; at vero qui non sapientes sunt, qui sunt qui in nulla affectione spirituali sunt, sed mere in affectione naturali, in qua homo est cum non amat verum quia est verum, sed quia inde ei gloria, honor et lucrum, illi in luce Coeli non apparent sicut homines, sed sicut monstra in varia forma, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 70. 72. 73 ad 77. 80: et quid sapientia et non sapientia, n: 346 ad 356 ibi. Quod per Hominem in Verbo significetur Affectio veri et inde sapientia, constat ex sequentibus his locis; apud Esajam „*Quousque Domine, dixit, usque dum devastabuntur urbes, ut sint sine habitatore; et domus ut non sit in iis homo; et terra redigetur in solitudinem: removebit Jehovah hominem, et multiplicabuntur deserta in medio terrae*“ VI: 11. 12; haec non dicta sunt de vastatione terrae, quod ibi non amplius urbes et domus, et in illis non habitator et homo, sed de vastatione boni et veri in Ecclesia; per urbes ibi significantur doctrinae vera; per habitatorem doctrinae bonum; per domos significantur interiora hominis quae mentis ejus sunt; et per hominem affectio veri spiritualis et sapientia: hoc significatur per quod devastabuntur domus ut non sit in iis homo; per

terram, quae redigetur in solitudinem, significatur Ecclesia; inde patet, quid significatur per removere hominem, et per multiplicare deserta in medio terrae; desertum significat ubi non bonum quia non verum. Apud Eundem *„Rarum reddam virum hominem prae auro puro, et hominem prae auro ophiris“* XIII: 12; per virum hominem significatur intelligentia, et per hominem sapientia, quae quod cessaturae sint, [317] significatur per quod reddentur rari: intelligentia distinguitur a sapientia per id, quod intelligentia sit intellectus veri, qualis est spirituali homini, et sapientia intellectus veri qualis est coelesti homini, hujus intellectus est ex voluntate boni; inde patet quid per virum hominem, et quid per hominem ibi significatur. Apud Eundem *„Exurentur habitatores terrae, et relictus erit homo rarus“* XXIV: 6; per habitatores terrae significantur bona Ecclesiae; quae exuri dicuntur quando amores sui et mundi regnare incipiunt; quod tunc affectio veri spiritualis et inde sapientia cessatura sit, significatur per relictus erit homo rarus. Apud Eundem *„Devastatae sunt semitae, cessavit transiens viam, irritum reddidit foedus, fastidivit urbes, non reputat hominem“* XXXIII: 8; etiam ibi agitur de vastatione Ecclesiae; semitae quae devastatae, et transiens viam qui cessavit, significat quod non amplius bona et vera quae ducunt ad Coelum; foedus quod irritum reddidit significat conjunctionem tunc nullam cum Domino; fastidivit urbes significat quod respuant Doctrinam; non reputat hominem significat quod nihili faciat sapientiam. Apud Jeremiam *„Vidi terram cum ecce vacuum et inane, et versus coelos et non lux eorum; vidi cum ecce non homo, et omnes aves Coeli avolarunt“* IV: 23. 25; quod hic non intelligatur terra quod illa vacua et inanis, nec quod Coeli quod inde non lux, nec quod in terra non homo, et quod omnes aves coeli avolaverint, patet; quid autem intelligitur, non aliunde constare potest quam a sensu spirituali Verbi, in illo sensu per terram significatur Ecclesia, quod vacuum et inane ibi significatur quod in Ecclesia non bonum et verum; per Coelos ubi non lux significantur interiora mentis hominis, quae sunt receptacula lucis Coeli, lux quae non ibi est Divinum Verum et inde sapientia, quare dicitur vidi et ecce non homo; per

aves coeli quae avolarunt significatur rationale et intellectuale. Apud Eundem „*Ecce dies venturi, quibus seminabo domum Israëlis et domum Jehudae semine hominis et semine bestiae*“ XXXI: 27; per Domum Israëlis et per Domum Jehudae significatur Ecclesia quoad verum et quoad bonum; per semen hominis et per semen bestiae significatur affectio veri spiritualis et affectio veri naturalis; ubi enim in Verbo dicitur homo et bestia significatur spirituale et naturale seu internum et externum, videatur n: 7424. 7523. 7872. Apud Zephaniam „*Consumam hominem et bestiam, consumam avem coelorum et pisces maris; exscindam hominem a superficiebus terrae*“ I: 3; consumere hominem et bestiam est affectionem veri spiritualem et affectionem veri naturalem; consumere avem Coelorum et pisces maris est vera spiritualia et vera naturalia; exscindere hominem a superficiebus terrae est affectionem veri et sapientiam. Apud Ezechielem „*Vos grex mi, grex pascui mei, homo vos, Ego Deus vester*“ XXXIV: 31; grex pascui significat bonum et verum spirituale, pascuum est receptio illorum a Domino; inde dicitur homo vos, Ego Deus vester, homo pro affectione veri spirituali et sapientia. Apud Eundem „*Ecce Ego apud vos, et respiciam ad vos ut excolamini et conseramini; tunc multiplicabo super vobis hominem, omnem Domum Israëlis totam, et habitabuntur urbes, et vastitates aedificabuntur; ambulare faciam super vobis hominem, populum meum Israëlem. Sic dixit Dominus Jehovih, quoniam dicitis*
[318] *consumens hominem tu, et orbans populos tuos fuisti, ideo hominem non consumes amplius, et gladius tuus non orbabit amplius: erunt urbes devastatae plenae grege hominis*“ XXXVI: 9. 10. 11. 12. 13. 14. 38; agitur ibi de restauratione Ecclesiae; per Israëlem significatur Ecclesia spiritualis, quae est Ecclesia quae in bono spirituali, quod bonum est bonum charitatis; haec Ecclesia ibi vocatur homo ex affectione veri spirituali, quae facit Ecclesiam, quare dicitur multiplicabo super vobis hominem, omnem domum Israëlis, et ambulare faciam super vobis hominem, populum meum Israëlem; per gregem hominis quo urbes devastatae plenae erunt significantur vera spiritualia, quibus doctrina Ecclesiae plena erit; per gladium

qui non orbabit amplius, significatur quod non falsum destruet verum amplius. Apud Eundem *„Mater tua leaena, inter leones cubuit; surrexit unus de catulis ejus, qui didicit rapere rapinam, homines devoravit“* XIX: 3. 6; Mater est Ecclesia, hic Ecclesia perversa; falsum mali destruens verum significatur per leaenam cubantem inter leones; per catulum ejus qui didicit rapere rapinam, et qui devoravit homines, significatur primarium falsum doctrinae eorum, quod destruxit vera et consumsit omnem affectionem eorum: haec dicta sunt de principibus Israëlis, per quos significantur primaria vera, hic autem in opposito sensu primaria falsa. Apud Jeremiam *„Fiet Chazor in habitaculum draconum, desolationem usque in saeculum, non habitabit ibi vir, nec commorabitur in ea filius hominis“* XLIX: 33; agitur ibi de Ecclesia quae in falsis et in nullis veris; Chazor significat cognitiones veri; cognitiones falsi significantur per habitaculum draconum; quod ibi non verum et non doctrina veri, significatur per quod non habitabit ibi vir, nec commorabitur in ea filius hominis, vir est verum et filius hominis est doctrina veri. In Apocalypsi *„Mensus est murum Sanctae Hierosolymae centum quadraginta quatuor cubitorum, mensura hominis quae est Angeli“* XXI: 17; nemo intellecturus est quid significat quod murus sanctae Hierosolymae esset 144 cubitorum, et quod haec mensura esset hominis quae est Angeli, nisi sciat quid significat sancta Hierosolyma, quid murus ejus, quid numerus 144, tum quid homo et quid angelus; sancta Hierosolyma significat Ecclesiam quoad doctrinam; murus verum tutans; numerus 144 significant omnia vera ex bono in complexu; homo significat receptionem eorum ex affectione, simile Angelus; ideo dicitur quod sit mensura hominis quae est Angeli, mensura significat quale: ex his patet, quomodo illa verba spiritualiter intelligenda sunt; sed haec clarius explicata videantur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 1. Quoniam per hominem significatur affectio veri spiritualis et inde sapientia, ideo per illum etiam significatur Ecclesia, quia Ecclesia apud hominem est Ecclesia ex affectione veri spirituali et inde sapientia; ex quo patet, quid in Primis Capitibus Geneseos intelligitur per Hominem, quod nempe Eccle-

sia, quae prima hujus Telluris et Antiquissima fuit; haec intelligitur per Adamum seu Hominem; ejus Instauratio describitur in Primo Capite per Creationem Coeli et terrae, ejus intelligentia et sapientia per Paradisum, et ejus lapsus per esum arboris scientiae. Per Hominem autem in supremo sensu intelligitur Ipse Dominus, quoniam ab Ipso Coelum et Eccle-
[319] sia, et apud unumquemvis ex quo Coelum et Ecclesia affectio veri spiritualis et sapientia; inde est quod solus Dominus in supremo sensu sit Homo, et quod tantum homines sint in utroque Mundo, Spirituali et Naturali, quantum ab Ipso recipiunt Verum et Bonum, ita quantum amant verum et vivunt secundum illud: inde quoque est, quod universum Coelum Angelicum appareat sicut unus Homo; et quoque unaquaevis Societas ibi: et inde quoque est quod Angeli appareant in perfecta forma humana: sed de his videantur plura in Opere de Coelo et Inferno, n: 59 ad 67. 68 ad 72. 73 ad 77. 87 ad 102. Ex hac causa est, quod quatuor Cherubi, per quos significatur Custodia et Providentia Domini ne adeatur nisi per bonum amoris, visi sint sicut homines, tametsi quatuor facies cuivis, et quod Dominus supra illos visus sit ut Homo; quod quatuor Cherubi visi sint ut homines, constat apud Ezechielem „*Hic aspectus quatuor Animalium, similitudo hominis illis, sed quatuor facies unicuique*“ I: 5. 6: similiter duo Cherubi super Propitiatorio erant facie sicut homines. Quod Dominus visus sit supra quatuor Cherubos ut Homo, dicitur etiam apud eundem Prophetam „*Supra expansum, quod super capite Cheruborum, quasi aspectus lapidis sapphiri, similitudo Throni, et super similitudine Throni similitudo quasi aspectus Hominis super illo superius*“ I: 26.

281. Et quartum Animal simile Aquilae volanti, quod significet in ultimis apparentiam Divinae Custodiae et Providentiae quoad intelligentiam et quoad perspectionem undequaque, constat ex significatione aquilae, quod sit intelligentia, hic intelligentia Divina quae est Custodiae et Providentiae Domini; quod aquila sit intelligentia est quia intelligentia est in luce Coeli, et aquila alte volat ut ibi sit, et circumspiciat undequaque, inde est quod haec facies Cherubi apparuerit

similis aquilae volanti, volare enim significat praesentiam et
perspectionem circumcirca, et cum de Divino omnipraesen-
tiam: quod Aquila significet intelligentiam, est etiam quia
aves Coeli, in bono sensu, significant intellectualia et ratio-
nalia, et aquila prae caeteris, quia non modo alte volat, sed
etiam acutae aciei est: quod aves Coeli significent intellec-
tualia et rationalia in utroque sensu, videatur n: 745. 776.
866. 988. 993. 3219. 5149. 7441. Quod Aquila signi-
ficet Intelligentiam, constat ex his locis in Verbo; apud Eze-
chielem „*Aquila magna, magna alis, longa pennis, plena
plumis, cui acupictura; venit super Libanum, et accepit
ramusculum cedri; caput surculorum ejus decerpsit; et
deduxit in terram negotiationis, in urbe aromatoriorum
posuit id: sumsit de semine terrae, et posuit id in agro
sementis; accepit ad aquas magnas, circumspecte posuit
id; et germinavit, et factum est in vitem luxuriantem
humili statura; ita ut respicerent palmites ejus ad illam,
et radices ejus sub illa essent; sic facta est in vitem quae
fecit palmites et emisit ramos. Et fuit aquila altera magna,
magna alis et plena plumis, ad quam ecce vitis haec ap-
plicuit radices suas, et palmites suos misit ad illam, ad
irrigandum eam ex areolis plantationis ejus, in agro bono
apud aquas multas illa plantata, ad faciendum ramum,
et ad portandum fructum, ut esset in vitem magnificentiae*“
XVII: 1 ad 8; agitur ibi de instauratione Ecclesiae spiritua-
lis a Domino, et describitur ibi in sensu interno processus
instaurationis ejus seu regenerationis hominum ejus a prin- [320]
cipio ad finem; et per primam Aquilam describitur proces-
sus regenerationis naturalis seu externi hominis per scientifica
et per cognitiones ex Verbo; et per alteram Aquilam descri-
bitur processus regenerationis spiritualis seu interni hominis
per vera ex bono; inde per primam Aquilam significatur in-
telligentia naturalis hominis, et per alteram intelligentia spi-
ritualis hominis: paucis etiam dicetur, quid singula significant:
Aquila prima dicitur magna alis, longa pennis, plena plumis,
et per illa significatur copia scientiarum et cognitionum veri
et boni, ex qua prima intelligentia quae est intelligentia na-
turalis hominis; ideo dicitur cui acupictura, per acupicturam

enim significatur scientificum et cognitivum, videatur n: 9688; venit super Libanum et accepit ramusculum cedri, significat quod ex doctrina Ecclesiae quae ex Verbo acceperit aliquas cognitiones veri, per Libanum significatur illa doctrina, et per ramusculum cedri significantur cognitiones; caput surculorum ejus decerpsit, et deduxit in terram negotiationis, significat primarias cognitiones inde, ad quas applicuit scientias, per caput surculorum significantur primariae cognitiones, et per terram negotiationis significatur naturalis homo cui scientiae; in urbe aromatoriorum posuit id, significat inter vera ex bono ibi, per aromata significantur vera quae grata quia ex bono, n: 4748. 5621. 9474. 9475. 10199. 10254; sumsit de semine terrae, et posuit id in agro sementis, accepit ad aquas magnas, circumspecte posuit id, significat multiplicationem, semen terrae est verum Ecclesiae, ager sementis est bonum ex quo crescit, aquae magnae sunt cognitiones veri et boni, circumspecte ponere est separare a falsis; germinavit et factum est in vitem luxuriantem, ut respicerent palmites ejus ad illam, et radices ejus sub illa essent, significat nascentem Ecclesiam ex ordinatione cognitionum veri et ex applicatione earum ad usum; sic facta est in vitem quae fecit palmites et emisit ramos, significat initiamentum Ecclesiae spiritualis, et crescentiam verorum continuam; quod Vitis sit Ecclesia spiritualis, videatur n: 1069. 6375. 9277: huc usque descripta est initiatio Ecclesiae apud hominem, quae fit in naturali seu externo homine; describitur nunc instauratio ejus, quae fit in spirituali seu interno homine per Aquilam alteram, per quam quia significatur intelligentia spiritualis, dicitur quod vitis ad illam nempe Aquilam applicuerit radices suas et miserit palmites; per radices enim significantur scientiae, et per palmites cognitiones veri et boni, quae omnes applicantur veris quae sunt in spirituali seu interno homine, sine earum applicatione spirituali homo nihil sapit; multiplicatio et fructificatio veri ex bono, ita incrementum intelligentiae, describitur per quod illa plantata fuerit in agro bono, apud aquas multas, ad faciendum ramum, et ad portandum fructum, ut esset in vitem magnificentiae, ager bonus est Ecclesia quoad bonum charitatis, aquae multae sunt cogni-

tiones boni et veri, facere ramum est multiplicare vera, portare fructum est producere bona quae sunt usus, vitis magnificentiae est Ecclesia spiritualis, sic interna et externa: sed haec, quia arcana regenerationis et instaurationis Ecclesiae apud hominem sunt, melius perspici possunt ex illis quae in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE ex Arcanis Coelestibus de Scientiis et Cognitionibus, n: 51, tum quae de Regeneratione, [321]
n: 183 ibi, allata sunt. Quod Aquila Intelligentiam significet, etiam constare potest apud Esajam „*Exspectantes Jehovam innovantur robore, et ascendunt ala sicut Aquilae*“ XL: 31; ascendere ala sicut aquilae, est in lucem coeli, ita in intelligentiam. Apud Davidem „*Jehovah qui saturat os tuum, ut renoveris sicut aquila*“ Psalm: CIII: 5; renovari sicut aquila est quoad intelligentiam. Apud Mosen „*Vidistis quomodo tulerim vos sicut alis aquilarum, et adduxerim vos ad Me*“ Exod: XIX: 4; ferre sicut alis aquilarum et adducere est quoque in intelligentiam, quia in Coelum et ejus lucem. Apud Eundem „*Jehovah invenit eum in terra deserti, circumduxit eum, instruxit eum, custodivit eum sicut pupillum oculi; sicut Aquila excitat nidum suum, super pullis motitat se, expandit alas suas, accipit eum, portat eum super ala sua; sic Jehovah solus ducit eum*“ Deut: XXXII: 10. 11. 12; agitur ibi de instauratione Ecclesiae Antiquae, ac de prima reformatione eorum qui ab ea Ecclesia; primus status eorum intelligitur per terram deserti in qua invenit illos, terra deserti est ubi non bonum quia non verum; instructio eorum in veris, custoditio a falsis, ac aperitio interiorum quae mentis eorum ut venirent in lucem Coeli, et sic in intellectum veri et boni, qui est intelligentia, describitur per Aquilam, ejus nidum in alto, ejus motitationem super pullis, et portationem eorum super alis, comparatio fit cum Aquila quia Aquila significat intelligentiam. In Libro II Samuëlis „*Saul et Jonathan prae aquilis veloces, et prae leonibus validi*“ I: 23; per Saulem ut regem et per Jonathanem ut filium regis significatur verum Ecclesiae; et quia inde est intelligentia et quoque potentia, dicitur quod prae aquilis essent veloces et prae leonibus validi, velocitas in Verbo, cum de intelligentia, significat affectionem veri;

inscripsit enim David suum lamentum super Saulem et Jonathanem ad docendum filios Jehudae arcum, et per filios Jehudae significantur vera Ecclesiae, et per arcum doctrina veri pugnantis contra falsa. Apud Hiobum „*Num per intelligentiam tuam volat accipiter, et expandit alas suas versus austrum, num juxta os tuum attollit se aquila, et in alto ponit nidum suum, in petra habitat et pernoctat, inde pervestigat cibum, in longinquum oculi ejus prospiciunt; et ubi sunt confossi ibi illa*“ XXXIX: 26 ad 30; agitur ibi de intelligentia, quod nemo illam ex se seu ex proprio comparare possit, quare dicitur num per intelligentiam tuam volat accipiter, et expandit alas suas versus austrum, et per id significatur inducere semet in lucem intelligentiae, hanc significat austrum, hic autem non posse; ipsa intelligentia quae spiritualis hominis describitur per quod Aquila se attollat, in alto ponat nidum, in petra habitet et pernoctet, inde pervestiget cibum, et oculis in longinquum prospiciat; quod nulli talis intelligentia ex se sit significatur per num ad os tuum hoc facit Aquila; at quod ex propria intelligentia non prodeant nisi quam falsa, significatur per ubi sunt confossi ibi illa, confossi in Verbo significant illos apud quos vera exstincta sunt per falsa, videatur n: 4503. Ex his constare potest, quid significatur per Domini verba, quando interrogaverunt Ipsum ubinam Ultimum Judicium, apud Lucam „*Dixerunt Discipuli, ubi Domine, Ipse dixit eis, ubi corpus ibi congre-*
[322] *gabuntur Aquilae*“ XVII: 37; per corpus ibi significatur Mundus spiritualis, ubi omnes homines simul sunt tam boni quam mali, et per Aquilas significantur qui in veris et qui in falsis, ita qui in intelligentia vera et qui in intelligentia falsa, haec intelligentia est ex proprio hominis, intelligentia vera autem est ex Domino per Verbum. Falsa quae sunt ex propria intelligentia etiam describuntur per Aquilas in Verbo, ut in sequentibus his locis; apud Jeremiam „*Ecce sicut nubes ascendit, et sicut procella currus ejus, celeres sunt prae aquilis equi ejus; vae nobis quia devastati sumus*“ IV: 13; agitur ibi de desolatione veri in Ecclesia, et per nubem quae ascendit, significantur falsa; per currum qui sicut procella, significatur doctrina falsi; cupiditas et voluptas eorum ratio-

cinandi contra vera et destruendi illa significatur per quod celeres sint prae aquilis equi eorum, per velox et festinum in Verbo significatur excitatum ab affectione et cupidine, videatur n: 7695. 7866; et per equos intellectus veri, et in opposito sensu intellectus falsi seu ratiocinatio ex falsis contra vera, n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6400. 6534. 7024. 8146. 8148, 8381: et quia equi hoc significant, et aquilae intelligentiam, hic intelligentiam propriam, quae est ratiocinatio ex falsis, ideo dicitur celeres sunt prae aquilis equi illorum. In Threnis „*Veloces fuerunt persequutores nostri prae aquilis coelorum*“ IV: 19: et apud Habakuk „*Cujus leves sunt prae pardis equi, et acuti sunt prae lupis vesperae, ut diffundant se equites ejus; unde equites ejus e longinquo adveniunt, advolant sicut aquila festinans ad comedendum; tota ad violentiam venit*“ I: 8. 9; similiter hic aquila pro ratiocinatione ex falsis contra vera, quae est ex propria intelligentia.

282. Quoniam hic Cherubus similis fuit Aquilae, et haec apparuit sicut volans, dicetur etiam quid per volare in Verbo significatur; per volare significatur circumspectio et praesentia, ex causa quia Avis volans ex alto perspicit undequaque, et sic per visum suum praesens est ubivis et circum; at cum in Verbo volare dicitur de Jehovah, significat volare Omnipraesentiam, quoniam Omnipraesentia est Infinita circumspectio et Infinita praesentia: inde nunc est quod hic Cherubus apparuerit similis Aquilae volanti; nam per Cherubos in genere significatur Providentia Domini ne Coeli superiores adeantur nisi quam ex bono amoris et charitatis, et per hunc Cherubum Divina Intelligentia, ut mox supra ostensum est. Quod per Volare in Verbo, ubi de Domino, significetur omnipraesentia, et cum de hominibus circumspectio et praesentia, constare potest ex sequentibus his locis; apud Davidem „*Deus equitavit super Cherubo, volavit, ac vectus est super alis venti*“ Psalm: XVIII: 11. II Samuel: XXII: 11; equitavit super Cherubo significat Divinam Providentiam; volavit significat omnipraesentiam in spirituali mundo; et vectus super alis venti significat omnipraesentiam in naturali mundo: quid illa apud Davidem, nemo intellecturus esset nisi ex sensu

interno. Apud Esajam „*Sicut aves volantes, sic proteget Jehovah Zebaoth Hierosolymam*“ XXXI: 5; dicitur Jehovah protegere Hierosolymam, sicut aves volantes, nam per protegere significatur Divina Providentia quoad tutelam, per Hierosolymam significatur Ecclesia, et per aves volantes, cum quibus fit comparatio, significatur circumspectio et praesentia,
[323] hic, quia de Domino, Omnipraesentia. In Apocalypsi „*Vidi et audivi unum Angelum volantem per medium Coeli, dicentem voce magna, vae vae incolis terrae*“ VIII: 13: et alibi „*Vidi alium Angelum volantem per medium Coeli habentem Evangelium aeternum, ut evangelizaret incolis terrae*“ XIV: 6; per priorem Angelum significatur damnatio omnium qui in malis sunt, et per alterum Angelum significatur salvatio omnium qui in bono sunt; per volare significatur circumspectio undequaque ubi sunt. Apud Esajam „*Omnia pecora Arabiae congregabuntur tibi, arietes Nebajoth ministrabunt tibi; qui illi, sicut nubes volant, et sicut columbae ad fenestras*“ LX: 7. 8; agitur ibi de adventu Domini, et de illustratione gentium tunc; et per pecora Arabiae quae congregabuntur significantur cognitiones veri et boni; per Arietes Nebajoth qui ministrabunt, significantur vera quae vitam ex affectione spirituali ducunt; per volare sicut nubes, et sicut columbae ad fenestras, significatur inquisitio et pervestigatio veri ex sensu literae Verbi; inde etiam per volare significatur circumspectio; per nubem enim significatur sensus literae Verbi, per columbas affectio veri spiritualis, et per fenestras verum in luce; quod talis sensus illis verbis insit, constare potest ex significatione pecorum Arabiae, arietum Nebajoth, nubis, columbarum et fenestrarum. Apud Davidem „*Timor et tremor venit super me, unde dixi, quis dabit mihi alam sicut columbae, avolabo ubi habitem; ecce elongabo vagari, pernoctabo in deserto*“ Psalm: LV: 6. 7. 8; agitur ibi de Tentatione et de angustia tunc, timor et tremor significant illam angustiam; inquisitio veri tunc, et circumspectio quo se vertat, significatur per quis dabit mihi alam sicut columbae, avolabo ubi habitem, ala columbae est affectio veri spiritualis, avolare ubi habitem est per illam eripere vitam a damnatione; nondum spes liberationis, significatur

per ecce elongabo vagari, pernoctabo in deserto. Apud Hoscheam *„Ephraim, sicut avis avolabit gloria eorum, imo si educaverint filios, tum orbos faciam eos ab homine“* IX: 11. 12; per Ephraim significatur intellectus illustratus eorum qui ab Ecclesia; per gloriam significatur Divinum Verum; per avolare sicut avis, significatur deprivatio ejus, comparatio fit cum ave, quia avis significat rationale et intellectuale simile cum Ephraim; per si educaverint filios tum orbos faciam eos ab homine, significatur si usque protulerint vera quod usque per illa nihil saperent, filii enim sunt vera, orbos facere ab homine est deprivare a sapientia. Apud Mosen *„Non facietis vobis formam ullius animalis in terra, nec formam ullius avis alatae quae volat versus coelum“* Deut: IV: 17; per haec in sensu interno significatur quod non sibi comparanda sit sapientia et intelligentia ex semet seu ex proprio; per Animalia enim quae gradiuntur super terra significantur affectiones boni ex quibus sapientia, et per aves significantur affectiones veri ex quibus intelligentia; per quod non facerent sibi formam eorum significatur quod illae non comparandae sint ex homine seu ex proprio ejus; avis alata quae volat versus coelum dicitur, quia per avem alatam significatur intellectus veri spiritualis, et per volare versus coelum significatur circumspectio quae est intelligentiae in Divinis. Ex his nunc constare potest, quid significatur per quod hic Cherubus apparuerit similis Aquilae volanti; sicut etiam quid significatur apud Esajam per *„Seraphim cuique erant sex alae, quarum duabus tegebat faciem, duabus tegebat pedes, et duabus volabat“* VI: 2, quod nempe per alas quibus tege- [324]
bat faciem significetur affectio veri spiritualis; per alas quibus tegebat pedes, affectio veri naturalis inde; et per alas quibus volabat circumspectio et praesentia, hic omnipraesentia, quia per Seraphim simile significatur quod per Cherubim, nempe Divina Providentia quoad Custodiam. Quod per Volare, cum de hominibus, significetur circumspectio et simul praesentia, est quia visus est praesens apud objectum quod videt, quod appareat longinquum aut distans, est ex intermediis, quae simul apparent, et mensurari possunt quoad spatia: hoc plene confirmari potest ex illis quae existunt in

spirituali mundo, in eo ipsa spatia sunt apparentiae oriundae ex diversitate affectionum et inde cogitationum, quapropter cum apparent aliqui aut aliqua longinque, et Angelus seu spiritus ex intensa affectione vult illos qui ibi sunt convenire, aut illa quae ibi sunt lustrare, statim ibi praesens est: simile fit cum cogitatione quae est visus hominis internus seu spiritualis, illa videt quae prius viderat in se absque spatio, ita prorsus ut praesentia: inde est, quod volare dicatur de intellectu et de ejus intelligentia, et quod per id significetur circumspectio et praesentia.

283. Et quatuor Animalia singula per se habebant alas sex in circuitu, quod significet apparentiam Divini Spiritualis undequaque circum Divinum Coeleste, constat ex significatione quatuor Animalium, quae erant Cherubi, quod sint Custodia et Providentia Divina Domini ne adeantur Coeli superiores nisi a bono amoris et charitatis; et quia per quatuor Animalia quoad corpora hoc significatur, etiam significatur Divinum Coeleste, de qua sequitur; et ex significatione sex alarum in circuitu, quod sit Divinum spirituale circum illud, de qua etiam sequitur: quod Cherubi quoad corpora significaverint Divinum Coeleste, et quoad alas Divinum Spirituale, est causa, quia omnia, per quae repraesentantur Coelestia, quoad ipsa corpora significent essentialia, et quoad illa quae circum sunt, significent formalia: ita quoque homo quoad Corpus significat bonum in essentia, et quoad illa quae ambiunt bonum in forma: bonum Coeleste est bonum in essentia, et bonum spirituale est bonum in forma; et hoc ex causa, quia voluntas, ubi residet bonum, est ipse homo seu homo in essentia, ac intellectus ubi est verum, quod est forma boni, est homo inde, ita homo in forma; hoc bonum etiam circum illud est. Sed primum dicetur, quid sit Divinum Coeleste, et quid Divinum Spirituale: sunt Coeli distincti in duo Regna, quorum unum vocatur Regnum Coeleste, alterum Regnum Spirituale; distinguuntur in eo, quod illi qui in Regno Coelesti sunt, in bono amoris in Dominum sint, et illi qui in Regno Spirituali, in bono charitatis erga proximum sint; inde Divinum Coeleste est bonum amoris in Dominum, et Divinum Spirituale est bonum charitatis erga proximum: secundum haec bona etiam Coeli ordinati sunt; supremum seu tertium Coelum

consistit ex illis qui in bono Coelesti seu in bono amoris in Dominum sunt, et Coelum quod ei succedit, et vocatur Coelum medium seu secundum, consistit ex illis qui in bono spirituali seu in bono charitatis erga proximum sunt; et quia bonum Coeleste est bonum in supremo loco, ac bonum Spirituale est bonum in secundo loco, ideo est hoc circum illud; quod enim supra est hoc etiam intra est, et quod infra est
hoc etiam extra est, et quod extra est hoc circum est; inde [325]
est, quod in Verbo per superiora et quae in medio significentur interiora, et per inferiora et quae in circuitu intelligantur exteriora. Quia nunc utrumque bonum, coeleste et spirituale, custodit, et per ipsa Animalia seu per Cherubos quoad corpora significatur Divinum Coeleste, et per illos quoad alas significatur Divinum Spirituale, patet, quod per quatuor Animalia singula per se visa sint habere alas sex in circuitu, significetur apparentia Divini Spiritualis undequaque circum Divinum Coeleste: sed de his plenior idea haberi potest ex illis quae in Opere de Coelo et Inferno dicta et ostensa sunt; primum ex Articulo, ubi ostenditur, *quod Divinum Domini faciat Coelum*, n: 7 ad 12: dein ex Articulo *quod Divinum Domini in Coelo sit Amor in Ipsum et Charitas erga proximum*, n: 13 ad 19: et demum in Articulo *quod Coelum distinctum sit in duo Regna, in Regnum Coeleste et in Regnum Spirituale*, n: 20 ad 28. Quod Cherubi visi sint ut Animalia, est quia Coelestia repraesentantur variis modis in ultimis, ut constare potest ex multis locis in Verbo, prout quod Spiritus sanctus apparuerit ut Columba supra Jesum cum baptizatus, Matth: III: 16. 17; et quod Divinum Domini apparuerit ut Agnus, Apoc: V: 6. 8. 13; unde etiam Dominus vocatus est Agnus, Apoc: VI: 1. 16. Cap: VII: 9. 10. 14. 17. Cap: XII: 11. Cap: XIII: 8. Cap: XIV: 1. 4. Cap: XVII: 14. Cap: XIX: 7. 9. Cap: XXI: 22. 23. 27. Quod Cherubi fuerint quatuor, et singuli habuerint sex alas, est quia per quatuor significatur bonum coeleste, et per sex bonum spirituale; quatuor enim significant conjunctionem, et conjunctio intima cum Domino est per amorem in Ipsum; sex autem significant communicationem, et communicatio cum Domino est per charitatem erga proximum. Quod Alae significent

Divinum Spirituale, quod in sua essentia est verum ex bono, constat ex sequentibus his locis; apud Davidem „*Si cubueritis inter ordines, alae columbae obductae argento, et pennae ejus flavedine auri, cum expandis Schaddai, reges in ea*“ Psalm: LXVIII: 14. 15; quid significat quod eis qui cubant inter ordines alae columbae obductae argento, et pennae flavedine auri, et quod reges in ea cum expandit Schaddai, nemo intelligit nisi ex sensu interno; in hoc cubare inter ordines significat vivere in statutis; alae columbae obductae argento significant vera spiritualia; pennae flavedine auri significant bonum spirituale ex quo illa vera; Schaddai significat statum tentationum; reges in ea significant vera in illo et post illum: quod alae columbae obductae argento significent vera spiritualia, est quia ala significat spirituale, columba verum ex bono, et argentum ipsum verum; quod pennae obductae flavedine auri significent bonum spirituale ex quo illa vera, est quia penna significat bonum spirituale ex quo vera, et simile flavedo auri; quod cum expandit Schaddai significet statum tentationum, est quia Deus Schaddai significat tentationes et consolationes post illas; et quia vera ex bono implantantur homini per tentationes, ideo dicitur Reges in ea, per reges enim significantur vera ex bono, videatur supra n: 31. Apud Eundem „*Deus equitavit super Cherubo, volavit, vectus est super alis venti*“ Psalm: XVIII: 11; Deus equitavit super Cherubo, significat Divi-
[326] nam Providentiam Domini; volavit significat Omnipraesentiam in spirituali mundo; vectus super alis venti, significat Omnipraesentiam in naturali mundo; alae venti sunt spiritualia ex quibus naturalia. Apud Eundem „*Jehovah sub ala sua obtegit te, et sub abysso confides; clypeus et parma veritas*“ Psalm: XCI: 4; sub ala obtegere, significat custodire per Divinum Verum, quod est Divinum Spirituale; sub abysso confidere, significat Verum scientificum, quod est Divinum Spirituale naturale; quia hoc et illud significat Verum, et obtegere significat custodiam per illud, ideo dicitur clypeus et parma veritas. Ex his etiam patet, quid significatur per „*Occultari sub umbra alarum Dei*“ Psalm: XVII: 8: per „*Confidere in umbra alarum Ipsius*“ Psalm: XXXVI: 8.

Psalm: LVII: 2: tum quid per „*Cantare sub umbra alarum Ipsius*“ Psalm: LXIII: 8. Quod ala cum de Domino significet Divinum Spirituale, constat adhuc ex his locis; apud Ezechielem „*Cum praeterivi praeter te, et vidi te, quod ecce tempus tuum, tempus amorum, expandi alam meam super te, et operui nuditatem tuam*“ XVI: 8; agitur ibi de Hierosolyma, per quam significatur Ecclesia, ibi de ejus reformatione; tempus amorum significat statum quando reformari potuit; expandi alam meam super te, significat spirituale verum per quod facta est reformatio; operui nuditatem tuam, significat per id occultationem mali; malum enim, quod homini est ex haereditario et dein ex proprio, occultatur, hoc est, removetur ut non appareat, per vera spiritualia, quae sunt vera ex bono. Apud Davidem „*Jehovah operit se luce sicut veste, extendit coelos sicut cortinam, contignat aquis triclinia sua, ponit nubes currum suum, ambulat super alis venti*“ Psalm: CIV: 2. 3. 4; per lucem, qua se operit Jehovah, significatur Divinum Verum in Coelis, quod vestis Ipsius vocatur, quia procedit ab Ipso ut Sole, et sic est extra ac circum Ipsum, per hoc simile significatur quod per lucem et vestes Domini cum transformatus, Matth: XVII: 2. Marc: IX: 3. Luc: IX: 28 ad 37; extendit Coelos sicut cortinam, significat implere Divino Vero et per id intelligentia Coelum et illos qui ibi; contignare aquis triclinia sua, significat implere cognitionibus veri et boni illos ibi qui in ultimo Coelo et qui in Ecclesia; ponere nubes currum suum, significat doctrinam veri ex sensu literali Verbi, nubes est ille sensus, et currus est doctrina; ambulare super alis venti, significat sensum spiritualem qui in sensu literali. Apud Malachiam „*Exorietur vobis, timentes Nominis mei, Sol justitiae, et sanitas in alis Ipsius*“ III: 20; Sol justitiae significat bonum amoris, quod est Divinum Coeleste; et alae Jehovae in quibus sanitas, significat verum ex illo bono, quod est Divinum spirituale; sanitas est reformatio per illud. Apud Mosen „*Sicut Aquila excitat nidum suum, super pullis suis motitat se, expandit alas suas, portat super ala sua, sic Jehovah ducit eum*“ Deut: XXXII: 10. 11. 12; comparatio fit cum Aquila, quia Aquila significat intelligentiam,

et Ala Divinum Spirituale, quod est Divinum Verum ex quo illa. Apud Esajam „*Exspectantes Jehovam innovantur robore, ascendunt ala sicut Aquilae*“ XL: 31; ascendere ala sicut aquilae est in lucem Coeli, quae est Divinum Verum seu Divinum spirituale ex quo intelligentia. Apud Ezechielem „*In monte altitudinis plantabo eum, ut attollat ramum et faciat*
[327] *fructum, et evadat in Cedrum magnificam, ut habitent sub illa omnis avis cujuscunque alae*“ XVII: 23; per Cedrum magnificam significatur spiritualis Ecclesia; per omnem avem cujuscunque alae significantur intellectualia quae ex spiritualibus veris. Ex his nunc constare potest, quid significatur per alas Cheruborum tam hic quam alibi in Verbo, quod nempe Divinum spirituale, quod est Divinum Verum instruens, regenerans, et tutans; ut quoque apud Ezechielem „*Quatuor facies erant unicuique Cherubo, et quatuor alae unicuique; alae eorum erectae unius ad alterum; cuique alae tegentes corpora eorum: audivi sonum alarum tanquam sonum aquarum magnarum, sicut vocem Schaddai; cum ibant, vocem tumultus tanquam vocem castrorum; cum stabant, remittebant alas suas: audivi vocem alarum illorum, osculantium se unius ad alterum, et vocem rotarum juxta illos: vox alarum Cheruborum audita est ad Atrium exterius, sicut vox Dei Schaddai: similitudo manuum erat sub alis illorum*“ I: 4. 6. 23. 25. 26. Cap: III: 13. Cap: X: 5. 21; quod Alae hic significent Divinum Spirituale, quod est Divinum Verum Domini in Regno Ipsius Coelesti, constat ex singulis descriptionis ibi; quod Alae essent quatuor, significat Divinum Spirituale in eo Regno; quod Alae essent erectae unius ad alterum, et quod semet oscularentur, significat consociationem et conjunctionem omnium ibi a Domino; quod alae tegerent corpora eorum, significat Divinum Spirituale circumdans Divinum Coeleste ibi; quod sonus alarum auditus sit sicut sonus aquarum magnarum, et quod sicut rotarum, et sicut vox Schaddai, et quod vox alarum audita sit ad atrium exterius, significat quale Divini Spiritualis seu Divini Veri in ultimo Coelo, vox enim praedicatur de vero, aquae significant vera et eorum perceptionem; rotae vera doctrinalium ex eo quod currus significet doctrinam; et Deus

Schaddai est verum increpans in tentationibus et postea consolans; atrium exterius est ultimum Coelum; similitudo manuum sub alis significat Divini Veri potentiam. Ex his quoque constare potest, quid significabatur per alas Cheruborum qui super Propitiatorio quod super Arcam, de quibus ita apud Mosen „*Fac Cherubum unum ab extremitate hinc, et Cherubum alterum ab extremitate illinc; ex Propitiatorio facietis Cherubos super duabus extremitatibus ejus: et erunt Cherubi expandentes alas sursum, obtegentes alis suis super Propitiatorium, et facies eorum viri ad fratrem suum, ad Propitiatorium erunt facies Cheruborum: et dabis Propitiatorium super Arcam desuper, et ad Arcam dabis Testimonium, quod dabo ad te*“ Exod: XXV: 18. 19. 20. 21; per Cherubos ibi similiter significatur Domini Providentia quoad custodiam ne Coelum supremum seu Regnum Coeleste adeatur nisi per bonum amoris a Domino in Dominum; per Testimonium seu Legem in Arca significatur Ipse Dominus; per Arcam Coelum intimum seu supremum; per Propitiatorium auditio et receptio omnium cultus quae ex bono amoris, et tunc expiatio; per alas Cheruborum significatur Divinum spirituale in eo Coelo aut in eo Regno; per quod alae expansae essent sursum, et per quod obtegerent Propitiatorium, et quod facies eorum essent ad Propitiatorium, significatur ipsa receptio et auditio: sed haec plenius explicata videantur in Arcanis Coelestibus, a n: 9506 ad 9546. Et quia per alas Cheruborum et earum determinationes significatur Divinum Verum auditum et receptum a Domino, ideo sequitur [328]
apud Mosen „*Et conveniam te ibi, et loquar tecum desuper Propitiatorio ab inter binos Cherubos; qui super Arca Testimonii, omnia quae praecipiam tibi apud filios Israëlis*“ Vers: 22 ibi; et Num: VII: 89. Quia pleraque in Verbo etiam sensum oppositum habent, ita quoque alae, in quo significant falsa et ratiocinationes ex illis; ut in Apocalypsi „*E fumo putei abyssi exiverunt locustae, et vox alarum illarum sicut vox equorum multorum currentium ad bellum*“ IX: 2. [3.] 9; locustae significant falsa in extremis; et equi ratiocinia ex illis, et bellum pugnam falsi contra verum, inde dicitur vox alarum locustarum sicut vox equorum multorum

currentium ad bellum. Apud Hoscheam „*Sociatus idolis Ephraim, recessit vinum eorum, scortando scortari fecerunt, ligavit ventus eam in alis suis, et pudefient a sacrificiis suis*“ IV: 17. 18. 19; per Ephraim significatur intellectuale, quale est illis intra Ecclesiam qui illustrantur cum legunt Verbum; per idola significantur falsa doctrinae; inde per sociatus idolis Ephraim significatur intellectuale perversum arripiens falsa; per recessit vinum eorum, significatur quod recesserit verum Ecclesiae, vinum est id Verum; per scortando scortari fecerunt, significatur quod falsificaverint vera, scortatio est falsificatio veri; per ligavit ventus in alis, significatur ratiocinatio ex fallaciis, unde falsa: quid fallaciae in spiritualibus, videatur in Doctrina Novae Hierosolymae n: 53. Simile per ventum in alis significatur apud Sachariam Cap: V: 9.

284. Et intus plena erant oculis, quod significet Divinam Providentiam et Custodiam, constat ex significatione Oculorum, cum de Domino, quod sit Divina Ipsius Providentia, de qua supra [n:] 68 et 152; quod etiam Custodiam, est quia per Cherubos illa quoque significatur, n: 277.

285. Et requiem non habebant die et nocte, dicentia Sanctus, Sanctus, Sanctus, quod significet Sanctissimum quod procedit a Domino, constat ex significatione requiem non habere die et nocte, cum de Divina Providentia et Custodia Domini, quae significantur per quatuor Cherubos qui apparuerunt sicut quatuor Animalia, quod sit universaliter et perpetuo, quoniam Divina Domini Providentia et Custodia in aeternum non requiescit et cessat; et ex significatione Sanctus, Sanctus, Sanctus, quod sit Sanctissimum quod procedit a Domino, nam per Sanctum ter nominatum significatur Sanctissimum, ex causa quia Tria in Verbo significant plenum, completum et continuum, videatur n: 2788. 4495. 7715. Simile significatur per haec apud Esajam „*Vidi Dominum sedentem super Throno alto et elato, et fimbriae Ipsius implentes Templum; Seraphim stantes desuper illo; sex alae cuivis, duabus tegebat facies suas, duabus tegebat pedes suos, et duabus volabat; et clamavit hic ad illum, Sanctus Sanctus Sanctus Jehovah Zebaoth, plenitudo terrae gloria Ipsius*“

VI: 1. 2. 3; per Seraphim hic similia significantur quae per Cherubos; et per Thronum altum et elatum, Divinum procedens ex quo Coelum; per fimbrias quae implebant Templum, significatur Divinum Verum procedens a Domino in ultimis Coeli et in Ecclesia; per alas quibus tegebat facies et pedes, et quibus volabat, significatur Divinum spirituale in primis et in ultimis, et extensio ejus undequaque, ita Omnipraesentia; [329]
per Sanctus Sanctus Sanctus, significatur Sanctissimum; quod hoc sit Divinum Verum quod implet omnia, significatur per quod plenitudo terrae gloria Ipsius, quod Gloria sit Divinum Verum, videatur supra n: 33; et quod Dominus sit solus Sanctus; et quod Sanctum dicatur de Divino Vero quod procedit ab Ipso, etiam supra n: 204.

286. Dominus Deus Omnipotens, Qui erat et Qui est et Qui venturus, quod significet Qui Infinitus et Aeternus, constat ex significatione Omnipotentis, quod sit quod Infinitus, de qua sequitur; et ex significatione Qui erat Qui est et Qui venturus, quod sit quod Aeternus, de qua supra n: 23. Sunt duo quae de Solo Jehovah, hoc est, Domino praedicari possunt, nempe Infinitum et Aeternum, Infinitum de Ipsius Esse, quod est Divinum Bonum Divini Amoris Ipsius, Aeternum de Ipsius Existere ex illo Esse, quod est Divinum Verum Divinae Sapientiae Ipsius; haec duo sunt Divina in se: ex his duobus Universum est creatum, quapropter etiam in Universo omnia se referunt ad bonum et ad verum, et bonum ubivis est Esse rei, ac Verum est Existere inde; sed haec duo in omnibus Universi sunt finita. Inde est, quod hic dicatur Dominus Deus, Dominus enim significat Divinum Bonum Divini Amoris, ac Deus Divinum Verum Divinae Sapientiae: quod Jehovah in Verbo dicatur Dominus ex Divino Bono, videatur n: 4973. 9167. 9194; ac Deus ex Divino Vero, n: 2586. 2769. 2807. 2822. 3921. 4287. 4402. 7010. 9167. Ex his patet, quod Omnipotens significet Infinitum, et quod Qui erat Qui est et Qui venturus significet Aeternum.

287. Vers: 9. 10. 11. *Et cum dederunt Animalia gloriam et honorem et gratiarum actionem Sedenti super Throno, Viventi in saecula saeculorum; procidebant viginti et quatuor Seniores coram Sedente super Throno, et ado-*

rabant Viventem in saecula saeculorum, et abjiciebant coronas suas coram Throno, dicentes, Dignus es, Domine, accipere gloriam et honorem et potestatem, quia Tu creasti omnia, et per Voluntatem tuam sunt et creata sunt. Et cum dederunt Animalia gloriam et honorem et gratiarum actionem, significat Divinum Verum et Divinum Bonum, ac Glorificationem: Sedenti super Throno, et Viventi in saecula saeculorum, significat a Quo omnia Coeli et Ecclesiae, et Vita aeterna: procidebant viginti et quatuor Seniores coram Sedente super Throno, significat humiliationem et tunc agnitionem ab illis qui in Vero ex bono sunt quod a Domino omnia Coeli et Ecclesiae: et adorabant Viventem in saecula saeculorum, significat humiliationem et tunc agnitionem quod a Domino Vita aeterna: et abjiciebant coronas suas coram Throno, significat humiliationem et tunc agnitionem corde quod nihil boni ex illis, sed quod omne a Domino: dicentes, dignus es Domine accipere gloriam et honorem et potestatem, significat Meritum et Justitiam quae Divino Humano Domini, quod ex eo sit omne Divinum Verum ac Divinum Bonum, et Salvatio: quia Tu creasti omnia, significat quod ab Ipso omnis existentia et vita sit, ac Coelum illis qui recipiunt: et per Voluntatem tuam sunt et creata sunt, significat quod per Divinum Bonum sint, et per Divinum Verum existant.

288. Et cum dederunt Animalia gloriam et honorem et
[330] gratiarum actionem, quod significet Divinum Verum et Divinum Bonum, ac glorificationem, constat ex significatione gloriae et honoris, cum de Domino, quod sit Divinum Verum et Divinum Bonum, Gloria Divinum Verum, ac Honor Divinum Bonum, de qua sequitur; et ex significatione gratiarum actionis, quod sit glorificatio: quid per glorificationem hic intelligitur, primum dicetur; glorificatio, cum a Domino, est perpetuus influxus Divini Boni uniti Divino Vero apud Angelos et apud homines; et apud hos et illos glorificatio Domini est receptio, et agnitio corde, quod omne bonum et omne verum a Domino sit, et inde omnis intelligentia, sapientia et felicitas; hoc in sensu spirituali significatur per gratiarum actionem. Omnis etiam glorificatio Domini, quae fit ab Angelis Coeli et ab hominibus Ecclesiae, non est ab ipsis, sed influit

a Domino; glorificatio quae est ab hominibus et non a Domino, non est ex corde sed solum ex activo memoriae et sic ex ore, et quod solum ex his prodit, et non per illa ex corde, non auditur in coelo, ita nec recipitur a Domino, sed elabitur sicut alia vox sonora in mundum; haec glorificatio non est agnitio corde quod omne bonum et omne verum sit a Domino: agnitio corde dicitur, et per id intelligitur ex vita amoris, nam cor in Verbo significat amorem, et amor est vita secundum praecepta Domini; quando homo in hac vita est, tunc est glorificatio Domini, quae est agnitio quod omne bonum et verum sit a Domino, ex corde: hoc quoque intelligitur per glorificari apud Johannem *„Si manseritis in Me, et verba mea in vobis manserint, quicquid volueritis petite, et fiet vobis: in hoc glorificatus est Pater meus, ut fructum multum feratis, et sitis mei discipuli“* XV: 7. 8. Quod quatuor Animalia, quae erant Cherubi, dederint gloriam et honorem et gratiarum actionem, est quia Divinum Verum et Divinum Bonum ac glorificatio, quae significantur per gloriam, honorem et gratiarum actionem, procedunt et influunt a Domino, Cherubi enim illi significant Dominum quoad Providentiam et Custodiam, videatur supra n: 277, et illi erant in medio Throni et circum Thronum, ut patet ex Versu 6 hujus Capitis, et super Throno erat Dominus, Vers: 2; inde constat quod illa a Domino: receptio autem et agnitio corde intelligitur per verba Versus sequentis, nempe per haec, his auditis *procidebant viginti et quatuor Seniores coram Sedente super Throno, et adorabant Viventem in saecula saeculorum, et abjiciebant coronas suas coram Throno.* In Verbo saepius dicitur Gloria et Honor, et ubivis Gloria significat Verum et Honor Bonum; quod duo illa dicantur simul, est quia in singulis Verbi est conjugium coeleste, quod est conjunctio Veri et Boni; causa quod id conjugium sit in singulis Verbi, est quia Divinum quod procedit a Domino, est Divinum Verum unitum Divino Bono; et quia hoc cum illo facit Coelum, et quoque facit Ecclesiam, ideo in singulis Verbi illud est; ita quoque in singulis Verbi est Divinum a Domino, et Ipse Dominus; per hoc etiam Verbum sanctissimum est; quod tale conjugium sit in singulis Verbi, videatur supra

n: 238; et in ARCANIS COELESTIBUS, n: 2516. 2712. 3004. 3005. 3009. 4138. 5138. 5194. 5502. 6343. 7022. 7945. 8339. 9263. 9314. Quod Gloria significet Divinum Verum a Domino, videatur supra n: 33; quod Honor significet Divinum Bonum, sequitur ex illis quae dicta sunt de
[331] conjugio coelesti in singulis Verbi; ut quoque constare potest ex sequentibus his locis; apud Davidem „*Jehovah Coelos fecit, Gloria et Honor coram Ipso, robur et decus in sanctuario Ipsius*" Psalm: XCVI: 5. 6; per Coelos intelligitur Divinum quod procedit a Domino, quoniam Coeli ex Divino Ipsius sunt; et quia Divinum quod procedit et facit Coelos est Divinum Verum et Divinum Bonum, ideo dicitur Gloria et Honor coram Ipso; per Sanctuarium intelligitur Ecclesia, Divinum Bonum et Divinum Verum ibi intelliguntur per robur et decus: quod Divinum Domini faciat Coelos, videatur in Opere de COELO ET INFERNO n: 7 ad 12: et quod Divinum Domini in Coelis sit Divinum Verum et Divinum Bonum, n: 7. 13. 133. 137. 139. 140. Apud Eundem „*Jehovah Deus magnus valde, Gloriam et Honorem induisti*" Psalm: CIV: 1; per Gloriam et Honorem induere, cum de Jehovah, significatur succingere Se Divino Vero et Divino Bono, haec enim procedunt ab Ipso, et inde cingunt Ipsum, et faciunt Coelos; ideo illa in Verbo dicuntur Vestis Ipsius et Indumentum, videatur supra [n:] 65 et 271. Apud Eundem „*Magna Opera Jehovae, Gloria et Honor Opus Ipsius*" Psalm: CXI: 2. 3; per Opera Jehovae intelliguntur omnia quae procedunt et fiunt ab Ipso; quae quia se referunt ad Divinum Verum et ad Divinum Bonum, ideo dicitur Gloria et Honor opus Ipsius. Apud Eundem „*Generatio generationi laudabit Opera tua, et virtutes tuas annuntiabunt, Honorem magnificentiae Gloriae tuae, et verba mirabilium tuorum meditabor: et notas faciam filiis hominum virtutes Ipsius, et Gloriam honoris Regni Ipsius*" Psalm: CXLV: 4. 5. 12; honor magnificentiae gloriae pro Divino Bono unito Divino Vero; et gloria honoris pro Divino Vero unito Divino Bono; quod ita dicatur, est quia unitio est reciproca, a Domino enim procedit Divinum Bonum unitum Divino Vero, in Coelo vero ab Angelis et in Ecclesia ab hominibus recipitur Divinum Verum et

unitur Divino Bono, ideo dicitur gloria honoris Regni Ipsius, per Regnum Ipsius significatur Coelum et Ecclesia. Apud Eundem *„Gloriam et Honorem pones super Ipsum, quoniam ponis Ipsum benedictiones in aeternum“* Psalm: XXI: 6. 7; haec dicta sunt de Domino, et per gloriam et honorem super Ipsum intelligitur omne Divinum Verum et Divinum Bonum. Apud Eundem *„Accinge gladium tuum super femur, potèns Gloria et Honore tuo; in Honore tuo conscende, equita super Verbo veritatis“* Psalm: XLV: 4. 5; etiam haec de Domino; accingere gladium super femur, significat Divinum Verum pugnans ex Divino Bono, quod id per gladium super femur significetur, videatur n: 10488; et quia ex Divino Vero subjugavit Inferna, ac disposuit in ordinem Coelos, ideo dicitur potens gloria et honore, et quoque in honore conscende et equita super verbo veritatis; in honore conscendere et equitare super verbo veritatis significat agere ex Divino Bono per Divinum Verum. Apud Eundem *„Carere Ipsum fecisti paululum prae Angelis, sed Gloria et Honore coronasti Ipsum“* Psalm: VIII: 6; etiam de Domino; status humiliationis Ipsius describitur per carere Ipsum fecisti paululum prae Angelis, et status glorificationis per gloria et honore coronasti Ipsum; per glorificare intelligitur unire Ipsum Divinum suum Humano suo, et Hoc quoque facere Divinum. Apud Esajam *„Laetamini deserta et locus aridus, et exultet planities deserti, et* [332]
floreat sicut rosa, florendo floreat et exultet; gloria Libani data est illi, honor Carmeli et Scharonis: illi videbunt gloriam Jehovae et honorem Dei nostri“ XXXV: 1. 2; agitur hic de illuminatione gentium, illarum ignorantia veri et boni significatur per desertum et locum aridum; illarum gaudium ex instructione in veris et illuminatione per laetari, exultare et florere; gloria Libani quae data illis significat Divinum Verum, et honor Carmeli et Scharonis significat Divinum Bonum, quae recipiunt; inde est quod etiam dicatur, illi videbunt gloriam Jehovae et honorem Dei nostri. In Apocalypsi *„Gentes, quae servatae sunt, ambulabunt ad lucem ejus, et reges terrae gloriam suam et honorem ad eam afferent: et adferetur in eam gloria et honor gentium“* XXI: 24. 26; haec dicta sunt de Nova Hierosolyma, per quam significatur

Nova Ecclesia in Coelis et in terris; per Gentes ibi significantur omnes qui in bono sunt; et per reges terrae omnes qui in veris ex bono; de utrisque dicitur quod adferent gloriam et honorem in illam, et per id intelligitur cultus ex bono amoris in Dominum, et ex veris fidei quae ex bono charitatis erga proximum.

289. Sedenti super Throno, et Viventi in saecula saeculorum, quod significet a Quo omnia Coeli et Ecclesiae, et Vita aeterna, constat ex significatione Throni, cum de Domino, quod in genere sit totum Coelum, in specie Coelum spirituale, et abstracte Divinum Verum procedens, et quia per hoc Coeli existunt, ideo per Thronum hic significantur omnia Coeli et Ecclesiae, de qua supra n: 253; quod Sedens super Throno sit Dominus, videatur etiam supra n: 267. 268; et ex significatione Viventis in saecula saeculorum, quod sit quod vita aeterna sit ab Ipso, de qua supra n: 84; per Viventem enim significatur quod Solus Vita, et inde quod omne vitae, quod apud Angelos et apud homines, sit ab Ipso, et per saecula saeculorum significatur aeternum: quod saecula saeculorum significent aeternum, est quia illa in Mundo significant tempora quoad omnem eorum durationem, in Coelo autem, ubi tempora qualia in mundo non dantur, significant aeternum; sensus enim literae Verbi est ex talibus quae in Mundo sunt, sensus autem spiritualis ejus ex talibus quae in Coelo sunt, et hoc ob causam ut Divinum desinat in naturalia quae mundi sunt ut in sua ultima, ac in illis quiescat et super illis subsistat, inde est quod saecula saeculorum dicantur, et non dicatur aeternum.

290. Procidebant viginti et quatuor Seniores coram Sedente super Throno, quod significet humiliationem et tunc agnitionem ab illis qui in vero ex bono sunt, quod a Domino omnia Coeli et Ecclesiae, constat ex significatione procidere, quod sit humiliatio et tunc agnitio corde; ex significatione viginti et quatuor Seniorum, quod sint qui in vero ex bono sunt, de qua supra n: 270; et ex significatione Sedentis super Throno, quod sit Dominus a Quo omnia Coeli et Ecclesiae, de qua mox supra n: 289. In hoc Versu et in sequentibus hujus Capitis agitur de receptione Divini Veri et

Divini Boni ab Angelis Coeli et ab hominibus Ecclesiae; in mox praecedente autem Versu agitur de Domino quod ab Ipso Divinum Verum et Divinum Bonum procedat; hoc significatur per quod Animalia dederint gloriam et honorem et gratiarum actio- [333]
nem Sedenti super Throno, et Viventi in saecula saeculorum, videatur supra n: 288 [. 289]; ac illud, nempe receptio et agnitio, significatur per quod Seniores prociderint coram Sedente super Throno, et adoraverint Viventem in saecula saeculorum; per procidere enim significatur humiliatio, receptio et agnitio, et per viginti et quatuor Seniores significantur omnes qui in vero ex bono sunt tam in Coelis quam in terris. Sciendum est, quod receptio Divini Veri ac Divini Boni, et agnitio corde quod a Domino omnia Coeli et Ecclesiae sint ac vita aeterna, solum detur apud illos qui in vero ex bono sunt, causa est, quia illi soli in amore et fide sunt, et qui in his sunt illi conjuncti sunt Domino quoad animam et quoad cor, in haec influit Dominus, et non in illa quae modo sunt ex memoria et inde loquela; memoria enim est modo introitus ad hominem, et sicut atrium per quod intratur, est sicut ventriculus ruminatorius apud aves et bestias, cui etiam memoria apud hominem correspondet; in homine sunt quae in ejus voluntate et inde intellectu, seu quod idem, quod in ejus amore et inde fide: sive dicatur de homine quod sit in bono et vero, sive in amore et fide, idem est, quoniam omne bonum est amoris, et omne verum est fidei.

291. Et adorabant Viventem in saecula saeculorum, quod significet humiliationem et tunc agnitionem quod a Domino vita aeterna, constat ex significatione procidere et adorare, quod sit humiliatio et tunc agnitio corde; et ex significatione Viventis in saecula saeculorum, quod sit quod a Domino vita aeterna, de qua mox supra n: 289. Humiliatio et tunc agnitio corde dicitur, nempe quod a Domino sit omne bonum et omne verum, et inde omnis intelligentia, sapientia et felicitas, non datur apud aliquem nisi dum in humiliatione est, nam cum in humiliatione est, tunc remotus est a suo proprio, et proprium hominis non quicquam boni et veri a Domino recipit et agnoscit, est enim proprium hominis non nisi quam malum, et malum rejicit omne bonum et omne verum Coeli et Ecclesiae;

inde constare potest, cur humiliatio, et unde est quod per procidere et adorare significetur humiliatio et tunc agnitio corde.

292. Et abjiciebant coronas suas coram Throno, quod significet humiliationem et tunc agnitionem corde, quod nihil boni ex illis, sed quod omne a Domino, constat ex significatione coronae, quod sit bonum et inde sapientia, de qua supra n: 272; et ex significatione abjicere coram Throno, seu ibi demittere, quod sit ex humiliatione agnoscere, quod id non a semet sed a Solo Domino, nam abjicere est sibi abdicare, et demittere coram Throno est agnoscere quod id a Solo Domino. Bonum quod hic per coronas significatur, est bonum amoris et charitatis, hoc bonum influit a Solo Domino, ac recipitur ab Angelis Coeli et ab hominibus Ecclesiae in Veris quae ex Verbo: vera quae ex Verbo apud Angelum et apud hominem in eorum memoria sunt, exinde Dominus evocat illa et conjungit bono quantum Angelus aut homo in affectione veri spirituali est, quae ei est quando vivit secundum vera ex Verbo: conjunctio fit in interiori seu spirituali homine, et inde fit in
[334] exteriore seu naturali homine: conjunctio illa facit Ecclesiam apud hominem dum in terris vivit, et postea facit Coelum apud illum: inde patet, quod absque illa conjunctione nemo possit salvari, tum quod nulla conjunctio boni et veri detur, nisi homo vivat vitam amoris; vivere vitam amoris est facere praecepta Domini, nam amare est facere, quod enim homo amat hoc vult et hoc facit, quod autem non amat hoc non vult et ideo non facit.

293. Dicentes, dignus es Domine accipere gloriam et honorem et potestatem, quod significet meritum et justitiam quae Divino Humano Domini, quod ex eo sit omne Divinum Verum et Divinum Bonum, ac Salvatio, constat ex significatione dignus es Domine, quod sit Meritum et Justitia quae Divino Humano Domini, de qua sequitur; ex significatione gloriae et honoris, cum de Domino, quod sint Divinum Verum et Divinum Bonum quae ab Ipso, de qua supra n: 288; et ex significatione potestatis, quod sit salvatio; quod potestas hic salvationem significet, est quia omnis potestas Divina illam spectat ut finem; homo enim ex potestate Divina refor-

matur, et dein introducitur in Coelum, et ibi detinetur a malo et falso ac tenetur in bono et vero, hoc nemo potest nisi Solus Dominus: qui sibi potestatem illam vindicant, illi prorsus non sciunt quid salvatio, nam non sciunt quid reformatio, nec quid Coelum apud hominem; vindicare sibi potestatem Domini, est potestatem super Ipsum Dominum, quae potestas vocatur *potestas tenebrarum*, Luc: XXII: 53. Quod potestas, cum de Domino, principaliter spectet salvationem, constat ex his locis; apud Johannem „*Jesus dixit, Pater dedisti Filio potestatem omnis carnis, ut omnes, quos dedisti Ipsi, det illis vitam aeternam*" XVII: 2: apud Eundem „*Quotquot receperunt dedit iis potestatem ut filii Dei essent, credentibus in Nomen Ipsius*" I: 12: apud Eundem „*Ego sum Vitis, vos palmites; manens in Me et Ego in illo, hic fert fructum multum; quia sine Me non potestis facere quicquam*" XV: 5: apud Marcum „*Obstupuerunt super doctrina Ipsius, erat enim docens illos ut potestatem habens*" I: 22: et apud Lucam „*Cum potestate et potentia praecipit immundis spiritibus, et exeunt*" IV: 36; praeter aliis in locis. Est quoque Domino potestas super omnia, quia est Solus Deus, sed salvatio humani Generis est principale potestatis, quia propter illam Coeli et Mundi creati sunt, ac illa est receptio Divini procedentis. Quod per Dignus es Domine, significetur meritum et justitia quae Divino Humano Domini, est quia dignus es significat quod meruit; Meritum Domini est, quod, cum in Mundo fuit, subjugaverit Inferna, et omnia in Coelis in ordinem redegerit, et quod glorificaverit Humanum suum, et hoc ex propria potentia; per hoc salvavit ex genere humano omnes qui credunt in Ipsum, hoc est, qui amant facere praecepta Ipsius, Joh: I: 12. 13. Hoc Meritum etiam in Verbo vocatur Justitia, ac Dominus quoad Divinum Humanum ex illo vocatur Jehovah Justitia, Jerem: XXIII: 5. 6. Cap: XXXIII: 15. 16. De hoc Merito seu de hac Justitia Domini videantur plura in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 293. 294: et in [eadem ex] ARCANIS COELESTIBUS n: 300 ad 306.

294. Quia Tu creasti omnia, quod significet quod ab Ipso omnis existentia et vita sit, ac Coelum illis qui recipiunt, [335]
constat ex significatione creare, quod sit quod omnia non

solum a Domino exstiterint, sed etiam quod ab Ipso omnis vita sit; et quia in spirituali sensu Verbi non nisi quam de Coelo et Ecclesia agitur, ideo per creare hic primario significatur reformare, ita Coelum dare illis qui recipiunt, hoc enim est reformare; quod omnium existentia a Domino sit, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 7 ad 12 et 137; et quod omnis vita, n: 9 ibi, et in Doctrina Novae Hierosolymae n: 278: sed hic per creare non significatur existentia et vita naturalis, sed existentia et vita spiritualis; haec per creare in Verbo ubivis significatur; causa est, quia existentia Coeli et terrae non est finis creationis, sed est medium ad finem, finis creationis est, ut Humanum Genus existat, ut ex eo sit Coelum Angelicum, et quia hoc finis est, ideo per creare significatur reformare, quod est Coelum dare illis qui recipiunt; fines sunt qui in sensu spirituali Verbi intelliguntur, sed in sensu literae dicuntur modo media quae involvunt fines; hoc modo spirituale reconditum latet in litera Verbi. Quod creare significet reformare et regenerare homines et sic instaurare Ecclesiam, constare potest ex locis in Verbo ubi dicitur, ut in sequentibus; apud Esajam „*Dabo in deserto cedrum schittae, et myrtum et lignum olei, ut videant et cognoscant et attendant et intelligant una, quod manus Jehovae fecerit hoc, et Sanctus Israëlis creaverit hoc*“ XLI: 19. 20; agitur ibi de instauratione Ecclesiae apud gentes; desertum significat non bonum quia in ignorantia veri, omne enim bonum, in quod reformatur homo, non datur nisi per vera; cedrus schittae significat genuinum verum; myrtus et lignum olei significant bonum spirituale et bonum coeleste; inde patet, cum de Gentibus qui non in bono Ecclesiae aut Coeli sunt quia in ignorantia veri, quid significat dabo in deserto cedrum schittae et myrtum et lignum olei; ut videant, cognoscant, attendant et intelligant una, significat cognitiones, intellectum, perceptionem et affectionem quae amoris boni et veri; haec quia significantur, patet quod Sanctus Israëlis creaverit hoc, significet reformationem, ita quod creare sit reformare. Apud Eundem „*Sic dixit Jehovah Creator tuus, Jacob, et Formator tuus, Israël, nam redemi te, vocavi nomine tuo, Mihi tu; adduc filios meos e longinquo, et*

filias meas ab extremitate terrae; omnem vocatum a Nomine meo, in gloriam meam creavi, formavi, et feci; Ego Jehovah Sanctus vester, Creator Israëlis, Rex vester" XLIII: 1. 6. 7. 15; agitur etiam ibi de instauratione Ecclesiae apud gentes; ex reformatione eorum Jehovah dicitur Creator et Formator, quare dicitur redemi te, vocavi nomine tuo, Mihi tu; adduc filios meos e longinquo et filias meas ab extremitate terrae, significat gentes quae extra Ecclesiam, quae recipiunt vera et bona Ecclesiae a Domino, longinquum et extremitas terrae significat qui extra Ecclesiam, terra est Ecclesia; filii sunt qui recipiunt vera, et filiae qui recipiunt bona; hi dicuntur creati, formati et facti in gloriam, gloria est Divinum Verum quod recipiunt. Apud Davidem „*Cor mundum crea mihi Deus, et spiritum firmum innova in medio mei*" Psalm: LI: 12; cor mundum creare significat reformare quoad bonum amoris; spiritum firmum innovare in medio mei significat reformare quoad verum fidei; cor enim [336]
significat bonum amoris, et spiritus vitam secundum Divinum Verum, quae est fides veri. Apud Eundem „*Quare frustra creasti filios hominis, ubi Misericordiae tuae priores*" Psalm: LXXXIX: 48. 50; creare filios hominis significat reformare per Divinum Verum, filii hominis sunt illi qui in Divinis Veris, ita abstracte Divina Vera. Apud Eundem „*Timebunt Gentes Nomen Jehovae, et omnes Reges terrae gloriam tuam, quod aedificaverit Jehovah Zionem: scribetur hoc in generationem, et populus qui creabitur laudabit Jah*" Psalm: CII: 16. 17. 19; agitur ibi de reformatione; per gentes quae timebunt Nomen Jehovae intelliguntur qui in bono sunt; et per Reges terrae qui in veris ex bono sunt; per aedificare Zionem significatur instaurare Ecclesiam, Zion est Ecclesia; per populum qui creabitur et laudabit Jah significantur omnes illi qui reformantur. Apud Eundem „*Das illis, colligunt, aperis manum tuam, saturantur bono; emittis spiritum tuum, creantur, et renovas facies terrae*" Psalm: CIV: 28. 30; quod hic creare sit reformare, patet; nam per dare illis colligunt, significatur quod recipiant vera quae dantur a Domino; per aperis manum saturantur bono, significatur quod recipiant bonum quod a Domino influit; per

emittere spiritum creantur, significatur quod quoad vitam secundum Divinum Verum reformentur; et per renovas facies terrae, significatur instauratio Ecclesiae. Apud Esajam „*Tollite in altum oculos, et videte quis creavit haec, qui educit in numerum exercitum eorum, omnes nomine vocat: Deus ab aeterno, Jehovah creans fines terrae non fatigatur*“ XL: 26. 28; agitur etiam hic de reformatione, quae significatur per creare; per exercitum quem educet, significantur omnia vera et bona; per nomine vocare, significatur receptio secundum quale cujusvis; per creare fines terrae, significatur instaurare Ecclesiam, ita reformare illos qui ibi. Apud Ezechielem „*In Eden horto Dei fuisti, omnis lapis pretiosus tegumentum tuum, in die quo creatus es praeparata sunt: perfectus tu in viis tuis a die quo creatus es, donec inventa est perversitas in te*“ XXVIII: 13. 15; haec dicta sunt de rege Tyri, per quem significantur illi qui in veris sunt et per illa in bono; de illis dicitur quod in horto Dei fuerint, et quod omnis lapis pretiosus tegumentum eorum, per hortum Dei significatur intelligentia, et per lapides pretiosos, qui ibi etiam nominantur, significantur cognitiones veri et boni, hae dicuntur tegumentum, quia in naturali homine sunt, ac naturalis homo tegit spiritualem: haec dicuntur praeparata in die quo creati sunt, hoc est, in die quo reformati: inde patet, quid significatur per perfectus tu in viis tuis a die quo creatus es. Apud Esajam „*Creabit Jehovah super omne habitaculum Zionis, et super convocationes ejus, nubem interdiu, et splendorem ignis flammae noctu, nam super omni gloria obtegumentum*“ IV: 5; per Zionem significatur Ecclesia quoad Verbum; sensus Verbi internus seu spiritualis quoad bonum intelligitur per habitaculum ejus; sensus externus seu literalis quoad vera intelligitur per nubem interdiu, et quoad bonum per splendorem ignis flammae noctu; hic sensus, quia tegit et recondit spiritualem, vocatur tegumentum super omni gloria, gloria est sensus spiritualis; haec quoque dicuntur creata, quia sunt vera Coeli et Ecclesiae.
[337] Apud Malachiam „*Nonne Deus unus creavit nos, quare perfide agimus*“ II: 10; quia per creavit nos significatur reformavit ut essent Ecclesia, ideo dicitur quare perfide agimus.

Apud Esajam „*Sic dixit Deus Jehovah, creans coelos et expandens illos, extendens terram, dans animam populo super illa, et spiritum ambulantibus in illa*“ XLII: 5; per creare coelos, et expandere illos, et per extendere terram significatur reformare, per coelos significantur et coeli et interna Ecclesiae, interna etiam Ecclsiae sunt coeli apud homines ibi, et per terram significatur externum Ecclesiae, quae expandi et extendi dicuntur cum multiplicantur vera ex bono; quod reformatio per illa significetur, patet, nam dicitur dans animam populo super illa, et spiritum ambulantibus in illa. Apud Eundem „*Jehovah creans Coelos, formans terram et faciens illam, non inanitatem creavit eam, ad habitandum formavit eam*“ XLV: 12. 18; per Coelos et per terram et per creare hic similia quae in loco supra allato significantur; per non inanitatem creavit eam significatur quod non sit absque vero et bono, in quibus sunt reformati; carentia eorum est inanitas; per ad habitandum formavit eam significatur quod ad vivendum secundum illa et ex illis, habitare enim significat vivere. Apud Eundem „*Ecce Ego creans Coelum novum et terram novam; laetamini et exultate in aeternum quae Ego creans: ecce Ego creaturus Hierosolymam exultationem, et populum ejus laetitiam*“ LXV: 17. 18; per creare Coelum novum et terram novam non intelligitur coelum aspectabile et terra habitabilis, sed Nova Ecclesia interna et externa, Coelum est internum Ecclesiae et terra est externum ejus; quid internum Ecclesiae et quid externum ejus, videatur in DOCTRINA NOVAE HIEROSOLYMAE n: 246; ideo dicitur, ecce Ego creaturus Hierosolymam exultationem et populum ejus laetitiam, Hierosolyma est Ecclesia, exultatio est jucundum ejus ex bono, et laetitia est jucundum ejus ex vero. Simile per Coelum novum et Terram novam significatur apud Eundem Prophetam, Cap: LXVI: 22: et simile per Coelum novum et Terram novam in Apocalypsi Cap: XXI: 1; et simile per illa in Capite Primo Geneseos „*In principio creavit Jehovah Coelum et Terram; et Terra erat vacua et inanis, et tenebrae super faciebus abyssi; et spiritus Dei se movebat super faciebus aquarum: et dixit Deus, fiat Lux et facta est Lux: et creavit Deus homi-*

nem in imaginem suam, in imaginem Dei creavit eum: masculum et foeminam creavit eos" I: 1. 2. 3. 27; agitur ibi de instauratione Ecclesiae Primae in hac Tellure; reformatio hominum illius Ecclesiae quoad Internum et quoad Externum eorum, intelligitur per creationem Coeli et Terrae in eo Capite; quod prius nulla Ecclesia, quia homines absque bono et vero erant, significatur per quod terra esset vacua et inanis; et quod in densa ignorantia et quoque in falsis prius fuerint, significatur per quod tenebrae super faciebus abyssi; prima eorum illuminatio significatur per quod spiritus Dei se moverit super faciebus aquarum, et dixerit Deus fiat Lux et facta est Lux, per Spiritum Dei significatur Divinum Verum procedens a Domino, et per movere se super faciebus aquarum significatur illustratio, simile per Lucem significatur, et per facta est Lux significatur receptio Divini Veri: quod Deus creaverit hominem in imaginem suam, significat ut esset in amore boni et veri, et corresponderet coelo ut ejus instar, amor enim boni et veri est
[338] imago Dei, et inde quoque Coelum Angelicum est imago Dei, quare etiam Coelum angelicum in conspectu Domini est sicut unus Homo, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 59 ad 67. 68 ad 72. 73 ad 77. 78 ad 86. 87 ad 102; quod masculum et foeminam creaverit eos, significat quod reformaverit quoad verum et bonum, masculus est verum et foemina est bonum: ex his patet, quod non Creatio Coeli et Terrae, sed quod nova Creatio seu Reformatio hominum Ecclesiae Primae, in eo Capite et sequente describatur; et quod similia ibi intelligantur per novum Coelum et novam Terram et per creationem eorum, quae in locis mox supra allatis. Quod Creatio in Verbo significet Reformationem et Instaurationem Ecclesiae, quae fit per Divinum Verum quod procedit a Domino, etiam patet ex his apud Johannem *„In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: omnia per Ipsum facta sunt, et sine Ipso factum est nihil quod factum est: in Ipso vita erat, et vita erat Lux hominum; et lux in tenebris lucet, et tenebrae non comprehenderunt: erat Lux vera quae illuminat omnem hominem venientem in mundum; et mundus per Ipsum factus est; et mundus Ipsum non cognovit: et Verbum*

Caro factum est, et habitavit in nobis, et vidimus gloriam Ipsius" I: 1. 2. 3. 4. 5. 9. 10. 14; per Verbum ibi intelligitur Dominus quoad Divinum Verum; quod omnia per illud creata sint, intelligitur per quod omnia per Ipsum facta sint, et sine Ipso factum sit nihil quod factum est, et quod mundus per Ipsum factus sit; quia per Verbum intelligitur Dominus quoad Divinum Verum, ideo dicitur in Ipso vita erat, et vita erat lux hominum, erat Lux vera, Lux significat Divinum Verum, ac vita omnem ex Divino Vero intelligentiam et sapientiam, nam haec facit ipsam vitam hominis, et quoque secundum illam est vita aeterna; praesentia Domini apud unumquemvis cum Divino suo Vero, ex quo vita et lux, intelligitur per Lux in tenebris lucet, et illuminat omnem hominem venientem in mundum; sed quod illi qui in falsis mali sunt non percipiant ita nec recipiant illud, intelligitur per quod tenebrae non comprehenderint, et quod mundus Ipsum non cognoverit, tenebrae significant falsa mali; quod sit Dominus quoad Divinum Humanum, qui hic per Verbum intelligitur, patet clare, nam dicitur, *Et Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis, et vidimus gloriam Ipsius*, gloria etiam significat Divinum Verum. Quod omnia per Divinum Verum procedens a Domino, quod hic intelligitur per Verbum, creata sint, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 137. 139; et in Doctrina Novae Hierosolymae n: 263: inde quoque patet, quod facere aut creare hic quoque significet facere hominem novum seu reformare; nam similiter hic ut in Libro Geneseos dicitur statim de Luce, quae quod significet Divinum Verum procedens, per quod omnes reformantur, videatur in Opere de Coelo et Inferno n: 126 ad 140; et in Doctrina Novae Hierosolymae n: 49.

295. Et per Voluntatem tuam sunt et creata sunt, quod significet quod per Divinum Bonum sint et per Divinum Verum existant, constat ex significatione voluntatis, cum de Domino, quod sit Divinus Amor; ex significatione sunt seu esse, quod sit bonum amoris, hic Divinum Bonum Divini Amoris receptum, de qua sequitur; et ex significatione creata sunt seu [339]
creari, quod sit Divinum Verum etiam receptum, ita per id reformati; quod creari significet existere, est quia illi solum

dicuntur existere, qui reformati sunt, in illis enim vita est, et illis intelligentia et sapientia est; at qui non reformati sunt, in illis non vita est sed mors spiritualis, nec illis intelligentia et sapientia est, sed insania et stultitia, inde nec dicuntur existere: de omni re, quae apparet ad aliquem sensum, quidem dicitur existere, at non de homine spiritualiter, nisi in bono et vero sit, creatus enim est homo ut sit vivus, intelligens et sapiens, quare cum est mortuus, insanus et stultus, tunc non quatenus homo existit: sunt duo quae faciunt ut homo sit homo, nempe bonum et verum, utrumque a Domino, bonum est esse vitae ejus, verum autem est existere vitae inde, nam omne verum existit ex bono, est enim forma boni et inde quale boni; et quia bonum est esse vitae, et verum est existere vitae inde, et per creari significatur existere, inde est quod dicatur, quod per Voluntatem tuam sint et creata sint: hoc nunc est spirituale in his verbis. Quod Voluntas, cum de Domino, sit Divinus Amor, est quia Ipsum Divinum, ex Quo omnia, est Divinus Amor, inde apparet Dominus coram Angelis ut Sol igneus et flammans, et hoc ex causa, quia Amor in spirituali mundo apparet ut ignis, unde est quod Ignis in Verbo, cum de Domino, de Coelo et de Ecclesia, significet amorem; ex illo Sole in coelis procedit Calor et Lux, et Calor ibi est Divinum Bonum procedens, ac Lux est Divinum Verum procedens; sed haec plenius ostensa videantur in Opere de Coelo et Inferno, de Sole Coeli, n: 116 ad 125; et de Calore et Luce in Coelo, n: 126 ad 140: et quia Ipsum Divinum, a Quo omnia, est Divinus Amor, ideo quoque Voluntas, cum de Ipso, est Divinus Amor, quod enim Ipse Amor vult, hoc est bonum Amoris, verum quod vocatur fidei, est modo medium ut existat bonum, et dein ut existat ex bono: ex hac origine est apud hominem Voluntas et Intellectus, voluntas est receptaculum boni amoris apud illum, et intellectus est receptaculum veri fidei apud illum; intellectus est medium ut reformetur voluntas, et dein ut voluntas appareat in forma qualis est per intellectum; inde etiam patet, quod Voluntas sit esse vitae hominis, et intellectus existere vitae inde: sed haec etiam plenius ostensa videantur in Doctrina Novae Hierosolymae, ubi agitur de Voluntate et In-

tellectu, n: 28 ad 35. Quia voluntas hominis est amor ejus, et Voluntas Dei est Divinus Amor, constare potest, quid in spirituali sensu intelligitur per facere Voluntatem Dei et Voluntatem Patris, quod nempe sit amare Deum supra omnia et proximum sicut seipsum, et quia amare est velle ita quoque est facere, quod enim homo amat hoc vult, et quod vult etiam facit, inde per facere Voluntatem Dei seu Patris, intelligitur facere praecepta, seu vivere secundum illa ex affectione amoris seu charitatis; haec intelliguntur per Voluntatem Dei et Patris in sequentibus his locis; apud Johannem *„Deus peccatores non audit, sed si quis colit Deum, et Voluntatem Ipsius facit, hunc audit“* IX: 31: apud Matthaeum *„Faciens Voluntatem Patris qui est in Coelis, intrabit in Regnum Coelorum: non omnis dicens Mihi, Domine, Domine, intrabit in Regnum Coelorum, sed qui facit Voluntatem Patris Qui est in Coelis“* VII: 21: apud Eundem [340]
„Veniat Regnum tuum, fiat Voluntas tua, sicut in Coelo ita in terra“ VI: 10: apud Eundem *„Non est Voluntas coram Patre, ut pereat unus de pusillis“* XVIII: 14; quod voluntas Ipsius ne pereat unus de pusillis, sit amor, patet: voluntas Patris dicitur, quia per Patrem intelligitur Divinum Bonum: apud Johannem *„Si manseritis in Me, et verba mea in vobis manserint, quicquid volueritis, petatis, et fiet vobis“* XV: 7; quod fiet illis quicquid volunt et petunt, qui manent in Domino, et in quibus verba Ipsius manent, est quia tunc non aliud volunt quam quod Dominus dat illis velle, et hoc est bonum, et bonum est ab Ipso. Voluntas Domini vocatur Beneplacitum Ipsius in Veteri Testamento, et pariter significat Divinum Amorem, et facere illud seu Voluntatem Ipsius significat amare Deum et proximum, ita vivere secundum praecepta Domini, quoniam hoc est amare Deum et proximum, et quoniam hoc descendit ex amore Domini, nemo enim potest amare Dominum et proximum nisi ex Domino, est enim id ipsum bonum homini, et omne bonum est a Domino: quod Beneplacitum illa significet, patet ab his locis; apud Esajam *„In ira mea percussi te, sed in Beneplacito meo misertus sum tui“* LX: 10; in ira percutere, significat tentationem; in Beneplacito misereri, significat liberationem ex amore, misereri

est ex amore benefacere egentibus. Apud Davidem „*Precatio mea erga Te Jehovah tempore Beneplaciti; Deus propter magnitudinem Misericordiae responde mihi in veritate salutis tuae*“ Psalm: LXIX: 14; tempus Beneplaciti Jehovae significat acceptationem ex amore; tempus significat statum existentem, cum dicitur de hominibus, at perpetuum existens, cum de Jehovah, ita Amorem Ipsius, quia hic perpetuus est; auditio et adjuvatio ex Amore per Divinum procedens, quod est Divinum Verum, significatur per propter magnitudinem Misericordiae responde mihi in veritate salutis tuae. Apud Esajam „*Dixit Jehovah, in tempore Beneplaciti respondi tibi, et in die salutis adjuvi te*“ Cap: XLIX: 8; tempus Beneplaciti seu Voluntatis etiam hic significat Divinum Amorem; respondere significat opem ferre et benefacere. Apud Eundem „*Ad proclamandum annum Beneplaciti Jehovae, ad consolandum omnes lugentes*“ LXI: 2; haec de adventu Domini; et per annum Beneplaciti significatur tempus et status hominum Ecclesiae quando ex Amore opitulandi; quare etiam dicitur ad consolandum omnes lugentes. Apud Davidem „*Tu benedicis justo, sicut clypeo beneplacito circumdabis eos*“ Psalm: V: 13; hic Beneplacitum manifeste pro Divino Amore, ex quo Dominus omnes tutatur; tutela Ipsius ex Amore significatur per sicut clypeo circumdabis eos. Apud Eundem „*Jehovah aperiens manum, et satians omne vivens Beneplacito*“ Psalm: CXLV: 16; per aperire manum significatur donare bono; et per satiare omne vivens Beneplacito significatur locupletare Divino Vero ex amore omnes qui recipiunt vitam ab Ipso. Apud Mosen „*De pretiosis terrae et de plenitudine ejus, et Beneplacitum Habitantis in rubo, veniant Capiti Josephi, et vertici Naziraei fratrum ejus. Naphthali satur Beneplacito et benedictione Jehovae*“ Deut: XXXIII: 16[.23]; per Josephum in supremo sensu significatur
[341] Dominus quoad Divinum Spirituale, in sensu interno Regnum Spirituale, et in externo Salvatio, Fructificatio boni et Multiplicatio veri, videatur n: 3969. 3971. 4669. 6417; exinde constare potest, quid significatur per quod Josepho de pretiosis terrae et plenitudine ejus, et Beneplacitum Habitantis in rubo, pretiosa terrae sunt bona spiritualia et inde vera quae Eccle-

siae, terra est Ecclesia, Beneplacitum Habitantis in rubo est Divinus Amor Veri Domini, rubus in qua etiam Dominus apparuit coram Mose, significat Divinum illum Amorem; caput Josephi significat sapientiam quae Interni hominis, et vertex Naziraei fratrum ejus significat intelligentiam et scientiam quae Externi hominis: Naphthali a luctationibus dictus significat tentationes, ac consolationem et benedictionem ex Divino Amore post illas, quae intelligitur per satur Beneplacito et benedictione Jehovae. Apud Esajam „*Num hoc vocabis jejunium, et diem Beneplaciti Jehovae, nonne frangere famelico panem tuum, et quum videris nudum obtexeris eum*" LVIII: 5 [. 7]; quod per beneplacitum Jehovae, cum de hominibus, significetur vivere secundum praecepta Ipsius, quod est amare Deum et proximum, ut supra dictum est, patet, nam dicitur quod Beneplacitum Ipsius sit frangere famelico panem, et obtegere nudum, per frangere famelico panem significatur ex amore bonum facere proximo qui desiderat bonum, et per obtegere nudum significatur instruere veris eum qui desiderat instrui. Apud Davidem „*Facere Beneplacitum tuum* (seu Voluntatem tuam) *Deus mi desideravi, et Lex tua in visceribus meis*" Psalm: XL: 9: apud Eundem „*Doce me facere Beneplacitum tuum; Spiritus tuus bonus ducat me in terra rectitudinis*" Psalm: CXLIII: 10: apud Eundem „*Benedicite Jehovae omnes exercitus Ipsius, ministri Ipsius facientes Beneplacitum Ipsius*" Psalm: CIII: 21; facere Beneplacitum Jehovae Dei, significat vivere secundum praecepta Ipsius, hoc Beneplacitum seu Voluntas Ipsius est, quia ex Divino Amore vult ut omnes salventur, et per id salvantur. Vox Beneplaciti in Lingua Hebraea etiam significat Voluntatem, nam quicquid secundum voluntatem fit, hoc beneplacet, ac Divinus Amor non aliud vult quam ut Amor ex Ipso sit apud Angelos et homines, et tunc Amor Ipsius apud illos est, quando amant vivere secundum praecepta Ipsius; quod hoc sit amare Dominum, docet Ipse apud Johannem Cap: XIV: 15. 21. 23. 24. Cap: XV: 10. 14. Cap: XXI: 15. 16. 17. Quod Voluntas significet amorem in opposito sensu, nempe amorem mali et amorem falsi, constat apud Johannem „*Quotquot Jesum receperunt, dedit eis potestatem ut filii Dei*

essent, credentibus in Nomen Ipsius, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt" I: 12. 13; credere in Nomen Domini significat vivere secundum praecepta Doctrinae Ipsius, quod Nomen Domini significet omnia per quae colitur, ita omnia amoris et fidei, videatur supra n: 102. 135; qui non ex sanguinibus significat qui non in vita contra bonum et verum; non ex voluntate carnis significat qui non in amore mali; qui non ex voluntate viri significat qui non in amore falsi; quod caro, cum de homine, sit ejus proprium voluntarium, ita malum, videatur n: 148. 149. 780. 999. 3813. 8409. 10283; et quod vir sit hominis proprium intellectuale, quod est falsum, n: 4823.

[EMENDANDA.

Pag. 25. l. 9 ab infra pro vobis legerim nobis.
— 38. l. 21 ante illa adjecerim significet.
— 96. l. 9 pro surdi legerim servi.
— 235. l. 15 pro reges lego populos, ut l. 10.
— 296. l. 22 pro 9966 lego 9946.
— 334. l. 3 ab infra adjice in margine [223].
— 350. l. 18 pro 9129 lego 9229.
— 390. l. 8. s. Deut: XV: 21 transtulerim post l. 9.
— 485. l. 8 pro 993 lego 991.]